

KESKIVIIKKO 5. TOUKOKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (EL) Julistan 22. huhtikuuta 2010 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

22. huhtikuuta 2010 pidetyn istunnon pöytäkirja on jaettu kaikille.

Onko huomautettavaa?

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Puhemiehen ilmoitus: ks. pöytäkirja

Puhemies. – (EL) Ilmoitan parlamentin jäsenille, että tämän istuntojakson aikana täysistunnossa on läsnä erikoislaitteistoja käyttäviä kuvausteknikoita. He tallentavat keskustelut ja äänestykset parlamentin työskentelyä kuvaavaa 360 asteen panoraamaesitystä varten.

Kuvattu aineisto esitetään parlamentin työtä esittelevässä pysyvässä näyttelyssä istuntosalin interaktiivisen mallin avulla Brysselin uudessa vierailijakeskuksessa. Minulle vakuutettiin, että teknikot toimivat äärimmäisen huomiota herättämättömästi eivätkä häiritse työtämme. Kiitos ymmärtäväisyydestänne.

4. Valiokuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

6. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

7. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

8. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

9. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (EL) Esityslistaluonnoksen lopullinen versio, jonka puheenjohtajakokous laati edellisessä kokouksessaan työjärjestyksen 140 ja 155 artiklan nojalla, on jaettu. Yhteisymmärryksessä poliittisten ryhmien kanssa ehdotan tämän viikon täysistunnon esityslistaan seuraavia muutoksia:

Keskiviikko 5. toukokuuta 2010:

Ensinnäkin Euroopan parlamentin kokoonpanoa koskevista Íñigo Méndez de Vigon kahdesta mietinnöstä käytävä yhteiskeskustelu otetaan esityslistan ensimmäiseksi kohdaksi.

Toiseksi esityslistaan on lisätty uusi kohta ”Neuvoston ja komission julkilausumat euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten 7. toukokuuta 2010 järjestettävän huippukokouksen valmisteluista”, josta ei äänestetä. Tämä kohta otetaan esityslistalle toiseksi kohdaksi ja kullekin poliittiselle ryhmälle myönnetään vain yksi puheenvuoro ilman ”catch-the-eye”-menettelyä.

Kolmanneksi neuvoston ja komission sähköajoneuvojen standardointia koskevien julkilausumien otsikkoa muutetaan seuraavasti: ”Neuvoston ja komission julkilausumat sähköajoneuvoista”.

Neljänneksi Vittorio Prodin mietintö, joka oli määrä esitellä lyhyesti tänään, siirretään torstaina 6. toukokuuta pidettävälle kyselytunnille, jolloin siitä äänestetään suoraan.

Torstai 6. toukokuuta 2010:

Ensinnäkin äänestys Vital Moreiran mietinnöstä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle siirretään toukokuun toiselle istuntojaksolle.

Toiseksi äänestys päätöslauselmaesityksestä komission ehdotuksesta asetukseksi siirtoverkonhaltijoiden välisiä korvauksia koskevista suuntaviivoista ja sähkönsiirron maksujärjestelmää koskevasta yhteisestä sääntelykehyksestä on poistettu esityslistalta.

Onko huomautettavaa?

(Parlamentti hyväksyi muutokset.)

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin näin muutettuna.)

10. SWIFT (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

11. Matkustajarekisteritiedot (PNR) (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

12. Syanidia käyttävän kaivostekniikan kieltäminen (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

13. Äänestykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

Olen vastaanottanut tämänpäiväistä äänestystä koskevan muutosehdotuksen: Puhemies Jerzy Buzekin ja pääministeri José Luis Zapateron eilisen kokouksen jälkeen päätettiin yhteisymmärryksessä käynnistää välittömästi toimielinten korkeimman tason vuoropuhelu määrätyistä neuvostoa koskevan vastuuvapausmenettelyn näkökohdista. Näin ollen puheenjohtajavaltio ehdottaa asiaa koskevan äänestyksen siirtämistä seuraavalle istuntojaksolle.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin kuulin puhemies Jerzy Buzekin ja José Luis Zapateron kokouksesta. Olettavasti kysymyksen neuvoston vastuuvapaudesta liittyy niin arkaluonteisia erimielisyyksiä parlamentin ja neuvoston välillä, että lisäneuvottelujen käyminen on järkevää. Seuraukset ovat vakavat, jos tänään päättäisimme lykätä neuvoston vastuuvapauden myöntämistä. Tästä syystä ryhmämme neuvotteli siitä jälleen kerran tänä aamuna, ja totesimme, että jos avoimiin kysymyksiin on mahdollista löytää parlamenttia tyydyttävä vastaus, tätä mahdollisuutta pitäisi hyödyntää. Kenties se olisi myös neuvostoa kohtaan luottamusta herättävä ele: kyse on paitsi vastuuvapauteen myös muihin aloihin liittyvästä luottamuksesta, ja siksi voimme suostua tähän ehdotukseen.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen kuunnellut Martin Schulzia keskeyttämättä. Olen talousarvion valvontavaliokunnan varapuheenjohtaja ja kuuluin niihin Euroopan parlamentin jäseniin, jotka osallistuivat neuvoston kanssa käytyihin epävirallisiin neuvotteluihin. Talousarvion valvontavaliokunta äänesti 27 äänen enemmistöllä vastuuvapauden lykkäämiseen liittyvän mietinnön puolesta. Kukaan ei äänestänyt vastaan eikä tyhjää, joten mietintö hyväksyttiin yksimielisesti. Olemme kahdesti käyneet neuvoston kanssa epäviralliset sopimusneuvottelut. Neuvosto on johdonmukaisesti kieltäytynyt tekemästä tällaista sopimusta. Ainoa mahdollinen syy äänestyksen lykkäämiseen olisi se, että neuvosto ilmoittaisi olevansa heti valmis laatimaan kaikki siltä vaatimamme asiakirjat.

Toinen ongelma on lainsäädännöllinen. Parlamentin työjärjestyksen ja varainhoitoasetuksen mukaan vastuuvapaus on myönnettävä ennen vuoden $n + 2$ toukokuun 15. päivää. Kyse on vuoden 2008 talousarviosta, joten $n + 2 = 15$. toukokuuta 2010. Huomista täysistuntoa lukuun ottamatta seuraava täysistunto on vasta 17. toukokuuta, joten jos emme äänestä nyt, rikomme omaa varainhoitoasetustamme, mikä olisi mielestäni merkki erittäin huonosta asioiden hoidosta.

Ryszard Czarnecki, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, olen nyt kuudetta vuotta Euroopan parlamentissa, ja vaikka en haluakaan saarnata kenellekään, hyvät tavat edellyttävät, että tästä keskeisestä asiasta pyydetään lausuntoa esittelijältä. Haluan muistuttaa kaikille, että parlamentti on jo myöntänyt neuvostolle vastuuvapauden tällä vaalikaudella, vasta viime vuoden marraskuussa – vuoden 2007 osalta. Voimme siis todeta, että jälleen kerran neuvosto ei ole toimittanut oikeita asiakirjoja.

Henkilökohtaisesti hämmästelen sitä, että käsitellessämme vuoden 2008 talousarvion toteuttamista saimme vuotta 2007 koskevia asiakirjoja, mikä oli täysin vastoin odotuksiamme ja vaatimuksiamme. Olen kuitenkin tunnettu kompromissihalukkuudestani ja haluaisin antaa neuvostolle tietynlaisen mahdollisuuden, ja se saattaa todellakin olla neuvoston viimeinen mahdollisuus laatia kaikki asianmukaiset asiakirjat ja luopua vuonna 1970 tehdystä valitettavasta herrasmiessopimuksesta, jossa ei neuvoston mukaan tosiasiallisesti anneta parlamentille lupaa valvoa neuvostoa.

Tästä syystä kannatan poikkeuksen tekemistä ja äänestyksen lykkäämistä, jotta neuvostolle jäisi vielä muutama viikko aikaa – kahdesta kuuteen viikkoon – ja sen jälkeen kannatan Bart Staesin ehdotuksen mukaisesti äänestyksen toimittamista välittömästi, viimeistään kesäkuussa.

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

13.1. Hallinnollinen yhteistyö ja petostentorjunta arvonlisäverotuksen alalla (uudelleenlaatiminen) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: laskutussäännöt (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Miloslav Ransdorfin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio, Tuomioistuim

13.5. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio, Tilintarkastustuomioistuim

13.6. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio - Oikeusasiamies

13.7. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio - Euroopan tietosuojavaltuutettu

13.8. Vastuuvapaus 2008: Euroopan unionin elinten käännöskeskus

13.9. Vastuuvapaus 2008: Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop)

13.10. Vastuuvapaus 2008: Yhteisön kalastuksenvalvontavirasto

13.11. Vastuuvapaus 2008: Euroopan jälleenrakennusvirasto

13.12. Vastuuvapaus 2008: Euroopan lentoturvallisuusvirasto

13.13. Vastuuvapaus 2008: Tautien ehkäisy ja valvonnan eurooppalainen keskus

13.14. Vastuuvapaus 2008: Euroopan kemikaalivirasto

13.15. Vastuuvapaus 2008: Euroopan ympäristökeskus

- 13.16. Vastuuvapaus 2008: Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen**
- 13.17. Vastuuvapaus 2008: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus**
- 13.18. Vastuuvapaus 2008: Euroopan lääkevirasto**
- 13.19. Vastuuvapaus 2008: Euroopan meriturvallisuusvirasto**
- 13.20. Vastuuvapaus 2008: Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA)**
- 13.21. Vastuuvapaus 2008: Euroopan rautatievirasto**
- 13.22. Vastuuvapaus 2008: Euroopan koulutussäätiö**
- 13.23. Vastuuvapaus 2008: Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirasto**
- 13.24. Vastuuvapaus 2008: Euratomin hankintakeskus**
- 13.25. Vastuuvapaus 2008: Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiö**
- 13.26. Vastuuvapaus 2008: Eurojust**
- 13.27. Vastuuvapaus 2008: Euroopan unionin perusoikeusvirasto**
- 13.28. Vastuuvapaus 2008: Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (FRONTEX)**
- 13.29. Vastuuvapaus 2008: Eurooppalaisen GNSS-järjestelmän valvontaviranomainen**
- 13.30. Vastuuvapaus 2008: ITERistä ja fuusioenergian kehittämisestä vastaava yhteisyritys**
- 13.31. Vastuuvapaus 2008: SESAR-yhteisyritys**
- 13.32. Kuljetettavat painelaitteet (A7-0101/2010, Brian Simpson)**
- 13.33. Ilmailun turvamaksut (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)**
- 13.34. Yhteisön suuntaviivat Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi (uudelleenlaatiminen) (A7-0030/2010, Brian Simpson)**
- 13.35. Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevat yleiset säännökset tiettyjen vaatimusten yksinkertaistamisen ja tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)**

13.36. Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutukset käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (B7-0221/2010)

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Käytän vain muutaman sekunnin perustellakseni tarkistuksemme peruuttamista: Olemme peruuttaneet tarkistuksemme, koska luotamme ehdottoman varmasti siihen, että puheenjohtajakokous, jonka on määrä tutkia asiaa, kiinnittää vakavasti huomiota tarkistuksemme sisältöön ja sanamuotoon.

Muistutan parlamentille, että vaadimme tarkistuksessamme komissiota tutkimaan Euroopan unionin ja niiden Kyproksen alueiden, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan määräysvaltaan, kanssa käytävää suoraa kauppaa koskevan asetuksen muuttamista.

13.37. Säädösvallan siirtovaltuus (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana-hankkeen seuraavat vaiheet (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman 2006–2010 arviointi (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. EU:n maatalous ja ilmastomuutos (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Maatalous luonnonhaitta-alueilla: erillistarkastelu (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. Euroopan uusi digitaalinen asialista: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio – pääluokka III – Komissio

– Ennen äänestystä:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää teknisen täsmennyksen: Päätöslauselman 248 kohdassa sanojen ”Kozloduyn ydinvoimalan” jälkeen olisi lisättävä sanat ”Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 1–4”.

Puhemies. – (EL) Kaikkien näiden huomautusten virheettömyys tarkistetaan.

Bogusław Liberadzki, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en päässyt Strasbourgin, joten esitän teille suuret kiitokset keskusteluun osallistuneiden kollegojeni puolesta. Olin tyytyväinen siihen, että neuvoston edustaja oli paikalla, sillä vastuuvapausmenettely ei koske ainoastaan EU:n toimielimiä vaan myös jäsenvaltioita, jotka ovat edustettuna neuvostossa.

Mietintöni todellinen ydin ovat ne ehdotukset, joilla pyritään laskemaan virhetasoja, määrittämään tarkasti ongelmia ja sovittamaan komission ja tilintarkastustuomioistuimen toimittamat tiedot paremmin yhteen, jotta voimme tulevaisuudessa kaikki yksilöidä ja selvittää menojemme todelliset ongelmakohdat. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on aika tarkastella uudelleen vastuuvapausmenettelyä.

Mietinnössäni vaaditaan järjestämään korkean tason edustajien keskustelu, johon osallistuisivat EU:n toimielimet ja tietenkin jäsenvaltiot, jotka hallinnoivat noin 80:tä prosenttia menoista. Vaikka mietintöni koskeekin vastuuvapauden myöntämistä vuonna 2008, siinä käsitellään monia vieläkin erittäin ajankohtaisia kysymyksiä. Haluamme kaikki varmistaa, että Kreikka selviytyy menneisyyden aiheuttamista ongelmista. Turkiaa koskeva osuus on herättänyt huomiota, ja vaikka meidän on huolehdittava liittymistä valmistelevan tuen tehokkaammasta käytöstä, haluan korostaa, että EU:n ja Turkin välisten suhteiden luonnetta ei olla muuttamassa.

Kaikki esiin nostamani parannukset ovat oleellisia. Nykyiset taloudelliset ongelmat edellyttävät, että jokainen euro on käytettävä viisaasti ja lukuisten jäsenvaltioidemme väestön hyväksi – rakenne- ja koheesiorahastovarot mukaan luettuna.

Odotan innokkaasti komission ja tilintarkastustuomioistuimen kanssa lähiviikkoina tehtävää yhteistyötä, jotta mietinnössäni annetut toimintakehotukset voidaan toteuttaa, ja teen mielelläni teille selkoa niiden toteuttamisesta lähikuukausina.

13.45. Vastuuvapaus 2008: 7., 8., 9. ja 10. Euroopan kehitysrahasto

13.46. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio, Euroopan parlamentti

Edit Herczog, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluamme esittää tämän tarkistuksen alkuosaan suullisen tarkistuksen.

Teksti kuuluisi seuraavasti: ”katsoo, että tehokkaassa ja vaikuttavassa johtamis- ja hallintojärjestelmässä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota johdon asemaan; katsoo, että pääosastojen pääjohtajat, johtajat ja yksiköiden päälliköt olisi valittava heidän ansioidensa perusteella ottaen huomioon tasa-arvoa koskevat asiat ja maantieteellinen tasapaino – ”.

Suullisella tarkistuksella siis lisätään sanan ”ansioidensa” jälkeen kohta ”ottaen huomioon tasa-arvoa koskevat asiat ja maantieteellinen tasapaino”.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, selvyiden vuoksi kysyisin, äänestimmekö äsken tarkistuksesta 6 suullisesti tarkistettuna vai ilman tarkistusta?

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

13.47. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea

13.48. Vastuuvapaus 2008: EU:n yleinen talousarvio, Alueiden komitea

13.49. Vastuuvapaus 2008: Erillisvirastojen toiminta, varainhoito ja valvonta

13.50. Vastuuvapaus 2008: Euroopan poliisiakatemia (CEPOL)

13.51. Latinalaista Amerikkaa koskeva EU:n strategia (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, minusta vaikuttaa siltä, että emme äänestäneet vastuuvapauden myöntämisestä talous- ja sosiaalikomitealle. Saatan olla väärässä, mutta luullakseni siirryimme suoraan alueiden komiteaa koskevaan äänestykseen.

13.52. EU:n ja Kanadan huippukokous (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain ilmoittaa, että GUE/NGL-ryhmän ja Verts/ALE-ryhmän 8 kohtaan tekemän tarkistuksen sanamuoto on sama kuin syyskuussa 2009 annetussa päätöslauselmassa. Totean, että kyseessä on aivan sama kanta, eikä sitä ole mielestäni syytä muuttaa ennen SWIFTistä käytäviä neuvotteluja.

Jeanine Hennis-Plasschaert, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, ilmoittaisin vain kollegoille, että emme muuttaneet kantaamme: se on koko ajan sisältynyt kauttaaltaan tämän päätöslauselman tekstiin, joten ehdotettu tarkistus on tarpeeton.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on vain tärkeää...

(Välihuomautus salista)

Pyydän, etteivät äärioikeiston kollegat häiritsisi minua. Luullakseni myös he haluavat pysyä ajan tasalla tästä kysymyksestä – siitä, siirretäänkö tietoja valikoimattomasti Yhdysvaltoihin vai ei; tästä on kyse tarkistuksessa 8. Olemme keskustelleet siitä, vastustammeko vai puollammeko kantaa, mutta on hyvä tietää.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

13.54. Matkustajarekisteritiedot (PNR) (B7-0244/2010)

13.55. Syanidia käyttävän kaivostekniikan kieltäminen

14. Äänestyselitykset

Äänestyselitykset

Mietintö: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tuen Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) esittelijän tässä asiassa omaksumaa kantaa sekä komission ehdotusta veropetosten torjunnasta Euroopan unionissa. Mielestäni tämä ehdotus voi parantaa yhteisöliiketoimia koskevaa hallinnollista yhteistyötä arvonlisäveron laskemisen ja sen oikein toimittamisen osalta.

Jää nähtäväksi, kasvattaako komission ehdotus EUROCANET-verkon laajentamisesta ja uuden vapaaehtoisuudelta ja ilman oikeudellista toimivaltaa toimivan Eurofisc-rakenteen perustamisesta veropetosten torjunnan onnistumisastetta EU:ssa.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1798/2003 säänneltyä EU:n hallinnollista yhteistyötä arvonlisäverotuksen alalla on tehostettava etenkin veronkierron torjumisen osalta. José Manuel García-Margallo y Marfilin laatimassa mietinnössä kannatetaan tätä lähestymistapaa tukemalla Euroopan komission ehdotuksia, joissa keskitytään jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon helpottamiseen. Äänestin mietinnön puolesta, sillä siinä myös täydennetään Euroopan komission ehdotusta muutamilla huomattavilla parannuksilla, jotka koskevat erityisesti yksilön tietosuojaa.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin kuulemismenettelyssä äänestin mietinnön puolesta, jonka erinomainen espanjalaiskollegani José Manuel García-Margallo y Marfil on laatinut ehdotuksesta neuvoston asetukseksi hallinnollisesta yhteistyöstä ja petostentorjunnasta arvonlisäverotuksen alalla. Arvonlisäveropetokset ovat usein rajat ylittäviä, ja siksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on yhteensovitettava toimensa paremmin arvonlisäveropetosten ja yleensäkin veropetosten torjumiseksi. Olen tyytyväinen siihen, että komission ehdotuksessa vahvistetaan periaate oikeusperustan luomisesta yhteisen Eurofisc-rakenteen perustamiseksi. Eurofisc mahdollistaa monenvälisen, nopean ja kohdennetun tietojenvaihdon, jotta jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaisia ja koordinoituja vastatoimia uudentyyppisten petosten torjumiseksi yhteisesti toteutetun riskianalyysin pohjalta. Olen esittelijän tavoin huolissani henkilötietojen suojasta, jota on kunnioitettava. Tämän tyyppisiä tietoja on käytettävä vain verorikollisuuden estämiseen ja torjumiseen.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä mietintöä, sillä pidän petostentorjunta-alan säännösten lujittamista välttämättömänä. Veronkiertotarkoituksessa tehty petokset vaikuttavat vakavalla tavalla jäsenvaltioiden varoihin, loukkaavat verotuksen tasapuolisuuden periaatetta ja saattavat vääristää kilpailua ja vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan. Nykyiset säännökset jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä eivät ole tehokkaita, vaikka arvonlisäveropetokset ylittävät usein valtioiden rajat, ja tästä syystä jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä niiden estämiseksi. On rohkaisevaa, että asetuksen uudelleenlaadittu toisinto lujittaa arvonlisäverovelvollisia ja heidän toimintaansa koskevaa komission tietokantaa, joka antaa jäsenvaltioille pääsyn tietoihin, parantaa hallinnollista yhteistyötä ja mahdollistaa arvonlisäveropetosten tehokkaamman torjunnan.

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin arvonlisäveropetosten ja arvonlisäveron kiertämisen torjumista koskevan eurooppalaisen strategian puolesta. Olen vakaasti sitä mieltä, että on perustettava Euroopan tason petostentorjuntamekanismi, sillä tämän ilmiön laajuus on selvä osoitus siitä, että toimenpiteitä ongelman ratkaisemiseksi ei voida enää hallinnoida yksinomaan kansallisella tasolla.

Kansainvälisen arvonlisäveroyhdistyksen (International VAT Association) arvion mukaan koko Euroopan unionissa menetetään vuosittain arvonlisäverotuloja 60–100 miljardia euroa. Siksi vaadin jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja Euroopan komission tiivistä yhteistyötä niiden haittavaikutusten torjumiseksi, joita veropetoksilla voi olla sekä jäsenvaltioiden varoille että kilpailulle.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö petostentorjunnan ja talousrikosten alalla on äärimmäisen tärkeää oikeudenmukaisuuteen ja oikeusjärjestykseen liittyvistä syistä ja siksi, että tällaisella rikollisuudella on valtava vaikutus maiden taloustilanteeseen. Arvonlisäverotuksen alalla tapahtuu lukemattomia petoksia, joten säädösketju ja siihen kuuluvat tehokkaat toimenpiteet ovat välttämättömiä, jotta tällaisten tapausten määrää saadaan huomattavasti vähennettyä.

On toivottavaa tiivistää keskusviranomaisten välistä yhteistyötä tietojenvaihdon avulla edellyttäen, että yksityisyyden suojaa kunnioitetaan, sekä täydentää tietokantoja ja lisätä näiden tapausten selvittämiseen ja käsittelyyn asianmukaisesti koulutettujen virkamiesten määrää. Jäsenvaltioiden on toteutettava Euroopan unionin ehdottamat toimenpiteet mahdollisimman nopeasti avoimemman ja tehokkaamman veropetosten torjuntajärjestelmän perustamiseksi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Arvonlisäveropetosten aiheuttamat vääristymät vaikuttavat varallisuusjärjestelmän yleiseen tasapainoon. Järjestelmän on oltava täsmällinen ja avoin, jotta sillä voidaan taata Euroopan unionin asianmukainen toiminta. Koska viranomaisten on tasattava petosten aiheuttama tulovaje, petokset kasvattavat verosääntöjä noudattaviin yrityksiin kohdistuvaa veropainetta. Vaikka kaikissa jäsenvaltioissa ei ole tutkittu arvonlisäveron kierron ja arvonlisäveropetosten laajuutta, kansainvälisen arvonlisäveroyhdistyksen (International VAT Association) arvion mukaan koko Euroopan unionissa menetetään vuosittain arvonlisäverotuloja 60–100 miljardia euroa. On suotavaa tiivistää keskusviranomaisten välistä yhteistyötä tietojenvaihdon avulla yksityisyyden suojaa kunnioittaen. Jäsenvaltioiden on toteutettava Euroopan unionin ehdottamat toimenpiteet mahdollisimman nopeasti avoimemman ja tehokkaamman veropetosten torjuntajärjestelmän perustamiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n on asetettava veropetosten torjunta etusijalle erityisesti arvonlisäverotuksen alalla. Tästä näkökulmasta katsoen on kannatettavaa toteuttaa kaikissa jäsenvaltioissa monialaisia petostentorjuntatoimia, joihin kuuluu muun muassa tietojenvaihto. Erityisesti on pantava merkille, että petokset ovat yksi epäoikeudenmukaisuuden tärkeimmistä syistä EU:ssa, sillä ne johtavat epäreiluun kilpailuun ja markkinoiden epätasapainoon.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Kannatin äänestyksessä ehdotusta neuvoston asetukseksi hallinnollisesta yhteistyöstä ja veronkierron torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla, sillä tämän säädöksen ansiosta jäsenvaltiot voivat yhdessä tehostaa rajatylittävän veronkierron torjuntaa. Veronkierto vaikuttaa vakavalla tavalla jäsenvaltioiden varoihin, loukkaa verotuksen tasapuolisuuden periaatetta ja vääristää kilpailua. Vaikka veronkierron torjuntatoimet kuuluvat pääasiassa jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, on mielestäni veronkierron vastaisten toimien toteuttaminen nykyisessä globaalissa maailmassa asetettava etusijalle myös EU:ssa.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Komission ehdotuksessa nykyiseen asetukseen tehdyt täydennykset ja muutokset tarjoavat jäsenvaltioille tehokkaat välineet rajat ylittävien arvonlisäveropetosten torjuntaan. Lisäksi siinä luodaan oikeusperusta kohdennetulle yhteistyölle petosten torjumiseksi Eurofisc-rakenteen avulla. Veropetokset vaikuttavat vakavalla tavalla jäsenvaltioiden varoihin, loukkaavat verotuksen tasapuolisuuden periaatetta ja voivat vääristää kilpailua. Ei myöskään pidä unohtaa, että viranomaisten on tasattava petosten aiheuttama tulovaje kasvattamalla verosääntöjä noudattaviin yrityksiin kohdistuvaa veropainetta. Veropetosten torjunnan EU:ssa on täydennettävä jäsenvaltioiden toimia. Asetusehdotuksen tarkoituksena on paitsi mahdollistaa arvonlisäveron laskeminen oikein myös valvoa sen moitteetonta soveltamista erityisesti yhteisöliiketoimien osalta sekä torjua arvonlisäveropetoksia. Ehdotuksella pyritään yleisesti parantamaan tiedonvaihtoa monin tavoin: siinä määritellään tarkemmin, missä tapauksissa jäsenvaltiot voivat tehdä hallinnollisen tutkimuksen ja säädetään myös toimenpiteistä, joilla voidaan lieventää tutkimuksen toteutumatta jäämistä.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen tyytyväinen siihen, että sääntöjenvastaisuuksien – sikäli kuin niitä havaittiin – rahallinen arvo laski 1 024 miljoonasta eurosta 783,2 miljoonaan euroon vuosina 2007–2008, ja alenemista tapahtui kaikissa menoluokissa suoria menoja ja liittymistä valmistelevia varoja lukuun ottamatta. Annan täyden tukeni komission tekemälle työlle ja huomautan, että petosten ja lahjonnan torjuminen on EU:n toimielinten ja kaikkien jäsenvaltioiden tärkeä velvollisuus.

Koko Eurooppaa koettelevan erityisen taloustilanteen takia olen samaa mieltä siitä, että on välttämätöntä suojella unionin taloudellista etua ja torjua järjestäytynyttä rikollisuutta, joka kansallisten indikaattoreiden mukaan on lisäämässä vaikutusmahdollisuuksiaan toimielimissä etenkin yhteisön talousarvioon kohdistuvien petosten avulla.

Siksi on mielestäni välttämätöntä antaa tehokkaita säädöksiä, joilla kehitetään hallinnollista yhteistyötä haitallisten verokäytäntöjen torjumiseksi ja varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta. Tätä taustaa vasten kannatan ehdotusta neuvoston direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla, vaikka korostankin jäsenvaltioiden asettamista entistä suurempaan vastuuseen tietokantoihin tallennettujen tietojen laadusta alkaen.

Mietintö: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Komission ehdotus arvonnäköveron sisältäviä laskuja koskevien sääntöjen yksinkertaistamisesta, nykyaikaistamisesta ja yhdenmukaistamisesta tuo mukanaan parannuksia erityisesti säännöksiin, jotka koskevat yksinkertaistettujen laskujen käytön mahdollistamista pienissä ja keskiuurissa yrityksissä sekä sen varmistamista, että veroviranomaiset hyväksyvät sähköiset laskut samoin edellytyksin kuin tavanomaiset paperilaskut. Tässä suhteessa esittelijän ehdotus taata veroviranomaisille mahdollisuus määrätä yksinkertaistettuihin laskuihin liittyviä lisävaatimuksia, kuten juoksevat numerot, on pelkkä turvallisuustoimenpide, jolla varmistetaan komission tekemät parannukset.

Tällä yhteistä arvonnäköverojärjestelmää ja laskutussääntöjä koskevalla alalla komission on avustettava teknistä tukea tarvitsevia jäsenvaltioita niiden sähköisen hallinnon uudistamisessa joko yhteisön Fiscalis 2013 -ohjelman tai rakennerahastovarojen avulla. Mielestäni esittelijä on tehnyt tarkistuksia, jotka parantavat komission ehdotusta. Siksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin David Casan alv-laskutuksesta laatiman mietinnön puolesta. Neuvoston tästä aiheesta vuonna 2001 antamassa direktiivissä oli vahvistettu Euroopan unionin yhteiset säännöt alv-laskutusta koskevien sääntöjen yksinkertaistamiseksi, nykyaikaistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi. Eri jäsenvaltioissa on kuitenkin erilaiset säännöt varsinkin sähköisen laskutuksen osalta. Nämä erot estävät tämänkaltaisen laskutustavan yleistymisen sen yksinkertaistavasta vaikutuksesta huolimatta. Sääntöjen yhdenmukaistamista koskeva Euroopan komission ehdotus, jota esittelijä kannattaa, on siksi hyvä uutinen kaikille eurooppalaisille yrityksille, sillä sähköinen laskutus on niille selkeämpää, mikä puolestaan keventää niille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan parlamentin kuulemismenettelyssä mietinnön puolesta, jonka erinomainen maltalaiskollegani David Casa oli laatinut ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonnäköverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta laskutussääntöjen osalta. Laskutukseen liittyvistä hallintorakenteista eroon pääseminen alkoi olla välttämätöntä. Jäsenvaltioille tällä alalla aiemmin tarjolla olleisiin vaihtoehtoihin on kuulunut vertailukelvottomia sääntöjä varsinkin sähköisen laskutuksen alalla. Tällaiset säännöt estävät yritysten – etenkin uusia paperittomia teknologioita käyttävien yritysten – moitteettoman toiminnan sisämarkkinoilla juuri nyt, kun tarpeeton hallinnollinen rasitus hidastaa talouskasvua Euroopassa. Kannatan kaikkia mietinnössä ehdotettuja ja varsinkin pk-yrityksille suunnattuja yksinkertaistamistoimia ja etenkin seuraavaa: poistetaan vaatimus kaikkien jäsenvaltioiden menettelyjä vastaavan laskun hallussapidosta, vahvistetaan, että paperilla ja sähköisessä muodossa olevat laskut ovat samanarvoisia ja poistetaan jäsenvaltioilta, joissa vero on maksettava, mahdollisuus vaatia, että tietyt laskut on käännettävä niiden viralliselle kielelle.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan suurelta osin tämän mietinnön hyväksymistä. Etenkin siksi, että olen esittelijä ja joidenkin keskeisten tarkistusten laatija, haluan kuitenkin mainita vain kaikkein tärkeimmät näkökohdat, joista molemmat keventävät nimenomaan yritysten hallinnollista taakkaa.

Ensimmäinen niistä on jäsenvaltioiden velvoite ottaa käyttöön varallisuuteen ja vastuisiin perustuva kirjanpitojärjestelmä (kassaperusteinen kirjanpito) pk-yrityksissä. EU:n tasolla ne on määritelty yrityksiksi, joiden liikevaihto on enintään 2 miljoonaa euroa. Tämä on tervetullut kannustin elinkeinoelämälle. Tätä ehdotetaan, koska yritykset joutuvat nykyisin maksamaan laskussa arvonnäköveroa heti kun se on laadittu,

mutta kyseinen saatava (ja siihen liittyvä arvonlisävero) saatetaan maksaa kuukausia myöhemmin, jos lainkaan. Joka tapauksessa perusperiaate kuitenkin on edelleen se, että arvonlisäveron vähennysoikeus liittyy erottamattomasti sen maksamiseen.

Toinen näkökohta on se, että sähköisille laskuille myönnetään sama oikeudellinen asema kuin paperilaskuille, jolloin nykyiset paperilaskut todennäköisesti korvataan sähköpostin kautta lähetetyillä laskuilla. Samalla helpottuvat paitsi laskujen laatimista ja lähettämistä myös niiden hallinnointia ja säilyttämistä koskevat tehtävät.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Haluan kiittää esittelijä David Casaa merkittävästä työstä, jota hän on tähän mennessä tehnyt. Poliittinen ryhmäni on kaikkina aikoina sitoutunut tukemaan pieniä ja keskusuuria yrityksiä, jotka ovat Euroopan talouden todellinen liikkeellepaneva voima ja joita meillä poliitikoilla on velvollisuus tukea.

Erityisesti kannatan komission ehdotusta siitä, että luovuttajat ja suorittajat saavat mahdollisuuden maksaa arvonlisäveron vasta saadessaan maksun luovutuksesta tai suorituksesta. Hyväksyn myös periaatteen, joka koskee mahdollisuutta pitää sähköisiä laskuja ja paperilaskuja samanarvoisina. Näkemykseni mukaan nämä toimenpiteet ovat siis osa laajempaa byrokratian karsimiseen tarkoitettua prosessia, josta on hyötyä eurooppalaisille yrityksille etenkin tällaisessa talouden kannalta ratkaisevassa käännekohtassa.

Toivon, että nämä toimenpiteet hyväksytään mahdollisimman pian pienille ja keskusuurille yrityksille suunnatun laajemman tukikehyksen yhteydessä, sillä pk-yritysten toimintaa on helpotettava talous- ja verotusolosuhteilla.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Laadin tämän arvonlisäveron laskutussääntöjä koskevan mietinnön. Vaadimme tuloksekkaasti kassaperusteisen kirjanpitojärjestelmän pakollista käyttöönottoa kaikissa jäsenvaltioissa, ja annoimme samalla pk-yrityksille mahdollisuuden valita, käyttävätkö ne tällaista järjestelmää vai eivät. Mietinnöllä on myös onnistuttu keventämään yrityksille aiheutuvaa tarpeetonta raskautta, joka komission ehdotuksessa oli pantu merkille. Sen vuoksi mietintö onnistui saavuttamaan tavoitteensa ja äänestän sen puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Sisämarkkinoiden tiiviimpi yhdentymisen ja yritysten aiheettomien kustannusten leikkaaminen yksinkertaistamisprosessin avulla sekä vähentämällä hallinnollisia esteitä ovat tavoitteita, jotka on pidettävä mielessä laadittaessa EU:n lainsäädäntöä.

Tämä direktiivi, jonka tavoitteena on yhteisen laskutusjärjestelmän perustaminen arvonlisäveron osalta, on siksi olennaisen tärkeä noiden tavoitteiden saavuttamisen kannalta. Erityisesti olen sitä mieltä, että tavanomainen laskutusmenetelmä on korvattava sähköisellä laskutuksella, joka on nopeampaa ja yrityksille ja yksityishenkilöille edullisempaa edellyttäen, että avoimuusperiaatetta noudatetaan.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Käsittävänä olevan direktiivin tavoitteena on perustaa yhteinen arvonlisäveron laskutusjärjestelmä toteuttamalla yksinkertaistamistoimia ja vähentämällä hallinnollista raskautta. Tämä on välttämätöntä sisämarkkinoiden tiiviimmän yhdentymisen ja yrityksille koituvien aiheettomien kustannusten karsimisen takia. Mielestäni tämän direktiivin vaikutukset ovat myönteiset, koska se lisää selvyttä ja oikeusvarmuutta sekä verovelvollisten että viranomaisten kannalta ja tarjoaa samalla lisäkeinoja arvonlisäveropetosten torjumiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Arvonlisäveron (alv) laskutussääntöjä koskeva yhteinen järjestelmä on välttämätön alv-laskutusta koskevien sääntöjen yksinkertaistamista, nykyaikaistamista ja yhdenmukaistamista ajatellen. Uusi järjestelmä tuo myös yrityksille merkittäviä kustannussäästöjä, mikä on äärimmäisen tärkeää nykyisessä kriisivaiheessa. Tämän mietinnön hyväksyminen on myös yksi lisätoimenpide petosten ja veronkierron torjumiseksi.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Liberaalien edustajana äänestän laskutussääntöjen muuttamista koskevan direktiivin puolesta, sillä mielestäni tämänpäiväinen menettely kyseisen luvun sisällyttämiseksi arvonlisäverodirektiiviin ei täysin saavuttanut tavoitettaan, joka oli alv-laskutuksen yksinkertaistaminen, nykyaikaistaminen ja yhdenmukaistaminen. Mielestäni uusilla säännöillä kevennetään yrittäjään kohdistuvaa byrokratiataakkaa ja varmistetaan myös, että kaikki jäsenvaltiot alkavat soveltaa samoja sääntöjä laskujen toimittamiseen ja laatimiseen. Avoimien markkinoiden ja palvelujen liikkuvuuden takia mikään muu ei olisi järkevää.

Mietintö: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Puolalaisen kollegani Ryszard Czarneckin laatimassa mietinnössä annetun suosituksen perusteella kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä yhteisöjen tuomioistuimen kirjaajalle tuomioistuimen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. Kannatan tilintarkastustuomioistuimen ehdotusta siitä, että yhteisöjen tuomioistuimen olisi parannettava hankintamenettelyään. Olen tyytyväinen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen moitteettomaan toimintaan. En kuitenkaan voi ymmärtää yhteisöjen tuomioistuimen haluttomuutta julkaista jäsentensä taloudellisia etuja koskevia ilmoituksia, ja kannatan parlamentin pyyntöä, että tuomioistuin omaksuisi tämän käytännön viipymättä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvastuuvelvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Mietinnössä analysoidaan perinpohjaisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen talousarviotilannetta. Siinä tuodaan esiin muutamia tärkeitä kysymyksiä, joita pitäisi kiireesti tarkastella uudelleen, kuten hankintamenettelyjen parantamisen tarve, jotta hyväksyvien yksiköiden olisi helpompi järjestää tarjouskilpailuja ja valvoa säännösten noudattamista. Olen tyytyväinen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen omaksumaan käytäntöön sisällyttää toimintakertomukseensa luku, jossa annetaan selvitys niistä toimista, joita parlamentin aikaisempien vastuuvapauspäätösten ja tilintarkastustuomioistuimen kertomusten johdosta on vuoden aikana toteutettu.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin yhteisöjen tuomioistuinta koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Puolalaisen kollegani Ryszard Czarneckin laatimassa mietinnössä annetun suosituksen perusteella kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä tilintarkastustuomioistuimen pääsihteerille tilintarkastustuomioistuimen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. Monien kollegojeni tavoin olen tyytyväinen tilintarkastustuomioistuimen asianmukaiseen toimintaan ja sen moitteettomaan varainhoitoon. Mielestäni on valitettavaa, että tilintarkastustuomioistuimen jäsenten taloudellisia etuja koskevia ilmoituksia, jotka jäsenet toimittavat tilintarkastustuomioistuimen menettelysääntöjen mukaan tilintarkastustuomioistuimen presidentille, ei julkaista tai edes anneta tiedoksi talousarvion valvontavaliokunnan jäsenille.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvastuuvelvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Olen tyytyväinen siihen, että tilintarkastustuomioistuimen tilit tarkasti ulkopuolinen yritys, PricewaterhouseCoopers, jonka mukaan ”tarkastuksessa tietoomme ei ole tullut seikkoja, jotka antaisivat aiheen uskoa, että kaikilta olennaisilta osin ja edellä mainittujen kriteerien perusteella: a) tilintarkastustuomioistuimelle kohdennettuja varoja ei olisi käytetty aiottuihin tarkoituksiin ja b) käytössä olevilla valvontamenettelyillä ei saataisi tarvittavia takuita siitä, että rahoitustoimet ovat sovellettavien sääntöjen ja säännösten mukaisia”. Pidän myönteisenä myös sitä, että tilintarkastustuomioistuin on sisällyttänyt toimintakertomukseensa luvun, jossa annetaan selvitys niistä toimista, joita parlamentin aikaisempien vastuuvapauspäätösten johdosta on vuoden aikana toteutettu.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuin, joka vastaa suurimmaksi osaksi EU:n toimielinten tilintarkastuksista, on myös vuorollaan tarkastettava. On selvää, että ulkopuolisen yrityksen, PricewaterhouseCoopersin, suorittama tilintarkastus on osoittautunut erittäin myönteiseksi. Myös tilintarkastustuomioistuimen sisäisen tarkastajan kertomus oli myönteinen, ja useimmat sen suosituksista on hyväksytty ja niitä on sovellettu ennakolta monissa toimintasuunnitelmissa.

Mietintö: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Puolalaisen kollegani Ryszard Czarneckin laatimassa mietinnössä annetun suosituksen perusteella kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä Euroopan

oikeusasiamiehelle talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. Panen tyytyväisenä merkille oikeusasiamies Nikiforos Diamandourosin päätöksen julkaista taloudellisia etujaan koskevan ilmoituksen myös omilla verkkosivuillaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen mukaan tarkastus ei antanut aihetta merkittäviin huomautuksiin Euroopan oikeusasiamiehen osalta. Panin kuitenkin merkille, että joitakin julkisiin hankintamenettelyihin liittyviä näkökohtia voitaisiin parantaa. Esittelijän tavoin panen erittäin tyytyväisenä merkille oikeusasiamiehen päätöksen julkaista taloudellisia etujaan koskeva ilmoitus myös internetissä. Olen samaa mieltä esittelijän kehotuksesta, että oikeusasiamies sisällyttäisi seuraavaan toimintakertomukseensa (varainhoitovuodelta 2009) luvun, jossa annetaan yksityiskohtainen selvitys niistä toimista, joita parlamentin aikaisempien vastuuvapauspäätösten johdosta on vuoden aikana toteutettu.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan oikeusasiamiestä koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Puolalaisen kollegani Ryszard Czarneckin laatimassa mietinnössä Euroopan parlamentille annetun suosituksen perusteella kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä Euroopan tietosuojavaltuutetulle talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. Pidän myönteisenä sitä, että toimielimen valitut jäsenet (tietosuojavaltuutettu ja apulaistietosuojavaltuutettu) julkaisevat vuosittain taloudellisista eduistaan ilmoituksen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys julkisten varojen käytöstä. Yhdyn esittelijän myönteiseen arvioon toimista, joilla määrärahojen ja henkilöresurssien hallinnointia on tehostettu ja sisäisen valvonnan toimivuutta ja tehokkuutta parannettu vuonna 2008. Pidän myönteisenä myös sitä, että Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävään valitut jäsenet julkaisevat vuosittain taloudellisista eduistaan ilmoituksen, joka sisältää asiaankuuluvat tiedot palkallisista toimista tai tehtävistä ja ilmoituksenalaisesta ammatillisesta toiminnasta. Tämä on välttämätöntä, jotta vahvistetaan ihmisten luottamusta julkisiin viranhaltijoihin. Olen samaa mieltä esittelijän kehotuksesta, että Euroopan tietosuojavaltuutettu sisällyttäisi seuraavaan toimintakertomukseensa (varainhoitovuodelta 2009) luvun, jossa annetaan yksityiskohtainen selvitys niistä toimista, joita parlamentin aikaisempien vastuuvapauspäätösten johdosta on vuoden aikana toteutettu.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan tietosuojavaltuutettua koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Erinomaisen kollegani ja ystäväni Véronique Mathieun laatimassa mietinnössä Euroopan parlamentille annetun suosituksen perusteella kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä Euroopan unionin elinten käännöskeskuksen johtajalle keskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. En ymmärrä, miksi käännöskeskukselle on kertynyt ilmeisen tarpeettomia ylijäämiä: esimerkiksi vuosi 2008 oli lähes 27 miljoonaa euroa ylijäämäinen ja varoja oli 31. joulukuuta 2008 kertynyt lähes 50 miljoonaa euroa. Olen yllätynyt siitä, että eläkekiistaa ei ole ratkaistu.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten

varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että Euroopan unionin elinten käännöskeskukseen varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Käännöskeskukseen toiminnan osalta tilintarkastustuomioistuin havaitsi määrättyä täsmällisyyden puutetta ennusteissa, jotka koskevat toimitettujen käännöstilausten määrää, minkä seurauksena käännöskeskukseen talousarvio ollut ylijäämäinen vastoin asetusta (EY) N:o 2965/94. Tämä tilanne on sen vuoksi korjattava. Esittelijän tavoin pidän valitettavana sitä, että käännöskeskukseen ja komission välinen kiista, joka koskee työnantajan osuutta henkilöstön eläkemaksuista, on edelleen ratkaisematta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan unionin elinten käännöskeskusta koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Se merkitsee, että keskus on edistynyt valtavasti omaisuuden yksilöintiä, rekisteröintiä ja aktivointia koskevan inventointimenettelyn, sisäisen valvonnan menettelyihin liittyvän dokumentoinnin sekä hankintamenettelyjen kehittämisessä. Henkilöstöhallinnossa ei kuitenkaan ole tapahtunut edistymistä, sillä henkilöstölle asetetut tavoitteet ja suoritusindikaattorit eivät olleet tulossuuntautuneita eivätkä mitattavissa. Esittelijän tavoin olen kuitenkin tyytyväinen keskuksen aikomukseen ottaa käyttöön vuonna 2010 henkilöstönsä työaikaa koskeva kokeellinen kirjanpito.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskusta koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että yhteisön kalastuksenvalvontaviraston varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Olen huolissani tilintarkastustuomioistuimen huomautuksesta, että virasto ei laadi monivuotista työohjelmaa, jolla on keskeinen merkitys tehokkaalle varainhoidolle ja selkeiden tavoitteiden asettamiselle. Siksi onkin myönteistä, että hallintoneuvosto on päättänyt aloittaa tällaisen ohjelman kehittämisen. Ohjelma on välttämätön viraston talousarvio- ja varainhallinnon parantamisen kannalta. Vaikka tilintarkastustuomioistuin hyväksyi talousarvio- ja varainhallinnon, siinä on edelleen joitakin puutteita, jotka on korjattava. Esittelijän tavoin olen sitä mieltä, että on tärkeää ottaa käyttöön tehokas väline toimihenkilöiden työajan hallinnoimiseksi antamalla täsmällinen suositus kuhunkin hankkeeseen käytetystä työajasta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin yhteisön kalastuksenvalvontavirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Erinomaisen kollegani ja ystäväni Véronique Mathieun laatimassa mietinnössä Euroopan parlamentille annetun suosituksen perusteella kannatin äänestyksessä vastuuvapauden myöntämistä Euroopan jälleenrakennusviraston johtajalle viraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. Mielestäni olisi komission kannalta järkevää, että se laatisi joulukuussa 2008 komission ja Euroopan jälleenrakennusviraston välillä tietyistä päätyivistä toimista ja viraston jäljellä olevien varojen siirtymisestä komissiolle 31. joulukuuta 2008 jälkeen tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti päätyivistä toimista sekä sosiaalisia että rahoitukseen liittyviä näkökohtia koskevan yksityiskohtaisen tilinpäätöskertomuksen. Kannatan vaatimuksia Kosovolle myönnettyjä varoja koskevasta selvityksestä, sillä kyse on unionin ja tämän EU:n jäsenyyttä tavoittelevan nuoren kansakunnan uskottavuudesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Korostan sitä, että tilintarkastustuomioistuimen havainnon mukaan yksikään suorien avustusten myöntämistä koskevista virallisista ehdoista ei täytynyt tapauksessa, jossa eräälle kansainväliselle järjestölle myönnettiin suoraan 1 399 132 euron avustus (0,31 prosenttia käytettävissä olevasta toimintatalousarviosta). Pidän esittelijän tavoin valitettavana sitä, että tehokkaasti toimiva Euroopan jälleenrakennusvirasto lakkautettiin ja että varojen hallinnointi siirrettiin lähetystöille. Vaadin komissiota antamaan kertomuksen, josta käy ilmi, kuinka paljon lähetystöjen henkilöstöä lisättiin, jotta ne voivat hoitaa viraston tehtävät ja kehotan komissiota antamaan kattavan ja täydellisen selvityksen siitä, maksettiinko virastolta lähetystöille siirretyistä varoista talousarviotukea.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan jälleenrakennusvirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Väitän, että virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin totesi kertomuksessaan, että Euroopan lentoturvallisuusviraston varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Edellisvuosiin nähden on tapahtunut merkittävää edistymistä, ja virasto on pyrkinyt toteuttamaan sekä tilintarkastustuomioistuimen että sisäisen tarkastuksen yksikön aiempia toimenpide-ehdotuksia. Kuten esittelijä huomauttaa, viraston tavoitteiden asettamista koskevia mekanismeja on kuitenkin lujitettava, jotta tavoitteiden saavuttamista on helpompi arvioida. Lisäksi tarvitaan uusi henkilöstöhallintokäytäntö, johon kuuluvat niin rekrytointi kuin suoritusarviointikin.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan lentoturvallisuusvirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. On korostettava, että keskus vakiinnutti kansanterveyttä koskevat toimintonsa, paransi tautikohtaisten ohjelmien valmiuksia, kehitti kumppanuuksia edelleen ja paransi hallintorakenteitaan. Pidän kuitenkin valitettavana sitä, että keskus ei ole kaikilta osin täyttänyt velvollisuuttaan

toimittaa vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle johtajansa laatima kertomus, jossa on yhteenveto sisäisen tarkastajan tekemien sisäisten tarkastusten määrästä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaista keskusta koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että Euroopan kemikaaliviraston varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Virasto hoitaa tehtävää, jota komissio ei kykene itse hoitamaan, toimii täysin unionin strategisten painopisteiden mukaisesti ja sen toiminta täydentää muiden erillisvirastojen toimintaa. On syytä panna merkkille, että tilintarkastustuomioistuin kiinnittää huomiota toimintaa viivästyttäneisiin tietojärjestelmän täytäntöönpanoon liittyviin ongelmiin ja pätevän henkilöstön puutteeseen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan kemikaalivirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin katsoo kertomuksessaan, että Euroopan ympäristökeskuksen varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Olen tyytyväinen komission vuonna 2009 tilaamaan EU:n erillisvirastojen ulkopuoliseen arviointiin, jonka keskeiset tulokset olivat erittäin myönteiset. Panen erityisen tyytyväisenä merkkille, että keskus on laatinut kehittyneen toimintojohtamisjärjestelmän, monivuotisen työohjelman, tasapainotetun tulostaulukon indikaattoreineen sekä hallinnon valvontaan tarkoitettua yhtenäisen järjestelmän, jotka kaikki edesauttavat tehokasta hallintoa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan ympäristökeskusta koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Viranomaisen talousarvion toteutusaste oli korkea, kun maksusitoumusmäärärahoista käytettiin 97 prosenttia ja maksumäärärahoista 95 prosenttia. On kuitenkin pantava merkkille, että jäljellä on edelleen joitakin tilintarkastustuomioistuimen aiemmin toteamia puutteita, joista on tulossa toistuvia. Niitä ovat muun muassa määrärahojen siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle ja edelliseltä vuodelta siirrettyjen toimintamenoihin liittyvien sitoumusten peruminen. Tilanne on

vuotuisuuden periaatteen vastainen ja osoittaa, että ohjelmasuunnittelussa ja budjetoinnissa esiintyy puutteita, jotka on korjattava. Erittäin myönteistä kehitystä on kuitenkin se, että elintarviketurvallisuusviranomainen on onnistunut tuntuvasti ja johdonmukaisesti parantamaan tulosindikaattoreitaan viime vuosina.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Esittelijän tavoin kannatan sitä, että keskus määräisi selkeät tavoite-ehdotukset vuotuisessa työohjelmassaan helpottaakseen toimien vuotuista arviointia. Sen pitäisi sisällyttää ohjelmaan myös henkilöstöhallintoon liittyviä menettelyjä tehostaakseen henkilöstöhallintoa esimerkiksi ottamalla ohjelmasuunnittelussa käyttöön toimihenkilöiden työaikatavoitteet ja määräämällä kuhunkin hankkeeseen keskimäärin käytettävä aika.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskusta koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että Euroopan lääkeviraston varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Annan esittelijän tavoin virastolle tunnustusta siitä, että se on ottanut käyttöön kehittyneen toimintoperusteisen budjetoinnin ja käyttäjätyytyväisyysseurannan. Viraston on kuitenkin parannettava hankintamenettelyjään tilintarkastustuomioistuimen havaitsemien puutteiden korjaamiseksi (esimerkiksi puutteet hintaperusteisiin liittyvien arviointimenetelmien soveltamisessa ja puutteet menettelyjen valinnan perusteluissa).

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan lääkevirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin on lausunnossaan todennut saaneensa näyttöä siitä, että Euroopan meriturvallisuusviraston varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Virasto ei kuitenkaan laatinut monivuotista työohjelmaa eikä sen vuotuisen työohjelman ja maksusitoumusmäärärahojen välillä ollut yhteyttä. Virasto on kuitenkin viimeistelemässä viisivuotisstrategiaa ja kehittämässä keskeisiä tulosindikaattoreita, joka on jätettävä parlamentin

tarkastettavaksi. Mietinnössä myös korostetaan, että talousarvion vahvistamista koskevat menettelyt eivät olleet riittävän tiukkoja, jolloin siirtoja tehtiin paljon ja suuri määrä maksumäärärahoja peruuntui, mikä on osoitus suunnittelun ja valvonnan puutteista. Tämä on kuitenkin saattanut olla kertaluonteista ja johtua muutosta viraston pitkäaikaiseen toimipaikkaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan meriturvallisuusvirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että Euroopan verkko- ja tietoturviraston varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Tilintarkastustuomioistuin on kuitenkin havainnut hankintamenettelyissä puutteita, jotka liittyvät etenkin puitesopimusten määrärahojen aliarviointiin, mikä pohjimmiltaan haittaa oikeudenmukaista kilpailua. Nämä puutteet on sen vuoksi korjattava. Koska sähköisten viestintäverkkojen merkitys on suuri, on myönteistä, että virasto on parantanut Euroopan sähköisten viestintäverkkojen toimintakykyä ja kehittänyt ja tukenut jäsenvaltioiden kanssa tehtävää yhteistyötä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan verkko- ja tietoturvirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että Euroopan rautatieviraston varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Tilintarkastustuomioistuin kuitenkin huomauttaa, että virastolla on puutteita tavoitteiden ja tulosindikaattoreiden asettelussa sekä ongelmia hankintamenettelyissä. Koska julkisten elinten toimintaa valvotaan tiukasti, viraston on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Lopuksi panen tyytyväisenä merkille, että virasto on toteuttanut vuodesta 2006 alkaen 32 sisäisen tarkastuksen yksikön antamista kaikkiaan 36 suosituksesta. Vielä käynnissä olevista neljästä suosituksesta yksi on kuitenkin ratkaisevan tärkeä ja kolme erittäin tärkeää, ja kehotan virastoa näin ollen panemaan täytäntöön tietyt sisäisen valvonnan standardit, jotka koskevat allekirjoituksia pankkiasioissa, tehtävien eriyttämistä, arkaluonteisia toimia ja delegointivaltuuksien säilyttämistä suosituksissa tarkoitetulla tavalla.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan rautatievirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksessaan, että Euroopan koulutussäätiön

varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Tilintarkastustuomioistuimien kuitenkin muistuttaa henkilöstön valintamenettelyissä havaituista säännönmukaisuuksista ja avoimuuden puutteesta sekä siitä, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on jopa käynnistänyt koulutussäätiötä koskevan tutkimuksen. On syytä kuitenkin huomauttaa, että Euroopan koulutussäätiö on ilmoittanut aloittaneensa henkilöstön valintamenettelyitä koskevan perusteellisen tarkistuksen Euroopan tilintarkastustuomioistuimen havaintojen vuoksi, vaikka meille asiasta ei ole vielä ilmoitettu. Lisäksi on aiheellista korostaa, että koulutussäätiön vuonna 2008 tekemä työ komission tukemiseksi sai komissiolta 97 prosentin tuen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan koulutussäätiötä koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että Euroopan työterveys- ja työturvallisuusviraston varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Työterveys- ja työturvallisuusvirasto on parantanut varainhoitoaan huomattavasti kolmen viime vuoden kuluessa, mikä on erittäin myönteinen asia, ja virastoa kehoitetaan jatkamaan korkeimpien standardien noudattamista talousarvion suunnittelussa, toteutuksessa ja valvonnassa. Joitakin säännönmukaisuuksia on kuitenkin yhä olemassa etenkin hankintamenettelyissä, joten ne on korjattava.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan työterveys- ja työturvallisuusvirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että Euratomin hankintakeskuksen varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. On syytä panna merkille, ettei hankintakeskus saanut tukia vuonna 2008 toimintojensa kattamiseen ja että komissio vastasi kaikista vuoden 2008 talousarvion täytäntöönpanoon tarkoitetuista keskuksen menoista. Lisäksi on tarpeen panna merkille, että varainhoitovuodelta 2007 siirretyt sitoumukset on maksettu vuotta 2007 koskevista käyttämättömistä tuista. Hankintavirasto on siten kaikilta osiltaan integroitu tosiasiallisesti komissioon, koska sillä ei ole omaa talousarviota. Tämä saattaa asettaa kyseenalaiseksi keskuksen rakenteen ja autonomian, mutta näitä kysymyksiä voidaan tarkastella myöhemmin tulevaisuudessa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan hankintavirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Havaittuaan puutteita Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön edellisen vuoden rekrytointi- ja hankintamenettelyissä, tilintarkastustuomioistuimien toteaa kertomuksessaan, että kehittämissäätiön varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja että tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Tämä merkitsee parannusta säätiön tilien ja sisäisten tilintarkastusjärjestelmien hallinnoinnissa, mikä on hyvin myönteinen asia. Kun otetaan huomioon säätiön merkitys, toivon, että se jatkaa ponnistelujaan budjettikurin saralla, parantaa henkilöstöjohtamisen menettelyjään sekä sisällyttää henkilökunnan (myös sopimussuhteiset työntekijät) avoimesti toimintakertomukseen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiötä koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Vaikka Euroopan oikeudellisen yhteistyön verkoston (Eurojust) tilit ovat tilintarkastustuomioistuimen mielestä luotettavat ja että tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset, olen huolissani esittelijän arviosta, jonka mukaan "Eurojust-yksikön toimintaa on vaikea arvioida, koska indikaattoreita ei ole, käyttäjien tyytyväisyyden mittaamisessa on puutteita ja talousarvion ja työohjelman välillä ei ole koordinaatiota". Panen merkille myös tilintarkastustuomioistuimen toteamuksen siitä, että Eurojust-yksiköllä oli vuonna 2008 määrärahojen siirtoon liittyvä ongelma, vaikka siirtoja oli vähemmän kuin edellisellä varainhoitovuonna, sekä tarpeesta ryhtyä toimiin, jotta tällainen tilanne voidaan välttää tulevaisuudessa. Yhdyn esittelijän huoleen siitä, ettei yhtäkään sisäisen tarkastuksen yksikön antamista kaikkiaan 26 suosituksesta ole pantu kokonaan täytäntöön.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Eurojustia koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Arvostan Euroopan unionin perusoikeusviraston ponnisteluja tilintarkastustuomioistuimen ja sisäisen tarkastusyksikön aiemmin havaitsemien puutteiden korjaamiseksi. Olen erityisen tyytyväinen suorituksen arvioinnin parantamiseksi toteutettuihin toimiin. Vastaavia toimia on kehitettävä lisää tulevaisuudessa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan unionin perusoikeusvirastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuimien toteaa kertomuksissaan, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (FRONTEX) varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. Panemme merkille, että viraston talousarvio on kasvanut huomattavasti kolmen viime vuoden aikana, ja se kasvoi 69 prosenttia vuonna 2008. Tilintarkastustuomioistuin on kuitenkin havainnut toistuvasti useita puutteita, joista mainitaan erityisesti seuraavat: (i) siirrettyjen ja peruuntuneiden määrärahojen suuri määrä (käytettävissä olleista määrärahoista jäi käyttämättä 49 prosenttia vuonna 2008, lähes 69 prosenttia vuonna 2007 ja 55 prosenttia vuonna 2006); (ii) oikeudellisia sitoumuksia tehtiin ennen vastaavien talousarviositoumusten tekemistä; sekä (iii) rekrytointimenettelyt eivät olleet sääntöjen mukaisia etenkin menettelyjen avoimuuden ja syrjimättömyyden osalta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivaa virastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Olen huolissani esittelijän sanoista, joiden mukaan *satelliittinavigointijärjestelmän* Euroopan valvontaviranomainen päätti esittää toimintansa tulokset ottamatta huomioon, että se ei enää hallinnoi Galileo- ja EGNOS-ohjelmia (*Euroopan geostationaarinen navigointijärjestelmä*) sen jälkeen, kun omaisuuden ja varojen siirto komissiolle on suunnitelmien mukaisesti saatettu päätökseen vuoden 2008 ensimmäisen neljänneksen lopussa”. Olen harmissani myös siitä, että tilintarkastustuomioistuin antoi huomautuksia sisältävän tarkastuslausuman varainhoitovuoden 2008 tilinpäätöksen luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin GNSS:n Euroopan valvontaviranomaista koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuin toteaa kertomuksissaan, että ITERistä ja fuusioenergian kehittämisestä vastaavan eurooppalaisen yhteisyrityksen varainhoitovuoden 2008 tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. On syytä panna merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan varainhoitovuoden talousarvion toteutumalaskelma osoitti 57 600 000 euron ylijäämää, joka on 38 prosenttia tulojäämästä, ja että osa tästä ylijäämästä siirrettiin varainhoitovuodelle 2009. Tämä saattaa johtua siitä, että yhteisyritys oli käynnistysvaiheessa eikä se ollut pannut sisäisen valvonnan järjestelmiä ja varainhoidon tietojärjestelmiä kokonaisuudessaan täytäntöön varainhoitovuoden 2008 kuluessa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun

ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin ITERistä ja fuusioenergian kehittämisestä vastaavaa eurooppalaista yhteisyritystä koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä. Siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuimien toteaa, että se on saanut riittävän varmuuden siitä, että SESAR-yhteisyrityksen (uuden sukupolven eurooppalaisen ilmailukenteen hallintajärjestelmä) varainhoitovuoden tilit ovat luotettavat ja tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja asianmukaiset. En voi kuitenkaan esittelijän tavoin olla huomauttamatta, että yhteisyrityksen hallintoneuvoston huhtikuussa 2008 vahvistama lopullinen talousarvio osoittautui erittäin epärealistiseksi, mitä ilmentää se, että maksusitoumusmäärärahojen käyttöaste oli 1 prosentti ja maksumäärärahojen käyttöaste 17 prosenttia. Haluan tuoda lisäksi esille toimien valvonnassa olleet puutteet sekä hankintasopimusten sisäisen valvonnan riittämättömyyden. Minusta on olennaisen tärkeää, että SESAR ryhtyy asianmukaisiin toimiin havaittujen ongelmien ratkaisemiseksi tulevana varainhoitovuonna.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien tätä tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, päätellen niistä tarkastuksista, joihin jo olemme tutustuneet – voidaan sanoa, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin SESAR-yhteisyritystä koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän mietinnön (joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuljetettavista painelaitteista) puolesta, sillä kyseisellä direktiiviehdotuksella kumotaan nykyinen direktiivi ja muita samaa asiaa käsitteleviä direktiivejä. Koska osa nykyisen direktiivin teknisistä säännöksistä on ristiriidassa vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien kansainvälisten sääntöjen kanssa, on tärkeää poistaa nuo epä johdonmukaisuudet ja saattaa tekniset vaatimukset kansainvälisten sääntöjen mukaisiksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Painelaitteiden, kuten tankkien, astioiden ja kaasupullojen kuljetusta säädellään nykyisin maantie- ja rautatiekuljetusten turvallisuusvaatimuksia käsittelevällä direktiivillä 1999/36/EY. Kyseisellä direktiivillä vahvistetaan myös näiden laitteiden suunnittelua, rakennetta ja tarkistuksia koskevat yhteiset normit.

Säännöt ovat kuitenkin ristiriidassa vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien kansainvälisten sääntöjen kanssa, minkä vuoksi komissio on tehnyt ehdotuksen direktiivin muuttamisesta. Ehdotus ei muuta tuntuvasti nykyistä sääntelykehystä soveltamisalan ja keskeisten säännösten osalta. Tarkoitus on lähinnä edellä mainittujen epä johdonmukaisuuksien poistaminen saattamalla vaarallisten aineiden kuljetusta koskevat tekniset vaatimukset kansainvälisten voimassa olevien sääntöjen mukaisiksi.

Näin ollen olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että aineiston käsittely olisi saatava mahdollisimman pian päätökseen sopimalla siitä ensimmäisessä käsittelyssä, kunnes toimielimet pääsevät keskenään kattavaan ratkaisuun uusien komiteamenettelysäännösten sanamuodosta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Painelaitteiden, kuten tankkien, astioiden ja kaasupullojen kuljetusta säädellään nykyisin direktiivillä 1999/36/EY. Direktiivillä varmistetaan painelaitteiden vapaa liikkuvuus unionissa sekä niiden markkinoille saattaminen vahvistamalla laitteiden suunnittelua, rakennetta ja tarkistuksia koskevat yhteiset normit. Osa nykyisen direktiivin teknisistä säännöksistä on kuitenkin ristiriidassa vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien kansainvälisten sääntöjen kanssa. Komissio on siksi tehnyt ehdotuksen tarkistetuksi direktiiviksi, jolla kumottaisiin nykyinen kuljetettavista painelaitteista annettu direktiivi ja muita asiaa koskevia direktiivejä. Äänestin päätöslauselman puolesta edellä kertomistani syistä. Valiokuntaa kehoitetaan hyväksymään mietintö ilman lisätarkistuksia ja antamaan esittelijälle valtuudet käydä neuvoston kanssa neuvotteluja tämän perusteella.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Ympäristöön ja sen suojeluun liittyvien kysymysten aiheuttama yhä lisääntyvä huoli saa meidät kiinnittämään erityisen tarkkaa huomiota painelaitteiden kuljetusta koskeviin turvallisuusvaatimuksiin. Direktiivillä pyritään parantamaan painelaitteiden kuljetusten turvallisuutta sekä takaamaan niiden vapaa liikkuvuus unionissa asettamalla selkeät, avoimet ja pakolliset säännöt kyseisten laitteiden turvallisiksi kuljettamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaisin menettelyin koko EU:n alueella.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Direktiivin päätavoite on aiempien lainsäädäntöjen epäjohtonmukaisuuksien poistaminen saattamalla tekniset vaatimukset vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien kansainvälisten määräysten mukaisiksi.

Lisäksi ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan ja selkeyttämään eräitä säännöksiä ja etenkin vaatimustenmukaisuuden arvioimismenettelyjä koskevia säännöksiä.

Ehdotuksella myös sisällytetään laitteiden käyttöä sisämarkkinakuljetuksissa koskevat säännökset yhteisön lainsäädäntöön ja luodaan siten yleinen kehys tuotteiden saattamiseksi Euroopan yhteismarkkinoille.

Äänestin mietinnön puolesta, sillä uskon, että ehdotuksella voidaan sen hyväksymisen jälkeen varmistaa kuljetettavien painelaitteiden ja niiden käyttäjien korkeatasoinen turvallisuus. Direktiivin asianmukaisella täytäntöönpanolla jäsenvaltioissa voidaan lisäksi parantaa ympäristönsuojelua sekä kansalaisten terveyttä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin kuljetettavia painelaitteita käsittelevän Brian Simpsonin mietinnön puolesta, vaikka tarkistuksemme hylättiin.

Mietintö: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Lentoliikenteen turvallisuus ja kuluttajamaksujen avoimuus niiden standardien ja tason nostamiseksi: näitä aiheita käsitellään ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ilmailun turvamaksuista.

Ilmailun turvallisuusmaksujen kattamiseen tarkoitetut nykyiset järjestelmät, joita säädellään kansallisesti, eivät ole aina selkeitä loppukäyttäjille, joita ei usein edes kuulla ennen maksujen laskemista tai ennen kuin heitä koskevaan maksujärjestelmään tehdään muutoksia. Muita mietinnön ehdotuksia ovat muun muassa se, että matkustaja- ja kuluttajansuojajärjestöt otetaan mukaan turvallisuusjohdon ja lentoyhtiöiden välisiin neuvotteluihin, jotta varmistetaan turvatoimien kustannusten oikea määrittäminen sekä kustannusten vertaaminen loppukäyttäjän lentolipusta maksamiin hintoihin.

Kannatan myös mietinnön kohtaa, jossa ehdotetaan direktiivin täytäntöönpanoa vain niiden jäsenvaltioiden lentoasemilla, jotka tosiasiallisesti vaativat turvamaksuja, mutta ei jäsenvaltioissa, joissa näitä toimia ei ole otettu käyttöön. Näistä syistä äänestin mietinnön puolesta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Viimeviikkoiset tapahtumat ovat osoittaneet, että lentoasemien turvallisuus on erittäin tärkeää jäsenvaltioille ja että meidän on toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet. Kukin jäsenvaltio päättää itse ilmailun turvallisuuden rahoituksen ja varmistamisen tavoista. On hyvin tärkeää, että direktiivillä voidaan vahvistaa perusperiaatteet ja menettelyt, joita sovelletaan turvallisuudesta vastuussa oleviin elimiin sekä lentoyhtiöihin. Vaikka lentoasemien sääntelyn lainsäädännölliset vaatimukset poikkeavat suuresti eri jäsenvaltioiden välillä, lentoasemien toimijoiden on toimitettava riittävästi tietoja lentoliikenteen harjoittajille, jotta lentoasemien ja lentoliikenteen harjoittajien välinen kuuleminen olisi mielekästä. Tätä varten direktiivissä vahvistetaan, mitkä tiedot lentoasemien pitäjä on toimitettava säännöllisesti. Lentoliikenteen harjoittajien olisi puolestaan toimitettava tiedot, jotka koskevat niiden toimintaennusteita, lentokaluston käyttöä sekä nykyisiä ja tulevia lentokenttävaatimuksia, jotta lentoasemien pitäjä voi hyödyntää pääomaansa ja kapasiteettiaan optimaalisesti.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (S&D), kirjallinen. – (DA) Tanskan sosiaalidemokraatit Euroopan parlamentissa äänestivät tyhjää tätä ehdotusta koskevassa äänestyksessä, koska heidän mielestään tämä on tarpeeton lainsäädäntö sen vuoksi, että asiasta on jo olemassa tarvittava lainsäädäntö. Olemme myös sitä mieltä, ettei EU:n tehtävänä ole määrätä jäsenvaltioita maksamaan ylimääräisiä maksuja lentokenttien turvallisuudesta. Turvamaksujen rahoitus kuuluu yksittäisille jäsenvaltioille.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (IT) Äänestin tämän mietinnön (ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ilmailun turvamaksuista) puolesta. Ehdotus on erittäin tärkeä kuluttajien ja matkustajien oikeuksien ylläpitämisen ja suojaamisen kannalta, sillä siinä vahvistetaan useita perusperiaatteita, joita lentoasemien toimijoiden on noudatettava turvamaksujaan määrittäessään. Näitä periaatteita ovat:

syysimättömyys, neuvottelemine ja muutoksenhaku, turvamaksujen kustannusten avoimuus ja kustannusvastaavuus sekä valvontaviranomaisen perustaminen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio on jättänyt ehdotuksen niiden peruseriaatteiden vahvistamisesta, joita lentoasemien toimijoiden on noudatettava turvamaksujaan määrittäessään. Näitä periaatteita ovat: (i) syysimättömyys, (ii) neuvottelemine ja muutoksenhaku, (iii) turvamaksujen kustannusten avoimuus ja kustannusvastaavuus sekä (iv) valvontaviranomaisen perustaminen.

Keskeinen kysymys tältä osin on toteutettavien turvatoimien tiukentamisen rahoitus. Parlamentti on toistuvasti mutta tuloksetta vaatinut turvatoimien rahoituksen sääntelyä. Esittelijä on aivan oikeassa todetessaan, että turvatoimien tiukentamisen rahoitusta ei voida panna yksistään matkustajien kontolle (kustannuksia ulkoistamalla) vaan niiden rahoituksesta olisi vastattava jäsenvaltiot, jotka ovat viime kädessä vastuussa lentoasemien turvallisuudesta. Lopuksi haluan vielä huomauttaa, ettei lentoasemien ja matkustajien turvallisuuteen voida koskaan panostaa liikaa, mikä tuli selvästi ilmi viimeisestä siviili-ilmailua vastaan kohdistetusta terrori-iskun yrityksestä, joka onneksi estettiin.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentti on useaan otteeseen mutta turhaan vaatinut turvamaksujen rahoituksen sääntelyä avoimuuden lisäämiseksi sekä turvaverojen ja -maksujen sitomista niiden tarkoitukseen. Parlamentin mielestä turvatoimien tiukentamisen lasku kuuluu jäsenvaltioiden maksettavaksi. Muutamia viikkoja sitten tapahtunut terroriteko osoitti jälleen kerran, että lentoasemien turvallisuuden takaaminen on valtioiden tehtävä ja että olemassa olevien ja uusien harkinnassa olevien turvatoimenpiteiden tavoitteena on terroritekojen torjuminen. Asiasta käydyssä keskustelussa ei ole toistaiseksi otettu esille sitä, että turvatoimista aiheutuvat kustannukset päättyvät viime kädessä matkustajien maksettavaksi. Olen samaa mieltä päätöslauselmaan sisältyvistä tarkistuksista, joilla estetään tarpeettomat päällekkäiset menettelyt ja hallintomenot.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) Meidän on varmistettava, että lentoasemien turvamaksut ovat avoimia, objektiivisia ja perustuvat todellisia kustannuksia vastaaviin selkeisiin kriteereihin. Kaikissa uusissa lentoliikenteen kustannuksissa olisi otettava huomioon lentoasemien merkitys alueiden ja etenkin matkailusta vahvasti riippuvien alueiden sekä myös niiden alueiden kehittämisessä, jotka kärsivät maantieteellisistä haitoista ja luonnonhaitoista, kuten syrjäisimmät alueet ja saaret. Lentoasemien käyttäjien ja paikallisviranomaisten olisi saatava oikea-aikaista tietoa turvamaksujen laskennan tavoista ja perusteista. Lisäksi olisi syytä ottaa käyttöön pakollinen menettely, jonka mukaisesti lentokenttäviranomaiset ja sidosryhmät tai paikallisviranomaiset neuvottelevat keskenään aina, kun maksuja on syytä tarkistaa. Lisäksi kaikilla riippumattomilla valvontaviranomaisilla olisi oltava tarkat ja selkeästi määritellyt toimintasäännöt sekä rangaistusten langettamiseen tarvittava toimivalta.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) En voi hyväksyä, etteivät jäsenvaltiot varmista EU:n lainsäädännöstä puuttuvien lentoasemien turvatoimien rahoitusta ja että kaiken lisäksi jäsenvaltiot siirtävät kustannukset lentoyhtiöille, jotka puolestaan siirtävät ne matkustajien maksettavaksi. Minusta oli tarpeen mennä vuonna 2008 annettua asetusta pidemmälle ja säätää lainsäädäntö, jolla voidaan varmistaa matkustajien välttyminen lisäkustannuksilta, jotka eivät usein liity mitenkään turvamaksuihin. Tämän vuoksi kannatan itävaltalaisen kollegani Jörg Leichtfriedin mietintöä, jolla taataan avoimuuden lisääminen sekä kansalaisten että lentoyhtiöiden hyväksi sekä pakotetaan jäsenvaltiot myöntämään valtion rahoitusta EU:n vaatimukset ylittäviin turvatoimiin, sillä asia kuuluu kunkin jäsenvaltion kansallisen turvallisuuden piiriin. Jos komissio antaa ehdotuksen henkilökannereiden sisällyttämisestä EU:n menettelytapoihin, jotta jäsenvaltioiden ei tarvitsisi rahoittaa niitä, tuen jälleen kollegaani ja äänestän tarvittaessa ehdotusta vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lentokenttiemme turvallisuuteen on kiinnitetty yhä enemmän huomiota, mikä on lisännyt vähitellen kustannuksia, jotka ovat koituneet matkustajien maksettavaksi. Turvatoimien tiukentamisen lisäkustannukset kuuluvat jäsenvaltioiden maksettavaksi, sillä toimien tavoitteena on terroritekojen estäminen. Nyt ne kuitenkin koituvat matkustajien maksettavaksi. Äänestimme mietinnön puolesta, koska emme hyväksy vallitsevaa tilannetta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Valtiolle kuuluvan tehtävän eli yleisestä turvallisuudesta huolehtimisen kustannuksia ei voida vain siirtää kansalaisille tällä tavoin. On päätettävä, mitkä niistä kustannuksista, joita syntyy yhä tiukempien terrorismin vastaisten turvallisuussäädösten antamisesta, on kohtuullista panna matkustajien maksettavaksi. Voimme estää henkilökannereiden ja muiden vastaavien toimenpiteiden määrän hillittömän kasvun vain siten, että jäsenvaltiot kantavat itse taloudellisen vastuun vaadituista tiukoista turvatoimenpiteistä. Vain Yhdysvaltain kekseliäät yritykset hyötyvät terrorismihysteriasta ja varustautumisen parantamisen hillitsemättömästä kilpajuoksusta. Näistä syistä kannatan ehdotusta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta. Oleellista meille oli kuitenkin se, että EPP-ryhmä ja ALDE-ryhmä hylkäsivät (nimenhuutoäänestyksessä) kaksi tavoitettamme, jotka olivat turvallisuuskartoitusten ja -tutkimusten kustannusten liittäminen vapautettuihin maahuoltopalveluihin sekä eri liikennemuotoja koskevien turvatoimien tasapuolinen rahoitus.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Parlamentti on toistuvasti vaatinut komissiota sääntelemään ilmailun turvamaksujen rahoitusta. Parlamentti on kantansa mukaisesti aina vaatinut avoimuuden lisäämistä sekä turvaverojen ja -maksujen sitomista niiden todelliseen tarkoitukseen, koska sen mielestä jäsenvaltioiden on vastattava entistä tiukempien toimenpiteiden käyttöön otosta aiheutuvista kustannuksista.

Komission ehdotuksessa ei huomioda tätä seikkaa. Komissio pyrkii vain rajoittamaan kustannuksia vaatimalla taloudellisten vaikutusten arviota, joka perustuu syrjimättömyyden periaatteisiin, neuvotteluun ja muutoksenhakuun sekä maksujen avoimuuteen. Nykyisessä asiakirjassa ehdotetaan kuitenkin, että jäsenvaltioiden olisi rahoitettava toimenpiteiden tiukentamisesta mahdollisesti aiheutuvat lisäkustannukset. Pidän lentoasemien turvatoimia tärkeänä asiana, minkä vuoksi äänestän parlamentin aloitteen puolesta.

Ehdotus, joka olisi syytä panna täytäntöön Euroopan unionin kaikilla kaupallisilla kentillä, liittyy olennaisesti matkustajien oikeuteen saada tietoja, syrjimättömään kohteluun sekä kuluttajansuojaan. Avoimuuden lisäämistä sekä tarpeettomien kustannusten välttämistä koskevat tavoitteet voidaan mielestäni saavuttaa vain yhdenmukaistamalla lainsäädäntöä sekä selkiyttämällä lentoyhtiöiden ja jäsenvaltioiden välistä vastuunjakoja turvatoimien toteuttamisessa.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Ilahtu kuullessani tämänpäiväisen äänestyksen tulokset. Työskentelymme asiakirjan parissa johti mielestäni yksiselitteisen ja kunnianhimoisen kannan löytämiseen etenkin rahoitusasiassa. Haluan painottaa vielä seuraavaa seikkaa: terroristien hyökkäyksiä ei ole suunnattu lentoyhtiöitä vaan valtioita vastaan. Valtion kuuluu taata kansalaistensa turvallisuus, ja valtion on täytettävä tämä velvoite. Tämänpäiväisen äänestyksen tulos – 613 puolesta ja 7 vastaan – on selkeä viesti neuvostolle. Se kertoo Euroopan parlamentin suuresta päättäväisyydestä siinä, että kaikkien jäsenvaltioiden velvollisuutena on maksaa edes osa lentoliikenteen turvallisuuden kustannuksista.

Mietintö: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi laaditun mietinnön puolesta, koska sillä pyritään kehittämään ja uudistamaan rautatieinfrastruktuuria, satamia, vesiteitä sekä lentoasemia. Keskeisiin suunnitteilla oleviin hankkeisiin kuuluu myös Curtici-Braşov-rautatielinja. Kannatan ajatusta perustaa komitea, jonka tehtävänä olisi avustaa komissiota tämän päätöksen täytäntöönpanossa sekä päätöksellä vahvistettujen suuntaviivojen laatimisessa.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Annoin vahvan puoltavan ääneni tälle tekstille. Vaikka teksti tuo mukanaan vain teknisiä muutoksia, se muistuttaa meitä Euroopan laajuisen liikenneverkon tärkeydestä, jos haluamme tuoda EU:n kansalaisia lähemmäksi toisiaan sekä edistää liikkuvuutta. Liikkuvuus on oleellisen tärkeää, sillä emme voi kehittää oikeaa Eurooppaa voimatta tutustua naapureihimme sekä heidän kotimaahansa ja kulttuuriinsa. Euroopan laajuisella liikenneverkolla edistetään myös kasvihuonekaasujen päästöohjelman toteutumista niin, että parannetaan liikennemuotojen hallinnointia sekä edistetään niiden yhteentoimivuutta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kyseinen komission ehdotusteksti on vain kodifointi aiemmista säädöksistä ja asetuksista. Siinä on tosin muutamia vähäisiä muutoksia. Sen vuoksi kannatan tekstin hyväksymistä esittelijän ehdotuksen mukaisesti ja koska panin merkille oikeudelliset ja poliittiset suojatoimet. Tämä koskee myös neuvoston esittämiä vähäisiä muutoksia ja korjauksia sekä asian päättämistä sen hyväksymiseen ensimmäisessä käsittelyssä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Teknisessä mielessä tällä ehdotuksella kodifoidaan lakitekstiä. Komissio joutui kuitenkin laatimaan sen uudelleen liitteeseen tehdyn pienen tarkistuksen takia. Äänestin näiden tarkistusten hyväksymisen puolesta.

Elie Hoarau (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) En hyväksy sitä, ettei syrjäisimpiä alueita oteta aina osaksi Euroopan laajuisen liikenneverkkoa, vaikka niillä on huomattava merkitys taloudelliselle, sosiaaliselle ja alueelliselle koheesiolle. On käsittämätöntä, ettei syrjäisimpiä alueita ole otettu huomioon liikenneverkon suunnittelussa ja että ne puuttuvat monelta Euroopan laajuisen liikenneverkon kartalta. Kansainvälinen liikenneverkko, ”merten moottoritiet” sekä ensisijaiset hankkeet olisi ulotettava koskemaan myös syrjäisimpiä alueita tasapuolisesti. Euroopan laajuisen liikenneverkon politiikkaan olisi sisällytettävä myös yleishyödylliset

verkkotoimialat ja palvelualat, eikä politiikkaa pidä rajoittaa vain suurimpiin rahti- ja henkilöliikenteen virtoihin. Vaatimus syrjäisimpien alueiden tasapuolisesta kohtelusta on otettava huomioon. Miten voisimme käsittää Euroopan laajuisen liikenneverkon ulkopuolelle jäämisen, kun EU:n liikennepolitiikalla on elintärkeä rooli alueidemme avaamisessa ja liikkumisvapaudessa sisämarkkinoilla? Euroopan unioni myy sokerin-, banaanin- ja rommintuotantomme muihin maihin kauppasopimuksilla, ja samaan aikaan se jättää meidät Euroopan sisäisten kauppareittien ulkopuolelle. EU:lla on vahva ote meistä, mikä on huono asia.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin täysistunnossa tämän mietinnön (joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi) puolesta. Ehdotus on tekninen, sillä suuntaviivojen perusteellinen tarkistus on valmisteilla. Suuntaviivojen on määrä olla valmiita ensi vuoden loppuun mennessä. Tämä tarjoaa mielestäni todella merkittävän tilaisuuden vahvistaa liikennepolitiikan keskeistä roolia Euroopassa nyt, kun keskustelu EU 2020 -strategian tavoitteista jatkuu yhä. Jäsenvaltioiden yleisesti ja erityisesti Romanian, joka tarvitsee yhä liikenneinfrastruktuurin investointeja, on ymmärrettävä, että EU:n liikennepolitiikkaa on rukattu vastaamaan uusiin haasteisiin. Väestön ikääntyminen ja vanhusten erityiset liikkumisen aiheuttamat vaatimukset, sosiaalisista syistä tapahtuva siirtolaisuus sekä ilmastonmuutos ovat vain yksi osa niitä tekijöitä, jotka pakottavat meidät kehittämään sopivaa liikennepolitiikkaa. EU:n Tonava-strategian laatiminen tällä kaudella tarjoaa niin ikään täydellisen kehityksen sen varmistamiseksi, että EU:n sisävesiliikenteessä hyödynnetään maksimaalisesti jokiliikennettä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseen on tehty jo vuosikausia tarkistuksia ja uudelleenmäärittelyjä. Tehokas Euroopan laajuinen liikenneverkko on välttämätön toimivien sisämarkkinoiden kannalta, ja sillä edesautetaan taloudellisen ja sosiaalisen koheesion lujittamista. Islannin tulivuoritapaus osoitti kiistatta, että Euroopan laajuinen liikenneverkko on tarpeen, tehokas ja kykenevä antamaan koordinoitua vastauksen ongelmiin, joita näissä tilanteissa tulee eteen. Kyseinen päätös on tärkeä, sillä se tarjoaa suuntaviivat tavoitteille, priorisoinnille ja niille keskeisille toimille, joihin Euroopan laajuisen liikenneverkon suhteen on ryhdyttävä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU on vahvistanut Baltian ja Adrianmeren välisen käytävän merkityksen asettamalla etusijalle Gdanskin ja Tšekin tasavallan välisen pohjoisen linjan sekä kertomalla sitoutumisestaan Brennerin tunnelihankkeeseen. Vielä tärkeämpää on kehittää Itävallan eteläisen rautatielinjan ja Italian välistä eteläistä rautatieosuutta. Tämän noin puolet kaikista tavaroista ja matkustajista kuljettavan verkon osalta on päästävä eroon vaarallisesta pullonkaulasta. EU:n tuki Koralmin hankkeelle on välttämätön kyseisen alueen rautatielinjoilla esiintyvien rahtiliikenteen pullonkaulojen vuoksi, ja EU:han tukee aina tunnetusti rautatieliikennettä. Koralmin tunnelihankkeessa EU:lla on ainutlaatuinen tilaisuus edistää rautatieliikenteeseen siirtymistä siinä laajuudessa, jota olemme ajaneet jo vuosikymmenien ajan. Äänestin mietinnön puolesta, koska Euroopan laajuisella liikenneverkolla voi olla ratkaiseva merkitys Euroopan kilpailukyvyille ja koska jätetyt tarkistukset ovat lähinnä teknistä hienosäätöä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, vaikka tarkistuksemme hylättiin.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon (TEN-T) liittyvistä kansallisista prioriteeteista olen sitä mieltä, että on tärkeää panostaa paitsi rautateihin myös ennen kaikkea niin sanottuihin merten moottoriteihin sekä eri liikennemuotojen yhteentoimivuuteen.

Vaihtoehtoisten meriliikennemuotojen kilpailukyky voidaan varmistaa vain todellisella yhdistetyllä liikenneverkolla, jota tuetaan tehokkaalla hallinnoinnilla. Meriliikenne on hyvin tärkeä maalleni, jolla on etuoikeutettu pääsy vesikulkureiteille, ja sillä on todella ratkaiseva rooli syrjäisimmillä alueilla ja saaristoissa, kuten Madeiralla. Meriliikenne tarjoaa myös tärkeän välineen sisämarkkinoiden ja alueellisen koheesion vahvistamiseksi.

Mietintöä tuetaan laajasti sekä parlamentissa että komissiossa ja neuvostossa. Se on selvästi tekninen mietintö. Mietinnön hyväksyminen täällä parlamentissa on liikenne- ja matkailuvaliokunnassa annetun lähes yksimielisen suosituksen mukainen.

Toisin sanoen tällä tukemallani ehdotuksella ei muuteta Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevaa tekstiosuutta vaan vain lisätään EU:hun vuosina 2004 ja 2007 liittyneiden 12 jäsenvaltion kartat. Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämistä koskevien unionin suuntaviivojen tarkistaminen on valmisteilla, ja sen on määrä valmistua vasta vuoden 2010 loppupuolella.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) EU:lla on 5 miljoonaa kilometriä teitä (joista 62 000 kilometriä on moottoriteitä), 215 000 kilometriä rautateitä ja 41 000 kilometriä sisävesiväyliä. Jäsenvaltioiden välisen liikenteen odotetaan kaksinkertaistuvan vuoteen 2020 mennessä. Yhdentynyt Eurooppa ei ole mahdollista ilman koordinoitua ja tehokasta Euroopan laajuista liikenneverkkoa (TEN-T). EU:n perustamissopimuksen mukaiset panostukset Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon tulevat maksamaan noin 500 miljardia euroa. EU:n yhteistyön varmistaminen ja ensisijaisten hankkeiden huolellinen valinta on siten tärkeää. Euroopan laajuisen liikenneverkon on määrä yhdistää maantie-, meri- ja ilmailiikenneverkot kautta Euroopan vuoteen 2020 mennessä. Päätaavoitteena on on varmistaa ihmisten ja tavaroiden nopea ja helppo liikkuminen jäsenvaltioiden välillä. EU:n standardin mukainen moottoritie liittää Liettuan suurimman Klaipėdan sataman Vilnaan, ja rautatielinja liittää Vilnan Moskovaan ja itään. Jos haluamme säilyttää satamat kilpailukykyisinä, meidän on uudistettava nykyistä satamainfrastruktuuria ja vähennettävä byrokratiaa. Rautateitä ja sisävesiväyliä olisi käytettävä ensisijaisesti kaukoliikenteessä ja teitä lähiliikenteessä. Rahtiliikenne ja sisävesiliikenne vaativat nykyistä enemmän panostuksia, sillä ne ovat taloudellisia, energiatehokkaita, puhtaita ja turvallisia liikennemuotoja. Matkustajien turvallisuus ja suojelu on kaikkein tärkeintä. Talouskriisillä on ollut vaikutuksensa liikennepolitiikkaan. Euroopan laajuisella liikenneverkolla voidaan kuitenkin luoda työpaikkoja ja vaikuttaa sosiaaliseen ja taloudelliseen koheesioon. EU 2020 -strategiassa tunnustetaan liikennepolitiikan merkitys Euroopan taloudelle. Ihmisten ja tavaroiden vapaa liikkuvuus on EU:ta määrittelevä tekijä. Liikkuvuus saavutetaan vain hyvin toimivalla Euroopan laajuisella liikenneverkolla.

Mietintö: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, koska nykyisen kriisin käsittely mielestäni edellyttää, että löydämme keinoja nopeuttaa tukiohjelmien täytäntöönpanoa, jotta erityisesti kansalaisten ja nimenomaan työttömien tukemiseen tarkoitettua unionin rahoitusta voidaan käyttää aiempaa tehokkaammin. Tässä ehdotuksessa lainsäädäntöön pyritään tekemään useita muutoksia, joilla yksinkertaistetaan koheesiopolitiikan toteutusta koskevia sääntöjä sekä lisätään Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ohjelmista maksettavaa ennakkorahoitusta (ennakkomaksuja). Talousennusteiden mukaan EU:n talouskasvu heikkenee huomattavasti siten, että se on 1,1 prosenttia vuonna 2010. Tässä yhteydessä mietinnössä reagoidaan rahoituskriisiin ja sen sosioekonomisiin vaikutuksiin. Mielestäni on siksi äärimmäisen tärkeää lisätä avoimuutta ja yksinkertaistaa koheesiopolitiikkaa koskevia sääntöjä. Näillä toimilla erityisesti selvennetään kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia sitovia sääntöjä ja vähennetään byrokratiaa, joten niillä vauhditetaan myös ohjelmien täytäntöönpanoa. Säännöt antavat myös joustonvaraa mukautettaessa ohjelmia uusiin haasteisiin.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Komissio esitti viime vuonna ehdotuksen rakennerahastoista annetun asetuksen (1083/2006) muuttamisesta tarjotakseen taloudellisia kannustimia jäsenvaltioille, joissa talouskriisillä on ollut vakavia seurauksia. Yksi komission ehdotukseen sisältyvistä toiminnoista oli osarahoituksen periaatteesta poikkeaminen antamalla kassavirtaongelmista kärsiville jäsenvaltioille väliaikaisesti mahdollisuus pyytää, että Euroopan sosiaalirahaston piiriin kuuluvien toimenpiteiden rahoitus korvataan 100-prosenttisesti.

Neuvosto hylkäsi tämän ehdotuksen, mutta suostui jatkamaan vuoden 2007 vuosittaiseen kokonaisrahoitusosuuteen liittyvien vuotuisten talousarviositoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan vapauttamisen määräaika, jotta parannetaan tiettyjä toimintaohjelmia varten sidottujen varojen hyödyntämistä.

Esittelijän ehdottama väliaikainen toimenpide, jossa varainhoitovuoden 2007 määrärahat palautetaan sitoumusten vapauttamisen vuoksi tukirahastoihin osana Euroopan sosiaalirahastoa, on nähdäkseni perusteltu Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi, koska se estää asetuksen (EY) N:o 1083/2006 nykyisen 93 artiklan 1 kohdan soveltamisen.

Alfredo Antoniozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto ja koheesiorahasto ovat osoittautuneet tehokkaiksi ja erittäin hyödyllisiksi välineiksi alueiden kehittämisessä sekä Eurooppaa ja koko maailmaa jo jonkin aikaa koetelleen talouskriisin vaikutusten torjumisessa. Kannatan siksi ehdotuksia, joissa yksinkertaistetaan varojen vapauttamismenettelyä ja helpotetaan maksamista edellä mainittujen varojen avulla toteutettavien ohjelmien tuensaajille. Kannatan myös ylimääräisen ennakkomaksuerän tarjoamista vuodeksi 2010 niille jäsenvaltioille, joihin kriisi on iskenyt pahimmin.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Esittelin tämän mietinnön Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmälle ja kehotin kollegojani äänestämään sen puolesta. Olen vakuuttunut, että mietinnössä ehdotetut yksinkertaistamistoimet ovat erittäin hyviä. Tämä on todellinen edistysaskel.

Toimitettavia tietoja on vähemmän, joustavuus lisääntyy tuloja tuottavissa hankkeissa, komissio valvoo vähemmän 25–50 miljoonan arvoisia ympäristöhankkeita ja niin edelleen.

Rahoituksen osalta kehotin kohdentamaan alkuperäisen ehdotuksen uudelleen. Ei olisi todellakaan ollut hyvä kyseenalaistaa menojen osarahoituksen periaatetta ja toteuttaa hankkeita, jotka rahoitetaan kokonaan Euroopan sosiaalirahaston (ESR) varoilla, kuten komissio ehdotti. Joillakin jäsenvaltioilla olisi ollut vakavia taloudellisia vaikeuksia menojen vakauttamisessa pitkällä aikavälillä. Parlamentti on onnistunut tekemään kompromissin, jonka avulla voimme auttaa valtioita, joihin kriisi on iskenyt pahimmin, ja välttää varainhoitovuoden 2007 sitoumusten vapauttamisen.

Tällä äänestyksellä tuemme voimakkaasti EU:n tuensaaajia sekä neuvoa-antavia yksiköjä. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että yksinkertaistamisessa on vielä paljon työtä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) On tärkeää korostaa, että kansallisiin rahoitusresursseihin kohdistuu entistä enemmän paineita ja että niiden lievittämiseen tarvitaan lisätoimia, joilla edistetään EU:n rahoituksen käyttöä ja torjutaan kriisiä ottamalla käyttöön kaikki käytettävissä olevat rahastot ja nopeuttamalla niiden toimintaa. Mainitun tiedonannon mukaisesti erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) olisi hyödynnettävä nopean elvytyksen paketeissa. On erityisen tärkeää lisätä toimia, joilla helpotetaan EU:n myöntämän rahoituksen hallinnointia, jotta voidaan nopeuttaa rahoituksen antamista sellaisille edunsaajille, joihin taloudellinen taantuma vaikuttaa eniten. On tärkeää saavuttaa yleistavoite eli nopeuttaa osarahoitettuja investointeja jäsenvaltioissa ja alueilla sekä lisätä rahoituksen vaikutusta koko talouteen ja erityisesti pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin sekä työllisyyteen. Pienet ja keskisuuriset yritykset ovat Euroopan talouden moottori ja tärkeimpiä kestäväää kasvua aikaansaavia toimijoita, jotka luovat lukuisia laadukkaita työpaikkoja. Koheesio politiikkaa koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen ja selventäminen vauhdittavat kiistatta ohjelmien täytäntöönpanoa erityisesti siten, että selkeytetään kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia sitovia sääntöjä sekä vähennetään byrokratiaa. Säännöt antavat myös joustonvaraa mukautettaessa ohjelmia uusiin haasteisiin.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä käsitellään Euroopan unionin tärkeimpiin lukeutuvien rahastojen varainhoitoa. Nämä rahastot ovat Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto ja koheesiorahasto. Asetusehdotuksen (KOM(2009)0384), EY:n perustamissopimuksen 161 artiklan ja muiden asiakirjojen huolellisen analysoinnin jälkeen päätin kannattaa esittelijän kantaa ja äänestin näin ollen mietinnön puolesta.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Muuttamalla rakenne- ja koheesiorahastojen täytäntöönpanoa koskevaa asetusta on tarkoitus tukea EU:n jäsenvaltioita nykyisen kriisin aikana. Näin vastataan ennen kaikkea niiden tarpeisiin, jotka koskevat rahastojen hallinnoinnin yksinkertaistamista.

Uusilla säännöksillä voidaan varmasti myös vähentää sitä vaaraa, että varoja menetetään, koska niitä ei käytetä riittävän nopeasti, sillä määräaikaä jatketaan sellaisten hankkeiden kohdalla, joita ei ole hyväksytty tai pantu täytäntöön kyseisen jakson aikana.

Lisäksi toivon, että nämä yksinkertaistetut säännöt tulevat voimaan mahdollisimman pian, jotta jäsenvaltiot ja erityisesti alueet, joiden on tarkoitus hyötyä tästä EU:n tarjoamasta rahoitusvaihtoehdosta, sekä tällaisten alueiden julkiset viranomaiset investoivat edelleen EU-hankkeisiin talousarviorajoituksista huolimatta.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Demokraattiseen liikkeeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet kannattavat mietintöä, jossa mahdollistetaan joidenkin Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevien säännösten yksinkertaistaminen. Varojen käyttöä koskevien määräaikaöen joustavoittaminen on suuri edistysaskel. Nykyisten säännösten mukaan tuki on palautettava, ellei sitä käytetä kahden vuoden kuluessa sen myöntämisestä. Uusien säännösten mukaan alueet ja jäsenvaltiot eivät menetä varoja, jotka on vuonna 2007 sitouduttu maksamaan hankkeisiin, joiden täytäntöönpanoa on lykätty. Tästä lähtien jäsenvaltioiden ei tarvitse enää hakea Euroopan komission lupaa kokonaisarvoltaan alle 50 miljoonan euron ympäristöhankkeisiin. Ylimääräisiä ennakkomaksueriä myönnetään vuodeksi 2010 niille jäsenvaltioille, jotka ovat kärsineet talous- ja rahoituskriisistä eniten. Joidenkin säännösten yksinkertaistaminen helpottaa myös meneillään olevien toimintaohjelmien tarkistusta ja toimien toteutusta kriisitalanteissa. Esimerkiksi Xynthia-myrskystä kärsineet alueet voivat tämän uuden joustavuuden ansiosta auttaa katastrofin uhreja.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Komissio on antanut ehdotuksen rakennerahastoista annetun asetuksen muuttamisesta. Ehdotuksen tavoitteena on edistää talouden elpymistä niissä jäsenvaltioissa, joissa rahoituskriisi on aiheuttanut vakavia seurauksia. Asetusmuutoksen avulla on tarkoitus ottaa käyttöön niin

kutsutut tukikynnsarvot. Nykyään sovellettavan 25 miljoonan euron kynnsarvon sijaan on tarkoitus soveltaa 50 miljoonan euron kynnsarvoa. Suurissa hankkeissa olisi myös estettävä ilman eri toimenpiteitä tapahtuva maksusitoumuksen vapauttaminen. Joillekin valtioille olisi lisäksi annettava mahdollisuus pyytää, että työmarkkinatoimenpiteiden kustannukset korvataan 100-prosenttisesti Euroopan sosiaalirahastosta. Jos rahoitus voidaan talousarvion näkökulmasta aloittaa ilman yhteistä osallistumista, mitä suuresti epäilen, silloin ainoa oikea ja mahdollinen tapa on arvioida kaikkia asioita koskevia säännöksiä ja määräyksiä samoin perustein. Ei ole missään tapauksessa hyväksyttävää, että joidenkin jäsenvaltioiden katsotaan ”kärsineen kriisistä enemmän”, minkä vuoksi ne vapautetaan säännösten soveltamisesta. Jos poikkeuksia on oltava, niitä on sovellettava kaikkiin samalla tavoin! EU ei ole niin suuri yksikkö, että rahoituskriisin voidaan katsoa vaikuttavan eri tavoin eri jäsenvaltioihin. Kansantaloudet ovat kytköksissä toisiinsa, ja taloudenhoidon seuraukset ovat kaksiteräinen miekka. Tekisimme väärin myös siinä, jos kieltäisimme poikkeukset rangaistaksemme niitä jäsenvaltioita, jotka pyrkivät elvyttämään omaa talouttaan odottamatta EU:n tukea. Myös kriisiaikoina on taisteltava sen puolesta, että keskenään vastaavanlaisissa tilanteissa on yhtäläiset edellytykset! Tämä otetaan huomioon mietinnössä, minkä vuoksi kannatan sen hyväksymistä.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Kannatan Kirilovin mietintöä ja äänestin sen puolesta. Mielestäni on hyvä, että tämä mietintö laaditaan näin pian komission tiedonannon jälkeen, koska siinä mainitut toimet nopeuttavat rahoitusprosessia ja edistävät talouden elpymistä alueilla, mikä on ehdoton edellytys nykyisessä kriisissä. Tämä mietintö on osa neuvoston laatimia suuntaviivoja, jotka liittyvät ESR:sta osarahoitettavien ohjelmien varainhoitoa koskevien säännösten muutoksiin sekä sellaisten säännösten muutoksiin, jotka koskevat ohjelmien toteutusta ja joiden tavoitteena on helpottaa yksinkertaistaa ja selvittää koheesiopolitiikkaa koskevia säännöksiä. Romanian tapauksessa tämä tarkoittaa, että Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta maksettavia ennakkomaksuja lisätään ja että EU:n varoja voidaan käyttää pitempään ”vapauttamalla” ne, jotta jäsenvaltiot voivat käyttää varat uudelleen ohjelman yhteydessä. Muissa muutoksissa yksinkertaistetaan ja selvennetään rakennerahastojen täytäntöönpanotoimia sekä rahoitushakemusten jättämisvaiheessa että ohjelman täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen laadinnan yhteydessä. Lisäksi on tarkoitus sopia yhdestä 50 miljoonan euron kynnsarvosta, jota sovelletaan suuriin hankkeisiin, joihin voidaan myöntää rahoitusta useista EU:n ohjelmista.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin mietintöä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen vaatimusten yksinkertaistamisesta ja tietyistä varainhoitoa koskevista säännöksistä. Koska vallitsevalla talous- ja rahoituskriisillä on huomattavia ja ennennäkemättömiä vaikutuksia jäsenvaltioiden talouteen, koheesiopolitiikan hallintaa on yksinkertaistettava ja ennakkomaksuja on lisättävä. Vaikeasta tilanteesta huolimatta näillä toimilla mahdollistetaan säännöllinen kassavirta ja varmistetaan näin maksaminen tuensaajille ohjelman täytäntöönpanon aikana.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin koheesiopolitiikka on mielestäni keskeinen tekijä kehitettäessä ja sovellettaessa EU:n edistämää jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun periaatetta. Erityisesti kriisiaikana – jolloin näillä rahastoilla voidaan nimenomaan lievittää kaikkein köyhimpiin alueisiin kohdistuvia vaikutuksia – on tärkeää parantaa koheesiopolitiikan rakennetta, jotta varat voidaan jakaa tehokkaammin ja jotta niillä saavutetaan ajoissa tuntuvampia tuloksia.

Myös välineistä on tehtävä aiempaa joustavampia, koska jäykät välineet, joita ei voida mukauttaa kriisien kaltaisiin ennalta arvaamattomiin tilanteisiin, heikentävät Euroopan unionin talouden kehitystä. Lisäksi on tärkeää varmistaa, että jäsenvaltiot hyödyntävät koheesiopolitiikassa saataville asetettavia varoja asianmukaisesti ja että niitä käytetään tehokkaasti. Näin ollen mielestäni on tärkeää tarkastella uudelleen paitsi EU:n koheesiopolitiikan rakennetta myös käytettävissä olevia valvontamekanismeja sekä pakkokeinoja, joita voidaan käyttää jäsenvaltioiden menetellessä sääntöjen vastaisesti.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämän ehdotuksen tarkoituksena on edistää talouden elpymistä tietyissä jäsenvaltioissa, jotka ovat kärsineet paljon talouskriiseistä. Siinä noudatetaan Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, jonka yhteydessä edellä mainitun perusasetuksen täytäntöönpanosäännöksiä oli jo muutettu vuonna 2009 ennakkomaksuihin liittyvän joustavuuden lisäämiseksi. Komission ehdotuksen tärkeimpänä tavoitteena oli puuttua rahoituskriisin seurauksiin. Ratkaisuksi ehdotettiin, että vakavista kassavirtaongelmista kärsiville jäsenvaltioille annetaan väliaikaisesti mahdollisuus pyytää, että Euroopan sosiaalirahaston piiriin kuuluvien työmarkkinatoimenpiteiden rahoitus korvataan 100-prosenttisesti eli poiketaan osarahoituksen periaatteesta. Lissabonin sopimuksen voimaantulo muutti lainsäädäntömenettelyä. Parlamentti antoi hyväksyntämenettelyssä vain puoltavan tai kieltävän lausunnon, mutta nyt sillä on täysi sananvalta ehdotuksen sisältöön, kun asia käsitellään tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Äänestin siksi

tämän ehdotuksen puolesta ja toivon, että komissio toimittaa budjettivallan käyttäjän käsiteltäväksi ja hyväksyttäväksi vastaavan ehdotuksen lisätalousarvioksi.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Komission ehdotuksessa vakavista kassavirtaongelmista kärsiville jäsenvaltioille tarjotaan väliaikainen mahdollisuus, jonka avulla ne voivat rahoittaa tarvittavat kasvun ja työllisyyden edistämistoimet, joilla on tarkoitus torjua kriisiä ja joihin voidaan myöntää tukea Euroopan sosiaalirahastosta. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota nostamaan maksujen korvausosuuden 100 prosenttiin vuosina 2009 ja 2010 siten, ettei kyseisenä ajanjaksona tarvita kansallista osarahoitusta.

Olemme kannattaneet tätä toimenpidettä, jotta EU:n varoja voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti silloin, kun niitä eniten tarvitaan. Neuvoston kanta on kuitenkin erilainen, ja se toteaa ainoastaan, että ”tarvitaan ylimääräinen ennakkomaksuerä niitä jäsenvaltioita varten, joihin kriisi on kohdistunut pahimmin”.

Asiakirjassa, josta parlamentti äänestää, myötäillään neuvoston kantaa, joka on mielestämme epäselvempi ja huonompi kriisistä eniten kärsineiden jäsenvaltioiden kannalta. Suhtaudumme kuitenkin myönteisesti kohtaan, jossa todetaan, että ”on asianmukaista jatkaa vuoden 2007 vuosittaiseen kokonaisrahoitusosuuteen liittyvän vuotuisen talousarviositoumuksen ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan vapauttamisen laskemisen määräaika, jotta parannetaan tiettyjä toimintaohjelmia varten sidottujen varojen hyödyntämistä”.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Koska talous- ja rahoituskriisi aiheuttavat Euroopan unionille suuria haasteita, on aloitettu tiettyjä ensisijaisia toimia, joilla kansantalouksia autetaan sopeutumaan tilanteeseen. Äänestin mietinnön puolesta, koska kannatan voimakkaasti uusien taloudellisten kannustinten myöntämistä jäsenvaltioille, jotka ovat kärsineet paljon talouskriisistä, sekä varainhoitoon liittyvien näkökohtien yksinkertaistamista. Kaikki valtiot voisivat hyötyä sitoumusten vapauttamisen lykkäämisestä, ja kaikkein kurjimmassa tilanteessa oleville valtioille maksettaisiin ennakkomaksuja. Nämä valtiot ovat Viro, Unkari, Romania, Latvia ja Liettua. Selventämällä koheesiopolitiikkaa koskevia säännöksiä ja yksinkertaistamalla menettelyjä vauhditetaan ohjelmien täytäntöönpanoa. Tämä on erityisen tärkeää, koska koheesiopolitiikka on kaikkein tehokkain väline reaalityökalouden tukemisessa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan sosiaalirahaston ja koheesiorahaston varojen saantia on tärkeää yksinkertaistaa tuettaessa nykyisestä talouskriisistä eniten kärsineitä jäsenvaltioita. Kun saadaan selville, miten paljon rahoituskriisistä on aiheutunut vahinkoa reaalityökaloudelle ja työmarkkinoille, on toteutettava toimia, joilla parannetaan mahdollisuuksia käyttää EU:n rahoitusvälineitä. Tarvitaan säännöllinen kassavirta, joka mahdollistaa maksamisen tuensaajille ohjelman täytäntöönpanon aikana.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kriisiaikoina EU paljastaa jälleen todelliset kasvonsa. Kun EU:n itäisissä jäsenvaltioissa paleltiin Venäjän kaasukiistan aikana, yhteisvastuusta ei ollut juurikaan tietoa. Nyt, kun on kyse talouden kannalta elintärkeästä eurosta – EU:n lippulaivasta – asiat ovat yhtäkkiä mahdollisia. Jopa EU:n tuet mukautetaan sen perusteella. Se, että vuosina 2009 ja 2010 työmarkkinapoliittisten toimien rahoitus voidaan korvata 100-prosenttisesti, ei ole edistänyt jatkokoulutusta ja laadukkaita koulutuspaikkoja toivotulla tavalla, mutta tämä käytäntö on varmasti välttämätön nykytilanteessa. Kaikki jäsenvaltiot hyötyisivät talousarviositoumuksen vapauttamisesta, ja suurimmista ongelmista kärsiville valtioille maksettaisiin ylimääräisiä ennakkomaksuja. Voi olla vaarallista heittää rahaa miten sattuu pohjattomaan kaivoon ilman täydentäviä toimia. Hylkäsinkin siksi ehdotuksen.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Talous- ja rahoituskriisin vuoksi on toteutettava mahdollisimman paljon toimia, joilla yksinkertaistetaan tiettyjä EU:n varojen myöntämistä koskevia menettelyjä. Tällaisia toimia ovat

- ylimääräisen ennakkorahoituksen myöntäminen vuonna 2010 kriisistä kärsiville jäsenvaltioille, millä varmistetaan säännöllinen kassavirta ja helpotetaan maksamista tuensaajille ohjelman täytäntöönpanon aikana

- vuoden 2007 vuosittaiseen kokonaisrahoitusosuuteen liittyvän vuotuisen talousarviositoumuksen ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan vapauttamisen määräajan jatkaminen, jolla parannetaan tiettyjä toimintaohjelmia varten sidottujen varojen hyödyntämistä sekä varmistetaan asianmukainen tuki työpaikkojen säilyttämistä ja luomista koskeville aloitteille

- jäsenvaltiot, joille on myönnetty vuonna 2009 tukea keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämistä jäsenvaltioiden maksutaseille koskevasta järjestelystä annetun lainsäädännön mukaisesti, voivat saada

vuonna 2010 ennakkorahoitusta, joka on 2 prosenttia koheesiorahaston rahoitusosuudesta ja 4 prosenttia ESR:n rahoitusosuudesta toimintaohjelmaan.

Näillä toimilla edistetään joustavien ja osallistavien työmarkkinoiden toteuttamista sekä parannetaan merkittävästi EU:n rahoituksen myönteistä vaikutusta koko talouteen, erityisesti pieniin ja keskisuihin yrityksiin sekä työmarkkinoihin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietintöä vastaan, koska me Verts/ALE-ryhmän jäsenet jätimme käsiteltäväksi kuusi tarkistusta, jotka kaikki hylättiin.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän ehdotuksen puolesta, koska se on nähdäkseni erittäin tärkeä Portugalille ja etenkin sen syrjäisimmille alueille, jotka kärsivät enemmän nykyisestä kriisistä, koska sen vaikutukset ovat siellä tuntuvampia ja niistä selviytyminen kestää kauemmin.

Yleisesti ottaen hyväksyn ehdotuksen sisällön, mutta korostan, että alueellisten ja paikallisten viranomaisten on vaikea varmistaa sellaisten varojen myöntäminen, joilla ne voivat rahoittaa osuutensa EU:n tukemista hankkeista. Olen pettynyt siihen, ettei neuvosto hyväksynyt EU:n rahoitusosuuden korottamista 100 prosenttiin edes väliaikaisesti ennakkomaksun muodossa siten, että tilanne tasattaisiin myöhempinä vuosina ohjelmien toteutuksen aikana.

Kompromissiratkaisu, joka ei tosin ole täydellinen, tarkoittaa, että vuodeksi 2007 myönnetty EU:n varat, joita ei ole käytetty hitaasti käynnistyvissä ohjelmissa, voidaan jatkettuna määrääjän ansiosta poikkeuksellisesti käyttää vielä ennen niiden vapauttamista.

Tiedämme kaikki, että perheet ja yritykset joutuvat tekemään nyt vaikeita valintoja ja että suunnitellun kaltaisilla toimilla voi olla tärkeä merkitys talouden elpymisessä, jonka toivomme olevan nopeaa ja pysyvää.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on vaikuttanut kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin. Minusta tuntuu, että se on iskenyt voimakkaimmin Baltian maihin. Rahoitusalan sekasortoisen tilanteen ja työpaikkojen menetyksen vuoksi on toteutettu ankaria toimia. Meillä on kuitenkin ainutlaatuinen tilaisuus muuttaa tämä kriisi mahdollisuudeksi. Haluamme tarjota liettualaisille nuorille erittäin lupaavan tulevaisuuden Liettuassa ja estää aivovuodon lisääntymisen. Tämä on mahdoton tehtävä ilman EU:n rakenne- ja koheesiorahastoja ja etenkin Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR). Rakennerahastoilla on suuri osuus EU:n tarjoamassa rahoituksessa. Niistä osoitettiin vuosien 2007–2013 talousarvioon 277 miljardia euroa. EAKR edistää talouden kehitystä ja elpymistä vähävaraisemmillä EU:n alueilla. Sen avulla rahoitetaan toimia, esimerkiksi elvytetään teollisuusalueita, jotka kärsivät kaupunkien ja kylien tekemistä supistuksista. Kyseisestä rahastosta rahoitetaan tärkeitä alueellisia ohjelmia, kuten Itämeren alueen ohjelmaa, jolla vahvistetaan alueen identiteettiä ja arvostusta. Koheesiorahastolla on tärkeä merkitys kavennettaessa EU:n jäsenvaltioiden välisiä eroja, jotka liittyvät etenkin ympäristöön ja Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin. Nykyään (kaudella 2007–2013) myös Euroopan sosiaalirahastolla on tärkeä tehtävä autettaessa yrityksiä ja työntekijöitä sopeutumaan uuteen markkinatilanteeseen sekä tuettaessa työpaikoilla tehtäviä innovaatioita, elinikäistä oppimista ja liikkuvuuden lisääntymistä. Liettuan ESR-ohjelman avulla torjutaan työvoimapulaa ottamalla käyttöön henkilöresursseja, parantamalla ammattitaitoa ja nostamalla koulutustasoa. EU:hun liittymisen jälkeen Liettua on kärsinyt valtavasta aivovuodosta. Sitä voidaan torjua parhaiten investoimalla EU:n rakennerahastojen varat ammattitaitoihin nuoriin.

Päätöslauselmaesitys: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä tätä päätöslauselmaa, jota valiokuntien puheenjohtajakokous on esittänyt ja jossa pyydetään komissiota esittämään uusia ehdotuksia niistä asiakirjoista, jotka olivat Euroopan parlamentin käsiteltävänä Lissabonin sopimuksen voimaantulon aikaan, ja menettelystä, joka on rauennut.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan esittelijänä, joka vastaa ”neuvoston suosituksista hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin torjuntakeinoja koskevista yhteistä ohjelmasuunnittelua hyödyntävistä tutkimustoimista”, kannatan valiokuntien puheenjohtajakokouksen Euroopan komissiolle esittämää pyyntöä esittää uusi ehdotus kyseisistä asiakirjoista, niin että Euroopan parlamenttia kuullaan sen institutionaalisen aseman mukaisella tavalla myös uuden perussopimuksen määräysten mukaisesti.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Tällä päätöslauselmalla Euroopan parlamentti käy suoraan käsiksi kaikkein tärkeimpiin Euroopan unionin politiikanaloihin. Se tekee tarvittavat oikeudelliset muutokset

täyttääkseen tehtävänsä institutionaalisella ja kansainvälisellä tasolla. Euroopan parlamentti voi lopultakin taata täysin sen, että EU:n kansalaisten etuja puolustetaan, ja siksi äänestin tämän päätöslauselman puolesta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimus on antanut Euroopan parlamentille selvästi uutta vastuuta ja valtaa. Sen tultua voimaan 1. joulukuuta 2009 monia ehdotuksia, joita komissio oli esittänyt perussopimusten perusteella mutta joita ei vielä ollut käsitelty siihen mennessä (lainsäädäntöprosessin tai muun kuin lainsäädäntöprosessin eri vaiheissa), on muutettava. Joissakin tapauksissa päätöksentekomenettelyn tasolla on eroja, joko siksi että tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn soveltamisalaa on laajennettu huomattavasti tai siksi että kansainvälisten sopimusten tekemisessä on omaksuttu uusi hyväksymismenettely. Muissa tapauksissa vain oikeusperusta on muuttunut. Komissio aikoo muuttaa niitä virallisesti kokoomaehdotuksensa keinoin. On kuitenkin joitain ehdotuksia (jotka kuuluivat entiseen kolmanteen pilariin), joissa oikeusperusta on muuttunut merkittävästi ja ne ovat siksi rauenneet ja ne on korvattava uusilla. Toimin esittelijänä aloitteelle, jolla perustetaan arvointimekanismi valvomaan Schengenin säännösten täytäntöönpanoa, ja kehotan komissiota antamaan uudet ehdotukset niin pian kuin mahdollista. Äänestin sen vuoksi Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen puolesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin. Uuden perussopimuksen voimaantulo tarkoittaa sitä, että useiden vireillä olevien asiakirjojen oikeusperusta on määriteltävän uudelleen. Komission ja neuvoston on tehtävä nopeasti tarvittavat muutokset uuden lainsäädäntökehyksen valossa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulo on tuottanut uuden toimielinjärjestelmän ja uuden lainsäädäntöhierarkian, mutta se edellyttää myös erityisiä varotoimia päätöksentekomenettelyistä, jotka olivat vielä kesken sen voimaan tullessa. Kyseisissä tapauksissa oikeusperusta ja siihen liittyvät menettelyt ovat muuttuneet, mikä oikeuttaa täysin niiden uudelleentarkastelun.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimus on antanut Euroopan parlamentille uutta vastuuta ja valtaa. Sen tultua voimaan 1. joulukuuta 2009 monia ehdotuksia, jotka komissio oli jättänyt perussopimusten perusteella mutta joita ei vielä ollut käsitelty siihen mennessä, on muutettava. Joissakin tapauksissa päätöksentekomenettely tasolla on eroja, joko siksi että tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn soveltamisalaa on laajennettu huomattavasti tai siksi että kansainvälisten sopimusten tekemisessä on omaksuttu uusi hyväksymismenettely. Muissa tapauksissa vain oikeusperusta on muuttunut. Komissio aikoo muuttaa niitä virallisesti kokoomaehdotuksensa keinoin. On kuitenkin joitain ehdotuksia (jotka kuuluivat entiseen kolmanteen pilariin), joissa oikeusperusta on muuttunut merkittävästi ja ne ovat siksi rauenneet ja ne on korvattava uusilla. Kannatan sen vuoksi tätä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa.

Eleni Theoharous (PPE), kirjallinen. – (EN) Hylkäsin äänestyksessä päätöslauselmaesityksen Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin, koska se sisältää asetuksen niin kutsutusta ”suorasta kaupasta” EU:n ja Kyproksen tasavallan miehitetyn osan välillä.

Asetuksen oikeusperusta on täysin väärä, koska komissio on valinnut perussopimuksen 133 artiklan – nyt Lissabonin sopimuksen 207 artiklan 2 kohta – jossa käsitellään EU:n ulkopuolisia valtioita koskevia asioita. Tällaisen oikeusperustan käyttäminen on vastoin Kyprosta koskevaa pöytäkirjaa N:o 10, jossa määrätään selvästi, että Kyproksen tasavalta liittyi EU:hun yhtenäisenä alueena siten, ettei Unionin säännöstöä sovelleta saaren pohjoisosassa Turkin miehityksen takia. Asetuksen nykyinen oikeusperusta loukkaa EU:n jäsenvaltion, Kyproksen tasavallan, suvereniteettia ja alueellista koskemattomuutta, ja on vastoin niitä periaatteita ja arvoja, joille EU on perustettu ja joita Euroopan parlamentin pitäisi kunnioittaa ja noudattaa eurooppalaisen demokratian majakkana.

Mietintö: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Szájerin mietinnön puolesta. Kiitän häntä erinomaisesta analyysistä, joka on tehty Lissabonin sopimuksen aiheuttamien muutosten valossa.

Kun otetaan huomioon monipuoliset vaikutukset, joita ”delegoiduilla säädöksillä” on lainsäädäntömenettelyyn, pidän Euroopan parlamentin tahtoa soveltaa delegoituihin säädöksiin täsmällisiä ja selviä ehtoja erityisen suositeltavana sen varmistamiseksi, että tämä parlamentilla voi todella valvoa niitä. Katson, että meidän on myös erityisesti testattava käytännössä miten uusi järjestelmä toimii, jotta voimme tehdä siihen tarvittavat muutokset.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa käsitellään demokraattista vajetta vahvistamalla Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien valtaa. Siinä on kehys uudelle välineelle, joka antaa lainsäätäjälle mahdollisuuden delegoida osan vallastaan komissiolle (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artikla) edellyttäen, että kyseessä on soveltamisalaltaan yleinen säädös, jota käytetään täydentämään tai muuttamaan sellaisen säädöksen osia, jota ei katsota olennaisiksi. Se nopeuttaa ja yksinkertaistaa siten säädöksen aukkojen täyttämistä tai yksityiskohtien sääntelyä tai päivittämistä, millä vältetään turhan monimutkaiset ja pitkät lainsäädäntömenettelyt, joilla on ollut kielteisiä vaikutuksia kansalaisiin. Kaksi näkökohtaa, jotka on säilytetty, ovat se, että valtuutus voidaan vetää pois koska tahansa, ja se, että Euroopan parlamentin (ja neuvoston) ennakkohyväksyntä tarvitaan ennen komission delegoinnin nojalla hyväksymien säädösten voimaantuloa. Kannatan tätä uudistusta, jonka pitäisi korvata huonomainen ”komitologiamenettely”, mutta nyt meidän on nopeasti määriteltävä se, miten tällaiset valtuutukset voidaan antaa sekä niiden laajuus, niiden tavoite, käytettävät menetelmät ja ehdot, joilla lainsäätäjä voi toteuttaa valvontaa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulo edellyttää joidenkin sen normien selkeyttämistä, erityisesti sellaisten, joiden sisältö koskee lainsäädäntöä ja menettelyjä, kuten ne, joilla käsitellään lainsäädäntömenettelyä, normihierarkiaa ja toimielinten valtaa. Sopimuksen 290 artiklan 1 kohdassa määrätään, että säädöksellä voidaan delegoida komissiolle valta hyväksyä muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Se tehdään erityisin varauksin, ja tällaisten säädösten laajuutta rajoitetaan huomattavasti. On kuitenkin tärkeää antaa yksityiskohdat sopimuksen mukaisesta lainsäädännöstä, jotta vältetään liian erilaiset tulkinnat, jotka voisivat vaarantaa EU:n lainsäädännön yhdenmukaisuuden. Vaikka tällaiset säädökset ovat yleisiä jäsenvaltioissa, sitä ei voida sanoa kyseisistä säädöksistä. Komission ja jäsenvaltioiden hallitusten legitimitetti ei ole sama, ja siksi lainsäädännön delegointi edellä mainitulle edellyttää suurta huolellisuutta ja huomiota, ja sitä täytyy käyttää harkiten. Katson, että lainsäädännön delegoinnilla pitäisi mahdollistaa yksinkertaisen ja avoimen lainsäädännön tekeminen ja siten edistää oikeusvarmuutta, delegaatin tehokkuutta ja delegoijan suorittamaa valvontaa.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaan lainsäätäjä voi delegoida tietyn määrän valtaa komissiolle, ja siinä yhteydessä komissio voi vain täydentää tai muuttaa säädöstä. Komission antamat ”delegoidut säädökset” ovat muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä. Esittelijä kannattaa komission tiukkaa valvontaa, kun tämä käyttää delegoitua lainsäädäntövaltaa. Siitä syystä äänestin mietinnön puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä Szájerin mietintöä lainsäädännön delegointivallasta ja Speronin mietintöä Ransdorfin koskemattomuudesta. Se hyväksyttiin suurella enemmistöllä.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Äänestin lainsäädännön delegointivaltaa koskevan mietinnön puolesta. Lissabonin sopimuksen 290 artikla antaa Euroopan parlamentille mahdollisuuden esittää komission muutoksista ja täydennyksistä vastalauseita tai kumota ne. Siihen vaaditaan kuitenkin ehdoton enemmistö, toisin sanoen enemmistö valittujen Euroopan parlamentin jäsenten määrästä. Parlamentin jäsenten poissaolot huomioon ottaen se tarkoittaa normaalisti 60 prosenttia äänestäneistä. Aikaisemmin vain neuvosto pystyi tekemään niin edellyttäen, että siihen saatiin määräenemmistö. Komission asiantuntijaryhmät, jotka on valittu jäsenvaltioista, ovat vaikuttaneet huomattavasti lainsäädännön delegointiin. Yksi esimerkki siitä on se, että komissio on hyväksynyt asiantuntijaryhmän kautta uudentyyppisen muuntogeenisen maissin huolimatta siitä, että Euroopan parlamentti ja neuvosto vastustivat sitä. Toinen esimerkki on alkuperäinen palveludirektiivi, josta neuvosto ja Euroopan parlamentti poistivat kohdan, jossa säädettiin, että oli kiellettyä vaatia pysyvää edustajaa työntekijöiden lähettämisen tapauksessa, toisin sanoen kyse oli ammattiliiton edustajasta. Komissio kuitenkin vastusti sitä, ja laati suuntaviivat, joissa todetaan, ettei pysyvä edustaja ollut tarpeellinen. Komissio haluaa säilyttää riippumattomuutensa ja jatkaa asiantuntijaryhmiensä käyttöä (KOM(2009)0673). Esittelijä Szájer torjuu kansalliset asiantuntijaryhmät ja kansallisten viranomaisten osallistumisen. En yhdy jälkimmäiseen näkemykseen.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksella on muutettu aikaisempaa komitologiamenettelyä viittaamalla uusiin säädöksiin kuten delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset. Uuden sopimuksen myötä Euroopan parlamentista tulee lainsäätäjä yhdessä neuvoston kanssa.

Sopimuksessa annettava mahdollisuus delegoida komissiolle valtaa hyväksyä muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä, joilla täydennetään lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjä

säädöksiä, on askel eteenpäin siten, että se asettaa kaksi toimielintä tasavertaiseen asemaan. Tällä mietinnöllä pyritään selkeyttämään ehdot, joilla Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat delegoida valtaa komissiolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Asiakirjassa korostetaan sitä, kuinka tärkeää sääntelyn parantamisen väline on periaate, jonka mukaan lainsäätäjä voi vapaasti delegoida valtaansa komissiolle.

Mietinnössä halutaan edelleen välttää uusien velvoitteiden säilyttämistä lainsäätäjälle niiden lisäksi, jotka jo sisältyvät perussopimukseen. Lainsäätäjän täytyy antaa komission harjoittaa delegoitua valtaa tehokkaasti ja valvoa sen käyttöä. Edellä mainituista syistä ja ottaen huomioon, että tärkeimpänä tavoitteena täytyy pitää säännösten hyväksymistä aloilla, jotka eivät olleet yhteispäätösmenettelyn kohteena ennen Lissabonin sopimusta, äänestän asiakirjan puolesta.

Mietintö: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan meriliikenteen kilpailukyvyyn pitäisi säilyä yhtenä Euroopan unionin meriliikennepolitiikan strategisista tavoitteista. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi meidän on varmistettava, että innovaatiot, tieteellinen tutkimus ja niiden kehittäminen saavat riittävästi tukea, millä nopeutettaisiin merisatamien infrastruktuurin uudenaikaistamista ja varmistettaisiin viimeisimmän tekniikan käyttämisen laivanrakennusteollisuudessa. Hallinnollisen taakan ja byrokratian vähentäminen lisääisi yksityisen ja julkisen sektorin investointeja merisatama- ja merenkulkualoilla. Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kehittäminen, merten moottoriteiden avaaminen ja liikennemuotojen intermodaalisuuden kehittäminen johtaisivat sellaisen eurooppalaisen meriliikennejärjestelmän luomiseen, joka on kilpailukykyinen ja avoin innovaatioille. Meidän on käsiteltävä myös Euroopan unionin lipun alla purjehtivien miehistöjen verotuksen yhdenmukaistamista.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Euroopan unionin merialue on maailman laajin. Meritalous tarjoaa työtä viidelle miljoonalle ihmiselle, ja 5 prosenttia EU:n BKT:stä tulee aloilta ja palveluista, joilla on suora yhteys meritalouteen. Tiedot osoittavat selvästi, että meri on tärkeä työllisyyden ja kasvun lähde jäsenvaltioissa, erityisesti kun otetaan huomioon sen kansainvälinen ulottuvuus ja siitä seuraava paine, joka alan on kestävä kansainvälisessä kilpailussa.

Mietinnössä esitetään monia myönteisiä kohtia, joissa merialalle vaaditaan kansallisia kannustimia ja EU:hun lisää sääntelyn koordinoitua. Sillä voitaisiin vähentää byrokratiaa, mikä lisääisi koko alan kilpailukykyä. Tuen mietinnön lähestymistapaa, ja siksi äänestän sen puolesta.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Demokraattisen liikkeen valtuuskunta suhtautuu myönteisesti vuoteen 2018 ulottuvan EU:n meriliikennepolitiikan strategiaan tavoitteisiin. Hyväksytyssä päätöslauselmassa kehoitetaan erityisesti tukemaan merialan ammattilaisia vahvistamalla ammattipätevyyksiä ja yhdenmukaistamalla eurooppalaista koulutusta. On todella tärkeää tarjota merenkulkijoille elinikäistä oppimista ja uudelleen koulutusta kaikilla tasoilla, maalla ja merellä. Sen perusteella jäsenvaltioiden on ratifioitava nopeasti Kansainvälisen työjärjestön merityötä koskeva vuoden 2006 yleissopimus. Jotta meriliikenne säilyy yhtenä vähiten saastuttavimmista liikennemuodoista rikkiokside-, typpiokside-, PM10- ja hiilidioksidipäästöjä on vielä vähennettävä. Siksi demokraattisen liikkeen parlamentin jäsenet pahoittelevat sitä, ettei komissio suostunut sisällyttämään merialaa EU:n päästökauppajärjestelmään. Meidän on edettävä siihen suuntaan, ja sitä varten Kansainvälisen merenkulkujärjestön on annettava vähentämistä koskevat tavoitteet, joita sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa ja joiden avulla voimme välttää kilpailun vääristymät EU:n ja sen ulkopuolisten valtioiden välillä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Komissio on antanut tiedonannon aiheesta "EU:n meriliikennepolitiikka vuoteen 2018 saakka: strategiset tavoitteet ja suositukset". Komission ehdotuksessa käsitellään monia aiheita, jotka liittyvät EU:n meriliikennepolitiikkaan, ja meriliikenteen sidosryhmille jätetään paljon liikkumavaraa ja aloitekykyä tiedonannon strategisten tavoitteiden ja suositusten toteuttamista varten.

Tärkeimmät komission ehdotuksessa käsitellyt asiat ovat: i) EU:n merenkulun kilpailuasema maailmanlaajuisilla markkinoilla; ii) työllistymismahdollisuudet merenkulkualalla; iii) EU:n merenkulun laatu; iv) kansainvälinen yhteistyö; v) EU:n meriliikenne osana sen taloutta ja taloudellisen integraation liikkeelle panevana voimana sekä vi) EU maailman johtajana merenkulun tutkimuksessa ja innovoinnissa.

Portugalin maantieteellinen asema ja meren strateginen merkitys huomioon ottaen aiheella on erittäin suuri merkitys maallemme, ja kaikki pyrkimykset kehittää "meren taloutta" saa osakseen tukemme ja sitouksemme.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n meriala edistää selvästi ja olennaisesti unionin sisäistä taloutta ja liikennejärjestelmää. EU:n meriliikennealan eduista on siksi tehtävä painopisteala luotaessa yleistä eurooppalaista liikennepolitiikkaa. On ymmärrettävää se, että EU:n merenkulkuala toimii ja kilpailee pääasiassa maailmanlaajuisilla markkinoilla. Meriliikenneala kohtaa ympäristön osalta suuria haasteita. Tärkeimpänä tehtävänä on alusten ympäristönsuojelun tason merkittävä parantaminen, ja rikkioksidi-, typpioksidi-, hiukkas- ja hiilidioksidipäästöjä on vähennettävä. Tässä suhteessa korostan sitä, että aiheesta on tehtävä maailmanlaajuisia sopimuksia siltä varalta, että lippuvaltiota vaihdetaan muihin kuin osallistujavaltioihin. Turvallisuuden alalla korostaisin sitä, että jäsenvaltioita kehoitetaan panemaan paketti täytäntöön nopeasti ja asianmukaisesti, erityisesti Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan osalta (jossa viitataan riskiin perustuviin tarkastuksiin). Siten vältetään tarpeettomat tarkastukset, lisätään valvonnan tehokkuutta ja vähennetään tarkastuksen kohteiden byrokratiaa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Alusten ja satamainfrastruktuurien hiilijalanjäljen pienentäminen, merimiesten tilojen parantaminen sekä rikkioksidi-, typpioksidi-, PM10- ja hiilidioksidipäästöjen vähentäminen tai jopa merenkulun päästöjen valvonta-alueiden perustaminen ovat toimia, joilla voi olla myönteinen vaikutus riippuen siitä, miten niitä sovelletaan. Vapaan ja vääristymättömän kilpailun ylivalta ja merimiesten oikeuksien alistaminen kilpailukyvyllä merkitsevät kuitenkin sitä, että mietintö ei ole merimiesten eikä yleisen edun mukainen. Siksi äänestin sitä vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tällä mietinnöllä määritellään unionin meriliikennepolitiikan olemassaoloon vaaditut tavoitteet. Tämä liikennemuoto on siirtynyt kohti huomion keskipistettä, koska se on ympäristöystävällinen ja sen ympäristöystävällisyyttä voidaan kehittää edelleen. Meriliikenneala on välttämätön EU:n taloudelle matkustajien, raaka-aineiden, hyödykkeiden ja energiatuotteiden kuljettamisen lisäksi myös siksi, että se on tärkeää monille merellisille toimille, kuten laivastoala, logistiikka, tutkimus, matkailu, kalastus ja vesiviljely muutaman esimerkin mainitakseni.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä Van Dalenin mietintöä meriliikenteen strategiasta vuoteen 2018 saakka, vaikka suuri enemmistö hylkäsi tarkistuksemme meriliikenteen sisällyttämisestä päästökauppajärjestelmään (nimenhuutoäänestys).

Vilja Savisaar (ALDE), kirjallinen. – (ET) Euroopan meriliikennealan tulevaisuus on erittäin tärkeää Euroopan unionille talouden ja yhteiskunnan sekä ympäristön kannalta. Tämänpäiväinen äänestys tuotti strategian, joka koskee Euroopan meriliikennepolitiikkaa vuoteen 2018 saakka, ja sillä on mahdollisesti suora vaikutus 41 prosenttiin aluksista, jotka kuuluvat EU:lle, ja epäsuora vaikutus koko maailman meriliikennealaan. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä kannatti mietintöä, sillä se täyttää pääosin odotuksemme, ja parannusehdotuksemme saivat osakseen tukea. Meidän mielestämme seuraavilla avainsanoilla täytyy olla johtava asema meriliikennealan tulevaisuudessa: tehokkuus, ympäristöystävällisyys ja yhtäläiset markkinaehdot. Siksi on tärkeää, että tänään hyväksytyssä mietinnössä kaikkia jäsenvaltioita kehoitetaan ratifioimaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimus, jolla varmistetaan paremmat olosuhteet merimiehille ja laivanvarustajille sekä ympäristölle. Lopuksi kiitan esittelijää korkeatasoisesta yhteistyöstä ja avoimuudesta mietinnön valmistelun aikana.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Meriliikenne on ilman epäilyksen häivää kilpailuetu EU:lle, mutta paljon on vielä tehtävää intermodaalisuuden ja komodaalisuuden edistämiseksi, mikä sisältää myös sen, että meriliikenteestä tehdään todella kilpailukykyinen vaihtoehto.

Merenkulkualalla on monia haasteita, joista voi tulla todellisia mahdollisuuksia, jos osaamme käyttää niitä nuorten teknikkojen kouluttamiseen alan ammattilaisia koskevan pulan täyttämiseksi. Tekninen kehitys ja tarpeettoman byrokratian vähentäminen investointien houkuttelemiseksi satama-alalle ovat myös painopistealoja.

Täytyy myös pyrkiä turvalliseen ja puhtaaseen merenkulkuun vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja tarjoamalla tehokkaita toimia merirosvoja vastaan. Paineita, jotka uhkaavat EU:n kauppalaivastojen asemaa ja jotka johtuvat pääasiassa kolmansien maiden aloille maksetusta valtiontuesta, on käsiteltävä puitteissa, jotka kehitetään Maailman kauppajärjestössä.

EU:n infrastruktuuria ja satamakapasiteettia on kehitettävä edelleen kuten myös merten moottoriteitä, jotka ovat erittäin tärkeitä eteläisille ja syrjäisille valtioille, kuten Portugali, sekä syrjäisimmille alueille, kuten Madeira.

Tänään hyväksyvämmme mietintö kattaa nämä suuntaviivat yleisesti, ja on siksi saanut tukeni.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Yli 80 prosenttia maailmankaupasta tapahtuu meritse ja meriliikenne säilyy kansainvälisen kaupan selkärankana. EU on maailman suurin viejä ja toiseksi suurin tuoja. Siksi merenkulku ja vastaavat palvelut ovat elintärkeitä, jos haluamme eurooppalaisten yritysten kilpailevan maailmanlaajuisesti. Rannikkoliikenne on tärkeä osa EU:n liikenneketjua, ja siinä kuljetetaan 40 prosenttia EU:n rahdista. Joka vuosi yli 400 miljoonaa matkustajaa käyttää EU:n satamia, ja siksi meriliikenne vaikuttaa suoraan EU:n kansalaisten elämänlaatuun. Euroopan parlamentti on yksi EU:n meriliikennepolitiikan puolustajista. EU:n meriliikennepolitiikalla tuetaan myös muita politiikanaloja, erityisesti yhdenmukaista meripolitiikkaa. Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on vaikuttanut myös meriliikennealaan. Siksi meidän on nyt vapautettava EU:n merenkulun taloudellinen potentiaali talouskasvun sekä sosiaalisen ja ympäristöä koskevan vakauden lisäämiseksi. EU:n merenkulun pitkän aikavälin kilpailukyky on EU:n meriliikennepolitiikan kulmakivi. Tämä strategia edistää turvallista, puhdasta ja tehokasta merenkulkua sekä työpaikkojen luomista EU:n meriliikennepolitiikan alalla. Strateginen näkemys, jossa otetaan huomioon merenkulun, satamien ja vastaavien alojen kehitys, on tärkeä EU:n meriliikennepolitiikan yksinkertaistamiseksi, niin että siinä voidaan nähdä tulevat haasteet, esimerkiksi merirowsvouden torjunta ja merenkulun ympäristövaikutusten vähentäminen. Yhdenmukaista, monialainen lähestymistapa, joka sisältää kalastusta, liikennettä, ympäristöä, energiaa, teollisuutta ja tieteellistä tutkimusta koskevan politiikan, on erittäin tärkeä. Aika, jolloin eurooppalaiset naapurit kilpailivat keskenään, on ohi. Se koskee Liettuaa ja muuta Eurooppaa.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen tähän mietintöön, joka sisältää joitakin ehdotuksiani meriliikennepolitiikan ja siihen liittyvien alojen tulevaisuudesta laivanrakennuksen, matkailun ja kalastuksen alalla. Minulle on tärkeää vahvistaa turvallisuuden tarve meriliikenteen edellytyksenä ja korostaa vaikeasta taloudellisesta tilanteesta huolimatta, että meri- ja rannikkoympäristön suojelun korkeita normeja on noudatettava. Tavaroiden ja matkustajien määrän odotettu kasvu, tiukat ympäristönormit ja tarve edistää intermodaalisuutta ja liikennemuutosiirtymää tekevät satamainfrastruktuurin uudenaikaistamisesta välttämätöntä. Kyseiset rakenteelliset toimet vaativat merkittäviä investointeja sekä avoimia ja oikeudenmukaisia rahoitussääntöjä innovoinnin tukemiseksi ja EU:n satamien kilpailukyvyn lisäämiseksi. Lopuksi totean olevani tyytyväinen siihen, että sosiaalinen ulottuvuus näkyy strategiassamme ja että siinä korostetaan erityisesti työllisyyttä, koulutusta, meriliikenteen ammattilaisten arvostuksen lisäämistä ja merimiesten työolojen parantamista maissa ja merellä.

Mietintö: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) ”Europeana”, Euroopan digitaalinen kirjasto, on yhtenäinen, suora, monikielinen portaali, joka on suunniteltu Euroopan kulttuuriperintöä varten. Siinä tarjotaan tulevaisuudessa monille lukijoille mahdollisuus tarkastella Euroopan kulttuuriperinnön harvinaisia tai vanhoja asiakirjoja, joiden varastointitapa tekee niiden tarkastelusta vaikeaa.

Päätöslauselmaehdotuksessa, josta äänestimme tänään, pyysin Euroopan komissiota käynnistämään tiedotusvälineissä ja verkossa erityisen kampanjan, joka on suunnattu opiskelijoille ja opettajille ja jossa keskitytään kyseisen portaalin tarjoamien digitaalisten resurssien käyttämiseen opetustarkoituksiin Europeana-sivuston profiiliin nostamiseksi. Europeana-portaalista pitäisi tulla koulutuksen ja tutkimuksen viitekohta, joka lähentää eurooppalaisia nuoria kulttuuriperintöönsä ja auttaa luomaan kulttuurienvälistä koheesiota EU:ssa.

Tässä päätöslauselmaesityksessä Euroopan parlamentti kannustaa jäsenvaltioita antamaan yhtä suuren panoksen Europeana-hankkeen sisältöön ja lisäämään ponnistelujaan, joilla tarjotaan teoksia kirjastoille ja kansallisille kulttuuri-instituutioille, niin että kaikki eurooppalaiset näkevät omaa kulttuuriperintöään.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Europeana, Euroopan digitaalinen kirjasto osoittaa suurta kunnianhimoa eli se aikoo digitoida kaikki eurooppalaiset teokset, jotta suuri yleisö pääsee näkemään niitä. Kyse on pitkän aikavälin hankkeesta, joka vaatii tiivistä seurantaa ja mitattavissa olevaa edistystä. Valiokunta-aloitteisen mietinnön mukaan tavoitteena on asettaa esille 15 miljoonaa teosta vuoteen 2015 mennessä ja taata kaikkien pääsy verkkosivustolle kaikilla Euroopan unionin kielillä.

Eurooppalainen hanke on erittäin tärkeä: sillä edistetään yhteistä perintöämme, sen vaikutusta maailmaan ja ehkäistään siten kyseisten teosten monopolisointia yksityisten toimijoiden toimesta. Siksi äänestin päättäväisesti tämän kunnianhimoisen hankkeen puolesta.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska uskon, että kulttuuria ja koulutusta koskevan tiedon levittämisen on oltava painopisteala koulutuksen tason ja elintason

nostamisessa EU:ssa. Koska Europeana-kirjastosta on hyötyä kaikille EU:n kansalaisille, se on saatava kaikille virallisille kielille niin pian kuin mahdollista. Myös vammaisten pitäisi voida hyötyä digitaalitekniikasta ja nauttia koulutusmahdollisuuksien ja tiedonsaannin paranemisesta helposti saatavilla olevassa muodossa ja mukautetulla tekniikalla. Europeanan saatavuutta pitäisi parantaa varmistamalla ilmainen käyttö keskiasteen koulujen, yliopistojen ja muiden koulutuslaitosten koululaisille, opiskelijoille ja opettajille. Siksi on tärkeää taata yksinkertaistettu yleinen pääsy tutkimaan Euroopan kulttuuriperintöä ja varmistaa se, että kulttuuriperintö säilytetään tuleville sukupolville.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Euroopan unionin taide- ja kulttuuriperinnön kokoaminen ja säilyttäminen perustamalla multimedia-alusta, johon kootaan kuvia, ääniä ja videoita sellaisen resurssin luomiseksi, joka on yhtä aikaa kirjasto, museo ja arkisto: siinä on tavoite vuonna 2008 käynnistetylle Europeana-hankkeelle, joka nyt kokoaa taiteellista perintöä verkkoon yli 1 000 kulttuuri-instituution panoksen ansiosta.

Europeana-hankkeessa on vielä heikkouksia, kuten itse hankkeen mainostaminen ja siitä tiedottaminen, orpoteosten tai tekijänoikeuden alaisten teosten ongelmallinen verkkoon siirtäminen ja, ei vähäisin niistä, käyttöön annettujen esineiden ja materiaalien epätasainen laatu. Siitä huolimatta hankkeessa hyödynnetään uusia tekniikan muotoja Euroopan kulttuuriperinnön digitoimiseksi suuressa mitassa hyödyntäen EU:n resurssien lisäksi kansallisia ja yksityisiä resursseja.

Taiteellisen muistin sekä yksittäisten jäsenvaltioiden esitysten ja kulttuuristen erityispiirteiden säilyttäminen on erittäin tärkeää, jotta nuoret sukupolvilla saavat vahvemman tunteen omasta identiteetistään. Siitä syystä äänestin mietinnön puolesta.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Nyt kun Europeana-hankkeen seuraavia vaiheita koskeva mietintö on hyväksytty, olen teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijana tyytyväinen siihen, että mietintö on saatu valmiiksi, ja toivon, että komissio hyväksyy sen sisältämät suositukset. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa mietinnöstä käytyjen keskustelujen aikana on käsitelty jo lukuisia eri asioita, kuten tietotekninen rakenne, Europeana-sivuston hallinnointi, kirjaston tietojen vapaa saatavuus, digitointiprosessin yhdenmukaistamisen tarve ja se, miten internetsivusto saa näkyvyyttä tiedotusvälineissä. Jotkut näistä aiheista on sisällytetty myös asiasta vastaavan valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietintöön, mikä antaa minulle toivoa siitä, että olemme saaneet aikaan täydellisen mietinnön.

Tästä huolimatta katson, että keskustelu jatkuu tulevaisuudessa niistä seikoista, joita ei hyväksytty kokonaisuudessaan, kuten sivuston hallinnointi, rahoitusmenetelmät ja ennen kaikkea sivuston toteuttaminen yhtenä tietokantana eikä portaalina. Toivon, että antamamme suositukset yhdessä komission edellä mainituista seikoista esittämien ajatusten kanssa muovautuvat onnistuneeksi hankkeeksi. Europeanasta voi tulla onnistunut hanke Euroopan unionille, kunhan se vain rakennetaan EU:n arvojen ja ihanteiden varaan ja se toimii yhteyspisteenä eurooppalaiselle kulttuuritietoudelle.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Europeana-hankkeen seuraavia vaiheita koskevan mietinnön puolesta. Siinä kaikkia EU:n jäsenvaltioita kannustetaan antamaan entistä aktiivisemmin käyttöön teoksia kansallisista kirjastoistaan ja kulttuuri-instituutioistaan, niin että kaikki eurooppalaiset voivat ihailla omaa kulttuuriperintöään. Tavoite sijoittaa sivustolle yli 15 miljoonaa teosta lyhyellä aikavälillä voi auttaa suojelemaan Euroopan kulttuuriperintöä, niin että tulevat sukupolvet voivat koota yhteisen eurooppalaisen muistin.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Niinäkin aikoina, jolloin Euroopan valtioiden väliset erimielisyydet ja jopa vihamielisyydet ovat olleet ilmeisiä, Euroopan kulttuuri ja tiede ovat aina pystyneet ylittämään kyseiset rajat ja leviämään koko sille alueelle, josta nyt muodostuu unioni, ja vielä pidemmälle. On aivan oikein korostaa yliopistojen roolia tässä suhteessa. Uskonnollisine juurineen niillä oli ratkaiseva osa, kun ne yhdistivät jakautuneet osat siitä, mistä tuli *respublica christiana*, ja muistivat kaikkia niitä, jotka onnistuivat ylittämään jakolinjat ja levittämään ajatuksensa koko mantereelle ja sieltä koko maailmaan. Portugalilaisena ja sellaisen kielen perillisinä, joka levisi ympäri maailmaa, kannatan toimia, joilla lisätään eurooppalaisen kulttuurin ja tieteen näkyvyyttä ja saatavuutta kaikille niille, jotka haluavat nauttia niistä. Tässä suhteessa Europeana on parhaan eurooppalaisen perinteen perillinen. Toivon, että hanke jatkuu kestävässä muodossa ja että kotimaani tekee hankkeessa yhteistyötä yleismaailmallisen kutsumuksensa mukaisesti entistä sitoutuneempana.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Europeana avattiin marraskuussa 2008, ja sen tavoitteena on saada Euroopan kulttuuri- ja tiedeperintö kaikkien tarkasteltavaksi internetiin. Europeana sisältää tällä hetkellä luettelon 6 miljoonasta digitoidusta teoksesta, ja tavoitteena on päästä 10 miljoonaan viimeistään kesäkuussa 2010. Hankkeen toisessa vaiheessa vuonna 2011 avataan täysin toimiva Europeana.eu-sivusto,

joka on luonteeltaan vielä monikielisempi ja jossa on semanttisia verkko-ominaisuuksia. Vain 5 prosenttia kaikista digitaalisista kirjoista on käytettävissä Europeanassa ja lähes puolet niistä on ranskalaisia, ja sen jälkeen tulevat Saksa (16 prosenttia), Alankomaat (8 prosenttia) ja Yhdistynyt kuningaskunta (8 prosenttia). Kaikki muut valtiot tarjoavat 5 prosenttia tai vähemmän. Jäsenvaltioiden panoksen kasvu on toivottavaa. Tuen tavoitetta, jonka mukaan Europeanassa olisi vähintään 15 miljoonaa erilaista digitoitua kohdetta vuoteen 2015 mennessä. Katson, että erityishuomiota pitäisi kiinnittää niihin teoksiin, jotka ovat hauraita ja saattavat tuhoutua varsin pian ja niistä erityisesti audiovisuaaliseen materiaaliin. On löydettävä keinot tekijänoikeuden alaisen materiaalin mukaan ottamiseksi, niin että Europeanassa on uusia ja lähimenneisyydestä peräisin olevia teoksia.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan kulttuuriperintöä – kirjallisista teoksista muuhun kulttuuriin ja tieteen kannalta tärkeään materiaaliin – koskevan digitaalisen kirjaston, museon ja arkiston perustaminen tuo huomattavaa hyötyä koulutuksen, tutkimuksen ja kulttuurin alalla. Jotta suuri yleisö pääsee nauttimaan siitä Euroopan lisäksi muualla maailmassa, Europeanassa on tärkeää varmistaa näytteillä olevan materiaalin ilmainen saatavuus. Niin on muistettava tehdä myös sellaisten muotojen ja median kohdalla, joilla varmistetaan se, että vammaiset voivat nauttia teoksista.

Hyväksytyssä päätöslauselmassa on kuitenkin tiettyjä näkökohtia, jotka ovat epäselviä, ja toisia, joita ei ole kehitetty riittävästi. Ei ole selvää, miten määritellään se, mitä kulttuurista ja tieteellistä sisältöä Europeanaan sisällytetään tai kuka sen tekee, eikä sitä miten Europeanaa hallinnoidaan; nämä kysymykset ovat tärkeitä arvioitaessa laajuutta, jolla varmistetaan Euroopan kulttuuriperinnön monimuotoisuuden asianmukainen esittäminen.

Epäilyjä on esitetty siitä, miten mietinnössä ehdotettu julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus ja Europeanaan liittyvien kulttuuri-instituutioiden yleinen rahoitus toimii. Me katsomme, että kulttuuri- ja tiedeperintö kuuluu kaikille ja sen on oltava koko väestön saatavilla; sitä ei saa kohdella kauppatavarana.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Meidän on varmistettava se, että kaikki eurooppalaiset voivat nauttia Euroopan taide- ja kulttuuritaiteista, jotka muodostavat heidän perintönsä. Tältä pohjalta perustettiin vuonna 2008 Europeana, ja joistakin lastentaudeista huolimatta hämmästyttävä digitaalinen kirjasto sisältää tällä hetkellä lähes 6 miljoonaa digitoitua teosta. Nyt meidän on parannettava Europeanan sisältöä, samalla kun varmistamme tekijänoikeuksien kunnioittamisen. Itse korostan parannuksia, jotka on tehty Europeanan käytön helpottamiseksi vammaisille; siksi jäsenvaltioiden olisi tarjottava kyseiselle ryhmälle ilmainen pääsy tutkimaan Euroopan kollektiivista tietoa helppokäyttöisissä muodoissa ja asianmukaisella tekniikalla.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Europeana-hanke, Euroopan unionin digitaalinen kirjasto, on myönteinen hanke, jolla pyritään luomaan eurooppalainen kulttuurifoorumi, jonka kautta EU:n kansalaiset voivat helposti tarkastella Euroopan kulttuuriperintöä. Valitettavasti, vaikka hanke käynnistettiin jo marraskuussa 2008, se ei ole edistynyt pääasiassa tekijänoikeuksiin liittyvien ongelmien ja rahoituksen vähentämisen takia. Tänä päivänä hyväksytyn Euroopan parlamentin mietinnön lopullisessa versiossa annetaan hyödyllisiä suosituksia hankkeen hallinnoinnista tulevaisuudessa. Ensinnäkin rahoitusmuotoa on tarkistettava kohdistuen katse julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin ja jäsenvaltioiden maksuihin, jotka ovat tällä hetkellä hyvin epäsäännöllisiä. Toiseksi mietintö antaa meille mahdollisuuden korostaa sitä, että todellisia tuloksia voidaan saavuttaa laajamittaisen kirjallisten teosten digitoinnin lisäksi hakemalla välittömiä ratkaisuja siten, että tekijänoikeuksien suojattujen teosten käyttö sallitaan. Mietintö voi antaa merkittävän panoksen nykyiseen kehykseen teosten esittämisestä ehdotettujen säännösten ansiosta. Teosten on oltava ilmaisia, samalla kun niiden lataamisesta on perittävä kohtuullinen maksu.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan kulttuuriperinnön levittäminen hyödyttää monia aloja, erityisesti koulutusta, tiedettä, tutkimusta ja matkailua. Sitä ei kuitenkaan levitetä hyvin, ja jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja niiden kulttuuriperinnön digitoinnissa sen saatavuuden helpottamiseksi. Tarvitaan yhteistä toimenpidettä, joka johtaa uuden tekniikan nopeaan hyväksymiseen, ja sitten koko Euroopan kulttuuriperintö voidaan koota nopeasti korkealaatuisiin digitaalimuotoihin. Kyseistä toimenpidettä tarvitaan perinnön levittämiseksi koko maailmaan, millä autetaan muita kansoja nauttimaan Euroopan kulttuurisesta rikkaudesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Noin miljoona kirjaa, karttaa ja valokuvaa EU:n jäsenvaltioista on tarkasteltavana Europeana digitaalisessa kirjastossa. Se, että kaupalliset toimijat saavat paljon enemmän osumia Google kirjat -palvelussa ja ovat edenneet paljon pidemmälle kehityksessään, on johdonmukaista ja johtuu Google kirjat -palvelun tunnettuudesta. Jotta Europeana kehittyy entistä nopeammin ja jotta digitaalisesta kirjastosta tulee entistä tutumpi, meidän on saatava lisää yliopistoja ja instituutioita osallistumaan

hankkeeseen. Vasta sitten voimme keskustella lisärahoituksesta. Vaikka Europeana on tärkeä hanke Euroopan kulttuuriperinnön ja tiedon kannalta, yhteisymmärrys rahoituksen lisäämisestä – joka tulisi taloudellisen kehityksen rahastoista – on rajoittunutta, erityisesti rahoituskriisin aikana, kun miljoonat eurot menevät Kreikan avuksi. Siksi äänestin tyhjää.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (LT) EU:n motto ”moninaisuudessaan yhtenäinen” sopii hyvin Europeana-hankkeeseen. Äänestin mietinnön puolesta, koska se on ensimmäinen vakava yritys esittää koko Euroopan kulttuuriperintö digitaalisessa muodossa. Euroopalla on yksi maailman suurimmista kulttuuriala-alueista, jonka pitäisi minun mielestäni olla avoin suurimmalle osalle yhteiskuntaa. On melko harmillista, etteivät kaikki EU:n jäsenvaltiot ole yhtä aktiivisia kulttuuriperintönsä muuttamisessa virtuaaliseksi. Se koskee erityisesti uusia EU:n jäsenvaltioita. Meidän pitäisi mainita myös toinenkin ratkaisematon ongelma: hankkeen rahoitus, julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö ja mikä tärkeintä tekijänoikeuksien suojeleminen. Niitä on käsiteltävä mahdollisimman pian, niin että Euroopan ja koko maailman ihmiset voivat tarkastella Euroopan kulttuuriperintöä. Toivon, että hyväksymämme mietintö nopeuttaa entisestään Europeana-hankkeen täytäntöönpanoa.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Europeana-ohjelman saama myönteinen äänestystulos merkitsee tukea toimille, joilla digitoidaan jäsenvaltioiden kulttuuriperintö. On kuitenkin tärkeää huomata, että tavoitteena on suojella teosten digitaalista muotoa sinänsä ilman että käyttäjät saavat muokata sitä. Lyhyesti sanottuna tavoitteena ei ole kehittää uutta internetin hakukonetta; tavoitteena on kehittää verkkosivusto, joka on yhtä aikaa museo, kirjasto ja tieteellisen tiedon lähde. Kulttuuriperinnön digitointia ei kuitenkaan voida toteuttaa ilman jäsenvaltioiden ja kansallisten virastojen apua. Valitettavasti 47 prosenttia European sisällöstä tulee tällä hetkellä Ranskasta, samalla kun valtiot, joilla pitäisi olla vahva edustus niiden valtavan kulttuuriperinnön takia, kuten Kreikka, edustavat vain pientä osuutta digitoiduista tiedostoista. Sen lisäksi on kiinnitettävä erityishuomiota tekijänoikeuksien suojelemaan. Digitointi merkitsee kansalaisille ilmaista tietoa ja tiedettä; se ei merkitse missään olosuhteissa uutta toiminta-aluetta sähköiselle piratismille ja vastuuttomuudelle.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Vuonna 2000 esitettiin ajatus virtuaalisen eurooppalaisen kirjaston perustamisesta. Tavoitteena oli siirtää Euroopan kulttuuriperintö verkkoon, jotta jokainen voisi tutkia sitä helposti. Kaikki, jotka ajattelevat Europeanaa, ajattelevat ”kulttuuria”. Tällä hetkellä Europeanassa on seitsemän miljoonaa ”digitoitua kohdetta” (eli kuvaa, tekstiä, ääntä ja videota). Siellä on maailmankuuluja teoksia ja pieniä kätkeytyä aarteita hiiren napsautuksen päässä. Yli 1 000 kulttuuri-instituutiota antaa sille sisältöä, ja niihin kuuluu taidegallerioita, arkistokeskuksia, kirjastoja ja museoita (mukaan luettuna Rijksmuseum, British Library ja Louvre). Hanke ei ole vielä läheskään valmis. European uusi versio, jota parhaillaan kehitellään, käynnistetään tänä vuonna ja sen tavoitteena on saavuttaa yli 10 miljoonaa digitoitua kohdetta ennen kesäkuuta. Tavoitteen saavuttamiseksi on vielä voitettava monta suurta haastetta. Niitä ovat sisältö pitkällä aikavälillä, tekijänoikeuden alaisen materiaalin lisääminen, painosta loppuneita teoksia tai orpoteoksia koskevan kysymyksen ratkaiseminen, uusien rahoitusmenetelmien löytäminen, vammaisten käytön helpottaminen ja täysin monikielisen palvelun tarjoaminen. Kaikki ovat asioita, joita käsitellään järkevästi tekstissä, josta me äänestimme, ja jota minä kannatin.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäsenenä hyväksyn mietinnön Europeana-hankkeen seuraavista vaiheista. Europeanasta, jossa yhdistetään Euroopan kansallisten digitaalisten kirjastojen resurssit, on tullut ihmiskunnan kulttuuri- ja tiedeperinnön digitaalinen palvelupiste. Puolan kirjastonhoitajien yhdistys on hyväksynyt hankkeen. Hankkeen tehokas toteutus vaatii vakaata rahoitusta, jolla taataan kansallisten kirjastojen osallistuminen ja European resurssien yleinen saatavuus. Tällä hetkellä vain 5 prosenttia Euroopan kulttuuriperinnöstä on käytettävissä digitoidussa muodossa. Lähes puolet siitä (47 prosenttia) tulee Ranskasta, 6 prosenttia Saksasta ja 5 prosenttia sekä Alankomaista että Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Hankkeessa oletetaan, että kesäkuusta 2010 alkaen tallessa on 10 miljoonaa digitoitua kohdetta, ja luku nousee 15 miljoonaan vuonna 2011. Jotta se on mahdollista, kulttuurituotteiden rahoitusta on lisättävä, samalla kun varmistetaan tiivis yhteistyö tekijänoikeuksien haltijoiden, kulttuuri-instituutioiden sekä julkisen ja yksityisen sektorin välillä. Jotta mahdollisimman moni ihminen voi käyttää Europeanaa, materiaali on julkaistava kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä. European tunnettuuden lisäämiseksi tarvitaan tiedotuskampanja. Portaalissa on myös otettava huomioon vammaisten tarpeet. Heidän pitäisi voida käyttää tasaveroisesti Euroopan kollektiivista tietoa. Sitä varten Euroopan komission ja yksittäisten julkaisijoiden pitäisi varmistaa se, että vammaiset saavat teoksista erityisiä digitaalisia versioita, kuten äänitiedostoja.

Róza Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Pidän Europeana-multimediatietokirjaston avaamista erittäin tärkeänä askelena prosessissa, jossa digitoidaan Euroopan ja koko maailman kulttuuriperintöä. Siksi äänestin Trüppelin mietinnön puolesta.

Hankkeessa asetetaan käytettäväksi yli neljä ja puoli miljoonaa kirjaa, elokuvaa, karttaa, lehteä, valokuvaa ja musiikkikappaletta, ja se on arkisto, johon tallennetaan tulevia sukupolvia varten materiaalia, joka on alun perin tallennettu paperille, kankaalle tai pergamentille. Se on erittäin arvokasta tavallisille kansalaisille ja tutkijoille, sillä se helpottaa harvinaisten ja vaikeasti saatavien teosten käyttöä.

Suuri este Euroopan jatkokehitykselle ovat erilaiset tekijänoikeussäännökset eri jäsenvaltioissa. Meidän pitäisi pyrkiä yhdenmukaistamaan lainsäädäntö, jotta kansalaiset näkevät niin monta teosta kuin mahdollista, samalla kun varmistamme oikeudenmukaisen sopimuksen tekijöille. Hankkeen menestys riippuu suurelta osin jäsenvaltioiden jatkuvasta rahoitusta koskevasta sitoumuksesta.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Pidäytyn äänestämästä vaihtoehtoisesta päätöslauselmasta, joka koskee Europeana-hankkeen seuraavia vaiheita, koska Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) jätti päätöslauselman huolimatta valiokunnassa pidetystä äänestyksestä.

Uudessa päätöslauselmassa toistetaan suuri osa alkuperäisestä päätöslauselmasta ja siksi se sisältää tarkistukset, jotka jätin ja jotka hyväksyttiin, mutta uudella tekstillä pyritään ennen kaikkea epäämään kansalaisilta keinot lisätä sisältöä Europeanaan erityistilalla ja Web 2.0 -välineillä.

Kieltäydyin siksi hyväksymästä tätä muodon ja sisällön muutosta.

Mietintö: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä Euroopan komissiota kehoitetaan arvioimaan voimassa olevan (2006–2010) eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman soveltamista ja laatimaan uusi toimintasuunnitelma vuosiksi 2011–2015. Mietintö sisältää myös säännöksen tiukan valvontajärjestelmän perustamisesta ja tehokkaista rangaistuksista eläinten omistajille, jotka eivät noudata lainsäädännön mukaisia hyvinvointia koskevia vaatimuksia, sekä korvauksista eurooppalaisille maanviljelijöille korkeisiin hyvinvointinormeihin liittyvistä uusista tuotantokustannuksista; siinä todetaan myös, että kyseisten toimien rahoitus pitäisi sisällyttää uuden yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmään vuodesta 2013 alkaen. Seuraavassa toimintasuunnitelmassa täytyy keskittyä yleiseen eurooppalaiseen eläinten hyvinvointia koskevaan lainsäädäntöön, eläinten hyvinvoinnin ja eläinten terveyden eurooppalaisen keskukseen, voimassa olevan lainsäädännön parempaan valvontaan, eläinten terveyden ja kansanterveyden suhteeseen sekä uuteen teknologiaan.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Katson, että eläinten hyvinvoinnin alalla on saavutettu edistystä panemalla täytäntöön toimintasuunnitelma 2006–2010, sillä suurin osa suunnitelman sisältämistä toiminnoista on pantu täytäntöön tyydyttävällä tavalla.

Olen kansanterveydestä ja elintarvikkeiden turvallisuudesta vastaavan valiokunnan jäsen, ja siksi olen erityisen tyytyväinen toimiin, joita on toteutettu niiden haittavaikutusten vähentämiseksi, joita antibioottien käytöllä eläinten ravinnossa on ihmisten terveyteen, sen jälkeen kun antibiootit kiellettiin vuonna 2006. Siinä lisää syitä siihen, miksi äänestin mietinnön puolesta.

Haluan kuitenkin korostaa sitä, että tulevan toimintasuunnitelman pitäisi sisältää enemmän toimia, joilla tuetaan EU:n maanviljelijöitä ja parannetaan eläinkuljetuksia koskevia säännöksiä jäsenvaltioissa.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin eläinten hyvinvoinnin toimintasuunnitelman 2006–2010 arviointia koskevan mietinnön puolesta. Eläinten ja karjan terveys on tärkeää EU:n kansalaisille, EU:n maatalousalalle ja EU:n taloudelle.

Suhtaudun myönteisesti mietinnön suosituksiin siitä, että toimintasuunnitelmassa pitäisi korostaa voimassa olevan lainsäädännön valvontaa. Eläinten hyvinvointia koskevien EU:n säännösten ja rangaistusjärjestelmän täytäntöönpanoa on parannettava sen varmistamiseksi, että Euroopan unionissa on tyydyttävät eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisnormit. EU:n tuottajilla ja maanviljelijöillä on korkeat normit. Yhdyn esittelijän näkemykseen, että on varmistettava se, että eläintuotteet, kuten liha, joka tuodaan Euroopan unioniin, täyttää samat eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset, niin että kilpailu on oikeudenmukaista ja kaikilla markkinatoimijoilla on tasapuoliset toimintaedellytykset.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska EU:n eläinten hyvinvointia koskevan politiikan täytäntöön panemiseksi on erityisen tärkeää luoda eläinten hyvinvointia koskevat yhteiset EU:n normit. Hyvä eläinten terveys ja hyvä karjankasvatus ovat tärkeitä eläinten hyvinvoinnin lisäksi myös koko kansanterveydelle. EU:n lainsäädännössä kaikkia eläimiä pidetään tuntevina olentoina, ja meidän on tiukennettava eläinten hyvinvoinnin tarkastuksia ja noudatettava eläintensuojelunormeja. Valitettavasti komissio ei ole vielä valmistellut konkreettista strategiaa, joka koskee eläinten hyvinvointinormeja ja on rajoittunut kertomukseen, joka julkaistiin lokakuussa 2009. Yhdyn Euroopan parlamentin komissiolle esittämään vetoomukseen valmistella uusi toimintasuunnitelma 2011–2015 ja myöntää siihen tarvittava rahoitus. Euroopan unionin talousarvion on sisällettävä riittävästi määrärahoja, jotta komissio voi toteuttaa valvontatehtävänsä, tukea tarvittaessa tuottajia ja korjata tuottajille aiheutuneen kilpailukyvyyn menettämisen, joka johtuu uusien ja muuttuvien eläinten hyvinvointinormien käyttöönotosta. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava se, että EU:n eläinten hyvinvointinormien rikkomisesta seuraa tehokkaita rangaistuksia. Niinpä vain kiristämällä eläintensuojelulainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa voimme varmistaa eläinten suojelun ja välttyä sisämarkkinoilla eläintuotteilta, jotka eivät täytä yleisen lainsäädännön ehtoja.

Louis Bontes (NI), kirjallinen. – (NL) Vaikka vapauspuolue tukeekin eläinten hyvinvointia (PVV), asia kuuluu jäsenvaltioille eikä EU:lle.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) EU:ssa on ollut ja on edelleen aktiivinen halu ja pitkä perinne kohdella eläimiä asianmukaisesti. Karjan hyvä terveys ja korkealaatuinen karjankasvatus ovat erittäin tärkeitä myös kansanterveydelle. Muuhun maailmaan verrattuna tiukat normit ovat osa eurooppalaisten maanviljelijöiden tavaramerkkiä, aivan kuten heidän maataloustuotteidensa laatu. Siksi meidän on tehtävä kaikkemme sellaisen oikeudellisen kehyksen luomiseksi, jossa määritellään vähimmäisnormit, jotka ovat voimassa koko EU:ssa karjankasvatuksen kaikissa muodoissa. Vain siten mahdollistetaan vapaa ja oikeudenmukainen taloudellinen kilpailu sisämarkkinoilla. Myös maailmanmarkkinoilla on vaadittava vähimmäisnormeja, jotta vältetään siltä, että eurooppalaisten karjankasvattajien karjaa siirretään EU:n ulkopuolelle, alueille, joilla on alemmat normit. Olen tyytyväinen esittelijän ehdotukseen, että tiukkoihin normeihin liittyvät korkeat tuotantokustannukset korvattaisiin YMP:n tulevien muotojen tukijärjestelmästä. On kuitenkin sanottava, ettei enempää edistystä saavutettu karjakuljetusten satelliittivalvonnan alalla, ja on valitettavaa, että jotkut eurooppalaiset maanviljelijät eivät noudata hyväksytyjä normeja, erityisesti siiankasvatuksessa. On pidettävä mielessä se, että korkeat normit vaativat suuria menoja, ja siksi asianmukaiset ja vastuulliset maanviljelijät ovat markkinoilla vastuuttomia heikommassa asemassa. Siksi on tärkeää ottaa käyttöön asianmukaiset seuraamukset, jos EU:n säännöksiä rikotaan.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin eläinten hyvinvointia koskevan toimintasuunnitelman 2006–2010 arviointia koskevan mietinnön puolesta. Siinä ehdotetaan, että otetaan käyttöön entistä tiukempi valvontajärjestelmä ja entistä tehokkaammat rangaistukset eläinten omistajille, jotka eivät noudata lainsäädännön hyvinvointivaatimuksia. On tärkeää, että eurooppalaiset maanviljelijät saavat uudessa yhteisessä maatalouspolitiikassa korvauksia korkeista tuotantokustannuksista, jotka liittyvät vaativiin eläinten hyvinvointinormeihin.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), kirjallinen. – (SV) Epäröityämme hetken me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit päätimme äänestää EU:n eläinten hyvinvointia koskevan mietinnön puolesta. Olisimme toivoneet vielä kunnianhimoisempaa lähestymistapaa EU:n eläinten hyvinvointiin, emmekä halua muotoilla suojelua siten, että se estää yksittäisiä jäsenvaltioita asettamasta EU:n säännöksiä korkeampia normeja. Päätimme kuitenkin tarkastella mietintöä osana jatkuvaa prosessia, jonka avulla normit voidaan vähitellen täyttää, ja siksi äänestimme mietinnön puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen samaa mieltä kuin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) varjoesittelijä, joka sanoo, että eläinten hyvinvointiin tarvitaan entistä johdonmukaisempaa lähestymistapaa mutta että se ei tarkoita sitä, että tarvitaan uusia säännöksiä ja lainsäädäntöä. Sen lisäksi minun on sanottava – vähättelemättä eläinten hyvinvoinnin edistämistä – että liian monella säännöksellä ja normilla voi viime kädessä olla kielteinen vaikutus markkinoihin.

Ei saa unohtaa sitä, että mitä enemmän normeja on, sitä vaikeampi tuottajien on niitä noudattaa ja sitä heikompi on eurooppalaisen karjankasvatuksen kilpailukyky. Emme saa myöskään unohtaa eläinten liiallisen suojelun takia muita arvoja, jotka ovat yhtä tärkeitä ja jotka on tärkeää säilyttää, kuten talouden kilpailukyky, peltoviljelyn ja karjankasvatuksen kestävyys ja jopa jotkut kansalliset perinteet.

Toisaalta ihmisten terveyttä on suojeltava eläinten välityksellä tarttuvilta taudeilta (olivatpa kyseessä villieläimet, lemmikkieläimet tai ihmisravinnoksi tarkoitettut eläimet), ja se edellyttää tieteellistä tutkimusta siitä, miten kansanterveyttä säännellään ja suojellaan parhaiten.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Korkeatasoinen eläinten hyvinvointi lisääntymisestä teurastukseen voi parantaa tuotteiden turvallisuutta ja laatua. Alan eurooppalaiset normit ovat korkeimpia maailmassa. Kyseisten normien noudattaminen ei saa asettaa eurooppalaisia tuottajia muita heikompaan asemaan EU:n markkinoilla. Totuus on se, että kyseiset normit sisältävät käyttö-, rahoitus- ja hallintokustannuksia EU:n maanviljelijöille. Normien on oltava vastavuoroisia, jotta kilpailu unionin ulkopuolisten tuottajien kanssa on oikeudenmukaista. Siksi EU:n maanviljelijöille on maksettava korvauksia korkeiden eläinten hyvinvointinormien aiheuttamista korkeista tuotantokustannuksista. Kyseiset korvaukset on maksettava uuden yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmästä vuodesta 2013 alkaen. Korostaisin sitä, että EU:n eläintensuojelupolitiikkaa on tuettava yhdenmukaisella kauppapolitiikalla. Korostaisin myös sitä, ettei eläinten hyvinvointia mainita heinäkuussa 2004 tehdyssä puitesopimuksessa eikä missään muussakaan keskeisessä asiakirjassa, jotka on tehty Maailman kauppajärjestön (WTO) Dohan kierroksella. Muita eläinten hyvinvointinormeja, joilla on kielteisiä vaikutuksia tuottajien kilpailukykyyn, ei siksi saa ottaa käyttöön, ennen kuin kauppakumppanit WTO:ssa ovat sitoutuneet niihin.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Hyväksytyssä mietinnössä on monta merkittävää myönteistä näkökohtaa: ensinnäkin tarve säännellä tuontituotteita ja varmistaa, että kaikki eläimet ja liha, jotka tuodaan EU:n ulkopuolelta, täyttävät samat hyvinvointivaatimukset, joita sovelletaan EU:ssa; toiseksi tarve korvata asianmukaisesti eläinten hyvinvoinnin edistämiseksi aiheutuvat lisäkustannukset; kolmanneksi monien pienten ja keskisuurten tuottajien rajoittuneen investointimahdollisuuksien tunnustaminen, syynä siihen on elintarvikeketjun epäoikeudenmukainen toiminta; ja lopuksi ehdotus eläinten alueellista kasvatusta, markkinointia ja teurastusta koskevista kannustimista, jotta vältetään tarve kuljettaa eläimiä pitkiä matkoja kasvatettavaksi tai teurastettavaksi. Valitettavasti mietinnössä ei tunnusteta sitä, että nykyisellä yhteisellä maatalouspolitiikalla edistetään ja suositaan tehotuotantomalleja, jotka eivät usein tue eläinten hyvinvointia ja terveyttä. Siinä olisi voitu mennä pidemmälle arvostelemalla nykyistä YMP:tä, torjumalla sen produktivismin ja vaatimalla uutta maatalouspolitiikkaa. Mietinnössä esitetään myös ehdotuksia, jotka ovat epärealistisia ja tuskin toteutettavissa, kuten satelliittijärjestelmän kehittäminen eläinten valvontaan ja kuljetuksiin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Minulla on kaksi huomautusta tästä mietinnöstä. Vaikka esittelijä ei noudatakaan logiikkaansa aivan loppuun saakka, on virkistävää nähdä, että Euroopan parlamentti on lopulta havainnut useita ongelmia. Perusteltujen sääntöjen määrääminen omille tuottajillemme ja kasvattajillemme rankaisee heitä äärimmilleen viedyssä maailmanlaajuisessa vapaakauppajärjestelmässä, jossa Maailman kauppajärjestö pitää sosiaalisia, ympäristöä koskevia ja muita huolia tullien ulkopuolisina kaupan esteinä. Tarvitseeko minun muistuttaa ketään siitä, että tämä sama parlamentti on aina asettanut kaupan etusijalle ja on osittain vastuussa tästä tilanteesta? Samoin minua hämmästyttää se, ettei mietinnössä mainita komission lainsäädännöllisiä taka-askeleita, jotka koskevat erityisesti luonnonmukaista tuotantoa ja jotka vaikuttavat tuotteiden laadun lisäksi myös eläinten hyvinvointiin ja ihmisten terveyteen. Toiseksi on aika tunnustaa, että ”erityisesti uskonnollisiin riitteihin ja kulttuuriperinteisiin liittyvien tapojen” kunnioittaminen voi olla vastoin niitä normeja, joita te väitätte puolustavanne, ja vastoin aitoja eurooppalaisia perinteitä ja käytäntöjä. En voi hyväksyä sitä, että jotkut ulkomaalaisyhteisöt voivat jatkaa sen perusteella raakoja teurastusmenetelmiä ja jopa suosittelä, että EU:n säännöksiä rikotaan tällä alalla.

Dan Jørgensen (S&D), kirjallinen. – (DA) Tanskan sosiaalidemokraatit kannattivat äänestyksessä mietintöä eläinten hyvinvoinnista EU:ssa. Tuemme kunnianhimoista eläinten hyvinvointia koskevaa politiikkaa, jonka ansiosta eläinten hyvinvointi otetaan entistä paremmin huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan mukaisesti – mahdollisesti kannustinjärjestelmän muodossa. Emme kuitenkaan kannata uusien varojen automaattista maksamista EU:n maatalousalalle eläinten hyvinvoinnin aiheuttamien taloudellisten tappioiden perusteella.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Pidän eläinten hyvinvointia painopistealana, jolla on valtava vaikutus kansanterveyteen ja EU:n talouteen. Yhdenmukaisen lainsäädännön tehokas täytäntöönpano tällä alalla on erittäin tärkeää, samoin kuin se että perustetaan laitos koordinoimaan eläinten hyvinvointia. Tällä hetkellä voimassa olevaa yhteisön toimintasuunnitelmaa on pantu täytäntöön tyydyttävästi, mutta tulevaisuudessa täytyy kiinnittää enemmän huomiota eläinten kuljetuksiin ja valvontaan. Meidän on pyrittävä supistamaan eroja eri jäsenvaltioiden eläinten hyvinvointinormien nykyisten tasojen välillä, koska tällä hetkellä eläinten elinoloissa on suuria eroja ja karjamarkkinoiden epävakaus lisääntyy kaiken aikaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen siihen, että EU on saavuttanut yhden maailman korkeimmista tasoista tällä alalla. Tiukka valvontajärjestelmä ja tehokkaat rangaistukset eläinten omistajille, jotka eivät noudata lainsäädännön hyvinvointivaatimuksia, ovat tärkeitä, mutta koska tällaiset toimet aiheuttavat suuria kustannuksia maanviljelijöille, kannatamme korvauksia, jotka sisältyvät suunnitelmaan ja uuden yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmään vuodesta 2013 lähtien. On tärkeää korostaa sitä, että tämän suunnitelman ohella EU:n pitäisi antaa tiukat ja selvät säännöt muille valtioille, jotka eivät noudata näitä normeja ja muodostavat siten epäoikeudenmukaista kilpailua EU:n maanviljelijöitä kohtaan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU on jo vuosia yrittänyt yhdenmukaistaa karjankasvatukseen liittyvät direktiivit. Edistystä on saavutettu erityisesti voimaperäisessä karjankasvatuksessa, mutta paljon työtä on vielä jäljellä. Joka tapauksessa on järkevää jatkaa toimintasuunnitelmaa; erityisesti voimassa olevien direktiivien ja lainsäädännön täytäntöönpanoa. Tässä suhteessa on selvästi mainittava jälleen kerran ongelma, joka koskee koirien maahantuontia idästä. Sitä koskevia porsaanreikiä ei ole vielä tukittu nykyisissä säännöksissä. Sairaita ja laiminlyötyjä eläimiä, jotka on useimmiten otettu pois emon luota aivan varhain, kuljetetaan länteen mitä kurjimmissa olosuhteissa, jotta ne voidaan myydä täällä kalliiseen hintaan. Tämä raportti on katsottava myönteiseksi askeleksi oikeaan suuntaan, ja siksi äänestin sen puolesta.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (DA) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteista mietintöä eläinten hyvinvointia koskevan toimintasuunnitelman arvioinnista (Paulsenin mietintö), koska tuen täysin tavoitetta vahvistaa eläinten hyvinvointia EU:ssa.

Mietinnöstä ei saa selvää, aikooko EU toteuttaa maksimaalisen yhdenmukaistamisen tällä alalla. En missään olosuhteissa voisi tukea tulevaa ehdotusta, joka estäisi jäsenvaltioita säätämästä eläinten hyvinvoinnista vielä parempia normeja kuin mistä me voimme sopia EU:ssa.

Päinvastoin uskon, että on erittäin tärkeää eläinten hyvinvoinnin kehittymiselle, että jäsenvaltiot voivat näyttää tietä tällä alalla.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Äänestin eläinten hyvinvointia koskevasta lainsäädännöstä annetun Paulsenin mietinnön puolesta. Muistutan kuitenkin, että lainsäädännössä on tärkeää antaa vähimmäisnormit. Jäsenvaltioilla ja alueilla täytyy olla mahdollisuus panna täytäntöön vielä kauaskantoisempaa eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä, josta me tänään äänestimme, vahvistetaan objektiivisesti ja kriittisesti eläinten hyvinvointia koskevan toimintasuunnitelman 2006–2010 tulokset ja asetetaan realistiset ja tarpeelliset tavoitteet elintarviketuotannon ja -kulutuksen kasvulle – edistyksen merkityksessä – Euroopan unionissa. Yksi kohta, jota korostaisin, on sen tunnustaminen, että parempilaatuiset tuotteet lisäävät tuottajien, erityisesti alkutuottajien, kustannuksia mutta eivät normaalisti lisää kaupallista kysyntää, koska vain kuluttajien vähemmistö valitsee kalliimpia tuotteita.

Mietinnössä korostetaan siksi tarvetta maksaa samoille tuottajille korvauksia näiden ponnisteluista. On syytä panna merille myös aikomus määrätä EU:n tuotteisiin sovellettavia säännöksiä myös EU:n ulkopuolisille valtioille, sillä siten varmistetaan oikeudenmukainen ja tasapainoinen kaupallinen kilpailu. Lopuksi minusta on tärkeää tukea EU:n koordinoitujen eläinten perustamista sekä yleisen ja yhteisen lainsäädännön antamista, jotta voidaan yhdenmukaistaa parhaita käytäntöjä ja perustaa valvontajärjestelmä.

Daniël van der Stoep (NI), kirjallinen. – (NL) Vaikka vapauspuolue tukeekin eläinten hyvinvointia (PVV), asia kuuluu jäsenvaltioille eikä EU:lle.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Tänään me olemme hyväksyneet tärkeän päätöslauselman, jossa arvioidaan Euroopan komission eläinten hyvinvointia koskevaa toimintasuunnitelmaa 2006–2010. Eläinten terveyden korkeiden normien taustalla on eettisten syiden lisäksi eläintuotteiden turvallisuutta ja laatua koskeva huoli, ja siitä syntyy epäilemättä myönteinen, luotettava eurooppalainen maatalousbrandi.

Mietintö: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), kirjallinen. – (EN) Vaikka tuemmekin toimia, joilla hallitaan ja suojellaan EU:n metsiä, emme kannata uutta eurooppalaista metsäpolitiikkaa, joka siirtäisi valtaa tällä alalla Euroopan unionille. Mietinnössä viitataan myös maaperän suojelua koskevaan direktiiviin, lainsäädäntöön, jota Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivien valtuuskunta vastustaa, koska jäsenvaltiot voivat parhaiten hallita maaperää ja koska samojen sääntöjen soveltaminen kaikkeen maaperään Pohjois-Suomesta Etelä-Kreikkaan ei tuo mitään etuja Yhdistyneen kuningaskunnan maanviljelijöille. Brittiläiset maanviljelijät

ovat jo täyttäneet erittäin korkeat vapaaehtoiset maan hoitoa koskevat normit ja ovat jatkaneet normien parantamista. Euroopan komission ehdottama maaperän suojelua koskeva direktiivi on puutteellinen monessa suhteessa ja tuottaisi vain lisää säännöksiä, lisäkustannuksia ja vähemmän joustavuutta brittiläisille maanviljelijöille, jotka uskoaksemme tietävät paremmin kuin EU:n byrokraatit, miten hoitaa omaa maataan.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Minun mielestäni EU:n maataloutta ja ilmastonmuutosta koskevassa mietinnössä keskeistä on se, että siinä yhdistetään ympäristönsuojelu ja EU:n maatalousalan vahvistaminen. Maatalousalalla on edettävä päättäväisesti kohti tuotantotapoja, joissa kunnioitetaan ympäristöä ja jotka ovat kestäviä.

Kyseiset tavoitteet eivät kuitenkaan saa missään tapauksessa olla veruke maatalouden heikentämiselle EU:ssa. Sen varmistamiseksi meidän on taattava resurssien tehokas käyttö ja tuotteiden jäljitettävyyys. Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä kunnioitetaan kyseistä tasapainoa.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Annoin täyden tukeni tälle mietinnölle. Tulevassa YMP:n uudistuksessa on otettava huomioon monta asiaa, mukaan luettuna ilmastonmuutos. On jo selvää, että ilmastonmuutoksella on kielteisiä vaikutuksia EU:n maatalouteen, erityisesti eteläisillä ja kaakkoisilla alueilla. Uuden YMP:n on siten täytettävä kasvava julkinen kysyntä, joka koskee kestäväää maatalouspolitiikkaa. Tällä hetkellä YMP:ssä ei käsitellä ympäristöasioita johdonmukaisesti. Ilmastonmuutoksen aiheuttamia uusia haasteita, vesihuoltoa, uusiutuvia energialähteitä ja biologista monimuotoisuutta ei otettu täysin huomioon YMP:n terveystarkastuksessa. Olen varma siitä, että YMP pitää muuttaa maatalous-, elintarvike- ja ympäristöpolitiikaksi, jossa on oikeudenmukaiset ja kestävät maanviljelijöiden tukijärjestelmät, samalla kun taataan maaseutualueiden suojelu, biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen, hiilidioksidin talteenotto ja elintarviketurva.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Yhteinen maatalouspolitiikka on keskeinen ala ilmastonmuutoksen torjunnassa tulevina vuosina. Stéphane Le Follin esittelemässä mietinnössä ilmastokysymys asetetaan viisaasti yhteisen maatalouspolitiikan ytimeen.

Ilmastonmuutos antaa maataloudelle kaksinkertaisen iskun. Se kärsii ensimmäisenä kuivuuksien ja luonnonkatastrofien lisääntymisestä. Se on kuitenkin 9 prosenttia jäljessä EU:n kasvihuonekaasupäästöissä. Euroopan parlamentti näyttää, että ulottuvillamme on hyödyllisiä toimenpiteitä.

Maanviljelijöiden käyttämät typpilannoitteet ovat merkittävä hiilidioksidipäästöjen lähde. Kohdentamalla niiden käyttöä, suosimalla orgaaniseen jätteeseen perustuvia lannoitteita ja panostamalla luonnonmukaiseen viljelyyn vähennämme huomattavasti kasvihuonekaasupäästöjä. Eläinten ulosteesta peräisin oleva metaani on myös uusiutuva energialähde. Sen lisäksi Euroopan metsät ja maaperä ovat hyviä hiilidioksidivarastoja.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on maailman suurin maataloustuotteiden tuoja, mutta suhtaudun myönteisesti myös tukeen, jota annetaan sisäiselle tuotannolle, jolla on mahdollisimman vähäinen vaikutus ilmastonmuutokseen. Keskiviikkona keskustelun kohteena olleen mietinnön päätelmissä korostetaan sitä, että maataloustuotteiden tuonti EU:n ulkopuolelta haittaa ympäristöä paljon enemmän kuin sisäinen tuotanto, johon sovelletaan tiukempia säännöksiä hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä, minkä takia tuonti edistää ilmastonmuutosta.

Maatalous on elintarvikkeiden tärkein lähten koko maailmassa ja pysyy sellaisena. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön mukaan maataloustuotannon on kasvettava 70 prosenttia seuraavan 40 vuoden aikana, jotta se täyttää maailman väestön tarpeet. Euroopan unionin on ryhdyttävä suunnittelemaan politiikkaa tai pantava nopeasti täytäntöön nykyistä politiikkaa, jotta vältetään pitkäaikaiselta kriisiltä. Kyseistä politiikkaa on tuettava kunnianhimoisilla tavoitteilla haitallisten hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, koska olemme noidankehässä. Asiantuntijoiden mukaan maatalous, jota harjoitetaan välittämättä ympäristövaikutuksista, aiheuttaa ilmaston lämpenemistä, joka johtaa suuriin ongelmiin, jopa siihen että maataloutta on vaikea harjoittaa pitkällä aikavälillä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n maatalous auttaa saavuttamaan unionin vuodeksi 2020 asettamat ilmastonmuutoksen hillitsemistä koskevat tavoitteet. Kasvihuonekaasupäästöt ovat vähentyneet, ja syynä siihen ovat olleet EU:n maatalouden tehostaminen, jatkuvat innovaatiot, uuden tekniikan, kuten maaperän hiilidioksidivarastojen, käyttö sekä kestävä, uusiutuvan energian tuotannon kehittäminen. Innovoinnilla on siksi merkittävä asema maatalouden ilmastonmuutos- ja ympäristövaikutusten vähentämisessä. Kehotan käyttämään maatalousalan rahastoja sellaisen tekniikan kehittämiseen, jolla ala voi hillitä ilmastonmuutosta. Maatalouden osuudessa ilmastonmuutoksen hillitsemiseen on otettava huomioon EU:n maatalouselintarvikealan kilpailuasema maailmanmarkkinoilla, niin että on löydettävä

ratkaisuja, joiden avulla perinteisellä maataloudella voidaan edistää ympäristön kestävää hoitoa ja samalla suojella sitä elintarvikkeilla keinottelulta hyödykemarkkinoilla ja kansainvälisen kaupan protektionismilta.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin demokraattinen liike on tyytyväinen siihen, että EU:n maataloutta ja ilmastomuutosta koskeva mietintö on hyväksytty. Liike hyväksyy maatalouspolitiikan kohtaamien uusien haasteiden korostamisen. Sellaisia ovat ilmastomuutos, vesikysymys, uusiutuvat energialähteet ja biologinen monimuotoisuus sekä maan hoito (hiilidioksidin talteenotto, veden ja mineraalien kanttäkapasiteetti, biologinen elämä ja niin edelleen). Samassa hengessä demokraattinen liike haluaa yhteistä eurooppalaista metsäpolitiikkaa kestävänsä metsänhoidon ja metsätuotannon edistämiseksi sekä metsäteollisuuden panoksen ja taloudellisen kehityksen parantamiseksi. Nämä kaikki ovat keskeisiä kysymyksiä. Niille on löydettävä paikka tulevasta maatalouspolitiikasta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin EU:n maataloutta ja ilmastomuutosta koskevan mietinnön puolesta, koska siinä esitetään erityistoimia, joilla voidaan edistää maatalouden kestävää kehitystä. Maatalous on yksi toimista, joihin ilmastomuutos vaikuttaa eniten, mutta myös yksi suurimmista hiilidioksidipäästöjen aiheuttajista. Yhteisen maatalouspolitiikan tulevassa tarkistuksessa on kannustettava sellaisten käytäntöjen kehittämistä, joiden avulla EU:n maatalous voi mukautua paremmin ilmastomuutoksen seurauksiin ja samalla hidastaa sitä.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit äänestimme sitä mietinnön osaa vastaan, jossa vaaditaan EU:n yhteistä metsäpolitiikkaa. Katsomme, että jäsenvaltioiden pitäisi edelleen tehdä päätökset metsäpolitiikkaan liittyvistä asioista.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Maatalous on vastuussa 9,3 prosentista Euroopan unionin kaikista hiilidioksidipäästöistä, kun se vuonna 1990 edusti 11 prosenttia kyseisistä päästöistä. Kasvihuonekaasupäästöt ovat vähentyneet jatkuvasti ja kiihtyvää vauhtia, ja maatalous on antanut myönteisen panoksen niiden tavoitteiden saavuttamiseen, jotka koskevat Euroopan unionin päästöjen vähentämistä.

Sen lisäksi minun on muistutettava, että vaikka maatalousalan ympäristökysymykset ovat perusteltuja ja tarpeellisia, niitä on verrattava asianmukaisesti ehdotuksiin, jotka koskevat maatalouden kestävyttä ja tuottavuutta. Siitä syystä yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa on tarkasteltava huolellisesti maatalouden ja ympäristönsuojelun suhdetta unohtamatta sitä, että kielteisten ympäristövaikutusten (lähinnä hiilidioksidipäästöjen) lisäksi maatalous edistää huomattavasti luonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa, vihreää kasvua sekä maiseman ja biologisen monimuotoisuuden hoitoa. Ne ovat maatalouden hyödyllisiä sivuvaikutuksia, jotka on otettava asianmukaisesti huomioon kaikissa ehdotuksissa, joissa tutkitaan maatalouden ja ympäristön suhdetta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Maataloudella on suora yhteys ilmastomuutoskysymykseen, sillä se tuottaa osan kasvihuonekaasupäästöistä ja samaan aikaan ilmastomuutos vaikuttaa siihen. Ilmastomuutoksen kielteinen vaikutus tuntuu jo, kun kuivuus ja maaperän eroosio aiheuttavat suuria ongelmia, erityisesti eteläisissä jäsenvaltioissa. Maatalous voi kuitenkin myös edistää ilmastomuutoksen hillitsemistä, ja sillä on huomattavat mahdollisuudet kestävänsä kehitykseen. Siksi yhteisessä maatalouspolitiikassa on edistettävä sellaisia maanviljelykäytäntöjä, joilla rajoitetaan päästöjä tai lisätään hiilidioksidin varastointia, sillä maatalous ja metsätalous ovat tärkeimmät talouden alat, jotka voivat ottaa talteen ihmisen toiminnan tuottamaa hiilidioksidia keräämällä ja varastoimalla sitä maaperään. Meidän on edettävä kohti kestävänsä maataloutta, mikä merkitsee tehokkuuden lisäämistä. Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön mukaan maailman elintarviketuotantoa on lisättävä 70 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, koska maailman väestön kasvaa. Meidän on tuotettava enemmän mutta kestävänsä tavalla, mikä vaatii tehostamista, parhaiden tekniikoiden ja käytäntöjen omaksumista sekä lisää investointeja alan tieteelliseen tutkimukseen.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ilmastomuutoksen vaikutusten huomioon ottaminen maataloudessa on tärkeä kysymys, aivan kuten on tärkeää, täysin perusteltua ja tarpeellista saada maanviljely mukautettua moniin luonnon- ja kulttuuriarvoltaan merkittäviin asioihin. Tällaisia ovat maaperä, maisema ja biologinen monimuotoisuus. Emme saa näiden kysymysten takia kuitenkaan unohtaa sitä, että maatalouden päätehtävä on tuottaa elintarvikkeita, eikä se saa olla verukkeena sille, että yhteiseen maatalouspolitiikkaan tehdään tarkistuksia, jotka pahentavat useiden jäsenvaltioiden – kuten Portugalin – sekä kolmansien valtioiden jo nyt vakavaa ja sietämätöntä elintarvikeriippuvuutta. Tällainen riippuvuus uhkaa kyseisten kansojen elintarvikeomavaraisuutta ja -turvaa, ja perusteena sille on ”EU:n maatalouselintarvikealan kilpailuasema maailmanmarkkinoilla”, johon ei väitteiden mukaan saa koskea. Olisi ollut tärkeää omistaa mietinnössä edes pari riviä tarpeelle sanoutua irti produktivistisesta mallista, joka on muokannut monia yhteisen

maatalouspolitiikan uudistuksia, ja sen traagisista sosiaalisista ja ympäristöä koskevista seurauksista; valitettavasti siihen ei puututtu sanallakaan. Olisi ollut myös tärkeää välttää mietinnössä tulkinvaraisuutta aikana, jolloin Euroopan komissio yrittää viedä läpi maatalousalan monikansallisten yhtiöiden etuja levittämällä muuntogeenisiä viljalajeja.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä ranskalaisen sosialistikollegani Stéphane Le Follin mietintöä, koska siinä puolustetaan ajatusta, että EU:n maatalouden on edelleen sopeuduttava, kuten se on jo tehnytkin, ilmaston muutoksiin, joita on tapahtumassa, ja valmistautua kyseisten muutosten vaikutuksiin, jotka tuntuvat tulevaisuudessa monilla Euroopan unionin alueilla. Maataloudella on itse asiassa ratkaiseva rooli ilmaston lämpenemisen hillitsemisessä. Kyse on tärkeästä asiasta, kun pyritään varmistamaan elintarviketurva ja siirtymään kestäväan kehityksen tielle. Vuoden 2013 jälkeisessä yhteisessä maatalouspolitiikassa kyseinen "ilmasto"-ulottuvuus on ehdottomasti otettava huomioon tarjoamalla ratkaisuja ja apua kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen edistämällä hiilidioksidin varastointia maaperään, kehittämällä kestäviä uusiutuvia energialähteitä ja maksimoimalla fotosynteesin toiminta.

Dan Jørgensen (S&D), kirjallinen. – (DA) Tanskan sosiaalidemokraatit äänestivät maataloutta ja ilmastomuutosta koskevan mietinnön (A7-0060/2010) puolesta. Tuemme kunnianhimoista maatalouspolitiikkaa, jonka avulla EU:n maatalousala voi sopeutua ilmastomuutokseen, mutta emme kannata uusien varojen osoittamista EU:n maatalouspolitiikkaan.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Ilmastomuutoskysymyksessä maataloutta ei pitäisi kohdella haitallisena talouden haarana. Päinvastoin sitä pitäisi kohdella alana, jolla on parhaat mahdollisuudet mukautua ekosysteemin muutoksiin ja joka voi vaikuttaa myönteisesti ilmaston lämpenemisen vaikutusten tehokkaaseen torjuntaan. Maataloudessa on nyt vähennetty hiilidioksidipäästöjä merkittävästi varattuna aikaisempiin vuosikymmeniin. Investointi maaseudun kehittämiseen, ja siten yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari, mahdollistaa maanviljelijöiden koulutuksen kehittämisen, maatilojen teknisen uudenaikaistamisen ja myös ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelun asianmukaisen valvonnan. Maatilojen asianmukainen hoito johtaa hiilidioksidin talteenottoon ja elintarviketurvan paranemiseen. Innovatiivinen tutkimus ja asianmukainen investointi yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa auttavat tekemään maataloudesta voimakkaan välineen, jolla torjutaan ilmastomuutosta ja ilmakehän saastumista.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tällä mietinnöllä tuetaan produktivismia ja liberalismia, jotka ovat yleisen edun vastaisia. Se riippuu ihmisten ja ekosysteemimme kunnioituksesta. Produktivismi ja kapitalismi eivät tue kumpaakaan. Oikosulkujen suosiminen (vaikka niitä ei kuvata sellaisena), uusiutuvien energialähteiden suosiminen, kalliiden kastelujärjestelmien tarkistus tai jopa ilmastomuutoksen hillitseminen, jotka kuvataan "yleiseksi eduksi", ovat niin monta myönnytystä perusteluillemme, ettei niitä voi jättää huomiotta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Ilmastomuutoksesta on vähitellen tullut todellisuutta, joka meidän on kohdattava EU:n politiikan painopistealana. Ilmastomuutos haittaa maataloutta, mikä viittaa äskettäin julkaistujen raporttien mukaan erittäin synkkiin näkymiin kyseisellä alalla. Ilmastomuutos iskee ilmeisesti rajuimmin Etelä-Euroopan valtioihin. On elintärkeää, että yhteisessä maatalouspolitiikassa toteutetaan asianmukaisia toimia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja edistetään resurssienhallintaa. Vesivarojen optimointi, viljelykasvien valitseminen ilmastomuutoksen ja tautien vastustuskyvyn perusteella, maaperän suojelu eroosiolta, laidunten suojelu, metsityksen lisääminen, vahingoittuneiden alueiden ennallistaminen, hyvä metsänhoito niin, että metsäpalojen uhkaa rajoitetaan, sekä uudet toimet tautien valvomiseksi ja rajoittamiseksi ovat kaikki erittäin tärkeitä toimia, joiden avulla UE:n maatalous mukautuu ilmaston lämpenemisen vaikutuksiin. Maanviljelijöistä tulee entistä riippuvaisempia ilmaston tilasta, joten hyväksymme kaikki toimet, joilla tämä ongelma ratkaistaan.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska pidän maataloutta tuotannonalana, johon ilmastomuutoksen seuraukset vaikuttavat ja joka on altis sen muodostamalle paineelle. Samalla se tukee kuitenkin suoraan ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevia tavoitteita edistämällä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, ylläpitämällä ja takaamalla tyydyttävän vesivarojen hallinnan tai edistämällä tuotantoa ja hajauttamalla kestäviä, uusiutuvia energialähteitä. Tässä suhteessa Itä-Euroopan valtiot, joissa on erittäin kehittynyt maatalousala, voivat hyötyä täysin biopolttoaineteollisuuden kehittymisestä ja edistää siten tulojen kasvua maaseutualueilla ja "vihreiden" työpaikkojen luomista (esimerkiksi on laskettu, että maatalousalalla luodaan vuoteen 2020 mennessä 750 000 työpaikkaa, jotka liittyvät uusiutuviin energialähteisiin).

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kaikki aloitteet, joilla pyritään vähentämään ilmaston lämpenemistä, ovat myönteisiä. Tämä on seurausta sille, mitä tapahtui eilen Euroopan parlamentissa, kun 1 500 valittua virkamiestä suurista Euroopan kaupungeista sitoutui vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä yli 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Tänäa hyväksytty Le Follin mietintö EU:n maatalouden mukauttamisesta ilmastomuutokseen on samansuuntainen. Ei unohdeta sitä, että maatalousala on vastuussa lähes 10 prosentista hiilidioksidipäästöistä. Maatalous voi saavuttaa paljon ennakoimalla ilmastomuutoksen haittavaikutuksia, kuten tulva-alueita, viljelyalan supistumista, metsien häviämistä ja ennalta arvaamattomia tuottoja. Siksi on panostettava maatalouden kestäväan kehitykseen. Lannoitteiden ja torjunta-aineiden järkevän käytön edistäminen ja maataloustuotannon ja karjankasvatuksen monipuolistaminen takaavat maanviljelijöille paljon lisää autonomiaa ja paremman rahoituspohjan. EU:n maatalouden on selvästikin toimittava tärkeässä roolissa ilmastomuutoksen torjunnassa. Mahdollisuuksia on monia: hiilinielujen käyttö, uusiutuvan energian tuotanto ja uudet kastelutekniikat. Jäljelle jää vain se, että kyseiset ajatukset muutetaan konkreettiseksi politiikaksi ja sisällytetään vuoden 2013 uudistettuun yhteiseen maatalouspolitiikkaan.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Äänestin tätä mietintöä vastaan. Syynä siihen on se, että Stéphane Le Foll kannattaa yhteistä metsäpolitiikkaa. Metsäpolitiikka on kansallinen asia: erot jäsenvaltioiden välillä ovat erittäin suuria. Katson myös, että rajatylittäviä ympäristöasioita lukuun ottamatta ei ole tarpeellista tehdä päätöksiä maatalouspolitiikasta unionin tasolla, varsinkaan sen jälkeen kun EU laajentui 27 jäsenvaltion unioniksi. Kuitenkin niin kauan kuin EU:n yhteinen maatalouspolitiikka on olemassa, haluan päätösten olevan mahdollisimman hyviä ja sellaisia, että niillä pyritään hillitsemään ilmastomuutosta. Suhtaudun myönteisesti moniin Le Follin ehdotuksiin, jotka koskevat ilmastouhkaa, aikamme tärkeintä kysymystä, mutta yhteisen metsäpolitiikan suosittelu on väärä tapa edetä.

József Szájer (PPE), kirjallinen. – PPE-ryhmän ryhmäkurin valvojana totean täten, että PPE-ryhmän alkuperäisenä tavoitteena oli äänestää 18/2 kohtaa vastaan (nimenhuutoäänestys). Ryhmä teki teknisen virheen.

Marc Tarabella (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin Stéphane Le Follin mietinnön puolesta. Tein niin, koska olen vakuuttunut maatalouden merkittävästä asemasta ilmaston lämpenemisen hillitsemiseen liittyvien ongelmien ratkaisussa. Maataloutemme tukee Euroopan unionia tämän tavoitteissa, jotka koskevat päästöjen vähentämistä. Olen tyytyväinen 18 ja 20 kohdan hyväksymiseen. Ne koskevat maaperän laadun kunnioittamista ja parantamista hiilidioksidiilla ja biomassan käyttöä lämmitykseen, ja niillä voidaan vähentää merkittävästi ilmastomuutoksen haitallista vaikutusta. Luotan siihen, että yhteisestä maatalouspolitiikasta tulee ajan mittaan entistä kestävämpää. Kannatan ympäristöystävällistä yhteistä maatalouspolitiikkaa!

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Ilmasto voi vaikuttaa maatalouteen: voi esiintyä vesipulaa, uusia tauteja voi ilmaantua ja karja voi lämmitä liikaa. Maatalous voi auttaa hidastamaan ilmastomuutosta, mutta sen pitäisi myös voida mukautua ilmaston lämpenemisen vaikutukseen. Yhteisessä maatalouspolitiikassa on tunnustettava ilmaston lämpenemisen vaikutus ja toteuttava toimia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. Siihen voidaan päästä edistämällä puhtaita ja uusiutuvia energialähteitä, perustamalla hiilidioksidin geologisia varastoja ja rajoittamalla kasvihuoneilmiötä aiheuttavien kaasupäästöjen määrää. Yhteisen maatalouspolitiikan mukauttamisen ja ilmastomuutoksen hillitsemisen kustannukset eivät kuitenkaan ole vielä selviä. Taloudellisista eduista on tehtävä perusteellinen analyysi. Ilmastomuutos on todellinen uhka, mutta lyhyellä aikavälillä on parannettava resurssien hallintaa. EU:n laajentumisella on huomattava vaikutus EU:n maatalouteen. Entisen EU:n 6 miljoonan maanviljelijän seuraan liittyi toiset 7 miljoonaa. Maaseutu kattaa 90 prosenttia EU:n pinta-alasta, ja yli puolet siitä on maatalouskäytössä. Yksin tämä tosiasia korostaa maanviljelyn merkitystä EU:n luonnonympäristölle. Helmikuussa 2010 pidetyssä Varsovan konferenssissa Liettua ja kahdeksan muuta EU:n jäsenvaltiota allekirjoittivat julistuksen uudesta yhteisestä maatalouspolitiikasta uutena solidaarisuuden ja säädyllisyyden ilmauksena. Emme saa jakaa EU:ta "vanhoihin" ja "uusiin" jäsenvaltioihin; meidän on osoitettava solidaarisuutta. Tarvitsemme vahvaa EU:n maatalouspolitiikkaa vakaiden ja oikeudenmukaisten tulojen takaamiseksi EU:n maanviljelijöille vuoden 2013 jälkeen ja ilmastomuutoksen hillitsemiseksi.

Mietintö: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän erinomaisen mietinnön puolesta, jonka italialainen Herbert Dorfmann on laatinut Euroopan komission käynnistämästä prosessista maatalouden luonnonhaitta-alueen aseman ja siten pysyvistä luonnonhaitasta maksettavan tasaushyvityksen myöntämisen perusteiden tarkistamiseksi. Meidän pitäisi erityisesti korostaa sitä, miten tärkeä on tämän mietinnön 18 kohta, jossa jo kieltäydytään tukemasta Euroopan komission perusteita: "korostaa, että lopullinen kanta komission

valitsemaan alueellisiin perusyksiköihin, sen ehdottamiin perusteisiin ja kynnysarvoihin on mahdollista esittää vasta sitten, kun on saatu jäsenvaltioiden laatimat yksityiskohtaiset kartat [...]”.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin Herbert Dorfmannin maataloudesta luonnonhaitta-alueilla (epäsuotuisilla alueilla) laatiman mietinnön puolesta.

Irlannissa noin 75 prosenttia maa-alueista on nimetty epäsuotuisiksi alueiksi ja noin 100 000 maanviljelijäperhettä saa tukea nykyisestä järjestelmästä. Järjestelmä on maaseudun elinkelpoisuuden ja kehityksen, autioitumisen torjumisen sekä luonnon monimuotoisuuden ja ympäristön suojelemisen kannalta välttämätön. Oikealla rahoituksella tästä järjestelmästä voidaan antaa tulotukea viljelijöille, jotka viljelevät maata hyvin vaikeissa olosuhteissa.

Koska Irlannissa maanviljelyä rajoittaa kylmä ja kostea sää, olen iloinen nähdessäni, että mietinnössä viitataan määrän, työstämiseen kelpaamattoman maan viljelyyn liittyviin vaikeuksiin. Olen myös tyytyväinen siihen, että siinä viitataan ”peltokapasiteettipäiviin”, jotka auttavat ottamaan huomioon maaperätyyppien ja ilmaston välisen vuorovaikutuksen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Yhdenmukaisten perusteiden soveltaminen yksinkertaistaa mielestäni luonnonhaitta-alueiden korvausjärjestelmän täytäntöönpanoa kaikkialla Euroopan unionissa ja lisää näiden tukijärjestelmien avoimuutta ja edunsaajien yhdenmukaista kohtelua.

On äärimmäisen tärkeää keskittää tämä tuki alueille, joihin autioituminen on vaikuttanut eniten. Tässä on samanaikaisesti otettava huomioon seuraavat perusteet: lisäkustannuksia ei saa syntyä, ja on otettava huomioon, mikä vaikutus määrittelyn muuttumisella on alueilla, joilla maatalous on tärkeässä asemassa paikallistaloudessa. Tässä mielessä on mielestäni tarkoituksenmukaista toteuttaa toimenpiteitä alueilla, joihin vaikuttavat määrittelyn muutokset, joiden tarkoituksena on vahvistaa maatalouden kilpailukykyä ja edistää monipuolistamista.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Epäsuotuisien maaseutualueiden tukea koskevan mietinnön tavoitteena on määritellä uudelleen EU:n epäsuotuisat alueet ja uudistaa niiden taloudellinen ja rakenteellinen tuki. Jäsenvaltiot ovat aiemmin määritelleet epäsuotuisiksi alueiksi yli puolet EU:n kaikista maatalouskäytössä olevista alueista, ja siksi on olennaista määritellä uudelleen näitä alueita koskevat käsitteet ja ehdot. Euroopan maatalousrahastosta maaseudun kehittämiseen saatavan tuen avulla jäsenvaltiot voivat parantaa ympäristöä ja maaseutua maksamalla vuoristoalueiden luonnonhaittakorvauksia ja muiden haitta-alueiden korvauksia. Näillä korvauksilla pitäisi maatalousmaan käytön jatkamisen myötä säilyttää maaseutua ja ylläpitää kestäviä viljelyjärjestelmiä sekä korvata viljelijöille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset. Tutkimus on osoittanut, että jäsenvaltiot määrittelevät tilapäisesti epäsuotuisat alueet monien eri perusteiden mukaan, mikä voi johtaa erilaisiin vastauksiin ja erisuuruisiin korvauksiin eri jäsenvaltioissa. Olen siksi tyytyväinen esittelijän ehdotukseen antaa jäsenvaltioille pelivaraa uusien perusteiden tarkistamiseen ennen korvausten maksamisen aloittamista. Tälle pitäisi kuitenkin asettaa aikaraja, koska koko uudistusprosessi voi viivästyä huomattavasti joidenkin jäsenvaltioiden välinpitämättömyyden vuoksi, mikä vaikuttaisi kielteisesti näistä rahastoista maksettaviin korvauksiin ja tekisi myös yksittäisten jäsenvaltioiden oikeudellisesta ympäristöstä sekavan. Minä tuen koko mietintöä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Epäsuotuisien alueiden tuki on yhteisen maatalouspolitiikan (maaseudun kehittämiss politiikan) toisen pilarin olennainen osa, koska on luonnollista, että luonnonhaitta-alueisiin kohdistetaan erityisiä välineitä ja politiikkoja.

Komissio ehdottaa tässä tiedonannossa, että asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 artiklan 3 kohdan nojalla muut epäsuotuisat alueet olisi määriteltävä objektiivisten perusteiden mukaan. Tämän vuoksi se ehdottaa kahdeksaa maaperä- ja ilmastoperustetta, jotka tietyissä kynnysarvoissa osoittaisivat vakavia rajoituksia maataloudelle EU:ssa: ilmastoperusteet (pitkät kylmät kaudet tai lämpöstressi), maamekaaniset perusteet (huonosti salaojitettu maaperä, kivinen, hiekkainen tai savinen maaperä, vähän tilaa juuristolle, suolainen maaperä) sekä maantieteelliset perusteet (alueet, joilla kosteustasapaino on erittäin epäedullinen tai jotka ovat jyrkissä rinteissä). Tämä objektiivisten perusteiden määritelmä on myönteinen, mutta ne on testattava paikan päällä, jotta voidaan todentaa niiden luotettavuus ja sopeutumiskyky todellisiin tilanteisiin ja kunkin luontoalueen erityispiirteisiin.

On myös harkittava sitä, että kaikille alueille, jotka menettävät epäsuotuisan alueen luokituksensa, otettaisiin käyttöön siirtymäaika ja oma järjestelmä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Epäsuotuisien maaseutualueiden tuki on olennainen osa maaseudun kehittämispolitiikkaa. Puollan asianmukaisten korvausten maksamista epäsuotuisille alueille, jotta maanviljelijät voivat auttaa säilyttämään maaseutuympäristön ja harjoittaa kestäväää maataloutta, joka tarjoaa julkishyödykkeitä, kuten maisemat, veden- ja ilmanlaatu ja luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen. Tämä tuki mahdollistaa sosiaalisen ja alueellisen koheesion säilyttäen maaseutualueet ja antaa niille elinvoimaisen talouden ja luonnon kannalta merkittävän aseman. Tässä mietinnössä on kyse perusteista, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ”muihin luonnonhaitta-alueisiin”. Asiantuntijajaneeli yksilöi kahdeksan maaperä- ja ilmastoperustetta, jotka tietyissä kynnysarvoissa osoittaisivat vakavia rajoituksia maataloudelle EU:ssa. Olen samaa mieltä siitä, että on myös otettava huomioon maantieteellinen peruste, johon viitataan sanalla ”eristyneisyys”, koska se on luonnonhaitta. Toivon, että jäsenvaltiot voivat luonnonhaitta-alueiden nimeämisessä soveltaa objektiivisia maaperäperusteita, jotka on mukautettu niiden luontoalueiden olosuhteisiin.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On hyvä asia, että katsotaan, että ”epäsuotuisien alueiden tukien on oltava kytköksissä maan aktiiviseen viljelyyn” ja ”tiukat ja yksinomaan biofyysiset perusteet eivät sovellu”. Mielestämme on myös hyvä, että mukaan on otettu maantieteellinen peruste ”eristyneisyys” ja ilmaus ”hyväksytyjen perusteiden kumulatiivinen käyttö saattaa osoittautua välttämättömäksi”. Nämä näkökohdat ovat kuitenkin ristiriidassa mietinnön muiden osien, erityisesti uusien perusteiden soveltamisen ”siirtymäajan” määrittämisen kanssa, toisin sanoen komission ehdottamien uusien perusteiden hiljaisen hyväksynnän kanssa. Me vastustamme jyrkästi sitä, että uudet perusteet näkyisivät yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tulevassa kehityksessä, kuten siinä myös väitetään, pitäen näin tämä politiikka maaseudun kehittämisen piirissä yhteisrahoituksella. Näin säilytettäisiin toinen keino maiden väliseen syrjintään. Jos komission ehdotus toteutetaan, se vahingoittaisi vakavasti eteläisten maiden ja erityisesti Portugalin etuja. Siksi me varoitamme, että YMP:tä laadittaessa on syytä korjata tämä ehdotus ja esittää ja arvioida biofyysisten ohella myös seuraavien sosiaalis-taloudellisten perusteiden käyttöä: BKT asukasta kohti, tulot perhetyövoimayksikköä kohti ja autoitumisindikaattorit.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjallinen. – (IT) Tässä mietinnössä korostetaan sitä, miten tärkeää uusi yhteinen maatalouspolitiikka on kaikille jäsenvaltioille. Luonnonhaitta-alueiden turvaaminen on yksi tärkeä osa-alue tässä politiikassa, jota EU ja jäsenvaltioiden alueet toteuttavat toteuttamalla siten toissijaisuusperiaatetta käytännössä. EU:n komission on otettava toissijaisuusperiaate huomioon erityisesti silloin, kun on yksilöitävä nämä alueet määrittävät perusteet. Komissio ei saa jättää huomiotta sitä, että luonnonhaitta-alueiden elpyminen auttaa nykyisen suuren kriisin vaikutusten kohteeksi joutuneita viljelijöitä huomattavasti ja auttaa heitä pitämään ympäristön kunnossa. Haluan muistuttaa teitä siitä, että kaiken tämän on oltava mahdollista teorian lisäksi myös todellisuudessa niin, että näiden alueiden suojelemiseen ja kehittämiseen kohdennetaan riittävästi varoja. Näin me voisimme elvyttää ja tarjota kannustimia maatalouden taloudelliseen kehittämiseen kaikilla alueilla, joilla on kasvumahdollisuuksia, ja aiheuttaa lumipallovaikutuksia markkinoilla, kuten alueen tyyppisten elintarvikkeiden maataloustuotantoa sekä maaseudun ja ympäristön suojelua. Kiitän esittelijä Dorfmannia ja onnittelen häntä erinomaisesta mietinnöstä.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Jotta Euroopan unionin kaikkien maanviljelijöiden olosuhteet olisivat oikeudenmukaiset ja yhdenmukaiset, minkä pitäisi kiistattomasti olla yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen päätaavoite, on otettava huomioon myös luonnonhaitta-alueet. Korvauksiin oikeutettujen alueiden luokittelua koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamisen kannalta ratkaisevaa on ennen kaikkea se, että näiden alueiden luokitusperusteet yhdenmukaistetaan. Tätä tavoitetta ei voida saavuttaa ilman tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken. Mietinnön laatijan ehdottama käytännönläheisyys sen suhteen, että yksittäisten maiden annettaisiin määritellä itse biofyysiset perusteet, saattaa muodostaa uhkan, kun jos yrittävät ajaa tiettyjä kansallisia etujaan. Niin kauan kuin komissio varmistaa, että EU:n lainsäädäntökehyksen säännökset otetaan huomioon, tämän ratkaisun pitäisi kuitenkin parantaa huomattavasti keskustelun kohteena olevien alueiden objektiivista yksilöimistä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kun otetaan huomioon, että yli puolet (54 prosenttia) EU:ssa käytössä olevista maatalousalueista on luokiteltu epäsuotuisiksi alueiksi – vuoristoisuuden, sääolojen tai vähemmän viljavan maan vuoksi – ja että tällainen toimenpide on maaseudun kehittämisen kannalta ratkaisevaa, me toteamme, että epäsuotuisien alueiden tuen on oltava yksi jäsenvaltioiden painopisteistä. Tämän vuoksi sellaisen epäsuotuisia alueita koskevan eri alueiden paikalliset tarpeet täyttävän kattavan strategian laatiminen vähentää nykyisiä jäsenvaltioille myönnettyjen tukien eroja. Siksi luonnonhaitta-alueiden tarkka määrittely mahdollistaa sen, että ne saavat riittävästi varoja maan hyödyntämiseen ja maataloustuotannon tehostamiseen.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Ei ole epäilystäkään siitä, että erityisesti syrjäisimpien alueiden maatilat tarvitsevat taloudellista tukea. Vuoristoalueiden pienten maatilojen on usein taisteltava säilyäkseen

hengissä, koska niiden on vaikea reagoida nopeasti markkinoiden uusiin vaatimuksiin. Etenkään pienviljelijöillä ei ole työntekijöitä, jotka auttaisivat heitä säilyttämään kilpailukykyänsä. Siksi niiden tilanne on maantieteellisen sijainnin vuoksi pelkästään liiketoiminnan näkökulmasta paljon vaikeampi kuin suurten maatilojen. Se, että muutamana viime vuotena suuri määrä maatiloja on lopetettu ja osa-aikaisten viljelijöiden määrä on kasvanut, osoittaa selvästi, että EU:n tukipolitiikka keskittyy liikaa voimaperäiseen karjankasvatukseen ja vastaavaan. Jotta EU:n jäsenvaltiot säilyttäisivät edes jonkinlaisen omavaraisuuden, on korkea aika kansallistaa maataloustukemme uudelleen. Äänestin mietinnön puolesta, jotta korvaukset jakaantuisivat oikeudenmukaisemmin.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän monien EU:n jäsenvaltioiden maanviljelijöiden kohtaamia ongelmia koskevan mietinnön puolesta. Haluan korostaa erityisesti sitä, miten tärkeän tarkistuksen jätin valiokunnalle, ja haluan kiittää sitä tukeneita kollegojani. Tarkistukseni tavoitteena on varmistaa, että luonnonhaitta-alueiden määrittelytapa on asianmukainen ja perustuu yhdenmukaisiin ekologisiin vyöhykkeeseen eikä LAU 2:een, kuten tällä hetkellä. Haluan myös korostaa sitä, että mielestäni on tarkoituksenmukaista sisällyttää komission tulevaan ehdotukseen joustavat säännöt, joiden mukaan voidaan myöntää tukia myös luonnonhaitta-alueiden maanviljelijöille, joiden viljelyala on pieni ja sijaitsee hallinnollisesta näkökulmasta yksikössä, joka ei täytä sovittuja perusteita.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Haastavien luonnonhaitta-alueiden tukeminen on yksi yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin tärkeimmistä osista. Mietinnössä käsitellään näiden alueiden tukia elintarviketuotannon lisäksi myös makrotaloudellisessa yhteydessä. Siksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselman (A7-0056/2010) puolesta, koska yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari eli maaseudun kehittämisspolitiikka on YMP:n tehokkuuden parantamisen ja luonnonhaitta-alueiden maankäytön helpottamisen kannalta erittäin tärkeää. Esittelijän laatima asiakirja on hyvin tarpeellinen sekä meille että koko Euroopan unionille. Meillä on oltava tietoja maa-alueista, joita ei omistajista riippumattomista syistä voida käyttää tehokkaasti tai hyvin. Olen epäsuotuisien alueiden luokitusperusteista samaa mieltä kuin esittelijä vuonna 2005 alkaneen tarkistuksen arvioinnissaan. Näiden alueiden tuen aiempia perusteita on muutettava niin, että ne vastaavat todellisia olemassa olevia haittoja. On myös muistettava, että jotkin alueet täyttävät erityiset perusteet, joiden haitat on nyt poistettu tehokkaiden ratkaisujen avulla. Jäsenvaltioiden pitäisi olla vastuussa epäsuotuisien alueiden yksilöimisestä ja tuki- ja kehittämisohjelmien kehittämisestä. Kaikkien toimenpiteiden on tietysti perustuttava EU:n järjestelmään.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta yhdessä ryhmäni kanssa.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Minä äänestin Dorfmannin mietintöä vastaan. Syy tähän kantaani käy selväksi mietinnöstä. EU on liian suuri alue luonnonhaitta-alueiden maataloustuen tehokkaaseen käsittelyyn. EU:n maaseutualueet ovat hyvin erilaisia. Tämä koskee viljeltyjä kasveja, maaperän kosteutta, maaperätyyppien yhdistelmiä ja ilmasto-olosuhteita. Ilmastonmuutoksen vuoksi on erityisen vaikea laatia luetteloa tukien perusteista ja vahvistetuista vakiomääristä. EU on pyytänyt jäsenvaltioilta tarkkoja karttoja, mutta vain muutama maa on toimittanut ne. Yksi tilintarkastustuomioistuimen mietinnössä esittämä esimerkki on se, että Espanja maksaa korvausta 16 euroa hehtaarilta kun taas Malta maksaa 250 euroa hehtaarilta samankaltaisista olosuhteista. Yhteinen maatalouspolitiikka luotiin, kun EY:ssä/EU:ssa oli kuusi jäsenvaltiota. Nykytilanne on täysin erilainen ja paljon monimutkaisempi. Jäsenvaltioiden pitäisi huolehtia maataloustuesta. Niillä on paikallistuntemusta. Me olemme parhaillaan keskellä kriisiä euron vuoksi. Yhtenäisvaluutta estää mukauttamasta korkoja ja valuuttoja eri olosuhteisiin euroalueella. Yhteinen maatalouspolitiikka on kaikkien 27 jäsenvaltion kannalta yhtä epätarkoituksenmukaista.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tässä tiedonannossa komissio on pyrkinyt tiukentamaan ja yhdenmukaistamaan luonnonhaitta-alueiden maanviljelijöille jaettavan tuen myöntämisen perusteita. Se on pyrkinyt myös korjaamaan jäsenvaltioiden maksamien korvausten epätasaisen jakautumisen, mikä johtuu erityisesti niin sanottujen epäsuotuisien välimuotoalueiden luokitteluerosta.

Nämä korvaukset ovat työllisyyden ja maaseutuyhteisöjen säilyttämisen, viljelymaan käytön jatkumisen sekä luonnon monimuotoisuuden ja kulttuurimaiseman suhteen ratkaisevia.

Olen yleisesti ottaen tyytyväinen mietintöön ja erityisesti aluekehitysvaliokunnan lausuntoon, jossa pyritään suojelemaan syrjäisimpien alueiden etuja, koska komission tiedonannosta puuttuvat saaret.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti on mielestäni loogista, että jäsenvaltiot saisivat epäsuotuisia välimuotoalueita yksilöitäessä ottaa huomioon biofyysisten perusteiden lisäksi muitakin perusteita, kuten sen, että on kyse on saaresta tai syrjäisestä alueesta.

Mielestäni on myös tärkeää, että mikä tahansa alue, joka menettää ”luonnonhaitta-alueen” aseman, saisi soveltaa siirtymäaika, joka pienentäisi tukien menettämisen vaikutusta.

Meidän on varmistettava, että yhteisen maatalouspolitiikan yleisessä tarkistuksessa harkitaan johdonmukaisesti ja perusteellisesti maanviljelijöiden uusia tukijärjestelmiä ja että maatalouspolitiikkaa ja koheesiopolitiikkaa sovitetaan paremmin yhteen.

Mietintö: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän Euroopan uutta digitaalista asialistaa: 2015.eu koskevan mietinnön puolesta, koska Euroopan on mielestäni oltava johtavassa asemassa tieto- ja viestintäteknikan alaan liittyvien innovaatioiden edistämisessä. Siksi meidän on nopeutettava sitä edistäviä investointeja. Valitettavasti Eurooppa on vaarassa jäädä jälkeen Aasiasta vain muutaman indikaattorin perusteella, kuten keskimääräisen tiedonsiirtonopeuden tai sen, että vaikka yli 90 prosentilla Euroopan unionin väestöstä on käytettävissä laajakaistapalvelut, ne ovat saavuttaneet kuluttajat vain 50 prosentissa kotitalouksista. Komission on esitettävä tällä alueella selvä, kunnianhimoinen asialista, joka muutakin kuin pelkkä visio tai asiakirja eri näkökohdista. Meidän on tuettava joitakin ratkaisuja, kuten avoimen lähdekoodin ohjelmien käyttöä, joka auttaisi nopeuttamaan ohjelmistoinnovointia, kun siihen voi avoimesti osallistua, ja vähentämään näitä ohjelmia käyttävien yritysten kustannuksia. Samanaikaisesti meidän on sovellettava toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää EU:n puiteohjelman byrokratiaa ja edistää kilpailukykyämme maailmanlaajuisesti.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Pilar del Castillo Veran valiokunta-aloitteinen mietintö on Euroopan digitaalistrategian suhteen kunnianhimoinen. Se liittyy Internet-yhteyksien tarjoamiseen kaikille EU:n kansalaisille. Mietinnössä suositellaan, että puolella EU:n väestöstä olisi laajakaistayhteys vuoteen 2015 mennessä ja koko väestöllä vuoteen 2020 mennessä. Tätä Internetin laajaa käyttöä tukevat ehdotukset siitä, millä tavalla kuluttajia ja tietoturvaa koskevaa lainsäädäntöä pitäisi kehittää, sekä välttämättömästä digitaalisesta yhteydestä julkisiin palveluihin. Lisäksi tämä asialista auttaa meitä tarjoamaan tukea innovatiiviselle tutkimukselle ja kehitykselle edistämällä siten tiedon ja kulttuuriperinnön saatavuuden nopeaa kasvua. Kaikista näistä syistä äänestin tämän mietinnön puolesta.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Olen vakuuttunut siitä, että Eurooppa pystyy ottamaan tästä digitaalisesta vallankumouksesta täyden hyödyn irti vain, jos kaikki EU:n kansalaiset ovat mukana ja jos heille annetaan mahdollisuudet osallistua täysimääräisesti uuteen digitaaliseen yhteiskuntaan. Se edellyttää, että sijoittajilla on luottamusta tehdä pitkiä sitoumuksia, että hallitukset haluavat edetä voimakkaammin sähköiseen hallintoon ja että kansalaiset voivat käyttää digitaalisia palveluja luottavaisin. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on välttämätöntä pienentää huomattavasti eroja digitaalisessa lukutaidossa ja muissa digitaalisissa taidoissa vuoteen 2015 mennessä. Olen erityisen tyytyväinen ehdotuksiin, joilla pyritään varmistamaan, että kaikissa ensimmäisen ja toisen asteen oppilaitoksissa on nopeat Internet-yhteydet vuoteen 2015 mennessä ja että kaikille työikäisille tarjotaan TVT-koulutusmahdollisuuksia. Jotta digitaalinen asialistamme olisi kilpailukykyinen, meidän on aloitettava ihmisistä.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Tieto- ja viestintäteknikka (TVT) on viime vuosikymmenien aikana kehittynyt ala, joka on läsnä kaikilla ihmiselämän osa-alueilla. Jatkuvan muutoksen ja kasvavan kilpailukykyyn ympäristössä TVT voi olla tehokas väline kestävä kehityksen edistämiseen sekä köyhyyden ja sosiaalisen ja taloudellisen epätasa-arvon torjumiseen. Kaikilla ihmisillä pitäisi olla asianmukaiset taidot sekä käytettävissään kaikkialla käytettävissä oleva ja nopea käyttömahdollisuus ja selkeä oikeudellinen kehys, joka suojaa hänen oikeuksiaan ja tarjoaa hänelle tarvittavaa luottamusta ja turvaa. Mietinnössä ”Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015.eu”, jonka puolesta äänestin, pyritään tekemään komission kanssa yhteistyötä yleisen strategisen ehdotuksen ja toimintasuunnitelman laatimiseksi vuodelle 2015. Tätä tarkoitusta varten kaikissa Euroopan unionin kotitalouksissa pitäisi olla mahdollisuus käyttää laajakaistayhteyttä kilpailukykyiseen hintaan vuoteen 2013 mennessä. Maaseutualueisiin, teollisissa siirtymävaiheissa oleviin alueisiin, vakavista ja pysyvistä luonnonhaitoista tai demografisista haitoista kärsiviin alueisiin ja erityisesti syrjäisimpiin alueisiin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. Lopuksi on myös tärkeää turvata vammaisille loppukäyttäjille yhtäläinen samantasoisten palvelujen saatavuus muiden loppukäyttäjien kanssa.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Yksi kunnianhimoisimmista mutta toteutumattomista Lissabonin strategian tavoitteista oli tehdä EU:sta maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous. EU 2020 -strategiaa täydentävän 2015.eu-asialistan hyväksymisen tarkoituksena on siirtää kansalaiset kuluttajina EU:n toimenpiteen keskiöön, minkä tarkoituksena on varmistaa, että kaikki EU:n kansalaiset saavat asianmukaiset tietotekniikkataidot, jotka takaavat heille tänä päivänä käytettävissä olevan tärkeimmän tieto- ja viestintäteknikan käyttömahdollisuuden. Perheiden, opiskelijoiden, yritysten ja Euroopan hallitusten tietokonekulttuurin turvaamista tuetaan eri strategioilla, jotka käsittelevät digitaalisten oikeuksien määrittelyä ja täydentävät myös infrastruktuuria laajakaistan parantamiseksi ja laajentamiseksi varsinkin maaseudulla.

Koska olen vahvasti sitä mieltä, että tulevan koulutuksen on kuljettava käsi kädessä tietokonepohjaisen koulutuksen ja tietotekniikkataitojen yhteentoimivuuden kanssa, kannatan tätä mietintöä.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Minä tuen Pilar del Castillo Veran laatimaa, uutta digitaalista asialistaa koskevaa erinomaista mietintöä. Olen samaa mieltä siitä, että EU:n on oltava johtavassa asemassa tieto- ja viestintäteknikan luomisessa ja soveltamisessa luoden siten lisäarvoa kansalaisilleen ja yrityksilleen. Olen myös samaa mieltä siitä, että tästä digitaalisesta vallankumouksesta voidaan ottaa kaikki hyöty irti vain, jos kaikki EU:n kansalaiset ovat mukana ja jos heille annetaan mahdollisuudet osallistua täysimääräisesti uuteen digitaaliseen yhteiskuntaan. Olen tyytyväinen tavoitteeseen saada laajakaista kattamaan kaikki EU:n kansalaiset koko EU:n alueella syrjäisimmätkin alueet mukaan lukien. Olen myös tyytyväinen suositukseen digitaalisen lukutaidon sisällyttämisestä koulutusjärjestelmiin esiasteen koulutuksesta lähtien yhdessä vieraiden kielten kanssa, jotta siihen voitaisiin perehtyä mahdollisimman varhain. Haluan korostaa sitä, että julkisten palvelujen (sähköinen viranomaisasiointi) siirtämisellä digitaaliaikaan on potentiaalisesti paljon annettavaa kansalaisille ja yrityksille, koska sen johdosta voidaan taata tehokkaampia ja käyttäjäkohtaisiin tarpeisiin paremmin sovitettuja julkisia palveluja. Korostaisin myös sitä, että sähköisten hankintajärjestelmien (julkisia tavarahankintoja koskevat sopimukset) käyttö tuottaa huomattavia etuja avoimuuden ja kilpailukykyyn suhteen ja lisää valinnanmahdollisuuksia, parantaa laatua ja alentaa hintoja.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska kannatan sekä sen henkeä että sisältöä. Mielestäni Euroopan parlamentti on mietinnön hyväksymällä osoittanut selvästi poliittisen johtajuutensa digitaalisen asialistan, todellisen kattavan ja yhtenäisen eurooppalaisen suunnitelman luomisessa, joka on Euroopan tulevaisuuden kannalta ratkaiseva askel.

Toisaalta digitaalinen kehitys tarjoaa merkittävän tilaisuuden kasvuun, mutta toisaalta taas se muodostaa suuren sosiaalisen haasteen, joka vaikuttaa huomattavasti kansalaisten käyttäytymiseen. On tärkeää varmistaa, että tämä muutos tekee EU:n yhteiskunnasta demokraattisemman, avoimemman ja sallivamman ja sen taloudesta vauraamman, kilpailukykyisemmän ja tietoon perustuvan. Tämä voi onnistua vain, jos ”toiminnan lähtökohtana on nimenomaan ihminen”, kuten mietinnössä esitetään.

On tärkeää keskittyä tiivistä laajakaistayhteyksien lisääntymiseen ja digitaalisten tekniikoiden soveltamiseen markkinoiden avainalueilla, kuten energiantuotannossa, liikenteessä ja terveydenhuollossa. Tämän poliittisen toiminnan on kuitenkin annettava riittävät takuut, jotta vältetään suuryritysten ja pk-yritysten, viranomaisten ja yksityissektorin, tiheään asutettujen alueiden sekä maaseudun, eristäytyneiden ja vuoristoalueiden tai kansallisen ja rajat ylittävän sähköisen kaupan välisen kuilun leveneminen.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Arvostan Pilar del Castillo Veran ponnisteluja tämän mietinnön laatimiseksi yhdessä kollegojeni kanssa. Digitaalinen asialista ja TVT-sisämarkkinat ovat meidän ja puheenjohtajavaltion painopisteitä. Olen tyytyväinen siihen, että tätä käsitettä on korostettu edistämällä nuorten digitaalista lukutaitoa, koska he käyttävät uusia tekniikoita eniten ja heidän on siksi tehtävä se turvallisesti ja tehokkaasti.

Haluan kiittää kollegojani heidän toimiani kohtaan osoittamastaan tuesta, kun pyysin komissiota laatimaan suunnitelman uusien verkkoyritysten tukemisesta ja tarjoamaan tukea erityisesti hiljattain irtisanotuille. Olen varma siitä, että minun ja kollegojeni äänet edistävät kattavaa, tehokasta lähestymistapaa EU:n digitaaliseen tulevaisuuteen. Toivon, että komissio tukee meitä selvien sääntöjen laatimisessa tällä alueella sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) ”Digitaalinen asialista” on entistä tärkeämpi ja yhteiskunnassamme välttämätön. Tekninen kehitys ja erityisesti tiedon, sisällön ja osaamisen antaminen käyttöön verkossa on ollut äärimmäisen nopeaa, vähän yli kymmenessä vuodessa ”digitaalinen” maisema on muuttunut huomattavasti ja suurella yleisöllä on nyt pääsy Internetiin ja käytössä langaton viestintä. Siksi on tärkeää katsoa eteenpäin ja määritellä digitaalista asialistaa varten strategia, jossa asetetaan konkreettiset tavoitteet

ja kiinnitetään erityistä huomiota kysymyksiin, jotka koskevat kuluttajien oikeutta yksityisyyden ja henkilötietojen suojaan sekä tekijänoikeuksia ja piratismiin torjumista Internetissä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tieto- ja viestintäteknikka (TVT) on vauraan ja kilpailukykyisen talouden kannalta tärkeää ja auttaa vahvistamaan ympäristöystävällisempää, demokraattisempaa, avoimempaa ja osallistavampaa yhteiskuntaa. TVT mahdollistaa tehokkuuden ja auttaa saavuttamaan kestävä kasvun ja sitä kautta EU 2020 -strategian tavoitteet. Jäsenvaltioiden välillä ja sisällä on tällä hetkellä suuria eroja yleisön laajakaistan käyttömahdollisuuksissa. Meidän on luotava palveluille nopeasti digitaaliset sisämarkkinat, jotka estävät sääntöjen pirstaloitumisen ja edistävät digitaalisten palvelujen ja sähköisen kaupankäynnin vapaata liikkuvuutta. On otettava käyttöön kunnianhimoinen digitaalinen asialista ja yleinen toimintasuunnitelma, joiden avulla EU voi edetä kohti avointa ja vaurasta digitaalista yhteiskuntaa, joka tarjoaa kaikille kansalaisille taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset mahdollisuudet ja jossa kiinnitetään erityistä huomiota maaseutuun. Haluan korostaa, miten tärkeää on antaa kaikille kansalaisille kaikkialla saatavilla olevan ja nopean kiinteän ja langattoman laajakaistayhteyden käyttömahdollisuus. Kansallisilla ja EU:n varoilla olisi varmistettava, että kaikilla EU:n kansalaisilla on hinnaltaan kilpailukykyinen laajakaistayhteys Internetiin vuoteen 2013 mennessä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä on paljon myönteisiä asioita, vaikka se onkin kehitetty Euroopan unionin puolustamien sisämarkkinoiden puitteissa. Me tunnistamme mietintöön sisältyvät digitaalisen asialistan hyödyt Euroopalle, erityisesti sen, että sen mukaan ”kulttuurituotteet ovat kaikkien kansalaisten saatavilla”, taataan ”vammaisille loppukäyttäjille yhtäläinen samantasoisten palvelujen saatavuus muiden loppukäyttäjien kanssa”, ollaan valmiita ”lisäämään investointeja avoimen lähdekoodin ohjelmistoihin” ja vakuutetaan, että ”maaseutualueisiin, teollisessa siirtymävaiheessa oleviin alueisiin, vakavista ja pysyvistä luonnonhaitoista tai demografisista haitoista kärsiviin alueisiin ja erityisesti syrjäisimpiin alueisiin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota”. Meidän on edistettävä näitä ehdotuksia.

Meidän mielestämme uusimmassa digitaalisessa asialistassa kuitenkin hylätään kaikki osaamisen, koulutuksen ja tutkimuksen kaupallistaminen. Siksi me emme hyväksy myönteisten tavoitteiden vesittämistä Euroopan sisämarkkinoiden epäselvyyksillä ja vaihteluilla.

”Sujuvien” sisämarkkinoiden lujittaminen ja edistäminen ei tee niistä ”kuluttajakeskeisempiä” eikä johda ”hintojen halpenemiseen”, kuten meidät yritetään saada uskomaan. Euroopan unionin toimien yhteydessä on eri tilanteissa todettu tilanteen olevan päinvastainen. Siksi me äänestimme tyhjää.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Meidän on kiinnitettävä enemmän huomiota uuteen digitaaliseen asialistaan 2015.eu, jonka on tarkoitus olla kilpailukykyisempi ja innovatiivisempi kuin hiljattain käynnistetty i2010-strategia erityisesti koulutus- ja kulttuurinäkökohdilta. Tuin tämän vuoksi kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelijana tätä mietintöä ja erityisesti sen kohtia, jotka liittyvät tieto- ja viestintäteknikan asemaan nuorten koulutuksessa ja valmistelemissa työmarkkinoille. Käsiteltäväksi jätetyssä ja hyväksytyssä tekstissä korostin sekä lasten TVT:n perustietojen saamisen merkitystä jo ensimmäisen asteen oppilaitoksissa että verkko-oppimisen jatkuvassa muutostilassa olevalle yhteiskunnallemme tuomaa lisäarvoa. Samassa kohdassa ilmaisin tyytyväisyyteni siitä, että nuoret ovat se väestönosa, joka on vastaanottavaisin TVT:lle. Itse asiassa heidän on keskityttävä tähän alueeseen, koska sillä voi olla merkittävä vaikutus työttömyyden vähentämiseen EU:ssa EU 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti. Lopuksi vahvistin uudelleen tarpeen kehittää eurooppalainen hanke osana 2015.eu-asialistaa ja toteuttaa se niin, että sen profiili on korkea, mutta varmistaa samalla, että sen sisäinen kulttuurinen tavoite täyttyy.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen tämän mietinnön hyväksymiseen, koska siitä on apua laadittaessa ehdotus kattavasta tieto- ja viestintäteknikan (TVT) 2015-strategiasta. Toipumisemme talouskriisistä riippuu mielestäni suurelta osin tämän ehdotuksen kyvystä helpottaa TVT:n laajaa ja tehokasta käyttöä yrityksissä. Pk-yritykset voivat toimia talouden elpymisen katalyyttinä Euroopassa. Itse asiassa Euroopan komission täytyy jatkossa vahvistaa toimenpiteitä, jotka tukevat pk-yrityksiä TVT-välineiden käytössä niiden tuottavuuden lisäämiseksi. Käytän tänään ääneni tukeakseni tämän mietinnön sisältämää ehdotusta verkkoyritysten tukemiseen tähtäävän digitaalisen suunnitelman laatimisesta. Sen ensisijaisena tarkoituksena on tarjota muita vaihtoehtoja niille, jotka ovat nykyisen talouskriisin yhteydessä jääneet hiljattain työttömiksi. Tällainen aloite voitaisiin toteuttaa tarjoamalla erityisesti ilmainen Internet-yhteys ja konsultointia.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin uusi digitaalinen asialista on olennainen digitaalisen vallankumouksen toteutumisen kannalta, ja siitä voivat hyötyä kaikki unionin kansalaiset. Kaikkien kansalaisten osallistaminen tähän prosessiin on kuitenkin tällaisen vallankumouksen kannalta välttämätöntä,

jotta heistä tulisi uuden digitaalisen yhteiskunnan toimijoita. Tämän toteuttamiseksi tarvitaan suuria investointeja, jotka mahdollistavat EU:ssa tällä hetkellä vallitsevan digitaalisen kuilun kaventamisen. Me emme saa unohtaa, että asiantuntevat ja valistuneet kansalaiset lisäävät osaltaan EU:n mahdollisuuksia.

Miroslav Mikolášik (PPE), kirjallinen. – (SK) Tieto- ja viestintätekniikan hyödyntäminen kaikilla tavoin on Euroopan unionin kilpailukyvyyn ja kestävän kasvun perusedellytys.

EU:n on varmistettava näiden tekniikoiden kehittäminen ja soveltaminen ja tarjottava kaikille EU:n kansalaisille mahdollisuus osallistua uuteen digitaaliseen yhteiskuntaan korkealaatuisella ja nopealla Internet-yhteydellä kohtuulliseen hintaan. Valitettavasti monien jäsenvaltioiden televiestintämarkkinat eivät vielä ole saavuttaneet kilpailuun tarvittavaa riittävää avoimuutta, ja siksi korkeat hinnat estävät kuluttajia ja kotitalouksia hankkimasta riittäviä digitaalisia taitoja.

Siksi on mielestäni ratkaisevaa laajentaa sisämarkkinoiden integraatiota ja vapauttamista ja poistaa esteet rajat ylittävien televiestintäpalvelujen tarjoamiselta.

Samanaikaisesti kannatan sitä, että uudelle digitaaliselle maailmalle luodaan parempi oikeudellinen kehys, joka takaa perusoikeuksien ja immateriaalioikeuksien suojelun sekä estää tietokone rikokset, lapsipornografian levittämisen ja muut rikokset Internetissä.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Jokaisessa EU:n kotitaloudessa pitäisi olla kohtuuhintainen laajakaistayhteys Internetiin vuoteen 2013 mennessä. EU:n on myös tarkoitus olla Internet-yhteyksissä matkaviestinteen suhteen johtava manner vuoteen 2015 mennessä. Tuen tähän tähtäviä toimenpiteitä ja äänestin siksi tämän mietinnön puolesta.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Euroopan uusi digitaalinen asialista on kunnianhimoinen ohjelma uuden tekniikan ja nopeiden yhteyksien levittämiseksi jäsenvaltioihin, minkä vuoksi äänestin sen puolesta. Lukuun ottamatta periaatteessa siinä tehtyjä julkilausumia, kuten matkaviestinteen nopeuksien lisäämistä ja kansalaisten tutustuttamista uuteen tekniikkaan, jotkin tavoitteet tuntuvat olevan erittäin vaikeasti saavutettavissa. Vaikuttaa esimerkiksi siltä, että yhden tavoitteen saavuttaminen on objektiivisista syistä (esimerkiksi etäisissä vuoristo- ja saarivaltioissa on vaikea saavuttaa heti suuria nopeuksia) vaikeaa, vaikka se olisikin erittäin toivottavaa: kaikissa Euroopan unionin kouluissa pitäisi olla nopea Internet-yhteys vuoteen 2015 mennessä. Siksi Euroopan uutta digitaalista asialistaa pitäisi tukea koordinoituilla toimilla ja aloitteilla, kuten anteliaammalla EU:n rahoituksella, jolla turvattaisiin paremmat Internet-yhteydet myös maantieteellisesti epäsuotuisien alueiden oppilaille.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Eurooppa on edistyneessä tieto- ja viestintätekniikassa (TVT) yhä maailmanlaajuisesti johtoasemassa. World Wide Web, matkapuhelinten GSM-standardi, digitaalisen sisällön MPEG-standardi ja ADSL-tekniikka ovat eurooppalaisia keksintöjä. Tämän johtoaseman säilyttäminen ja muuttaminen kilpailueduksi on elintärkeä poliittinen tavoite.

TVT-politiikka on neljän viime vuoden aikana muokannut tämän tekniikan asemaa Euroopan taloudellisen ja sosiaalisen nykyaikaistamisen liikkeelle panevana voimana ja vahvistanut Euroopan kestävyttä kriisin aikana. Kaikki unionin jäsenvaltiot ovat kehittäneet TVT-politiikkaa ja pitävät tätä tekniikkaa kasvun ja työllisyyden kannalta oleellisena tekijänä uudistetun Lissabonin strategian yhteydessä.

Siitä huolimatta EU on 2000-luvun ensimmäisenä vuosikymmenenä jäänyt jälkeen TVT:n tutkimuksessa ja innovoinnissa. Unioni on siksi käynnistänyt kunnianhimoisia tutkimusohjelmia, joiden tarkoituksena on kuroa tämä kuilu umpeen ja tukea kauaskantoisia tutkimus- ja kehitystoimia. Toistan siksi selvästi tukevani täysin näitä toimia ja uskon vakaasti, että Eurooppa voi jälleen päästä johtoasemaan ja muodostua liikkeellepanevaksi voimaksi tällä äärimmäisen tärkeällä alalla.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjallinen. – (ES) Äänestin tämän parlamentin valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, koska digitaalinen asialista on Euroopan teknisen johtoaseman vahvistamisen kannalta tärkeää. Tieto- ja viestintätekniikka (TVT) on kasvun avaintekijä tänä talouden elpymisen aikana, mutta se on myös kestävän kasvun ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan kannalta oleellista. Mietinnössä tuetaan tärkeimpiä kohtia, jotka on yksilöity Granadassa 18. ja 19. huhtikuuta pidetyssä televiestinnästä vastaavien ministerien epävirallisessa kokouksessa hyväksyttyä digitaalista asialistaa koskevassa julistuksessa. Parlamentti toistaa, että unioniin tarvitaan vakaa, nopea ja tehokas infrastruktuuri, ja kannustaa hyväksymään toimenpiteitä, joiden avulla voidaan saavuttaa laajakaistakattavuus kaikille kansalaisille. Kaikkien kansalaisten on osallistuttava digitaaliseen vallankumoukseen, jotta se menestyisi. Jotta tämä menestys toteutuisi, ei voida sivuuttaa sellaisia näkökohtia kuin Internetin tietoturva. Hyväksytty mietintö ei siksi ole omistettu vain

tietokonetaitojen tarjoamiseen kaikille kansalaisille, vaan samanaikaisesti siinä korostetaan myös tarvetta lisätä Internetin tietoturvaa ja kansalaisten oikeuksien kunnioittamista.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska siihen ei tehty mitään haitallisia muutoksia.

Mietintö: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kuten puolalaisen kollegani Bogusław Liberadzkien erinomaisessa mietinnössä suositellaan, äänestin sen puolesta, että Euroopan komissiolle myönnetään vastuuvapaus EU:n varainhoitovuoden 2008 yleisen talousarvion toteuttamisesta. Olen tyytyväinen siihen, että siinä on tuotu esiin tietyt ajatukset, joita pidän hyvin tärkeitä: toimielinten välisen konferenssin järjestäminen, johon osallistuvat kaikkia asianosaiset ja erityisesti kansalliset parlamentit ja kansalliset tilintarkastuselimet ja jonka tarkoituksena on uudistaa vastuuvapausmenettely, lyhentää määräaikoja niin, että vastuuvapaudesta äänestetään tarkasteltavana olevaa vuotta seuraavana vuotena, sekä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen pyyntö yhdestä luotettavuutta ja tilien perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta koskevasta lausunnosta ("yhtenäisen tarkastusmallin" säännön soveltaminen), jota Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa edellytetään. Lisäksi meidän on yksinkertaistettava EU:n varojen jakamista koskevia sääntöjä, koska monet virheet johtuvat menettelyjen monimutkaisuudesta, joiden lisäksi tarvitaan myös monimutkaisia kansallisia menettelyjä. Lopuksi olen tyytyväinen siihen, että EU:n tutkimuselinten tilintarkastukseen liittyen Euroopan parlamentti on vahvistanut viestin, jonka lähetimme komissiolle siitä, että rahoitusta ei kyseenalaistettaisi tylysti ja usein perusteettomasti suhteessa kansainvälisiin tilintarkastusstandardeihin.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Varainhoitovuoden 2008 talousarvion toteutuksessa on edistytty, mutta rakenne- ja koheesiorahastojen, maaseudun kehittämisen, tieteellisen tutkimuksen, energian ja liikenteen alueella on yhä jäljellä paljon virheitä. Myönnettyjen varojen virhetaso on 11 prosenttia. Se johtuu monimutkaisista säännöistä ja asetuksista, joita jäsenvaltioiden on noudatettava. Siksi tulevan vuoden talousarviota toteuttaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota näiden sääntöjen ja asetusten yksinkertaistamiseen, virheellisesti maksettujen varojen takaisinperimismekanismiin ja tehokkaampien valvonta- ja hallintajärjestelmien käyttöönottoon. Kun nämä toimenpiteet on toteutettu, on todennäköistä, että EU:n talousarvion toteutus paranee, talousarviovarojen valvonta on tehokkaampaa ja jäsenvaltioiden toteuttamat hankkeet saavat enemmän lisäarvoa talouden eri alueiden ja muiden alueiden kehittämiseen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 317 artiklassa edellytetään, että komissio kantaa vastuun EU:n talousarvion toteuttamista yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja että tilintarkastustuomioistuin antaa parlamentille ja neuvostolle lausuman tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta. Avoimuuteen pyrkimisen vuoksi pidän olennaisena sitä, että Euroopan parlamentti pystyy tarkistamaan ja analysoimaan yksityiskohtaisesti unionin talousarvion toteuttamisen. Olen esittelijän ja vastuuvapautta koskevien päätöslauselmien kanssa samaa mieltä siitä, miten he kiinnittävät huomion siihen, että asianmukaisella poliittisella tasolla on esitettävä kiireellisesti kansallisia ilmoituksia, jotka kattavat kaikki yhteistyössä hallinnoidut EU-varat, jotta kukin jäsenvaltio ottaisi vastuun saamiensa EU-varojen hallinnoinnista. Tämä on erityisen tärkeää ajatellen sitä, että jäsenvaltioiden hallinnoinnissa on noin 80 prosenttia yhteisön menoista. Lopuksi kiinnitän huomiota tilintarkastustuomioistuimen myönteiseen lausuntoon tileistä, mikä takaa EU:n kansalaisille, että unionin talousarviota hallinnoidaan asianmukaisesti ja täsmällisesti huolimatta tietyistä ongelmista, joita edelleen esiintyy ja joita analysoidaan yksityiskohtaisesti tässä mietinnössä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Lähes 40 mietinnön antama yleiskuva EU:n eri toimielinten vuoden 2008 talousarviosta on piinallinen. Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei ole 15. vuotena peräkkäin voinut hyväksyä Euroopan komission talousarvion toteuttamista, koska se on niin täynnä virheitä ja aiheettomia menoja. Euroopan parlamentti kuitenkin myöntää sille vastuuvapauden sen hallinnoinnista. Komissio piilottelee jäsenvaltioiden vastuun takana, koska niiden on tarkoitus hallinnoida 80:tä prosenttia menoista, erityisesti maatalous- ja aluemenosta. Näiden kahden alueen ongelmat ovat kuitenkin vähenemässä, kun taas suoraan Brysselistä hallinnoidut tuet ovat lisääntyneet jyrkästi. Turkin liittymistä valmisteleavan tuen tilanne on erityisen vakava ja huolestuttava. Puhumattakaan hajautetuista elimistä, jotka ovat moninkertaistumassa, samoin kuin niiden sotkuiset julkiset hankintamenettelyt, henkilöstön ja työhönoton umpimähkäinen hallinta, talousarviositoumukset, jotka edeltävät vastaavia oikeudellisia sitoumuksia, ja ylisuuret johtokunnat, jotka nostavat hallintokustannuksia huimasti eivätkä loppujen lopuksi pysty kunnolla suunnittelemaan satunnaisia ja varsin epäselviä toimia ja siten talousarvioitaan. Tilanne on niin pitkälle tämä,

että Véronique Mathieu kehottaa yhdessä mietinnöistään arvioimaan yleisesti niiden hyödyllisyyttä. Siksi me vastustimme äänestyksessä suurinta osaa näistä talousarvion vastuuvapausmenettelyä koskevista teksteistä.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestäminen vastuuvapauden myöntämisen puolesta ei tarkoita, että tilanne olisi täysin ihanteellinen. Mielestäni tilanne on kehittymässä oikeaan suuntaan mutta liian hitaasti. Virheiden määrä on vähentynyt, mutta siedettävää virhetasoa ei silti ole vielä saavutettu. Haluan korostaa sitä, että kaikille jäsenvaltioille on tehtävä pakolliseksi kansallisten hallinnointia koskevien ilmoitusten teko, mitä parlamentti on toistuvasti vaatinut. Vastustan liikennevalojärjestelmän (punainen, oranssi, vihreä) käyttöönottoa pelkästään Romanian ja Bulgarialle, koska se olisi syrjivä toimenpide. Monissa muissakin jäsenvaltioissa on puutteita, ja yhteisiä valvontasääntöjä on sovellettava.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasaavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin komissiota ja toimeenpanovirastoja koskevan mietinnön puolesta.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Bogusława Liberadzkin mietinnössä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot on hyvin kielteinen sävy Kreikkaa kohtaan koskien useita aiheita taloutta koskevien tilastojen manipuloinnista epämääräisiin syytöksiin maan yleisestä korruptoituneisuudesta. Meidän parlamenttiryhmämme pyysi lupaa saada äänestää erikseen tiettyjä Kreikkaa loukkaavia viittauksia vastaan erillistä äänestystä koskevassa menettelyssä. Se osoittautui kuitenkin mahdottomaksi toteuttaa, minkä vuoksi äänestin koko Liberadzkin mietintöä vastaan.

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) Äänestin 5. toukokuuta Liberadzkin vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot laatiman mietinnön puolesta. Äänestin kuitenkin 376 kohdan poistamisen puolesta, koska siinä ehdotettiin Turkin liittymistä valmistelevan tuen pienentämistä vuoden 2006 tasolle, sekä 378 kohdan poistamisen puolesta, koska siinä Euroopan parlamentti kehottaa komissiota tarkistamaan liittymistä valmistelevan tukivälineen tavoitteet ja katsoo, että välineen on oltava käytettävissä sekä EU:n jäsenyyden vuoksi että tiiviimmän EU-suhteen vuoksi. Syy tähän on se, että mielestäni on väärin, että mietinnössä vastuuvapauden myöntämisestä komissiolle kyseenalaistetaan ehdokasmaiden liittymisprosessi ja liittymisen mahdollisuudet. Olen vakaasti sitä mieltä, että kun jäsenneuvottelut on aloitettu, niitä pitää kyseistä ehdokasmaasta riippumatta jatkaa myönteisessä hengessä ilman, että EU:n liittymisprosessia mutkistetaan entisestään tai sen tielle asetetaan esteitä.

Mietintö: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin hyvän kollegani ja espanjalaisen naapurini Inés Ayala Senderin mietinnön suosituksen mukaan sen puolesta, että Euroopan komissiolle myönnetään vastuuvapaus seitsemännen, kahdeksannen, yhdeksannen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston (EKR) talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008. Tuen varauksetta EKR:n talousarvioon sisällyttämistä, ja sitten kun on sen aika, unionin on luotava oma välineensä toimien toteuttamiseksi kehityksen alueella. Minulla on ristiriitaisia tuntemuksia EIP:n hallinnoimasta investointikehyksestä, EKR:sta rahoitetusta riskirahoitusvälineestä, jolla edistetään yksityisiä investointeja AKT-maiden vaikeissa taloudellisissa ja poliittisissa oloissa, ja ajatuksesta, että EIP esittäisi kertomuksen osana vastuuvapausmenettelyä, mutta tästä keskustellaan erityisesti sitten, jos unionista tulee EIP:n osakas, kuten parlamentti toivoo.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvastuuvelvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeä, ja siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Vaikka tilintarkastustuomioistuimen mukaan tulojen ja sitoumusten virhetaso ei ole olennainen, se pitää kuitenkin huolestuttavana talousarviotukeen liittyvien sitoumusten tapauksessa sellaisten virheiden suurta esiintyvyyttä, jotka eivät ole ilmaistavissa kvantitatiivisesti, sekä olennaiseksi arvioitua virhetasoa maksuissa. Pidän esittelijän tavoin valitettavana sitä, ettei tilintarkastustuomioistuin ole saanut kaikkia tarvittavia tietoja ja asiakirjoja otokseen kuuluneista kymmenestä kansainvälisille järjestöille suoritetusta maksusta ja ettei se pysty näin ollen antamaan lausumaa 190 000 000 euron menojen – määrä vastaa 6,7:ää prosenttia vuotuisista menoista – asianmukaisuudesta. Kehotan siksi Euroopan kehitysrahastoa ratkaisemaan kaikki nämä ongelmat seuraavaksi varainhoitovuodeksi (2009).

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänesti seitsemättä, kahdeksatta, yhdeksättä ja kymmenettä Euroopan kehitysrachastoa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (GA) Jäsenet Pat "the Cope" Gallagher ja Liam Aylward äänestivät vastuuvapauden myöntämistä Euroopan parlamentille Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008 koskevan mietinnön puolesta ja suhtautuvat myönteisesti mietinnön suosituksiin avoimuuden ja vastuullisuuden parantamisesta. Tämä avoimuus ja vastuullisuus on Euroopan parlamentin toiminnan menestyksen ja Euroopan unionin hyvän hallintotavan edistämisen kannalta välttämätöntä.

Jäsenet Gallagher ja Aylward tukivat erityisesti tarkistuksia, joilla pyrittiin lisäämään avoimuutta ja suositeltiin sisäisen tarkastuksen yksikön kertomusten julkistamista. He tukivat myös suosituksia, jotka liittyvät tietojen antamiseen EU:n veronmaksajille parlamentin julkisten varojen käytöstä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeää, ja siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Mietinnössä tehdään laaja analyysi parlamentin talousarviotilanteesta ja kiinnitetään huomiota tiettyihin asioihin, jotka on tarkistettava pikaisesti. Panin merkille, että esittelijä ilmaisee huolensa jatkuvista pikkurikoksista parlamentin toimitiloissa ja vaatii, että pääsihteeri kiinnittää erityistä huomiota tähän asiaan pikkurikosten vähentämiseksi. Vaikka tämä asia saattaa vaikuttaa vähäpätöiseltä, se on tietysti äärimmäisen tärkeä meille kaikille, jotka käytämme Euroopan parlamentin tiloja päivittäin. Lopuksi panin merkille tilintarkastustuomioistuimen tileistä antaman myönteisen lausunnon, jossa varmistetaan EU:n kansalaisille, että unionin talousarviota hallinnoidaan asianmukaisesti ja täsmällisesti.

Dan Jørgensen ja Christel Schaldemose (S&D), kirjallinen. – (DA) Euroopan parlamentti on äänestänyt vastuuvapauden myöntämisestä parlamentin omista tileistä vuonna 2008. Tätä ei ole koskaan aiemmin tehty näin perusteellisesti ja kriittisesti. Se on selvä voitto avoimuudelle ja valvonnalle ja perinteisen tanskalaisen hyvää käytäntöä koskevan näkemyksen mukaista. Vastuuvapauskertomuksessa on useita kritisoivia kohtia, joissa vaaditaan nykyisten menettelyjen ja käytäntöjen kiristämistä. Niihin kuuluvat selvyiden ja avoimuuden lisääminen lisävarojen käytön suhteen sekä rahoitusalan toimijoiden vastuullisuus parlamentissa. Me luonnollisesti kannatamme tätä ja olemme siksi äänestäneet vastuuvapauden myöntämisen sekä koko päätöslauselman puolesta. Euroopan parlamentin on myönnettävä vastuuvapaus itselleen joka vuosi, ja juuri siksi tarvitaan kriittistä valvontaa. Mietintö on luonnollisesti monien kompromissien tulos, mutta periaatteessa sen asenne on erityisen kriittinen ja samalla oikeasuuntainen tulevan vastuuvapausmenettelyn suhteen. Lisäksi monet parlamentin ryhmät ovat osoittaneet runsaasti tukea tälle kriittiselle mietinnölle.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Minun epäilyni tai jopa vastustukseni joitakin Staesin mietinnön päätöslauselman lausuntoja kohtaan ei pitäisi jäädä sen peittoon, että annoin puoltavaan ääneeni vastuuvapauden myöntämiselle Euroopan parlamentin vuoden 2008 talousarviosta. Ei riitä, että todetaan, että EU:n veronmaksajien ei pitäisi maksaa Strasbourgin toimipaikan korjauskustannuksia elokuun 2008 katastrofin jälkeen.

Itse asiassa Euroopan parlamentti on oikeudellisesti velvollinen huolehtimaan omistamistaan rakennuksista tarkasti ja huolellisesti.

Lisäksi on nostettu asianmukaiset kanteet, jotta katastrofin jälkeen syntyneistä kustannuksista saadaan korvaukset.

Lopuksi haluaisin, että Euroopan parlamentin jäsenten eläkerahastojen tilanne tarkistettaisiin huolellisesti ja puolueettomasti sen sijaan, että sen annettaisiin joutua tietynlaisen kansankiihotuksen kohteeksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahansa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö

toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan unionin yleisen talousarvion, pääluokka I – Euroopan parlamentti toteuttamista koskevan mietinnön puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Me seurasimme esittelijä Staesia tässä äänestyksessä, vaikka hävisimmekin julkisten varojen käytön avoimuutta koskevan avaintarkistuksen numero 22, jota sama esittelijä puolusti.

Mietintö: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeää, ja siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen mukaan tarkastus ei antanut aihetta merkittäviin huomautuksiin Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) osalta. Tilintarkastustuomioistuin kuitenkin mainitsee joitakin tilanteita, joissa ei ole tapahtunut parannusta, kuten ETSK:n jäsenten matkakulujen korvaamisen, jonka pitäisi perustua vain heidän todellisiin kustannuksiinsa, tai sen, että ETSK myöntää henkilöstölleen taloudellisen edun, jota muut toimielimet eivät myönnä, mikä johtaa suurempiin kuluihin. Panen tyytyväisenä merkille, että ETSK sisällyttää omaksumansa käytännön mukaan omaan vuotuisen toimintakertomukseensa luvun, jossa kuvataan parlamentin ja tilintarkastustuomioistuimen aikaisempien vastuuvapauspäätöksen johdosta toteutettuja toimia.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan unionin yleisen talousarvion, pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea toteuttamista koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni virkamiesten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan on olennaisen tärkeää, ja siksi heidän on annettava puolueeton ja täsmällinen selvitys heille myönnettyjen julkisten varojen käytöstä. Parlamentin tekemä tilien arviointi ja heidän vastaava vastuuvapauden myöntämisensä kuuluvat tähän luokkaan. Panen tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastus ei antanut aihetta merkittäviin huomautuksiin alueiden komitean osalta. Olen samaa mieltä esittelijän myönteisestä arvioinnista, joka koskee parannuksia alueiden komitean valvontaympäristössä ja erityisesti sen keskeisten hallinto-, toiminta- ja varainhoitomenettelyjen tarkastelussa. Lopuksi panen tyytyväisenä merkille alueiden komitean vuotuisen toimintakertomuksen laadun ja erityisesti tarkan selvityksen niistä toimista, joita parlamentin aikaisempien vastuuvapauspäätösten ja tilintarkastustuomioistuimen kertomusten johdosta on vuoden aikana toteutettu, korostaen näiden päätösten merkitystä ja asiaankuuluvuutta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan unionin yleisen talousarvion, pääluokka VII – alueiden komitea toteuttamista koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Erillisvirastojen lisääntymisellä on ollut merkittävä osuus komission päätöksentekoa tukevien teknisten ja hallinnollisten valmiuksien keskittämisessä. Se, että ne on hajautettu ympäri EU:n aluetta, mahdollistaa myös sen, että toimielimet pääsevät todella lähemmäksi kansalaisia, mikä lisää niiden näkyvyyttä ja legitimiyyttä. Vaikka erillisvirastojen määrän kasvu on yleisesti ottaen myönteistä,

totuus on, että se luo haasteita niiden toiminnan valvonnalle ja arvioinnille. Tämän vuoksi komission hyväksyttyä 11. maaliskuuta 2008 tiedonannon ”Euroopan unionin virastot – tulevaisuuden näkymiä” parlamentti, neuvosto ja komissio käynnistivät uudelleen hankkeen virastojen yhteisen toimintakehityksen laatimiseksi ja perustivat vuonna 2009 toimielinten välisen työryhmän. Mielestäni tämän ryhmän osuus on ratkaiseva, kun pyritään poistamaan ongelmia, jotka tilintarkastustuomioistuin on tunnistanut useissa erillisvirastoissa ja joista monet ovat yhteisiä, ja määrittämään yhteinen toimintakehitys, joka mahdollistaa jatkossa paremman talousarvio- ja varainhallinnon.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin EU:n erillisvirastojen toimintaa, varainhoitoa ja sen valvontaa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kertomuksessaan Euroopan poliisiakatemiaan tilinpäätöksestä varainhoitovuodelta 2008 tilintarkastustuomioistuin ei sisällyttänyt lausumaansa tilien luotettavuudesta huomautuksia mutta tarkensi sitä ja antoi huomautuksia sisältävän lausuman tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta. Lisäksi akatemian vastaukset tilintarkastustuomioistuimen huomautuksiin ovat jälleen riittämättömät ja sen ratkaisut liian yleisiä ja sattumanvaraisia, ja katsoo tästä syystä, että vastuuvapauden myöntävä viranomainen ei pysty arvioimaan kunnolla, kykeneekö poliisiakatemia todella parantamaan tapojaan tulevaisuudessa. Akatemiaan liittyy myös edelleen lukuisia rakenteellisia ongelmia ja säännönmukaisuuksia, jotka on kuvattu yksityiskohtaisesti kertomuksessa. Tämän vuoksi olen samaa mieltä esittelijän päätöksestä lykätä päätöstään vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan poliisiakatemiaan johtajalle akatemian talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2008.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuimen ja kaikkien samaa tehtävää hoitavien yksiköiden on tarkastettava perinpohjaisesti Euroopan unionin talousarviosta määrärahasa saavien EU:n toimielinten tilit. On välttämätöntä tarkastaa, käytetäänkö EU:n varoja moitteettomasti, täyttävätkö toimielimet niille asetetut tavoitteet ja haaskataanko varoja. Jo tiedossamme olevista tarkastuksista päätellen voidaan yleisesti ottaen – harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta – todeta, että kyseessä olevat toimielimet käyttävät niille myönnettyjä varoja asianmukaisesti ja täyttävät niille asetetut tavoitteet. Siksi äänestin Euroopan poliisiakatemiaa koskevan mietinnön puolesta.

Mietintö: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Vuonna 1999 käynnistetyn Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen maiden välisen strategisen kumppanuuden lujittamisen on oltava yksi Euroopan unionin ulkopolitiikan asialistan painopisteistä. Vaikka EU:n ja Latinalaisen Amerikan kahdenvälisen suhteiden kehittäminen on edistynyt 10 viime vuoden aikana huomattavasti, sitä on edelleen jatkettava. Kumppanuuden perimmäisenä tavoitteena on luoda vuonna 2015 EU:n ja Latinalaisen Amerikan yleinen alueiden välinen yhteistyöalue politiikan, talouden, kaupan sekä yhteiskunnan ja kulttuurin aloilla ja turvata siten kummankin alueen kestävä kehitys.

Tämänpäiväinen äänestys tarkoittaa, että Euroopan parlamentti tukee tulevan Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden välisen rauhan ja turvallisuuden edistämistä koskevan peruskirjan hyväksymistä, johon sisältyy Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan ja siihen liittyvään kansainväliseen oikeuteen perustuen yhteisiä poliittisia ja turvallisuuteen liittyviä toimia koskevia strategioita ja suuntaviivoja.

Mielestäni ilmastonmuutoksen torjunnan on oltava EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden strategian päätavoite, koska ilmastonmuutos vaikuttaa eniten maailman köyhimpään väestöön. Kummankin osapuolen on pyrittävä yhteisen neuvottelukannan muotoilemiseen osana keskusteluja, joilla valmistaudutaan Meksikossa vuoden lopussa pidettävään ilmastonmuutosta koskevaan YK:n konferenssiin.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Valiokunta-aloitteinen mietintöön sisältyy Latinalaista Amerikkaa koskevasta EU:n strategiasta EU:n kansainvälisissä suhteissa tukema lähestymistapa. Tässä tekstissä todellakin sovitetaan yhteen talouden, yhteiskunnan, politiikan ja toimielinten ulottuvuudet sen varmistamiseksi, että kahden maantieteellisen alueen välinen kaupankäynti hyödyntää myös heikoimmassa asemassa olevia väestöryhmiä ja edistää mantereenosan kestävä kehitystä. Mietinnössä suositellaan rahoitusjärjestelmien

sääntelyn yhdenmukaistamista, jotta asiasta kannettaisiin enemmän vastuuta maailmanlaajuisesti. Siksi äänestin selvästi tämän mietinnön puolesta.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan parlamentin täysistunnossa tänään hyväksytty päätöslauselma on tärkeä osoitus siitä, että EU on hyvin tietoinen maailmanlaajuisesta asemastaan. Latinalainen Amerikka on monien eurooppalaisten suosima matkailukohde, mutta se merkitsee Euroopalle paljon muutakin. Latinalaisessa Amerikassa saattaa olla puutteita demokratiassa eurooppalaisten standardien ja periaatteiden mukaisesti arvioituna.

Euroopan parlamentti keskusteli hiljattain Kuuban räikeitä ihmisoikeusloukkauksia koskevasta päätöslauselmasta. Tilanne päättyi ilmaisunvapauttaan harjoittavien ihmisten kuolemaan. Nämä ovat traagisia tilanteita, jotka eivät saa toistua. Euroopan unionin kokemus kuitenkin osoittaa, että ajan myötä luotu suhde, joka perustuu ystävyyteen ja diplomatiaan, on pitkällä aikavälillä paljon hedelmällisempi.

Rakentavaa lähestymistapaa soveltamalla Euroopan unioni voi toiveensa mukaisesti onnistua demokraattisten periaatteiden viennissä. Latinalainen Amerikka on valtava manner, jota ei voida taloudellisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta jättää huomiotta. Itse asiassa Euroopan investointipankki on toiminut jo pitkään Etelä-Amerikan mantereella ja tarjonnut mahdollisuuden pitkäaikaisiin investointeihin, mikä on itsessään huomionarvoinen ennusmerkki. Tänään hyväksytty päätöslauselma on osa EU:n korkealle edustajalle annettua selvää valtuutusta suhteiden luomiseen Latinalaiseen Amerikkaan.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Tuen päätöslauselmassa ilmaistua viestiä kummankin mantereen maiden vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamista koskien yhteensovittamisen lujittamisesta erityisesti siksi, että näitä tavoitteita koskeva huippukokous pidetään ensi syyskuussa. Meidän on luotava yhteinen perusta, varsinkin kun me olemme jääneet jälkeen vuodelle 2015 asetetuista tavoitteista ja varsinkin niistä, jotka koskevat köyhyyden torjuntaa. Erityisesti maailmanlaajuisen taantuman aikana investoinnit on keskitettävä köyhimpiin maihin ja heikoimmassa asemassa oleviin väestöryhmiin niin, että ne hyötyvät uusista työpaikoista ja olosuhteista, joita sosiaalinen integraatio edellyttää.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Latinalaista Amerikkaa koskevasta EU:n strategiasta laaditun mietinnön puolesta, koska sinä perustellaan täysimääräisen kahden alueen välisen strategisen kumppanuuden luomisen tarvetta. Haluan korostaa sitä, miten tärkeä suositus kahden alueellisen ryhmittymän kantojen yhteensovittamisesta on, kun on kyse neuvotteluista ilmastonmuutosta koskevasta Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen esittelijän kanssa samaa mieltä tarpeesta luoda syvemmät ja tiiviimmät kahden alueen välisen yhteistyön siteet Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan välille. Silti EU:n on mielestäni kiinnitettävä erityistä huomiota yhteen Latinalaisen Amerikan maahan, jonka valtava väestö, taloudelliset mahdollisuudet ja asema alueellisena johtajana edellyttävät sitä. Tarkoitin tietysti maailman suurinta portugalinkielistä maata: Brasiliää. Komission antamassa tiedonannossa KOM (2007) 281 (annettu 30. toukokuuta) tunnustetaan nimenomaan, että "EU:n ja Brasilian välistä vuoropuhelua ei kuitenkaan ole viime aikoihin saakka riittävästi hyödynnetty, vaan sitä on käyty lähinnä osana EU:n ja Mercosurin vuoropuhelua. Brasilia on viimeinen "BRICS"-ryhmän maa, jonka kanssa EU ryhtyy järjestämään huippukokouksia. Onkin tullut aika tarkastella Brasiliää strategisena kumppanina sekä merkittävänä Latinalaisen Amerikan talousalueena ja alueellisena johtajana." Kun muut unionin toimielimet tekevät velvollisuutensa, Euroopan parlamentti vastustaa suhteiden luomista tähän suureen maahan muuten kuin Mercosurin kautta, minkä vuoksi se on BRIC-maista eli Brasiliasta, Venäjästä, Intiasta ja Kiinasta ainoa, jonka kanssa Euroopan unionilla ei ole erillistä parlamentin valtuuskuntaa. Tämä vanhentunut ja valitettava tilanne on korjattava pikaisesti.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Kahden alueen välinen strateginen kumppanuus lisää EU:n ja Latinalaisen Amerikan välistä koordinoitua kansainvälisillä foorumeilla ja kansainvälisissä instituutioissa. Yhteisen toimintaohjelman vahvistamisen lisäksi olisi jatkettava kantojen yhteen sovittamista maailmanlaajuisesti merkittävissä asioissa ottaen huomioon molempien osapuolten edut ja huolenaiheet. Siksi äänestin komission tiedonannon "Euroopan unioni ja Latinalainen Amerikka: globaalien toimijoiden kumppanuus" puolesta, jolla pyritään yksilöimään toimintaehdotuksia täysimääräisen alueiden välisen strategisen kumppanuuden saavuttamiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä ei oteta huomioon Latinalaisen Amerikan todellisia ongelmia eikä tuoda esiin oleellisia asioita, joiden pitäisi olla mukana EU:n Latinalaista Amerikkaa koskevassa strategiassa.

Siinä esimerkiksi sivuutetaan kaikki taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, jotka johtuvat vapaakauppasopimusten allekirjoittamista, ja hyväksytään suhteiden normalisoiminen Hondurasin kanssa kiistattomana tosiasiana eikä huomioda vallankaappauksia tai sitä vastustavan rintaman jäsenten hiljattain tapahtuneita murhia. Siinä sivuutetaan Kolumbian tilanne: puolisoitilaallisten ryhmittymien rikokset ja ammattiyhdistysten jäsenten sekä poliitikkojen vainoaminen eivät ole mainitsemisen arvoisia ongelmia. Toisaalta siinä arvostellaan Boliviaa ja Venezuelaa, vaikka näihin maihin ei viitatakaan selvästi.

Siinä ei kuitenkaan sanota mitään Yhdysvaltain neljännen laivaston uudelleensijoittamista alueelle, Yhdysvaltojen suunnitelmasta käyttää seitsemää Kolumbian sotilastukikohtaa tai interventio-operaatioista, jotka toteutetaan EU:n ja Nato-maiden alueilla sijaitsevista sotilastukikohdista käsin.

Valitettavasti suurin osa ehdotuksista, jotka me teimme edellä mainituista aiheista, hylättiin, joten me äänestimme loppujen lopuksi päätöslauselmaa vastaan.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta yhdellä varauksella, joka on myös toivomus: että me löydämme ratkaisun syvään juurtuneeseen "tangoliitto"-tilanteeseen, joka varjostaa suhdettamme Argentiinaan.

Päätös edistää suhteita Latinalaisen Amerikan maiden kanssa voisi tasoittaa tietä koko eurooppalaisten investoijien oikeuksia koskevan ongelman ratkaisemiselle asianmukaisella tavalla.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tämä teksti on luonteeltaan ylimielinen ja kopea, eikä sitä voida hyväksyä. Siinä kannatetaan vapaakauppaneuvottelujen käynnistämistä uudelleen Keski-Amerikan, Kolumbian ja Perun kanssa. Nämä neuvottelut ovat niin taloudellisesta ja sosiaalisesta kuin demokraattisestakin näkökulmasta haitallisia. Miten me voimme neuvotella Hondurasin Porfirio Lobo Sosan vallankaappajahallituksen kanssa ja sitten väittää olevamme oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien vartijoita? Miten me voimme neuvotella kahden välisesti Álvaro Uriben ja Alan Garcían sortohallitusten kanssa ja pitää pilkkanamme muiden suvereenien valtioiden, Andien yhteisön jäsenten Bolivian ja Ecuadorin mielipidettä? Äänestin tätä tekstiä vastaan, koska siinä rikotaan demokratian ja humanismin periaatteita.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Meidän mielestämme se, että EU on Latinalaisen Amerikan suurin investoija ja toiseksi suurin kauppakumppani sekä suurin kehitysavun antaja, on riittävä perustelu sille, että EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisistä suhteista on olemassa selvä ja hyvin määritelty strategia. Me puollamme selvien suuntaviivojen määrittelemistä parhaalla mahdollisella tavalla tekemällä yhteistyötä poliittisen vakauden edistämiseksi, ilmastonmuutoksen torjumiseksi, siirtolaisuusvirtojen hallitsemiseksi ja luonnonkatastrofien ehkäisemiseksi. Kuten Haitin tragedia osoitti, EU on nyt selvästi kakkoskastia verrattuna muihin Haitia auttaneisiin. Siksi EU:n pitää meidän mielestämme parantaa kansainvälisen tason toimintaansa. Siksi sen pitää osallistua kansainväliseen politiikkaan johdonmukaisesti ja tehokkaasti. Tämän parannuksen on tapahduttava seuraavassa huippukokouksessa, joka pidetään 18. toukokuuta Madridissa ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan on oltava siinä aktiivisesti mukana.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Minä en voinut äänestää tämän tekstin puolesta, koska yksi strategisen kumppanuuden tavoitteista on tehdä alueellisia kumppanuussopimuksia Keski-Amerikan, Perun ja Kolumbian sekä Mercosurin kanssa Hondurasin vallankaappauksesta ja Porfirio Lobon sen seurauksena muodostamasta laittomasta hallituksesta huolimatta. EU ei voi kohdella vallankaappaukseen osallistuneita hallituksia samalla tavalla kuin vaaleilla valittuja. Tavoitteessa EU:n ja Latinalaisen Amerikan yleisen alueiden välisen kumppanuuden luomisesta ei myöskään oteta huomioon alueiden välisiä epäsuhtaisuuksia. EU:n ja Perun sekä Kolumbian välisten assosiaatiosopimusten nykyiset ehdot ovat samantapaiset kuin vapaakauppasopimuksen, mistä ei ole hyötyä EU:n tai Latinalaisen Amerikan kansalaisille. Olen myös eri mieltä mahdollisuudesta käynnistää kolmenvälinen poliittinen vuoropuhelu (kuten EU:n, Latinalaisen Amerikan ja Yhdysvaltojen välinen). Tällaista vuoropuhelua varten on jo olemassa monenvälisiä järjestöjä, kuten Yhdistyneet Kansakunnat. Siihen kuuluu myös EU:n ja Latinalaisen Amerikan sekä Karibian alueen säätiön perustaminen. En vastustaisi tätä ajatusta, ellei esittelijä ehdottaisi, että se perustettaisiin julkisella ja yksityisellä pääomalla, mikä avaa tien monikansallisille yhtiöille.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Latinalaista Amerikkaa koskevan kattavan mietinnön lähestymistapa on järkevä, koska siinä esitetään EU:n ja Etelä-Amerikan valtioiden välisten suhteiden kehittämistä strategisen kumppanuuden avulla. Tämä EU:n ja Latinalaisen Amerikan alueen luominen voi tuoda mukanaan myönteisiä taloudellisia tuloksia ja ennen kaikkea vahvistaa EU:n asemaa ulkopoliittisena toimijana erityisesti Yhdysvaltojen suhteen. Valitettavasti mietinnössä on myös joitakin kohtia ja sanamuotoja, jotka viijaavat joidenkin tämän parlamentin jäsenten lähes lähetyssaarnaajamaiseen kiihkoon ja jotka voidaan tulkita

liialliseksi puuttumiseksi Etelä-Amerikan valtioiden sisäisiin asioihin. Ei ole tarpeellista eikä järkevää kuvailla yksityiskohtaisesti, miten niiden pitäisi järjestää taloutensa tai koulutus- ja tiedepolitiikkansa tai miten niiden pitäisi säädellä ulkopolitiikkaansa. On esimerkiksi järjetöntä kehottaa Latinalaisen Amerikan maita antamaan seksuaalivahingkoja. Siksi äänestin lopullisessa äänestyksessä tyhjää.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan unioni on Latinalaisen Amerikan kumppani. Meidän on yhdessä taisteltava tämän päivän haasteita ja maailmanlaajuisia ongelmia vastaan. Näitä ongelmia ovat talous- ja rahoituskriisi, ilmastonmuutos, turvallisuushäiriöt, terrorismin torjunta, huumekauppa ja järjestäytynyt rikollisuus. Meidän on yhdessä suojeltava ympäristöä, säästettävä luonnonvaroja ja torjuttava köyhyyttä, epätasa-arvoa ja siirtolaisuutta. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä ehdotetaan asianmukaisia toimenpiteitä köyhyyden torjumiseksi alueella: koulutusta ja alueen rikkaimpien ja köyhimpien maiden välisten erojen vähentämistä. EU:lla on solidaarisuusrahastot, ja se tukee myös integraatiohankkeita, kun taas Latinalaisella Amerikalla ei ole tällaisia mahdollisuuksia. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että jos Latinalainen Amerikka noudattaa EU:n integraatiomallia, alueesta tulee vahvempi. Lisäksi se lisää asukkaidensa turvallisuutta ja vaurautta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – Äänestin tätä mietintöä koskevassa lopullisessa äänestyksessä tyhjää. Vaikka mietinnössä ei ole missään mielessä mitään, minkä me voisimme katsoa edistävän tulevaa EU:n ja Latinalaisen Amerikan maiden huippukokousta Madridissa, onnistuimme säilyttämään tai lisäämään tekstiin äänestyksellä joitakin tärkeitä näkökohtia. Pettymyksen tuottaneen mietinnön keskellä on vihreiden kannalta joitakin kohokohtia: kohta, joka koskee Amerikan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisua naisten murhasta (Campo Algodoneron tapaus Meksikossa), jätettiin tekstiin sen jälkeen, kun 359 äänesti sen puolesta, 235 vastaan ja 17 tyhjää. Me onnistuimme saamaan tekstiin lisättyä sen, että EU:n investointivälinettä pitäisi käyttää erityisesti hankkeisiin, jotka auttavat torjumaan ilmastonmuutosta, kuten julkiseen paikallisliikenteeseen, sähköajoneuvoihin ja Yasuni ITT -hankkeeseen Ecuadorissa ("Jätetään öljy maaperään"). Kaiken kaikkiaan kymmenen 16:sta Verts/EFA-ryhmän tarkistuksesta hyväksyttiin. Valitettavasti me hävisimme kaikki tarkistukset, joissa viitattiin hiljattain tehtyihin vapaakauppasopimuksiin ja neuvottelun kohteena oleviin assosiaatiosopimuksiin ja joissa varoitetaan nykyisten epävakaiden alueelliseen integraatioon tähtäävien toimien heikkenemisen riskistä. Lopuksi tarkistuksemme, jossa pyydettiin poistamaan vähitellen käytöstä ympäristöä huomattavasti vahingoittavia mega-energiaprojekteja, hylättiin myös.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, (PPE), kirjallinen. – (ES) Koska jotkin 34 kohdan ilmaisut, jotka on esitetty kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnossa, ovat niin epämääräisiä, että ne voitaisiin tulkita jokseenkin omahyväisiksi, kun on kyse niin vastanmielisestä asiasta kuin abortista, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmän espanjalaisten jäsenten valtuuskunta on pyytänyt ryhmältä erillistä äänestystä tästä kohdasta, jotta olisi päivänselvää, että se vastustaa kaikkia aloitteita, joiden tarkoituksena on rikkoa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien luovuttamattomia oikeuksia.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unioni ja Latinalainen Amerikka ovat kehittäneet vahvaa strategista kumppanuutta vuosien ajan. Unioni on Latinalaisen Amerikan suurin investoija, toiseksi suurin kauppakumppani ja kehitysavun suurin antaja. Perimmäisenä tavoitteena on luoda vuoteen 2015 mennessä EU:n ja Latinalaisen Amerikan yleinen alueiden välinen yhteistyöalue politiikan, talouden, kaupan sekä yhteiskunnan ja kulttuurin aloilla ja turvata siten kummankin alueen kestävä kehitys.

Tässä yhteydessä korostan sitä, miten tärkeää on ennen kaikkea aloittaa uudelleen neuvottelut EU:n ja Mercosurin assosiaatiosopimuksesta, joka on varmasti kaikkien aikojen kunnianhimoisin alueiden välinen sopimus. Olen myös tyytyväinen Euroopan unionin ja Keski-Amerikan sekä Andien yhteisön välisiin kauppakumppanuussopimuksiin sekä nykyisten assosiaatiosopimusten syventämiseen Meksikon ja Chile kanssa.

Silti on valitettavaa, että tällaiset sopimukset voisivat vaikuttaa EU:n sisäiseen tuotantoon juuri niillä aloilla, erityisesti syrjäisimmillä alueilla, joilla on pysyviä ongelmia. On myös valitettavaa, että unionin tasolta ei löydy asianmukaista korvausta näille alueille. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska mielestäni näiden kahden alueen välinen kumppanuus on tärkeää, sillä se tuo vastavuoroisia etuja politiikkaan, talouteen ja sosiaalialalle.

Yhteinen päätöslauselmaesitys RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Päätöslauselmassa, josta tänään äänestetään, ilmaistaan Euroopan parlamentin huoli siitä, että Kanadan viranomaiset vaativat edelleen viisumia Romanian, Bulgarian ja Tšekin kansalaisilta, ja kehoitetaan poistamaan tämä vaatimus mahdollisimman pian.

Näiden jäsenvaltioiden kansalaisia koskevan viisumivaatimuksen säilyttäminen rikkoo vapaan liikkuvuuden periaatetta ja luo perusteettomia eroja ja eriarvoisuutta. Euroopan unionin kansalaisia on kohdeltava tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti.

Vaikka Prahassa 2009 pidetyssä EU:n ja Kanadan huippukokouksessa vahvistettiin kumppanien yhteinen tavoite varmistaa henkilöiden täysin turvallinen vapaa liikkuvuus EU:n ja Kanadan välillä, nyt on vuosi 2010 eikä mikään ole muuttunut.

Uskon vakaasti, että lähitulevaisuudessa Kanadan viranomaiset tekevät kaikkensa näiden viisumivaatimusten poistamiseksi. Aion yhdessä muiden Euroopan parlamentin kollegojeni kanssa jatkaa jo käynnistettyjä toimia, jotta Romanian, Bulgarian ja Tšekin kansalaiset voivat matkustaa vapaasti mahdollisimman pian.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska uskon, että meneillään olevat neuvottelut kattavasta taloudellisesta kauppasopimuksesta voisivat vahvistaa EU:n ja Kanadan suhteita. EU:n ja Kanadan pian järjestettävän huippukokouksen odotetaan keskittyvän vahvistamaan osapuolten poliittisia suhteita ja käsittelemään erityisesti sellaisia yhteisiä haasteita kuin kattavaa taloudellista kauppasopimusta koskevat neuvottelut, ulko- ja turvallisuuspolitiikan haasteet, koordinoitu toiminta rahoitus- ja talouskriisissä sekä ilmastonmuutos ja energia. EU ja Kanada ovat sitoutuneet kehittämään vähähiilistä maailmantaloutta, joka on turvallinen ja kestävä, sekä investoimaan puhtaan energian teknologioihin ja olemaan edelläkävijöitä vihreiden työpaikkojen luomisessa vahvistaakseen kykyä mukautua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Kolmen EU:n jäsenvaltion kansalaiset tarvitsevat edelleen viisumin päästäkseen Kanadaan. Romanianlaisten ja bulgariaalaisten lisäksi viisumia edellytetään nyt myös Tšekin kansalaisilta, joiden viisumipakko palautettiin, koska Kanadaan saapui suuri määrä romaneja. Tässä tilanteessa tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä yhtäältä EU:n jäsenvaltioiden välillä romaniyhteisön ongelmien ratkaisemiseksi ja toisaalta jäsenvaltioiden ja Kanadan välillä, jotta luodaan mahdollisimman tehokas ja avoin järjestelmä viisumien myöntämisen edellytyksistä tiedottamiseksi ja siten epäämisasteen vähentämiseksi. Samalla on tarpeen tarkistaa Kanadan turvapaikkajärjestelmää. Tässä suhteessa päätöslauselman ansiona onkin, että siinä esitetään Kanadalle suora pyyntö ryhtyä toimiin viisumivaatimuksen poistamiseksi.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Kanada on yksi Euroopan unionin vanhimmissa kumppaneista, ja tämän vuoden huippukokous on tärkeä, jotta voimme jatkaa ja vahvistaa tätä tiivistä kahdenvälistä yhteistyötä kaikilla aloilla. Äänestin yhteisen päätöslauselman puolesta, koska siinä kuvataan tiiviisti ja objektiivisesti tulevan yhteistyömme myönteisiä näkymiä.

Vastavuoroisuuden takaaminen kahdenvälisissä suhteissa on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista. Toivon, että Kanada poistaa lähitulevaisuudessa Romanian, Tšekin ja Bulgarian kansalaisia koskevat viisumivaatimukset ja varmistaa kaikkien Euroopan unionin kansalaisten oikeudenmukaisen ja tasapuolisen kohtelun. Samalla olen tyytyväinen toimiin, joita on toteutettu tähän saakka EU:n ja Kanadan kauppasopimuksen allekirjoittamiseksi, ja toivon, että tämän vuoden kokous antaa riittävästi pontta sen viimeistelyyn.

Nykyisessä taloudellisessa ja ilmastoa koskevassa tilanteessa minun on korostettava tarvetta tiiviiseen yhteistyöhön sellaisten vaihtoehtojen löytämiseksi perinteisille energialähteille, joissa kunnioitetaan kummankin osapuolen, Euroopan unionin ja Kanadan erityispiirteitä, sillä molemmat kehittävät ja käyttävät vähähiilistä teknologiaa. Samaan aikaan on myös edistettävä yhteistyötä arktisella alueella energia- ja ilmastoalalla sekä merialalla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kanada on luotettava ja tärkeä Euroopan unionin kumppani historiallisista ja kulttuurisista syistä, etnisen ja poliittisen yhteenkuuluvuuden vuoksi ja koska sivilisaatioillamme on yhteiset arvot ja kiintopisteet. Kattava taloudellinen kauppasopimus Kanadan kanssa voisi auttaa syventämään EU:n ja Kanadan jo nyt erinomaisia suhteita. Vaikka näissä suhteissa on ilmennyt vaikeuksia etenkin kalastuksen, turvallisuuden ja maahanmuuton suhteen, totuus on, että verrattuna muihin valtioihin EU:n ja Kanadan suhteet ovat vakaat ja molempia kumppaneita hyödyttävät. Toivon, että tämä luottamussuhde kestää kauan ja että rauha ja hyvinvointi jatkuvat Pohjois-Atlantin molemmilla puolilla.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Huomaan, että Kanadan ja Euroopan unionin kumppanuus on yksi vanhimmissa ja läheisimmistä kumppanuuksistamme, joka alkoi jo vuonna 1959, ja että parhaillaan käytävillä neuvotteluilla kattavasta taloudellisesta kauppasopimuksesta pyritään vahvistamaan EU:n ja Kanadan suhteita edelleen. Korostan, että vuonna 2010 Kanada toimii G8-ryhmän puheenjohtajana ja että se isännöi seuraavaa G20-huippukokousta. Tästä syystä olen hyvin tyytyväinen komission julkilausumaan,

jossa edistyminen kattavaa taloudellista kauppasopimusta koskeissa neuvotteluissa mainitaan perustavanlaatuisena tekijänä EU:n ja Kanadan taloussuhteissa. Uskon, että Brysselissä 5. toukokuuta 2010 pidettävä EU:n ja Kanadan huippukokous tarjoaa tässä suhteessa hyvän tilaisuuden vauhdittaa näitä neuvotteluja. Suhtaudun erityisen myönteisesti aikomukseen käynnistää Kanadan kalastuksenhallintajärjestelmän laajamittainen uudistaminen, johon osallistuu myös Luoteis-Atlantin kalastusjärjestö.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Päätöslauselmatekstissä kannatetaan voimakkaasti komission käynnistämiä neuvotteluja kattavan taloudellisen kauppasopimuksen aikaansaamiseksi EU:n ja Kanadan välillä. Tästä sopimuksesta neuvotellaan Euroopan unionin kansalaisten selän takana siitä huolimatta, että se vaikuttaa huomattavasti heidän päivittäiseen elämäänsä seuraavilla aloilla: julkisten palvelujen purkaminen, sijoittajien oikeuden suoja voittojaan asettaminen valtioiden yleisen edun suojelu-oikeuden edelle, työntekijöiden oikeuksien heikentäminen sekä terveydenhoitopalvelujen, veden, koulutuksen ja kulttuuripalvelujen saatavuuden rajoittaminen. Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit), Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä, Euroopan konservatiivit ja reformistit ja Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä ehdottavat tämän politiikan ja tämän räikeän demokratian vastaisen menettelyn tukemista ja jopa vauhdittamista. Minä olen täysin sitä vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kanadalla on pitkä kumppanuuden historia EU:n kanssa. Tästä syystä on luonnollista, että tämä suhde on vuosien mittaan syventynyt ja parantunut. Kattavaa taloudellista kauppasopimusta on käsiteltävä tässä huippukokouksessa hyvin erityisellä tavalla siinä toivossa, että neuvottelut onnistuvat, koska sopimus on erittäin tärkeä EU:n ja Kanadan taloussuhteiden kannalta. EU:n ja Kanadan välillä on yhä muitakin tärkeitä kysymyksiä, kuten unionin apu etenkin Haitille, kalastusta koskevat kysymykset sekä ympäristöön liittyvät huolenaiheet. Emme saa unohtaa, että Lissabonin sopimuksella parlamentille on annettu uusia toimivaltuuksia kansainvälisistä sopimuksista käytävien neuvottelujen suhteen: parlamentti on nyt kutsuttava osallistumaan kaikkiin neuvottelujen vaiheisiin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Äänestin tänään pidettävää EU:n ja Kanadan huippukokousta koskevan yhteisen päätöslauselman puolesta, koska mielestäni korkean tason suhteita on tärkeää paitsi ylläpitää myös syventää ja kehittää edelleen. Tässä yhteydessä olisi myös korostettava etenkin suunniteltuja yhteisiä toimia pankkiveron tai transaktioveron käyttöön ottamiseksi maailmanlaajuisesti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Päätöslauselma hyväksyttiin suurella ääntenenemmistöllä. Minä äänestin tyhjää 6 kohdan sanamuodon vuoksi, jonka mukaan romanit oikeuttaisivat Kanadan rajoittavan viisumipolitiikan Bulgariaa, Romaniaa ja Tšekin tasavaltaa kohtaan. Verts/ALE -ryhmä onnistui kuitenkin sisällyttämään päätöslauselmaan seuraavan sinievätonnikalaa ja CITES-sopimusta koskevan lauseen: ”on pettynyt Kanadan hallituksen kantaan, jonka se esitti viimeisessä CITES-sopimuksen osapuolten konferenssissa CITES-sopimuksen liitteen 1 laajentamisesta sinievätonnikalaan”.

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) Kun Euroopan parlamentti äänesti päätöslauselmasta, jolla asetetaan EU:n ja Kanadan tulevan huippukokouksen ensisijaiset tavoitteet, kuului ehdotusta vastaan äänestäneeseen vähemmistöön. Teksti on pääosin hyvä, mutta siinä on kaksi kohtaa, joiden taakse en yksinkertaisesti voi asettua. Päätöslauselman 2 kohdassa sanotaan, että yhtenä huippukokouksessa käsiteltävänä painopisteenä olisi oltava ”maailmanlaajuisella tasolla tapahtuva pankkiveron tai transaktioveron käyttöönotto”. Vastustan jyrkästi tämän tyyppistä kansainvälisistä transaktioista perittävää maksua tai veroa. Minun nähdäkseni on paljon muita taloudellisia kysymyksiä, jotka olisi mieluummin asetettava etusijalle huippukokouksessa.

Lisäksi minua huolestuttaa 6 kohdan sanamuoto, jonka mukaan parlamentti ”panee merkille, että Kanadan hallitus otti Tšekin kansalaisia koskevan viisumivaatimuksen käyttöön, koska Kanadaan saapui suuri määrä romaneja”. Tämä saattaa olla se syy, jonka vuoksi Kanada toimi näin, mutta minun mielestäni ei ole mitään syytä, miksi meidän eurooppalaisina pitäisi tukea sitä tai edes mainita se EU:n tekstissä. Koska nämä kaksi kohtaa sisällytettiin päätöslauselmaan eikä pyyntö niiden poistamisesta valitettavasti saanut enemmistön tukea, äänestin koko päätöslauselmaa vastaan.

Päätöslauselmaesitys (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tämänpäiväisellä äänestyksellä Euroopan parlamentti on osoittanut, että se suhtautuu myönteisesti uuden sopimuksen allekirjoittamiseen rahaliikenteen sanomanvälitystietojen käsittelystä ja siirtämisestä osana terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmaa. Se on myös toistanut, että tämän alan uusien sopimusten on oltava Lissabonin sopimuksella käyttöön otetun uuden lainsäädäntökehyksen mukaisia.

Terrorismin torjunta on yhä yksi EU:n ensisijaisista tavoitteista, ja Yhdysvaltojen kanssa tehtävä hedelmällinen yhteistyö, johon sisältyy tietojenvaihdon kaltaisia toimia, on tärkeä edellytys terroristi-iskujen torjumiselle tulevaisuudessa.

Mielestäni on erittäin tärkeää, että tietojen vaihto rajoittuu ehdottomasti siihen, mitä terrorismin torjunta vaatii, sillä tietojen siirtäminen valikoimattomasti merkitsee EU:n lainsäädännön ja käytäntöjen peruseriaa poikkeamista. Tästä syystä olen käyttänyt tämänpäiväistä päätöslauselmaa pyytääkseni nimenomaisesti komissiota ja neuvostoa ottamaan tämän kysymyksen esille asianmukaisella tavalla Yhdysvaltojen kanssa lähitulevaisuudessa käytävissä neuvotteluissa ja tutkimaan yhdessä yhdysvaltalaisen kumppanimme kanssa, miten voitaisiin luoda avoin ja toteuttamiskelpoinen menettely luvan myöntämiseksi tietojen siirtämiselle ja valikoivalle keräykselle.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä yhteistä päätöslauselmaa SWIFT-sopimuksesta, joka koskee eurooppalaisten pankkitietojen luovuttamista Yhdysvalloille osana terrorismin torjuntaa. Euroopan parlamentin muutama viikko sitten esittämien varoitusten seurauksena neuvotteluprosessi on nyt oikealla tiellä. Nyt Euroopan parlamentti osallistuu siihen Lissabonin sopimuksessa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tavoitteena on saada aikaan hyvä tasapaino yhtäältä kansalaisten tehokkaan terrorismilta suojelun ja toisaalta yksilön oikeuksien kunnioittamisen välillä. Mielestäni parlamentin tänään neuvostolle ehdottama neuvotteluvaltuutus tukee tätä näkemystä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin päätöslauselmaa, koska on tärkeää saada aikaan sopimus, joka auttaa sekä Eurooppaa että Yhdysvaltoja tehostamaan terrorismin torjuntaa kansalaisten turvallisuuden parantamiseksi oikeusvaltioperiaatetta rapauttamatta. EU:n on vielä määriteltävä pääperiaatteet siitä, miten se voi yleisesti toimia yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjunnassa. Tästä syystä on komission ja neuvoston vastuulla tutkia, miten voitaisiin luoda avoin ja oikeudellisesti perusteltu menettely luvan myöntämiseksi tietojen siirtämiselle ja valikoivalle keräykselle sekä tietojenvaihdon hallinnoimiseksi ja valvomiseksi. Asiassa on toimittava täysin tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti ja noudatettava kaikin puolin EU:n lainsäädännön mukaisia perusoikeusvaatimuksia, mikä mahdollistaisi asiaa koskevan eurooppalaisen lainsäädännön täyden sovellettavuuden.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Meidän on pyrittävä tehostamaan oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alueen transatlanttista yhteistyötä ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kunnioittamisen alalla. Järjestelmä henkilötietojen suojaamiseksi on pantava avoimesti ja yksiselitteisesti täytäntöön. Eurooppalaiset lainsäädännölliset vaatimukset henkilötietojen oikeudenmukaisesta, oikeasuhtaisesta ja lainmukaisesta käsittelystä ovat ensisijaisia ja niitä on aina puolustettava. Tällä hetkellä valikoiva tietojen vaihto ei ole mahdollista. On löydettävä ratkaisu muun muassa siihen, miten rajoitetaan siirrettyjen tietojen laajuutta, miten kirjataan tietotyypit, joita nimetyt palveluntarjoajat voivat suodattaa ja kerätä valikoiden, sekä tietotyypit, jotka voidaan sisällyttää tiedonsiirtoon. Tästä syystä on erityisen tärkeää kehottaa neuvostoa ja komissiota tutkimaan, miten voitaisiin luoda avoin ja oikeudellisesti perusteltu menettely luvan myöntämiseksi tietojen siirtämiselle ja valikoivalle keräykselle sekä tietojenvaihdon hallinnoimiseksi ja valvomiseksi. EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen sopimukseen on sisällyttävä tiukkoja täytäntöönpanoa ja valvontaa koskevia suojausekkeitä sopimuksen nojalla Yhdysvaltojen viranomaisille välitettävien tietojen päivittäisestä poiminnasta sekä näiden viranomaisten mahdollisuuksista tarkastella ja käyttää näitä tietoja. EU:n olisi nimettävä asianmukainen viranomainen seuraamaan näiden toimenpiteiden täytäntöönpanoa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Romania on kansallisvaltiona kannattanut SWIFT-sopimuksen hyväksymistä. Euroopan parlamentti katsoi kuitenkin, että komission ja Yhdysvaltojen hallinnon edustajien neuvotteleva sopimuksen ensimmäinen versio loukkasi Euroopan unionin kansalaisten oikeuksia, koska heidän tietojensa olisi käsitelty valikoimattomasti eikä vain tietyissä epäilyksiä herättävissä tapauksissa. On tärkeää, että uudella sopimuksella, jonka EU:n ja Yhdysvaltojen kongressin edustajat äskettäin Washingtonissa neuvottelivat, hälvennetään Euroopan parlamentin huolenaiheet. On aina olemassa vaara, että myös sopimuksen uusi versio hylätään, jos se on edelleen Euroopan ihmisoikeussopimuksen vastainen.

Euroopan parlamentti on tietoinen siitä, että tämä sopimus on tärkeä myös eurooppalaisten turvallisuuden kannalta. Näin ollen on käymässä selväksi, että Euroopan parlamentin jäsenten huomautukset koskevat pikemmin sopimuksen sisältöä kuin sen muotoa. Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä Euroopan parlamentti sai enemmän päätösvaltaa. Tällä toimielimellä on tapana käyttää omaa toimivaltaansa ja valvoa Euroopan unionin kansalaisten etuja. Jos Euroopan unionin lainsäätäjän ilmaisemien näkemysten henki kuitenkin säilytetään sopimuksen tulevassa versiossa, se hyväksytään. Terrorismin torjunta ja epäilyttävien pankkisiirtojen nopea havaitseminen ovat edelleen korkealla EU:n painopistealojen luettelossa.

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Koska Euroopan parlamentti hylkäsi SWIFT-sopimuksen helmikuussa 2010, Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen on neuvoteltava uudesta pankkitietojen siirtoa koskevasta sopimuksesta terrorismin torjunnan yhteydessä. Hylkäämällä sopimuksen helmikuussa me Euroopan parlamentin jäsenet kieltäydyimme sallimasta valtavan hallitsemattoman tiedonsiirron jatkamista Yhdysvaltojen valtionvarainministeriölle. Äänestin tänään tämän päätöslauselman puolesta vaikuttaakseni siihen valtuutukseen, jonka Euroopan komissio saa neuvotellakseen uudesta sopimuksesta Yhdysvaltojen kanssa. Me pyydämme lähinnä harkitsemaan uudelleen henkilötietojen valikoimatonta siirtämistä niin, että se tehdään kohdennetummin, oikeussuoja turvataan, tietoja säilytetään mahdollisimman lyhyen ajan ja tietojenvaihto on vastavuoroista. Euroopan parlamentti pitää henkilötietojen suojaa tärkeänä asiana. Tästä syystä olemme olleet hyvin valppaina lentoliikenteen matkustajatietojen luovuttamisen suhteen. Me puolustamme kansalaisten perusoikeuksia loppuun asti.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin päätöslauselmaa uudesta komission suosituksesta neuvostolle komission valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa sopimuksesta rahaliikenteen sanomavälitystietojen luovuttamisesta terrorismin torjumiseksi. Lissabonin sopimuksen uusien määräysten nojalla marraskuussa 2009 allekirjoitettu Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen väliaikainen sopimus edellytti Euroopan parlamentin hyväksyntää. Äänestin sitä sopimusta vastaan, ja parlamentti pysäytti sen, koska se oli huolissaan siitä, että sääntelemätön ja valikoimaton tietojen vaihto vaarantaa Euroopan unionin kansalaisten ja yritysten yksityisyyden suojan. Terrorismia on torjuttava päättäväisesti, mutta käytettävien keinojen ei saa antaa luoda kansalaisten oikeuksien kannalta epävarmaa toimintaympäristöä, sillä se juuri on terrori-iskujen tavoite. Uuden sopimuksen on noudatettava tiettyjä peruseriaatteita, kuten tiedonvaihdon rajoittamista vain siihen, mitä terrorismin torjunta vaatii, ja eurooppalaisen viranomaisen on varmistettava oikeudellinen valvonta ja EU:n lainsäädännön mukaisten perusoikeusvaatimusten noudattaminen. Sopimuksen on oltava ajallisesti rajoitettu, ja sen voimassaolo on päätettävä välittömästi, jos kaikkia velvoitteita ei täytetä.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin tätä nimenomaista päätöslauselmaesitystä vastaan, koska siinä ei hylätä valikoimatonta tietojen vaihtoa Yhdysvaltojen ja muiden valtioiden kanssa niin kutsutun terrorismin vastaisen taistelun yhteydessä. Siinä ei myöskään painoteta tarvetta saada aikaan EU:n ja Yhdysvaltojen välille kansainvälisesti sitova sopimus lainvalvontatarkoituksessa tapahtuvaa tietojenvaihtoa koskevasta kehyksestä. Äänestin vastaan myös siksi, että koska Euroopan parlamentin on hyväksyttävä laadittu sopimus, on mahdotonta hyväksyä edes epävirallisten neuvottelujen aloittamista ilman sen täysimittaista ja tasavertaista osallistumista.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Vastustin äänestyksessä EU:n ja Yhdysvaltojen välillä allekirjoitettua väliaikaista sopimusta Euroopan unionin kansalaisia koskevien rahaliikenteen välitystietojen käsittelystä ja siirtämisestä paitsi siksi, että se on ilmeisen huono, koska siinä kyseenalaistetaan tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattaminen sekä eurooppalaisten rahaliikenteen tietojen eheys ja turvallisuus, myös siksi, että parlamentille ei annettu mahdollisuutta käyttää toimivaltaansa asianmukaisesti. Uskon, että transatlanttista yhteistyötä on tarpeen lisätä kaikilla asianomaisilla aloilla, etenkin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella, mutta tämä voi tapahtua vain noudattamalla ehdottomasti suhteellisuuden, tarpeellisuuden ja vastavuoroisuuden kaltaisia peruseriaatteita. Tässä kohden minun on kiitettävä sekä komissiota että neuvostoa niiden uudesta asenteesta parlamentin kanssa tehtävää yhteistyötä kohtaan. Uskon, että yhdessä onnistumme vahvistamaan peruseriaatteet, joiden pitää ohjata ja helpottaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen tulevaa terrorisminvastaista yhteistyötä. Odotan kiinnostuneena päätelmiä parlamentin valtuuskunnan vierailusta Washingtoniin ja toivon, että myös tässä asiassa käynnistyy uusi luku.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin päätöslauselman puolesta, ja minun on toistettava, että EU:n ja Yhdysvaltojen terrorisminvastainen yhteistyö, aivan kuten erityisen EU:n ja Yhdysvaltojen välisen sopimuksen allekirjoittaminen tällä alalla, on erittäin tärkeää. Parlamentin on seurattava jatkuvasti tätä sopimusta. Neuvoston ja komission on pidettävä Euroopan unionin lainsäädäntöelin ajan tasalla sopimusneuvottelujen ja allekirjoittamisen kaikissa vaiheissa. Euroopan parlamentti on ilmaissut kantansa tähän kysymykseen moneen otteeseen.

Toinen päätöslauselman keskeinen seikka on se, että sen mukaan EU:n oikeusviranomaisen on hyväksyttävä kaikki tiedonsiirtopyynnöt. Tiedonsiirron on oltava perusteltu ja se on suoritettava avoimesti. Kansalaisten oikeudet esimerkiksi tutustua tietoihin ja oikaista ja poistaa niitä sekä saada korvauksia siinä tapauksessa, että heidän yksityisyyttään loukataan, on turvattava.

Korostan, että on tarpeen löytää sellainen ratkaisu tiedonsiirtojen rajoittamiseksi, jolla sallitaan vain terrorismista epäiltyjä henkilöitä koskevien tietojen vaihtaminen. On tärkeää, että sopimuksessa kunnioitetaan

vastavuoroisuus- ja suhteellisuusperiaatteita ja että se peruutetaan välittömästi, mikäli velvoitteita ei noudateta. Uskon vakaasti, että oikeus- ja sisäasioiden neuvosto ottaa huomioon päätöslauselmassa esitetyt suositukset.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska katson, että EU:n ja Yhdysvaltojen väliseen tätä alaa koskevaan sopimukseen on sisällyttävä myös tiukkoja täytäntöönpanoa ja valvontaa koskevia varotoimia, joita asianmukainen EU:n nimeämä viranomainen seuraa. Vain siten voidaan varmistaa, että nämä tiedonsiirrot eivät merkitse poikkeamista EU:n lainsäädännön ja käytännön perusperiaatteista.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kansainvälinen oikeudellinen yhteistyö sekä transatlanttinen yhteistyö ovat terrorismin torjunnan kannalta aivan oleellisia seikkoja. Tämän vuoksi on syytä suhtautua myönteisesti terrorismin rahoituksen estämistä koskevaan Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen väliseen pitkäaikaiseen sopimukseen. Tällainen sopimus ei kuitenkaan saa vaarantaa luonnollisten ja oikeushenkilöiden transaktioiden yksityisyyttä. Tästä syystä eurooppalaiset lainsäädännölliset vaatimukset henkilötietojen oikeudenmukaisesta, vain tarvittaessa tapahtuvasta, oikeasuhtaisesta ja lainmukaisesta käsittelystä ovat ensisijaisia ja niitä on aina puolustettava.

EU:n on määriteltävä pääperiaatteet siitä, miten se voi yleisesti toimia yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjunnassa, sekä mekanismit, joilla siirretään tietoja EU:n kansalaisten epäilyttävistä tai sääntöjenvastaisista maksutapahtumista. EU:n ja Yhdysvaltojen terrorismin rahoituksen estämistä koskeva oikeudellinen yhteistyösopimus on allekirjoitettava sen varmistamiseksi, että henkilötietojen siirtämisessä kunnioitetaan Euroopan unionin kansalaisten ja yritysten oikeuksia ja vapauksia ja että niiden turvallisuutta suojellaan vaarantamatta tarpeettomasti niiden maksutapahtumien yksityisyyttä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tunnustin tarpeen tehdä Yhdysvaltojen ja EU:n välillä tehdyllä väliaikaisella sopimuksella transatlanttista yhteistyötä kansainvälisen rikollisuuden sekä erityisesti terrorismin torjunnan alalla. Korostin sitä, että kyseisen yhteistyön pitäisi perustua keskinäiselle luottamukselle sekä vastavuoroisuutta, suhteellisuutta ja kansalaisten oikeuksia koskevien periaatteiden kunnioitukselle. Turvallisuus ei saa kuitenkaan mennä muiden oikeuksien, vapauksien ja takuiden edelle, vaan sen on pikemminkin täydennettävä niitä. Ei voida hyväksyä sitä, että Portugalin poliisi pääsee tutkimaan henkilön pankkitietoja vain luvan perusteella, mutta että miljoonia tietoja voidaan lähettää tulkittavaksi ja analysoitavaksi Yhdysvaltojen poliisille ilman oikeudellista valvontaa. Tämän vuoksi äänestin väliaikaista sopimusta vastaan. Uusi päätöslauselmaesitys osoittaa kuitenkin, että komissio ja neuvosto ovat ottaneet uuden kannan yhteistyöhön parlamentin kanssa. Toivon, että EU:n ja Yhdysvaltojen tuleva terrorisminvastainen yhteistyö perustuu suhteellisuuden, tarpeellisuuden ja vastavuoroisuuden periaatteisiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) EU:n ja Yhdysvaltojen välisen SWIFT-sopimusluonnoksen tultua hylätyksi olemme nyt saaneet käsiteltäväksemme päätöslauselman, joka ansaitsee ankaraa arvostelua, koska siinä hyväksytään ajatus laajamittaisesta tietojen vaihdosta niin sanotun ”terrorismin torjunnan” alalla. Monet asiantuntijat ovat todenneet, että tällaisella sopimuksella ei taata oikeuksien, vapauksien ja takeiden suojaa. Niin kutsuttu ”SWIFT-sopimus” ja tietosuojaa ja tietojen vaihtoa koskeva puitesopimus ovat uhka, eivät turvallisuuden tae.

EU:n ja Yhdysvaltojen suhteissa vallitsee erilainen käsitys tietosuojasta, toimivaltuuksista, lainsäädännöstä ja yksityisyydestä. Nämä seikat on selvitettävä, ennen kuin komissiolle annetaan uusi valtuutus.

Tästä huolimatta parlamentin enemmistö on antanut komissiolle täysin avoimen valtakirjan asettamalla ”suhteellisuuden” ja ”vastavuoroisuuden” kaltaisia epämääräisiä rajoitteita. Tämä avaa todellisen Pandoran lippaan vapautta vastaan ja edistää toimintojen siirtämistä pois jäsenvaltioilta. Esimerkiksi päätösvalta niiden kansalaisia koskevien tietojen siirtämisestä annetaan Euroopan unionin ”julkiselle oikeusviranomaiselle”.

Valikoimattoman tietojen säilyttämisen ja siirtämisen yhteydessä ”suhteellisuuteen” ja ”vastavuoroisuuteen” ei ole mitään mahdollisuuksia, sillä siihen sisältyy useita hallitsemattomia vaaroja, jotka liittyvät etenkin siihen, kenellä on oikeus tutustua tietoihin, miten tietoja käytetään ja mihin tarkoitukseen.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin sen puolesta, että Euroopan komissiolle annetaan vahvempi valtuutus neuvotella Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa SWIFT-kysymyksestä. Meidän on saatava takeet siitä, että kaksi merkittävää varausta – kysymys valikoimattomasta tietojen siirtämisestä ja eurooppalaisten muutoksenhakumahdollisuus Yhdysvalloissa – ratkaistaan. Tästä syystä katson, että valtuutusta olisi muutettava merkittävästi ennen sen hyväksymistä. Muussa tapauksessa joutuisin neuvottelujen päätteeksi äänestämään taas tätä sopimusta vastaan, kuten viimeksikin.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vastustan äänestyksessä tätä tekstiä, jossa kannatetaan mahdollisuutta tehdä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen sopimus SWIFT-tietojen siirtämisestä. Nykyisissä olosuhteissa on mahdotonta suodattaa Yhdysvaltojen viranomaisille lähetettäviä henkilötietoja. Yhdysvaltojen viranomaiset saavat siten mahdollisuuden tutustua suureen määrään yksityisiä tietoja, jotka on lähetetty kiireellisesti terrorismin uhan perusteella. Tämä uhka on kyllä todellinen, mutta sitä käytetään yhä väärin imperialistisiin tarkoituksiin. Lisäksi tekstissä ei vaadita Yhdysvalloilta vastavuoroisuutta, vaan ainoastaan kainosti ”huomautetaan”, että se olisi normaalia. On täysin mahdotonta hyväksyä, että Euroopasta tehdään Yhdysvaltojen vasalli. Euroopalla ei ole koskaan ollut parempaa tilaisuutta vahvistaa riippumattomuutensa Yhdysvalloista.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Terrorismin torjunta on yksi EU:n ja koko muun demokraattisen maailman tavoitteista. Kaikki mekanismit, jotka saattavat auttaa paljastamaan mahdollisia iskuja, ovat tärkeitä tämän taistelun onnistumiseksi. SWIFT-sopimus on hyvin vahva väline terrorismin torjunnassa, koska sen avulla voidaan tutustua luottamuksellisiin tietoihin valtioiden välillä siirrettyistä rahasummista. Uudet neuvottelut tästä sopimuksesta Yhdysvaltojen kanssa tarjoavat EU:lle ainutlaatuisen tilaisuuden edistää tehokkaasti uusien terroristien ja mahdollisten iskujen paljastamista. Tällä hetkellä Yhdysvaltojen puolella on vahva halu tehdä yhteistyötä: se ajaa sopimusta, jolla suojataan tehokkaasti siirrettyjä tietoja ja joka on mahdollisimman vastavuoroinen.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tätä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän, Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) ja Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmän esittämää yhteistä päätöslauselmaa vastaan, koska siinä kannatetaan mahdollisuutta tehdä 27 jäsenvaltion ja Yhdysvaltojen välillä sopimus pankkitietojen siirtämisestä terrorismin torjunnan verukkeella. Nykyisin ehdoin Yhdysvaltojen viranomaiset voisivat tutustua suureen määrään miljoonien eurooppalaisten yksityisiä tietoja. Yhdysvaltojen pyyntöä ei mielestäni voi hyväksyä, ja se uhkaa EU:n kansalaisten vapauksia ja oikeuksia. Tällä ehdotuksella äärikonservatiiviset voimat yrittävät sitoa kätemme ja jalkamme Yhdysvaltojen etujen nimissä suomatta ajatustakaan kansalaisten turvallisuudelle tai yksityisyydelle. Euroopan parlamentti ei voi sallia eurooppalaisten kansalaisoikeuksien ja vapauksien loukkaamista terrorismin torjunnassa.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Päätöslauselmaesitys neuvotteluista uudesta SWIFT-sopimuksesta sisältää useita yksityiskohtaisia ehdotuksia siitä, miten tietosuojaa voidaan parantaa tulevaisuudessa, kun rahaliikenteen sanomanvälitystietoja luovutetaan Yhdysvalloille. Se on erittäin myönteistä. Näin kuitenkin peitetään kysymys siitä, onko tällainen valtava yksityisyyden loukkaaminen lähtökohtaisesti tarpeellista. Niin ilmeisesti vain oletetaan olevan. On kuitenkin epäselvää, voimmeko torjua terrorismia tehokkaasti tällä tavoin. Samoin on epäselvää, miten vaatimukset tietosuojan tehostamisesta on määrä toteuttaa käytännössä. Aikaisemmista kokemuksista ja yleisestä käytännöstä tiedämme, että tietoja käytetään mahdollisimman laajasti ja usein myös voiton tavoittelemiseksi. Tästä syystä vastustan lähtökohtaisesti hyvin henkilökohtaisten tietojen siirtämistä ja äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Kannatin tänään äänestyksessä parlamentin päätöslauselmaa, jota kannattivat myös useimmat poliittiset ryhmät ja joka sisältää parlamentin ehdot uuden SWIFT-sopimuksen ratifiointille ja uuden neuvottelukierroksen käynnistämiseksi Yhdysvaltojen kanssa. Parlamentin tavoitteena on määritellä transatlanttiselle yhteistyölle joustavat säännöt, joilla autetaan terrorismin torjuntaa ja luodaan sellainen tiedonsiirtojärjestelmä, johon unionin kansalaiset voivat luottaa. Yksi neuvottelujen arkaluonteisimmista kysymyksistä, johon on kiinnitettävä erityistä huomiota, on siirrettävien tietojen määrän vähentäminen. Jotta tähän päästään, uuteen sopimukseen on sisällyttävä joukko takuita, joilla varmistetaan Euroopan unionin kansalaisten henkilötietoja suojaavan eurooppalaisen lainsäädännön noudattaminen. Lisäksi on tärkeää, kuten päätöslauselmassa todetaan, että EU:n kansalaiset saavat paremman muutoksenhakumekanismin, jotta he voivat puolustaa oikeuksiaan tehokkaammin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää SWIFT-sopimusta (terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma) koskevasta päätöslauselmasta. Se hyväksyttiin kuitenkin hyvin suurella enemmistöllä (ei nimenhuutoäänestyksellä). Ryhmämme äänesti tyhjää, koska keskeiset tarkistuksemme hylättiin, nimittäin tarkistus 8, jossa vaadittiin, että tietojen siirtämisillä pitää olla tuomioistuimen antama lupa, sekä tarkistus 9, jossa vaadittiin vastavuoroista oikeusapua koskevan sopimuksen käyttämistä terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman (TFTP) tarkoituksiin. Myös muut Verts/ALE-ryhmän tärkeät tarkistukset hylättiin: EU:n määritelmä terrorismista Yhdysvaltojen määritelmän sijaan, kieltä siirtää tietoja edelleen kolmansiin maihin tai kolmansille tahoille sekä tietojen säilyttämisaajan rajoittaminen. Päätöslauselmaa voidaan tästä huolimatta pitää varsin vahvana viestinä EU:n ja Yhdysvaltojen neuvotteluihin uudesta TFTP-sopimuksesta edellisen sopimuksen tultua hylätyksi viime helmikuussa (hyväksyntämenettely), vaikka

meidän mielestämme tänään hyväksytty teksti on askel taaksepäin verrattuna viime syyskuussa hyväksyttyyn parlamentin päätöslauselmaan.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Terrorismin ja sen rahoituksen torjunta on väistämätöntä todellisuutta ja ansaitsee täyden huomion, joten transatlanttinen yhteistyö on ehdottoman välttämätöntä. Aiemmassa yrityksessä saada aikaan Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen sopimus tietojen käsittelystä ja siirtämisestä ei ollut riittävästi suhteellisuutta, vastavuoroisuutta ja avoimuutta.

Päätöslauselmaesityksessä kehoitetaan hyväksymään ”terroritoiminnan” yhteinen määritelmä ja selkeyttämään ”valikoimattomien tietojen” käsitettä. Siinä myös toistetaan, että tarpeellisuusperiaatetta on käytettävä tietojen vaihdon rajoittamiseen niin, että tietojen vaihto rajoitetaan tiukasti sen tarkoituksen edellyttämään ajanjaksoon.

Nyt ehdotetut takeet perustuvat eurooppalaiseen lainsäädäntökäytäntöön ja tarjoavat siksi paremman suojan kansalaisten perusoikeuksille. Pyrkimyksenä on paitsi turvata syrjimättömyysperiaate koko tietojenkäsittelymenettelyssä myös perustaa EU:n viranomainen, joka voi ottaa vastaan ja valvoa Yhdysvaltojen pyyntöjä. Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, sillä käsitykseni mukaan nyt on luotu neuvottelujen aloittamiselle perusta, joka suosii tasapainoisen sopimuksen aikaansaamista Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välille.

Päätöslauselmaesitys (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä päätöslauselmaa, sillä tänä digitaalisena aikakautena tietosuojasta, tietoja koskevasta itsemääräämisoikeudesta, henkilökohtaisista oikeuksista ja oikeudesta yksityisyyteen on tullut arvoja, joiden merkitys kasvaa koko ajan ja joita on sen vuoksi suojeltava erityisen huolellisesti. Jotta näitä oikeuksia voidaan suojella asianmukaisesti, olisi varmistettava, että kaikenlainen turvallisuustarkoituksiin EU:sta ja sen jäsenvaltioista kolmansiin maihin tapahtuva henkilötietojen siirtäminen perustuu säädöksen asemassa oleviin kansainvälisiin sopimuksiin.

Lisäksi matkustajarekisteritietojen käytössä olisi noudatettava yhteisiä periaatteita, jotka toimivat kolmansien maiden kanssa tehtävien sopimusten perustana ja joiden on oltava unionin tietosuojavaatimusten mukaisia.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan Euroopan parlamentin päätöslauselmassa esitettyjä ehdotuksia siitä, että ennen uuden säädöksen hyväksymistä meidän on arvioitava sen vaikutukset yksityisyyteen ja tutkittava sen suhteellisuus, sillä on olennaista arvioida, ovatko olemassa olevat säädökset riittämättömiä. Teknologia ja liikkuvuus ovat tämän päivän maailman keskeisiä piirteitä, ja siksi henkilökohtaisista oikeuksista ja oikeudesta yksityisyyteen on tullut arvoja, jotka on taattava ja joita on suojeltava huolellisesti. Yhdyn parlamentin kehoitukseen matkustajatietoja ja matkustajarekisteritietoja koskevien toimenpiteiden tarkastelusta; torjuessamme rikollisuutta meidän on samalla varmistettava, että nykyiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia eivätkä loukkaa kansalaisten perusoikeuksia. Näin ollen matkustajatietojen siirtämisessä on noudatettava EU:n tietosuojavaatimuksia ja tietojen käyttö on rajattava tiettyihin rikoksiin tai uhkiin tapauskohtaisesti. Koska matkustajarekisteritietoja käytetään turvallisuustarkoituksiin, tietojen siirtämisen ehdoista on määrättävä EU:n kanssa tehtävissä kansainvälisissä sopimuksissa, jotta voidaan taata EU:n kansalaisten ja lentoyhtiöiden oikeusvarmuus. EU:n uusissa sopimuksissa on myös määrättävä asianmukaisista tarkistamis- ja valvontajärjestelmistä, jotka auttavat koordinoimaan matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käyttöä.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tarve saada aikaan Yhdysvaltojen kanssa tasapainoinen sopimus matkustajarekisteritietojen siirtämisestä on ollut jatkuva huolenaihe viime vuosina. Neuvottelujen tämänhetkisessä tilanteessa ei edelleenkään ole merkkejä siitä, että tiedoilla olisi Yhdysvalloissa todellinen oikeudellinen suoja, sillä tietoja voidaan säilyttää vuosia turvallisuustarkastusten tekemisen jälkeen eikä muilla kuin Yhdysvaltojen kansalaisilla ole oikeudellista suojaa. Australian ja Kanadan kanssa aikaansaadut sopimukset ovat hyväksyttävämpiä, koska niissä kunnioitetaan paremmin suhteellisuusperiaatetta, sillä oikeutta tutustua tietoihin rajoitetaan tietojen tyyppin, ajan ja oikeudellisen valvonnan määrän suhteen. Vain johdonmukaisen lähestymistavan avulla ja määrittämällä yleiset periaatteet ja säännöt matkustajarekisteritietojen käytöstä voimme päästä tästä umpikujasta ja tehdä tämän alan kansainvälisiä sopimuksia niin näiden kolmen valtion kuin myös pian vastaavia pyyntöjä esittävien lukuisien valtioiden kanssa. Kannatan yhteistä ehdotusta lykätä äänestystä parlamentin hyväksynnästä ja toivon, että pienen lisäajan avulla neuvotteluissa voidaan ratkaista parlamentin jatkuvasti esittämät huolenaiheet.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Keskustelu lentoyhtiöiden Atlantin ylittävien lentojen matkustajien henkilötietojen luovuttamisesta on ollut merkittävä arka kohta Euroopan unionin suhteissa Yhdysvaltoihin, Australiaan ja Kanadaan, ja siihen tiivistyy yksi aikamme suurista ongelmista.

Yhtäältä kukaan ei kyseenalaista tarvetta suojella kaikkien kansalaisten tietojen yksityisyyttä ja luottamuksellisuutta. Toisaalta vain harvat kiistävät, että elämme aikoja, joina kansalaisten turvallisuuteen kohdistuvat uhat edellyttävät paitsi parempaa tietojenvaihtoa poliisiviranomaisten kesken rikollisuuden torjunnassa myös näiden tietojen parempaa käsittelyä, jotta niistä saadaan sopivampia järjestäytyneen rikollisuuden ja etenkin terrorismin torjuntaa varten. Toivon, että Euroopan parlamentin vaatima prosessin lykkääminen mahdollistaa oikeudenmukaisen tasapainon saavuttamisen näiden arvojen välillä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Neuvottelujen tämänhetkinen tilanne ei edelleenkään takaa sitä, että tiedoilla olisi Yhdysvalloissa todellinen oikeudellinen suoja, sillä niitä voidaan säilyttää vuosia turvallisuustarkastusten tekemisen jälkeen eikä muilla kuin Yhdysvaltojen kansalaisilla ole oikeudellista suojaa. Siitä syystä kannatan yhteistä ehdotusta lykätä äänestystä parlamentin hyväksynnästä ja toivon, että lisäajan avulla neuvotteluissa voidaan ratkaista parlamentin tästä asiasta esittämät huolenaiheet.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin tätä päätöslauselmaa ilmaistakseni epäilykseni matkustajarekisteritietojen (jotka ovat puhtaasti kaupallista tietoa) käytöstä osana neuvotteluja Yhdysvaltojen ja Australian kanssa tehtävistä sopimuksista (rikollisuuden torjunnan tarkoituksiin). Katsonkin, että ennen kuin allekirjoitetaan mitään sopimuksia tietojen siirtämisestä kolmansille osapuolille, olisi viisasta ensin laatia tämäntyyppisiä sopimuksia koskevat yleiset puitteet, joissa määritellään vähimmäisehdot, kuten oikeudelliset rajoitukset, vankka oikeusperusta, tietosuojavaatimukset ja tietojen rajoitettu säilytysaika. Meidän on myös puolustettava Euroopan kansalaisten oikeutta poistaa virheelliset tiedot ja saatava Euroopan unionille vastavuoroinen oikeus tutustua kumppaniemme tietoihin. Tästä syystä toivon, että keskustelut jatkuvat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tämän päätöslauselmatekstin puolesta. Siinä ehdotetaan Yhdysvaltojen ja Australian kanssa eurooppalaisten lentomatkustajien matkustajarekisteritietojen luovuttamisesta tehtyjen nykyisten sopimusten hylkäämistä. Tällaisten tietojen luovuttaminen heikentää Euroopan unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta. Ryhmälläni on tästä jonkin verran kokemusta: erästä henkilökunnan jäsentä, joka on ihmisoikeusaktivisti, on suorastaan kielletty vierailemasta Yhdysvalloissa tai lentämästä sen alueen yli sen jälkeen, kun hänet oli sisällytetty mahdollisten terroristien luetteloon. Tämä on sellaista vapauksien mielivaltaista rajoittamista, jolle tämäntyyppiset sopimukset meidät altistavat. Terroritekoja tapahtuu. Niitä on torjuttava. Niitä ei kuitenkaan koskaan saa käyttää perusvapauksien tukahduttamisen tekosyynä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Matkustajarekisteritiedot ovat yksi ase terrorismin torjunnassa. Lissabonin sopimuksen nojalla parlamentti on taas kerran kutsuttu osallistumaan neuvotteluihin uudesta EU:n, Yhdysvaltojen, Australian ja Kanadan välisestä matkustajarekisteritietoja koskevasta sopimuksesta. Terrorismin torjunnan vankkumattomana kannattajana EU on valmis neuvottelemaan kaikista sopimuksista, jotka saattavat olla tehokkaita tässä taistelussa. Unioni ei kuitenkaan vaaranna kansalaisvapauksia ja perusoikeuksia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Vastustan jo SWIFT-sopimuksen yhteydessä mainituista syistä tietojen siirtämistä, varsinkin, jos ei voida todella osoittaa, että näitä tietoja käytetään rakentavasti, tai jos tietojen väärinkäytön mahdollisuutta ei voida sulkea pois. Päätöslauselmaesityksessä viitataan yksityiskohtaisesti mahdollisiin vaaroihin ja suositetaan, että äänestystä pyynnöstä hyväksyä Yhdysvaltojen ja Australian kanssa tehtävät sopimukset matkustajarekisteritiedoista lykätään. Tästä syystä äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Matkustajarekisteritietojen yhteinen malli, jota sovelletaan kaikkien kiinnostuneiden maiden kanssa tehtäviin matkustajarekisteritietoja koskeviin sopimuksiin, sekä äänestyksen lykkääminen Yhdysvaltojen ja Australian kanssa tehtäviä sopimuksia koskevasta hyväksyntäpyynnöstä vaikuttaisivat olevan paras ratkaisu. Häätäinen toiminta, joka saattaa johtaa kielteiseen sävyyn Yhdysvaltojen ja Australian kanssa tehtävistä matkustajarekisteritietosopimuksista, pysäyttäisi tietovirran ja voisi johtaa laskeutumisoikeuksien peruuttamiseen, millä olisi katastrofaaliset seuraukset lentoyhtiöille. Parlamentin kaikkien neljän ryhmän tänään tekemässä yhteisessä päätöslauselmassa, jonka puolesta minäkin äänestin, todetaan aivan oikein, että matkustajarekisteritietoja koskevissa sopimuksissa on otettava huomioon vähimmäisvaatimukset, joista ei neuvotella. Ensisijaisena tavoitteena on matkustajien turvallisuus, mutta sitä ei voida saavuttaa yksityisyyden kunnioittamisen ja henkilötietojen suojan

kustannuksella. Tietojen keräämisessä on aina noudatettava suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaatteita, ja sen rajoittaminen on erittäin tärkeää matkustajatietojen luovuttamisen kannalta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Matkustajarekisteritietoja koskeva päätöslauselma hyväksyttiin erittäin suurella ääntenenemmistöllä ja ryhmämme tuella. Siinä kehoitetaan lykkäämään äänestystä pyynnöstä hyväksyä matkustajarekisteritietoja koskevat sopimukset Yhdysvaltojen, Kanadan ja Australian kanssa, kunnes on saatu vahvat takeet tietosuojasta, tietojen säilyttämisajasta, tietojen rajoittamisesta käyttötarkoitukseen, parlamentaarisesta valvonnasta, oikeudellisesta valvonnasta, oikeudesta tutustua tietoihin sekä oikeussuojakeinoista.

Yhteinen päätöslauselmaesitys (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä päätöslauselmaa, joka on herättänyt paljon huolta sekä Euroopan parlamentissa että sen ulkopuolella. Syanidi on kultakaivoksissa käytettävä erittäin myrkyllinen kemikaali, joka lasketaan kuuluvaksi merkittävimpien pilaavien aineiden joukkoon ja jolla voi olla katastrofaalisia ja peruuttamattomia seurauksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Tämä kemikaali aiheutti Keski-Euroopan historian laajimman ekologisen katastrofin. On valitettavaa, että EU:n tasolla ei ole laadittu selviä sääntöjä ja että syanidia käytetään edelleen kultakaivoksissa, mikä asettaa työntekijät ja ympäristön suureen vaaraan. Katson, että syanidia käyttävän kaivostekniikan täydellinen kieltäminen on ainoa keino suojella vesivarojamme ja ekosysteemejämme syanidin aiheuttamalta pilaantumiselta.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) En ole unkarilainen Euroopan parlamentin jäsen, joka puolustaa Unkarin etuja ja siten tukee János Áderia, enkä myöskään toimi minkään kansalaisjärjestön palveluksessa. Olen romanialainen Euroopan parlamentin jäsen ja puolustan oman maani etuja.

Näin ollen katson, että minulla on velvollisuus pyytää, että syanidia käyttävän kaivostekniikan vaikutuksista tehdään tutkimus, ennen kuin vaaditaan tämän tekniikan kieltämistä.

Päätöslauselmaa esittäneiden velvollisuutena olisi ollut ehdottaa vaihtoehtoa, joka olisi taloudellisesti kannattava ja myrkyttömämpi kuin se vaihtoehto, jonka täydellistä kieltämistä he ovat vaatineet.

Euroopan komissio edustajan Cecilia Malmströmin kaksi viikkoa sitten antaman lausunnon sekä paikallisyhteisöjen edustajien (muun muassa Roşia Montanän alueen kaupunkien kaupunginjohtajien) kanssa järjestetyn tapaamisen perusteella olen tullut siihen tulokseen, että on suoritettava perusteellinen tutkimus ja tarkasteltava kaikkia olemassa olevia vaihtoehtoja, ennen kuin tämä tekniikka kielletään täydellisesti.

Ennen päätöksen tekemistä meidän on otettava huomioon kaikki seuraavat näkökohdat: ympäristönsuojelu, työpaikkojen luominen, investointien houkuttelevuus sekä se, että koko alueen väestöllä ei ole muita vaihtoehtoja kuin kaivostoiminta.

Äänestin päätöslauselmaa vastaan ja jätin siihen kaksi tarkistusta, koska päätöslauselma heijastaa vain yhden osapuolen näkemystä ja etuja.

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Kannatan tarkistusta, jolla on tarkoitus poistaa tämänpäiväisen äänestyksen kohteena olleen päätöslauselmaesityksen 4 kohta. Sen vuoksi äänestin kyseisen tarkistuksen puolesta. Äänestin kuitenkin päätöslauselmaesitystä vastaan useista syistä. Emme voi kehottaa Euroopan komissiota kieltämään syaniditekniikan käyttöä kultakaivoksissa eräissä jäsenvaltioissa, kuten Romaniassa, jolla on huomattavia hyödyntämättömiä kultaesiintymiä. Roşia Montană -hanke ansaitsee tukea taloudellisen ja sosiaalisen vaikutuksensa vuoksi ja koska se noudattaa täysin rajoituksia, joilla on tarkoitus suojella ympäristöä ja arkeologisia kaivauspaikkoja. Euroopan parlamentin jäsenenä kannatan tälle ongelmien vaivaamalle alueelle tarjottavaa mahdollisuutta. Uskon vakaasti, että asiasta vastaavat kansallisen hallituksen viranomaiset neuvottelevat sellaisen lupamaksujen tason, jolla voidaan elvyttää ja suojella Roşia Montanän aluetta ja sen kultaesiintymiä. Jäsenvaltiona Romanialla on oikeus louhia esiintymiään turvallisissa oloissa ja ympäristönsuojelu varmistaen sekä kerätä sen luonnonvaroja vastaava taloudellinen ja sosiaalinen hyöty.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Syanidi on erittäin vaarallinen kemikaali, jota käytetään kaivosteollisuudessa huolimatta sen ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheuttamista riskeistä. Kymmenen vuotta sitten yli 100 000 kuutiometriä syanidin pilaamaa vettä pääsi vahingossa virtaamaan romanialaisen kultakaivoksen altaasta jokiin. Tämä vuoto oli yksi Keski-Euroopan kaikkien aikojen pahimmista ympäristökatastrofeista. Myrkylliset aineet ovat useiden vuosien ajan vaarantaneet alueen ekologisen tasapainon, elintarvikeketjun ja ihmisten perustarpeen käyttää näiden jokien vettä. Mikään ei estä tällaista onnettomuutta tapahtumasta uudelleen. Euroopassa on useita kaivoshankkeita, joissa käytetään syanidia.

Uusi katastrofi voi tapahtua koska tahansa. Se on vain ajan ja inhimillisen huolimattomuuden kysymys. Syanidia käyttävä kaivostoiminta työllistää vain vähän työntekijöitä, mutta aiheuttaa todellisten ympäristökatastrofien vaaran. Ennalta varautumisen periaate on kirjattu Euroopan unionin ympäristölainsäädäntöön, jossa edellytetään veden pilaantumisen estämistä ja seuranta. Tästä syystä kannatin äänestyksessä parlamentin päätöslauselmaa, jossa vaaditaan syanidin käytön kieltämistä EU:n kultakaivoksissa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kannatan tätä päätöslauselmaesitystä ja äänestin sen puolesta, koska kysymys syanidia käyttävästä kaivostekniikasta on erittäin vakava ja edellyttää viipymättä välittömiä ja päättäväisiä toimia. Toistaiseksi komissio on suhtautunut kysymykseen hyvin sallivasti, ja tähän on tullut välittömästi muutos. Asia koskee monia valtioita, Euroopan kansalaisten terveyttä ja ympäristönsuojelua. Syanidin käytön kaivostoiminnassa Romaniassa ja muissa valtioissa aiheuttamat tapaukset on dokumentoitu huolellisesti, ja ne ovat erittäin huolestuttavia. Kun kysyin komissiolta äskettäisestä päätöksestä perustaa syanidia käyttäviä kultakaivoksia Bulgariaan, komission vastaus lisäsi pelkojani. Valitettavasti tällä hetkellä näyttää siltä, että kolmessa ulkomaisten yhtiöiden Pohjois-Kreikassa toteuttamassa investointiohjelmassa voidaan käyttää syanidia. Komission olisi tehtävä kuuden seuraavan kuukauden aikana ehdotus syanidin käytön täydellisestä kieltämisestä, jotta sitä voidaan soveltaa viimeistään vuoden 2012 loppuun mennessä. Myös kaikkien jäsenvaltioiden olisi sitouduttava kieltämään syanidin käyttö, kuten Unkari teki äskettäin.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti on hyväksynyt päätöslauselman, jossa kannatetaan syanidia käyttävän kaivostekniikan yleistä kieltämistä vuoden 2011 loppuun mennessä. Syanidisaasteen ympäristövaikutukset ovat kansainvälisiä, ja siksi tätä kieltoa on sovellettava Euroopan tasolla. Esimerkkinä mainittakoon, että tammikuussa 2000 yli 100 000 kuutiometriä syanidin pilaamaa vettä pääsi vuotamaan romanialaisesta kultakaivoksesta ja saastutti Romanian, Unkarin, Serbian ja Bulgarian jokia. Toivomme, että jäsenvaltiot lopettavat syanidiin perustuvaa tekniikkaa käyttävien kaivos Hankkeiden tukemisen. Samalla komission on kannustettava näiden alueiden elinkeinorakenteen uudistamista antamalla taloudellista tukea vaihtoehtoisille ympäristöystävällisille aloille, uusiutuville energiamuodoille ja matkailulle.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Ruotsin kultakaivoksissa syanidia käytetään suljetuissa järjestelmissä ympäristön kannalta kestäväällä tavalla. Se hajotetaan, ennen kuin vesi päästetään ulos järjestelmästä, ja parhaan käytettävissä olevan tekniikan (BAT) avulla päästään raja-arvoihin, jotka ovat selvästi kansainvälisesti sovittujen turvallisuusrajojen alapuolella. Tiukat turvallisuusvaatimukset estävät syanidia vaikuttamasta ympäristöön. Nämä kaivokset auttavat osaltaan ylläpitämään harvaan asuttujen alueiden työllisyyttä, ja toistaiseksi ei ole pystytty kehittämään vaihtoehtoista tekniikkaa. Tutkimusta ja kehittämistä olisi kannustettava tälläkin alalla, mutta nykyisessä tilanteessa kiello olisi tuhoisa sekä sosiaalisesta että taloudellisesta näkökulmasta.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), kirjallinen. – (SV) Me sosiaalidemokraatit työskentelemme laajalla rintamalla sen puolesta, että vaaralliset aineet elintarvikkeissa, ympäristössä, teollisuustuotteissa ja niin edelleen saadaan vähitellen poistettua. Syanidi on yksi näistä vaarallisista aineista, ja syanidin käsittelyä on säännelty itsestään selvistä syistä. Ruotsissa kaikkea kaivostoiminnassa käytettävää syanidia käsitellään suljetuissa prosesseissa, ja käsittelyn katsotaan olevan turvallista. EU:n muissa osissa aineen käsittelyä ei valvota yhtä tiukasti.

Päätimme äänestää lopullisessa äänestyksessä tyhjää, koska emme voi tukea hätäistä täydellistä kielloa, jolla rangaistaisiin kaivostoimintaa myös niissä valtioissa, joissa syanidia käsitellään turvallisena pidetyllä tavalla. Haluamme kuitenkin, että komissio ryhtyy välittömiin toimiin, jotta kaikissa jäsenvaltioissa otetaan syanidin käsittelyssä käyttöön turvalliset ja suljetut prosessit ja jotta pitkällä aikavälillä syanidin käyttö tuotannossa lopetetaan asteittain kiellon avulla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Syanidin erityinen myrkyllisyys ja sen kaivostoiminnassa tapahtuvan käytön vaikutukset sekä käyttäjiin että kaivosten ympäristön eläimistöön ja kasvistoon edellyttävät etenemistä kohti syanidin käytön kieltämistä kaivostoiminnassa, koska on pelättävissä, että pilaantumistapaukset lisääntyvät, millä olisi katastrofaaliset seuraukset ihmisille ja ympäristölle. Kaivosalan nykyisten tarpeiden vuoksi tällainen kiello ei kuitenkaan voi tulla voimaan välittömästi, joten on tutkittava ja toteutettava toimenpiteitä syanidin käytön ympäristövaikutusten minimoimiseksi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska siinä ehdotetaan syanidia käyttävän kaivostekniikan yleistä kieltämistä Euroopan unionissa vuoden 2011 loppuun mennessä ja koska kiello on nähdäkseni tällä hetkellä ainoa luotettava keino suojella vesivarojamme ja ekosysteemejämme kaivoksissa tapahtuvan syanidin käytön aiheuttamalta pilaantumiselta. Korostan, että

jokainen kaivostoimintaa harjoittava yhtiö on veloitettava hankkimaan vakuutus, jonka avulla onnettomuuden tai toimintahäiriön sattuessa korvataan vahingot ja katetaan kaikki alkuperäiseen ekologiseen ja kemialliseen tilaan palauttamisesta aiheutuvat korjauskustannukset.

Françoise Grossetête (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän tekstin puolesta, ja olen tyytyväinen äänestyksen tulokseen, sillä syanidi on erittäin myrkyllinen kemikaali, jolla voi olla katastrofaalisia ja peruuttamattomia seurauksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Syanidi myös lasketaan vesiputiedirektiivissä kuuluvaksi merkittävimpien pilaavien aineiden joukkoon.

Minun ei tarvinne muistuttaa ketään siitä, että tammikuussa 2000 yli 100 000 kuutiometriä syanidin pilaamaa vettä pääsi vuotamaan romanialaisesta kultakaivoksesta ja saastutti Someș-, Tisza- and Tonava-joet. Se tappoi kalat ja elävät organismit, ja juomavesi on saastunut pysyvästi Romaniassa, Unkarissa, Serbiassa ja Bulgariassa.

Minun ei tarvinne muistuttaa, että tätä onnettomuutta kutsutaan "toiseksi Tšernobyliksi" sen tuhoisien ympäristövaikutusten vuoksi.

Ellemme onnistu hyväksymään yksinkertaisessa yhteisessä päätöslauselmaesityksessä päättäväistä kantaa syanidia käyttävän kaivostekniikan täydellisen kieltämisen puolesta Euroopan unionissa, Euroopan komissiolle lähettämämme viesti on tulevaisuuden kannalta merkityksetön.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Joskus ympäristön hyvinvointi, luonnonperinnön suojele ja ihmisten yleinen hyvinvointi onnistuvat voittamaan jopa taloudelliset ja puolueelliset edut. Tämä korostuu tässä päätöslauselmassa.

Euroopan parlamentti on onnistunut tänään osoittamaan, että se puolustaa ensisijaisesti kansalaisten yleisiä etuja ja hyvinvointia. Syaniditekniikan käyttö kaivostoiminnassa muodostaa riskin, jota meillä ei ole varaa ottaa, koska seuraukset ovat peruuttamattomat.

Kannatan kuitenkin ajatusta teollisuuden muutoksen kannustamisesta alueilla, joilla syanidia käyttävään tekniikkaan perustuva kaivostoiminta on kielletty, antamalla riittävää taloudellista tukea "puhtaille" teollisuudenaloille sekä uusiutuville energiamuodoille ja matkailulle.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska katson, että syanidin käyttö kaivostoiminnassa olisi kiellettävä Euroopassa. Syanidi on kultakaivoksissa käytettävä erittäin myrkyllinen kemikaali. Se muodostaa vakavan vaaran ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Menneisyydessä tapahtuneet vakavat onnettomuudet ovat osoittaneet, että syanidin aiheuttamalla pilaantumisella voi olla peruuttamattomia vaikutuksia sekä ympäristöön että ihmisten terveyteen. Näin ollen kannatan vankasti tämäntyyppisen kaivostoiminnan kieltämistä mahdollisimman pian, jotta kenenkään nyt eikä tulevaisuudessa tarvitse altistua kaivostoiminnassa käytettävän syanidin tuhoisille vaikutuksille.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin syanidia käyttävien kaivostekniikoiden kieltämistä vuoteen 2011 mennessä koskevaa päätöslauselmaa vastaan useista syistä. Nykyisten syaniditekniikkaa käyttävien kaivoshankkeiden pysäyttäminen olisi vakava isku tätä tekniikkaa käyttäville jäsenvaltioille (Suomi, Ruotsi, Espanja, Romania, Bulgaria ja Kreikka) sekä syanidia tuottaville jäsenvaltioille (Belgia, Yhdistynyt kuningaskunta, Tšekin tasavalta ja Saksa). Euroopasta tulisi täysin riippuvainen tuodusta kullasta, jota käyttävät Euroopan jalometalliteollisuus sekä elektroniikka-ala. Noin 87 prosenttia tuotetusta syanidista käytetään muilla teollisuudenaloilla kuin kaivosteollisuudessa, muun muassa vitamiinien, korujen, liimojen, tietokoneiden elektronisten osien, tulenkestävien eristeiden, kosmetiikan, nylonin, maalien ja lääkkeiden valmistuksessa. Taloudessa on tekniikoita, jotka muodostavat vaaran ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Syanidia käyttävä tekniikka on vain yksi niistä. On laadittu sääntöjä ja normeja, jotta tällaista toimintaa voidaan harjoittaa turvallisissa oloissa ja estetään haittavaikutukset. Tämä periaate koskee myös kaivostekniikkaa. On voimassa olevaa lainsäädäntöä, jota on kunnioitettava. Meillä ei ole oikeutta kieltää, mutta meillä on oikeus suojella.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU totesi hyvin selväsanaisesti vesipolitiikan puitedirektiivissä asetetuissa veden laatua koskevista tavoitteista, että vesivarojen on oltava vapaat kaikenlaisista kemiallisista aineista. Syanidia käyttävän kaivostekniikan kieltäminen on ratkaisevan tärkeää, jotta nämä tavoitteet voidaan saavuttaa. Meidän on korvattava tämä tekniikka ympäristöystävällisillä vaihtoehdoilla, sillä syanidia käyttävä kaivostekniikka on aiheuttanut yli 30 vakavaa onnettomuutta 25 viime vuoden aikana.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin päätöslauselmaa vastaan, koska voimassa oleva direktiivi vuodelta 2006 tarjoaa mahdollisimman hyvän ympäristön ja ihmisten terveyden suojan

kaivostoiminnassa käytettävän syaniditekniiikan suhteen. Kun otetaan huomioon direktiivin kaivostoiminnan jäännösmateriaaleja koskevat tiukat säännökset ja toteuttamiskelpoisten vaihtoehtojen puute, ei ole tarvetta kieltää yleisesti syaniditekniiikan käyttöä kullan louhinnassa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin lopullisen tekstin puolesta. Yhteinen päätöslauselmaesitys hyväksyttiin vain yhdellä pienellä myönteisellä lisäyksellä muutettuna (jossa kannustettiin teollista muutosta alueilla, joilla syanidia käytävä kaivostekniikka on kielletty). Yritys muuttaa kehotus ”panna alulle täydellinen kieltä” kehotukseksi vain vaikutusten arvioinnin tekemisestä hylättiin nimenhuutoäänestyksessä (161 puolesta, 416 vastaan), kuten myös tarkistus, jonka mukaan kieltä vain ”harkittaisiin” (nimenhuutoäänestys: 246 puolesta, 337 vastaan). S&D- ja GUE/NGL-ryhmien kanssa tekemämme yhteinen tarkistus siitä, että ehdotettaisiin kieltä sekä päivämäärää, jolloin sen olisi oltava voimassa, hylättiin (nimenhuutoäänestys: 274 puolesta, 309 vastaan). Lopullinen päätöslauselma hyväksyttiin äänin 524 puolesta, 54 vastaan ja 13 tyhjää (ALDE-ryhmä äänesti tyhjää, koska vaikutusten arviointia koskevaa muutosta ei hyväksytty).

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) Kuten monet muutkin ruotsalaiset Euroopan parlamentin jäsenet, minä äänestin eilisessä Euroopan parlamentin äänestyksessä syanidia käyttävän kaivostekniikan yleisestä kieltämisestä Euroopan unionissa päätöslauselmaesitystä vastaan. Syanidit ovat myrkyllisiä, ja on erittäin tärkeää, että niiden käytössä noudatetaan asetettuja ympäristösuuntaviivoja ja että suodattaminen tapahtuu suljetuissa prosesseissa. Tämä on normaali käytäntö Euroopassa, ja se minimoi vaarallisten päästöjen riskin. Syanidin käytön täydellinen kieltäminen kaivostoiminnassa merkitsisi sitä, että Euroopan, myös Ruotsin, kultakaivokset täytyisi sulkea. Mielestäni syanidia käyttävän kaivostekniikan täydellinen kieltäminen ei ole viisasta, ennen kuin meillä on teknisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta mahdollinen vaihtoehto syanidisuodatukselle. Tästä syystä äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan.

15. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

16. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Olemme suruksemme saaneet kuulla uutisen suomalaisen kansainvälisen ihmisoikeustarkkailijan Jyri Antero Jaakkolan murhasta Meksikossa. Jaakkola ja hänen seurassaan ollut meksikolainen aktivisti Betty Cariño Trujillo murhattiin heidän ollessaan valvomassa ihmisoikeuksien noudattamista Meksikossa. Esitän surunvalittelut ja ilmaisen osanottoni uhrien perheille Euroopan parlamentin puolesta. Kuten näemme, maailma, jossa elämme, vaatii yhä tällaisia uhrauksia.

Kuten varmasti tiedätte, tein viime viikolla virallisen vierailun Yhdysvaltoihin. Avasin virallisesti parlamentin uuden yhteystoimiston Yhdysvaltojen kongressissa Washingtonissa. Kävin myös monia tärkeitä keskusteluja, joilla oli tarkoitus edistää yhteistyön ja varsinkin taloudellisen yhteistyön tiivistämistä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välillä. Keskustelimme myös strategisesta kumppanuudesta ja niistä muutoksista, joita Euroopan unionissa on tapahtunut Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Me edellytämme, että Yhdysvaltojen kanssa tehtävä yhteistyö tapahtuu yhdenvertaisin ehdoin.

Tänä sunnuntaina, 9. toukokuuta, vietetään Schumanin julistuksen 60-vuotispäivää. Tämän tapahtuman kunniaksi Euroopan parlamentti avaa ovensa kaikille kiinnostuneille lauantaina 8. toukokuuta Brysselissä ja sunnuntaina Strasbourgissa. Luxemburgissa järjestetään myös juhlatilaisuuksia julistuksen kunniaksi. Strasbourgissa vierailijoina ovat muun muassa yksi komission varapuheenjohtajista sekä Ranskan ja Saksan Eurooppa-asioista vastaavat ministerit. Myös minä olen paikalla, ja kehotan teitä kaikkia tulemaan Strasbourgin sunnuntaina, neljän päivän päästä.

17. Perussopimusten tarkistaminen – Euroopan parlamentin kokoonpanoa koskevat siirtymätoimenpiteet – Päätös olla kutsumatta koolle valmistelukuntaa perussopimusten tarkistamiseksi Euroopan parlamentin kokoonpanoa koskevien siirtymämääräysten osalta (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Íñigo Méndez de Vigon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta pöytäkirjaksi siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 muuttamisesta Euroopan parlamentin kokoonpanon osalta vaalikauden 2009–2014 loppuun asti: Euroopan parlamentin lausunto (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan 3 kohta) [17196/2009 – C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010)

– Íñigo Méndez de Vigon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan puolesta laatima mietintö Eurooppa-neuvoston ehdotuksesta olla kutsumatta koolle valmistelukuntaa tarkistamaan sopimuksia Euroopan parlamentin kokoonpanoa koskevien siirtymämääräysten osalta [17196/2009 – C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)] (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, saanen aloittaa puheenvuoroni Rilken säkeellä: *"Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß..."*. Rilke oli äskettäin pois menneen kollegamme Dimitris Tsatsosin lempirunoilija. Jo hyvän aikaa sitten, 19. marraskuuta 1997, Dimitris Tsatsosilla ja minulla oli kunnia esitellä Amsterdamin sopimusta koskeva mietintö parlamentille.

Juuri tuossa Amsterdamin sopimusta koskevassa mietinnössä me ehdotimme, että kaikkia perussopimuksiin tehtäviä muutoksia olisi valmisteltava etukäteen valmistelukunnassa.

Kutsuimme sitä yhteisömenetelmäksi. Juuri tätä valmistelukuntamenetelmää käytettiin laadittaessa perusoikeuskirjaa ja ennen kaikkea perustuslakisopimusta.

Haluan muistaa Dimitris Tsatsosia erityisesti tänään, kun olemme tekemäisillämme ensimmäisen uudistuksen Lissabonin sopimukseen, joka viime kädessä on se perustuslakisopimus, jonka puolesta taistelimme niin kovasti.

Tämä ensimmäinen uudistus, joka on Lissabonin sopimuksen pöytäkirjan N:o 36 muuttaminen, johtuu epäjohtonumukaisuudesta, sillä kun Euroopan parlamentin vaalit pidettiin viime vuoden kesäkuussa, Lissabonin sopimus ei vielä ollut tullut voimaan meidän kaikkien hyvin tuntemien ongelmien vuoksi.

Näin ollen Euroopan parlamentin viime vaalit pidettiin tuolloin voimassa olleen Nizzan sopimuksen mukaisesti, ja siinä määrätään Euroopan parlamentin jäsenmääräksi 736, kun Lissabonin sopimuksessa määrä on 751.

Asioita mutkistaa entisestään se, että vuoden 1976 säädöksessä säädetään Euroopan parlamentin jäsenen toimikauden kestoksi viisi vuotta. Tästä syystä emme voi yksinkertaisesti soveltaa Lissabonin sopimuksessa määrättyä 751 jäsenen määrää, sillä Lissabonin sopimuksen nojalla eräs valtio menettää kolme jäsentä, jotka on jo valittu ja jotka eivät siksi voi jättää parlamenttia tämän vaalikauden aikana.

Tästä syystä pöytäkirjaa N:o 36 on muutettava, jotta Lissabonin sopimukset voivat tulla voimaan, ja tällä vaalikaudella, 2009–2014, kun pöytäkirjan N:o 36 muutos tulee voimaan, Euroopan parlamentissa on poikkeuksellisesti 754 jäsentä.

Tämän vuoksi, arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvosto lähetti teille kirjeen, jossa se pyysi perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla parlamenttia antamaan lausunnon kahdesta kysymyksestä.

Ensimmäinen kysymys on, tarvitaanko pöytäkirjan N:o 36 muuttamisen valmisteluun valmistelukuntaa. Toinen kysymys on, voivatko valtioiden ja hallitusten päämiehet kutsua koolle hallitustenvälisen konferenssin pöytäkirjan N:o 36 muuttamiseksi.

Kysymykset liittyvät toisiinsa, vaikka niitä käsitellään kahdessa erillisessä mietinnössä. Aloitan hallitustenvälisen konferenssin koollekutsumisesta. Kuten sanoin, kyseessä on Lissabonin sopimuksen soveltamisen poliittinen tulos sekä poikkeuksellinen siirtymäratkaisu, joka kestää vain tämän vaalikauden ajan. Näin ollen hallitustenvälisessä konferenssissa käsitellään vain jotain, josta on jo sovittu: miten nämä 18 Euroopan parlamentin jäsentä jakautuvat 12 valtion kesken.

Siten, arvoisa puhemies, asiasta ei synny keskustelua Uskon, että hallitustenvälinen konferenssi voidaan kutsua koolle hyvin nopeasti ja se voi ratkaista kysymyksen jopa yhden aamupäivän aikana, koska poliittinen päätös on jo tehty.

Tästä syystä pyydän parlamenttia äänestämään hallitustenvälisen konferenssin puolesta ja totean, että mielestäni valmistelukuntaa ei tarvita asiassa, joka on jo ratkaistu. Me kannatamme hallitustenvälisen konferenssin järjestämistä; me vastustamme valmistelukunnan koollekutsumista.

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti kollegani ja hyvän ystäväni Íñigo Méndez de Vigon johdolla on samaa mieltä Eurooppa-neuvoston kanssa siitä, että ehdotetun muutoksen tekemiseksi Lissabonin sopimuksen pöytäkirjaan N:o 36 ei ole tarpeen kutsua koolle valmistelukuntaa, sillä kyseessä on vähäinen muutos. Se on tosin oleellinen siinä mielessä, että sen avulla Euroopan parlamentissa voi seuraaviin vaaleihin asti olla se määrä jäseniä, joka olisi valittu, jos Lissabonin sopimus olisi ollut voimassa.

Tämä nimenomainen tapaus on varsin paradoksaalinen, koska sekä Íñigo Méndez de Vigo että minä kuuluimme Euroopan perustuslakia laatineeseen valmistelukuntaan. Tässä tapauksessa tavoitteena on yrittää välttää tämä menettely, koska kyseessä on hyvin vähäinen – itse asiassa vain muotoa koskeva – muutos Lissabonin sopimukseen.

Olen iloinen siitä, että tällä tavoin, jos parlamentti hyväksyy Íñigo Méndez de Vigon esityksen ja kun hallitustenvälinen konferenssi on pidetty ja vastaavat ratifiointimenettelyt on saatettu päätökseen Euroopan unionin 27 jäsenvaltion parlamenteissa, 18 uutta Euroopan parlamentin jäsentä 12 valtiosta – Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Sloveniasta, Puolasta, Alankomaista, Maltasta, Latviasta, Italiasta, Bulgariasta, Ruotsista, Ranskasta, Itävaltasta ja Espanjasta – voivat tulla parlamenttiin mahdollisimman pian.

Siten näiden valtioiden kansalaiset saavat entistä paremman edustuksen Euroopan parlamenttiin. Olen tästä syystä hyvin tyytyväinen, että Íñigo Méndez de Vigo on laatinut tämän mietinnön ja että perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta on hyväksynyt sen hänen esittämässään muodossa. Toivon myös, että se saa laajan hyväksynnän tässä täysistunnossa ja että saamme nämä 18 puuttuvaa Euroopan parlamentin jäsentä tänne parlamenttiin mahdollisimman pian Lissabonin sopimuksen nojalla.

Maroš Šefčovič, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän Íñigo Méndez de Vigoa erinomaisesta mietinnöstä. Olen myös iloinen voidessani ilmoittaa Euroopan parlamentille, että komissio on hyväksynyt myönteisen lausunnon hallitustenvälisestä konferenssista, joka käsittelee 18 uuden Euroopan parlamentin jäsenen hyväksymiseksi tarvittavia perussopimuksen muutoksia.

Eurooppa-neuvosto oli pyytänyt komissiolta lausuntoa puheenjohtajavaltio Espanjan ehdotuksen pohjalta, ja koska puheenjohtajavaltio Espanjan ehdotus heijastelee pitkäaikaista poliittista sopimusta näiden 18 uuden parlamentin jäsenen pikaisesta tehtäviinsä astumisesta, komissio on suosittanut, että hallitustenvälinen konferenssi avataan mahdollisimman pian.

Espanjan ehdotuksen mukaisesti komissio korosti lausunnossaan myös, että hallitustenvälisessä konferenssissa olisi käsiteltävä vain kysymystä uusista parlamentin jäsenistä. Olin hyvin iloinen nähdessäni, että Íñigo Méndez de Vigon mietintö sai taakseen suuren enemmistön perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa, ja toivomme, että näin käy myös huomissa parlamentin istunnossa.

Esitän myös komission toiveen siitä, että tässä hallitustenvälisessä konferenssissa käsiteltävistä suppeista perussopimuksen muutoksista päästään nopeasti sopimukseen ja että jäsenvaltioiden ratifioinnin jälkeen 18 uutta parlamentin jäsentä voivat ryhtyä hoitamaan edustajantointaan mahdollisimman pian.

Carlo Casini, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, puhun hyvin lyhyesti, sillä johtamani valiokunta sai aikaan hyvin kattavan sopimuksen, jonka pääpiirteet on jo esitelty, ja siksi ei ole tarpeen pitkittää keskustelua turhaan.

Esiin noussut ongelma, josta valiokunnassa keskusteltiin, koski lähinnä seuraavaa: sekä vuoden 1976 vaalisäädöksessä että Lissabonin sopimuksessa edellytetään, että eri valtioiden kansalaiset valitsevat Euroopan parlamentin jäsenet välittömällä vaaleilla. Tämä on ongelma niissä tapauksissa, joissa Euroopan parlamentin jäsenten valitsemiseen tälle vaalikaudelle käytetty vaalijärjestelmä ei salli sellaisten ehdokkaiden tuloa Euroopan parlamenttiin, jotka eivät saaneet tarpeeksi ääniä parlamenttipaikan varmistamiseksi suoraan, mutta kuitenkin riittävästi ääniä voidakseen päästä parlamentin jäseniksi myöhemmin.

Joissain vaalijärjestelmissä tämä on mahdollista, mutta toisissa ilmeisesti ei. Jos me näin ollen emme tahdo viivyttää huomattavasti jäsenten liittymistä parlamenttiin, meidän pitäisi voida käyttää poikkeuksellisia siirtymäkauden nimittämistä, kuten neuvosto on hahmotellut.

Pitkien keskustelujen jälkeen valiokuntani katsoi, että tämä on kohtuullinen näkemys. Sen vuoksi me kannatamme sitä, mikä jo on esitetty. Minun on sanottava, että jätin itse tarkistuksen, jossa ehdotettiin tarkkailijoiden nimittämistä siirtymäkaudeksi, kunnes uudet jäsenet valitaan parlamenttiin. Vaikka tästä tarkistuksesta vielä keskustellaan, meidän on äänestettävä sitä vastaan – vaikka se on oma tarkistukseni – koska kompromissitarkistus mahdollistaa jäsenien nopean ja välittömän liittymisen parlamenttiin.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin todeta aluksi, että päätös, jonka tässä yhteydessä teemme, ei ole helppo. Ensinnäkin me tarkistamme perussopimusta. Vain vähän aikaa sopimuksen voimaantulon jälkeen me ehdotamme ensimmäistä kertaa sen tarkistamista. Tämä ei ole kevyesti otettava asia.

Toiseksi, me kuitenkin palautamme, vahvistamme ja luomme 18 parlamentin jäsenelle, joilla olisi ollut oikeus parlamenttipaikkaan, jos perussopimus olisi hyväksytty ennen vaaleja, mahdollisuuden käyttää tätä oikeutta. Lisäksi me annamme 12 valtiolle, joilla on oikeus järjestää tilanteensa Euroopan parlamentissa uudelleen, koska ne ovat sopineet koko Euroopan unionin kanssa nykyistä suuremmasta edustuksesta, mahdollisuuden käyttää tätä oikeutta. Siitä tässä on kysymys, mutta tämä on tärkeä päätös.

Perussopimuksessa itsessään kuitenkin edellytetään, että perussopimuksen muuttamiseksi kutsutaan koolle valmistelukunta. Neuvosto kysyy meiltä aivan järkevästi, onko tarpeen kutsua koolle valmistelukunta ratifioimaan kaikkien EU:n jäsenvaltioiden kanssa aikaansaatua sopimusta. Parlamentti vastaa, että se ei ole tarpeen. Se ei ole tarpeen tässä tilanteessa.

Tästä syystä se valtuuttaa neuvoston kutsumaan koolle hallitustenvälisen konferenssin ja muuttamaan perussopimusta, jotta 27 jäsenvaltiota voivat ratifioida muutoksen, minkä ansiosta 18 uutta parlamentin jäsentä voivat liittyä parlamenttiin ja 12 asianosaista valtiota saavuttavat täyden parlamentaarisen edustuksen.

Tästä on kyse, mutta asiassa on eräs ongelma. Myönnän ensiksi, että meillä oli hieman vaikeuksia päättää, täytyykö tulevien uusien jäsenien olla välittömällä vaaleilla valittuja vai voidaanko heidät valita jollain toisella tavalla.

Katson, että tämä ongelma, jota on tarkasteltava ja joka on esitettävä realistisesti, on ratkaistu tyydyttävästi. Kiitän mietinnön esittelijän Íñigo Méndez de Vigon lisäksi myös Andrew Duffia siitä, että saimme aikaan mielestäni hyvin tärkeän sopimuksen kolmen ryhmän välillä.

Me sanomme kyllä, muuttakaa perussopimusta, mutta ilman valmistelukuntaa, jotta tätä vahvistusta koskevaa oikeutta voidaan alkaa soveltaa. Samalla Euroopan parlamentti kuitenkin muistuttaa kansallisia parlamentteja siitä, että niiden on lähetettävä välittömällä vaaleilla valittuja jäseniä Euroopan parlamenttiin ja että Euroopan parlamentti aikoo tarkistaa Euroopan parlamentin vaalijärjestelmää, jotta parlamentti saa yhtenäisen ylikansallisen järjestelmän jäsentensä valitsemiseksi.

Olen iloinen, että näiden kahden näkökohdan välillä on päästy tasapainoon, joka mahdollistaa tämän kysymyksen ottamisen uudelleen käsiteltäväksi.

Andrew Duff, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä oleva ehdotus on luonnollisesti tehty ennen kuin perussopimus tuli voimaan. Jos perussopimus olisi tullut voimaan ennen kuin tällainen ehdotus oli tehty, me emme olisi hyväksyneet ehdotusta.

Parlamentti ei voinut hyväksyä sitä, että Ranska yritti nimittää kaksi sen kansalliskokouksen jäsentä Euroopan parlamenttiin. Ja jos olisimme suostuneet tähän perussopimuksen tultua voimaan – jos ehdotus olisi tehty ennen sen voimaantuloa – olisimme myös rikkoneet perussopimusta, koska ehdotus ei ole alenevan suhteellisuuden periaatteen mukainen.

Me hyväksymme siirtymäkauden ratkaisun, mutta kiista on varsin onnistuneesti tuonut esiin parlamentin kokoonpanoa ja vaalimenettelyä koskevat ongelmat. Olen tyytyväinen siihen, että kaikki ryhmät ovat nyt samaa mieltä siitä, että vaalimenettelyä on uudistettava perusteellisesti, ja parlamentti esittää lähiaikoina ehdotuksia, jotka edellyttävät hallitustenvälistä konferenssia. Sitä valmistelee kattavasti ja asianmukaisesti valmistelukunta, johon kuuluu kansallisia parlamentteja ja kansallisia poliittisia puolueita, joka on laajasti neuvoa-antava ja joka ratkaisee tämän kysymyksen hyvissä ajoin ennen vuotta 2014.

Olen hyvin kiitollinen muiden ryhmien kollegoille ja koordinaattoreille rakentavista neuvotteluista, joiden tuloksena on syntynyt vakaa aikomus uudistaa Euroopan parlamentin vaalimenettelyä.

Gerald Häfner, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tästä asiasta vallitsee laaja yksimielisyys. Odotamme kiinnostuneina parlamentin laajentumista ja 18 uutta jäsentä. Haluamme luoda nyt edellytykset sille, että he voivat tulla työskentelemään kanssamme.

On vain yksi pieni näkemysero, joka itse asiassa on hyvin suuri, koska se koskee työmme perustaa ja myös käsitystämme demokratian periaatteesta ja itse Euroopan parlamentista. Kysymys on siitä, kuka päättää, ketkä nämä uudet jäsenet ovat. Meille tämä ei ole toissijainen asia, vaan keskeinen kysymys. Perussopimuksen

mukaan Euroopan parlamentin jäsenet "valitaan yleisillä, välittömällä, vapailla ja salaisilla vaaleilla viiden vuoden pituiseksi toimikaudeksi." Valitsemisen suorittavat kansalaiset. Yhdessätoista kahdestatoista valtiosta tapahtui juuri näin.

Nyt yksi valtio sanoo, ettei se ole mahdollista ja että he lähettävät meille Euroopan parlamentin jäseniä, jotka heidän kansalaisensa valitsivat täysin eri tehtävään. Meistä tämä ei ole sopiva tapa kohdella parlamenttia, kansalaisten äänioikeutta eikä demokratian periaatetta.

Voisimme luopua valmistelukunnasta, jos tämä olisi vain teknisluonteinen kysymys eli jos olisimme sopineet perussopimusten noudattamisen periaatteesta. Tällä kohtaa perussopimus uhkaa kuitenkin romahtaa. Vaatikaamme valmistelukunnan koollekutsumista, sillä se on loistava keino saavuttaa yksimielisyys juuri tällaisista kysymyksistä Euroopan hallitusten tason ulkopuolella.

Ashley Fox, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön ja sen päätelmään, jonka mukaan perustuslaillista valmistelukuntaa ei tarvita. Tällainen valmistelukunta tuhlaisi vain aikaa ja veronmaksajien rahoja. Äänestäjieni keskuudessa ei todellakaan kaivata valmistelukuntaa, joka epäilemättä keskustelisi yhä syvemmästä poliittisesta yhdentymisestä. Ison-Britannian julkinen mielipide katsookin, että poliittinen unioni on jo edennyt liian pitkälle.

Vaikka olen tyytyväinen toimenpiteisiin, joiden avulla 18 uutta parlamentin jäsentä voivat ottaa paikkansa, heillä ei mielestäni pitäisi olla tarkkailijan asemaa siihen asti, että siirtymämääräykset tulevat voimaan. Tällainen toimenpide antaisi heille mahdollisuuden nostaa palkkaa ja kulukorvauksia ennen kuin heillä on oikeus äänestää, ja katson periaatteessa, että se on väärin.

Aikana, jolloin lähes kaikkien jäsenvaltioiden julkisia menoja odottavat suuret leikkaukset, parlamentin olisi näytettävä esimerkkiä. Meidän pitäisi aina käyttää julkisia varoja harkiten. Ryhmäni äänestää mietintöä vastaan, koska siinä ei piitata tästä tärkeästä periaatteesta.

Søren Bo Søndergaard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, olemme eri mieltä monista EU:ta koskevista asioista. Olemme epäilemättä eri mieltä myös monista Euroopan parlamenttia koskevista asioista. Uskon kuitenkin, että on laaja yksimielisyys siitä, että Euroopan parlamentin legitimiys perustuu siihen, että se on kansalaisten demokraattisesti ja välittömällä vaaleilla valitsema. No, nyt meillä on edessämme ehdotus, joka pakottaa meidät kohtaamaan sen tosiasian, että tämä voi muuttua. Käsiteltävänä on ehdotus, joka voi johtaa siihen, että seuraavan neljän vuoden aikana Euroopan parlamentissa asioita hyväksyvät henkilöt, joita ei ole demokraattisesti valittu, vaan jotka on nimitetty tänne. Tämä on mielestäni hyvin huono kehityssuunta. Se on mielestäni myös hyvin valitettava kehityssuunta.

Se on luonnollisesti vastoin perussopimusta. Sen vuoksi meidän olisi tarkistettava perussopimusta. Se on kuitenkin myös vastoin sitä, mitä me varsinaisesti käytännössä teemme. Kun Romania ja Bulgaria liittyivät Euroopan unionin jäseniksi vuonna 2007, sanoimmeko niille, ettei niiden tarvitse pitää vaaleja? Sanoimmeko me, että näistä valtioista tulevat jäsenet voisivat istua parlamentissa kaksi ja puoli vuotta ilman vaaleja? Ei, me määräsimme ne pitämään vaalit, ja näin olisi tehtävä myös uusien jäsenien tapauksessa. Näin olisi tehtävä siinäkin tapauksessa, että vaalit pidettäisiin vain yhdessä valtiossa, esimerkiksi Ranskassa.

Morten Messerschmidt, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, tilanne, jossa nyt olemme, on jotenkin outo. Olemme vuosien ajan kuulleet, kuinka Lissabonin sopimus olisi se väline, jolla taataan demokratia, avoimuus ja kansalaisten vaikutusmahdollisuudet EU:n lainsäädäntöön. Ja sitten yksi ensimmäisistä asioista, mitä Euroopan parlamentti päättää tehdä julistettuaan tätä kansalaisille vuosikausia, on sanoa ei suorille vaaleille, ei valmistelukunnan koollekutsumiselle ja ei kaikille niille välineille, joita olemme menneisyydessä käyttäneet vakuuttaaksemme kansalaiset perussopimuksen tarpeellisuudesta. Tässä on jotain hyvin kummallista.

Meidän olisi luonnollisesti suhtauduttava vakavasti valitsijakunnalle antamiimme lupauksiin, suhtauduttava vakavasti siihen, että parlamentin olisi koostuttava kansan välittömällä vaaleilla valitsemista henkilöistä, ja suhtauduttava vakavasti siihen, että perussopimuksia eivät muuta hallitukset vaan vaaleilla valitut edustajat. Molemmat näistä keskeisistä tekijöistä – ja sattumalta myös keskeisistä lupauksista – tuhoutuvat, jos nämä kaksi mietintöä hyväksytään. Nyt, kun olemme saaneet mitä halusimme, käänämme selkämme koko Lissabonin sopimuksen idealle ja sen koko perustelulle – kaikelle, jolla oli tarkoitus vakuuttaa kansalaiset siitä, miksi heidän olisi annettava yhä enemmän valtaa EU:lle. Edellisen puhujan tavoin minun on tästä syystä sanottava, ettei ryhmäni voi kannattaa näitä mietintöjä.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, menen suoraan asiaan. Íñigo Méndez de Vigon mietinnön 2 kohdassa korostetaan aivan oikein sitä, että yksi neuvoston ehdotuksista on täysin vuoden 1976 säädöksen hengen vastainen. Se koskee sitä, että kansalliset parlamentit nimittäisivät Euroopan parlamentin jäseniä, jotka vuoden 1976 säädöksen nojalla on valittava välittömällä yleisillä vaaleilla.

Kaikella kunnioituksella esittelijää kohtaan, pahoittelen sitä, ettei hän ole ottanut tätä paremmin huomioon ja käsitellyt sitä tiukemmin, selkeämmin ja tinkimättömämmin 5 kohdassa. Ei ole lainkaan mahdotonta pitää kiinni vaaleista. Jos jäsenvaltiot eivät halua järjestää täytevaaleja, niiden olisi yksinkertaisesti otettava huomioon vuoden 2009 vaalien tulos ja sovellettava sitä suhteellisesti niille juuri myönnettyyn Euroopan parlamentin jäsenten määrään.

Muunlainen ratkaisu olisi epädemokraattinen varsinkin kotimaassani Ranskassa, jossa kansallinen parlamentti valitaan enemmistövaaleilla ilman suhteellisuussäntöä. Tämä olisi itse asiassa eräänlainen hallituksen suorittama nimitys, mikä on perussopimusten hengen vastaista.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on yhä arvoitus, miten neuvosto saattoi käsitellä tällaista kysymystä näin kevyesti. Toivon, että tämä valitettava kömmähdyks ei jätä jälkeensä ongelmia ja että toimielintemme ja hankkeemme uskottavuus ei kärsi. Kerron teille konkreettisen esimerkin: Italian pitäisi valita yksi Euroopan parlamentin jäsen mahdollisesti järjestettävillä lisävaaleilla, mutta pitäisikö meidän olla huolestuneempia siitä, että järjestäisimme vaalit, joihin todennäköisesti osallistuisi enintään 5 prosenttia äänestäjäkunnasta, vai siitä, että käyttäisimme vuonna 2009 pidettyjen Euroopan parlamentin vaalien tuloksia vahvistaaksemme joka tapauksessa välittömällä yleisillä vaaleilla valitun Euroopan parlamentin jäsenen valinnan?

Oli miten oli, emme saa pahentaa tilannetta entisestään: Euroopan on nyt tärkeämpää kuin koskaan välttää institutionaalisia esteitä ja viivästyksiä jäsenten liittymisprosessissa. Myös minä korostan, kuinka tärkeää on, että kaikki 18 jäsentä ryhtyvät hoitamaan edustajantointaan Euroopan parlamentissa samanaikaisesti, jotta parlamentissa edustettuina olevien kansallisuuksien herkkää tasapainoa ei järkytetä. Tämä on kysymys, joka on – toistan – ratkaistava välittömästi: Minusta on mahdoton ajatus, että uusia jäseniä ei voitaisi valita parlamenttiin vaalikauden 2009–2014 jäljellä olevalle osalle.

Näin ollen meidän on pikaisesti hyväksyttävä tämä suositus ja mietintö, jotta Lissabonin sopimuksen pöytäkirjan N:o 36 muutokselle näytetään vihreää valoa kutsumatta koolle valmistelukuntaa vaan kutsumalla sen sijaan suoraan koolle hallitustenvälinen konferenssi, kuten esittelijä ehdottaa. Meidän on kuljettava nopeinta tietä, koska tässä vaiheessa keskusteltavaa on vähän. Sen sijaan meidän on käännettävä uusi lehti ja aloitettava rakentavasti uudelleen tämän valitettavasti hyvin kielteisen episodin jälkeen.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

Matthias Groote (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijä Íñigo Méndez de Vigoa. En pidä valmistelukunnan koollekutsumista tarpeellisenä. Kysymys on yksityiskohdasta, joka on selvennettävä. Euroopan parlamentti on valittu vuodesta 1979 lähtien välittömällä ja salaisilla vaaleilla, ja näin se pitäisi valita tulevaisuudessakin. Meidän ja neuvoston olisi viisasta ratkaista tämä ongelma mahdollisimman pian hallitustenvälisessä konferenssissa, koska 18 uudesta jäsenestä 16 on epätietoisuuden tilassa, mikä on varsin kestänytöntä. Pallo on siten takaisin neuvostolla. Pyydän neuvostoa olemaan antamatta periksi tässä asiassa vain siksi, että yksi jäsenvaltio on lyönyt laimin selvien sääntöjen laatimisen, koska se odotti Lissabonin sopimuksen tulevan voimaan aikaisemmin. Olen tyytyväinen siihen, että olemme saaneet tämän perussopimuksen, mutta nyt meidän on tehtävä läksymme.

Íñigo Méndez de Vigon mietintö on hyvä perusta tämän prosessin tehostamiselle. Neuvosto tekee viisaasti, jos se vastustaa kiusausta sallia yhden kansallisen parlamentin lähettää jäseniään Euroopan parlamenttiin. Tämä olisi ennakotapaus, enkä ole valmis hyväksymään sitä. Näin ollen annan esittelijälle täyden tukeni sillä ehdolla, että kansalliset parlamentit eivät saa lähettää jäseniä Euroopan parlamenttiin.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, Ranska on ainoa jäsenvaltio, joka ei ennakoinut Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja joka kieltäytyy noudattamasta kesäkuussa 2009 pidettyjen Euroopan parlamentin vaalien tulosta. Kun meitä pyydetään hyväksymään kolmas vaihtoehto kahden uuden Euroopan parlamentin jäsenen nimittämiseksi – Ranskan poikkeus – meitä pyydetään hyväksymään vakava unionin primaarioikeuden loukkaus: tarkoitan Euroopan parlamentin jäsenten valintaa välittömällä yleisillä vaaleilla, joka on ollut legitiimiytemme perusta 31 vuoden ajan.

Aiommeko me noudattaa yhden jäsenvaltion painostuksesta tehtyä neuvoston päätöstä, joka osoittaa tiettyä piittaamattomuutta Euroopan unionista ja sen kansalaisista? Parlamentti ei saa hyväksyä tätä eurooppalaisen demokratian periaatteen vakavaa loukkausta. Meidän on kieltäydyttävä heikentämästä legitimiyyttämme ja uskottavuuttamme Euroopan kansalaisten vaaleilla valittuina edustajina. Euroopan kansalaiset valitsevat haluamansa edustajat Euroopan parlamenttiin, eivät jäsenvaltioiden hallitukset.

Ranskan poikkeus oikeuttaa vaatimuksemme parlamentin osallistumisesta perussopimusten muuttamista varten mahdollisesti koolle kutsuttavaan valmistelukuntaan ja hallitustenvälisen konferenssin hylkäämisestä.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen ratifioinnin viivästyminen johti siihen, että Euroopan parlamenttiin nimitettiin 736 jäsentä nyt ehdotettujen 751 jäsenen sijasta. Tämä suurempi määrä on tarkoitus saavuttaa jakamalla 18 paikkaa 12 jäsenvaltion kesken ja vähentämällä Saksan paikkalukua kolmella, mutta näin ei voida tehdä, koska on sääntöjenvastaista päättää kolmen saksalaisen Euroopan parlamentin jäsenen toimikausi ennenaikaisesti.

Asiaa mutkistaa myös se, että perussopimuksen mukaan Euroopan parlamentin jäsenmäärä ei saa olla suurempi kuin 751. 18 uuden parlamentin jäsenen tulo vähentämättä Saksalta kolmea paikkaa edellyttää Lissabonin sopimuksen pöytäkirjan N:o 36 muuttamista. Tämä pitäisi toteuttaa valmistelukunnalla, joka laatii ehdotuksia jäsenvaltioiden sopimukseksi, joka sisällytetään perussopimukseen muutoksella. Jos näin ei tehdä, kaikki toimet, joita parlamentti tekee 754-jäsenenä – mikä määrä ylittää kolmella säädetyt 751 jäsenen määrän – ovat laittomia.

Parlamentin käsiteltävänä olevan ehdotuksen mukaan ongelma ratkaistaisiin hallitustenvälisellä konferenssilla, mutta kyse on Lissabonin sopimuksen merkittävästä tarkistuksesta ja muuttamisesta, joka edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden ratifiointia ja mahdollisuutta järjestää kansallisia kansanäänestyksiä. Kehotan parlamenttia vastustamaan tätä ehdotusta.

Rafał Trzaskowski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen täysin eri mieltä edellisen puhujan kanssa. Parlamentin oli vastattava kysymykseen, pitäisikö asiasta päättämään kutsua koolle valmistelukunta, ja olemme päättäneet olla tekemättä niin, mutta teimme päätöksen kunnioituksesta tätä uutta säädöstä kohtaan, joka itse asiassa lisää kaikkien tekemiemme päätösten legitimiyyttä. Tämä ei tietenkään muodosta ennakkotapausta tulevaisuutta ajatellen, koska kaikki todella tärkeät perussopimuksen muuttamista koskevat kysymykset, kuten vaalimenettely, edellyttävät valmistelukunnan koollekutsumista.

Kiitän Iñigoa ja koordinaattoreita siitä, että he tekivät tämän päätöksen. Se ei ollut helppoa. Meillä oli vaikeuksia nimetä 18 uutta parlamentin jäsentä, koska eräät jäsenvaltiot eivät olleet suunnitelleet menettelyä, mutta päätimme, että edustavuus on tärkein seikka, että se on meitä ohjaava periaate ja että parlamenttiin on saatava tasapainoinen edustus mahdollisimman pian. Sen vuoksi me valitsimme käytännöllisen ratkaisun ja kehoitimme jäsenvaltioita saattamaan vaalimenettelynsä päätökseen mahdollisimman pian, luonnollisesti sillä ehdolla, että kaikki meihin liittyvät parlamentin jäsenet valitaan välittömällä vaaleilla.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kysymys uusien parlamentin jäsenten nimittämisestä ei ole uusi; meidän on muistettava, että kollegamme Adrian Severin ja Alain Lamassoure työskentelivät kysymyksen parissa jo viime vaalikaudella. Miten voisi näin ollen olla hämmästyttävä, kun yksi valtio – sattumalta kotimaani Ranska – on täysin valmistautumaton kahden uuden Euroopan parlamentin jäsenenä nimittämiseen? Eikö se olisi kohtuudella voinut olettaa, että Lissabonin sopimus tulee jonain päivänä voimaan ja kysymys uusista parlamentin jäsenistä nousee esiin? Mikä sitten selittää tällaisen ennakoivuuden puutteen ja välinpitämättömyyden?

Totuus on, että antamalla pöytäkirjan N:o 36 luonnoksella Ranskalle mahdollisuuden nimittää Euroopan parlamentin jäseniä kansallisen parlamentin keskuudesta – ja säilyttää siten kasvonsa halvalla – uhkaamme itse asiassa loukata perustavanlaatuisia sääntöä, jonka mukaan Euroopan parlamentin jäsenet on valittava välittömällä yleisillä vaaleilla. Tämä on vastoin Euroopan parlamentin jäsenten valinnasta välittömällä yleisillä vaaleilla vuonna 1976 annetun säädöksen henkeä, ja se heikentäisi Euroopan parlamentin legitimiyyttä ja uskottavuutta.

Toisaalta yhdentoista muun jäsenvaltion asianmukaisesti valittujen edustajien ei tarvitse maksaa hintaa tällaisesta harrastelijamaisuudesta. Tämä tilanne on yksinkertaisesti jatkunut heidän ja heidän valtioidensa kannalta liian kauan, ja on vain oikeus ja kohtuus, että nämä vaaleilla valitut edustajat voivat liittyä meihin ja ryhtyä hoitamaan tointa mahdollisimman pian. Tästä syystä me katsomme, että asia olisi ratkaistava hallitustenvälisessä konferenssissa, joka voi nopeasti hyväksyä näiden jäsenten nimittämisen.

Meidän on kuitenkin vaadittava, että Ranska täyttää velvoitteen aivan niin kuin sen eurooppalaiset kumppanitkin ovat tehneet. Parlamentti, johon kokoontuvat Euroopan kansalaisten edustajat, ei voi hyväksyä tällaisia järjestelyjä. Kaikesta huolimatta tästä keskustelusta on se hyöty, että se on epäsuorasti osoittanut, että tulevaisuudessa on säädettävä yhdenmukaisesta menettelystä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemiseksi välittömillä yleisillä vaaleilla. Tämä uudistus on puolestaan toteutettava valmistelukunnan avulla. Jälleen kerran on todettava, että Euroopan parlamentissa tärkeää on oltava kansalaisten, ei hallitusten ääni.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Íñigoa hyvin tehdystä työstä sekä kaikkia siihen osallistuneita kollegoja yhteistyöstä. Monien vuosien työn ja varsin vakavien ratifiointiongelmien jälkeen Lissabonin sopimus on vihdoinkin voimassa. Se antaa kipeästi kaivattua vahvistusta Euroopan parlamentin roolille.

Meidän on suhtauduttava tähän tilaisuuteen vakavasti ja toimittava näiden saavutettujen toimielinuudistusten pohjalta. Meidän on keskityttävä edistykseen päätöksentekoon kaikkien Euroopan kansalaisten hyväksi. Meidän ei pitäisi käyttää niin paljon aikaa hallinnollisiin asioihin. Minä olen nopea ja tehokas, mutta hyvä päätöksentekijä. Euroopan unionin kansalaiset odottavat perustellusti, että teemme työmme tehokkaasti ja avoimesti.

Kunnioitan täysin unionin toimielinten välistä tasapainoa ja hyvää yhteistyötä, vaikka olen vakuuttunut siitä, että ehdotettu kompromissi tarjoaa toteuttamiskelpoisen ratkaisun. Tällä tavoin me voimme tehdä työmme tehokkaammin. Siten me vahvistamme Euroopan parlamenttia ja teemme suuren palveluksen Euroopan kansalaisille.

Lopuksi, tunnen henkilökohtaisesti eräitä jo valittuja tulevia kollegojamme, ja mitä nopeammin he voivat aloittaa työnsä, sitä parempi. Uskon vakaasti, että heidän asiantuntemuksensa tuottaa toimielimillemme lisäarvoa.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, muiden puhujien tavoin haluan kiittää esittelijä Íñigo Méndez de Vigoa. Hän on tehnyt erinomaista työtä välillä tulisissa ja aina jännittävissä olosuhteissa. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa käydyt keskustelut kestivät kauan; ne vastasivat haastetta ja sitä kiihkeyttä, jolla Euroopan parlamentin jäsenet suhtautuvat – aivan perustellusti – heihin välittömästi vaikuttavaan tärkeään kysymykseen, eli parlamentin kokoonpanoon ja sen jäsenten nimittämismenettelyyn.

Taas kerran esittelijä on kyennyt kokoamaan välillä hyvin erilaiset näkemykset ja kannanotot ja tiivistämään ne mielestäni erittäin tasapainoiseksi tekstiksi. Kiitän häntä tästä. Katson, että näissä kahdessa mietinnössä, sekä hallitustenvälisen konferenssin koollekutsumista koskevassa että parlamentin kokoonpanoa koskevia siirtymämääräyksiä käsittelevässä mietinnössä, esitetyille suosituksille on tunnusomaista realismi, käytännönläheisyys ja tehokkuus. Uskon, että tämä on pääpiirteissään se, mitä kansalaiset tässä ja muissakin kysymyksissä Euroopan unionilta odottavat.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin annan vilpittömät kiitokseni esittelijälle sekä kaikille varjoesittelijöille. Parlamentin olisi lähetettävä tänään selvä viesti siitä, että odotamme hyvin kiinnostuneina uusia parlamentin jäseniä ja että neuvosto on todella huolimaton. On korostettava jälleen kerran, että meidän hyvin selkeänä tehtävänä on löytää mahdollisimman nopeasti ratkaisu, jotta 18 vapailla vaaleilla valittua jäsentä voivat aloittaa työnsä mahdollisimman pian.

Parlamenttina meidän tehtävänä on yleisesti edustaa kansalaisia mahdollisimman hyvin, mutta myös työskennellä mahdollisimman taloudellisesti ja tehokkaasti valiokunnissa, ja tätä varten odotamme voivamme hyötyä myös niiden kollegojen asiantuntemuksesta ja osaamisesta, jotka on jo valittu vapailla ja asianmukaisilla vaaleilla. Itävaltalaisena odotan kovasti näkeväni Joe Weidenholzerin täällä, ja toivon, että voimme toivottaa hänet tervetulleeksi Euroopan parlamentin jäsenenä mahdollisimman pian.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, epäonnistuneen Lissabonin sopimuksen muste on tuskin ehtinyt kuivua, kun siihen jo ehdotetaan muutoksia, ja uusia jäseniä – jotkut puhuvat haamujäsenistä – ympäröivä kaaos on täydellinen. Tähän ovat tietenkin syynä muun muassa erilaiset vaalijärjestelmämme, jotka aiheuttavat demokratiaan liittyviä ongelmia. Esimerkiksi Ranskassa, missä ehdokkaat asettuvat ehdolle aluetasolla eikä vaalilistoja ole, ei ole kovin vaikeaa sallia edustajien siirtyä ylöspäin. Meidän olisi otettava selvästi kantaa vaaleilla valitsemisen puolesta ja parlamenttien suorittamaa nimittämistä vastaan.

Toiseksi, olisi myös täysin järkevää – ja tätä kansalaiset odottavat – että antaisimme konkreettisia tietoja jäsenten toiminnasta ja tuloista tarkkailukauden aikana. Tämä ”haamutilanne” ei todella ole omiaan lisäämään kansalaisten luottamusta EU:hun. Meidän on myös mahdollisimman pian selvennettävä sitä, milloin uusien jäsenten on määrä saapua ja millainen asema heillä on. Lisäksi ei ole vielääkään selvää, tarkastellaanko Lissabonin sopimusta uudelleen – mikä olisi toivottavaa – ja mikä on Kroatian jäseneksi liittymistä koskeva tilanne. Kansalaiset edellyttävät, että neuvosto ratkaisee tämän asian nopeasti.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Lissabonin sopimuksen säännösten nojalla Euroopan parlamentin kokoonpano on muuttunut. Vaikka sopimus tuli voimaan kuusi kuukautta sitten, nämä muutokset toimeenpanevaa hallitustenvälistä konferenssia ei vielääkään ole kutsuttu koolle. Jäsenvaltioiden on ratifioitava erityinen pöytäkirja, joka koskee Euroopan parlamentin jäsenmäärän lisäämistä. Tämä on suuri operaatio, mutta se ei muuta sitä tosiseikkaa, että perussopimus on pantava kaikilta osin viipymättä täytäntöön. Yhdyn esittelijän kantaan tästä asiasta.

On syytä muistaa, että on niiden jäsenvaltioiden etujen mukaista, joiden kansallinen valtuuskunta kasvaa perussopimuksen säännösten nojalla, että uudet jäsenet voivat aloittaa äänestäjiensä edustamisen mahdollisimman pian. Tämä on niiden demokratian perusperiaatteiden mukaista, joihin unioni perustuu. On tärkeää, että kaikki uudet jäsenet aloittavat Euroopan parlamentissa samanaikaisesti, jotta toimielintämme ei voida syyttää epäasianmukaisesta toiminnasta.

Milan Zver (PPE). – (SL) Myös minä liityn niihin, jotka korostavat, että Euroopan parlamentin on oltava täysin edustava ja työskenneltävä täydellä jäsenmäärällä mahdollisimman pian. Katson, että perustuslakiimme Lissabonin sopimukseen tehdyn muutoksen vuoksi parlamentin edustavuus ei vielääkään ole täydellinen. Katson myös, että hallitustenvälinen konferenssi olisi oikea ja nopein etenemistapa, ja sen avulla voisimme lujittaa oikeusperustaamme ja mahdollistaa Euroopan parlamentin täysimittaisen edustavuuden. Kiitän esittelijää Íñigo Méndez de Vigoa, joka on tutkinut oikeusperustoja, ja katson, että ne tuodaan tämpäpäiväisessä päätöslauselmassa hyvin esille. Yhdyn myös niihin teistä, jotka toivottavat uudet jäsenet tervetulleiksi Euroopan parlamenttiin, sillä katson, että me tarvitsemme heitä. Niille, jotka eivät omissa vaaleissaan, Euroopan parlamentin viime vaaleissa, ennakoineet, että olisi tarpeen nimittää tai pikemminkin valita lisäjäseniä, sanon, että Euroopan parlamentin legitimiys ei heikkene siitä, että kaksi jäsentä tulee kansallisista parlamenteista.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, muiden kollegojen tavoin katson, että jos joku on vaaleilla valittu Euroopan parlamenttiin, hänellä on oikeus aloittaa edustajantoimensa hoitaminen aivan samoin kuin niillä 736 jäsenellä, jotka ovat ryhtyneet hoitamaan edustajantointaan 12 viime kuukauden aikana. Tämä on lyhyen aikavälin ongelma, joka edellyttää lyhyen aikavälin ratkaisua, koska neljän vuoden kuluttua kaikki on ratkaistu ja toimii normaalisti.

Minusta on myös väärin syyttää jäsenvaltioita siitä, että ne eivät toimineet ennakoivasti 12 kuukautta sitten, koska silloin oli hyvin mahdollista, että Lissabonin sopimusta ei ratifioitaisi, ja tämä olikin monien ihmisten kanta kotimaassani ja muissa maissa. Mutta nyt, kun kaikki on ratifioitu, on tärkeää, että valitut henkilöt voivat ryhtyä hoitamaan edustajantointaan, jotta he voivat antaa panoksensa parlamentissa ja me voimme toimia normaalisti seuraaviin neljän vuoden päästä pidettäviin vaaleihin asti, jolloin kaikki on kunnossa.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan vain todeta, että olen samaa mieltä niiden arvoisien parlamentin jäsenten kanssa, jotka korostivat, kuinka tärkeää on ratkaista tämä Lissabonin sopimusta koskeva avoin kysymys, eli niiden 18 parlamentin jäsenen tilanne, jotka eivät vielä ole aloittaneet edustantoimensa hoitamista, koska viime vaalit pidettiin hieman ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.

Tästä syystä pöytäkirjan N:o 36 muuttaminen on tarpeen. Olen täysin samaa mieltä niiden kanssa, jotka katsovat, että se pitäisi tehdä mahdollisimman nopeasti ja että 12 jäsenvaltion kansalaisia edustavien 18 parlamentin jäsenen puuttuminen Euroopan parlamentista olisi korjattava mahdollisimman pian. Tästä syystä olen viime kädessä samaa mieltä Íñigo Méndez de Vigon kanssa, joka ehdottaa, että valmistelukuntaa ei tarvita, että hallitustenvälinen konferenssi olisi kutsuttava koolle mahdollisimman pian, että 27 jäsenvaltion parlamentit ratifioivat päätöksen heti kun mahdollista, ja että kyseiset 18 parlamentin jäsentä voivat siten aloittaa työnsä parlamentissa, mikä heidän olisi pitänyt voida tehdä jo tämän vaalikauden alussa.

Maroš Šefčovič, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on mielestäni osoittanut selvästi, että yritämme ratkaista poikkeuksellista tilannetta, että pyrimme käytännölliseen ratkaisuun ja että se on siirtymäkauden ratkaisu. Tästä syystä olen hyvin tyytyväinen Íñigo Méndez de Vigon pragmaattiseen lähestymistapaan ja hänen laatimaansa mietintöön, ja kuten keskustelusta ymmärsin, se on

myös saamassa taakseen hyvin vahvan tuen täällä täysistunnossa. On mielestäni hyvin selvää, että yhteisenä tavoitteenamme on saada 18 uutta jäsentä Euroopan parlamenttiin mahdollisimman pian.

Palatakseen komission kantaan, meiltä kysyttiin mielestäni hyvin yksinkertaisia kysymyksiä siitä, miten tämä muutos olisi toteutettava ja millä välineellä. Komissio on kannattanut varsin selkeästi hallitustenvälistä konferenssia käsiteltävän muutoksen laajuuden ja luonteen vuoksi.

Uusien parlamentin jäsenten valintamenettelyä käsitellään varmasti hallitustenvälisen konferenssin yhteydessä, mutta saanen todeta seuraavaa: kun Eurooppa-neuvosto pohti tätä asiaa, oli varsin selvää, että neuvosto pyrki tasapainottamaan yhtäältä sen, että uudet parlamentin jäsenet halutaan mieluiten valita mahdollisimman läheisesti Euroopan parlamentin vaaleja muistuttavalla tavalla, ja toisaalta tarpeen kunnioittaa kansallisia perustuslaillisia järjestelyjä; tähän perustuvat ne kolme vaihtoehtoa, jotka kattavat nykyisen tilanteen, joka luonnollisesti normalisoidaan seuraavin vaaleihin mennessä.

Lopuksi totean suhtautuvani myönteisesti Euroopan parlamentin sisäisiin pohdintoihin Euroopan parlamentin vaaleihin tulevaisuudessa mahdollisesti tehtävistä muutoksista, mutta meidän on mielestäni korostettava, että nämä ovat ja niiden on jatkossakin oltava erillisiä kysymyksiä. Tänään me keskustelemme siitä, miten saamme 18 uutta jäsentä Euroopan parlamenttiin. Seuraavalla kerralla keskustelemme mahdollisista vaaleihin tehtävistä muutoksista.

Íñigo Méndez de Vigo, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, kun niin erilaisia kantoja edustavat henkilöt kuin Mario Mauro, Bruno Gollnisch ja Trevor Colman tulevat siihen johtopäätökseen, että vaalimenettelyssä ja Euroopan parlamentin jäsenten valintajärjestelmissä on ongelmia, se merkitsee sitä, että tarvitsemme yhtenäisen vaalimenettelyn.

Tämä mandaatti sisältyi jo Rooman sopimukseen. Tästä syystä me koordinaattorit – ja käytän tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni heitä kaikkia, etenkin Ramón Jáuregui Atondoaa ja Andrew Duffia – olemme sopineet tarkistuksesta 2, josta äänestetään huomenna. Toivon, että parlamentti kannattaa tätä tarkistusta, jotta voimme pian ratkaista kysymyksen Euroopan parlamentin vaalien yhtenäisestä vaalimenettelystä. Tällä tavoin poistaisimme nähdäkseni tämäntyyppiset kysymysmerkit.

Rafał Trzaskowski mainitsi puheenvuorossaan Euroopan parlamentin tarpeellisen edustavuuden, jota useimmat muut puhujat ja myös komission varapuheenjohtaja Maroš Šefčovič korostivat.

Olen samaa mieltä. Mietinnön 1 kohdassa sanotaankin, että 18 uuden parlamentin jäsenen olisi ryhdyttävä hoitamaan edustajantointaan samanaikaisesti, jotta edustavuus ei kärsi.

Jotta uudet jäsenet voivat aloittaa Euroopan parlamentissa samanaikaisesti ja jotta noudatetaan Lissabonin sopimuksen muodostamaa poliittisen oikeudenmukaisuuden säädöstä, meidän on oltava käytännöllisiä, koska väliaikainen ja poikkeuksellinen tilanne edellyttää väliaikaisia ja poikkeuksellisia ratkaisuja.

Sen vuoksi sanon aivan avoimesti, että en pidä siitä mahdollisuudesta, että Euroopan parlamenttiin tulee jäseniä, joita ei valittu vuoden 2009 vaaleilla, ja totean sen myös selvästi mietinnön 2 kohdassa. Jos minun on kuitenkin valittava yhtäältä tämän vaihtoehdon, joka jättäisi nämä 18 jäsentä ulkopuolelle, ja toisaalta käytännöllisen ratkaisun, joka mahdollistaa heidän tulonsa parlamenttiin ja Lissabonin sopimuksen noudattamisen, välillä, pyydän parlamenttia – kuten pyysin jo mietinnössä – valitsemaan jälkimmäisen ratkaisun. Se on väliaikainen ja käytännönläheinen, mutta ennen kaikkea oikeudenmukainen.

Kiitan kaikkia yhteistyöstä ja mielenkiintoisista panoksista tähän mietintöön.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 6. toukokuuta 2010 klo 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Mielestäni ei ole oikeudenmukaista, että valtiot, joille on myönnetty lisäpaikkoja Euroopan parlamentissa, eivät ole vielä edustettuina. En puhu vain Maltan puolesta, jolle on myönnetty kuudes edustajanpaikka, vaan myös muiden samaan tilanteeseen joutuneiden valtioiden puolesta. Tosiasia on, että on ratkaistava oikeudellisia ja perustuslaillisia rajoituksia, jotta uuden Euroopan parlamentin jäsenet voivat ottaa heille kuuluvat paikkansa. Toisaalta kesäkuussa 2009 pidetyistä Euroopan parlamentin vaaleista kulunut pitkä aika kuvaa sitä, että EU:sta on tullut raskas instituutio, jolta kestää kuukausia, ellei vuosia, ryhtyä soveltamaan vajaan kuusi kuukautta sitten vihdoinkin hyväksytyn Lissabonin sopimuksen osia. Asianomaisten valtioiden edustuksen puutteellisuuden lisäksi on eräs toinen seikka, johon

on mielestäni kiinnitettävä välittömästi huomiota. Tarkoitan inhimillisiä seikkoja. Nämä kahdeksantoista tulevaa parlamentin jäsentä elävät varmasti etenkin psykologisesti hyvin vaikeita aikoja. Olen varma, että kaikki Euroopan parlamentin nykyiset jäsenet ymmärtävät näiden kahdeksantoista politiikan ahdingon.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Mielestäni Euroopan parlamentilla on velvollisuus päättää tästä asiasta mahdollisimman pian, jotta tulevat kollegamme, jotka on valittu demokraattisesti, voivat ryhtyä hoitamaan edustajantointaan. Tämä on erittäin tärkeätä paitsi heidän takiaan myös heidän äänestäjiensä päätösten kunnioittamista ajatellen. Emme saa pakottaa heitä odottamaan enää pidempään.

Kaikki uudet kollegamme olisi valittava demokraattisilla vaaleilla. Tiedän, että nykyisin eri jäsenvaltioiden vaalijärjestelmien välillä on huomattavia eroja. Toivon sen vuoksi, että nykyinen tilanne motivoi meitä käynnistämään vuoropuhelun EU:n jäsenvaltioiden vaalimenettelyjen yhdenmukaistamisesta.

Indrek Tarand (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kiitämme esittelijää erinomaisesta työstä. Olemme kuitenkin pettyneitä Ranskan päätökseen muuttaa eurooppalaisten äänestäjien alkuperäistä tahtoa ja nimittää uudet Euroopan parlamentin jäsenet Ranskan kansalliskokouksesta. Ceterum censeo – Ranska on päättänyt myydä Mistral-luokan sotalaivoja Venäjälle; uskomme, että se tulee vilpittömästi katumaan tätä.

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

18. Euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten 7. toukokuuta 2010 järjestettävän huippukokouksen valmistelut (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten 7. toukokuuta 2010 järjestettävän huippukokouksen valmisteluista.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, euroalueen valtion- ja hallitusten päämiehet kokoontuvat tällä viikolla, 7. toukokuuta, ja tämä Euroopan parlamentin keskustelu koskee tätä merkittävää huippukokousta. Huippukokouksessa on määrä virallistaa Kreikalle annettavaa lainaa koskeva sopimus, Kreikalle myönnettävä taloudellinen tukipaketti tämän euroalueeseen kuuluvan valtion vakavan taloustilanteen ratkaisemiseksi. On tarkoitus myös tarkastella, mitä tilanteesta ja näistä sopimuksista voidaan ottaa opiksi euroalueen ja koko Euroopan unionin tulevaisuuden varalta.

Valtion- ja hallitusten päämiehet tulevat perjantaina vahvistamaan Euroopan unionin Kreikalle tarjoaman taloudellisen ratkaisun. Toisin sanoen on määrä virallistaa Euroopan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksessaan 11. helmikuuta tekemä sitoumus – joka tässä vaiheessa on poliittinen sitoumus – sitoumus tukea Kreikkaa sen äärimmäisen vaikean taloudellisen tilanteen ratkaisemisessa.

Valtion- ja hallitusten päämiesten on siis määrä perjantaina esitellä, laatia ja sopia euroalueen muiden 15 jäsenvaltion tahto, että Kreikka saa tätä tukea, nämä lainat, kun sen hallitus on ensin hyväksynyt tiukan taloudellista ja rahoituksellista mukauttamista koskevan ohjelman. Tarkoituksena on varmistaa Kreikan ja koko euroalueen taloudellinen vakaus, ja tästä on päästy poliittiseen sopimukseen, ei pelkästään Kreikan osalta, vaan siitä sovittiin poliittisesti Euroopan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten 11. helmikuuta antamassa päätöslauselmassa.

Tämä on poliittisesti ja historiallisesti merkittävä päätös, sillä se on ratkaiseva euroalueen uskottavuuden ja koko unionin ulkoisen uskottavuuden kannalta taloudellisesta näkökulmasta. Se on merkittävä Euroopan unionista tehdyissä sopimuksissa edellytetyn julkisen talouden vakauden kannalta, euroalueen ja koko unionin julkisen talouden vakauden kannalta, ja se on hyvin merkittävä Euroopan unionin talouden tehokkaan ja kestävä taloudellisen elpymisen kannalta.

Komission jäsen Rehn, joka on paikalla, julkisti tänään komission ennusteen vuosille 2010–2011, jonka viesti kertoo Euroopan unionin talouden asteittaisesta elpymisestä. Komission ennusteessa vahvistetaan, että Euroopan unionin talouden elpyminen on käynnistynyt ja että koetun historian merkittävimmän taantumun jälkeen koko Euroopan unionin kasvun ennakoidaan olevan yksi prosentti vuonna 2010 – tänä vuonna – ja 1,75 prosenttia vuonna 2011.

Euroopan unionin talouden taantuma päättyi siis viime vuoden kolmannella neljänneksellä ja talouden elpyminen on käynnistynyt. Euroopan talouden elvytysuunnitelma ja jäsenvaltioiden tekemät päätökset ovat selvästi osaltaan edistäneet tätä, kun eri valtioiden talouteen on pumpattu suuria rahamääriä

jäsenvaltioiden talousarvioista ja unionin talousarviosta Euroopan talouden elvytysuunnitelman kautta. Tämä on yksi syistä – toistan sen vielä – siihen, että historian pahimman taantuman jälkeen havaitsemme jo talouden elpyvän unionissa.

Nämä ovat Euroopan komission ennusteita, ja epäilemättä päätöksellä antaa luottoa Kreikalle on ratkaiseva merkitys sen varmistamisessa, että euroalueen ja koko Euroopan unionin talouden elpyminen on sekä tehokasta että kestävä.

Katsomme, että Euroopan unioni on vastannut hyvin nykyiseen taloustilanteeseen, talouskriisiin, tehdessään kaiken voitavansa vastataksaan tilanteeseen. Erityisesti katsomme unionin vastanneen hyvin Kreikan äärimmäisen vakavaan taloustilanteeseen, sillä Euroopan unioni on todellakin viime kuukausina ottanut selkeitä askelia kohti sitä, mitä olemme alkaneet kuvata unionin taloushallinnoksi. On otettu selkeitä edistysaskeleita. Toisinaan ne ovat vaikuttaneet hitailta, liian hitailta, mutta joka tapauksessa on otettu askelia eteenpäin turvallisella ja määrätietoisella tavalla, ja tämä kulminoituu perjantaina Euroopan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksessa.

Katsomme, että unionin taloushallinnolla on oltava vankka perusta. Siihen kuuluu ensinnäkin vastuun kantaminen tehdyistä sitoumuksista, esimerkiksi kun sopimus Euroopan unionista allekirjoitetaan ja ratifioidaan. Perustaan kuuluu myös solidaarisuus, joka on Euroopan unionin ja kaiken sen politiikan keskiössä oleva periaate. Kolmas seikka on julkisen talouden vakauttaminen, Euroopan unionin ulkoisen edustuksen koordinointi – esimerkiksi G20-kokouksien osalta – sekä kasvun ja kriisistä selviytymisen koordinointi. Olen vakuuttunut, että näin todetaan asiakirjassa, jota komission jäsen Rehn aiheesta valmistelee ja jonka hän esittää komissiolle 12. toukokuuta.

Lopuksi haluan todeta, että perustettava ja kehitettävä unionin taloushallinto, jonka perustuksia Euroopan unionissa luodaan, edellyttää tehokkaista välineitä ja valvontaa koskevan osatekijän. Olen varma, että valmisteltavassa komission asiakirjassa viitataan tähän. Tarvitsemme laatua julkiseen talouteen. Tarvitsemme rahoitusjärjestelmän valvontaa, rahoitusjärjestelmän eurooppalaista valvontaa, ja tämän osalta kehotan Euroopan parlamenttia mahdollisimman pian hyväksymään rahoitusvalvontapaketin. Paketin olisi sisällettävä ne asetukset ja direktiivit, joista parlamenttissa nyt keskustellaan ja joista keskustellaan asiasta vastaavassa valiokunnassa muutaman seuraavan päivän aikana ja sitten täysistunnossa.

Tarvitsemme myös mekanismeja mahdollisten kriisien ehkäisemiseksi ja tarvitsemme – kuten aiemmin totesin – kyvyn puhua yhdellä äänellä unionin ulkoisessa edustuksessa, ja tässä tarkoitan nimenomaan G20-kokouksia. Katson, että nämä ovat askelia kohti unionin taloushallintoa; Kreikalle myönnetty tuki ja lainat ovat osa tätä, ja tämän vuoksi katson, että Euroopan unioni etenee oikeaan suuntaan ja on vahvistanut tämän suunnan.

Olen varma, että valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyvät Kreikan taloudellisen avun paketin, joka on lyhyesti sanottuna, kuten he totesivat 11. helmikuuta antamassaan lausunnossa, sitoutumista talouden vakauteen, euroalueen ja koko Euroopan unionin talouden vakauteen.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, minua pyydettiin antamaan parlamentille julkilausuma ennen euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten perjantain huippukokousta.

Aluksi haluan ilmaista osanottoni Ateenan tämänpäiväisten väkivaltaisuuksien uhrien perheille. Demokraattisissa yhteiskunnissamme kansalaisilla on oikeus olla eri mieltä ja osoittaa mieltään, mutta mikään ei oikeuta väkivaltaan turvautumista.

Tarkastelen nyt viime sunnuntaina hyväksyttyä taloudellista tukipaketti Kreikalle. Sitten esitän joitakin näkemyksiäni siitä, mitä on tehtävä tämänlaisten kriisien toistumisen ehkäisemiseksi.

Mitä tulee Kreikkaan, Kreikan viranomaiset ovat hyväksyneet monivuotisen julkisen talouden vakauttamista ja rakenneuudistusta koskevan ohjelman. Se laadittiin yhdessä komission, Euroopan keskuspankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa.

Kreikan hallitus on esittänyt vankan ja uskottavan paketin, joka ohjaa Kreikan talouden kestävälle tielle ja palauttaa luottamuksen. On tärkeää, että annamme tunnustusta pääministeri Papandreoun ja hänen hallituksensa osoittamalle rohkeudelle.

Kreikka ryhtyy tuskallisiin ponnistuksiin, mutta me kaikki tiedämme, ettei näille ponnistuksille ole vaihtoehtoja.

Vastavuoroisesti komission ja Euroopan keskuspankin suosituksesta on aktivoitu koordinoitu yhteisön mekanismi Kreikan tukemiseksi. Tämä on ennennäkemätön solidaarisuuden osoitus, jollaista ei ole toteutunut missään päin maailmaa.

Tuella on ratkaiseva merkitys Kreikan auttamisessa saamaan taloutensa jälleen hyvälle tolalle, ja sillä säilytetään taloudellinen vakaus euroalueella kokonaisuudessaan.

Haluan korostaa, että komissio on varmistanut mekanismin, joka perustuu kahdenvälisiin luottoihin, olevan aidosti yhteisön mekanismi. Komissiolla oli keskeinen asema sen perustamisessa, ja sillä tulee olemaan merkittävä asema sen hallinnoinnissa ja täytäntöönpanossa.

Komissiolla on ja tulee olemaan keskeinen tehtävä sen arvioinnissa, että Kreikka noudattaa paketin ehtoja. Komissio hallinnoi myös jäsenvaltioiden myöntämä kahdenvälisiä lainoja.

Viikon loppuun mennessä meillä on jo kriittinen massa jäsenvaltioita, jotka ovat saattaneet päätökseen näiden Kreikalle myönnettävien kahdenvälisten lainojen käsittelyn. Vakaa käsitykseni on, että Kreikalle myönnetty ennennäkemätön taloudellinen tuki – 110 miljardia euroa – ja sopeuttamisohjelma ovat asianmukainen vastaus Kreikan kriisiin. Meillä ei ole syytä epäillä, etteivät Kreikka ja euroalueen jäsenvaltiot panisi sitä tiukasti täytäntöön.

Samaa mieltä ovat muut merkittävät tahot. Panin merkille esimerkiksi G20-maiden valtiovarainministerien edellisen, nykyisen ja tulevan puheenjohtajan juuri antaman tätä tukevan lausunnon. Valitettavasti kaikki markkinatoimijat eivät vielä vaikuta vakuuttuneilta. Meidän on todettava ääneen ja selkeästi, että epäilijät ovat väärässä. Palaan tähän hetken kuluttua.

Euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksessa perjantaina tarkastelemme tämän sopimuksen lisäksi siitä, mitä meidän on tehtävä ottaaksemme opiksi tästä tilanteesta. Keskustelu on tietysti lähtökohta, sillä päätöksistä on keskusteltava edelleen ja lopulta kaikkien 27 jäsenvaltion on osallistuttava niiden tekemiseen – niin euroalueen jäsenvaltioiden kuin kaikkien muidenkin Euroopan unionin jäsenvaltioiden. Haluan sanoa tämän erittäin selkeästi: keskustelu ja päätöksenteko 27 valtion kesken on voimavara.

Vaikka meidän onkin nopeutettava menettelyjämme, tosiasia on, että 27 valtion yhteistyö – jolle ei ole vertaista missään päin maailmaa – tarjoaa parhaan mahdollisen perustan yhteiselle tulevaisuudellemme yhä tiukempien yhteyksien maailmassa.

Havaitsen kolme merkittävää harkinnan ja toiminnan osa-aluetta: ensinnäkin on arvioitava uudelleen taloushallinnon sääntöjä, myös kasvu- ja vakaussopimusta, ja toiseksi rahoitusmarkkinoiden uudistusta.

Komissio on tehnyt intensiivisesti työtä taloushallinnon eteen ja on valmis esittämään ehdotuksensa sen parantamisesta ensi keskiviikkona. On tarkasteltava kolmea merkittävää rakennuspalikkaa. Ensinnäkin vastuullisuutta: meidän on vahvistettava vakaus- ja kasvusopimusta ja ennen kaikkea valvottava, että jäsenvaltiot noudattavat sitä. On ilmeistä, että on vahvistettava niin sopimuksen ennalta ehkäisevää kuin korjaavaakin ulottuvuutta. Olen iloinen havaitessani, että suurin osa sopimusta aiemmin kritisoineista – tai jopa sen heikentämistä vaatineista – hyväksyvät nyt voimakkaammat säännöt ja varsinkin niiden tiukan täytäntöönpanon.

Toinen asia on keskinäinen riippuvuussuhde. Olemme tässä kaikki osallisina. Katson, että kriisi on osoittanut selvästi, että meidän on tarkasteltava jäsenvaltioidemme välisiä epätasapainotiloja, erityisesti euroalueella. Tähän sisältyy eroavuudet niiden kilpailukyvyssä, sillä se on ratkaiseva osatekijä, joka aiheuttaa muunlaisia epätasapainotiloja.

Tämä ei tietenkään voi merkitä sitä, että joistakin on tultava vähemmän kilpailukyisiä, jotta muut vaikuttaisivat suhteellisen kilpailukykyisiltä. Me kaikki kilpailemme maailmanmarkkinoilla. Meidän on vahvistettava yleistä kilpailukykyämme tasapainoisella, toisia vahvistavalla tavalla. Katson, että meidän on tarkasteltava myös muita epätasapainotilojen syitä. Jotta voimme edistyä, ehdotamme entistä laajempaa valvontaa ja talouspolitiikan entistä laajempaa koordinoitua. Olen myös iloinen havaitessani entistä enemmän avoimuutta tälle jäsenvaltioissa.

Kolmas asia on johdonmukaisuus. Meidän on pohdittava, onko julkista taloutta koskevien sääntöjemme järjestelmä täydellinen. Pidän hyödyllisenä pysyvän mekanismin luomista häiriötilanteiden tarkastelemiseksi. Loppujen lopuksi on parempi katsoa kuin katua.

Toivon meidän voivan tarttua mahdollisuuteen ja luota teidän tukeen näiden uudistusten toteuttamisessa. Poliittisesta näkökulmasta katson, että Euroopan yhdentymisen kannalta olemme tilanteessa, jossa vaarana

on jälkeen jääminen tavoitteista, jos emme nyt rakenna Eurooppaa. Emme voi jäädä polkemaan paikoillemme. Elämme nyt Euroopassa hyvin erityislaatuista aikaa, jona solidaarisuuttamme ja vastuullisuuttamme koetellaan päivittäin. Toivon jäsenvaltioidemme johtajien kykenevän tarttumaan tilaisuuteen, ei pelkästään auttaakseen muita vaan myös osoittaakseen vastuullisuuttaan yhteisestä eurooppalaisesta hankkeestamme.

Uudistukset toteutetaan jo käynnissä olevien ennennäkemättömien ponnistusten avulla. On kiistatonta, että joidenkin jäsenvaltioiden alijäämää ja velkatasoa on korjattava määrätietoisesti ja nopeammin, kuin ennen kriisiä suunniteltiin.

On kuitenkin myös todettava, ettemme voi jättää huomioimatta sitä, että vuoden 2009 talousarvion tilanteen heikkeneminen aiheutui pitkälti automaattisten vakauttajien toiminnasta Euroopan ulkopuolella syntyneen rahoituskriisin aiheuttaman odottamattoman taloudellisen toiminnan hidastumisen vuoksi. Toisin sanoen euroalueen yleinen tilanne oli pitkälti seurausta ympäri maailmaa ajetuista taantumasta vastaavista politiikoista.

Oli koko ajan selvää, että tilanne tulisi korjautumaan, ja suurin osa euroalueen jäsenistä on jo toteuttanut rohkeita uudistuksia esimerkiksi eläkejärjestelmissään. Hallitusten osoittamalle vastuullisuudelle tarvitaan rahoitusmarkkinoiden toimijoiden vastinetta. Tämän vuoksi on yhtä tärkeää jatkaa kestävän ja vastuullisen rahoitusalan kehittämistä talouden ja kansalaisten palvelemiseksi.

On pidettävä mielessä, että rahoitusmarkkinoiden toimijat ovat keskeisessä asemassa markkinoiden mielialan muokkaamisessa. Myös psykologialla on merkitystä markkinoilla. Rahoituskriisi syntyi lyhytnäköisyydestä, prosyklisyydestä ja vastuuttomuudesta. Tämä meidän on kiireesti korjattava.

Tarvitsemme vahvat ja vakaat eurooppalaiset rahoituspalvelujen markkinat tarjoamaan tulevan kasvun edellyttämät investoinnit Eurooppa 2020 -näkömyksen mukaisesti. Kaikkien markkinatoimijoiden on käytäyttyävä vastuullisesti. Olemme jo tehneet paljon rahoitusmarkkinoiden uudistuksen eteen. Luotan parlamenttiin, jotta se tekee tämän selväksi kaikille.

Yhteisön toimielimet toimivat, ja niiden on nähtävä toimivan yhdessä, parlamentin, neuvoston ja komission. Olemme priorisoineet työn vastuulliseen riskinhallintaan, entistä turvallisempiin johdannaismarkkinoihin, entistä parempaan rahoitusvalvontaan ja sen varmistamiseen, että pankeilla on riittävä pääoma todellisten riskiensä kattamiseen. Työtä on vauhditettava.

Meidän on tulevana viikkoina saatettava päätökseen käynnissä olevat uudistukset. Kuten totesin parlamentissa vain kaksi viikkoa sitten, toivon näkeväni pian hedge-rahastoja ja pääomarahastoja koskevan ehdotuksemme tulevan hyväksytyksi.

Toivon myös pikaista sopimusta tehokkaista uusista yhteisön valvontajärjestelyistä. Euroopan järjestelmäriskikomitean ja kolmen valvontaviranomaisen olisi aloitettava työnsä vuoden 2011 alussa.

Ne eivät kuitenkaan saa jäädä paperitiikereiksi. Yhteinen vastuumme on varmistaa, että niillä on työssään tarvitsemansa välineet. Tämä käsittää sitovan päätöksentekovallan todellisista hätätiloista selviämiseksi, yhteisön sääntöjen noudattamisen valvomiseksi – ja korostan, yhteisön, ei kansallisten sääntöjen – sekä riitojen ratkaisemiseksi kansallisten valvojen kollegiossa. On korkea aika tehdä nämä päätökset ja varmistaa, että ne ovat kunnianhimoisia.

Lisäehdotuksia esitetään tänä vuonna tallettajien ja investojien suojan parantamiseksi, toimenpiteiden vahvistamiseksi markkinoiden väärinkäyttöä vastaan, pankkien pääoman laadun ja määrän parantamiseksi edelleen sekä lainapääoman liiallisen osuuden torjumiseksi pääomasta.

Viimeisten kolmen kuukauden aikana, ja paradoksaalisesti vielä tällä viikolla, tilanne valtionvelkamarkkinoilla on herättänyt uusia huolenaiheita. Komissio tekee jo töitä johdannaismarkkinoiden perusteellisen korjauksen parissa lisätäkseen markkinoiden avoimuutta ja turvallisuutta. Ensimmäisessä vaiheessa esitämme lainsäädäntöä kelvollisten johdannaissovimusten standardoimiseksi, asettamalla ne asianmukaisesti säänneltyyn ja valvottuun keskusvastapuoliselvitykseen. Tällä hetkellä tarkastelemme myös sitä, tarvitaanko itsenäisillä johdannaismarkkinoilla lisää erityistoimenpiteitä.

Kriisi on myös jälleen kerran nostanut esiin luottoluokituslaitosten aseman. Näillä laitoksilla on rahoitusmarkkinoiden toiminnan kannalta ratkaiseva tehtävä, mutta luokitukset vaikuttavat liian syklisiltä, niissä luotetaan liikaa markkinoiden yleiseen tunnelmaan perusasioiden sijaan – riippumatta siitä, onko tunnelma markkinoilla liian optimistinen tai liian pessimistinen. Koska luottoluokituslaitoksilla on näin keskeinen asema ja vaikutusvalta markkinoihin, niillä on myös erityisen vastuu varmistaa, että niiden arviot

ovat sekä järkeviä että kattavia. Tämän vuoksi komissio esitti vuonna 2008 nopeasti uutta näitä laitoksia koskevaa lainsäädäntöä, joka tulee voimaan muutaman seuraavan kuukauden kuluessa.

Näillä säännöillä varmistetaan, että luottoluokituslaitokset toimivat entistä avoimemmin, julkistavat menetelmänsä ja välttävät eturistiriitoja, mutta meidän on mentävä vielä pidemmälle. Vahvistaaksemme näiden Euroopan laajuisen ulottuvuuden toimijoiden valvontaa, komissio katsoo, että ne on asetettava tulevan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen suoraan valvontaan, ja juuri tätä me ehdotamme.

Olemme myös aloittaneet pohdinnan siitä, tarvitaanko kenties lisätoimia erityisesti valtionvelan asianmukaisen luokituksen varmistamiseksi. Meidän on siivottava oma pesämme samalla kun kehotamme muita toimimaan samoin.

Komissio tekee kaiken tarvittavan varmistaakseen, etteivät rahoitusmarkkinat ole keinottelun leikkikenttä. Vapaat markkinat ovat menestyksekkäiden talouksien toiminnan perusta, mutta vapailla markkinoilla tarvitaan sääntöjä ja niiden noudattamista, ja näitä molempia on tiukennettava, jos vastuuton käyttäytyminen vaarantaa sen, mikä ei voi eikä saa vaarantua.

Markkinakäyttäytymisen on perustuttava järkevään ja objektiiviseen analyysiin, ja rahoituspalveluiden on ymmärrettävä, mitä ne tarkalleen ovat: palveluita, eivät itsetarkoitus. Niiden ei pidä irrottautua taloudellisesta ja sosiaalisesta tehtävästään. Itse asiassa rahoitusmarkkinoiden toimijat ovat yhä mukana toiminnassa koska sääntelyviranomaiset ja demokraattiset elimet – viime kädessä veronmaksajat – vakauttavat markkinat rahoituskriisissä.

Me toimimme nopeasti silloin, ja juuri tästä syystä me toimimme nopeasti myös tulevaisuudessa. Tämän perjantain euroryhmän valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksen on siis oltava selvä, ja siitä tulee selvä me teemme, mitä tarvitaan – kaikilla rintamilla.

Puhemies. – (PL) Haluamme yhtyä komission puheenjohtaja Barroson puheenvuorossaan esittämään osanottoon. Tapahtumat, joista puheenjohtaja Barroso puhui, tapahtuivat Kreikassa tänään. Toivomme suuresti, että Kreikka pääsee umpikujasta. Hiljattaiset ongelmat siellä ovat herättäneet huomiota ja huolta kaikissa Euroopan parlamentin jäsenissä.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, elämme Euroopassa erityisen vaikeaa aikaa. Kreikassa on vakava kriisi, jolla on vaikutusta kansalaisiin ja kuten totesitte, traagisia ja dramaattisia vaikutuksia, ja velkaantuminen kasvaa suurimmassa osassa jäsenvaltioita, eikä yhteisön vastaus aina vastaa toiveitamme, mutta sellainen on kuitenkin olemassa.

Eurooppalaisten on nyt aika ottaa opikseen näistä tapahtumista ja vaatia yhteisön hallinnon radikaaleja uudistuksia. Uudistuksilla on varmistettava, että jäsenvaltiomme lakkaavat tekemästä päätöksiä yksinään kuulematta kumppaneitaan – joiden kanssa niillä kuitenkin on yhteinen valuutta, yhteiset arvot ja yhteinen kohtalo – talousarvionsa ensisijaisista tavoitteista, julkisen talouden tavoitteista ja sosiaalisista tavoitteista. Tarvitaan uudistusta ihmisten ajattelutavassa, jotta puolueet, ministerit, kansalliset kollegamme lakkaavat haukkumasta järjestelmällisesti yhteisössä tehtyjä päätöksiä, kun ovat itse osallistuneet niiden tekemiseen.

Voimmeko me itse asiassa enää vaatia kumppaneiltamme solidaarisuutta kun kohtaamme vaikeuksia, ja unohtaa ne täysin asioiden normalisoiduttua? Voimmeko enää vaatia kumppaneiltamme merkittävää tukea, kun emme kykene takaamaan täydellistä avoimuutta julkisten talouksiemme esittämisessä? Lopuksi, voimmeko enää yllätyä siitä, että vaatiessamme solidaarisuutta, meille esitetään kysymyksiä, kun kansalaisista osa tekee 35 tunnin työviikkoa ja jää eläkkeelle ennen 60. ikävuotta, ja toiset tekevät 48 tunnin työviikkoa ja jäävät eläkkeelle 67-vuotiaina? Minun mielestäni emme. Päinvastoin, katson että on tullut aika esittää todellisia kysymyksiä ja tarjota näihin kysymyksiin todellisia vastauksia.

Suurimmalta osalta nämä vastaukset eivät ole kansallisia, vaan eurooppalaisia, tässä maailmassa jossa elämme. Vastauksissa ei ole kyse julkisen mielipiteen liehittelystä, vaan vastuullisuudesta ja järjestyksestä. Me olemme vastuussa näistä vastauksista, meidän on esitettävä ne epäröimättä, tai sitten ne määrätään meille nopeammin kuin uskomme. Kansalaiset voisivat silloin syyttää meitä – ja aivan perustellusti – siitä, ettemme ole hoitaneet velvollisuuksiamme, ettemme ole kertoneet heille totuutta, mutta heidän on myös kestettävä vieläkin tuskallisempia päätöksiä kuin ne, jotka tänään on tehtävä. Meidän on hyvin selkeästi vaadittava taloudellista Eurooppaa, sosiaalista Eurooppaa ja verotuksellista Eurooppaa, mikä edellyttää hallituksilta niin oikealla kuin vasemmallaakin hyvin käytännöllisiä toimenpiteitä.

Kuullaanko tämä neuvoston kokouksessa? Voimmeko varmistaa, että suullaan selvästi? Esitän kysymyksen jäsen Verhofstadtille, jolla on hieman kokemusta tästä neuvostosta. Katsooko hän, että on mahdollista

keskustella tästä yhdessä neuvostossa? Esittääkö komissio tämän argumentin? Toivon niin, ja arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kehotan teitä todella tekemään niin. Pyydän teitä perussopimusten vartijana varmistamaan, että tekemiämme päätöksiä sovelletaan hyvin ja aidosti jäsenvaltioissa. Esimerkiksi palveludirektiivin osalta olen havainnut, ettei näin todellakaan ole. Tämä on kasvun kannalta menetetty mahdollisuus, mitä emme enää voi sallia.

Hyvät kollegat, minä en ole idealisti. En pidä itseäni naiivina, mutta uskon, että Euroopassa on nyt totuuden hetki, ja ehdotan, että vastaamme näihin haasteisiin rohkeasti, vastuullisesti, aivan kuten yhteisön perustajaisät, jotka eivät epäröineet tehdä rohkeita ja näkemyksellisiä päätöksiä – Schuman, De Gasperi, Adenauer ja muut – 60 vuotta sitten. Meidän on seurattava heidän esimerkkiään. He eivät odottaneet, he eivät järjestäneet kansanäänestystä. He tarttuivat kaikkiin voimin poliittiseen rohkeuteensa vastatakseen merkittäviin kysymyksiin.

Hyvät kuulijat, nyt kohtaamamme kriisi voi olla hyvä asia, jos meillä on rohkeutta toteuttaa oikeat toimenpiteet, mutta siitä voi tulla hyvin vakava, jos välttelemme tarvittavia uudistuksia. Tarvitaan pikaisesti taloudellista ja sosiaalista hallintoa. Verotusta koskevia sääntöjä on mukautettava pikaisesti. Lopuksi meidän on varottava luomasta keinotekoista kuilua unionin jäsenvaltioiden ja muiden välille. Eurooppalaista solidaarisuutta sovelletaan jokaiseen 27 valtioon. Arvoiset neuvoston jäsenet, pyydän teitä näkemään Euroopan sellaisena kuin se todella on. Pyydän teitä tutkimaan sitä, mitä meille tapahtuu, jos Ranska jaa muut valtiot huomenna törmäävät samoihin ongelmiin kuin Kreikka. Kuinka eurollemme käy? Mitä me voimme tehdä kansalaisten eduksi?

Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne. Me jaamme yhdessä tämän vastuun, eikä aika pysähdy meitä varten.

Puhemies. – (PL) Panin merkille, että yksi jäsenistämme, jäsen Madlener, pyytää sinisen kordin puheenvuoroa. Te olette kuitenkin jo puhujaluettelossa. Tässä on puheenvuoro Barry Madlenerille. Saatte puheenvuoron muutaman minuutin kuluttua. Lupaen, että saatte puheenvuoron.

Maria Badia i Cutchet, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, aluksi haluan ilmaista Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta täydellisen solidaarisuutemme Kreikan kansalaisille tänään tapahtuneiden kuolemantapausten johdosta. Haluan myös kehottaa rauhallisuuteen ja kertoa kreikkalaisille, että olemme heidän puolellaan ja että heillä on meidän tukemme ponnisteluissaan kohtaamassaan pitkässä ja vaikeassa koitoksessa.

Haluan myös erityisesti osoittaa sanani pääministeri Georgios Papandreoulle ja rohkaista häntä hänen määrätietoisuudessaan ja poliittisessa rohkeudessaan sekä kaikessa siinä kovassa työssä, jota hän tekee pelastaakseen valtionsa tulevaisuuden.

Tulevina kuukausina ja vuosina toivomme Euroopan unionin tekävän kaiken voitavansa tukeakseen välttämättömiä uudistusprosesseja. Me emme enää voi tyytyä pelkästään seurantatehtävään. Euroopan unionin on osallistuttava uudistukseen ja tuettava sitä. Muuttumisprosessin menestyksen on oltava kaikkien yhteinen menestys yhdentyneessä Euroopassa, yhteiseen kohtaloomme vedoten. Tämän saavuttamiseksi meidän on varmistettava, että yhteisön välineet ja veropoliittiset välineet otetaan asianmukaisesti käyttöön, ja tarjottava kaikki apu ja tuki, jonka voimme tänä vaikeana ajanjaksona tarjota.

Kreikan kriisin lisäksi katson, että voimme katsoa muutaman viime viikon olleen hyvin valaisevia. Meidän on hyödynnettävä kaikkea oppimaamme taloushallinnon vahvistamiseen ja rakennettava Euroopan unionia, joka ei ole pelkästään valuuttaliitto vaan myös todellinen talousliitto. Jokin, mitä ei Jacques Delorsin aikana ollut mahdollista ajatella, on osoittautunut välttämättömäksi, ja meidän on vastattava aikamme vaatimuksiin.

Kaikkien näiden kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseksi meidän on ensin opittava tekemään yhteistyötä. Vakaus- ja kasvusopimus on yksi niistä osatekijöistä, jotka ovat osoittaneet tarpeen koordinoida talouspolitiikkaamme. Talouspolitiikan koordinoinnin on oltava aktiivista ja tehokasta, ja siinä on keskityttävä kestäväan ja voimakkaaseen kasvuun, joka koskee kaikkia ja joka takaa työpaikat. Toivomme Euroopan komission pian esittävän tämän osalta lyhyitä ehdotuksia, jotka ylittävät ahdasmielisen logiikan. Meidän on opittava rakentamaan ja kasvamaan vahvoiksi yhdessä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivon teidän ymmärtävän kiireellisen tarpeen hyödyntää suurimmalla mahdollisella tavalla asemaa, joka komissiolla voi olla tässä vaiheessa.

Toiseksi meidän on varustauduttava kriisistä selviämässä tarvittavin mekanismein. Neuvoston on korkea aika hyväksyä Euroopan rahoitusvakautusjärjestelmä, ehdotus, jonka pääministerit ja Euroopan parlamentin sosialistisen ryhmän johtajat hyväksyivät maaliskuussa. Meidän on tuomittava joidenkin rahoitusalan

toimijoiden aggressiivinen ja spekulatiivinen asenne, mutta meidän on myös ymmärrettävä, että olemme suunnitelleet valuuttajärjestelmän, joka ei ole kriisitilanteissa riittävä.

Kolmanneksi meidän on kehitettävä uusi eurooppalaisen solidaarisuuden käsite. Me joko etenemme kohti yhteistä kohtaloa tai meidän on alistuttava taipumaan kansallisen itsekkyyden ja tuhoisan keskinäisen kilpailun kielteisille vaikutuksille. Emme voi väittää, että haluamme elää yhdessä, ja samalla todeta, että käytännössä haluamme kaikki toimia itsenäisesti. Nykyinen kriisi on tulikoe, ja meidän on ymmärrettävä sen koko merkitys.

Neljänneksi meidän on kiinnitettävä tarvittavaa huomiota rahoitusalaan. Tulevina viikkoina ja kuukausina parlamentilla on mahdollisuus ottaa kantaa moniin hyvin merkittäviin lainsäädäntöehdotuksiin, jotka koskevat esimerkiksi hedge-rahastoja ja rahoitusvalvontaa.

Kehotan kaikkia toimielimiä tukemaan meitä tässä vastuullisessa lähestymistavassa, jotta taataan, että Euroopassa perustetaan nopeasti vankkaa säätelyä ja seurantajärjestelmä. Toivomme, että tekemällä yhteistyötä saamme aikaan myös transaktioveron, jotta rahoituslaitokset osallistuvat tasapuolisesti niihin taloudellisiin ponnisteluihin, joihin me kaikki olemme joutuneet osallistumaan.

Kreikan tulevaisuus perustuu laajalti sen naapureiden kasvuun, meidän kasvuumme, sillä olemme sen pääasiallisia talouskumppaneita. Jos emme kykene ratkaisemaan niitä haasteita, jotka on jo esitetty 2020-strategiassa, jos emme kykene laatimaan yhteistä poliittista agenda ja jos taloutemme on tuomittu hitaaseen kasvuun eivätkä työllistämismahdollisuudet juuri lisäänty, me emme kykene ehkäisemään tulevia iskuja, jotka voivat olla jopa vakavampia ja vaikeammin hallittavia.

Kyseessä on maanosamme tulevaisuus. Euroopan tulevaisuus riippuu nyt meidän älykkyydestämme, solidaarisuudestamme ja määrätietoisuudestamme.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan todeta, että toivon, kuten uskon kaikkien kollegoiden ja komission puheenjohtajankin toivovan, että nyt perustamamme järjestelmä toimii. Minulla on ollut epäilykseni alusta alkaen ja olen kritisoinut kahdenvälisen lainojen järjestelmää, mutta se ei tarkoita, ettenkö toivoisi sen toimivan ja lakkauttavan euroon kohdistuvan keinottelun.

Sillä, hyvät kuulijat, euroon on vähitellen kohdistunut spekulointia ja hyökkäyksiä, eikä pelkästään Kreikkaan kohdistunut hyökkäys tai Kreikan julkisen talouden tilaan liittyvä hyökkäys. Tämä on siis paljon vakavampaa ja laaja-alaisempaa. Omasta puolestani toivon, että järjestelmässä 7. toukokuuta toteutuvan virallistamisen jälkeen kyetään saavuttamaan sen tavoite täysimääräisesti siitä yksinkertaisesta syystä, ettei meillä ole muuta välinettä. Meillä ei ole muuta välinettä. Tämän vuoksi järjestelmän on toimittava ja sitä on tuettava.

On kuitenkin myös tärkeää – ja tämä on toinen aiheeni – ymmärtää selkeästi, että lähitulevaisuudessa siihen ei ole mahdollista turvautua joka käänteessä. On mahdollisimman pian saatava aikaan rakenteellinen mekanismi. Kenties ei seuraavia kuukausia varten, mutta varmasti tulevia vuosia varten, sillä me tulemme kohtaamaan uudelleen tällaisia tilanteita. Lisäksi jos haluamme, että meillä on tulevaisuudessa käytössämme rakenteellinen mekanismi, meidän on pidettävä mielessä yksi seikka: viimeisten viiden kuukauden tapahtumista on otettava opiksi. Meiltä meni viisi kuukautta perustaa mekanismi, kolme kuukautta sen periaatteesta päättämiseen ja sitten kaksi kuukautta sen ehdoista päättämiseen. Miksi? Koska kyseessä on hallitusten välinen järjestelmä!

Katson jälleen kerran, että ensisijaisesti tästä tulevaisuuden varalle saatava opetus on, että meidän on seurattava komissiota sen yhteisön lähestymistavassa. Komissio nimittäin ehdotti eurooppalaista lainaa. Se olisi voitu hyväksyä heti joulukuussa tai tammikuussa, joten sillä voisi nyt jo olla vaikutusta ja sillä olisi voitu lopettaa euroon kohdistuva spekulointi.

Toivon tämän vuoksi, että 7. toukokuuta ensimmäinen päätös, ensimmäinen viimeisten viiden kuukauden tapahtumista opiksi otettu asia on, että toteamme – ja toivomme sen toimivan – että nyt pyydämme komissiota ehdottamaan eurooppalaista lainaa, jolla voidaan välittömästi lakkauttaa euroon kohdistuva spekulointi. Koko Euroopan unionin uskottavuus ja maksuvalmius edellyttää nimittäin tällaista ehdotusta, jossa ei ole kyse hallitusten välisestä järjestelmästä, jossa 16 valtion on vastattava myönteisesti, kenties myös 16 parlamentin on vastattava myönteisesti ja niin edelleen.

Toivon myös – vaikka komission jäsen Rehn on jo alkanut esittää ehdotuksia – että toinen opetus, jonka kaikesta tästä saamme, on se, että meidän on toteutettava lukuisia rakenneuudistuksia, erityisesti ennalta ehkäisevä luku vakaus- ja kasvusopimukseen – mitä komission jäsen Rehn on ehdottanut – eurooppalainen

valuuttarahasto, rakenteellinen mekanismi, jota voidaan hyödyntää heti, ja kolmanneksi 2020-strategia, joka on paljon tiukempi kuin nyt paperilla oleva strategia.

Sitten tarvitsemme myös uudistuksia luokituslaitosten osalta, vaikka ne ovatkin sääennusteiden kaltaisia: ne ovat joko liian joustavia, ja me toivomme niiden olevan hieman vähemmän joustavia, tai sitten ne ovat liian joustamattomia, ja me toivomme niiden olevan hieman joustavampia. Yhteisön tason aloite on kuitenkin todella hyvä ajatus, jota on tarkasteltava.

Lopuksi – tämä on viimeinen aiheeni, arvoisa puhemies – kehotan puheenjohtajavaltio Espanjaa hyväksymään rahoitusvalvonnan hyvin nopeasti. Olen pahoillani arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, mutta syy ei ole meidän, se on neuvoston! Enkö ole oikeassa ajatellessani, että neuvosto on muuttanut komission ehdotuksia? Minä jopa kritisoin joitakin komission ehdotuksia, mutta niissä mentiin silti paljon pidemmälle kuin neuvoston ehdotuksissa. Me teemme tällä hetkellä uusiksi komission työtä, ja esitän teille hyödyllisen ehdotuksen.

Jos haluatte, että rahoitusvalvontaa ja ehdotuksia sovelletaan kuukauden kuluessa, hyväksykää välittömästi neuvostossa ja Ecofin-neuvostossa tarkistukset, jotka parlamentti teille esittää muutama seuraavan päivän aikana. Niiden hyväksymiseen ei kulu lainkaan aikaa, ja rahoitusvalvontaa päästään soveltamaan. Toivon teidän kykenevän välittämään tämän tiedon kollegoillenne Ecofin-neuvostossa, jotka ovat ehdotuksissaan vain luonnostelleet järjestelmän komission perustaman rahoitusvalvonnan välttämiseksi.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jatkan jokseenkin samoilla linjoilla jäsen Verhofstadtin puheenvuoron kanssa. On selvää, että olemme olleet tuuliajolla jo neljä kuukautta. On selvää, että olemme tehneet virheitä. On selvää, että tuuliajolla olomme on antanut pontta markkinoille ja spekuloinnille. Tästä vastuussa olevien neuvoston jäsenten olisi ainakin myönnettävä se! Heidän olisi sanottava: ”Tämä on meidän syytämme! Me teimme sen! Se on meidän syytämme!” Liittokansleri Merkel, presidentti Sarkozy, en tiedä, miksi heitä kutsutaan tai mitä he elämässään tekevät, mutta kaikki voivat lukea sen sanomalehdistä: toimia oli toteutettava välittömästi. Tämä on ensimmäinen aiheeni.

Toiseksi toivoisin, että yksi seikka edes ymmärrettäisiin, nimittäin, että Papandreoun hallituksen tehtävä on lähes mahdoton. Kehotan Ecofin-neuvostoa, valtion- ja hallitusten päämiehiä käsittämään, etteivät heidän valtionsa kykene panemaan täytäntöön uudistuksia. Kuinka paljon aikaa Ranska vielä tarvitsee uudistaakseen eläkejärjestelmäänsä? Kuinka paljon aikaa Saksa tarvitsee kehittääkseen eläkejärjestelmäänsä? Nyt pääministeri Papandreoua pyydetään muuttamaan kaikki kolme kuukaudessa. Te olette aivan hulluja.

Kreikan tämän hetkisen tapahtumat todistavat tämän. Kreikalle – tai pikemminkin pääministeri Papandreoulle – ei anneta aikaa saada aikaan konsensus Kreikassa. Kukaan ei samastu Kreikan valtioon. Poliitiikka on jokainen omasta puolestaan, mikä on valitettavaa, ja tilanteesta on vastuussa myös Kreikassa vuosikymmeniä jatkunut poliittinen korruptio. On kuitenkin rakennettava koheesiota. Sitä on rakennettava, sitä ei voida määrätä!

Tulette kokemaan Espanjassa, mitä tapahtuu, jos joudutte ongelmiin, ja Portugalissa tullaan kokemaan, mitä tapahtuu ongelmatilanteessa. Komission puheenjohtaja Barroso tietää tästä jotain, sillä hän hävisi vaalit tällä tavalla. Tämän vuoksi – ei, ei hän hävinnyt vaaleja – tarkoitan, että meillä on oltava vastuuntuntoa ja että me emme saa vaatia mahdottomuuksia. Minulla on vaikutelma, että jonain päivänä ihmiset sanovat ja tullaan kuulemaan: Me haluamme rahamme takaisin! Nyt minulla on vaikutelma, että hallitusten tasolla vaatimus on: ”Haluamme tehdä rahaa Kreikalla”. Sillä tämäkin on ongelma: kun lainataan 1,5 tai 3 prosentin korolla ja tarjotaan lainaa Kreikalle kolmen, viiden tai kuuden prosentin korolla, Kreikalla tehdään rahaa. Sitä ei voida hyväksyä!

Sitä paisti yhteisö voi tehdä aloitteita. Jäsen Verhofstadt on oikeassa puhuessaan eurooppalaisesta valuuttarahastosta, investointi- ja solidaarisuusrahastosta eurooppalaisen luototuksen keräämiseksi. On tarkistettava perussopimuksia. No, hyvät kollegat, meillä täällä parlamentissa on mahdollisuus esittää aloite perussopimusten tarkistamiseksi. Älkäämme odottako neuvostoa, se ei kykene tekemään päätöstä. Tehkäämme aloite, tämän parlamentin yhteinen aloite perussopimusten tarkistamiseksi, jotta viimeinkin saadaan aikaan Euroopan valuuttarahasto, joka voi todella torjua spekulointia. Me kykenemme siihen, todella. Toimikaamme näin.

Haluan sanoa pari sanaa siitä, kuinka tapahtumia Kreikassa hallinnoidaan. Kehotan komissiota saamaan työllisyyden pääosaston osallistumaan hallinnointipyrkimyksiin, jotta voimme myös punnita Kreikan tapahtumia. Kehotan neuvostoa pyytämään Kansainvälistä valuuttarahastoa ottamaan Kansainvälisen työjärjestön mukaan Kreikan tapahtumien hallinnointiin, sillä on kyse ihmisistä. Siellä on työllisyysongelmia,

siellä on työntekijöitä. Minusta pelkästään rahoitusalan ei pidä määrätä asioista, vaan myös turvallisuuden, ILO:n tai työllisyyden pääosaston. Viimeksi mainittu voisi ehkäistä sitä hulluutta, johon toisinaan syyllistyvät ne, jotka tekevät päätöksiä puhtaasti rahoituksen näkökulmasta.

Mainitsen vielä yhden asian. On olemassa keino tukea Kreikan talousarviota, ja se on yksinkertainen. Euroopan unionin on tehtävä aloite alueen aseriisunnasta. Tarvitaan toisin sanoen Kreikan ja Turkin välinen poliittinen aloite aseriisunnasta. Toisin sanoen tarvitaan poliittinen aloite venäläisten joukkojen ... kreikkalaisten joukkojen ... turkkilaisten joukkojen – pyydän anteeksi – vetämiseksi pois Pohjois-Kyproksesta. Riisutaan ne aseista. Totean yhden asian: ihmiset ovat kuitenkin tekopyhiä. Muutaman viime kuun aikana Ranska on myynyt Kreikalle kuusi fregattia 2,5 miljardilla eurolla, helikoptereita yli 400 miljoonalla eurolla ja joitakin Rafale-suihkukoneita (yksi Rafale-suihkukone maksaa 100 miljoonaa euroa). Vakoilutehtävissäni en valitettavasti kuitenkaan saanut selville, onko kyse kymmenestä, kahdestakymmenestä vai kolmestakymmenestä Rafale-suihkukoneesta. Tämä tekee lähes kolme miljardia euroa. Sitten on Saksa, joka on myynyt Kreikalle viime kuukausina kuusi sukellusvenettä, jotka toimitetaan muutaman seuraavan vuoden aikana. Ne tekevät miljardi euroa.

Tämä on siis täysin tekopyhää. Me annamme heille rahaa ostaa aseitamme. Pyydän komissio tekemään tiliä täällä Euroopan parlamentissa ja neuvostossa kaikista Euroopasta Kreikkaan ja Turkkiin viime vuosina myydyistä aseista. Tarvitaan edes jonkinlaista avoimuutta. Kertokaa meille! Voin kertoa teille, että jos aiomme toimia vastuullisesti, meidän on taattava Kreikan alueellinen koskemattomuus. Kreikalla on 100 000 sotilasta, jopa yli 100 000! Saksalla on 200 000 sotilasta. Tämä on mieletöntä: 11 miljoonan asukkaan valtiossa on 100 000 sotilasta! Vaatikaamme tätä Kreikalta. Se voi olla paljon tehokkaampaa, kuin jonkun tuhat euroa ansaitsevan palkan leikkaaminen. Minä pyydän tätä komissiolta: olemaan oikeudenmukainen.

(Suosionosoituksia)

Derk Jan Eppink, *ECR-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, vallankumouksen vastustajaksi syntyneenä puhun hieman kiihottomammin kuin jäsen Cohn-Bendit, mutta ymmärrän nyt, miksi vuosi 1968 oli hänelle menestys; lapsena minä kykenin seuraamaan tapahtumia vain televisiosta.

Hyvät kuulijat, olen Euroopan kansalaisten tavoin huolissani nykytapahtumista. Esimerkiksi säästäjät ja eläkeläiset pohtivat, mihin tämä johtaa. Sekä kysymys että huoli ovat oikeutettuja. Sadan kymmenen miljardin euron paketti on valtava määrä rahaa.

Ensin puhuttiin 35 miljardista, sitten 60 miljardista ja nyt 110 miljardista. Tämä on valtava summa, ja myös Kreikan säästöpaketti on valtava, mutta meidän ei pidä unohtaa, että Kreikka on elänyt luotolla liian kauan, ja eläkeikä on 53 vuotta. Kukapa ei sitä haluaisi? Kysymys on siitä, selviytyykö Kreikka tästä. Nyt nähdään muun muassa lakkoja, mielenosoituksia ja mellakoita. Tämä tekee Kreikan ongelmasta eurooppalaisen ongelman, meidän ongelmamme.

Hyvä jäsen Cohn-Bendit, Ateenan ongelmat vaikuttavat alankomaalaisiin, flaameihin, saksalaisiin – meihin kaikkiin – ja on olemassa tartuntavaara. Katson, että Kreikka olisi pitänyt erottaa euroalueesta, kun talousarvion väärinkäytöt paljastuivat. Meidän olisi pitänyt vahvistaa eropiste, mutta me emme onnistuneet siinä ja nyt meidän on jatkettava ja toivottava kaikesta huolimatta onnistumista.

Meidän on myös kirjoitettava uusiksi vakaus- ja kasvusopimuksen säännöt. Tällä hetkellä sopimus ei takaa sen paremmin vakautta kuin taloudellista kasvuakaan. Minusta valvontaa on vahvistettava, Euroopan komission on osoitettava enemmän rohkeutta, ja sääntöjen noudattamista on seurattava tarkemmin. Tämä on puuttunut viime vuosina.

Katson kuitenkin, että tarvitaan poistumismenettely valtioille, jotka eivät enää selviydy euroalueella. Meillä on irtautumismenettely Euroopan unionia varten, mutta ei euroalueelle, ja katson, että tarvitsemme tämän vaihtoehdon, jotta valtio voi ottaa käyttöön ja devalvoida oman valuuttansa päästäkseen takaisin kuiville. Miksi Lissabonin sopimuksessa on irtautumisstrategia Euroopan unionille, muttei euroalueelle?

Komission jäsen Rehn kertoi minulle viimeksi, että valtion eroaminen euroalueesta olisi vastoin yhä tiiviimpää unionia, mutta Kreikka näyttää meille parhaillaan, mitkä ovat yhä tiiviimmän unionin rajat. Meillä on yhtäkkiä heikko euro ja matala kasvuaste. Hyvät kuulijat, olemme jääneet yhä tiiviimpää unionia koskevan teorian vangeiksi. Pidämme eurooppalaisia veronmaksajia panttivankeina, ja veronmaksajat ovat päivä päivältä tyytymättömämpiä, eikä tätä pidä unohtaa.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, meidän on tietenkin autettava Kreikkaa. Niin kutsuttuun pelastusoperaatioon sisältyy kuitenkin myös absurdeja osatekijöitä.

Ranskan ja Saksan toimiessa suurvaltojen tapaan päätöksen tekeminen tukipaketista oli hyvin kallista ja pitkittynyt.

Rahoitusmarkkinoilla on jo vuosia purettu sääntelyä yhä enemmän, ja nyt kaikki hämmästyvät sitä, että se on kallista. Kuka nyt maksaa poliittisten virheiden hinnan? Työntekijät, tavalliset kansalaiset? Pankeille ei aseteta mitään velvoitteita. Ei, jälleen kerran lasku jää veronmaksajille, joiden on kaivettava taskunpohjiaan maksaakseen pankkien voitot. Jälleen kerran työstään riippuvaiset työntekijät joutuvat sietämään leikkauksia. Kansainvälisen valuuttarahaston määrätessä asioista on poistunut vähäinenkin demokraattinen päätöksentekomenettely.

Meksikonlahden öljyvuodossa on vaadittu saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamista. Minusta se on oikein. Jokaisen, joka kaivaa rahaa tai kultaa, on vastattava myös vahingoista epäselvissä tapauksissa. Tällä hetkellä – ainakaan Saksassa – pankkien ei tarvitse edes maksaa takaisin ottamia lainoja, joilla ne taas iloisesti spekuloiivat eurolla – aivan, eurolla. Lisäksi ne spekuloiivat edelleen, vaikka olemme jo kauan vaatineet, että tälle on tehtävä jotain.

Ehdotukset siitä, mitä voitaisiin tehdä, on esitetty. Luottojohdannaisilla käytävän kaupan ja lyhyeksi myynnin kieltäminen, transaktioveron käyttöönotto rahoitusmarkkinoilla, erityismaksut rahoitusalan bonuksista, oikeudellisesti sitova pankki- ja vakuutusmaksu – kaikki nämä ehdotukset on esitetty. Tietenkin myös Kreikan on tehtävä kotitehtävänsä. Muiden Euroopan unionin valtioiden tavoin Kreikankin on verotettava varallisuutta, torjuttava korruptiota ja vähennettävä asemenojaan. Jäsen Cohn-Bendit puhui jo tästä vakuuttavasti. Sivuutan siis tätä koskevat tosiseikat ja tuen hänen viestiään.

Ymmärrän sen, että Ateenassa siirrytään kaduille ja osoitetaan mieltä. En voi ymmärtää väkivaltaa: Yhdyn kaikkiin niihin, jotka ovat ilmaisseet sympatiansa uhreja kohtaan, joiden kärsimys on valitettavaa. Väkivallalla ei saavuteta sitä, mitä protestoijat ja vilpittömät mielenosoittajat haluavat. Meidän on vaadittava väkivallan lopettamista.

Nikolaos Salavrakos, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Pyrimme saamaan luvut näyttämään hyviltä, ja on yleisesti tunnettu tosiseikka, että kun numerot näyttävät hyviltä, ihmiset ovat tyytymättömiä. Meidän on saatava aikaan tasapaino; meidän on saatava aikaan tasapaino lukuihin ja pidettävä ihmiset tyytyväisinä.

Tämän epäsovinnaisen käyttäytymisen seurauksena Kreikassa surraan tänään kolmea uhria, kolmen työntekijän kuolemaa muiden työntekijöiden aggressiivisen mielenosoituksen seurauksena. Nyt kaikkialla Euroopassa Atlantin toiselta puolelta tullut talouskriisi, joka vaikuttaa pahemmalta täällä, kerää halveksuntaa politiikkaa ja poliitikkoja kohtaan.

Kreikassa yhteiskunnan ruohonjuuritaso suhtautuu politiikkoihin hyvin kielteisesti: kreikan parlamentissa on 300 jäsentä, ja yhteiskunnassa kuuluu rummutus, jossa vaaditaan ”kaikkien 300:n hirttämistä”. Nämä ovat vaarallisia aikoja. Olen lukenut samasta asiasta ja samasta halveksunnasta politiikkaa kohtaan muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Me kaikki tiedämme tämän, kuten tiedämme myös tarpeen säilyttää demokratia.

Koska näin on ja tätä ajatellen, koska minulla ei ole enempää aikaa, haluan korostaa, että huomispäivän johtajien on kyettävä edistymään nopeammin ja kohti entistä pysyvämpää ratkaisua yhä useamman valtion osalta. Kreikka on yksi näistä, se on jäävuoren huippu. On kuitenkin myös muita jäsenvaltioita – niin euroalueen sisäpuolella että sen ulkopuolella – jotka kohtaavat talousongelmia, jotka tulevat pahenemaan tulevina kuukausina.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Salavrakos, en keskeyttänyt teitä, koska olette kreikkalainen ja koska sananne ovat meille kaikille hyvin tärkeitä.

Barry Madlener (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, osoitan sanani erityisesti jäsen Verhofstadtille, jäsen Daulille ja jäsen Schulzille – hän ei ole tällä hetkellä paikalla, mutta osoitan sanani hänen ryhmälleen, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmälle – sillä he ovat osittain vastuussa ongelmista. He sanovat, että tarvitaan solidaarisuutta. Haluan muistuttaa, että Kreikka on ollut yhteisön rahastojen suurin nettosaaja jo vuosia. Tämän seurauksena valtio on vääristellyt asioita, ja olette aivan liian halukkaasti lähteneet mukaan, koska olette kaikki niin eurofiilejä ja toivotte yhteisön laajentumista niin paljon, että olette täysin luopuneet kriittisyydestä, ja nyt me vastaamme seurauksista.

En tiedä muistatteko te, että Espanja – seuraavana vuorossa oleva valtio – on laillistanut kaksi miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa viimeisten 15 vuoden aikana. Olette kaikki sitä mieltä, että se oli hienoa, mutta

nyt Espanjassa on 20 prosentin työttömyys ja sekin on pahoissa vaikeuksissa, kuten myös Portugali. Kaikissa näissä valtioissa on sosialistihallitus, jota olette tukeneet yhteisön varoin vuosien ajan ja jotka sotkeneet asiat elämällä yli varojensa. Olette vuodesta toiseen seuranneet tätä, olette vuodesta toiseen hyväksyneet tämän, ja nyt meidän, kansalaisten, on maksettava sen hinta. Teidän on syytä olla hyvin häpeissänne.

Ainoa ratkaisu – jota en ole kuullut kenenkään täällä mainitsevan – on, että meidän on nyt oltava tiukkoja Kreikalle. Valtion on otettava drakma takaisin käyttöön, sillä se ei voi enää kuulua euroalueeseen. Jos Espanja on seuraavana, sen on yksinkertaisesti palattava pesetaan, ja samoin Portugalin escudoon, ja sitten ne voivat taas kilpailla. Tämä Eurooppa on puutteellinen, ja pohjoiseurooppalaiset kansalaiset kieltäytyvät kohta maksamasta enää mitään virheistänne ja sosialistihallitusten höllästä kurista näistä valtioista. Loppujen lopuksi toistan vielä, että Kreikka, Espanja ja Portugali – jotka kaikki ovat sosialistivaltioita – ovat saaneet Euroopan unionin varoja. Maahanmuutto on karannut käsistä samalla, kun te olette seuranneet sivusta toimettomina.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Kiitos, arvoisa puhemies. Haluan kommentoida sitä, mitä jäsen Salavrakos aiemmin sanoi kolmesta ihmisestä, kolmesta työntekijästä, jonka toiset kolme työntekijää tänään tappoivat Ateenassa. Mikään ei kelpaa syyksi tälle. Murhaajat, rikolliset tappoivat nämä kolme ihmistä. Työntekijät järjestivät Ateenassa tänään suuren rauhankokouksen. He eivät tappaneet ketään. Pääministeri Georgios Papandreou ja kaikki parlamentin poliittiset puolueet tuomitsivat hetki sitten todelliset rikolliset. On suuri virhe ja vaarallista sekoittaa toisiinsa rauhanomaiset mielenosoitukset ja tällaiset Ateenassa toteutuneet rikolliset teot. Kaikki tuomitsevat nämä teot, teot eivät edistä kreikkalaisten työläisten asiaa eivätkä ne edusta kaikkien vakaata käsitystä siitä, että jos kansakuntamme yhdistyy, me saamme valtion kriisistä.

Puhemies. – (PL) En haluaisi joutua keskustelemaan tästä. Sallikaa minun kuitenkin todeta, että me kaikki täällä parlamentissa – kaikki Euroopan parlamentin jäsenet, ja olen varma, että tämä pätee myös komission puheenjohtajaan sekä neuvostoa edustavaan puheenjohtaja López Garridoon – haluavat jälleen ilmaista valtavaa solidaarisuuttaan Kreikan kansakuntaa kohtaan. He ovat ystäviämme, ja me tiedämme, miten valtava vastuu on Kreikan konfliktin molemmilla osapuolilla. Vastuu on valtava.

Haluan kertoa teille kaikille, että olen havainnut tätä vastuullisuutta, ja olen havainnut sitä molemmin puolin. Olen kuulunut ammattiliittoon ja ollut aktivisti, ja olin useiden vuosien ajan hyvin aktiivinen. Olen ollut myös hallituksen päämies, ja ymmärrän Kreikan nykyisen vaikean tilanteen. Me kaikki haluamme osoittaa solidaarisuutta ja ilmaista sympatiamme, ennen kaikkea uhrien perheille ja ystäville. On luonnollista, että haluamme tehdä näin, ja katsomme sen velvollisuudeksemme Euroopan parlamentissa. Kiitän teitä täällä tänään käydystä vastuullisesta keskustelusta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme hyvin vakavassa tilanteessa. Euroopan unionin johtajilta puuttuu selvästi solidaarisuutta – erityisesti Saksalta – mitä tulee Kreikan tilannetta koskevaan sopimukseen. Ennen kaikkea he ottavat valtion poliittiseen valvontaan ja pakottavat kreikkalaiset taantumaan vuosikymmeniä sosiaalialalla. Tämä kyseenalaistaa kaikki ne periaatteet, joita he ovat aina vaalineet niin sosiaalisen ja taloudellisen koheesion, lähentymisen, solidaarisuuden ja niin kutsutun eurooppalaisen sosiaalimallin osalta.

Kuten työntekijöiden ja työväenluokan taistelu Kreikassa hyvin osoittaa, on tuomittavaa vaatia Kreikan hallitusta vaarantamaan heidän perustavaa laatua olevat oikeutensa. Tätä vaaditaan vastineeksi lainasta, jonka korko on korkeampi kuin Kansainvälisellä valuuttarahastolla. Vaikuttaa siltä, ettei euroalueen johtajien toiminnalla ole mitään rajoja. Ne ovat hyötäneet Kreikan haavoittuvuudesta, ja nyt ne määräävät itselleen imperialistisen täysin dominoivan aseman valtion sisäpolitiikassa vastineeksi lainasta, josta saavat myös korkotuottoa.

Päätöstä on muutettava seuraavassa huippukokouksessa. Johtajien on valittava unionin talousarviosta maksettava tuki, jota ei tarvitse maksaa takaisin, joko poikkeuksellisenä tukena tai tulevista unionin talousarvioista rahoitettavana. Euroalueen rikkaampien maiden on noudatettava viimeinkin taloudellisen ja sosiaalisen koheesion periaatetta.

Puhetta johti*varapuhemies Isabelle DURANT***19. Eurooppa 2020 – uusi eurooppalainen työpaikkoja ja kasvua edistävä strategia (keskustelu)**

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat aiheesta Eurooppa 2020 – uusi eurooppalainen työpaikkoja ja kasvua edistävä strategia.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani puhua aiheesta, joka on hyvin merkittävä neuvostolle ja puheenjohtajavaltio Espanjalle, nimittäin kasvua ja laadukasta työllisyyttä koskevasta Eurooppa 2020 -strategiasta.

Kuten täällä jo on todettu, olemme selviytymässä pahimmasta talouskriisistä sitten 1930-luvun, ja meidän on tehtävä kaikkemme taataksemme elpymisen, joka alkaa nyt olla havaittavissa Euroopan unionissa komission tänään esittämien ennusteiden mukaan, ja samalla lieventääksemme kriisin sosiaalisia vaikutuksia.

Tämän jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten lyhyen ajanjakson työn lisäksi meidän on kuitenkin suunnattava katseemme myös vuosikymmenen jälkeiseen aikaan ja varmistettava sosiaalisen mallimme, eurooppalaisen sosiaalimallin kestävyys. Tämä kaksiosainen haaste sisältyy Eurooppa 2020 -strategiaan.

On kyse sellaisesta kriisistä selviytymisestä, joka ei ole vielä täysin päättynyt, ja ennen kaikkea on kyse sen toteuttamisesta luomalla kasvua koskeva strategia, uusiin aikoihin mukautunut kasvumalli. Kasvustrategian on myös oltava toteuttamiskelpoinen ja sitä on voitava valvoa, ja se edustaa Euroopan unionin merkittävää poliittista ja taloudellista sitoumusta muutamaksi seuraavaksi vuodeksi.

Kuten hyvin tiedätte, keskustelut Eurooppa 2020 -strategiasta alkoivat valtion- ja hallitusten päämiesten välillä epävirallisella tasolla 11. helmikuuta. Strategiasta keskusteltiin seuraavaksi Eurooppa-neuvostossa maaliskuussa, ja siitä on keskusteltu myös monissa neuvoston kokoonpanoissa, joissa Espanjan hallitus on toiminut puheenjohtajana tämän kuuden kuukauden ajanjakson aikana.

Maaliskuussa Eurooppa-neuvosto näytti vihreää valoa Eurooppa 2020 -strategian käynnistämiseksi, joka tapahtuu lopulta kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa, ja vahvisti sen osatekijät, rakenteen ja jopa etenemissuunnitelman strategian tulevalle kehittämiselle.

Strategiassa keskitytään Euroopan kannalta keskeisiin seikkoihin: tietoon ja innovointiin, Euroopan parlamentin vaatimaan kestäväan talouteen, korkeaan työllisyysasteeseen ja sosiaaliseen integraatioon.

Näistä viidestä tavoitteesta määrällisesti on kyetty määrittelemään työllisyys: 75 prosenttia miehistä ja naisista, investointien osuus kolme prosenttia BKT:sta tutkimukseen ja kehittämiseen sekä ”20/20/20-tavoite” ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Koulutuksen kesken jättävien määrän vähentämiselle ja korkeakoulutettujen väestöosuuden lisäämiselle ei vielä ole määritetty määrällistä tavoitetta, eikä sosiaalisen integraation edistämiseksi ja erityisesti köyhyyden vähentämiselle ole asetettu tavoitetta.

Kaikki tämä perustuu komission tiedonantoon, joka oli ratkaiseva tekijä sitä seuranneen päätöksen tekemisessä ja Eurooppa-neuvoston maaliskuussa antamissa päätelmissä.

Ensinnäkin Eurooppa 2020 -strategian rakenteeseen on sisällytetty suuntaviivoja. Komissio on juuri esittänyt ehdotuksensa näiden yhdenmukaisen suuntaviivojen tarkentamisesta – puheenjohtajavaltio Espanja on sitoutunut työskentelemään kaikilla neuvoston toimivalta-aloilla, jotta talous- ja rahoitusasioiden neuvosto sekä työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvosto voivat informoida Eurooppa-neuvostoa kesäkuussa – sekä ehdotuksensa myös Euroopan parlamentin lausuntoa edellyttävistä työllisyysuuntaviivoista.

Toiseksi meillä on aiemmin mainitsemani päätavoitteet.

Kolmanneksi, uudessa strategiassa on jotain aivan uutta: kansalliset tavoitteet. Jokaisen jäsenvaltio on asetettava kansalliset tavoitteensa, mutta ne on luonnollisesti integroitava yhteisön tavoitteisiin ja sekä neuvoston että komission on hyväksyttävä ne.

Neljänneksi on puhuttu siitä, mitä voidaan kutsua pullonkaulaksi, joka muovaa kasvua kansallisella tasolla. Myös Lissabonin strategiaan liittyy jotain uutta: puheenjohtajavaltio Espanja keskittyy erityisesti niihin, jotka vaikuttavat sisämarkkinoihin.

Viidenneksi, komissio kehittelee lippulaiva-aloitteita. Haluamme ensimmäisen näistä toteutuvan Espanjan puheenjohtajakaudella: eurooppalaisen digitaalistrategian, jota käsitellään liikenne-, televiestintä- ja energia-asioista vastaavassa neuvostossa toukokuussa sen jälkeen kun komissio on julkistanut lupaamansa tiedonannon 18. toukokuuta.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan myös todeta, että uudesta strategiasta tullaan käymään erityisiä keskusteluja joissakin neuvoston kokoonpanoissa, ja että haluamme näiden keskustelujen olevan mahdollisimman pitkälti julkisia. Tämä koskee esimerkiksi ensi viikolla kokoontuvan koulutuksesta, nuorisosta ja kulttuurista vastaavan neuvoston keskustelua.

Haluan korostaa, ettei työ tietenkään pääty kesäkuussa. Eurooppa 2020 -strategia käynnistetään tuolloin, mutta työtä ei ole vielä tehty valmiiksi. Strategia on pantava täytäntöön ja sitä on sovellettava kansallisissa uudistusohjelmissa.

Lopuksi haluan sanoa, että strategian hallinnoinnin kannalta Eurooppa-neuvostolla on merkittävä asema. (Sillä on ollut alusta alkaen merkittävä asema, ja sekä puheenjohtajavaltio Espanja että Eurooppa-neuvoston presidentti Van Rompuy, joka on hyvin keskeisessä asemassa, ovat toistuvasti ilmaisseet tukensa tälle.) Eurooppa-neuvostolla tulee olemaan hyvin merkittävä asema ja se tarttuu hyvin merkittäviin tehtäviin kehittääkseen ja ohjatakseen tätä strategiaa Euroopan komission rinnalla. Ne ovat kaksi keskeistä toimielintä tämän strategian täytäntöönpanossa, johon jo sisältyy erityisiä välineitä, joita me kaikki haluamme käyttää.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopalle on esitetty voimakas vaihtoehto. Voisimme valita muita hyväksikäyttävän lähestymistavan talous- ja rahoituskriisiin, pelastautukoon ken voi -asenteen, jolla vaarantaisimme kaiken sen, mitä olemme viimeisten 60 vuoden aikana saavuttaneet. Tai sitten voimme lisätä eurooppalaista yhteistyötä tehokkaalla tavalla, käyttäen kaikkia käytettävissämme olevia välineitä.

Muutaman viime kuukauden tapahtumat – markkinoiden jatkuva ailahtelu, rahoitusmarkkinoiden lisä uudistusten tarve ja julkisten talouksien määrätietoisien vakauttamisen tarve – ovat tehneet tämän valinnan vielä selvemmäksi. Meidän on enemmän kuin koskaan korostettava eurooppalaisen ulottuvuuden merkitystä, ja meillä on mahdollisuus toimia juuri näin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden kautta.

Minua on nyt pyydetty puhumaan teille Eurooppa 2020 -strategiasta, mutta tämän järkevää, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan toimenpidepaketin tarkasteleminen erillään ei ole järkevää, sillä yksi keskeisiä päätelmiä, joita voimme tästä kriisistä nyt tehdä, on, että meidän on tehtävä yhteistyötä, kaikilla tasoilla ja kaikilla aloilla, täyttääksemme aukot rahoitusmarkkinoiden sääntelykehyksessä ja valvonnassa, palauttaaksemme makrotaloudellisen vakauden ja järkevän julkisen talouden, käynnistääksemme ne rakenneuudistukset, jotka voivat ohjata Euroopan kestävä kasvun ja työllisyyden tielle.

Kaikilla näillä kolmella ulottuvuudella on yhtä suuri merkitys – meidän on toimittava oikein kaikkien kolmen osalta, jos haluamme saavuttaa tavoitteemme. Kaikki tämä edellyttää siis kokonaisvaltaista lähestymistapaa, rajoitusmarkkinauudistuksia, entistä voimakkaampaa taloushallintoa, kestävä, kattavaa ja älykästä kasvua koskevaa Eurooppa 2020 -strategiaa ja globaalien muutosten johtamista G20-kokousten kautta, sillä monilla näistä asioista on ulkoista ulottuvuutta. Meidän on hyödynnettävä kaikkea käytettävissä olevaa vipuvoimaa älykkäällä tavalla, tunnustaen, että kaikella on vaikutusta kaikkiin. Tarkastelen lyhyesti suurinta osaa niistä. En palaa enää rahoitusasioihin, jotka mainitsin edellisessä puheenvuorossani, mutta aluksi haluan puhua G20-ryhmästä.

G20-ryhmä on ollut merkittävä taho rahoitus- ja talouskriisin tarkastelussa, ja se on parantanut hallinnointia globaalilla tasolla. On suurelta osin Euroopan unionin ansiosta, että G20-ryhmä pääsi vauhtiin ja sille on esitetty ajatuksia. Komissio on osaltaan edistänyt tätä merkittävästi, varmistaen, että työssämme otetaan asianmukaisesti huomioon kaikkien 27 jäsenvaltion edut. Teemme kovasti työtä varmistaaksemme, että Euroopan unionin säilyttää johtoasemansa Toronton huippukokouksessa kesäkuussa ja Soulin huippukokouksessa marraskuussa.

Keskeinen tavoite on, että G20-valtioiden on lähetettävä selvä viesti siitä, millaisella irtautumisstrategialla tuetaan talouden elvyttämistä, johon kaikki suuret taloudet osallistuvat. Meidän on tarkasteltava globaalilla tasolla joitakin tämän kriisin taustalla olleita epätasapainoja. Meidän on myös varmistettava, että globaalien kasvun tasapainottamisesta aiheutuva taakka jakautuu kaikkien G20-ryhmän jäsenten kesken. Eurooppa 2020 -strategiaamme ja EU:n vahvistettua talouden koordinoitua yleensä ja euroaluetta erityisesti koskevan tietoisuuden lisääminen on tässä yhteydessä tärkeää. On tärkeää, että yhteisö esittää G20-ryhmälle koordinoitua lähestymistavan.

Toinen tavoite on rahoitusmarkkinauudistuksen toteuttaminen: Meidän on jatkettava kansainvälisten kumppaniemme painostamista G20-valtioiden tekemien nykyisten sitoumuksien oikea-aikaisen ja johdonmukaisen täyttämisen varmistamiseksi tasapuolisin edellytyksin.

Kaiken tämän lisäksi katson, että nyt on oikea aika G20-ryhmälle lähettää voimakas viesti siitä, kuinka rahoitusala voi osaltaan edistää pankkien elvyttämisen rahoitusta. Meidän on pyrittävä koordinoituun ja vahvaan lähestymistapaan. Yleinen sopimus pankkien vakaussmaksuista, jota liittyvät todellisiin ratkaisutoimenpiteisiin, olisi voimakas viesti. Kuten IMF hiljattain ehdotti, tätä voitaisiin täydentää rahoitustoimista tai tuotoista kannettavalla verolla. Keskustelusta tulee hyvin vaikea. Minun on kerrottava teille, että G20-kumppaniemme kanssa tehdyssä valmistelutyössä monet vastustivat tätä ajatusta. Minusta meidän on kuitenkin seurattava sitä. Euroopan unionin viesti on varmasti voimakkain, jos puhumme yhdellä äänellä ja jos voimme sanoa, että Euroopan unioni on jo tehnyt kotitehtävänsä.

Tämän vuoksi meidän on pyrittävä ennen Toronton huippukokousta sopimukseen aiemmin iltapäivällä mainitsemistani keskeisistä rahoitusmarkkinoiden sääntelyä koskevista asiakirjoista. Tämä edellyttää sekä parlamentilta että neuvostolta joustavuutta ja luovaa käytännöllisyyttä.

Tästä pääsenkin Eurooppa 2020 -strategian ytimeen – joka nyt on oikeassa asiayhteydessään osana kokonaisuvaltaista lähestymistapaa, josta puhuin aluksi. Kuten tiedätte, valtion- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät maaliskuussa Eurooppa 2020 -strategian keskeiset osatekijät. Meillä on ollut useita tilaisuuksia keskustella tästä parlamentissa. Komissio kuuli teitä jo ennen ehdotuksen laatimista. Nyt meidän on luonnosteltava strategia yksityiskohtaisesti; kiireisten toimien tarve on kaikkien tiedossa. Enemmän kuin koskaan, kuten edellisessä keskustelussa joissain puheenvuoroissa korostettiin, yksi tästä rahoituskriisistä ja euroalueen ongelmista tehtävä johtopäätös on tarve edistää rakenneuudistusta koordinoitulla ja määrätietoisella tavalla.

Talouseläytöpolitiikan entistä parempi koordinointi on Eurooppa 2020 -strategian kulmakivi. Jo ennen tätä Kreikan kriisiä me ehdotimme talouseläytöpolitiikan laajempaa koordinoitua. Tämä on selvästi tarpeen tulevien kriisien välttämiseksi. Se on olennaista, jos haluamme selviytyä kriisistä menestyksekkäästi, palata kasvu-uralle, muuttaa kasvun uusiksi ja paremmiksi työpaikoiksi ja viime kädessä varmistaa Euroopan kestävän ja kattavan tulevaisuuden.

Komission ehdottamat viisi tavoitetta on nyt laajasti hyväksytty, työllisyyttä, tutkimusta ja kehittämistä sekä ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevat määrälliset tavoitteet on jo vahvistettu.

Koulutustavoitteen osalta määrällisistä tavoitteista – koulunsa kesken jättävien määrän vähentämisen ja korkea-asteen tai vastaavan tason koulutuksen suorittaneiden osuuden lisäämisen osalta sovitaan Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 2010 ottaen huomioon komission ehdotuksen.

Olen myös sitoutunut vahvasti määrittämään määrällisen tavoitteen köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnalle. Me emme yksinkertaisesti enää voi hyväksyä sitä skandaalia, että Euroopan unionissa on 80 miljoonaa ihmistä köyhyysvaarassa. Neuvosto jatkaa työtä tämän parissa, ja teen kaikkeni vakuuttaakseni jäsenvaltiot tämän tavoitteen tärkeydestä, tietäen, että parlamentti on samaa mieltä määrätietoisesta tavoitteestamme.

Eurooppa 2020 -strategian on oltava tasapainoinen ohjelma. Sosiaalista oikeudenmukaisuutta ei tietenkään voi saada ilman kilpailukykyisiä markkinoita, mutta emme myöskään ole halukkaita hyväksymään epäoikeudenmukaista taloudellisesti tehokasta Eurooppaa.

Kansalliset tavoitteet mahdollistavat entistä paremman ja tehokkaamman jäsenvaltioiden edistymisen seurannan, jotta varmistetaan, että saavutamme EU:n tasolla asetetut tavoitteet. Jäsenvaltiot laativat parhaillaan näitä kansallisia tavoitteita yhteistyössä komission kanssa. Toivon, että tavoitteista sovitaan kesäkuun Eurooppa-neuvostossa, jotta täytäntöönpano voi käynnistyä välittömästi.

Komissio antoi ehdotuksen yhdenmetyistä suuntaviivoista viime viikolla. Ne vastaavat Eurooppa 2020 -strategian ensisijaisia tavoitteita. Suuntaviivoja on vähemmän kuin viime kerralla – niitä on nyt kymmenen verrattuna aikaisempiin 24:ään – ja tällä rohkaistaan kaikkien eri toimijoiden vastuullisuutta välineistä. Minusta tämä on edistystä.

Kesäkuun Eurooppa-neuvoston on annettava poliittinen tukensa näiden yhdenmetyjen suuntaviivojen taustalla oleville periaatteille, mutta ne hyväksytään tietenkin vasta kun olemme keskustelleet niistä kanssanne – Euroopan parlamentin kanssa – minkä toivon onnistuvan mahdollisimman pian.

Eurooppa 2020 -strategia ei ole pelkästään innoittava luettelo tavoitteista, se ei ole pelkkä näkemys – kyse on uudistusohjelmasta. Toimia toteutetaan yhteisön tasolla, mutta aivan yhtä tärkeää on se, että kaikissa 27 jäsenvaltiossa on tehtävä uudistuksia kunnioittaen täysin toissijaisuusperiaatetta. Me teemme selväksi, mitä on tehtävä yhteisön tasolla ja mitä on tehtävä kansallisella tasolla. Keskeisessä asemassa on täytäntöönpano, kuten arvoisa neuvoston edustaja López Garrido totesi, ja jäsenvaltioiden tasolla on nyt paljon vahvempi ymmärrys tarpeesta vahvistaa eurooppalaista hallinnointia. Toivon jäsenvaltioiden ottaneen opiksi Lissabonin strategian joistakin puutteista. Itse asiassa monet sen tavoitteet, kenties kaikki, olivat hyviä ja oikeansuuntaisia, mutta rehellisesti sanoen ohjelmien täytäntöönpanosta puuttui vastuullisuutta ja voimaa. Tämän vuoksi meidän on täytettävä ne puutteet, joita Lissabonin strategiassa oli. Tämän osalta teillä on ratkaiseva tehtävä Eurooppa 2020 -strategian menestyksekkään täytäntöönpanon varmistamisessa.

Te Euroopan parlamentin jäsenet voitte – lainsäädäntötehtävänne lisäksi – hyvin tehokkaasti mobilisoida kansalaisia ja myös – miksipä ette kansallisia parlamentteja. Ratkaisevan tärkeää on niiden suhteiden laatu, jos saan sanoa, joita Euroopan parlamentti luo kansallisiin parlamentteihin. Meidän on varmistettava, ettei näitä uudistuksia katsota pelkästään ”niiden” Brysselissä tai toisinaan Strasbourgissa tekemiksi uudistuksiksi, vaan uudistuksiksi jotka totutetaan kaikilla eurooppalaisen yhteiskunnan tasoilla. Kaikkien keskeisten sosioekonomisten ja poliittisten toimijoiden on oltava samaa mieltä kiireellisyydestä ja uudistusten tarpeesta, niin kaikilla hallinnon tasoilla kuin myös työmarkkinaosapuolten tasolla. Minusta tämä on hyvin tärkeää, ja olen tyytyväinen kaikkiin pääministeri Zapateron lausuntoihin työmarkkinaosapuolten osallistumisen tarpeesta. Sitten meidän on varmistettava voimakkaampi ja yhdistetty hallinto kokeilemalla yhdessä kaikkia koordinoituvälaineitamme: Eurooppa 2020 -strategiaa sekä vakaus- ja kasvusopimuksen raportointia ja arviointia yhtäaikaaisesti toteutettuina saattaaksemme yhteen keinot ja tavoitteet; Euroopan järjestelmäriskikomitean panos rahoituksen yleisen vakauden varmistamiseksi; rakenneuudistukset; toimenpiteet kilpailukyvyyn lisäämiseksi; makrotaloudellinen kehittäminen – kaikkia näitä yhdessä, jotta selviydymme kriisistä ja pääsemme selkeästi tielle kohti älykästä, kestävää ja kattavaa kasvua.

Jos haluamme suhtautua vakavasti taloushallintoon, tämä on ainoa tapa toimia. Ei voida puhua vakavasti taloushallinnosta yhteisön tasolla ja erottaa makrotalous mikrotaloudesta, erottaa sisäinen ulkoisesta.

Meidän on siis saatava jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet tarkastelemaan näitä asioita kokonaisvaltaisen lähestymistavan kautta ja yhdistämään kaikki nämä välineet – se on ainoa tapa herättää myös jonkinlaista luottamusta strategiaamme kohtaan.

Puhuin puheenvuoroni alussa jyrkästä valinnasta, ja komissio tietää, mille tielle se haluaa lähteä. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että parlamentti kannattaa tätä valintaa – määrätietoista valintaa Eurooppaa varten – ja luotan panokseenne jatkaessamme tätä työtä.

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, tätä Eurooppa 2020 -strategiaa koskevaa keskustelua edelsi aivan perustellusti keskustelu euroalueen kriisistä, ja kaikissa keskusteluissa ratkaiseva asia on se, kuinka eurooppalaista hallintoa voidaan vahvistaa. Puhutte talouspolitiikan koordinoinnista, mutta suurin ongelma on se, että tätä on tulkittu liiaksi rajoitusten poistamisena eivätkä jäsenvaltiot ole panneet sopimusta merkille. Tämä ei todellakaan voi jatkua. Tämä koskee vakaus- ja kasvusopimusta, ja se on myös merkittävin opetus, joka Lissabonin strategiasta on opittava. On siis toimittava eri tavalla EU 2020 -strategian osalta.

Ryhmämme, Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit), odottaa komissiolta kunnianhimoista sitoutumista Euroopan taloushallintoon ennen tätä 2020-strategiaa. Odotamme neuvoston tekevän kesäkuussa määrätietoisia päätöksiä ja sitoutuvan jäsenvaltioita koskeviin kunnianhimoisiin tavoitteisiin ja järkevään eurooppalaiseen hallintoon. Tarvittaessa parlamentti haastaa teidät toimimaan näin. Tulevaa vuotta koskevien talousarviosuunnitelmien on vastattava tätä 2020-strategiaa, ja muidenkin seikkojen osalta parlamentti noudattaa institutionaalista asemaansa kirjaimellisesti kestävä kasvun vuoksi ja jotta saamme työpaikkoja kansalaisille.

Arvoisa puhemies, heilahtelu euroalueella on jälleen yksi todiste järkevän julkisen talouden sekä rahoituksen ja talouden vakauden merkityksestä, ja siitä, kuinka tärkeää on, ettemme siirrä taakkaa tuleville sukupolville, lapsillemme. Julkisen talouden uudistus on merkittävä ennakoedellytys EU 2020 -strategian menestykselle ja näin myös kilpailukykyimme palauttamiselle. Arvoisa komission jäsen Rehn, tämän vuoksi on tärkeää, että esitätte ensi viikolla ehdotuksia vakaus- ja kasvusopimuksen lujittamisesta. Sen ennalta ehkäisevää vaikutusta on vahvistettava, ja jäsenvaltioiden julkiset taloudet on saatava järkevämmälle pohjalle. Haluankin ryhmäni puolesta rohkaista teitä kantamaan vastuunne komissiona ja esittämään kunnianhimoisia suunnitelmia. Voitte luottaa meidän tukeemme.

Meidän on täällä parlamentissa tarkasteltava – teidän kanssanne – sitä kuinka saamme haastettua neuvoston todellakin suostumaan vakausta ja kasvusopimuksen lujittamiseen. On hyvä asia, että neuvosto on perustanut työryhmän. Toivon kuitenkin neuvoston vuoden lopulla antavan suostumuksensa Euroopan komission ehdotuksille.

Meidän on hyödynnettävä täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet vahvistaa eurooppalaista hallintoa lyhyellä aikavälillä. Aikaa ei ole hukattavana.

Pervenche Berès, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, näiden kahden keskustelumme välinen yhteys on älyllisesti johdonmukainen. Merkitseekö tämä yhteys todella mitään käytännössä? Me Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmässä epäilemme sitä, sillä emme näe mitään johdonmukaisuutta komission meille esittelemän tekstin ja sen strategisen kumppanuuden välillä, jonka haluatte perustaa heinäkuussa ilman että parlamentilla on ollut mahdollisuutta esittää selkeä kantansa työllisyyttä koskevista suuntaviivoista.

Kuinka joku voi ajatella, että me voisimme sitoutua seuraaviksi kymmeneksi vuodeksi? Ensinnäkin tarkistamatta sitä, mikä on Lissabonin strategian tulos, te sanotte meille: ”Kaikki on muuttunut: meillä ei enää ole 27 suuntaviivoja; nyt meillä on niitä kymmenet!” Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, onko tämä muutos?

Johdonmukaisuudessa on kyse ajatuksesta, jonka mukaan meidän on ensin selvitettävä, missä olemme ennen kuin jatkamme eteenpäin, jos haluamme 2020-strategian menestyvän. Meidän on myös tarkasteltava sitä, mihin haluamme edetä. Totuus on, että olemme tällä hetkellä kamalimmassa kriisissä, jonka Euroopan unioni kokonaisuudessaan on kokenut perustamisensa jälkeen; tätä vakavampaa kriisiä ei ole ollut. Me emme voi olla piittaamatta siitä. Emme voi käynnistää strategiaa kriisistä selviytymiseksi, sillä se merkitsisi sitä, että julkiset viranomaiset pakoilisivat taloudellista vastuutaan antaakseen vallan markkinoille.

Emme voi tarkastella strategiaa käyttämättä saatavillamme olevia välineitä. Kuten hyvin tiedätte, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, me emme ole siihen riittävän rikkaita. Meillä on väline nimeltään vakausta ja kasvusopimus. Meillä on toinen väline nimeltään rahoitusnäköymät. Jos nämä eivät ole selkeästi yhteydessä toisiinsa, me emme pääse eteenpäin.

Lisäksi, kun tarkastelemme lähtötilannetta, meillä on joitakin huolenaiheita. Ensinnäkin me S&D-ryhmässä vaadimme, etteivät jäsenvaltiot enää ole markkinoiden spekuloinnin kohteena. Tässä ei ole kyse Kreikasta tai jostain muusta jäsenvaltiosta. Tässä on kyse dominoivaikutuksesta ja spekuloinnin rajoitusten puutteesta.

Ehdotamme tämän vuoksi rahoitusalan vakautusjärjestelmän käyttöönottoa, jolla suojellaan jäsenvaltioita keinottelulta, jotta ne voivat tehdä mitä niiden on tehtävä, toisin sanoen palata elpymisen tielle ja turvata sosiaalimallin. Kaikki nimittäin tietävät, kaikki ovat todenneet sen tämän kriisin aikana, että globalisaation kannalta sosiaalimallimme on suurin voimavaramme.

Jos 2020 -strategianne johtaa julkisen talouden vakauttamiseen siten, että tämä sosiaalimalli tuhoutuu täysin, Eurooppa on tulevaisuuden kansainvälisen kilpailun häviöjä. Se siis menettää kykynsä toteuttaa edustamaamme sosiaalimallia, ja me menetämme asemamme muille maanosille, elleemme sitten menetä sitä pelkästään markkinavoimille. Tämä ei ole meidän tulevaisuudennäköymämme.

Lena Ek, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme useita kuukausia tienneet, että Kreikka on hyvin vaikeassa asemassa. Tiedämme, että euro heikkenee silmissämme nopea vauhtia ja että valtion obligaatioiden korkoero kasvaa. Kukaan ei enää voi epäillä, ettemmekö olisi vakavassa kriisissä, juuri kun olimme päässeet jaloillemme.

Meidän on tarkasteltava vakavasti kilpailukykyä, tuottavuutta ja kestäväää talouskasvua, mutta eurooppalaiset johtajat kinastelevat edelleen siitä, mitä toimia on toteutettava. Nyt ei ole sen aika. Tarvitsemme todellista toimintaa ja tarvitsemme sitä heti. Koska on ilmeistä, ettei vertaispainostus neuvostossa toimi, tarvitsemme sitovia tavoitteita ja uusia avoimia keinoja tutkiaksemme jokaisen jäsenvaltion raportit. Tarvitään vakausta ja kasvusopimuksen perusteellista noudattamista sekä luotettavia ja todellisia lukuja, joiden pohjalta voimme tehdä päätöksemme.

Jotta hallituksia voidaan painostaa lisää, rakennerahastojen ja muun yhteisön tuen käyttö on sidottava hallituksen kykyyn tarjota meille oikeita lukuja. Esitän vertauksen. Kun pienviljelijä tekee puolen hehtaarin virheen, hän menettää kaiken tuen kaikelle toiminnalleen useaksi vuodeksi. Tällainen vertailu meidän on tehtävä. Tämän vuoksi suhtaudumme niin tiukasti hallinnointiin parlamentin päätöslauselmissa.

On hyvin noloa, ettei komissio esitä ehdotuksia, joista olemme keskustelleet vuosia. Tulevan kasvun perustan luomiseksi EU 2020 -strategiaan on sisällytettävä strateginen poliittinen esityslista. Kerron joitakin esimerkkejä. Me neuvottelimme talouden elvytys suunnitelman. Suurinta osaa siitä ei ole pantu täytäntöön. Parlamentti pyysi suunnitelma B:tä, jotta se sisällytettäisiin tuloksiin, mutta suunnitelma B:tä ei ole vielä käynnistetty. Olemme päättäneet SET-suunnitelmasta, uudesta energiateknologiasta. Meiltä puuttuu vieläkin 50 prosenttia SET-suunnitelman rahoituksesta, vaikka se on todellinen strateginen väline. Kaikkein kustannustehokkain keino vähentää kasvihuonekaasuja on edistää energiatehokkuutta koskevaa strategiaa. Kehotan tämän vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan energiatehokkuuden toimintalistansa kärkeen.

Nykyistä lainsäädäntöä on vahvistettava, sillä se ei ole riittävää. Tarvitsemme energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman, jota on lupailtu pitkään. Tarvitsemme energiaa infrastruktuuriin, nopeiden junien energiavastaavuutta, superverkkoja ja älykkäitä high-tech -verkkoja, ja meillä on niihin rahaa.

Meidän on varmistettava tekniset innovaatiot ja meidän on myös rohkaistava ja edistettävä strategiaa sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja sukupuolten välisen tasa-arvon huomioimiseksi. Tässä kriisissä komission on kannettava vastuunsa ja saatettava päätökseen se, minkä yhdessä aloitimme. Neuvoston on oltava rohkeampi ja lakattava kinastelemasta. Me esitämme rohkean päätöslauselman 2020-strategian toisesta vaiheesta.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on lähes poliittista provosointia esitellä tämä Eurooppa 2020 -ohjelma loistavana strategiana, jolla selviydymme kriisistä. Riittää, kun tarkastelemme aiempaa politiikkaa rahoitusmarkkinoiden sääntelemiseksi, ja havaitsemme – jos olemme riittävän rehellisiä – että olemme kuukausien – itse asiassa vuosien – ajan luvanneet säännellä näitä viljejä markkinoita, mutta tähän mennessä olemme onnistuneet edistymään vain hyvin vähän. Mitä tulee Kreikkaan, meidän on nyt katsottava peiliin.

Kreikan kriisistä havaitsemme, ettei tähän mennessä toteutunut ole todellakaan riittävää. Kansalaiset kuulivat, että pelastimme pankit. He kiristelivät hampaitaan ja nielivät sen. Nyt he maksavat sen hintaa. Julkiset taloudet ovat jo ylikuormittuneet näistä toimenpiteistä. Nyt me pelastamme Kreikkaa, ja meidän on tehtävä se, siitä ei ole epäilystäkään. Se on jälleen uusi haaste monien Euroopan unionin jäsenvaltioiden julkisille talouksille.

Pankit ovat plussan puolella, ja niitä kiitellään siitä, että ne vapaaehtoisesti omalta osaltaan hieman tukevat Kreikkaa. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, Euroopan unionissa, näillä 27 valtion markkinoillamme meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin todellakin ottaa käyttöön transaktiovero tai muita välineitä, joilla hillitään keinottelijoiden himoa saada voittoa tältä alueelta. Me todellakin tarvitsemme välineen, jolla aidosti tapasuolisella tavalla voimme saada tästä kriisistä hyötyvät ja eurolla keinottelevat antamaan panoksensa siihen, mitä meidän nyt on rahoitettava. Julkisen talouden osalta emme enää voi toimia kuten ennen.

En vieläkaan löydä meille esittelemästänne asiakirjasta näkemystä siitä, mitä nyt tapahtuu. Viittaus siihen, että tätä on säänneltävä globaalilla tasolla, on tuttu ilmastokeskustelusta. Siinäkin emme ole edenneet lainkaan vuosiin.

Minulle ilmastokysymys on toinen merkittävä asia. Emme todellakaan ole päässeet vielä tästäkään kriisistä, vaan vajoamme yhä syvemmälle, sillä emme ole onnistuneet toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä. Minusta on todella valitettavaa, että tänään juuri ennen tätä keskustelua tuli selväksi, että Connie Hedegaard tekee mahdollisimman paljon työtä komissiossa saadakseen Euroopan unionin vähimmäistavoitteet täytäntöönpannuiksi. Kun tarkastellaan nykytilannetta, on korkea aika nostaa tavoitteemme 30 prosenttiin. Jos emme korosta tavoitettamme, voimme unohtaa esimerkiksi kuuluisan eurooppalaisen päästökaupparamme. Jos hiilidioksidille ei saada asianmukaista hintaa, koska tavoitteemme ovat liian heikkoja, olemme käyneet kiivaita keskusteluja vuosien ajan, mutta edelleen kaukana itse asettamiemme tavoitteiden saavuttamisesta. Mitä tulee Euroopan talouden muuttamiseen entistä kestävämmäksi – kuten komission ohjelman otsikossa esitetään – me kaikki toteamme, että haluamme osallistua tähän. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, komissionne ei kuitenkaan ole tämän ohjelman osalta sanonut, kuinka on määrä saavuttaa tavoitteet Euroopan taloudessa. Mitä välineitä ja mitä kannustinohjelmia tässä on määrä käyttää?

Jäsen Ek mainitsi joitakin erityisaloja. Tässä ohjelmassa on vielä paljon työtä tehtävänä. Sen perusteella, mitä meille nyt on toimitettu, Euroopan parlamentti ei nähdäkseni vielä voi todeta, että Lissabonin jälkeen tämä nyt on menestyvä strategia. Tämä Eurooppa 2020 -strategia on niin sanoakseni muotoiltu siten, että se vie meidät Lissabonin strategian epäonnistumisesta kohti seuraavaa epäonnistumista.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, katson, että komission puheenjohtaja Barrosolla on nyt todella mitä vaikein tehtävä. Hänen tehtävänsä on yksi vaikeimmista

Euroopan unionissa. Hänen on jaettava aikansa perusteluihin vasemmistolle ja oikeistolle – sellaisten ihmisten kanssa, joilla on parhaat ratkaisut kaikkein vaikeimpiin ongelmiin. Puheenjohtaja Barroson on toimittava taidokkaasti näiden ehdotusten välillä. Minusta paras niistä on komission ehdottama 2020-strategia. Olen yllättynyt täällä parlamentissa esitetyistä ehdotuksista, joiden mukaan tämä hyvin vaikea tilanne on korjattava toistamalla vanhat virheemme.

Haluan kertoa, että vietin 18 vuotta elämästäni valtiossa nimeltä Puolan kansantasavalta, jossa oli sisäisen kaupan ministeriö ja jossa kauppojen hyllyt olivat tyhjiä. Siellä oli sisäisen kaupan ministeriö, muttei sisäistä kauppaa. Nyt jo 20 vuoden ajan, mistä kiitän jumalaa, meillä ei ole sisäisen kaupan ministeriötä ja meillä on sisäistä kauppaa.

Haluan todeta, että lääke nykyiseen kriisiin ei varmasti ole lisäsääntely, korkeat verot tai muut interventiot. En tietenkään ole vapaiden markkinoiden fanaattinen kannattaja. Minusta valtion tehtävä on korjata markkinamekanismeja, mutta se on tehtävä hyvin varovasti. Jos haluamme puhua vilpittömästi kehityksestä Euroopassa, muistakaamme, kuinka äänestimme parlamentin edellisellä vaalikaudella palveludirektiivistä. Muistakaamme, mitä palveludirektiiville tapahtui täällä parlamentissa. Ilman henkilöiden, palveluiden ja pääoman vapaata liikkuvuutta Eurooppa ei nimittäin kykene kilpailemaan tehokkaasti maailman muiden maanosien kanssa.

Kuulemme täällä tänään, ettemme voi kilpailla muiden poliittisen ja taloudellisen yhdentymisen alueiden kanssa, mutta me itseämme pakotamme maanosamme yrittäjät siirtymään muualla liiallisella sääntelyllä ja asettamalla yrityksille liian suuria taakkoja. Kysykäämme siis itseltämme, mitä vielä voisimme tehdä tukeaksemme 2020-strategiaa, sillä muuta ei ole, ja meidän on tietenkin selviydyttävä tästä kriisistä.

Ei myöskään ole epäilystä siitä, etteikö meidän ole autettava Kreikkaa. Meille puolalaisille, joita täällä edustan, sanalla solidaarisuus on valtava merkitys. Meidän on nyt siis osoitettava solidaarisuuttamme Kreikkaa kohtaan. Haluan vielä kerran korostaa, että meidän on tehtävä kaikkemme, jotta Eurooppa selviytyy talouskriisistä, koska kyse ei ole pelkästään miljoonien perheiden kohtaamasta ongelmasta, vaan ongelma vaivaa myös uskoamme tulevaisuuteen. Minä uskon Euroopan tulevaisuuteen, uskon menestykseen.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, jos vertaan esityslistan edellistä kohtaa koskevaa keskustelua ja tätä keskustelua, puhumme selvästi kahdesta rinnakkaisesta maailmasta. Toisella puolella on Euroopan unioni, jossa Kreikan, Italian, Espanjan ja Portugalin kaltaiset valtiot ovat syvässä kriisissä, ja toiset, Saksan ja Ranskan kaltaiset valtiot toteuttavat torjuvia toimia. Toisella puolella on taas Euroopan unioni, jolle on kehitetty strategia, joka ei millään tavalla vastaa näitä haasteita.

Tällä strategialla emme ole määrittäneet uutta suuntaa Euroopan unionin kehitykselle emmekä antaneet vastauksia kysymyksiin, jotka koskevat toimimattomia välineitä. Emme myöskään ole pyrkineet selvittämään toimivallan jakautumista jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kesken tai euroalueen ja euroalueeseen kuulumattomien Euroopan unionin jäsenvaltioiden välistä suhdetta. Emme ole sisällyttäneet siihen mitään niistä asioista, joita ilmeni muutaman viime vuoden aikana Lissabonin strategian yhteydessä emmekä ole esittäneet mitään eteenpäin suuntautuvia vastauksia. Emme ole esittäneet selvennyksiä Euroopan unionin tulevasta kehityksestä. Tämä on tietenkin synnyttänyt paljon epäsuopaa, joka nyt on aistittavissa.

Keskustelussa Euroopan taloushallinnosta ja Euroopan valuuttarahastosta koskevan keskustelun osalta emme myöskään yksinkertaisesti voi toimia niin kuin strategiaa muka voisi edelleen toteuttaa tällä tavalla. Ennen keskustelua Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanosta meidän on kiireesti pysäytettävä strategia ja annettava itsellemme lisäaikaa päätöksentekoprosessia varten. Meidän on myös analysoitava nyt kohtaamamme todelliset haasteet. Näin toimiessamme meidän on otettava mukaan toimintaan kansalaisyhteiskunta ja ennen kaikkea Euroopan parlamentti merkittävästi laajemmassa ulottuvuudessa kuin aiemmin. Muuten suuntaamme päätä pahkaa kohti katastrofia!

Godfrey Bloom, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on harmillista, että puheenjohtaja Barroso karkasi istuntosalista. Katson, että hän olisi saanut minulta paljon oppia tänä iltana!

Neuvon teitä kaikkia olemaan huolehtimatta liikoja EU:sta vuonna 2020, sillä toivoakseni sitä ei enää ole! Se seuraa samaa tietä kuin Neuvostoliitto, jota se muistuttaakin, ja samoista syistä: se on keskitetty, korruptoitunut, epädemokraattinen ja epäpätevä. Sitä johtaa suuryritysten epäpyhä allianssi ja tuhdit byrokraatit. Sitä sponsoroii ilmastonmuutokseksi kutsutun kieroutuneet roskatieteen ekofasistinen agenda.

Kun Euroopan kansalaiset vaan saavat mahdollisuuden kansanäänestykseen, he hylkäävät sen. Briteille ei tietenkään annettu mahdollisuutta sanoa sanaansa, koska kolme puoluetta, joilla yksin on pääsy

televisiokeskusteluihin, olivat petollisia, ja niitä auttoi ja tuki BBC:ksi kutsuttu EU:n korruptoima julkinen yleisradiopalvelun tarjoaja.

EU on jo romahtamassa. Kreikan tämännäpäiväiset tapahtumat leviävät muihin Välimeren valtioihin nopeammin kuin osaamme aavistaa ja lopulta ne tavoittavat Pohjois-Euroopan valtiot, jotka saavat maksaa laskut. Lapsemme ja lapsenlapsemme tulevat kiroamaan meitä, sillä he saavat luvan kerätä tämän täysin väistämättömän tuhon sotkut!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, älykäs ja kestävä kasvu, konkreettinen toiminta, uudistukset, taloushallinto – paljon hienoja sanoja ja yleviä tavoitteita. Minulla on tästä kuitenkin pari kysymystä, jotka huolestuttavat minua. Kärsiikö uusi strategia saman kohtalon kuin edeltäjänsä? Kuinka saamme alueet ja paikallisviranomaiset osallistumaan siten, että tämä strategia todella menestyy, ja erityisesti, kuinka voimme paremmin rohkaista ja seurata kansallisten talousarvioiden uudelleenjärjestämistä? Meidän on kuitenkin malliratkaisuissamme oltava hyvin varovaisia varmistaaksemme sen, ettei Euroopan taloushallinnon keskitetty muoto pääse läpi takaoven kautta ja tuhoa kansallisen itsemääräämisoikeuden viime rippeitä.

Itsemääräämisoikeus merkitsee myös vastuullisuutta ja näin myös vastuun kantamista virheellisestä talouspolitiikasta. Ei voida hyväksyä sitä, että jotkut jäsenvaltiot elävät yli varojensa toisten jäsenvaltioiden kustannuksella. Meidän on tietenkin osoitettava solidaarisuutta, mutta sen ei pidä olla yksisuuntaista. Keskitetty taloushallinto, joka Brysselistä käsin sanelee eurooppalaiset normit, olisi varmasti väärä tie.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on tärkeää, että puhumme hyvästä hallintotavasta siinä mielessä, että on tietenkin tärkeää painostaa kaikkia tarvittavien uudistusten toteuttamiseen, mutta meidän ei pidä unohtaa sitä, että pääasiallinen hyvä hallintotapamme on varmistaa, että Euroopan unioni tekee sen, mitä Euroopan unionin kuuluukin.

Tässä meillä on ollut joitakin puutteita. Se, kuinka vakaus- ja kasvusopimusta on noudatettu, on yksi näistä. Emme saa unohtaa sitä, että ennen uusien sääntöjen rakentamista meidän on noudatettava kaikkein tärkeimpiä sääntöjä. Haluan kuitenkin mainita muitakin asioita. Mitä tulee rahoitusmarkkinoihin, puhukaamme rahoitusmarkkinoista osana taloutta, ei erillisenä alana, sillä emme koskaan saa investointeja ja uusia työpaikkoja, jos pidämme tätä erillisenä alana.

Olin hieman hämilläni todetessani, että Basel II -komitean puheenjohtaja oletti uuden pääomavaatimuksia koskevan säännön laskevan talouskasvua yhdellä prosentilla. Tämä on häneltä jokseenkin heikkoa. Pääomavaatimuksen nostaminen saattaa johtaa investointien vähenemiseen, ja sitä meidän ei todellakaan pidä tehdä, kun haluamme rakentaa uutta luottamusta Euroopan talouteen samalla kun pyrimme pääsemään nykyisistä alijäämistä.

Haluan korostaa yhtä seikkaa, jossa voimme menestyä yhdessä, ja se on osaamistalouden kehittäminen. On paradoksaalista, että mitä enemmän yhteiskuntamme ja taloutemme suuntautuvat osaamistalouteen, sitä vähemmän meillä on sisämarkkinoita, sillä sisämarkkinalainsäädäntö on luotu teollisuutta ja vanhan ajan taloutta varten eikä niinkään palvelualaa varten, jolla meidän on edettävä palveludirektiivin osalta. Haluan myös todeta, että meidän pitäisi toteuttaa uudistus, jolla eurooppalaisista yliopistoista tulisi entistä riippumattomampia ja eurooppalaisempia, avoimia opiskelijoille ja tutkijoille. Näin luotaisiin tietoyhteiskunnan dynaaminen kehitys.

Pitäkäämme kiinni kaikista niistä asioista, joita voimme tehdä yhdessä yhteisön tasolla. Se on paras mahdollinen eurooppalainen hyvä hallintotapa.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, olen kotoisin samasta jäsenvaltiosta kuin edellinen puhuja, mutta edustan poliittista vasemmistoa. Tämä käy selvästi ilmi myös ehdotuksista, joista me sosiaalidemokraatit vastaamme.

Me näemme maailman tilanteen. Me näemme tilanteen Kreikassa, taistelua kaduilla, lähestyvä yleislakko, epätoivo, viha, viha kaikkien valtioiden markkinapelejä kohtaan. Tätä on tietenkin pahentanut se, että keskeiset euroalueen valtiot pettivät toisen jäsenvaltion, Kreikan. Kriisit voivat kuitenkin levitä. Tämä on kaikille valtioille vaarallista aikaa. Vain harva valtio voi luottaa olevansa turvassa. Tämän vuoksi meidän kaikkien on keskityttävä kriisistä selviytymiseen ja esitettävä hyviä ehdotuksia. Meidän on kuitenkin valittava tie, jolla ei ole kyse pelkästään lyhytaikaisten ratkaisujen ja lyhytaikaisen menestyksen saavuttamisesta sekä tulen tukahduttamisesta siten, että se leimahtaa uudelleen ja saa paljon tuhoa aikaan.

Meidän on siis ensinnäkin investoitava johonkin sellaiseen, joka pitää kysynnän korkeana. Kesäkuun huippukokouksen alla minua huolestuttaa se, että valitsemme tien, josta edellinen puhuja puhui. On tärkeää,

että huippukokouksessa tehdään selkeitä sitoumuksia siihen, ettei Eurooppaa panna matalaenergiselle tasolle. On tärkeää pitää kysyntä suurena ja stimuloida investointeja. Meidän on laskettava naisten, miesten, nuorten ja ikääntyneiden työttömyysastetta. Itse olen hyvin pettynyt neuvoston viime kokouksessa esittämään tasa-arvohuijaukseen.

Toiseksi meidän on ryhdyttävä muuttamaan ilmaston kannalta älykkäiksi yhteiskunniksi. Selvästi jokaisessa kriisissä piilee myös kehitysmahdollisuus: mahdollisuus muuttaa reittiä, tehdä uusi valinta. On uskomattoman tärkeää, että komissio antaa Connie Hedegaardille sijaa olla todellinen ilmastopoliitikko, joka voi auttaa saamaan aikaan muutoksen Euroopassa Cancúnin kokouksessa.

Kolmas huomautukseni koskee rahoitusmarkkinoita. Meillä oli muutama viikko sitten rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisiä käsittelevässä erityisvaliokunnassa vieraana amerikkalainen professori, joka totesi seuraavaa: meillä Yhdysvalloissa sanotaan, ettemme voi säännellä rahoitusmarkkinoita, koska niin ei tehdä Euroopassa. Meidän pitäisi säännellä niitä, mutta meillä ei riitä rohkeutta. Entä mitä te sanotte Euroopassa? No, te sanotte, ettette voi säännellä rahoitusmarkkinoita, koska niin ei tehdä Yhdysvalloissa. Näin me jatkamme, heittelemme palloa toisillemme tällä tavalla. Tällaisessa politiikassa on voittajia, mutta myös paljon häviäjiä. Meillä olisi oltava Euroopassa rohkeutta muuttaa tätä.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, taloudellisesta kokemuksestani tiedän, että strategiat ovat juuri niin hyviä kuin niiden erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet ja keinot niiden seuraamiseksi. Komission on vielä vastattava tähän. Olemme kuulleet tavoitteista, jotka voimme hyväksyä perusteellisesti, olemme kuulleet yleistä tavoitteista, mutta emme ole kuulleet mitään siitä, kuinka nämä tavoitteet on määrä saavuttaa käytännössä.

Itse asiassa oletin, että rahoitus- ja talouskriisi – laajin sitten toisen maailmansodan kokemamme ja yhä syvenevä kansallisen velkakriisin aiheuttamien lisäongelmien vuoksi – olisi ollut komission asialistan kärjessä. Minusta se olisi ollut looginen lähtökohta, sillä molemmat kriisit ovat muuttaneet tilannetta merkittävästi.

Jos emme tyydy pelkkiin yleisiin aikeisiin vaan haluamme todella saavuttaa jotain seuraavien kymmenen vuoden aikana, meidän on tarkasteltava useita seikkoja varsin konkreettisella tavalla:

Ensinnäkin meidän on tarkasteltava talouksiamme – ei pelkästään EU:n taloutta, vaan jokaisen jäsenvaltion taloutta, yhdenmukaisin kriteerein – jotta tiedämme todellisen tilanteemme, sen mikä on taloudellinen liikkumavaramme ja mihin meillä todella on varaa.

Toiseksi meidän on kehitettävä kriisintarkaisumekanismi, joka estää meitä joutumasta taas myrskyn armoille tulevaisuudessa, jos markkinoilla taas myrskyää.

Kolmanneksi meidän on toteutettava sisämarkkinat aloilla, joilla ne eivät vielä ole toteutuneet – odotan paljon Mario Montin raportilta – myös palveluiden alalla.

Neljänneksi meidän on esitettävä vakuuttavasti kuinka aiomme täydentää nykyistä yhteistä valuuttapolitiikkaa yhteisellä, tiiviisti yhteenliitetyllä talous- ja rahoituspolitiikalla ja jopa veropolitiikalla.

Viidenneksi meidän on esitettävä hyvin täsmällisesti, kuinka voimme korvata jäsenvaltioiden välillä havaitut eroavuudet lisääntyvällä lähentymisellä keskittymällä luonteeltaan aidosti eurooppalaisiin taloushankkeisiin. Näitä on hyvin paljon: energiapolitiikka, energian yhteenliittämät, suurnopeusradat ja tieverkot, navigointijärjestelmät ja muut vastaavat hankkeet.

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Arvoisa puhemies, aluksi haluan todeta, että tätä EU 2020 -strategiaa koskeva työ on hyvin tärkeää, sillä meidän on pohdittava vakavasti sitä, kuinka tuemme Eurooppamme tulevaisuutta. Meidän on pohdittava vakavasti sitä, mitä 23 miljoonaa työtöntä Euroopan kansalaista tekee tulevaisuudessa. Yleisesti katsomme Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä, että strategiasta puuttuu erityisiä tavoitteita monilla merkittävillä aloilla, joilla sosiaalisen Euroopan hankkeesta on määrä tehdä ensisijainen tavoite seuraavien kymmenen vuoden aikana.

Emme ensinnäkään havaitse selkeää tavoitetta nuorityöttömyyden vähentämiseksi, ja se on kaikissa jäsenvaltioissa hälyttävän korkea. Tässä ensimmäinen askel voisi olla eurooppalaisten nuoria koskevien takeiden käyttöönotto, jolla annettaisiin nuorille jalansijaa työmarkkinoilla. Toiseksi meidän on varmistettava, että meillä on erityiset tavoitteet köyhyyden torjumiseksi. Minusta on häpeällistä, jos unionin jäsenvaltiot

maailman rikkaimmalla alueella eivät kykene sopimaan köyhyyden torjumisen erityistavoitteista. Jotkut sanovat, etteivät pidä määritelmästä. Heille haluan sanoa, ettei pidä antaa teknisten asioiden olla esteenä. Toiset väittävät, ettei meillä ole oikeusperustaa perussopimuksissa. Heille haluan sanoa, että meillä on uusi Lissabonin sopimus.

Kolmanneksi meidän on työskenneltävä johdonmukaisella tavalla sitovan työllisyysuunnitelman parissa. Meidän on yhdistettävä vihreät investoinnit uusiin työpaikkoihin. Meidän on uudelleenkoulutettava ja koulutettava työvoimaa, jotta se voi ottaa vastaan näitä työpaikkoja. Lopuksi, EU:n valtion- ja hallitusten päämiesten on varmistettava, että on erillinen tavoite sosiaalisen Euroopan kehittämiseksi ja että samaa kunnianhimoista tasoa sovelletaan työllisyyteen ja sosiaaliturvaan. Näissä ei pidä keskittyä yksinomaan määrään, vaan myös uusien työpaikkojen laatuun. EU 2020 -strategia ei vielä kata näitä parametreja, joten meillä on edelleen tehtävää.

Malcolm Harbour (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua siitä kunnianhimon puutteesta, jonka havaitsen tässä EU 2020 -strategiassa, tavassa, jolla voimme hyödyntää nykyisiä välineitämme – yhtenäismarkkinoita – jotta ne toimisivat hyvin tehokkaasti ja synnyttäisivät uusia työpaikkoja ja mahdollisuuksia: sitä, mistä jäsen Turunen puhui. Ei riitä – ja osoitan sanani puhemiehelle ja neuvostolle, jos komission jäsen kuuntelee – että yhtenäismarkkinat ja niiden saavutukset asetetaan tämän otsikon alle: ”Puuttuvat palat ja pullonkaulat”. Hyvät kollegat, asia on paljon tärkeämpi. Ei yksinkertaisesti ole riittävää todeta, että komissio ehdottaa toimia. Kyse on komission ja jäsenvaltioiden yhteisestä pyrkimyksestä.

Valiokuntani, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta, hyväksyi tällä viikolla valtavalla enemmistöllä mietinnön, jossa esitetään joitakin todella kunnianhimoisia ajatuksia yhteisistä toimista yhtenäismarkkinoiden loppuun saattamiseksi. Saatte sen ensi viikolla yhdessä professori Montin raportin kanssa. Molempien osapuolten on saatava aikaan perustavanlaatuisia muutoksia tässä. Haluamme yhtenäismarkkinoita koskevan säädöksen, selkeitä poliittisia tavoitteita yhtenäismarkkinoiden loppuunsaattamiseksi, ja haluamme myös nähdä julkisten hankintojen, valtavan huonosti hyödynnetyn välineen, saavuttavan innovaatioita ja vihreää teknologiaa koskevat tavoitteet. Niitä tuskin mainitaan tässä asiakirjassa. Miksi me luojan tähden keskustelemme näistä muista tavoitteista, kun emme itse asiassa saa edistettyä sitä, mitä meillä jo on?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tämä strategia ei tarjoa vastausta kohtaamiimme vakaviin ongelmiin ja vielä vähemmän todelliseen taloudelliseen ja sosiaaliseen katastrofiin, jonka vapaan kilpailun politiikan määrääminen aiheuttaa joissakin jäsenvaltioissa, joiden taloudet ovat hauraampia. On virhe vaatia liberaalin Lissabonin strategian kanssa identtistä politiikkaa, sillä siinä jätettiin kymmenen vuotta sitten esitetyt täystyöllisyyden ja köyhyyden poistamisen tavoitteet syrjään ja asetettiin niiden sijaan etusijalle talous- ja rahoitusryhmittymien edut, mistä ne hyötyivät, mutta minkä seurauksena sosiaalinen tilanne ja työllisyystilanne ovat heikentyneet.

Riittää, kun tarkastelee vakaussopimuksen sokeiden kriteerien soveltamisen sekä liberalisoinnin ja strategisten julkisten palvelujen alojen yksityistämisen seurauksia esimerkiksi rahoituspalvelujen, energian, liikenteen ja postipalvelujen aloilla. Riittää, kun tarkastelee sitä, mitä tapahtuu työmarkkinoilla, joilla työsuhdeturva heikkenee ja työttömyys lisääntyy, ja työttömiä on nyt yli 23 miljoonaa, ja tähän voidaan vielä lisätä 85 miljoonaa ihmistä, jotka elävät köyhyydessä.

Toisin kuin meitä yritetään saada uskomaan, kaikki indikaattorit osoittavat, että jos tähän mennessä noudatettuja strategioita jatketaan, talouskasvun aste pysyy hyvin matalana ja matalampana kuin muualla maailmassa, mikä merkitsee sitä, että työttömyys pahenee entisestään, työpaikat ovat yhä epävarmempia ja huonommin palkattuja, ja köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen lisääntyvät. Valitettavasti unionin talousarvio ei tarjoa vastausta taloudellisen ja sosiaalisen koheesion tarpeeseen, kuten Kreikan tilanne osoittaa.

On siis aika arvioida ja myöntää noudatetun politiikan seuraukset. On aika katsoa sosiaalinen kestävyys ensisijaiseksi tavoitteeksi. On aika lakkauttaa rahoituskeinottelu ja rahoitusalan ylivalta taloudessa. On aika luopua vakaussopimuksesta ja antaa Euroopan keskuspankille muita tehtäviä, säättää rahoitusalan tehokkaasta valvonnasta ja katsoa ensisijaiseksi aito edistystä ja sosiaalista kehitystä koskeva sopimus.

Mario Borghese (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, se, että me täällä keskustelemme ja tarkastelemme Eurooppa 2020 -strategian sisältöä samaan aikaan kun työntekijöitä kuolee Ateenassa ja valtio, kansakunta on kuilun partaalla, antaa varsin kuvaavan, vai sanoisinko groteskin käsityksen eurooppalaisesta politiikasta.

On aivan ainutlaatuista, että tällaisessa tilanteessa komissio ei katso tarpeelliseksi syvällistä itsetutkiskelua, sillä se käsittää kyllä, että tämä kriisi, joka joiltain osin on saavuttanut dramaattiset mittasuhteet, on seurausta

monista vakavista virheistä, kuten Lissabonin strategian epäonnistuminen osoittaa. Paljon virheitä ja vain yksi puolustautumassa syytettyjen penkillä, euro.

Tulette tänne ja väitätte jokaisessa lausunnossanne, että Kreikka on yksittäinen tapaus, mutta väitättekö niin, kun vastaava tilanne syntyy esimerkiksi Espanjassa – vaikka tietenkin toivomme, ettei synny – onko se toinen yksittäistapaus? Olemme hieman kyllästyneitä kuulemaan tätä yksittäistapausperustelua. Myös subprime-kriisi oli yksittäistapaus. On vaikea uskoa ja hyvin vaikea hyväksyä sitä, mitä komissio väittää, kun Euroopan unioni ei ole vielä päättänyt siivota Euroopan pankkeja ja kertoa tallettajille, valmistajille ja reaali taloudelle, kuinka paljon sontaa eurooppalaisissa pankeissa vielä on, voidakseen laatia strategian.

Meidän on pidettävä nämä seikat mielessä ja muistettava, että vakavasti otettavan strategian on perustuttava reaali talouteen, pienten ja keskisuurten yritysten järjestelmään, ja siinä on luonnollisesti annettava vastuullinen asema myös työntekijöille näiden osallistumisen kautta.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Suurin ongelma EU:ssa on epäilemättä työttömyys. Emme kuitenkaan voi syyttää tilanteesta työntekijöitä, pienviljelijöitä tai yrittäjiä. Ainoa syyppä on se poliittinen ja taloudellinen filosofia, joka on ollut monikansallisten yhtiöiden puolella työntekijöitä, pienviljelijöitä ja pieniä paikallisia yhtiöitä vastaan. Juurettomat pelkästään voittoa tavoittelevat monikansalliset yhtiöt haluavat kaapata leijonan osan tuotosta osallistumalla mahdollisimman vähän julkisiin kustannuksiin.

Mikä tahansa paikallisia etuja suosiva strateginen päätös on hyväksi Euroopan unionin jäsenvaltioille, ja mikä tahansa monikansallisten yhtiöiden yksinvaltaa ylläpitävä päätös on pahaksi. Jobbik haluaa lakkauttaa monikansallisten yhtiöiden taloudellisen monopolin ja palauttaa Euroopan pienviljelijöille ja perheyriyksille, jotta voimme niiden avulla poistaa työttömyyden Euroopan yhteisöstä.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, komission puheenjohtaja totesi juuri, että tällaisina aikoina emme voi noudattaa muita hyväksikäyttävää lähestymistapaa, vaan tarvitaan aluksi hyvää yhteistyötä ja määrätietoista toimintaa. Tämä on totta. Tämän vuoksi tarvitsemme myös toimintastrategian. Minusta vaikuttaa kuitenkin siltä, että tähän 2020-hankkeeseen ja erityisesti tapaan, jolla siitä on määrä neuvotella ja finalisoida se täällä, ei liity mitään aitoa strategiaa. Se on pikemminkin paperilla kirjattu ajatus, joka nyt jyrätään läpi nopeassa menettelyssä. Epäilen, ettei tämä ole oikea tapa välttää niitä ongelmia, joita komission puheenjohtaja Barroso aivan oikein kuvasi. Hän totesi esimerkiksi, että suurin Lissabonin strategiaan liittyvä ongelma on se, etteivät osapuolet osallistuneet siihen, eivät kokeneet sitä omakseen, ja etteivät ne tämän vuoksi osallistuneet sen täytäntöönpanoon. Tämä on juuri, mitä tapahtui.

Jos näin kuitenkin on, niin uuden strategian osalta meidän on otettava riittävästi aikaa tehdä rauhallisesti työtä sen eteen, että osapuolet aidosti osallistuvat ja sitten voivat keskustella siitä rauhallisesti. Ymmärrän, että aikana, jona rahoituskriisi ja Kreikan ongelma esittävät meille uusia ongelmia päivittäin, emme voi toimia näin. Tämäkään ei ole kritiikkiä. Kritiikkinä esitän, ettei meidän parlamentissa pitäisi sallia ohjelman tarkastelutavan sanelemista meille.

Valiokuntien puheenjohtajien kokouksessa olemme useaan otteeseen ilmaisseet toiveemme siitä, että aikataulu laadittaisiin hieman varovaisemmin, jotta voimme tehdä perusteellisempaa työtä. Tämän sijaan menettelyä nopeutetaan, ja keskustelemme tänään ja seuraavan kerran toukokuun istunnossa, kesäkuussa ehdotus menee neuvostolle ja se on sitten siinä. Älkää siis yllätykö, jos kaiken tämän lopuksi toteutettaviin toimiin ei ole saatu aikaan havaittavaa muutosta. Minua se ei yllätä, sillä muutosta ei saada aikaan tällä tavalla. Tarvitaan perusteellinen analyysi eikä sellaisia pinnallisia päätelmiä, joita ilmastotoimista vastaava komission jäsen on esittänyt viime päivinä – jotka perustuvat kriisitilanteeseen ja siihen, että hiilidioksidipäästöt ovat nyt pienempiä – että voisimme nyt tähdätä 30 tai 40 prosenttiin

Kriisi ei voi olla standardi! Standardin on oltava eteenpäin suuntautuva näkökulma. Meidän on tarkasteltava tilannetta huolellisesti ja harkittava syvällisesti sitä, mitä päätelmiä voimme tehdä innovaatioista, talouskehityksestä, innovoinnista ja tutkimuksesta. Emme kuitenkaan tietenkään toimi näin.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Paljon kiitoksia, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, kiitokset sille, joka voi välittää viesti komission jäsenten kollegion puheenjohtajalle.

Toivon, että teot seuraavat sanojanne ja että näemme kesäkuussa hyvin erilaisen neuvoston kuin keväällä. Tämä siksi, että sananne, joita kannatan alusta loppuun, eivät saa minua vakuuttuneeksi tai poista pelkoani siitä, että näemme täysin apaattisen, täysin epäilevän neuvoston, joka toisinaan jopa esittää kysymyksiä, jotka täyttävät meidät kauhulla, esimerkiksi tavoitteistamme, suurista, poliittisista ja lasketuista tavoitteistamme niiden suotavuuden ja mahdollisuuden osalta.

Paljon kiitoksia arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, toivon puheenjohtajavaltio Espanjan auttavan ratkaisemaan nämä epävarmuudet, sillä olen vakuuttunut siitä, että näitä aikoja tullaan aikanaan merkityksellisinä Euroopan historiassa. Ajat ovat täynnä hämmennystä, ja kohtaamme suurimpina haasteina sen, haluammeko lisää vai vähemmän Eurooppaa.

Tämä on Eurooppa 2020 -strategian tavoite. Olemmeko kymmenen vuoden kuluttua enemmän vai vähemmän yhdentyneitä? Ovatko silloin voittajia ne, jotka uskovat, että meidän on tehtävä yhteistyötä ratkaistaksemme taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, vai ne, jotka tyytyvät nationalismiin paluuseen ja tuhoavat jopa ne perustavaa laatua olevat osatekijät, jotka on rakennettu viimeisten 40 vuoden aikana? Tuummeko toisiamme entistä enemmän? Olemmeko valmiita hyväksymään vastavuoroista solidaarisuutta koskevat tavoitteet, jakamaan tasavertaisemmin, kehittämään lisää vaurautta ja jakamaan sen tasaisemmin, vai jätämmekö kaiken markkinoiden varaan?

Toisin kuin jotkut kollegat ovat sanoneet, en usko tämän tapahtuneen siksi, että on ollut paljon Eurooppaa, paljon sääntelyä tai paljon sosiaalista oikeudenmukaisuutta. Pikemminkin kriisin on aiheuttanut Euroopan puute, sääntelyn puute.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, esitän siksi kaksi pyyntöä. Säilyttäkää köyhyyden torjumista koskevat tavoitteet ja paremman koulutuksen edistämistä koskevat tavoitteet, jotka sisältyvät komission tekstiin mutta eivät neuvoston tekstiin, ja liittää parlamentti kansan ääneen, jotta kansalaisten esityslistasta voi tulla yhteisön esityslista teknokraattien ja niin kutsuttujen markkinoiden esityslistan sijaan, sillä se on usein keinottelijoiden esityslista.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, se, mikä vaikuttaa Kreikkaan, vaikuttaa meihin kaikkiin, myös euroalueen ulkopuolisiin valtioihin. Eurooppa tarvitsee nyt yhdentyneisyyttä ja voimakkaita toimia, ei lisäjakautumista. Tämän vuoksi, arvoisa komission jäsen, on hyvin valitettavaa, että 11 valtiota ei ole edustettuina perjantaina. On sanottu, että meillä on Euroopassa yhteinen kohtalo, mutta valitettavasti näin ei ole juuri nyt.

Rahoitusmarkkinoiden valvontaa on tietenkin lisättävä, ja tarvitsemme tietenkin tiukempaa lainsäädäntöä. Tämän minäkin liberaalina ymmärrän ja hyväksyn, mutta se on tehtävä tasapainoisella tavalla ja sitä on koordinoitava globaalilla tasolla.

Toteuttakaamme voimakkaita ja aggressiivisia toimia, jos se on tarpeen, mutta paniikissa emme saa toimia. Meidän on pidettävä päämme mahdollisimman kylmänä, jotteemme saa aikaan enempää haittaa talouden elpymiselle, joka kaikesta huolimatta ja Kreikan tilanteesta huolimatta on havaittavissa.

–(EN)Järkytin todella jäsen Bloomin sanoista. Hän ei ole täällä nyt, mutta Euroopan unionin vertaaminen Neuvostoliittoon on loukkaus kaikkia niitä kohtaan, jotka kärsivät neuvostodiktatuurista, sekä miljoonia kuolleita kohtaan. Minusta jäsen Bloomin on esitettävä anteeksipyyntö kaikille, joita hän on loukannut.

Lajos Bokros (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Espanjan pääministeri José Luis Rodríguez Zapateron käynnistäessä Espanjan puheenjohtajakauden Strasbourgissa hän puhui Eurooppa 2020 -strategiasta mainitsematta kertaakaan sitä, miksi maailmassa Lissabonin strategia alun perin epäonnistui. Minä kysyin häneltä, kuinka on mahdollista laatia uusi strategia analysoimatta edellisen epäonnistumista?

Nyt minulla ei ole muuta mahdollisuutta kuin toistaa kysymykseni, sillä uudessa asiakirjassa ei ole sanaakaan siitä, miksi epäonnistuttiin. Olkaa hyvä, Señor Garrido, vastatkaa seuraavaan kysymykseeni. Kuinka on mahdollista suunnitella uudet, hyvin kunnianhimoiset tavoitteet analysoimatta ensin syitä Lissabonin strategian epäonnistumiseen?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Arvoisa puhemies, haastan komission ja neuvoston tekemään selkeitä valintoja. Ensinnäkin, valitkaa demokratia. Kuinka neuvosto aikoo tehdä päätöksiä jäsenvaltioiden sosioekonomisen politiikan perusteista seuraaviksi kymmeneksi vuodeksi ilman että äänestäjillä on mahdollisuutta ilmaista kantaansa niistä tämän ajanjakson aikana, kymmenen vuoden aikana? Tämä merkitsisi esimerkiksi sitä, että Alankomaiden väistytvä pääministeri voisi tehdä päätöksiä kymmeneksi vuodeksi, eikä sellaista voida hyväksyä.

Toiseksi, työstä on saatava palkkaa. Tavoite 75 prosentin työllisyydestä kuulostaa hienolta, mutta Euroopassa ei enää tarvita köyhiä työntekijöitä. Kuinka neuvosto tosiasiallisesti määrittää työllisyyden?

Kolmanneksi: valitkaa järkevät julkiset menot. Kuinka komissio voi esittää vuodelle 2011 talousarviota, jossa luvataan jopa 5,8 prosentin kasvua, vaikka Eurooppa 2020 -strategiassa korostetaan säästötoimenpiteitä.

Neljänneksi: valitkaa sosiaaliset sisämarkkinat. Ovatko komissio ja neuvosto samaa mieltä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kanssa, joka on ehdottanut sosiaalisen ilmapiirin lisäämistä sisämarkkinoille ja että tarjousmenettelyissä korostetaan enemmän laatua ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta?

Viidenneksi: valitkaa köyhyyden vähentäminen. Köyhyyden poistamisessa neuvosto tähtää ainoastaan talouskasvuun. Talouskasvu on viime vuosina johtanut pääasiassa johtajien huippupalkkoihin, mutta köyhät ovat köyhtyneet lisää. Mitä toimia aiotte esimerkiksi toteuttaa, jotta huippupalkkaiset ja pankit köyhien sijaan maksavat laskun kriisistä?

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jotta työttömyysongelmaan voidaan tarttua rakentavasti, EU:n toimiin on sovellettava kolmea tunnussanaa: reagointi, kehittäminen ja turvaaminen.

Reagointi: on erityisesti luovuttava juhlallisesta europropagandasta ja ryhdyttävä käytännön toimiin EU:n kansalaisia vaivaavissa ongelmissa, varmistettava koulutuksen, markkinoiden ja alueellisten vaatimusten väliset suorat yhteydet sekä muutettava nuorten käsitystä käsin tehtävästä työstä.

Kehittäminen: on erityisesti tehtävä Eurooppa 2020 -strategiasta myönteinen synteesi niin yritysten kuin työntekijöidenkin tarpeista, jotta tuetaan työmarkkinoita, joilla työsopimusten joustoturva vastaa markkinoiden kysynnän epävakautta.

Turvaaminen: on erityisesti annettava töitä työnsä menettäneille, ensisijaisesti kansalaisillemme. Jäsenvaltioiden on tämän vuoksi määritettävä maahanmuuttopolitiikkansa todellisten maahanmuuttovaatimusten mukaisesti, ja koska työttömiä on 23 miljoonaa, on harkittava EU:n ulkopuolelta peräisin olevan maahanmuuton lakkauttamista muutamaksi vuodeksi. En näe muuta keinoa suojella työpaikkojamme ja sosiaalista järjestelmäämme. Tarvitsemme pragmatismia, rohkeutta ja hajauttamista.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Kestävä talouskasvu edellyttää valtavia ja tasaisia investointeja myös liikennealaan. Liikenneala vastaa kymmentä prosenttia Euroopan unionin BKT:sta ja tarjoaa yli kymmenen miljoonaa työpaikkaa.

Käytän tilaisuutta hyväkseni ja kehotan Euroopan komissiota ja neuvostoa EU 2020 -strategiaa finalisoidessaan ottamaan huomioon myös seuraavat liikennealaan liittyvät hyvin merkittävät tekijät: tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin edistäminen vihreän liikenteen toteuttamiseksi, EU:n liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteiden vahvistaminen vaihtoehtoisten resurssien käytön kautta, sähköautot, älykäs liikennejärjestelmä, älykäs liikenteen hallintajärjestelmä, joka kattaa myös ilmailualan, infrastruktuurien välisen koordinoinnin parantaminen ympäristön suojelun tukemiseksi, työntekijöiden sosiaaliset olot sekä matkustajien turvallisuus.

Haluan korostaa seuraavia aivan ehdottoman olennaisia näkökohtia erityisillä aloilla: yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisen kiireellinen tarve ilmailualalla, kiireellinen tarve toteuttaa rautateiden yhteentoimivuus, Euroopan tieinfrastruktuurien laajentaminen ja parantaminen maantiekuljetusten alalla, liikennevälineiden väliset yhteydet sisäsatamissa ja merten moottoriteiden laajentaminen meri- ja jokiliikenteessä sekä kaupunkiliikenteen kestävä kehityksen kiireellinen tarve.

Euroopan komission on otettava huomioon kaikki nämä liikkuvuutta koskevat näkökohdat, ja liikkuvuuden on oltava keskeinen osatekijä EU 2020 -strategiassa. Liikennealan hyvin koordinoitu kehittäminen on ratkaisevaa kestävä kehityksen kannalta sekä vakaiden työpaikkojen säilyttämiseksi ja luomiseksi.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Kreikkalaisena haluan aluksi ilmaista syvän suruni kotimaani traagisista tapahtumista, joiden seurauksena kolme kansalaista kuoli jäätyään jumiin pankkiin, jonka suureen ja täysin rauhanomaiseen mielenosoitukseen liittyneet ääriaineet sytyttivät tuleen.

Käytän tätä traagista tilannetta hyväkseni, sillä tiedän koko Euroopan ja koko Euroopan tiedotusvälineiden nyt seuraavan Kreikkaa, ja pyydän kollegoitani täällä osoittamaan vastuullisuutta, arvokkuutta, solidaarisuutta ja ennen kaikkea kunnioitusta näin vaikeita aikoja elävää kansakuntaa kohtaan. Sanon tämän siksi, että pelkään tiettyjen merkittävien eurooppalaisten sanomalehtien tietyissä pääkaupungeissa jo huomenna toteavan juuri näiden traagisten tapahtumien perusteella, että niiden pelot ja epäilykset siitä, pystyykö Kreikka määrätietoisesti panemaan täytäntöön rahoitusuudistusta koskevat hyvin vaikeat päätöksensä, ovat perusteltuja.

Heti viime sunnuntaisen sopimuksen jälkeisenä päivänä nimittäin alkoi sama tarina, jonka olemme kuulleet täällä 11. helmikuuta alkaen, lukuisine huomautuksineen kreikan toimenpiteiden tehottomuudesta ja Kreikan

velan uudelleenjärjestelyn näkymistä. On spekuloitu sillä, eroaako valtio kenties euroalueesta, ja tietenkin uusista markkinaistuksista niin Kreikan kuin Portugalin ja Espanjankin obligaatioiden osalta.

Minä pohdin, mihin tämä johtaa, sillä keskustelemme myös 2020-strategian näkymistä. Mihin me joudumme, kun kansalliset taloudet ovat täysin riippuvaisia markkinoiden kriiseistä, luottoluokituslaitosten luokituksista, sillä ne eivät ole vastuussa kenellekään ja niiden yrityksiä tai valtioita ja erityisesti euroalueen valtioita koskevilla luokituksilla, olivatpa ne oikeita tai vääriä, ei ole mitään seurauksia eikä niitä valvota millään tavalla?

(Suosionosoituksia)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Olemme viimeisten kahden vuoden aikana kohdanneet kaikkein vakavimman globaalien talouskriisien. Tämän vuoksi on elintärkeää kohdentaa entistä paremmin pyrkimyksemme, jotta voimme tarjota kilpailukyvyllä, tuottavuudella ja talouskasvun mahdollisuudelle piristysruiskeen.

Strategian tavoitteiden on oltava realistisia. Tämän vuoksi ne on määritettävä tiiviissä yhteydessä jäsenvaltioiden kansallisiin tavoitteisiin, jotka puolestaan on määritetty jokaisen jäsenvaltion ensisijaisten tavoitteiden ja erityispiirteiden mukaisesti. Tämän vuoksi olen tyytyväinen siihen esitykseen, että yhteisön tasolla hyväksytyt tavoitteet olisi jaettava erillisiin kansallisiin tavoitteisiin.

Pyysin osana parlamentin päätöslauselmaa komissiota esittämään uusia toimenpiteitä, kuten sanktioita jäsenvaltioille, jotka eivät noudata strategiaa, ja kannustimia niille, jotka noudattavat. Itse asiassa Euroopan unionin rahoituksen ehtona olisi oltava niin tulosten saavuttaminen kuin yhteensopivuus strategian tavoitteiden kanssa. Meidän ei kuitenkaan pidä sivuuttaa koheesiopolitiikan merkitystä Euroopan unionin taloudellisten ja kehitystä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa.

Tämän vuoksi meidän on tutkittava hyvin tarkkaan komission ehdotukset, sillä tällainen ehdotus rakennerahastojen automaattisesta sulkemisesta suuren alijäämän jäsenvaltioilta olisi epärealistinen toimenpide ja täysin vastoin koheesiopolitiikan tavoitteita, erityisesti niitä, joilla pyritään pienentämään jäsenvaltioiden välisiä eroavuuksia.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Euroopan unioni on väestöltään maailman suurin geopolittinen kokonaisuus. Tähän mennessä menestyksemme, johon meidän on tänä kriisiaikana suhtauduttava hyvin nöyrästi, muodostuu talouksiemme kyvystä kehittää innovointivalmiuksiaan ja erityisesti vientiään.

Tämä on erityisen selvää suhteessa Yhdysvaltojen ja Japanin, mutta myös Kiinan, Intian ja Brasilian kaltaisiin kilpailijoihin. Tässä yhteydessä minusta on keskeistä kiinnittää edelleen huomio erityisesti talouskasvuun ja työpaikkoihin. Sosiaalisten ongelmien ja ilmastonmuutoksen ei pidä tämän osalta häiritä keskittymistä pääasiallisiin tavoitteisiin.

Samalla meidän on muistettava, että erityinen ennakoedellytys älykkäälle ja kestäväälle kasvulle jäsenvaltioissa ja niiden alueilla ja kunnissa on riittävä infrastruktuuri, niin liikenteen kuin ympäristönkin näkökulmasta. Tätä tekijää ei ole riittävästi otettu huomioon Eurooppa 2020 -strategiassa, ja siitä puuttuu täysin keskittyminen infrastruktuurin kehittämiseen tehtävien investointien lisäämiseen, erityisesti niissä valtioissa ja niillä alueilla, joilla se tällä hetkellä on riittämätöntä.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Arvoisa puhemies, keskeinen strategia, jota EU:n komissio ehdottaa Euroopalle vuoteen 2020 asti, on luottaminen uusliberalistiseen kapitalismiin ja markkinajärjestelmään – toisin sanoen juuri samoihin tekijöihin, jotka upottivat maailman nykyiseen taloudelliseen kaaokseen ja joita kuvaavat komission ja EU:n hallitusten vastaus Kreikan rahoituskriisiin: häpeällinen alistuminen keinottelulle ja rahoitusmarkkinoiden haiden voitontavoittelulle, vaatimus, jonka mukaan Kreikan työväenluokan, eläkeläisten ja köyhien palvelut ja elinolot on raadeltava näiden rahoitusmarkkinoiden kyltymättömän ahneuden ruokkimiseksi, jotka eivät ole jonkinlainen kaikkivoipa jumala, kuten tiedotusvälineiden kommentaattorit haluavat saada meidät uskomaan, vaan investointipankkeja, hedge-rahastojen toimijoita, obligaatioiden haltijoita ja vastaavia – huipputuottoja haluavia loisia, jotka tietoisesti keinottelevat saadakseen aikaan rahoitusalan epävakautta ja sitten hyödyntävät sitä kyniäkseen työtätekevät. Tällaisenko Euroopan me haluamme vuodeksi 2020?

On sääli, että kuulla komission puheenjohtaja Barroson vetoavan niiden vastuullisuuteen: ikään kuin hai pääsisi verenheimostaan! Työntekijöiden kaikkialla Euroopassa on tuettava kreikan työväenluokan kapinaa. Meidän on murrettava markkinoiden diktatuuri. Se ei onnistu siten, että idiootit polttavat pankkeja, vaan

työtekevien kestäväällä ja laajalla mobilisaatiolla ja lakkotoimilla sekä korvaamalla tämä sairias järjestelmä demokraattisella sosialismilla ja luomalla todellinen inhimillinen yhteiskunta vuoteen 2020 mennessä.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) kaikella kunnioituksella meille esitettyjä asiakirjoja kohtaan, ei voida sivuuttaa niiden samankaltaisuutta viisivuotissuunnitelmien kanssa, joiden oli määrä tuoda vaurautta itäblokin maihin. Aluksi niissä jopa tunnustetaan, ettei edellinen strategia erinäisistä syistä ollut menestys.

Sitten niissä esitetään rohkeita tavoitteita ja pyritään vakuuttamaan ihmiset siitä, että tällä kertaa kaikki todella sujuu paremmin. Se ei kuitenkaan suju paremmin. Strategiat tulivat ja menivät, ja talous romahti. Näissä strategioissa ei noudatettu talouselämän perussääntöjä. Tällä hetkellä Euroopasta on hiipumassa vauhti huolimatta siitä, että täällä on korkeampi koulutettujen henkilöiden osuus kuin Kiinan tai Intian kaltaisissa menestyskekkämissä valtioissa. Miksi niin? Koska Euroopassa vastataan jokaiseen uuteen ongelmaan samalla tavoin kuin Eurooppa-neuvostossa tai komissiossa, perustamalla uusi elin tai uusi viranomainen. Suurin osa koulutetuista eurooppalaisista katoaa erilaisten organisaatioiden syövereihin, ja nämä miljoonat koulutetut ihmiset, jotka voisivat tehdä luovaa työtä muilla aloilla, esimerkiksi tuotantoalan innovoinnissa ja kehittämisessä, vain siirtelevät papereita ympäri toimistoja ja kanavoivat yhteisiä varoja.

Hyvät kuulijat, jos todella haluamme menestyä paremmin, meidän on ennen kaikkea yksinkertaistettava rinnakkaiseloja ja yrityksiä koskevia sääntöjä ja kevennettävä hallinnollista taakkaa. Meidän on luotava lisää tilaa ihmisten itsenäisyyden, yrittäjyyden ja luovuuden harjoittamiselle ja meidän on suunnattava uudelleen tällä hetkellä hallintoon käyttämämme rahat tuotantoalan edistykseen sekä innovoinnin ja kehittämisen tukemiseen.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan yhteisö, uskottava poliittinen unioni, kestävä kasvu, kestävä työllisyys ja innovointi, sosiaalinen koheesio ja kestävä kilpailukyky ovat tavoitteitamme.

Eurooppa 2020 -strategia ei ole tavoitteemme. Eurooppa 2020 -strategian on oltava väline, jonka avulla voimme saavuttaa tavoitteemme. Siitä on tullut meidän Robert Schuman -julistuksemme vuodelle 2010, ja sen on oltava yhtä kouriintuntuva kuin Schumanin julistus oli 9. toukokuuta 1950. Eurooppa 2020 -strategian ei pidä taantua kokoelmaksi tulevaisuuden toiveita, joita ei voida saavuttaa, tai kaikkien ratkaisemattomien asioiden, ongelmien ja turhautumien roskapöydäksi. Sen on oltava kouriintuntuva, rahoitettavissa oleva, kestävä väline, joka tarjoaa vastauksen kriisiin, ja sen on oltava motivoiva, testattavissa oleva Euroopan unionin hanke, jota meidän on voitava sanktioida. Eurooppa 2020 -strategian on käynnistettävä erityisiä hankkeita kasvun, työllisyyden, tutkimuksen, innovoinnin ja kestävä kilpailukyvyn edistämiseksi.

Meidän on tarkistettava taloutta kaikissa jäsenvaltioissa ja Euroopan unionissa saadaksemme rehellisen lähtökohdan tuleville suunnitelmillemme ja jotta myös tiedämme, mitä meidän on rahoitettava ja mihin rahaa tarvitsemme. Tarvitsemme myös Eurooppa 2020 -soveltuvuustarkastuksen kansallisille talousarvioita, verotusta, tutkimusta, energiaa, innovointia ja sosiaalistasioita koskeville politiikoille. Meidän on annettava täysi tukemme komission jäsen Rehnin toimenpiteille.

Eurooppa 2020 -strategian on oltava uuden, yhteisen poliittisen tahdon ilmaus ja vastauksemme valitettavasti lisääntyvään nationalismiin, itsekkyyteen ja protektionismiin. Saattakaamme päätökseen sisämarkkinat ja luokaamme valuuttaunionin rinnalle voimakas talousunioni, joka on osa uskottavaa poliittista unionia. Tässä oli se, mitä tarvitsemme, ei enempää eikä vähempää.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minun on tunnustettava olevani huolissani kesäkuun huippukokouksesta, sillä en havaitse keskustelussa mitään uutta, jolla voitaisiin korjata kevään huippukokouksen suositukset. Suositukset olivat pettymys jo siksi, etteivät ne perustuneet vähäiseenkin kritiikkiin Lissabonin rajoitusten osalta ja sen seurausten osalta, että joitakin merkittävimpiä poliittisia ja kulttuurisia suunnitelmia ei pantu täytäntöön.

Ne ovat pettymys myös siksi, ettei niissä oteta huomioon kriisiä. Kymmenen kohtaa esitetään yleisellä tavalla, ilman mitään loogista yhteyttä keskenään. Ne ovat hyvien aikeiden yhteissumma, joka ei kuitenkaan vaikuta muodostavan mitään politiikkaa. Ja me olemme edelleen samassa asemassa. En havaitse myöskään konkreettista halua määrittää painopistealoja. Euroopan ongelma on sen kilpailukyvyn taso globaalissa järjestelmässä. Tämän vuoksi se ei voi sivuuttaa sosiaalista koheesiota, joka on kilpailukyvyn perustavaa laatua oleva osatekijä. Ilman koheesiota yksikään valtio – puhumattakaan ylikansallisesta ryhmästä – ei kykene pysymään maailmanmarkkinoilla, sillä sisäiset konfliktit tekisivät siitä päivä päivältä vähemmän kilpailukykyisen.

Toisaalta on myös innovaatiokysymys. Sen pelkkä mainitseminen ei riitä, vaan meidän on laadittava erityisiä tavoitteita, joita ei esitetä suosituksissa, niin tuotteiden kuin prosessienkin innovointiin korvamerkittävistä varoista. Vain laatu, niin yksityiselämässä, työelämässä ja toisaalta tuotteiden ja palvelujen tuotannossa, voi palauttaa Euroopan kilpailukyyn tämän kriisin hyvin vakavien seurausten jälkeen. Lopuksi haluan vielä, että on asia, jota ei koskaan mainita. Voimme pyrkiä kunnianhimoisiin tavoitteisiin, jos saamme aikaan myös poliittista yhdentymistä. Jäsenvaltiot eivät puhu tästä, se on kielletty aihe. Kreikan kriisin kauhea hallinnointi todistaa tämän.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Olen kotoisin jäsenvaltiosta, jossa 28 tai 29 vuoden ikään asti elin keskustusuunnitelmaan perustuvassa järjestelmässä, jossa elämää säädeltiin viisivuotissuunnitelmin, ja kaikki viisivuotissuunnitelmat korvattiin aina uusilla suunnitelmilla, sillä aiemmat suunnitelmat eivät koskaan toteutuneet. Sallinette minulle tämän vuoksi herkkyyden tai yliherkkyyden, kun on kyse siitä, miltä Eurooppa näyttää vuonna 2020 ja kun tässä todella mielenkiintoisessa keskustelussa emme kiinnitä huomiota tai kiinnitämme vain vähän huomiota siihen, mitä nyt tapahtuu, ei pelkästään Kreikassa, vaan koko euroalueella. Olen kuunnellut hyvin tarkkaan keskustelua täällä istuntosalissa koko iltapäivän ja kuullut vaadittavan enemmän Eurooppaa, enemmän keskittämistä, enemmän keskusvalvontaa. Tässä vaiheessa ja tässä keskustelussa haluan vastata, että tarvitsemme vähemmän keskittämistä, enemmän luottamusta markkinoihin ja enemmän markkinoita ja markkinamekanismeja, sillä se, mitä nyt tapahtuu, ei pelkästään EU:ssa ja euroalueella vaan myös Yhdysvalloissa ja muissa vastaavissa valtioissa, on tarina kaikkien valtion interventtioiden uskomattomasta epäonnistumisesta.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, monet kollegat ovat ihmetelleet, miksi Lissabonin suunnitelma epäonnistui ja onko meidän ensin analysoitava sitä voidaksemme ottaa seuraavat askeleet.

Minusta Lissabonin strategian ongelma oli se, ettei se viime kädessä ollut muuta kuin kuplaan suljettu symboli, jota ei lainkaan pantu täytäntöön käytännössä. Lopulta havaitsimme, että toisaalta oli olemassa teoria, Lissabonin strategia, josta me kaikki puhuimme, ja toisaalta käytäntö, jolla ei ollut mitään tekemistä sen kanssa.

Tämän kokemuksen perusteella Eurooppa 2020 -strategian on minusta oltava uusi strategia, jota voidaan toteuttaa vain, jos on olemassa kaikkien toimielinten, Euroopan poliittisten toimielinten ja kansallisten poliittisten toimielinten todellinen sitoumus – haluan korostaa, todellinen sitoumus.

Tämän sitoumuksen on myös oltava sellainen, että sitä voidaan tarkistaa ja arvioida, sen on oltava sellainen, että meillä on siitä tietoa ja välitön valmius korjata sitä, jos sitoumuksia ei täytetä kohdattaessa epäonnistumisia. Tämä sen vuoksi, ettemme joudu äärimmäisiin tilanteisiin. Joko meidän kaikkien on ymmärrettävä, että tämä yhteinen hanke edellyttää näitä välineitä edetäkseen, tai sitten olemme pian samanlaisessa tilanteessa.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, Lissabonin strategian teemana oli kilpailukyky, ja se oli hyvin voimakkaasti yksipuolinen taloudellinen strategia, joka tietenkin osittain epäonnistui. Tämän vuoksi olen oikein tyytyväinen siihen, että EU 2020 -strategian teemana on nyt kestävä kehitys. Se on oikea tapa edetä, ja siihen liittyy myös parempi tasapaino taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöä koskevan kehityksen ja tarpeiden välillä.

Kestävän kehityksen haittapuoli on se, että se on hyvin yleisluontoinen käsite, josta voi puuttua substanssia. Meidän on siis tehtävä siitä yksityiskohtaisempi. Tältä kannalta komission asiakirja on aivan liian epämääräinen, sillä puuttuu liian paljon paloja, jotta voisimme panna sen täytäntöön. Resursseja tehokkaasti käyttävä Eurooppa on oikea lähestymistapa – meillä on niukat energiavarannot ja niukat raaka-ainetarannot – mutta meiltä puuttuvat tavoitteet ja välineet, joilla pääsisimme tuotannossamme ja kulutuksessamme tähän resurssitehokkaaseen vaiheeseen. Tässä toivon, että meillä on kesäkuuhun mennessä jotain kouraantuntuvampaa ja että tiedämme täsmälleen, mitä jokaisen on tehtävä – mitä komissio tekee, mitä parlamentti tekee ja mitä jäsenvaltioiden on tehtävä.

Resurssitehokkaan Euroopan yhteydessä ympäristö vaikuttaa jokseenkin unohdetun, sillä ilma, vesi, maa ja myös ekosysteemit ovat nekin resursseja. Tämä on unohtunut kokonaan. Tämän vuoksi haluaisin kuulla enemmän ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa siitä, mitä haluamme tehdä tämän osalta. Biologista monimuotoisuutta koskeva strategia epäonnistui. On tietenkin laadittu uusi strategia, jota on määrä soveltaa vuoteen 2020 asti, ja tämäkin seikka on otettava huomioon strategiassa.

Ilmastonsuojelua on todellakin heiteltä moneen otteeseen. Katson, että meidän on nostettava vähennystavoitteemme 20 prosentista 30 prosenttiin, ja tarvitsemme energiatehokkuuden osalta pakollisia tavoitteita. Tämä on edelleen liian epämääräistä – meidän on tehtävä siitä oikeudellisesti sitovaa.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategialla, josta nyt keskustelemme, on ennen kaikkea ideologinen ulottuvuus. Siinä esitetään useita kunnioitettavia tavoitteita, kuten työvoiman osallistumisen lisääminen ja korkeakoulututkinnon saaminen 40 prosentille EU:n kansalaisista sekä innovaatiomenojen lisääminen. On erikoista, ettei suunnitella mitään sanktioita valtioille, jotka eivät täytä velvoitettaan panna täytäntöön näin kauniita ajatuksia. Tästä voi saada sen käsityksen, että strategian laatijat eivät kiinnitä vähääkään huomiota Kreikan vakavaan kriisiin tai siihen, mitä voi pian tapahtua Espanjassa ja Portugalissa – tapahtumiin, jotka voivat johtaa sekä euroalueen hajoamiseen että myös Euroopan unionin murentumiseen.

Euroopan kannalta näin dramaattisella hetkellä esimerkiksi suositusta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla toistetaan sinnikkäästi – ja tämä iskee lujasti Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden, kuten Puolan, talouteen. Nämä valtiot voivat olla häviäjiä myös koheesiopolitiikan rajoitusten vuoksi. On paljon merkkejä siitä, että utopistinen ja sosialistinen 2020-hanke kokee saman kohtalon kuin Lissabonin strategia. Toivokaamme, ettei se siihen mennessä aiheuta enempää vahinkoa.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, jotta mikään strategia voisi olla tehokas, minusta on välttämätöntä luoda vahvat yhteydet sen tavoitteiden ja käytettävissä olevien poliittisten välineiden välille, ja minä havaitsen neljä pääasiallista poliittista välinettä EU 2020 -strategian toteuttamiseksi.

Ensinnäkin tärkein niistä on sisämarkkinasääntely, joka stimuloi kilpailua ja taloudellista dynamismia ja jossa tunnustetaan talouden yhdentymisestä seuraavat sosiaaliset velvoitteet. Tämän osalta kannatan voimakkaasti Malcolm Harbournin puhetta.

Toinen on pääomainvestoinnit liikenne-, energia ja televiestintäinfrastruktuureihin. Tarvitsemme ennen näkemättömän laajoja pääomainvestointeja. On mobilisoitava niin julkinen kuin yksityinenkin rahoitus. Erityisesti on edistettävä voimakkaasti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja yhteisön rahoituslaitoksia on vahvistettava, jotta ne selviävät kasvun rahoituksen esteistä, joita syntyy kansallisten talousarvioiden alijäämistä ja velanotosta.

Kolmas väline on julkiset menot yhteisön talousarviosta. Koska EU:n tavoitteet ovat pääasiassa monialaisia eivätkä alakohtaisia, EU:n talousarviomenojen on perustuttava kehitystä koskevaan yhdenmennyyn lähestymistapaan, johon yhdistetään vahvistetut rahoitusvälineet ja rahoitussuunnitteluvälineet ja jolla edistetään talouksiemme avaamista globaalille kilpailulle.

Neljäs väline on kansallisten talousarviomenojen koordinointi painopistealoilla avoimen koordinoitimenettelyn kautta. Tämän menetelmän pehmeät mekanismit eivät kuitenkaan – edes parannettuina – valitettavasti vie meitä kovin pitkälle kohti EU 2020 -strategian hyväksyttyjä tavoitteita, joten se voi olla vain tukiväline.

Eurooppalaisen koordinoinnin on keskityttävä aloille, joilla on olemassa tai voi kehittyä aitoa eurooppalaista lisäarvoa ja joilla se ei vaaranna kilpailua. Käytettävissä olevia poliittisia välineitä on käytettävä siten, että perinteisen alakohtaisen teollisuuspolitiikan ajaman voimakkaan interventionistisen kasvumallin ansa varmasti vältetään. Tämä voisi vaarantaa investoinnit ja Euroopan houkuttavuuden yritysten kannalta, mikä vähentäisi kasvupotentiaalia. EU 2020 -strategian on oltava kasvua ja työpaikkoja koskeva strategia, sillä muuta vaihtoehtoa ei ole.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, nyt kokemamme rahoitus-, talous- ja sosiaalikriisi on ennennäkemätön. Se on iskenyt kovaa maanosaamme ja sen kansalaisia, se aiheuttaa valtavia sosiaalisia ja inhimillisiä vaikeuksia, ja valitettavasti Kreikka on tästä kova ja häpeällinen esimerkki.

Työttömyys lisääntyy jatkuvasti. Jo miljoonat eurooppalaiset ovat työttömiä, ja määrä kasvaa päivästä toiseen. Tarvitaan poliittinen, voimakas, ripeä ja koordinoitu vastaus, jossa on otettava huomioon kohtaamamme vakava ympäristökriisi, joka edellyttää uutta kehitysmallia.

Nämä monet kriisit ovat herättäneet kansalaisissa suuria odotuksia ja toivoa, johon Eurooppa 2020 -strategialla olisi pitänyt vastata. Näiden poikkeuksellisen laajojen haasteiden osalta vastaus ei kuitenkaan ole materialisoitunut, ja olen siitä pahoillani. Eurooppa-neuvoston maaliskuussa laatimat suuntaviivat eivät vastaa tehtäväänsä. Niistä puuttuu määrätietoisuus ja kunnianhimo, mutta valitettavasti tämä ei enää yllätä minua.

Te neuvoston ja komission jäsenet, te ja teidän komissionne jäsenet kerskutte kaikkialla politiikkanne johdonmukaisuudella. Minusta vaikuttaa kuitenkin siltä, että kyseessä on sateenvarjokäsite, jolla peitetään toimimattomuutta. Teillä ei ole johdonmukaista strategiaa, jossa yhdistyisivät talous-, sosiaali-, kauppa-, teollisuus-, maatalous- tai tutkimuspolitiikka kestävän ja oikeudenmukaisen kehityksen takaamiseksi.

Lisäksi Euroopan kaupan liittyvien toimien ulkoinen ulottuvuus ei ole näkyvä, tai sitten se on koskemattoman liberaalin globaalin Euroopan opin suojissa. Haluamme, että kauppa on asianmukainen väline, jonka avulla voidaan luoda työpaikkoja ja kasvua, torjua köyhyyttä ja edistää kehitystä.

Teillä on kuitenkin – ei teknisistä vaan poliittisista syistä – toinen tavoite: te kilpailette vähentääksenne kustannuksia ja leikataksenne palkkoja, kilpailette tehden kahdenvälisiä vapaakauppasopimuksia monenkeskisyyden kustannuksella, mistä seuraa sosiaalista ja verotuksellista polkumyyntiä. Tämä politiikka on vastuussa liian monien työpaikkojen menetyksistä, liian monista tuotannonsiirroista ja liian suurista sosiaalisista vahingoista, jotta sitä voitaisiin jatkaa sellaisenaan.

Lopuksi, odotamme komission ja neuvoston herättävän eloon eurooppalaisen hengen ja hylkäävän kansallisen oman edun tavoittelun, jotta Euroopasta tulisi sekä rauhan että solidaarisuuden satama. Sen varmistaminen, että Eurooppa heijastaa itsestään erilaisen kuvan sekä kansalaisilleen että muulle maailmalle, siitä on kysymys Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän päätöslauselmassa.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, parlamentin poliittisen oikeiston ja vasemmiston esittämien huomautusten kommentoimisessa ei juuri ole mieltä, sillä itse asiassa ne ovat merkityksettömiä tässä järkevässä parlamentissa, jota ylläpitävät Euroopan kehityksestä kiinnostuneet poliittiset voimat. Kuitenkin, kun EU 2020 -strategiaa nyt verrataan kommunistiseen viisivuotissuunnitelmaan, meidän on kehotettava näitä ihmisiä tarttumaan oppikirjaan ja lukemaan siitä talouspolitiikan historiaa. Sitten he havaitsevat eron.

Ääri vasemmisto – ei nämä maltilliset ryhmät, jotka istuvat hieman meistä vasemmalla – sanovat nyt, että Euroopan olisi enemmän tai vähemmän palattava kommunismin aikoihin. Osa Euroopasta on valitettavasti kokenut kommunismin, ja me kaikki tiedämme, mihin se johti. Voimme toivoa monia asioita, mutta tärkeää on se, että annamme kansalaisille mahdollisuuden elää ihmisarvoista ja vaurasta elämää, jossa he voivat nauttia koulutuksesta ja muista yhteiskunnan tarjoamista palveluista.

Tämän vuoksi meille on myös tärkeää, poliittisena järjestelmänä, tarkastella sitä, kuinka olemassa olevia resursseja voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla. Kyse on yksinkertaisesti tämän suunnittelun toteuttamisesta. Jokaisen perheen ja jokaisen paikallisviranomaisen on tarkasteltava, mitä voidaan tehdä omin resurssein sen varmistamiseksi, että voidaan edistyä jonkin aikaa. Tämä on järkevää toimintaa.

Tähän mennessä vain markkinatalous – jolla on rajat, ei sääntelemättömät markkinat – on itse asiassa kyennyt tarjoamaan näitä palveluja pitkän ajanjakson ajan. Tämän vuoksi on järkevää, että tarkastelemme unionin tasolla sitä, kuinka voimme organisoida tätä markkinataloutta Euroopassa. Pelkästään kansallisten rajojen sisäisten markkinoiden tarkastelu ei enää ole menestyksenkäs strategia, vaan tuomittu epäonnistumaan. Meidän on siis tarkasteltava sitä, kuinka saamme nämä Euroopan markkinat palvelemaan kansalaisia. Kyse ei ole kilpailukykyisestä sellaisenaan, vaan sen varmistamisesta, että Eurooppa on kilpailukykyinen, jotta kansalaisille voidaan tarjota palveluja. Kyse on tästä keskustelusta.

Monet kollegat ovat jo puhuneet yksityiskohdista. Haluan pysyttäytyä näissä yleisissä lausunnoissa. Istuntosalin ääri laidoilla istuville meidän on kuitenkin toisinaan todettava: harkitkaa mitä sanotte, mutta ennen kaikkea, lukekaa historian kirjoja!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopan unionin työttömyysaste on tällä hetkellä jo kymmenen prosenttia, ja nuorten työttömyysaste jo 20 prosenttia. Tänä vuonna ei ollut syytä juhlia toukokuun ensimmäistä päivää, joka on kansainvälinen työväenjuhla, sillä Euroopan unionissa on 23 miljoonaa työtöntä.

Meidän on selvästi määritettävä EU:ssa investointeja tarvitsevat alat, jotta voidaan luoda uusia työpaikkoja. Vain koulutuksella voimme tarjota nuorille ne taidot, joita he tarvitsevat saadakseen työtä ja asianmukaisen toimeentulon. Myös investoinneilla maatalouteen voidaan varmistaa, että Euroopan unioni voi saada välttämättömyystarvikkeet, kuten ruokaa ja biopolttoainetta.

Investoinnit liikenneinfrastruktuuriin ovat välttämättömiä. Tarkistamme tänä vuonna Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien ensisijaisten hankkeiden luetteloa. EU tarvitsee suurnopeusjunaliikenneverkoston, joka palvelee kaikkia Euroopan unionin pääkaupunkeja ja Euroopan suurimpia kaupunkeja. Sen on myös nykyaikaistettava tieinfrastruktuuria, satamia ja lentokenttiä. Katson, että Euroopan unionin on ensisijaisesti investoitava liikenneinfrastruktuurin kehittämiseen Itä-Euroopassa. Tämä on ainoa tapa, joilla voimme saada

aikaan todella tehokkaat sisämarkkinat. Kaikki nämä hankkeet edellyttävät kuitenkin rahoitusvaroja jopa useita miljardeja euroja, jotka saadaan takaisin julkisiin talousarvioihin verojen ja maksujen kautta ja erityisesti syntyneiden uusien työpaikkojen ja aikaan saadun talouskehityksen kautta.

Lisäksi investoinnit energiainfrastruktuuriin, energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin vähentävät EU:n energiariippuvuutta ja luovat karkeasti arvioiden 2,7 miljoonaa uutta työpaikkaa vuoteen 2030 mennessä. Älykkäitä kaupunkeja koskevaan aloitteeseen tehtävien investointien sijaan havaitsemme kuitenkin, että Euroopan talouden elvytys suunnitelman määrärahoista yli 150 miljoonaa euroa on edelleen käyttämättä. Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana, Euroopan unionin on investoitava tutkimukseen ja eurooppalaisen teollisuuden kestäväan kehitykseen.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan esittää komissiolle ja neuvostolle vetoamuksen, jotta perustettaisiin Euroopan globalisaatiorahaston kaltainen väline niiden julkisen sektorin työntekijöiden tukemiseksi, jotka ovat talouskriisin vuoksi menettäneet työpaikkansa.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, uskon meidän kaikkien tietävän, kuinka valtava tehtävä meillä on edessämme. Meidän on muotoiltava jäsenvaltioille ja Euroopan unionin toimielimille yhteinen strategia, jolla varmistetaan kriisin jälkeisten vaikutusten ratkaiseminen ja samalla annetaan unionille ja kaikille sen jäsenvaltioille mahdollisuus olla kilpailukykyisiä globaalissa taloussympäristössä ja kehittyä ympäristön kannalta kestäväällä tavalla, jotta kaikki unionin kansalaiset voivat nopeasti kokea elintasonsa nousevan jopa lyhyellä aikavälillä.

Haluan kuitenkin esittää kaksi huomiota uudesta strategiasta, joka mielestäni kattaa perusasiat, mutta on tärkeää mainita kaksi seikkaa. Ensinnäkin määrällisesti mitattavien tavoitteiden osalta on perusteltua suhtautua varovaisesti ja harkiten. Niiden on oltava kunnianhimoisia, mutta kuitenkin myös realistisia ja mahdollisia, ja on otettava huomioon jokaisen jäsenvaltion lähtökohta ja valmiudet. Köyhyys merkitsee eri asiaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Bulgariassa. Koulutusjärjestelmämme ovat erilaisia. Herää esimerkiksi kysymys, onko viisasta nostaa korkeakoulututkinnon omaavien kansalaisten osuutta 40 prosenttiin kaikkialla, vai lisäämmekö pelkästään työttömien korkeakoulutettujen määrää. Katson kuitenkin, että ammatillisen koulutuksen parantaminen olisi joka tapauksessa sisällytettävä tavoitteisiimme.

Toinen huomautukseni on, että strategialla olisi vahvistettava EU:n sisäistä koheesiota, toisin sanoen sen lähentymistä. Olen samaa mieltä siitä, että keskeisiä aloja on tuettava, sillä ne ovat Euroopan talouden moottori. Samalla on muistettava, että 27 jäsenvaltion sisäiset eroavuudet eri kehitystasoilla vain laajenisivat, jos noudattaisimme yksipuolista talouskehityspolitiikkaa, jossa korostetaan kilpailukykyä ottamatta huomioon jäsenvaltioiden erityisominaisuuksia. Ilman sisäistä koheesiota ei voi olla ulkoista kilpailukykyä. Hitaammin kehittyneiden alueiden välisen kuilun kiinni kuominen merkitsisi laajempia markkinoita, tehokasta kysyntää ja innovatiivista potentiaalia koko unionissa edellyttäen samalla vähemmän sosiaalihuoltoa. On luotava vähemmän kehittyneille alueille sellainen kehys, joka antaa niille mahdollisuuden hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia. Näin kaikista tulisi aikanaan kilpailukykyisiä omin voimin. Toivon, että uudessa strategiassa on sijaa koheesiopolitiikalle.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Keskustelemme tänään siitä, minkälaisen toivomme Euroopan unionin olevan kymmenen vuoden kuluttua. Tällä hetkellä työttömyys, erityisesti nuorten työttömyys, on yksi Euroopan unionin suurimmista ongelmista, ja valitettavasti tämä saa meidät viittaamaan nykypäivän nuoriin aikakautemme menetettynä sukupolvena. Me puhumme uusien työpaikkojen luomisesta, ympäristön suojelusta, me puhumme nuoria koskevien aloitteiden edistämisestä, koulutusjärjestelmän tukemisesta, monista muista merkittävistä osatekijöistä, mutta puhumme näistä pääasiassa ikään kuin ne olisivat erillisiä asioita, emmekä näe kokonais kuvaa. Valitettavasti lukiessani EU:n Eurooppa 2020 -strategiaa koskevia nykyisiä ehdotuksia minusta tuntuu, että tämä saattaa jälleen kerran olla pelkästään tyhjiä sanoja, jos emme ota huomioon niiden mielipiteitä, joiden on pantava tämä strategia täytäntöön, toisin sanoen nuorten mielipiteitä. Toivoisin Eurooppa 2020 -strategian olevan linkki talouden ja ekologian välillä, jota juuri nuoret auttaisivat panemaan täytäntöön, jotta tästä muodostuisi nuorille mahdollisuus tarjota tietoaan ja muokata Euroopan unionin tulevaisuutta. Koska edustan juuri näitä samoja nuoria, joiden on pantava strategia täytäntöön, haluan esittää joitakin konkreettisia ehdotuksia. Ensinnäkin meidän on syytä edistää vihreiden työpaikkojen luomista, toisin sanoen tarjota mahdollisuuksia tukea enemmän yrityksiä, jotka luovat vihreitä työpaikkoja ja työllistävät nuoria, olipa kyse sitten maataloudesta, valmistusteollisuudesta tai liikenne- ja palvelualoista. Toiseksi, meidän on syytä kiinnittää enemmän huomiota ympäristönsuojeluun, tai täsmällisemmin sanottuna ympäristökoulutukseen, sekä sisällyttämällä se koulutusohjelmiin että esittämällä se uutena oppialana. Nämä kaksi askelta otettuamme me houkuttelemme enemmän nuoria osallistumaan vihreän talouden luomiseen: nuorten, joilla on riittävästi tietoa, taitoa ja uskoakseni myös määrätietoisuutta.

Toivoisin todella, että täällä Euroopan parlamentissa olisi vähemmän epäilyksiä ja vähemmän perusteettomia vertailuja, jollaisia kuulumme eilen, ja enemmän määrätietoisuutta, optimismia ja yhtenäisyyttä.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Uskon vakaasti, että Eurooppa 2020 -strategialla saadaan aikaan taloudellisesti voimakkaampi ja innovatiivisempi Eurooppa. Olen myös vakuuttunut siitä, että me selviämme menestyksekkäästi nykyisestä talous- ja rahoituskriisistä, sillä meillä on valtava potentiaali innovatiivisten työmarkkinoiden osalta sekä luonnonvaroja. Olen tyytyväinen komission tekemään työhön sen esittäessä meille tämän tiedonannon.

Katson kuitenkin velvollisuudekseni ottaa koheesiopolitiikan keskustelun aiheeksi ja ilmaista tyytymättömyyteni siihen, että Lissabonin strategian täytäntöönpanossa on vaihdettu taktiikkaa. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion aikaansaamiseen liittyy muita tekijöitä kuin älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun. Kansalaiset kertovat meidän kauttamme, valittujen edustajiensa kautta, että he tarvitsevat edelleen investointeja infrastruktuureihin, palveluiden saatavuutta ja kaikkien alueiden kehitystä, sijaitsivatpa nämä missä tahansa.

Ajanjaksolle 2007–2013 asetetut ensisijaiset tavoitteet ovat osoittaneet, kuinka suuri tarve on parantaa infrastruktuuria ja tukea lähentymisalueiden taloudellista kilpailukykyä. Talouksien välinen vastavuoroinen riippuvuus osoittaa koheesion tarpeen ja tarpeen varmistaa[...]

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan ilmaista Euroopan parlamentin tribuunista surunvalitteluni kolmen maanmieheni osalta, jotka kuolivat tänään Ateenan tapahtumissa. Olen vilpittömän pahoillani siitä, ettemme kuullet komission puheenjohtaja Barroson esittävän surunvalitteluja komission puolesta. Toivon häntä edustavan komission jäsen Rehnin korjaavan tämän toisessa puheenvuorossaan.

Toinen asia, jonka haluan sanoa, on että komission on toimittava nyt, sillä mitä pidempään viivyttellette ratkaisun löytämisessä Euroopan nyt kohtaamiin ongelmiin ja Kreikan ongelmaan, sitä enemmän vaarannatte vuoden 2020 tavoitteita. Vuoden 2020 tilanne perustuu vuoteen 2010. Köyhyyden vähentämisen tavoite perustuu tähän päivään. Toimenpitein, jotka sen on pakko toteuttaa, Kreikka ei voi osaltaan edistää tätä tavoitetta.

teidän on autettava Kreikkaa, sillä muuten niillä 40 prosentilla korkeakouluista valmistuvia ei ole työpaikkoja. Miettikää sitä ja toimikaa nyt.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Komission puheenjohtaja Barroso puhui toimenpiteistä, joita meidän on toteutettava Eurooppa 2020 -strategiassa, mutta sitten hän poistui istuntosalista. Nyt hän ei kuule yhtä merkittävimmistä toimenpiteistä. Tämän vuoksi osoitan sanani puheenjohtajavaltio Espanjalle ja kiitän neuvoston puheenjohtajaa siitä, että hän on jäännyt tänne ja seuraa keskustelua loppuun saakka.

Yksi tärkeimmistä toimenpiteistä, joka on toteutettava Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä, on kestävä kehityksen käyttäminen vihreiden työpaikkojen potentiaalin hyödyntämisessä. Tarvitaan näitä mahdollisia vihreitä työpaikkoja koskeva kattava aloite. Tässä yhteydessä on myös varmistettava, että otetaan huomioon muutokset ja työntekijöiden oikeudet ja että on olemassa koulutusta ja jatkokoulutusta koskeva aloite. Tiedän, että puheenjohtajavaltiot Espanja ja Belgia tekevät työtä tämän eteen, ja haluan rohkaista niitä selkeästi jatkamaan samaan tapaan ja esittämään neuvostolle aloitteen ennen vuoden loppua.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme Euroopasta vuonna 2020 – siis kymmenen vuoden kuluttua – mutta minusta meidän olisi kenties syytä tarkastella viimeksi kuluneita kymmentä tuntia. Olin hyvin surullinen kuullessani kuolemantapauksista Kreikassa, se on hyvin surullista. Olen surullinen perheiden puolesta, ja esitän surunvalitteluni näiden poloisten kuolleiden perheille ja ystäville. Minä kuitenkin varoitin joitakin viikkoja sitten parlamentissa kansalaisten tyytymättömyydestä euroalueen tilannetta ja sen kohtaamia ongelmia kohtaan.

Minusta tämän parlamentin, komission ja neuvoston on herättävä euroalueen karuun todellisuuteen: se ei toimi. Olemme nähneet ongelmat Kreikassa. Minusta tuntuu, että ne siirtyvät Espanjaan, joten eikö ennen uusien ihmishenkien menettämistä olisi rehellisyyden aika. Eikä meidän pitäisi todella tarkastella euroalueen valtioiden tilannetta ja myöntää, että se on vajavainen?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n talous on edelleen voimakkain, mutta tämä eldorado ei välttämättä pysy ikuisesti pystyssä. Kreikan kriisi ja traagiset tapahtumat osoittavat, että meidän on tehtävä

joitain päätelmiä kunnianhimoisesta Eurooppa 2020 -strategiasta tänään. Toisin kuin Lissabonin strategiassa, Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa tarvitaan rohkeutta ja johdonmukaisuutta. Meidän on joko tehtävä tuleville sukupolville mahdolliseksi elää yhtenäisessä ja vauraassa Euroopassa, tai sitten jätämme heille kriisien riivaaman Euroopan, ja tämä riippuu meistä.

Tällä hetkellä 30 prosentilla eurooppalaisista ei ole ammatillista koulutusta. Tämä selittää koulutusta koskevat kunnianhimoiset suunnitelmat, vähentää koulunkäynnin keskeyttävien osuus kymmeneen prosenttiin ja saada 16 miljoonalle kansalaiselle korkea-asteen koulutus. Vetoomukseni voidaan esittää yhteenvedona todeten, että tämän päivän merkittäviin koulutushaasteisiin on vastattava hyvin tarkasti ja nopeasti. Toivon kaikilta EU:n toimielimiltä ja jäsenvaltioilta koordinoituja ja hyvin johdonmukaisia toimia.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) On harmillista, ettei komission puheenjohtaja jäänyt tänne, vaikka hänellä onkin merkittäviä tehtäviä. Mielestäni Eurooppa 2020 -strategia on hyvin merkittävä strateginen asiakirja, enkä tiedä mikä voisi olla puheenjohtajalle tärkeämpää tällä hetkellä.

Täällä koko poliittisen kirjon läpikäymä keskustelu osoittaa kuitenkin selvästi, ettei asiakirja ole synnyttänyt Euroopan parlamentissa suurta innostusta. On todettava objektiivisesti, että Euroopan tilanne tämän asiakirjan suunnitteluvaiheessa on hyvin monimutkainen ja että asiakirja esitetään miesmuistiin pahimman talouskriisin aikana. Minusta yksi merkittävimmistä asioista, joita strategialla on ratkaistava, on siis taloudellisesti kaikkein haavoittuvimpien kansalaisten suojeleminen. He elivät vaikeissa oloissa ennen kriisiä, elävät edelleen samanlaisissa oloissa, mutta he eivät aiheuttaneet kriisiä.

Katson tämän vuoksi – ja tämä on tätä asiakirjaa koskeva konkreettinen ehdotus – että olisi hyvä, jos köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen sovellettava suuntaviiva valtavirtaistettaisiin, jotta se ei olisi toisen luokan suuntaviiva, jota sovelletaan ainoastaan työllisyysalalla, vaan monialainen suuntaviiva, jota sovellettaisiin kaikkiin näihin merkittäviin aloihin.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Euroopan tulevaisuutta koskeva strategia perustuu kahteen arvojärjestelmään, ja haluan kiinnittää huomiota siihen, että nämä kaksi arvojärjestelmää on hyvin vaikeaa, jollei mahdotonta, sovittaa yhteen, joten meidän olisi valittava niistä toinen. Toisessa arvojärjestelmässä avainsanoja ovat kilpailukyky, kasvu ja globalisaatio, kun taas toisessa järjestelmässä avainsana on kestävä kehitys. Me puhumme kestävästä kehityksestä ympäristön kannalta. Me tiedämme, että väkisin aikaan saadulla kasvulla ja globalisaatiolla on kauheita vaikutuksia ympäristöön. Kyse ei ole kestävästä kehityksestä. Me puhumme kestävästä kehityksestä sosiaaliselta kannalta. Ne ihmiset, muiden muassa pienviljelijät sekä pienet ja keskiuuret yritykset, jotka eivät pysy ylikuumentuneen kilpailun ja globalisaation vauhdissa, häviävät, putoavat kilpailusta ja köyhtyvät. Tämä on täysin vastoin kestävästä kehityksestä sen sosiaalisessa merkityksessä. Minä ja äänestäjäni olemme sitä mieltä, että näistä kahdesta arvojärjestelmästä meidän on valittava kestävä kehitys.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aluksi vastata jäsen Bokrosin suoraan minulle esittämään kysymykseen. Tähän viittasivat myös jäsen Cofferati, joka ei ole tällä hetkellä paikalla, ja jäsen del Castillo, joka ei myöskään ole paikalla. Myös muut ovat viitanneet siihen.

Miksi Lissabonin strategia epäonnistui? Jäsen Bokros kysyi tätä suoraan.

Minä todellakin uskon, että siihen oli useita syitä, ja olisi liioittelua ja ylimielistä yrittää yksinkertaistaa tilannetta. Jos minun kuitenkin olisi valittava yksi näistä syistä selittämään Lissabonin strategian menestyksen puutetta, katson, että merkitsevin on se, että Euroopan unioni – joka tuolloin hyväksyi yhtenäismarkkinat, joka hyväksyi yhtenäisvaluutan – ei ole ottanut tarvittavia askeleita kohti taloudellista unionia. Sitä askelta ei ole otettu.

Maastrichtin sopimuksessa puhuttiin talous- ja valuuttaunionista. Olemme jääneet valuuttaunioniin emmekä ole edenneet talousunioniin.

Tämän vuoksi katson, että Eurooppa 2020 -strategian on oltava osa unionin uutta vaihetta, siirtymää kohti talousunionia. Talousunionin tärkein merkitys on unionin taloudellinen ja sosiaalinen hallinnointi.

Talousunionin perustavaa laatua oleva osatekijä on kasvua ja korkealaatuisen työllisyyden luomista koskeva strategia, joka on tämän keskustelun pääaiheena. Koin keskustelun hyvin mielenkiintoiseksi ja rikkaaksi puheenvuorojen osalta, ja sillä on myös uusia, merkittäviä ulottuvuuksia, joita Lissabonin strategiassa ei ollut tai joita ei korostettu samalla tavalla. Näitä ovat esimerkiksi jäsen Cofferatin, jäsen Cercasin ja jäsen Arifin mainitsema teknologinen ulottuvuus sekä ilmastonmuutosta torjuva ulottuvuus, joka liittyy jäsen Schroedterin puheeseen.

Talousunionia ei kuitenkaan ole mahdollista saada aikaan pelkällä kasvua ja laadukkaiden työpaikkojen luomista koskevalla strategialla. Tämä ei riitä. Tämä oli vastaus jäsen Harmsin kysymykseen, mutta hän ei ole tällä hetkellä paikalla.

Lisäksi tarvitsemme jotakin, jonka parissa komission jäsen Rehn – joka käyttää seuraavan puheenvuoron – tekee työtä ja johon viittasin aiemmin. Tarvitaan talouspolitiikkojen, työllisyyspolitiikkojen ja sosiaalipolitiikkojen koordinoitua, jota Euroopassa ei ole ollut ja joka ei toteutunut Lissabonin strategialla.

Se on myös jotain, mitä Lissabonin sopimus velvoittaa meidät tekemään. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa todetaan, että jäsenvaltioiden on koordinoitava, niiden on pakko – tämä ei ole vapaaehtoista – talouspolitiikkojaan ja työllisyyspolitiikkojaan. Halutessaan ne voivat myös – ja minusta niiden pitäisi – koordinoita sosiaalipolitiikkojaan.

Kasvua ja uusia työpaikkoja koskevan strategian ja talous- ja työllisyyspolitiikkojen koordinoinnin lisäksi tarvitaan rahoitusmarkkinoiden eurooppalaista valvontaa. Viittasin aiemmin tähän valvontapakettiin ja vastasin tästä jäsen Verhofstadtille. Olen iloinen siitä, että hän kannattaa Euroopan parlamentin kannan esittämistä rahoitusvalvontapakettista mahdollisimman pian.

Tämän lisäksi puheenjohtaja Barroso korosti puheenvuorossaan, että tarvitsemme ulkoisen ulottuvuuden. Euroopan talousunionilla on oltava ulkoinen ulottuvuus, yhtenäinen ulkoinen kanta, nimittäin G20-ryhmässä. Viittaan siihen, mitä puheenjohtaja Barroso sanoi, ja olen tästä täysin samaa mieltä.

Talousunionimme tarvitsee myös hallinnointielimiä. Tarvitaan strategiset suuntaukset käynnistävää Eurooppa-neuvostoa, strategiaa seuraavaa ja toteuttavaa komissiota sekä strategian lainsäädäntöelimiä: neuvostoa ja Euroopan parlamenttia.

Lisäksi tarvitsemme välineitä strategian kannustamiseen, on esimerkiksi annettava rakennerahastoille ja yhteisön rahastoille oikeus ohjata strategiaa, mitä ei itse asiassa tapahtunut – ainakaan suuressa määrin – Lissabonin strategian vuosina.

Minusta tämä on jo tapahtumassa Euroopan unionissa. Olemme ottamassa askelta kohti seuraavaa vaihetta, 2000-luvun edellyttämää vaihetta. Tämä on globalisaation vaihe, taloudellinen unioni. Ei pelkästään sisämarkkinat ja valuuttaunioni vaan myös talousunioni. Tätä tietä meidän on kuljettava, ja meidän on tehtävä se johdonmukaisesti, toimielinten välisessä vuoropuhelussa, jota tämäkin on tänä iltapäivänä, ja meidän on tehtävä se mahdollisimman nopeasti.

Uskon, että tätä Euroopan kansalaiset meiltä kaikilta vaativat.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän hyvin rikkaasta ja vastuullisesta keskustelusta tänä iltana, ja haluan myös korjata komission puheenjohtaja Barrosoa koskevan väitteen. Kyllä hän ilmaisi osanottonsa komission puolesta. Haluan yhtyä häneen ja esittää osanottoni Ateenan tämänpäiväisten uhrien perheille ja ystäville. Demokratiassa esimielisyyks on tavanomaista, mutta väkivaltaa ei voida koskaan hyväksyä.

Kestävä kasvu ja uusien työpaikkojen luominen ovat todellakin Eurooppa 2020 -strategian keskiössä, ja haluan sanoa muutaman sanan rahoitusalan vakaudesta, joka on välttämätön edellytys kestäväan kasvuun palaamiselle ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteille. Voitte kutsua sitä Eurooppa 2010 -strategiaksi, sillä sitä tarvitaan, jotta vuoden 2020 Eurooppa voi menestyä.

Euroalueen jäsenvaltioiden viime sunnuntaina tekemä päätös aktivoida Kreikan koordinoitu ja ehdollinen rahoitusapumekanismi ei ollut helppo päätös, mutta se oli välttämätön. Se oli vastuullinen ja oikea teko. Komission tehtävä on nyt varmistaa, että kahdenvälistä käynnistämistä koordinoidaan ja että ehdollisuutta sovelletaan järjestelmällisesti ja tiukasti.

Rahoitusapu antaa Kreikalle aikaa hengähtää palauttaakseen julkisen taloutensa kestävyys sekä yleinen taloudellinen kilpailukyky. Tätä ei tarvita vain Kreikassa, vaan rahoitusvakauden turvaamiseksi Euroopassa, jotta pensaspalo Kreikassa ei laajene metsäpaloksi Euroopassa. Rahoitusvakaus on välttämätön, jotta Eurooppa voi jatkaa taloudellista elpymistään kohti kestävä kasvua ja uusia työpaikkoja.

Jotkut teistä mainitsivat tartuntatautiin ja muita euroalueen tai Euroopan unionin valtioita koskevan huolen. Kukaan ei voi kiistää sitä, että viime päivinä ja viikkoina rahoitusmarkkinoilla on ollut jännitteitä, mutta

kuten kaikilla rahoitusmarkkinoilla, liioittelu on merkittävää. Kaikki euroalueen jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä vahvistaakseen julkista talouttaan, varsinkin Portugali ja Espanja.

Kreikka on ainutlaatuinen erityistapaus euroalueella ja nyt Euroopan unionissa. Erityisesti euroalueen jäsenvaltiot yhdessä komission, EKP:n ja IMF:n kanssa huolehtivat nyt Kreikan tapauksesta. Luotan siihen, että onnistumme ja selviämme näistä valtavista haasteista.

Meidän on myös otettava opiksemme kriisistä. Tämä on tärkeää Eurooppa 2020 -strategian taloushallinnon kannalta. Viimeaikainen kehitys Euroopan taloudessa ja varsinkin Kreikan ympärillä on osoittanut, että Euroopan taloushallinnointia on vahvistettava kiireesti. Komissio esittää ensi viikolla konkreettisia ehdotuksia siitä, kuinka voimme vahvistaa talouspolitiikan koordinoitua ja jäsenvaltioiden talousarvioiden valvontaa Euroopan unionissa.

Talous- ja rahaliitossa rahaliitto on ollut paljon voimakkaampi kuin talousliitto. On korkea aika herättää eloon talousliitto. Tämä oli myös talous- ja rahaliiton perustajaisien taka-ajatus. Perusperiaattemme on, että ennaltaehkäisy on aina tehokkaampaa kuin korjaaminen, joten perustamme ehdotuksemme ennaltaehkäisyyn vahvistamiseen, mutta myös korjaamiseen. Ehdotustemme tärkeimmät rakennuspalikat ovat kolmiulotteisia.

Ensinnäkin meidän on vahvistettava vakaus- ja kasvusopimusta, niin ennaltaehkäisevää kuin korjaavaakin ulottuvuutta. Tarvitsemme entistä järjestelmällisemmän ja tiukemman ehkäisevän valvontajärjestelmän, jotta Kreikan tapaus ei voi koskaan enää toistua.

Toiseksi meidän on mentävä julkisen talouden valvontaa pidemmälle. Meidän on tarkasteltava makrotaloudellisia epätasapainotiloja ja eroavuuksia kilpailukyvyssä, ja tämän vuoksi meidän on vahvistettava sekä vientikilpailukykyä, jota monissa valtioissa tarvitaan pikaisesti, että tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan kotimaista kysyntää.

Kolmas rakennuspalikka on kriisinratkaisumekanismi. Kreikan rahoitusmekanismi sopii nykyisen käytön välittömiin tarpeisiin. On kuitenkin selvää, että on tarpeen perustaa pysyvä kriisinratkaisumekanismi, jossa on vahvat sisäänrakennetut ehdot sekä pidäkkeitä sen käytölle. Kuten puheenjohtaja Barroso totesi aiemmin tänään, on parempi katsoa kuin katua ja varmistaa, että meillä on välineet myös pahimpien skenaarioiden kohtaamiseen.

Lopuksi, luotan teidän tukeen. Luotan siihen, että Euroopan parlamentti tukee Euroopan taloushallinnon vahvistamista. Kehotan myös perjantaina kokoontuvia euroalueen valtion- ja hallitusten päämiehiä sekä Eurooppa-neuvosto yleisemmin kannattamaan ehdotuksiamme ja etenemään nopeasti ja viipymättä tehdäkseen näistä ehdotuksista tehokkaita ja todellisia. Miksikö näin? Koska aika on ylellisyyttä, jota meillä ei ole, ja sen sijaan kehotan kaikkia tekemään päätöksiä mahdollisimman nopeasti, jotta voimme tehdä Eurooppa 2020 -strategiasta menestyksen ja luoda aidon perustan kestäväälle kasvulle ja uusille työpaikoille Euroopassa. Sitä kansalaiset meiltä odottavat.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan toukokuun toisen istuntojakson aikana.

(Istunto keskeytettiin viideksi minuutiksi teknisistä syistä.)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vilija Blinkievičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Eurooppa elää globaalin talouskriisin aiheuttamia vaikeita aikoja, elpyminen on yhä haurasta ja jäsenvaltiot maksavat eri hintaa kriisistä selviytymisestä. Euroopan unioni tarvitsee uusien työpaikkojen luomiseen, koulutukseen investoimiseen, elinikäisen oppimisen mahdollisuuksien turvaamiseen ja elinolojen parantamiseen suuntaavaa uutta strategiaa. Haluan kiinnittää huomiota yhteen komission merkittävimpään sitoumukseen, joka on köyhyyden vähentäminen ja yhteiskunnallisen osallisuuden lisääminen. Haluan kuitenkin korostaa, että pyrkiessämme noudattamaan tätä sitoumusta meidän on toteutettava erityisiä toimenpiteitä, kuten pakollisten sosiaalisten vähimmäisstandardien ja minimipalkan vahvistaminen kaikkialla EU:ssa. On myös tarpeen suunnitella lisätoimenpiteitä kaikkein haavoittuvimpien yhteiskuntaryhmien suojelun varmistamiseksi. Haluan myös korostaa, että uudessa strategiassa esitetyt tavoitteet muodostavan yhteisen tavoitteen koko Euroopalle, ja meidän on pyrittävä saavuttamaan se niin kansallisen kuin EU:n tason toimin. Kehotan tämän vuoksi komissiota jatkamaan vuoropuhelua jäsenvaltioiden kanssa, jotta kansalliset päätökset vastaisivat EU:n

perustavaa laatua olevia tavoitteita, sillä vain näin strategialla voidaan saada aikaan konkreettisia tuloksia pelkästään hienojen iskulauseiden sijaan.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) On aivan välttämätöntä, että niin yhteisellä maatalouspolitiikalla kuin koheesiopolitiikallakin tuetaan Euroopan työllisyyttä ja talouskasvua koskevaa strategiaa. Katson, että YMP:n on tarjottava välittömiä ratkaisuja talouskriisin vaikutuksiin maatalousyrityksiin. Maanviljelijöillä ei ole saatavilla luottoa, maataloustuloon kohdistuu rajoituksia ja maaseutualueiden työttömyys kasvaa. YMP:n on myös edelleen tarjottava ratkaisuja autoitumisen, maaseudun väestöpaon ja maaseudun väestön ikääntymisen aiheuttamaan uhkaan Euroopan unionissa, jotta voidaan varmistaa maaseudun yhteisöjen pitkän ajanjakson kestävyys Euroopan unionissa.

Minun on myös todettava, että näiden haasteiden valossa YMP:n on vuoden 2013 jälkeen välitettävä voimakasta viestiä ja tarjottava vastauksia niin maaseudun yhteisön kuin laajemman yhteiskunnan huoliin voimakkaan, kestävän, hyvin rahoitetun, uskottavan ja monipuolisen elintarvikkepolitiikan avulla. Haluan korostaa kiireellistä tarvetta houkutella nuoria sukupolvia maaseutualueille ja keksiä uusia vaihtoehtoisia taloudellisia mahdollisuuksia varmistaa maaseudun kestävä asutus. Katson myös, että maaseudun työttömyys olisi ratkaistava tarjoamalla mahdollisuuksia monipuolistamiseen ja uusiin tulonlähteisiin.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (EN) Kiitän komissiota ja neuvostoa niiden uutta eurooppalaista työpaikkoja ja kasvua edistävää strategiaa koskevista julkilausumista. Katson, että uusien energiatavoitteiden asettaminen on keskeinen tekijä entistä resurssitehokkaamman Euroopan aikaansaamiseksi vuoteen 2020 mennessä. Haluan korostaa komissiolle, että jotkut jäsenvaltiot tarvitsevat erityistä tukea voidakseen kehittää ja ottaa käyttöön uusiutuvia teknologioita ja saavuttaa 20 prosentin tavoitteen uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osalta. Korostan digitaalisen strategian aloitteiden tukemisen myönteistä vaikutusta osana uusia taitoja ja työpaikkoja koskevia lippulaiva-aloitteita, ja toivon komission esittävän konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia verkkoympäristön kehittämiseksi perustamalla niin rahoitus- kuin hallinnointivälineitä. Näin tuetaan verkkoyrityksiä ja sähköistä kaupankäyntiä. Euroopan tutkimuksen ja innovoinnin osalta olen tyytyväinen komission jäsen Quinin vastaukseen, joka koski tarvetta parantaa uusien jäsenvaltioiden tutkimusinfrastruktuuria. Tutkimuslaitokset ja tiedemiehet odottavat komissiolta ja neuvostolta nopeita ja koordinoituja toimia, jotta saisivat yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua puiteohjelmiin.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Syvä kriisi, johon Euroopassa vallalla oleva uusliberalismi on maanosan ajanut, on saanut 2020-strategian laatijat pyrkimään kietomaan tavoitteensa sosiaaliseen ja ympäristöä koskevaan retoriikkaan, propagandaan, jota levitetään ylen määrin. Silti tästä retoriikasta on pudotettu pois täystyöllisyyden ja köyhyyden poistamisen tavoitteet, jotka sisältyivät sen edeltäjään, Lissabonin strategiaan. Kuitenkin se, mitä tiedämme Eurooppa 2020 -strategian välineistä, ei juuri jätä sijaa epäilyille: tämä on vanha strategia, jolla pyritään perustelemaan vanhoja toimitapoja ja tekemään niistä uskottavia, ja seuraukset ovat hyvin tiedossa. Loppujen lopuksi työmarkkinoiden lisääntynyt joustavuus ja sääntelyn purkaminen, sisämarkkinoiden syventämisen katsominen ensisijaiseksi, yhä uusien talouden alojen vapauttaminen ja yksityistäminen sekä kansainvälisen kaupan vapauttaminen ja sääntelyn purkaminen olivat juuri ne välineet, jotka ajoivat meidät tähän tilanteeseen. Se, että näistä välineistä yhä pidetään kiinni, merkitsee todellakin kaiken panemista yhden kortin varaan ja pysyttäytymistä tiellä, joka vie kohti taloudellista, sosiaalista ja ympäristöä koskevaa katastrofia. Yli 20 miljoonaa työtöntä käytetään hyväksi jäljellä olevien työntekijöiden työvoiman devalvoimiseen, työtä koskevan epävarmuuden laajentamiseen, tekemään työpaikoista epäsäännöllisiä ja työttömyydestä rakenteellista. Loppujen lopuksi kaikki kerskailu sosiaalisella markkinataloudella merkitsee pelkästään kaikkien yhteiskunnallisen elämän alojen, luonnon ja luonnonvarojen kaupallistamista.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Talouskasvu on pysähtynyt ja työttömyys ylittää kymmenen prosenttia Euroopan unionissa. Tämä merkitsee sitä, että meidän on laadittava sellainen kestävä kasvua ja uusia työpaikkoja koskeva strategia, jolla unionia voidaan piristää. Tämä riippuu siitä, kykeneekö se uudistumaan, luomaan taloudelle uuden perustan, ja kykenevätkö sen kansalaiset elämään uusien ajatusten mukaisesti. Tällainen uudistus on mahdollista toteuttaa Euroopan unionissa innovoinnin, tutkimuksen ja kehittämisen avulla. Kansalaisten tulevaisuuden eduksi Euroopan unioni työstää Eurooppa 2020 -kasvustrategiaa, joka perustuu innovointiin sekä tutkimukseen ja kehittämiseen ja jolla voidaan taata jatkuva talouskasvu ja tarjota kansalaisille uusia työpaikkoja.

Ilman resursseja tutkimuksella ja kehittämisellä ei voida luoda tarvittavaa rahoitustaustaa eikä näin hyödyntää täysimääräisesti innovaation mahdollisuuksia. Innovointi on mahdollista vain kumppanuuden tuloksena, se edellyttää yhteistä tukea. Resursseja saadaan kolmesta lähteestä, EU:lta, jäsenvaltioilta ja yksityiseltä sektorilta. Yritystasolla innovointi edellyttää asianmukaisia inhimillisiä voimavaroja. Tämä voidaan

mahdollistaa korkealaatuisella koulutuksella, joka toteutetaan koordinoitusti jäsenvaltioiden tasolla. Yliopistot tarvitsevat tukea voidakseen tuottaa nuoria tutkijoita, jotka voivat tarjota pk-yrityksille jatkuvia innovointimahdollisuuksia. Koulutuksessa innovatiivisia mahdollisuuksia käsittävät kaksi merkittävintä suuntausta ovat digitalisointi ja energiankulutuksen vähentäminen.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Talouskriisin eskaloituminen Kreikassa sekä vakaasti noin kymmenessä prosentissa pysyttelevän työttömyysasteen saavuttaminen Euroopan unionissa tekevät Eurooppa 2020 -strategian välittömän täytäntöönpanon välttämättömäksi. Näihin tavoitteisiin pyrkimisen on perustuttava uskottaviin ja voimakkaisiin toimiin kriisistä selviytymiseksi, ja työllisyys on yksi strategian keskeisistä aiheista. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että EU:lla on oltava hyvin pätevää työvoimaa, joka kykenee vastaamaan sen nyt ja tulevaisuudessa kohtaamiin haasteisiin entistä kilpailukykyisemmän ja kestävämmän talouden luomiseksi. Hienot julkilausumat eivät kuitenkaan riitä nykyisten ongelmien ratkaisuun. Tämän vuoksi muistutan, että tarvitaan pikaisesti investointeja sekä tarvittaviin taitoihin että koulutusjärjestelmiin, jotta ne vastaisivat markkinoiden vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on toimittava ennakoivasti noudattaakseen Eurooppa-neuvostossa tekemiään sitoumuksia. Niiden on myös toteutettava tarvittavat toimenpiteet auttaakseen EU:ta selviytymään tästä kriisistä ja vahvistaakseen talouskasvua.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Tulevaa Eurooppa 2020 -strategiaa koskevassa keskustelussa merkittävien aihe on tarpeiden ja kestävä kehityksen haaste. Lissabonin strategia ei selvästikään ole onnistunut, ja nyt meidän on oltava realisteja, jotta tuleva Eurooppa 2020 -strategia voi onnistua. Jotta Eurooppa 2020 -strategiasta voi tulla menestystarina, jäsenvaltioiden, EU:N toimielinten ja kaikkien yhteiskunnan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä. Ylhäältä alaspäin suuntautuvan ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan on kohdattava. On asetettava realistiset tavoitteet työllisyyden lisäämiseksi, erityisesti nuorten työllistettävyyden. Eurooppalaisten koulutusjärjestelmien on suuntauduttava entistä enemmän kohti tutkimusta ja innovointia. Koulutukseen on investoitava enemmän. Työmarkkinoiden ja koulutuksen välille on luotava enemmän johdonmukaisuutta. On tarkasteltava vakavasti elinikäisen ja elämänlaajuisen oppimisen käsitettä. Kannatan voimakkaasti entistä parempia ammatillisen koulutuksen järjestelmiä ja tuen tarvetta tehdä tässä paljon tiiviimpää yhteistyötä yksityisen sektorin kanssa. Erittäin kilpailullisessa maailmassa Euroopan on oltava kunnianhimoinen ja sitoutunut kaikilla tasoilla. Ilman tätä meillä on taas Neuvostoliiton viisivuotissuunnitelmia muistuttava strategia. Globaalilla tasolla tarvitaan vakuuttava eurooppalainen strategia entistä vahvemman Euroopan luomiseksi.

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Yhdennetyt taloudelliset ja työllisyyttä koskevat suuntaviivat ovat EU 2020 -strategian käytännön puoli. Työllisyysdirektiiviluonnosten osalta katson olevan tärkeää mainita, että osallisuutta edistävä kasvu on saavutettavissa vain, jos investoidaan todella ihmisiin. Entistä pidempi elinikä ei itsessään merkitse entistä pidempää tuottavaa uraa. Investoinnit terveydenhoitoon ovat tärkeitä erityisesti Unkarissa, jossa ihmiset kuolevat paljon nuorempina kuin Länsi-Euroopassa, vaikka samalla syntyvyys laskee. Asianmukaiset valmiudet on säilytettävä myös vanhempana, ja tämä on mahdollista vain nykyaikaisten, entistä paremmin saatavilla olevien terveyspalvelujen avulla. Toisin sanoen on kiinnitettävä enemmän huomiota helpopääsyisiin työpaikkoihin yhä useampien ikääntyneiden jatkaessa työuraansa. Tästä olisi hyötyä myös nuoremmille vammaisille. Terveydenhoito on siis katsottava erityiseksi painopistealaksi (esimerkiksi työolojen parantaminen, entistä onnistuneempi kuntouttaminen, hyvän terveyden ylläpidon tukeminen ja niin edelleen). Tähän muuten viitataan suuntaviivassa 8 (investoinnit inhimillisten voimavarojen kehittämiseen), tosin ilman erityistä painotusta tai konkreettisia yksityiskohtia. Euroopassa ja kaikkialla maailmassa käydään useita keskusteluja terveydenhoidosta, eikä yhdenmukaista lähestymistapaa ole missään. Meidän on silti ymmärrettävä, että varmistaaksemme Euroopan kilpailukyyn pitkällä ajanjaksolla, huoltosuhde on pidettävä tasapainossa entistä terveemmän ja aktiivisemmän väestön avulla. Pyydän yhteisön toimielimiä tarkastelemaan tätä strategiassaan ja sen täytäntöönpanossa.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan Eurooppa 2020 -strategiaa, jolla edistetään älykästä (tietoon ja innovointiin perustuvaa), ympäristöystävällistä ja yhteiskunnalliseen osallisuuteen kannustavaa talouskasvua. Toivoisin, että strategia pannaan täytäntöön luomalla hyväpalkkaisia työpaikkoja ja nostamalla ihmisten elintasoja. Jos haluamme voimakkaan ja tasapainoisen Euroopan, meidän on kiinnitettävä paljon huomiota talouskehitykseen uusien jäsenvaltioiden alueilla nykyisten eroavuuksien pienentämiseksi. Sanomattakin on selvää, että asianmukaisen infrastruktuurin rakentamisen on oltava ensisijainen tavoite.

Haluan korostaa symbolisen Nuoret liikkeellä -aloitteen täytäntöönpanon merkitystä. Meidän on lisättävä niiden eurooppalaisten ohjelmien rahoitusta, joilla pyritään varmistamaan, että koulutus pysyy jatkuvasti ajan tasalla kaikilla tasoilla, sekä helpottamaan opettajien, opiskelijoiden ja tutkijoiden liikkuvuutta. Eurooppalaisten koulujen ja yliopistojen koulutuksen laadun on noustava siten, että se vastaa työmarkkinoiden vaatimuksia. Meidän on käytettävä asianmukaisia toimitapoja ja rahoitusta rohkaistaksemme vieraiden

kielten opiskeluun, monialaisuuteen, kaksoistutkintoihin korkeakouluissa, sillä nämä ovat tärkeitä tieteellisen tutkimuksen ja innovoinnin toteuttamisessa sekä nuorten mahdollisuuksien parantamisessa työmarkkinoilla. Olen myös tyytyväinen siihen, että 2020-strategiassa ehdotetaan nuorten työllistämispuitteita yhteisön tasolla.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Lissabonin strategian tarina todistaa, etteivät hienot ajatukset ja periaatteet ole riittäviä: tärkeintä on ehdotettujen toimenpiteiden toteuttaminen. Valitettavasti talous- ja rahoituskriisi osui yhteen Lissabonin strategian päättymisen kanssa. Minusta olisi kuitenkin väärin syyttää ohjelman epäonnistumisesta yksinomaan kriisiä pyrkimättä selvittämään sitä, mitä Euroopan unionissa tehtiin väärin täytäntöönpanomenettelyssä. Tästä saatavat opit voivat auttaa suuresti tulevan EU 2020 -strategian täytäntöönpanossa.

Minusta meillä on merkittäviä yhteisön välineitä uusien strategioiden täytäntöönpanoon, ja viittaa tällä pääasiassa koheesiopolitiikkaan. On kuitenkin korostettava, ettemme voi hylätä koheesiopolitiikan tavoitteita ja jakaa uudelleen varoja EU 2020 -strategian täytäntöönpanemiseksi. Se olisi virhe, jolla olisi vakavia seurauksia jäsenvaltioissa, jotka tarvitsevat näitä varoja kuroakseen umpeen kuiluja, jotka erottavat ne muista jäsenvaltioista. Se johtaisi koheesioperiaatteen romuttumiseen yhteisön tasolla.

Kristiina Ojula (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, on hienoa, että komissio on kuvannut tulevaisuuteen suuntaavaa Eurooppa 2020 -strategiaa älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskeväksi strategiaksi, koska aivan liian monen vuoden ajan monet Euroopan valtiot ovat järjestäneet taloutensa ja rahoituksensa tyyliin ”meidän jälkeemme vedenpaisumus”. Huolimatta komission ansiokkaasta työstä tätä strategiaa laadittaessa, se hämmästyttää minua naiiivudellaan. Komission tätä koskevassa julkilausumassa maalataan kuvaa vihreästä ja tasa-arvoisesta Euroopasta, joka perustuu sosiaaliseen markkinatalouteen, mutta ei tehdä selväksi minkälaisia resursseja käytetään tämän saavuttamiseksi. Neuvostoliitossa oli taannoin tavallista lupaila kommunismiin palaamista kymmenen vuoden kuluttua, todellisuudesta riippumatta. Toivon, ettei komissio Lissabonin strategian täydellisen epäonnistumisen jälkeen halunnut esittää toista tyhjäsanaista utopiaa hämätäkseen Euroopan kansalaisia. Emme nyt tarvitse unelmia vaan konkreettisia toimia pelastaaksemme Euroopan talouden tuholta. Meidän on korkea aika käynnistää vakavia rakenneuudistuksia Euroopassa, erityisesti sosiaalipolitiikan alalla, sillä nykyinen sosiaalisen hyvinvoinnin malli ei enää ole kestävä.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Vähintään 25 prosentin vähennys EU:n köyhyystasossa on tiiviissä yhteydessä työllisyysasteen nostamiseen 75 prosenttiin. On ongelmallista määrittää köyhyyden vähentämiselle määrällistä tavoitetta. Köyhyyteen liittyy taloudellisia, sosiaalisia, kulttuurisia ja koulutusta koskevia näkökohtia, mikä merkitsee sitä, että tarvitaan pikemminkin laadullisia kuin määrällisiä tavoitteita ehdotetun tavoitteen saavuttamiseksi.

Romaniassa maaliskuussa 2010 julkaistujen virallisten tietojen mukaan työllisyystaso on paljon alle EU 2020 -strategiassa kaavailun vähimmäistason (50 prosenttia 75 prosentin sijaan), ja suuntaus on edelleen aleneva taloudellisen ilmaston vuoksi. Eniten vaikeuksia löytää työtä on naisilla, yli 45-vuotiailla sekä nuorilla. On vaikea uskoa, että Romania pääsisi tavoitteeseen vuoteen 2020 mennessä.

Meidän on löydettävä vastaukset kysymyksiin, jotka koskevat koko potentiaalisen työvoiman panosta ja tietojamme yhteiskunnan eri ryhmistä: naisista ja miehistä, nuorista, ikääntyneistä ja maahanmuuttajista työmarkkinoilla. Toiset kysymykset koskevat sitä, kuinka voimme vähentää nuorten työttömyyttä ja lisätä tehokkaasti naisten osallistumista työmarkkinoille laajentamalla heidän osallisuuttaan kaikilla yrityssektoreilla. Jos emme pysty antamaan selkeitä vastauksia näihin kysymyksiin, työllisyyden lisääntymistä ja köyhyyden vähentymistä koskevat kaksi tavoitetta kokevat Lissabonin strategian kohtalon.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Haluan tuoda julki tyytyväisyyteni neuvoston maaliskuussa tekemiin päätelmiin, sillä niissä tunnustetaan koheesiopolitiikan merkitys Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä ja tukitaan näin se merkittävä aukko, joka oli komission alkuperäisessä tekstissä, koska siinä ei lainkaan viitattu koheesiopolitiikkaan. Myös komission puheenjohtaja Barroso ja komission jäsen Hahn ovat tunnustaneet koheesiopolitiikan panoksen ratkaisevan merkityksen tämän strategian toteuttamisessa. Koheesiopolitiikalla on ollut ratkaiseva merkityksensä kilpailukyvyyn ja työllisyyden vahvistamisessa erityisesti korvamerkintöjen avulla, ja meidän on hyödynnettävä kaikkea sitä, mitä tässä yhteydessä on saavutettu. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että koheesiopolitiikka kutistettaisiin pelkäksi Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanovälineeksi. Sen potentiaali on paljon suurempi. Solidaarisuusperiaatteen todellisena ilmaisuna paikallisella ja alueellisella tasolla se takaa kehitysaloitteiden toteuttamiskelpoisuuden ja sen, että Eurooppa 2020 -strategia todella palvelee EU:n yleistä tavoitetta vahvistaa koheesiota kaikilla kolmella

ulottuvuudella, nimittäin taloudellisella, sosiaalisella ja alueellisella ulottuvuudella, eikä sitä pidä sekoittaa yksipuoliseen talouskehitykseen. Lopuksi, meidän on hyödynnettävä koheesiopolitiikan potentiaalia välttääksemme tavoitteiden ja rahoituksen päällekkäisyyttä yhteisön eri politiikoissa.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) EU 2020 -strategialla on vaalittava Euroopan talouden vihreää vallankumousta, energiaa säästävää, ympäristöystävällistä ja kestävää talouden rakennemuutosta ja vihreää innovointia. Kehittämisen ei kuitenkaan pidä merkitä vain niiden eurooppalaisten alueiden tukemista, jotka jo nyt selviytyvät keskimääräistä paremmin. Meidän on sen sijaan kohdennettava osa kehittämisestä kaikkein vähiten kehittyneiden ja epäsuotuisten alueiden tukemiseen. Itä- ja Länsi-Euroopan välillä on edelleen valtavia eroja taloudellisessa tehokkuudessa. Esimerkiksi Bulgariassa tarvitaan kolminkertainen määrä energiaa BKT-yksikön tuottamiseen verrattuna Saksaan, joten jos energian hinta nousee, valtion kilpailukyky heikkenee entisestään.

Edistäessään talouden vihreää rakennemuutosta Euroopan unionin ei pidä unohtaa nykyisiä jo hyväksi koettuja yhteisön politiikkoja, kuten yhteistä maatalouspolitiikkaa ja koheesiopolitiikkaa. Yhteistä maatalouspolitiikkaa tarvitaan myös ympäristön suojelun ja ilmastomuutoksen torjunnan tavoitteiden saavuttamisessa. Eurooppalaisen maaseudun parhaita hoitajia ovat maataloustuottajat itse. EU 2020 -strategia ei voi menestyä myöskään ilman koheesiopolitiikkaa. Koheesiopolitiikka tarjoaa kaikki EU:n talouden kehittämispolitiikassa tarvittavat välineet ja joustavuuden. Koheesiopolitiikan välineiden avulla voimme auttaa tavoitteiden saavuttamisessa millä tahansa erityisalalla. Voimme esimerkiksi edistää uusiutuvien energialähteiden kehittämistä, parantaa energia- ja resurssitehokkuutta ja tukea vihreitä innovaatioita.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin strategian hyväksymisestä on kulunut kymmenen vuotta, ja suurin osa sen tavoitteista jäi saavuttamatta. Eniten minua huolestuttaa heikko talouskasvu, koska sillä on ratkaiseva vaikutus muihin tavoitteisiin, sekä se, että kasvu ylitti kolme prosenttia vain kahtena strategian kymmenestä vuodesta.

Lissabonin strategia oli hyvin kunnianhimoinen, mutta siitä puuttui voimakkaat toimet, koska se perustui pehmeään lainsäädäntöön ja avoimeen koordinoitimenettelyyn. Työllisyystavoitteiden lisäksi uuteen Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyy koulutusta, ympäristöä, köyhyyden torjumista ja investointeja innovointiin koskevia tavoitteita. Sekä uudet tavoitteet että välineet niiden saavuttamiseksi kuuluvat jäsenvaltioille, joten tässä kriisissä ja vakaus- ja kasvusuunnitelmiin sitoutumisessa tarvitaan parempi hallinnointimekanismeja ja todellista talouspolitiikan ja julkisen talouden koordinoitua valtioiden kesken. Ohjelma käynnistyy taloudellisen epävarmuuden ja korkean työttömyyden aikana, ja näiden molempien vähentäminen on välitön tavoite. Komission on asetettava ohjaimiin ja johdettava prosessia. Vahva talouskasvu on ratkaisevaa vakaus- ja kasvusuunnitelmien noudattamiselle, ja sitä voidaan saada aikaan Eurooppa 2020 -strategian uudistusten ja investointien kautta.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Katson, että meidän on unelmoitava rohkeasti: Eurooppa 2020 -asiakirjan on ulotuttava kaikille yhteistyöaloille Euroopan unionissa ja siitä on tultava Euroopan keskipitkän ja pitkän ajanjakson strategia. Sen menestys edellyttää kuitenkin solidaarisuutta Euroopan kansalaisten välillä. Lissabonin sopimuksen mukaan uusi strategia laaditaan laajentuneen Euroopan unionin 27 jäsenvaltion panoksin, jotta kansalaiset tuntevat osallistuvansa yhteiseen eurooppalaiseen pyrkimykseen. Unkarilaiset äänestäjät Romaniassa odottavat EU:n ilmaisevan tätä solidaarisuutta löytämällä nopeasti ratkaisun saattamalla eteläisen ja itäisen Keski-Euroopan alueet odotetulle tasolle. Strategiassa on tarkasteltava sellaisia asioita kuin valtioiden pitkän tähtäimen kehitys, sisämarkkinat, maatalouden ja pk-yritysten edistys, mutta myös sosiaalisen verkoston, väestörakenteen haasteiden, työmarkkinoiden yhtäläisten mahdollisuuksien sekä eurooppalaisten järjestelmien ja verkostojen yhteenkietoutumisen kaltaisia herkkiä asioita kaikilla elämän aloilla. Eurooppa 2020 -strategian on oltava kiinni kirmisen ja lähentymisen strategia.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Meidän ei pidä sivuuttaa Eurooppa 2020 -strategiaa koskevassa keskustelussa niin tärkeää ja merkittävää asiaa kuin liikenne. Liikenneala vastaa kymmentä prosenttia Euroopan unionin BKT:sta ja tarjoaa yli kymmenen miljoonaa työpaikkaa. Sillä on myös merkittävä asema Euroopan sisämarkkinoilla sekä ihmisten ja tavaroiden vapaassa liikkuvuudessa. Minusta rautatieliikennettä koskeva ongelma on ratkaistava määrätietoisesti ja nopeasti. Olen varma, että pystymme laajentamaan Euroopan laajuista rautatiekäytäväverkostoa vuoteen 2020 mennessä. Minusta kaiken uuden liikkuvan kaluston ja uusien rautatieliikennelaitteiden on oltava vuodesta 2014 alkaen varustettuja järjestelmillä, jotka ovat yhteensopivia eurooppalaisen rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) kanssa.

20. Sopimus Euroopan unionin liittymisestä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Istunto jatkuu.

Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat sopimuksesta Euroopan unionin liittymisestä ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, tänään Ateenassa kolme ihmistä menetti ensimmäisen ihmisoikeutensa: oikeuden elämään. Se oli tulosta väkivallanteoista, jotka tuomitsemme ehdottomasti ja jyrkästi. Neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja haluaa ilmaista neuvoston puolesta surunvalittelunsa ja myötätuntonsa omaisille ja toistaa siksi parlamentin puhemiehen antaman julkilausuman.

Puhumme ihmisoikeuksista, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen noudattamisesta, ja siihen kuuluu, kuten sanoin, oikeus elämään ja fyysiseen hyvinvointiin.

Euroopan unioni perustuu ihmisoikeuksille ja vapauksille, ja koko sen olemassaolon ajan hyväksytyissä teksteissä on ollut jatkuvasti viittauksia oikeuksiin ja perusvapauksiin. Sen huipentuma on Lissabonin sopimuksessa.

Ensinnäkin, ensimmäistä kertaa Euroopan historiassa Lissabonin sopimukseen sisältyy oikeudellisesti sitova unionin kansalaisten perusoikeuskirja. Siinä myös sanotaan toimitelmille, että unioni on ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen osapuoli.

Todistamme siksi unionin ihmisoikeuksia koskevan poliittisen, kulttuurisen ja oikeudellisen matkan huipentumaa, ihmisoikeuksia, jotka unioni asettaa politiikkansa, toimiansa ja henkilöllisyytensä ytimeen.

Tämän osalta on mielestämme ehdottoman tärkeää, että Euroopan unioni on jo aloittanut prosessin, jotta se voi ajan koittaessa allekirjoittaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen. Se tarkoittaa muun muassa Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuimen toimivallan hyväksymistä ja kansalaisten takuiden lisäämistä. Se tarkoittaa myös, niin sanoakseni, että jollakin tavalla Euroopassa rinnakkain elävät ihmisoikeuksia ja vapauksia koskevat erilaiset lainsäädännöt tuodaan lähemmäksi toisiaan: kansallinen lainsäädäntö – takuut, jotka ovat olemassa kaikissa niissä Euroopan maissa, jotka ovat demokraattisia maita, jotka kunnioittavat ja puolustavat ihmisoikeuksia – Euroopan unionin lainsäädäntö ja ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus, joka on uusi säädös, jonka osapuolia ovat Euroopan unionin jäsenvaltioiden lisäksi myös muut Euroopan maat, vaikka ne eivät olisikaan unionin jäseniä.

Siksi käynnissä on näiden säädösten lähentämisprosessi, ja tämän tahdon ilmaisu on yleissopimuksen allekirjoittava Euroopan unioni.

Komissio antoi 17. maaliskuuta suosituksen aloittaa neuvottelut siitä, että unioni liittyy yleissopimukseen. Siitä lähtien neuvosto on tehnyt kaiken mahdollisen nopeuttaakseen keskusteluja neuvotteluvaltuuksista. Neuvostossa on työryhmä, joka johtaa keskusteluja tiiviissä kumppanuudessa Euroopan komission kanssa.

Neuvosto on ottanut laajalti huomioon kaikki toimivaltuudet pöytäkirjassa N:o 8, joka on tässä oikeusperusta, esimerkiksi: unionin mahdollinen osallistuminen eurooppalaisen yleissopimuksen seurantaelinten toimintaan ja tarve varmistaa unionin toimivalta ja sen toimielinten toimivaltuudet. Se on myös harkinnut tarvetta nimittää Euroopan unionin tuomari tuomioistuimeen, tämän parlamentin osallistumista Euroopan neuvoston parlamentaariseen yleiskokoukseen ja unionin osallistumista ministerikomiteaan, kun se suorittaa ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamiseen liittyviä tehtäviä.

Neuvosto on seurannut myös hyvin tiiviisti parlamentissa tämän vuoden maaliskuussa järjestettyjä keskusteluja ja kuulemisia, ja se ottaa erittäin tarkasti huomioon lausunnot, jotka parlamentti ilmaisi Ramón Jáuregui Atondon, Kinga Gálin ja Cristian Dan Predan laatimassa mietintöluonnoksessa. Puheenjohtajavaltio Espanjan ennuste ja neuvoston kanta on se, että valtuudet Eurooppa-neuvoston kanssa käytäviin neuvotteluihin, jotka vievät aikaa ja ovat luonteeltaan teknisiä ja monimutkaisia, annetaan ennen vuoden 2010 ensimmäisen puoliskon loppua.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani Olli Rehn esitti jo komission kannan ja surunvalittelut Kreikan onnettomuudesta, joten minä haluaisin vain käsitellä sitä, miten voimme edetä työssämme, koska perusoikeuksien suojaamista unionissa koskevan järjestelmän loppuunsaattaminen on erittäin tärkeää, ja EU:n liittymiselle Lissabonin sopimuksella hyväksyttyyn Euroopan

ihmisoikeussopimukseen ei ole vaihtoehtoja. Se on päämäärä, kuten puheenjohtajavaltio niin hyvin juuri äsken ilmaisi, mutta tämä liittyminen on vain yksi erittäin kunnianhimoisen ja kattavan perusoikeuspolitiikan neljästä osasta Euroopan unionin tasolla.

Aivan ensiksi, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, perusoikeuskirja on oikeudellisesti sitova, ja tämä sitova peruskirja on maailman nykyaikaisin perusoikeuksien määritelmä perusoikeuksia, selvyttä ja oikeusvarmuutta koskevan poliittisen sitoumuksen osalta, ja se kattaa kaikki yleissopimuksessa olevat oikeudet. Näiden oikeuksien merkitys ja soveltamisala ovat samat kuin yleissopimuksessa säädetty, mutta peruskirjassa mennään pidemmälle. Siinä on esimerkiksi niin sanottu perusoikeuksien kolmas sukupolvi: tietosuoja ja bioetiikkaa ja hyvää ja avointa hallintoa koskevat takuut. Perusoikeuskirjan tarjoaman suojan tason on oltava aina vähintään yhtä korkea kuin yleissopimuksen. Monissa tapauksissa se ylittää sen.

Toiseksi, siinä edistetään perusoikeuksia Tukholman ohjelman ensisijaisena tavoitteena laatimalla strategiset suuntaviivat vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehittämiseksi Euroopassa.

Kolmanneksi siinä luodaan uusi vastuualue – oikeus, perusoikeudet ja kansalaisuus – mikä osoittaa, miten tärkeänä komissio pitää komission toiminnan vahvistamista tällä alalla.

Sitten, neljänneksi, EU:n liittyminen yleissopimukseen. Sillä taataan, että kaikki ihmiset, jotka väittävät joutuneensa unionin toimielimen tai elimen toteuttaman yleissopimuksen rikkomisen uhriksi, voivat tehdä unionista valituksen Strasbourgin tuomioistuimeen samoin edellytyksin kuin jäsenvaltioista valituksia tehneet. Poliittisesti liittyminen tarkoittaa, että Euroopan unioni vahvistaa yleissopimusta koskevan järjestelmän keskeisen aseman ihmisoikeuksien suojaamisessa Euroopassa – laajemmassa Euroopassa, ei vain Euroopan unionissa – mutta liittymällä tähän yleissopimukseen Euroopan unioni asettaa painoarvonsa Strasbourgin järjestelmän tueksi, ja se on perusoikeuksien alan ulkoisen oikeudellisen valvonnan järjestelmä, koska nyt alistamme oikeusjärjestyksemme täysimääräisesti ja virallisesti tuolle valvonnalle. Sillä tietysti edistetään EU:n hyvin vahvan perusoikeuksiin sitoutumisen uskottavuutta sekä sisäisesti että ulkoisesti.

Komissio oli ehdottanut maaliskuun puoliväliin mennessä neuvotteluvaltuuksia neuvostolle. Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 8 edellytetään, että sopimuksessa annetaan tiettyjä sisältöön liittyviä takuita liittymisen osalta, koska meidän on säilytettävä unionin oikeuden erityispiirteet ja komission suosituksessa neuvostolle otetaan nämä vaatimukset täysimääräisesti huomioon. Haluan vain mainita niistä kaksi.

On selvää, että liittyminen ei saa vaikuttaa perussopimuksessa määriteltyihin unionin toimivaltaan ja toimivaltuuksiin, ja se on tehtävä erittäin selväksi liittymissopimusta koskevassa säännöksessä. Euroopan unionin liittyminen ei saa myöskään vaikuttaa yksittäisten jäsenvaltioiden tilanteeseen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen osalta tai sen pöytäkirjoihin tai varauksiin. Neuvotteluissa pitäisi siksi varmistaa, että liittymissopimuksella luodaan velvoitteet yleissopimusten sisältöön liittyvien säännösten nojalla vain unionin toimielinten tai elinten hyväksymien toimien ja toimenpiteiden osalta.

Komissio pyrkii nyt liittämään Euroopan unionin joustavasti yleissopimuksen järjestelmään. Liittymisessä pitäisi siksi säilyttää kyseisen järjestelmän sisältöön ja menettelyyn liittyvät ominaisuudet. Liittymisen on kuitenkin täytettävä kaksi vaatimusta. Ensiksi, kuten jo sanoin, Euroopan unionin lainsäädännön erityisominaisuudet on säilytettävä; ihmisoikeustuomioistuimen ja sen erioikeuksien suojaaminen liittymisen jälkeen on tärkeä asia. On esitetty mielenkiintoisia ehdotuksia, joilla pyritään samaan Euroopan unionin tuomioistuin tilanteisiin, joissa unionin säädöksen sääntöjenmukaisuutta käsitellään Strasbourgin tuomioistuimessa ilman, että alustavaa viittausta on tehty. Nämä ehdotukset voidaan mahdollisesti suunnitella siten, että perussopimuksen muutosta ei vaadita, ja ne ansaitsevat huolellisen analyysin ja keskustelun neuvoston työryhmässä. Tiedän, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee kaikkensa edistääkseen näitä keskusteluja.

Toiseksi, on tärkeää käsitellä unionin erityistilannetta erillisenä oikeushenkilönä, jolle on annettu itsenäiset oikeudet ja josta tulee jäsenvaltioiden rinnalla sopimusosapuoli mekanismiin, jota ei alun perin ollut suunniteltu tätä tarkoitusta varten – vaan se oli suunniteltu jäsenvaltioita varten – ja siksi yleissopimukseen tarvitaan tietty määrä teknisiä ja menettelyyn liittyviä mukautuksia unionin lainsäädännön erityisluonteen osalta. Niiden joukossa on niin sanottu kanssavastajamekanismi.

On erityisen tärkeää ottaa huomioon unionin lainsäädännön hajautettu täytäntöönpano jäsenvaltioissa. Kyseisellä mekanismilla unioni saa oikeuden liittyä menettelyihin kanssavastajana sellaisissa jäsenvaltiota vastaan nostetuissa asioissa, joissa käsitellään unionin lainsäädäntöä.

Toimielinten näkökulmasta haluaisin myös korostaa komission kantaa siitä, että Euroopan unionin edustajien pitäisi osallistua yleissopimuksen elimiin yhdenvertaisin toimintaedellytyksin muiden sopimusosapuolten

edustajien kanssa. Se tarkoittaa esimerkiksi, että kunkin sopimusosapuolen valitsema tuomari on yksi yleissopimuksen peruseriaateista. Tällä periaatteella taataan, että tuomioistuimessa on edustettuna jokainen oikeusjärjestelmä; se kuvastaa myös yleissopimuksella perustettua yhteistä takuujärjestelmää, jossa kaikkien sopimusosapuolten on osallistuttava, ja se tarkoittaa, että tarvitsemme unionin valitseman pysyvän ja kokoaikaisen tuomarin, jolla on sama asema ja samat velvollisuudet kuin kollegoillaan ja joka käsittelee mahdollisesti kaikkia asioita.

Tilapäinen tuomari, joka käsittelee vain unionia vastaan nostettuja asioita tai sellaisia asioita, joissa on mukana unionin lainsäädäntöä, ei riitä. Tämän tuomarin valitsemismenetelmän osalta pitäisi soveltaa yleissopimuksessa säädettyä tavanomaista menetelmää. Se tarkoittaa, että Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous valitsee kyseisen tuomarin Euroopan unionin esittämästä kolmen ehdokkaan luettelosta. Meidän mielestämme asianmukaisen määrän Euroopan parlamentin jäseniä pitäisi voida osallistua parlamentaarisen yleiskokouksen istuntoon, kun se valitsee Strasbourgin tuomioistuimen tuomareita.

Haluaisin kiittää AFCO- ja LIBE-valiokuntien esittelijöitä, Ramón Jáuregui Atondoa ja Kinga Gália erinomaisesta yhteistyöstä asiakirjan osalta, ja AFCO-valiokunnan 18. maaliskuuta järjestämä kuuleminen oli todella hyödyllinen. Olen myös tyytyväinen, että neuvoston puheenjohtajavaltio teki tästä asiakirjasta ensisijaisen tavoitteen. Luotan siksi siihen, että voimme aloittaa neuvottelut liittymisestä kesän jälkeen. Vakuutan, että unionin neuvottelijana toimiva komissio tiedottaa parlamentille täysimääräisesti koko neuvotteluprosessin ajan.

Arvoisa puhemies, en usko, että tällaisena päivänä on tarpeen korostaa uudelleen, miten tärkeitä perusoikeudet ovat Euroopalle ja miten tärkeitä ne ovat kaikkien ehdottamiemme säädösten osalta. Olen varma, että unionin ei ole vaikeaa täyttää yleissopimuksen normeja, mutta yleissopimukseen liittyminen parantaa varmasti perusoikeuksien suojelua Euroopassa, ja sillä tarkoitan aivan kaikkia Euroopassa eläviä ihmisiä.

Marietta Giannakou, PPE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, tuen ehdottomasti neuvoston puheenjohtajan López Garridon puheenjohtajavaltio Espanjan puolesta ja komission jäsenen Redingnin antamia julkilausumia ja haluan onnitella Ramón Jáuregui Atondoa ja Kinga Gália heidän mietinnöistään ja heidän tekemästään työstä.

EU:n liittyminen Euroopan neuvoston eurooppalaiseen yleissopimukseen ja sen pöytäkirjoihin on Lissabonin sopimuksen mukaista, ja sillä laajennetaan sen kansalaisten suojaa ihmisoikeuksien alalla. Sillä luodaan perusvapauksien ja ihmisoikeuksien suojelua koskeva yleiseurooppalainen järjestelmä, jonka kattaa Strasbourgissa sijaitsevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö. Samalla ja ulkoisen suojan lisäksi Euroopan unioni saa kansainvälisen ulkoisen suojan viraston ja lisää siten uskottavuuttaan kolmansissa maissa, joilta se usein vaatii ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen noudattamista kahdensuuntaisten suhteiden puitteissa.

Arvoisa puhemies, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevaa keskustelua käydään tänään samaan aikaan, kun yhteiskunnan pienet ääriosat ovat kotimaassani, Ateenassa, murhanneet kolme kansalaista, kolme työntekijää, mielenosoituksissa, joissa vastustettiin toimenpiteitä, joita hallitus toteuttaa vastauksena talouskriisiin. Haluan ilmaista myötätuntoni ja tuskani omasta ja Kreikan pääoppositiionipuolueen kollegoideni puolesta, ja lisäksi haluan panna merkille, että poliittinen ryhmämme on päättänyt osallistua ratkaisevasti demokratian suojaamiseen ja instituutioiden sujuvaan toimintaan.

Kunnioitamme rahaa, jonka kumppanimme ja Kansainvälinen valuuttarahasto ovat meille tänä kriittisenä aikana antaneet, ja olemme sitoutuneet lujasti auttamaan tarvittavissa uudistuksissa tästä kriisistä selviämiseksi. Vastuullisena puolueena edistämme ponnistuksia, joilla säilytetään maltti ja suojellaan Kreikan kansan yhtenäisyyttä poistamalla demokratiaamme heikentävät ääriosat.

Ramón Jáuregui Atondo, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, jos minun pitäisi tiivistää tänään käsittelemämme asiat yhteen ajatukseen, sanoisin Euroopan kansalaisille selkeästi, että he saavat ensimmäistä kertaa tuomioistuimen, joka takaa heidän ihmisoikeutensa ja perusvapautensa Euroopan unionin ja heidän omien maidensa osalta unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa.

Perimmäinen ajatus siinä on se, että uusi eurooppalaisten ihmisten tuomioistuin, Strasbourgin tuomioistuin, joka takaa unionin lainsäädännön ja sen soveltamisen kaikissa jäsenvaltioissa, täyttää eurooppalaisen ajatuksen ytimessä olevat vähimmäisvaatimukset. Nämä vähimmäistakuut ovat osa napanuoraa, Euroopan yhdentymisen historiallista prosessia. Tämä prosessi on ihmisarvon – ihmisten arvokkuuden – ajatukseen perustuva yhdentymisen sivistävä ajatus, ja se näkyy demokratiassa, oikeusvaltion periaatteessa, oikeusvaltioon ja ihmisoikeuksiin perustuvassa hyvinvointivaltiossa.

Lissabonin sopimus on antanut meille Euroopan unionissa mahdollisuuden virallistaa peruskirja, joka, kuten komission jäsen Reding sanoi, on täydellisin tällä alalla laadittu perusoikeuksia koskeva peruskirja, ja se edellyttää, että meistä tulee osa Strasbourgin tuomioistuinta.

Sen aiomme nyt hyväksyä. Tiedän, että siinä on monia teknisiä ongelmia, mutta haluan vain korostaa, miten tärkeää on ollut, että komissio on tehnyt nopeaa ja tehokasta työtä ja antanut erityiset valtuudet, joiden avulla voimme edetä näissä neuvotteluissa.

Haluaisin onnitella teitä, arvoisa komission jäsen Reding, työstänne, joka, sanon jälleen kerran, on ollut nopeaa ja tehokasta, ja haluaisin myös onnitella puheenjohtajavaltio Espanjaa. Haluaisin ilmoittaa, että seuraavassa täysistunnossa hyväksymme tätä koskevan parlamentin mietinnön, ja haluaisin pyytää teiltä valvontaa, tietoa ja tukea neuvotteluissa, jotka ovat monimutkaisia mutta hyvin merkittäviä Euroopalle.

Cecilia Wikström, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, EU:n liittyminen eurooppalaiseen yleissopimukseen on ollut kauan asialistalla. Nyt liittymisen toteutumiselle on oikeusperusta. Voimme kaikki olla siihen tyytyväisiä. EU:n liittyminen eurooppalaiseen yleissopimukseen tarkoittaa, että perusoikeuksien suojaa täydennetään ja vahvistetaan ja että jäsenvaltioidemme kansalaisilla on parempi suoja EU:n toimien osalta ja että oikeuskäytäntöjä ihmisoikeuksien alalla yhtenäistetään paremmin kahdessa eurooppalaisessa tuomioistuimessa, Haagissa ja Strasbourgissa.

Kun EU liittyy eurooppalaiseen yleissopimukseen, sen toimitelimet alistetaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeudenkäytölle. Sillä taataan riippumaton ulkoinen valvonta ihmisten perusoikeuksien ja vapauksien kunnioittamisen osalta EU:ssa.

Se on hyvin merkittävä askel. On hyvin helppoa tuodittautua uskoon, että Euroopassa ei ole sellaisia ihmisoikeusrikkomuksia kuin muualla maailmassa. Euroopan unionin jäsenvaltioina meillä on lakeja, säädöksiä ja syvään juurtuneet eurooppalaiset arvot, jotka suojaavat oikeuksiamme. Lissabonin sopimuksen alkuosan tekstin perusteella ilmaisunvapaus, lehdistönvapaus ja uskonnonvapaus ovat eurooppalaisia vapauksia, joita on kunnioitettava kaikkialla unionissa poikkeuksetta. Valitettavasti niin ei aina tehdä, koska joissakin jäsenvaltioissa rikotaan EU:n perusoikeuksia. Valitettavasti on myös niin, että me täällä parlamentissa olemme hiljaa ja annamme sen tapahtua.

Kun EU liittyy eurooppalaiseen yleissopimukseen vahvistaakseen ja täydentääkseen kansalaisten vapauksia ja oikeuksia, on tärkeää, että me parlamentissa annamme lainsäädäntöä ja toimimme yleissopimuksen mukaisesti. Tosiasia on, että jäsenvaltioissamme on vielä paljon tehtävää oman takapihamme puhdistamisessa ja yhteiset arvomme muodostavien sanojen muuttamisessa käytännön toimiksi.

Heidi Hautala, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää, että ajattemme ihmisoikeuksien olevan itseisarvo, mutta niillä on myös välineellinen arvo, jonka huomaan, kun ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtajana keskustelen kolmansien maiden edustajien kanssa.

Tänään viimeksi olen keskustellut Marokon parlamentaarikkojen kanssa. On erittäin hienoa, että voin kertoa heille, että myös Euroopan unioni painottaa omassa toiminnassaan ihmisoikeuksia, eikä ainoastaan pyri opettamaan muille, miten tärkeitä ihmisoikeudet ovat. Tällä tavalla voimme kertoa kolmansien maiden edustajille, että Euroopan unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen todellakin merkitsee sitä, että me alistamme oman toimintamme ulkoiselle valvonnalle, niin kuin tässä on selvitetty. Voin myös kertoa, että ensimmäistä kertaa meillä on komissaari, joka vastaa nimenomaan näistä asioista oikeudellisten kysymysten osana.

Haluaisin mainita sen, että tietenkään Euroopan unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen ei ratkaise sitä ongelmaa, että ihmisoikeustuomioistuin on täysin ylikuormitettu. Meidän tulee miettiä, miten me voimme ratkaista tämän ongelman, joka syntyy jutturuuhkasta.

Haluaisin myös vedota, että unioni päättäisi liittyä myös näihin erilaisiin hyödyllisiin lisäpöytäkirjoihin, jotka koskevat esimerkiksi kidutuksen vastustamista tai rasismien torjuntaa ja oikeuden tehostamista.

Zbigniew Ziobro, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin liittymisestä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen johtuvat vaikutukset ovat nähtävästi rajallisia, koska yleissopimus on hyväksytty Euroopassa jo kauan sitten ihmisoikeuksien suojaamisen vakiotoimenpiteenä. Se on saanut kyseisen aseman sekä EU:n lainsäädännössä että yksittäisen jäsenvaltioiden politiikanaloilla.

On kuitenkin myös välttämätöntä panna merkille tiettyjä ongelmia, jotka saattavat johtaa kilpailuun Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen välillä mahdollisesti tehtävien oikeudellisten päätösten alalla. Asiaa pitäisi siksi selvittää hyvin perusteellisesti, jotta myöhemmin ei tehdä virheitä, jotka on sitten korjattava.

Voidaan lisäksi olettaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin arvioi Euroopan unionin tuomioistuimen tekemät päätökset ja sen tulkinnat EU:n lainsäädännöstä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin saa siten huomattavan tuomiovallan EU:n toimielimiin. Kaiken tämän perusteella kyseisen päätöksen oikeudellisia seurauksia olisi käsiteltävä, jotta voidaan välttää hätiköity toiminta. Samalla olisi käsiteltävä kysymystä molempien merkittävien eurooppalaisten tuomioistuinten toiminnan uudistamisesta.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ihmisoikeusasioiden parissa työskentelevänä asianajajana en voi käsittää, mitä lisäarvoa tuo Euroopan kansalaisten ihmisoikeuksien suojaamisen kannalta se, että Euroopan unioni liittyy samaan ihmisoikeussopimukseen, johon kaikki Euroopan maat ovat jo liittyneet. Haluaisin selvittää muutamia yhteyksiä, koska minun nähdäkseni kollegoitamme, jotka eivät ole asianajajia, on johdettu merkittävästi harhaan. Tilanne on seuraava: On olemassa todellakin erittäin tärkeä ihmisoikeusväline, jonka nimi on Euroopan ihmisoikeussopimus. Tätä yleissopimusta ei ole ottanut käyttöön Euroopan unioni vaan sen eräänlainen kaksonen, Euroopan neuvosto.

Jos maa rikkoo yleissopimuksen säännösten mukaisia kansalaisensa oikeuksia, kyseisellä kansalaisella on oikeus lähestyä Euroopan ihmisoikeustuomioistuinta Strasbourgissa ja hakea oikeussuojaa tai oikeuksiensa valvontaa kyseisen maan osalta. Tämä mahdollisuus, kuten kaikki tietävät, on nyt kaikkien Euroopan unionin kansalaisten käytettävissä. Epäilen, ettei joukossamme ole yhtään jäsentä, joka ei tuntisi tapausta, jossa joku heidän maastaan on uhannut mennä Strasbourgisiin asti ja lopulta tehnyt sen ja voittanut asian jäsenvaltiotaan vastaan. Mikä sitten tässä on uutta, mikä on lisäarvo, paitsi että joku Euroopan unionin verkostosta saa hyvin palkatun työn tuomarina Strasbourgissa?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämän päivän keskustelumme on yksi kohtalokkaista hetkistä Euroopan unionin elämässä. Puhumme tänään asiasta, joka vuosia sitten vaikutti ylittämättömältä esteeltä: komission valtuudet neuvotella EU:n liittymisestä Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Kyseisen yleissopimuksen ratifioinnista on tänä vuonna 60 vuotta, ja noiden 60 vuoden aikana se on tarjonnut monille kansalaisille uskoa siitä, että oikeutta olisi mahdollista saada jopa omaa valtiota vastaan. Se, mitä komission jäsen Reding jo mainitsi, liittyy tiiviisti tähän keskusteluun, ja siksi sitä olisi korostettava yhä uudelleen, eli sitä, että joulukuusta alkaen Euroopan unionin perusoikeuskirja on ollut oikeudellisesti sitova. Kyseinen asiakirja on edistyksellisimpiä asiakirjoja ihmisoikeuksien alalla.

Yleissopimuksella vahvistetaan peruskirjaa ja peruskirjalla täydennetään yleissopimusta. Joulukuusta alkaen Lissabonin sopimus on velvoittanut EU:n liittymään ihmisoikeussopimukseen. Tavoitteenamme on siksi oltava sen varmistaminen, että täytäntöönpano onnistuu mahdollisimman hyvin. Tärkein kysymys tässä on se, mitä lisäarvoa liittyminen yleissopimukseen tuo EU:n kansalaisten elämään. Mietintöni liittymisestä yleissopimukseen on laadittu se mielessä pitäen, ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta ratifioi sen yksimielisesti. Haluaisin siksi pyytää neuvostoa ja komissiota tekemään neuvotteluissa kaiken voitavansa varmistaakseen, että yleissopimukseen liittyminen todella tuo arvoa, lisäarvoa, EU:n kansalaisille herättämättä ylimitoitettuja odotuksia.

Samanaikaisesti neuvotteluissa on selkeytettävä monia kysymyksiä. Yksi näistä olennaisista kysymyksistä on tuomioistuinten välinen suhde. Edellytyksenä on myös, että sisäiset oikeussuojakeinot käytetään ensin täysin loppuun. Uskon myös, että neuvotteluissa on tärkeää ottaa huomioon, että Strasbourgissa sijaitsevan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toiminnan uudistus tapahtuu samaan aikaan kuin EU:n liittyminen yleissopimukseen. EU:n liittyminen yleissopimukseen on ainoalaatuinen kokemus, mutta se ei saa uhata mitään, mikä jo toimii ihmisoikeuksien valvonnan alalla. Yleissopimukseen liittyminen voi onnistua vain, jos sillä todella vahvistetaan jo toiminnassa olevia elimiä ja annetaan ne kansalaisten käyttöön. Meidän pitäisi huolehtia siitä, ettemme vaaranna tätä prosessia, ja varmistaa, että emme omassa innostuksen puuskassamme heitä lasta pesuveden mukana, kuten unkarilaisessa sanonnassa niin osuvasti ilmaistaan. Mielestäni tämä on erittäin merkittävä hetki, ja olemme oikealla tiellä. Pyytäisin komissiota ja neuvostoa määrittämään valtuutensa ja käymään tulevia neuvotteluja vahvistamalla edellä mainittua.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

(ES) Hyvä Kinga Gál, haluaisin sanoa, että te olette ensimmäinen unkarilainen jäsen, jonka olen nähnyt sen jälkeen, kun kuulumme uutiset siitä, että kollegamme ja ystävämme Pál Schmitt on valittu Unkarin parlamentin puhemieheksi. Haluaisin sanoa, että tulemme ehdottomasti kaipaamaan ystäväämme Pál Schmittiä, mutta pyydän teitä toimittamaan muodollisesti hänelle onnittelumme, ja olen varma, että hän tekee loistavaa työtä johtaessaan maansa parlamenttia.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Vaikka kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen, koko EU:n liittyminen ei ole vain uusi ulottuvuus ihmisoikeuksien suojaamisessa EU:ssa vaan myös – haluaisin korostaa – oikeudellinen ja poliittinen viesti EU:n ja Euroopan välisten suhteiden vahvistumisesta. Haluaisin myös antaa tukeni ajatukselle siitä, että samalla, kun EU liittyy ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen, olisi käsiteltävä vakavasti sosiaalisia oikeuksia koskevan lainsäädännön laajaa hyväksymistä – esimerkiksi tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan hyväksyminen Euroopan laajuisesti koko unionin osalta olisi selkeästi myönteinen askel.

EU:n liittyminen yleissopimukseen herättää myös kysymyksen unionin poliittisesta edustuksesta Euroopan neuvoston elimissä. Ihmiset sanovat samalla, että Euroopan parlamentilla pitäisi myös olla tässä prosessissa aktiivinen asema. Olen periaatteessa samaa mieltä tästä näkemyksestä, arvoisa komission jäsen, mutta pelkään, että prosessi kaikkine yksittäisine osineen ei ole lainkaan helppo. Vaikka tällä hetkellä jaan innostuksenne – ja tietysti myös neuvosto ansaitsee kiitokset erittäin hyvästä työstään – meidän on oltava valmiita siihen, että prosessi on hyvin monimutkainen ja että meillä on siinä suunnassa vielä paljon tehtävää.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on perustettu ihmisoikeuksien kunnioittamiselle. Se on itse asiassa yksi järjestelmän hienoimmista osista. Minusta kuitenkin näyttää, että rakennamme näitä ihmisoikeuksia yksinomaan omille kansalaisillemme. Monika Flašíková Beňová ja Cecilia Wikström ovat puhuneet siitä. Minusta kuitenkin näyttää, että jätämme huomiotta sen, mistä Heidi Hautala puhui, ja sillä tarkoitan ponnistuksia edistää ihmisoikeuksia EU:n ulkopuolella. Minun nähdäkseni Euroopan unioni ei ole kovin sitoutunut kyseisellä alalla.

Tämän toivon saattelemana pidän myönteisenä Euroopan unionin liittymistä yleissopimukseen, koska se antaa mahdollisuuden saada tiettyä johdonmukaisuutta oikeuksia ja ihmisoikeuksien suojaamista koskevaan järjestelmään Euroopan unionissa. Olisi pidettävä mielessä, että uusia oikeuksia luodessa ei saa rajoittaa muita vapauksia. Se on tietysti filosofien ja oikeusteoreetikkojen alaa, mutta oikeuksien ja vapauksien välillä todella on jännite. Sekä lainsäätäjien että myöhemmin tuomareiden, jotka valvovat lakia, pitäisi siksi olla tästä tietoisia.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Lissabonin sopimuksen 6 artiklassa todetaan, että unioni liittyy ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen, mikä tarkoittaa perusoikeuksia koskevan järjestelmän vahvistamista EU:ssa. Euroopan ihmisoikeussopimus on erittäin tärkeä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelulle Euroopassa. Tähän oikeusjärjestelmään liittymisellämme vahvistettaisiin EU:n kansalaisten perusoikeuksia, koska he saisivat täydentäviä oikeussuojakeinoja, mikäli he katsovat, että heidän perusoikeuksiaan rikotaan.

Minä pidän EU:n liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn sopimukseen erittäin myönteisenä askelena, koska sillä lisätään tietoisuutta perusoikeuksien merkityksestä EU:ssa ja ihanteellisessa tapauksessa lisätään EU:n uskottavuutta sen ulkoisissa suhteissa.

Rafał Trzaskowski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää molempia esittelijöitämme – Kinga Gália ja Ramón Jáuregui Atondoa – sekä komissiota ja puheenjohtajavaltiota.

(ES) Paljon kiitoksia tekemästänne erittäin ankarasta mutta tarpeellisesta työstä.

(EN) Kun EU:n liittymisestä Euroopan ihmisoikeussopimukseen puhuttiin – ja olemme luullakseni puhuneet siitä Euroopan unionissa viimeiset kymmenen vuotta – oltiin sängen huolissaan siitä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja Euroopan unionin tuomioistuimen välillä olisi kilpailua, että tuomiovallan osalta olisi ongelmia ja että Euroopan unionin tuomioistuimen itsemääräämisoikeus voitaisiin kyseenalaistaa.

Mielestäni kuitenkin se, mitä olemme työssämme saavuttaneet, on se, että olemme pääsemässä tilanteeseen, jossa nuo kaksi tuomioistuinta voivat täydentää toisiaan. Yritämme tehdä kaikkemme välttääksemme hierarkkista ajattelua, mutta itse asiassa nuo kaksi ihmisoikeuksien suojaamisvälinettä ruokkivat toinen

toistaan. Nykyisten suuntausten perusteella, kun Euroopan unionin tuomioistuimessa noudatetaan Strasbourgin oikeuskäytäntöä ja päinvastoin, katson, että nämä kaksi järjestelmää toimivat rinnakkain, eikä kilpailua itse asiassa ole, ja useimmat noista peloista ovat haihtuneet.

Äskettäisessä *Bosphorus*-tuomiossa, jonka me kaikki tunnemme erittäin hyvin, Euroopan ihmisoikeustuomioistuin totesi, että asiaa ei tarvitse tutkia uudelleen, koska EU tarjoaa sellaisenaan ihmisoikeuksien suojan riittävän tason. Siitä herää seuraava kysymys: miksi meidän on liityttävä yleissopimukseen? Kollegamme täällä ovat esittäneet tämän kysymyksen, ja kyllä, meidän on todellakin liityttävä. Miksi meidän on liityttävä? Ei vain symbolisen merkityksen takia, vaikka se on tärkeää, mutta siksi, että koko Euroopan unionin ihmisoikeuksien suojaamista koskeva järjestelmä saa uskottavuutta kansalaisten silmissä, sillä heitä suojellaan EU:n toimilta eikä vain jäsenvaltioiden toimilta kuten nyt. Kun kansallisella tasolla tai yhteisön tasolla ei ole tehokasta oikeudellista tarkistusta – esimerkiksi, kun kantajalta evätään valitusoikeus tai kun kyseistä EU:n elintä ei voi syyttää – juuri noissa tilanteissa saadaan lisäarvoa.

Liitymme yleissopimukseen yhtenäistääksemme ihmisoikeuksien suojaamista koskevaa järjestelmää lisää, emme heikentääksemme kyseisen järjestelmän uskottavuutta. Tarvitaan lojaalisuutta, ja siksi edellytämme, että valtion sisäisiä valituksia ei pitäisi esittää väitetystä sääntöjen noudattamatta jättämisestä, jos toimi kuuluu unionin lainsäädännön soveltamisalaan. Edellytämme sitä, ja meidän pitäisi tehdä kaikkemme saadaksemme sen lainsäädäntöön.

Lopuksi, haluaisin kiittää erittäin paljon komissiota ihmisoikeuksista vastaavan pääosaston perustamisesta. Muistan opiskelijana lukeneeni Joseph Weilerin kirjoituksia ihmisoikeuksien suojaamisesta. Hänen johtopäätöksensä oli, että ihmisoikeussopimuksen soveltamisen ja siihen liittymisen osalta voidaan tehdä mitä vain, mutta jos komissio ei pane sitä täytäntöön tai seuraa sitä, se on turhaa.

Joten lopuksi, teidän ansiostanne meillä on se. Toivottavasti etenemme ja saamme nykyistä parempaa suojaa ihmisoikeuksien osalta Euroopan unionissa.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että allekirjoittamalla perustavanlaatuisimman eurooppalaisen ihmisoikeusasiakirjan Euroopan unioni ottaa jälleen uuden askelen todella yhdentyneen Euroopan kehittämisessä ja että se lisää uskottavuuttaan puuttuessaan ihmisoikeusrikkomuksiin kolmansissa maissa. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että ihmisoikeuksien suojaamisen osalta Euroopan neuvosto on monin tavoin edellä Euroopan unionia. Siksi kehotan komissiota tutkimaan mahdollisuutta liittyä muihin Euroopan neuvoston yleissopimuksiin ja laatimaan katsauksen niistä Euroopan neuvostossa tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista, jotka voisivat auttaa meitä parantamaan EU:n ihmisoikeuslainsäädännön laatua, jos liittyisimme niihin.

Jotta Euroopasta voisi todella kehittyä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, on mielestäni välttämätöntä tehdä yhteistyötä Euroopan neuvoston kanssa ja hyväksyä sen nykyiset saavutukset ihmisoikeuksien alalla. Näiden saavutusten joukossa pitäisi kiinnittää erityistä huomiota alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevaan peruskirjaan ja kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaan puiteyleissopimukseen, joissa säädetään vähimmäisvaatimuksista kansallisia alkuperäisvähemmistöjä koskevien kysymysten osalta eurooppalaisten arvojen, moninaisuuden ja perusoikeuskirjassa esitettyjen oikeuksien perusteella. Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat Euroopan neuvoston jäseniä, ja useimmat niistä ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet mainitut asiakirjat. Olisi luonnollista, että unionin tämän alan lainsäädännön soveltamisalaa laajennettaessa liityttäisiin laajasti ratifioituihin yleissopimuksiin.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Lissabonin sopimuksen voimaantulolla on varmistettu Euroopan unionin liittyminen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen. Strasbourgissa sijaitseva Euroopan ihmisoikeustuomioistuin itse asiassa suojaa perusoikeuksia ja -vapauksia EU:n toimissa. Se on vielä tärkeämpää, koska jäsenvaltiot ovat siirtäneet Euroopan unionille merkittäviä valtuuksia. Haluaisin korostaa, että liittyminen ei vaikuta EU:n lainsäädännön itsehallinnon periaatteeseen, koska Luxemburgissa sijaitseva Euroopan unionin tuomioistuin on edelleen korkein tuomioistuin kaikkien EU:n lainsäädäntöön liittyvien asioiden osalta.

Romania allekirjoitti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen vuonna 1993. On tärkeää panna merkille, että Romanian perustuslain 20 pykälässä säädetään, että ne perusihmisoikeuksia sääntelevät kansainväliset asetukset, joissa Romania on osapuolena, ovat ensisijaisia kansallisiin lakeihin nähden.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa komission jäsen, on hyvin tärkeää, että Euroopan neuvostolla on Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen valvoma mekanismi, jota on kehitetty ja joka on ollut toiminnassa

vuosikymmeniä, ja että Euroopan unioni jakaa sen. Olen jo kauan sanonut, että ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen suojelussa Euroopassa on hyvin huolestuttavaa, että Euroopan neuvostolla on toimiva ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen suojaamisjärjestelmä, kun taas todellinen poliittinen painoarvo Euroopassa on unionissa. Haluaisin kiinnittää huomiota esittelijän, Kinga Gálin, erinomaiseen mietintöön, jossa hän korostaa, että ennakkotapauksia tai oikeuskäytäntöä koskevalla asiaankuuluvalla lainsäädännöllä annetaan merkittävää tukea vähemmistöjen oikeuksien suojelulle, ja sitä Euroopan unioni ei pysty tarjoamaan. Haluaisin myös vahvistaa sen, minkä Csaba Sógor mainitsi. Tämä voisi olla ennakkotapaus sille, että Euroopan unioni liittyy Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaan puiteyleissopimukseen, kosksa 8,5 prosenttia unionin väestöstä kuuluu vähemmistöihin, eikä unionilla ole minkäänlaista järjestelmää vähemmistöjen suojaamiseksi.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella Ramón Jáuregui Atondoa hänen tekemästään erittäin huolellisesta työstä.

Tässä mietinnössä selkeytetään toimielimiin ja toimintaan liittyviä näkökohtia, jotka liittyvät Euroopan unionin liittymiseen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen.

On kulunut kolme vuosikymmentä siitä, kun sekä Euroopan komissio että parlamentti antoivat päätöslauselmat, joissa kehoitettiin unionia liittymään sopimukseen. Nyt, kun unioni on 27 jäsenvaltiollaan entistä monimutkaisempia, kukaan ei kyseenalaista sen tapahtumista. Näistä periaatteista sopiminen on perusta Euroopan unionin poliittiselle yhteenkuuluvuudelle ja identiteetille, ja kun nämä asiat joutuvat kriisiin, siitä seuraa poliittisia ja myös taloudellisia ongelmia.

Kaikkien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaaminen kaikissa olosuhteissa ja epäröimättä tarkoittaa työskentelyä demokratian vahvistamiseksi ja edistyksen aikaansaamiseksi, ja se tarkoittaa kaikkien väkivallan, pakottamisen tai totalitarismin ilmaisujen täydellistä poistamista. Älkäämme unohtako, että se oli Euroopan unionin hankkeen tärkein suunta. Se tie meidän on valittava, ja pyydän komissiota ja neuvostoa tekemään työtä sen puolesta.

Arvoisa puhemies, haluaisin myös lähettää terveiseni ja surunvalitteluni uhrien omaisille Kreikassa.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus on yksi Euroopan arvojen teorian perusteista, ja sillä puolustetaan yksilön oikeuksia ja ihmisoikeuksia. Sillä luodaan perusta arvojen Euroopan unionin perustamiselle.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on monien vuosien ajan täyttänyt tehtävänsä erittäin hyvin ja puolustanut alistettuja ja loukattuja. Viime aikoina on kuitenkin annettu monia tuomioita, jotka kyseenalaistavat Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsityksen yksilön vapauden periaatteesta. Viime vuonna koko Eurooppaa pyyhki keskustelun aalto ristin esillepanosta julkisella paikalla, ja tuomiota vastustettiin laajasti.

Kun Euroopan unioni liittyy yleissopimukseen Lissabonin sopimuksen säännösten nojalla, sen pitäisi mielestäni samalla aloittaa perusteellinen keskustelu ja vuoropuhelu, jotta tällaista yksilön vapauden vääristymistä ja ihmisoikeuksien väärinymmärtämistä ei enää koskaan tapahdu tulevaisuudessa.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on antanut monesti päätöslauselmia, joissa tuomitaan ihmisoikeuksien ja vapauksien rikkomista koskevat tapaukset muissa maailman osissa. Olisi kuitenkin myönnettävä, että emme pysty Euroopan unionina selvittämään näiden perusoikeuksien ilmiselviä rikkomuksia Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Haluaisin antaa hyvin asiaankuuluvan esimerkin. Liettuan valtakunnallinen eettinen toimikunta rankaisi äskettäin Valdemar Tomaševskia, puolalaisvähemmistön johtajaa ja Euroopan parlamentin jäsentä siitä, että hän esitti puheenjohtaja Barrosolle kysymyksen vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista. Se on outo ja suorastaan skandaalimainen tapaus. Haluaisin esittää seuraavan kysymyksen: muuttaako liittyminen puiteyleissopimukseen mitään? Euroopan unionin pitäisi kehittää näitä asioita koskevia normeja, jotka olisivat huomattavasti korkeampia kuin puiteyleissopimuksessa hyväksytyt normit. On jo aika, että tällaisia syrjintätapauksia ei enää tapahtuisi Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, ensiksi myös minä haluaisin ilmaista syvät pahoitteluni kolmen Kreikan kansalaisen menehtymisestä tänään Kreikassa Kreikan kansalaisten paremman tulevaisuutensa puolesta järjestämien rauhanomaisten mielenosoitusten aikana. Tietty yhteiskunnan laitamilla toimivat henkilöt, tietty demokratian vastaisesti toimivat henkilöt riistivät niin väärin näiltä ihmisiltä heidän henkensä.

On todellakin traagisen ironista, että puhumme tänään Euroopan kansalaisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan rakenteen vahvistamisesta ja syventämisestä liittymällä Euroopan ihmisoikeussopimukseen.

Riippumatta siitä miten tehokkaasti Strasbourgin tuomioistuin työskentelee, meidän on ymmärrettävä, että vahvistaaksemme Euroopan ajatusta, arvojen Eurooppaa, ihmiskeskeistä Eurooppaa, yhteenkuuluvuuden on oltava ensisijaista: jäsenvaltioiden välisen yhteenkuuluvuuden, kansojen välisen yhteenkuuluvuuden, yhteenkuuluvuuden, jota nyt niin kipeästi Kreikassa tarvitsemme.

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, miltei kaikki puheenvuoron käyttäneet jäsenet ovat ilmaisseet tukensa Euroopan unionin liittymiselle ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen, ja olemme heidän kanssaan täysin samaa mieltä.

Haluaisin viitata kahteen puheenvuoroon, jossa tähän suhtauduttiin pidättyväisesti tai sitä vastustettiin, koska sitä pidettiin joko uhkana unionin toimivallalle, kuten Zbigniew Ziobron tapauksessa, tai tarpeettomana, kuten Krisztina Morvain tapauksessa.

Haluaisin viitata näihin molempiin puheenvuoroihin ja vastata konkreettisesti kumpaankin. Zbigniew Ziobron väitteen osalta totean, että Strasbourgin tuomioistuimen sekaantuminen unionin toimivaltaan ei ole ongelma. Se ei ole sen tavoite ja lisäksi, siitä säädetään Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 8. On selvää, että se ei muuta unionin toimielinten toimivaltaa tai toimivaltuuksia. Ongelmaa ei ole.

Kanssavaastajamekanismia koskevasta kysymyksestä – eli Euroopan unionista rinnan jäsenvaltion kanssa – totean, että kun jäsenvaltiosta tehdään valitus Strasbourgin tuomioistuimeen, yksi kyseistä asiaa koskevassa työryhmässä käsiteltävistä asioista on Luxemburgin tuomioistuimen oikeussuojakeinojen käyttäminen ensiksi loppuun ennen menemistä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen.

Se on yksi asia, jota työtetään työryhmässä tekniseltä kannalta, jotta ei ole epäilystäkään siitä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei puutu unionin toimivaltaan; se yksinkertaisesti toteaa, onko ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehty eurooppalaista yleissopimusta rikottu.

Toinen väite on Krisztina Morvain, joka sanoo: "Voin vastustaa kotimaani viranomaisen päätöstä ja voin mennä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, joten miksi Euroopan unionin on liityttävä?" Mielestäni se on sangen selvää: Euroopan unionilla on toimivalta, jota jäsenvaltioilla ei ole. Sen lisäksi, että Euroopan unionilla on toimivalta, se on myös kasvattanut sitä.

Euroopan unionista on tullut taho, joka tekee päätöksiä direktiivien, asetusten ja päätösten avulla oikeudellisesta näkökulmasta, mikä saattaisi rikkoa ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehtyä eurooppalaista yleissopimusta. Siksi Euroopan unionin matka kehittyminen koko ajan voimakkaammaksi instituutioksi tarkoittaa, että aivan kuten jäsenvaltioiden, jotka ovat allekirjoittaneet ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ja alistuneet Strasbourgin tuomiovaltaan, myös Euroopan unionin on siksi alistuttava Strasbourgin tuomiovaltaan; siksi Lissabonin sopimuksessa säädetään, että näin on.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja sen oikeuskäytännön historia on lisäksi ollut erittäin myönteinen Euroopan ihmisoikeuksien osalta. Ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus, joka on tuomioistuimen soveltama teksti, on sangen vanha – se on peräisin vuodelta 1950 – ja Rooman sopimuksen tavoin se allekirjoitettiin Roomassa. Siihen on aikojen saatossa lisätty pöytäkirjoja. Se on vanha, mutta siinä on kuitenkin ollut paljon oikeuskäytäntöä, josta on tullut jäsenvaltioiden perustuslakituomioistuinten ja korkeimpien oikeuksien oikeuskäytäntöä. Se on muotoillut jonkinlaisen yhteisen opin, joka on pohjimmiltaan oppi, jonka Luxemburgin tuomioistuin ja Strasbourgin tuomioistuin pyrkivät yhdessä vahvistamaan ihmisoikeuksien tulevaa tulkintaa varten.

Meistä on siksi täysin perusteltua, että Euroopan unioni allekirjoittaa tämän yleissopimuksen. Katsomme lisäksi, että sillä suojataan jäsenvaltioiden ihmisten lisäksi ihmisiä, jotka tulevat Euroopan unionin ulkopuolelta ja joilla on ulkomaalaisen asukkaan asema, koska ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyllä eurooppalaisella yleissopimuksella suojataan kaikkia, jotka kuuluvat jonkin jäsenvaltion tuomiovaltaan, ja tulevaisuudessa kaikkia, jotka kuuluvat tuomiovaltaan, johon Euroopan unionin tekemät päätökset vaikuttavat. Siksi jäsenvaltioiden kansalaisten lisäksi tällä yleissopimuksella suojellaan lisäksi niitä, jotka eivät ole jäsenvaltioiden kansalaisia, jos unioni allekirjoittaa sen.

Haluaisin sanoa, että olen hyvin tyytyväinen, että Euroopan komission esittämien valtuuksien edistämisen merkityksestä vallitsee yksimielisyys ja että tästä järjestetään parlamentin istunto, kuten Ramón Jáuregui Atondo ilmoitti, ja haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni onnitellakseni häntä ja muita tämän

mietinnön esittelijöitä, Kinga Gália ja Cristian Dan Predaa. Haluaisin myös sanoa, että puheenjohtajavaltio Espanjan aikomuksena on, että nämä valtuudet – komission lähettämän tekstin perusteella, ja ymmärrämme, että sen on vastattava neuvotteluista Eurooppa-neuvoston kanssa – pitäisi hyväksyä oikeus- ja sisäasioiden (OSA) ministerineuvostossa 4. kesäkuuta.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa sanomalla, että olen hyvin samaa mieltä siitä, mitä puheenjohtajavaltio Espanja on juuri vastannut joihinkin parlamentin jäsenten kysymyksiin. En toista sitä, koska sanoisin aivan samat asiat.

Haluaisin vain kiittää parlamentin jäseniä, jotka ovat käyttäneet hyvin myönteisiä puheenvuoroja korostaakseen unionimme perustana olevien perusoikeuksien merkitystä. Noiden jokaikisen kansalaisen perusoikeuksien vahvistamisella voidaan vain edistää sitä, mitä pidämme Euroopan todellisina arvoina.

Haluaisin erityisesti kiittää kahta esittelijää, jotka ovat tehneet hyvin merkittävää työtä saadakseen parlamentin kannattamaan perusvaltuutusta, mutta perusvaltuutus, kuten tässä parlamentissa on jo sanottu, on vain alku, koska meidän on neuvoteltava. Nämä neuvottelut vievät varmasti kauan, ja kun olemme saaneet neuvottelut päätökseen, on aloitettava ratifiointiprosessi.

Joten, arvoisa puhemies, ennustan, että minun on palattava takaisin hyvin usein – tietenkin mielelläni – tänne parlamenttiin kertoakseni tilanteestamme, miten edistymme, mitä ovat ongelmat ja mitä ovat ratkaisut. Suhtaudun hyvin luottavaisesti siihen, että parlamentin jäsenet auttavat meitä saavuttamaan tämän yhteisen tavoitteen, joka on arvojen ja oikeuksien Eurooppa.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

Philip Claeys (NI), *kirjallinen*. – (NL) Euroopan parlamenttina meidän on varmistettava, että EU:n liittymisellä Euroopan ihmisoikeussopimukseen ei vahvisteta jäsenvaltioiden esimerkiksi turvapaikka- ja maahanmuuttoalalla demokraattisesti tekemien päätösten nykyistä huomiotta jättämistä Euroopan unionin tuomioistuimessa ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa. Voisin antaa siitä muutamia äskettäisiä esimerkkejä. Tuomarit, joita ei ole valittu ja joiden ei siten tarvitse vastata kenellekään, puuttuvat koko ajan enemmän jäsenvaltioiden lainsäädäntö- ja toimeenpanovaltuuksiin. Se on turmiollista kehitystä, ja sillä vahvistetaan Euroopan unionin demokratiavajetta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *kirjallinen*. – (PL) Euroopan unionin liittyminen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen on ehdotus, joka on ollut Euroopan parlamentin asialistalla kauan. Asialle oikeusperustan antavan Lissabonin sopimuksen nojalla voidaan aloittaa neuvottelut. Se on hyvin tärkeä askel, jonka ansiosta Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksia voidaan valvoa tehokkaammin.

Meidän on kuitenkin oltava tietoisia siitä, että meillä on paljon työtä edessämme ennen kuin unionista tulee yleissopimuksen osapuoli. Neuvottelujen aikana nousee esiin monia oikeudellisia kysymyksiä, joihin on vastattava. Kysymyksiä ovat muun muassa seuraavat: Pitäisikö unionin liittyä vain itse yleissopimukseen vai pitäisikö sen olla myös pöytäkirjojen osapuoli? Miten unionin edustusta Euroopan neuvoston elimissä koskeva kysymys pitäisi ratkaista? Lopuksi, kaikkein tärkein kysymys, minkälainen kahden tuomioistuimen – Luxemburgin tuomioistuimen ja Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuimen – välisen suhteen pitäisi olla?

Muistakaamme, että Euroopan unionin oikeusjärjestelmien peruseriaate on Euroopan unionin tuomioistuimen yksinomainen tuomiovalta EU:n lainsäädännön tulkinnassa. Olen tyytyväinen, että vastikään muodostettu komissio on käsitellyt yleissopimukseen liittymistä koskevaa asiaa ensisijaisena ja laatinut suosituksen neuvottelujen aloittamiseksi. Nyt on tärkeintä, että jäsenvaltiot pääsevät yhteisymmärrykseen perusasioista, jotta neuvottelut voivat käynnistyä ripeästi.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyllä eurooppalaisella yleissopimuksella EU luo itselleen muutamia ongelmia. Ajattelen esimerkiksi yleissopimuksen väitettyä rikkomusta, kun Italia palautti pakkotoimin afrikkalaisia pakolaisia. Siinä tapauksessa pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen toimivaltaa venytettiin, vaikka pakolaisten suojeleminen nimenomaan liittyy muun muassa poliittisten tai uskonnollisten syiden perusteella syyttämiseen. Tällä hetkellä nämä ovat pääasiassa taloudellisia siirtolaisia. Yritämmekö säätää heidän vastaanotostaan kiertotietä?

Yleisesti sanottuna viime vuosikymmenten epäonnistunut kotouttamispolitiikkamme palaa vainoamaan meitä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin EU:ssa pakottaa ehkä minareetit ja burkat Eurooppaan, ja joitakin

oikeuskäsittelyjä on jo käynnissä; ovatko puolestaan krusifiksit katoamassa koulujen seiniltä ja ehkä sen jälkeen ensiapulaukuista, sineteistä, vaakunoista ja kansallislipuista? Uskonnonvapautta piti itse asiassa soveltaa sellaista valtiota vastaan, joka kieltää uskonnon julkisen harjoittamisen. Ei saa käydä niin, että alkuperäisväestön on kiellettävä länsimainen perintönsä, jotta muutamat yksilöt tuntisivat olonsa hyväksi. Erityisesti tietojen säilyttäminen on luultavasti myös vastoin ihmisoikeussopimusta. Herää kysymys, onko nykyinen suunnitelma lapsipornon kieltämisestä Internetissä yleissopimuksen mukainen, erityisesti, koska viihdeteollisuuden Internet-sulkuja käytetään tilaisuutena asentaa tekijänoikeuksien suodattimia, ja suurin osa sivustoista on peräisin Yhdysvalloista, eikä niihin siten sovelleta EU:n lainsäädäntöä, joten väärinkäyttöongelman ytimessä olevaan syyhyyn ei puututa.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjallinen. – (RO) Koska olen ulkoasiainvaliokunnan esittelijä EU:n liittymistä Euroopan ihmisoikeussopimukseen koskevassa asiassa, kysyin itseltäni, kuten muutkin kollegat ovat tehneet, mitä kyseinen päätös itse asiassa antaa. Mielestäni vastaus on seuraava: Liittyminen antaa täydentävän ulkoisen tarkastuksen EU:n tasolla oikeuksien kunnioittamisen osalta. Sillä autetaan vahvistamaan yleistä järjestystä Euroopassa, ja se perustuu, kuten me kaikki tiedämme, ihmisoikeuksiin, demokratiaan ja oikeusjärjestykseen. Lopuksi, liittymisellä annetaan EU:lle lisää uskottavuutta sen ulkoisissa suhteissa.

Toisaalta meidän on oltava tietoisia siitä, että monet kysymykset odottavat vastausta. Minkä alan liittyminen kattaa? Vain yleissopimuksen vai myös sen lisäpöytäkirjat? Mitä edustusmuotoja EU käyttää yleissopimuksen elimissä? Mikä asema parlamentilla on EU:n tuomarin nimittämisessä ihmisoikeustuomioistuimeen? Uskon lujasti, että kaikkiin näihin kysymyksiin vastataan pian.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Euroopassa ei edelleenkään ole tehokasta järjestelmää ihmisoikeuksien suojaamista varten. Euroopan ihmisoikeussopimus on tärkein väline ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Euroopassa. Se on erityisen tärkeä kotimaani kansalaisille, joilta oikeistohallitukset ovat riistäneet mahdollisuuden suojata EU:n perusoikeuskirjalla taattuja perusoikeuksia. Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuin, joka noudattaa yleissopimusta, on käsitellyt perustamisestaan alkaen yli 100 000 asiaa. Asioiden määrä lisääntyy huomattavasti vuosi vuodelta. Vuonna 2009 tuomioistuimelle esitettiin miltei 60 000 valitusta, missä on 20 prosentin kasvu verrattuna vuoteen 2008. Jäsenvaltioilla ei ole kiire tunnustaa tuomioistuimen tuomioita. Jos ne tekisivät sen nopeasti ja tehokkaasti, valitukset vähentyisivät ratkaisevasti. Unionin liittyminen ihmisoikeussopimukseen on täydentävä kannustin rohkaista tuomioistuimen päätösten tehokasta täytäntöönpanoa – tuomioistuimen, joka noudattaa kansalaisten oikeuksia ja mahdollistaa heidän oikeuden saantinsa. Yleissopimuksen tekstin noudattaminen säädöksissä kuuluu tuomioistuimen valvontaan. Sen osalta tuomioistuimen päätökset voivat näkyä myös EU:n politiikassa. Ehkä sen ansioista Puolan oikeisto ymmärtää muun muassa, että valtion olisi varmistettava vakaumuksettomuus valtion koulutuslaitoksissa, joissa tunneilla läsnäoloa vaaditaan riippumatta uskonnollisesta vakaumuksesta (tuomioistuimen tuomiosta asiassa Lautsi vs. Italia).

21. Sähköajoneuvot (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat sähköajoneuvoista.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, komission varapuheenjohtaja Tajani, kuten tiedätte, maailmanlaajuinen talous- ja rahoituskriisi on vaikuttanut huomattavasti koko EU:n teollisuuteen, ja tässä äärimmäisen ankarassa koko taloutta ja myös teollisuutta koskevassa ympäristössä katsomme, että EU:n ensisijainen tavoite on säilyttää kasvu ja työllisyys.

Tänään olemme kuulleet hyviä uutisia komission ennusteesta siitä, että elpymistä on tapahtumassa koko Euroopan unionissa. Vaikka elpyminen on pientä, se on kuitenkin elpymistä, ja erityisesti se tarkoittaa teollisuustoimintaa.

Meidän mielestämme teollisuus – ja tämän osalta olen varma, että olemme samaa mieltä komission varapuheenjohtajan kanssa, koska puhuimme äskettäin tästä asiasta, ja hän on kanssamme samaa mieltä – on ja sen täytyy olla korvaamaton liikkeellepaneva voima EU:n talouden kasvun ja elpymisen taustalla. Siksi meidän on tuettava EU:n teollisuutta.

EU:n teollisuudella – toistan – voi olla johtava asema taloudessa, ja jotta niin kävisi, meidän on ensin suojeltava teollisuusrakennettame nykyiseltä ankaralta talousympäristöltä ja toiseksi meidän on parannettava EU:n teollisuuden kilpailukykyä. EU:n teollisuudelle on toisin sanoen palautettava johtajuus ja kilpailukyky maailmanmarkkinoilla; sillä on tuettava innovaatiota ja uusien tekniikoiden kehitystä. Tässä suhteessa, kuten

monissa muissa asioissa, on hyvin tärkeää, että näihin haasteisiin vastataan eurooppalaisesta näkökulmasta ja että mukana on eurooppalainen painotus.

Meidän on teollisuusalalla korostettava erityisesti aloja, joilla on suurimmat vaikutus- ja kasvumahdollisuudet. Yksi niistä on epäilemättä ajoneuvoala, koska sillä on suuret mahdollisuudet teknologian siirtoon muihin toimiin, suuri vaikutus työllisyyteen, vientikapasiteettia ja kasvumahdollisuuksia. Siksi on tärkeää, että keskitymme ajoneuvoalaan, joka on komission omien lukujen mukaan ala, jossa EU työllistää 12 miljoonaa ihmistä suoraan tai välillisesti ja joka on suurin yksityinen investoija tutkimuksessa, kehityksessä ja innovaatioissa investoiden 20 miljardia euroa vuodessa.

EU:n ajoneuvokannassa, joka voi kasvaa vuoteen 2030 mennessä 270 miljoonaan ajoneuvoon, on sellaisia ajoneuvoja, joihin on kiinnitettävä huomiota niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin viittasin aiemmin. Puhumme sähköajoneuvoista, jotka ovat tärkeimpiä esimerkkejä innovatiivisista strategioista, joita tällä alalla on harkittava.

Puheenjohtajavaltio Espanja on siksi ottanut sähköajoneuvot ensisijaisena tavoitteena asialistalleen, ensisijaisena vaihtoehtoisena liikennemuotona, jotta liikennealalla voidaan vähentää riippuvuuttamme öljystä johdetuista fossiilisista polttoaineista, ja ottaa siten selkeä ja ratkaiseva askel kohti energiatehokasta ja ympäristön kannalta kestävästä liikennejärjestelmästä. Neuvosto katsoo, että tämän aikaansaamiseksi tarvitsemme yleistä strategiaa teknologioiden, tässä tapauksessa myös sähköteknologian, kehittämiseksi.

Neuvosto edistää siksi keskustelua mahdollisista hyväksyttävistä toimenpiteistä sähköajoneuvojen tuotannon edistämiseksi EU:n teollisuudessa, joten kävimme 8. ja 9. helmikuuta keskustelun kilpailukykyneuvoston kokouksessa San Sebastianissa. Se oli todella tiivis keskustelu, jossa määritettiin kolme keskeistä toiminta-alaa: ensinnäkin johtavien eurooppalaisten markkinoiden edistäminen sähköajoneuvojen ja niiden akkujen tuotannossa, toiseksi, sähköajoneuvojen käyttöönoton ja hyväksynnän tukeminen tavanomaisia ajoneuvoja vastaavana liikennemuotona, jolloin ne pannaan samalle tasolle tai pyritään siihen tulevaisuudessa, koska tällä hetkellä ne eivät ole samalla tasolla, ja niiden saaminen sinne vie jonkin aikaa, ja kolmanneksi edellytysten luominen sähköajoneuvojen yhtenäismarkkinoille.

Siksi sovittiin, että Euroopan komissiota kehoitetaan laatimaan toimintasuunnitelma. Vastauksena tähän kehotukseen komissio – kuten varapuheenjohtaja Tajani mainitsee myöhemmin – on julkaissut eurooppalaisen puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen strategiansa, 27. huhtikuuta julkaistun tiedonannon, jossa puhutaan sähköteknologioista, muista tämän alan vaihtoehtoisista tekniikoista ja muista asioista. Toivoisimme, että kilpailukykyneuvostossa päästään toukokuussa joihinkin johtopäätöksiin 27. huhtikuuta esitetystä komission tiedonannosta, ja se on aikomuksemme.

Lyhyesti, katsomme, että meidän on edistettävä tämän strategian tavoitteita, ja sen puitteissa kauden 2010–2012 toimintasuunnitelman tavoitteita, jotta laajemmat toiminta-alat muutetaan 15 erityistoimeksi, joita komissio myös ehdotti, sähköajoneuvojen käyttöönottoa koskevan pohjatyön tekemiseksi.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, kuten puheenjohtajavaltio Espanja juuri sanoi, viime viikolla komissio, hyvät parlamentin jäsenet, antoi tiedonannon puhtaista ja energiatehokkaista ajoneuvoista, ja minulla oli ilo esitellä tämä teksti ensisijaisena aiheena itse teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan jäsenille kuulemisessani viime keskiviikkona.

Tiedonanto koostuu kahdesta keskeisestä pilarista: ensimmäinen osa koskee perinteisten polttomoottorien kehittämistä ja toinen osa etenemissuunnitelman luomista erittäin vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavia ajoneuvoja, vetyajoneuvoja, biopolttoainetta käyttäviä ajoneuvoja, hybridiajoneuvoja ja sataprosenttisesti sähköisiä ajoneuvoja koskevien edistyneiden tekniikoiden laajan käytön edistämiseksi ja helpottamiseksi. Juuri sähköajoneuvot ovat aiheena tämän illan keskustelussa ja päätöslauselmassa, josta tämä parlamentti valmistautuu äänestämään huomenna.

Kaikki, jotka ovat kiinnittäneet erityistä huomiota autoteollisuuteen vaikuttavaan kehitykseen, ovat kanssani samaa mieltä siitä, että sähköajoneuvojen puolesta on saatu aikaan ennennäkemätön yksimielisyys. Ratkaisevia hetkiä ovat olleet ministerineuvoston kokous San Sebastianissa puheenjohtajavaltio Espanjan johdolla ja kansallisia ohjelmia koskevat ilmoitukset sähköistä liikkuvuutta ja moottorinäyttelyjä varten Euroopan lisäksi Detroitissa ja Pekingissä.

Tiedämme nyt, että Euroopan autonvalmistajat tuovat ensimmäiset täysin sähköiset ajoneuvot ja ladattavat hybridiajoneuvot markkinoille vuonna 2011 ja jatkavat samalla ajanmukaisempien, erittäin

energiatehokkaiden perinteisten ajoneuvojen tuotantoa. Vielä tärkeämpää on kuitenkin se, että nämä puhtaat ajoneuvot eivät ole välittäjien mielenkiinnon kohteena vain näyttelyhuoneissa vaan että eurooppalaiset kuluttajat odottavat niitä innokkaasti, ja he ovat osoittaneet selkeästi suosivansa pienempiä ja ympäristön kannalta suotuisampia ajoneuvoja.

Haluan esitellä komission strategian sisällön lyhyesti parlamentille: strategiassa on yli 40 konkreettista toimenpidettä, ja haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni kertoakseni teille kolmesta, jotka asiaankuuluvat osapuolet ovat määritelleet ensisijaisiksi painopistealoiksi, joita komission on käsiteltävä, eli standardointi, taloudelliset kannustimet ja tutkimus.

Sähköajoneuvojen standardointi on erittäin tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että EU:n kansalaiset voivat ladata ajoneuvonsa rajoja ylittäessään; niin sanottu yhteentoimivuus on olennaisen tärkeä vaatimus, jos kuluttajien halutaan omaksuvan täysimääräisesti uuden teknologian, ja siten sähköajoneuvojen saaminen laajoille markkinoille on taattava.

Siksi tiedonannossa edellytetään, että komissio työskentelee Euroopan standardointielinten kanssa vahvistetun standardointiprosessin nojalla antaakseen yhden ratkaisun yhteentoimivuuteen, käsitelläkseen turvallisuusriskejä ja harkitakseen älykästä latausjärjestelmää sähköajoneuvojen latureita varten. Standardin on sisällettävä nykyiset tekniset ratkaisut, ja sillä on tietysti taattava turvallisuus ja kohtuullinen kuluttajahinta.

Olen vakuuttunut siitä, että meidän on hyödynnettävä nykyinen vauhti voidaksemme päästä todelliseen yhteen eurooppalaiseen ratkaisuun, joka perustuu sisämarkkinoiden periaatteisiimme. Jos annamme tämän tilaisuuden karata käsistä, saatamme joutua moniksi vuosiksi hajanaisille markkinoille. Se olisi kielteistä kuluttajien ja eurooppalaisten yritysten kannalta, eikä se olisi myöskään viisasta lukuisten kilpailevien kansainvälisten aloitteiden takia.

Toisaalta taloudellisten kannustimien osalta, hyvät parlamentin jäsenet, monet jäsenvaltiot ovat jo ottaneet niitä käyttöön. Joissakin tapauksissa kannustimet liittyvät yksiselitteisesti sähköajoneuvoihin, kun taas muissa tapauksissa ne liittyvät mataliin hiilidioksidipäästöihin. Komissio ei tietysti aio pakottaa jäsenvaltioita tarjoamaan kannustimia, mutta se haluaa todella koordinoita tietojenvaihtoa ja ehdottaa aiheesta suuntaviivoja estääkseen juuri markkinoiden hajautumisen.

Kolmas tekijä on tutkimus: komissio aikoo ponnistella varmistaakseen, että eurooppalaisessa tutkimuksessa saavutetaan puhdasta ja erittäin energiatehokasta liikennettä koskevat tavoitteet. Sillä tuetaan tutkimusta kaikilla näillä tekniikan aloilla ja samalla järkeistetään ja yksinkertaistetaan EU:n tukien saamista koskevia menettelyjä.

Päätän puheenvuoroni korostamalla tämän strategian vaikutusta; se ulottuu paljon autoteollisuutta laajemmalle. Jaan puheenjohtajavaltio Espanjan näkemyksen: olemme täällä tutkiaksemme strategiaa eli sitä, joka on komission ehdottamassa ja neuvoston hyväksymässä EU 2020 -strategiassa, jossa teollisuus- ja yrityspolitiikka asetetaan kriisistä selviytymistä ja vaurauden luomista ja yhteiskuntiemme tulevien vuosien kehityksen edistämistä koskevan strategian ytimeen. Autoteollisuuden puolesta toteutetut toimenpiteet, joilla varmistetaan, että se voi todella olla innovatiivinen mutta että se voi myös kilpailla kansainvälisillä markkinoilla, ovat osa tätä strategiaa, jolla suojataan teollisuus mutta myös kaikki nuo pienet ja keskisuuret yritykset, jotka liittyvät tärkeään EU:n teollisuuteen, joka itse asiassa on yksi suurteollisuuden pilareista.

Katson siksi, että tämä autoteollisuuden tulevaisuudennäkymien kehittämiseksi tekemämme työ on kiitettävä aloite, ja olin iloinen kuullessani puheenjohtajavaltio Espanjan sanat, joissa komission tiedonantoa pidettiin myönteisenä. Komissio haluaa yhdessä parlamentin ja neuvoston kanssa tutkia strategiaa, jonka avulla eurooppalainen teollisuutemme, eurooppalainen yritysjärjestelmämme, voi kehittyä, koska kuten Lissabonin sopimuksessa todetaan ja kuten me kaikki uskomme, vahvat markkinat ovat paras väline vakaan sosiaalipolitiikan luomiseen.

Ilman yrityksiä ja ilman teollisuutta emme voi saada aikaan työpaikkojen suojelua tai säilyttää kansalaistemme oikeutta työhön.

Pilar del Castillo Vera, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, tämä on keskustelu aiheesta, josta ollaan yleisesti laajasti samaa mieltä, joten se ei ole niitä keskusteluja, joissa on jyrkästi erilaisia kantoja, vaan kannat ovat pikemminkin lievästi erilaisia. Kuulimme sen neuvoston puheenjohtajan López Garridon puheenvuorossa ja komission jäsenen puheenvuorossa, ja se näkyy päätöslauselmassa, josta äänestämme huomenna parlamentissa, kaikkien poliittisten ryhmien tukemana.

Tämän sanottuani on todettava, että ennen kuin sähköajoneuvot voivat olla täysin toimivia, ratkaistavana on paljon ongelmia, ja nyt meidän tehtävänä on keskittyä siihen, miten voimme ratkaista nämä ongelmat mahdollisimman pian, jotta myös sähköajoneuvoista voi tulla osa koko hanketta, joka koskee kestävämpää ja tehokkaampaa energiankulutusta.

Sen osalta haluaisin korostaa yhtä mainituista asioista, joka on myös päätöslauselmassa, ja se on tutkimus. Akkujen ja lataamisen tehokkuuteen liittyy edelleen paljon perustavanlaatuisia ongelmia, ja ongelmia on myös standardoinnissa, yhteentoimivuudessa ja niin edelleen, ja niissä on vielä pitkä matka edessä.

Näiden alojen kattamiseksi mahdollisimman pian on mielestäni olennaista, kuten myös niin monissa muissa energiaan ja muihin kysymyksiin liittyvissä näkökulmissa, että ponnistukset keskitetään tutkimukseen. Se vaatii todella valtavaa ponnistusta taloudellisesta näkökulmasta sekä EU:n toimielimiltä että kansallisilta toimielimiltä.

Teresa Riera Madurell, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin onnitella ryhmäni puolesta puheenjohtajavaltio Espanjaa siitä, että se on aivan oikein sisällyttänyt sähköajoneuvot ensisijaisiin tavoitteisiinsa, sekä komissiota ja komission jäsentä Tajania haasteeseen vastaamisesta.

Se johtuu siitä, hyvät kollegat, että valmiudet päästä alalle sujuvasti laadukkaiden ja standardoitujen tuotteiden kanssa määrittävät tulevat johtajat markkinoilla, joilla kilpailu on erittäin kovaa.

Olemme, arvoisa komission jäsen Tajani, samaa mieltä siitä, että menestyksen saavuttamiseksi on olennaisen tärkeää, että infrastruktuurit ja latausmenetelmät ovat standardoituja. Miten kuitenkin aiotte nopeuttaa tätä standardointia estääksenne sen, että tällä kysymyksellä viivytetään sähköajoneuvojen käyttöönottoa Euroopan unionissa? Olemme samaa mieltä siitä, että on olennaisen tärkeää tukea tutkimusta ja kehitystä kustannusten vähentämiseksi ja tehokkuuden parantamiseksi, koska olemme jo merkittävästi riippuvaisia ulkoisesta teknologiasta. Haluaisimme myös tietää, mitä toimenpiteitä EU:n tasolla aiotaan toteuttaa tutkimuksen edistämiseksi, erityisesti akkujen osalta.

Päätän puheenvuoroni komission jäsenelle Tajanille osoitettuun kysymykseen. Komissiolla on tapana viitata yleisesti puhtaasti käyviin ajoneuvoihin. Sähkövoimatekniikka on kuitenkin kehittyneintä. Valmistajilla on paljon erilaisia malleja, ja ne alkavat pian saattaa niitä markkinoille. Katsotteko, että sähköajoneuvot voidaan ottaa Euroopassa käyttöön muita puhtaan käyttövoiman muotoja nopeammin? Katsotteko, että on realistista ajatella, että sähköajoneuvot ovat Euroopassa laajasti käytössä vuosiin 2015–2020 mennessä?

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos julkilausumastanne. Olen hyvin kiitollinen puheenjohtajavaltio Espanjan aloitteesta – ja tämä on nähdäkseni hyvin espanjalainen tilaisuus – hyväksyä nämä ehdotukset ja olla asiassa johtoasemassa.

Sähkövoimaan perustuvalla liikenteellä on oltava tulevaisuudessa keskeinen asema. Kuten me kaikki kuitenkin tiedämme, olemme edelleen kaukana kattavan sähkövoimaan perustuvan liikenteen aikaansaamisesta. Siksi meidän ei kuitenkaan pitäisi tehdä virhettä, että annamme sähköajoneuvoinnostuksen nousta, jos emme pysty poliittisesti luomaan sille edellytyksiä. Emme saa siksi lakata keskittymästä perinteisten liikennemuotojen parantamiseen, koska raakaöljy on luultavasti edelleen liikenteemme polttoaine vielä kauan.

Seuraavat asiat ovat kuitenkin olennaisen tärkeitä.

Ensinnäkin, aivan kuten te ja kaikki muut puhujat ovat sanoneet, tarvitsemme eurooppalaista strategiaa standardien kehittämiseksi. Yhdysvallat ja Kiina tekevät yhteistyötä liitäntäjohtoon avulla tapahtuvan varaamisen osalta. Emme saa jäädä siinä suhteessa jälkeen. Meidän pitäisi johtaa joukkoa eikä antaa eurooppalaisen turhamaisuuden vallita. Ovatko ranskalaiset nopeampia, vai saksalaiset vai espanjalaiset? Kaikkien meidän pitäisi vetää yhtä köyttä, ja komission pitäisi ehdottomasti johtaa sitä. Meidän on kehitettävä kustannustehokkaita, korkean suorituskyvyn akkuja.

Toiseksi, meidän on laajennettava verkostoinfrastruktuuri kattamaan kaikki alueet. Meidän osaltamme se tarkoittaa, että meidän on keskitettävä tukia koskevat vaihtoehdot tähän kohdennetummin yhteenkuuluvuudessa, alueilla sekä maaseutualueiden kehittämisessä. Kansalaisten on voitava käyttää sähkövoimaan perustuvaa liikennettä yli rajojen, muuten he eivät käytä tällaista liikennemuotoa.

Kolmanneksi, meidän on myös otettava sähköajoneuvot huomioon hiilidioksidipäästöjä koskevissa laskelmissamme. Kantaa koskevia laskelmia tekevät autonvalmistajat eivät vielä voi ottaa sähköajoneuvoja mukaan. Meidän on voitava ottaa ne tulevaisuudessa huomioon.

Neljänneksi, meidän on annettava verohelpotuksia sähköajoneuvoille koko Euroopassa. Se koskee erityisesti akkuja, jotka ovat edelleen kallein osa. Meidän on tehtävä sen osalta tutkimusta, mutta meidän on myös yhtenäistettävä verojamme.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, EU:n liikenteen osuus hiilidioksidipäästöistä on noin 30 prosenttia, ja tieliikenteen osuus on siitä suurin. Välttäminen, vaihtaminen ja parantaminen ovat siksi tämän päivän sanoja. Meidän on löydettävä ympäristön kannalta suotuisin käyttövoimatekniikka ajoneuvoille. Sähköajoneuvoihin kuuluu junia, raitiovaunuja, linja-autoja, autoja ja pyöriä. Se edellyttää kuitenkin, että enää ei saa palata vaaralliseen ydinenergiaan, minkä takia uusiutuvan energian tuotanto on ehdoton edellytys. Koko elinkaaren tuloksen on lisäksi oltava myönteinen tuotannosta käytön kautta jätteeseen ja kierrätykseen. Vain silloin me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä voimme tukea sähkövoimaan perustuvaan liikennettä.

Nykyisen autokannan korvaaminen sähköajoneuvoilla ei ratkaise ruuhkaongelmaa eikä sillä suojella ilmastoa. Autoliikenteen viisi haittaa ovat melu, saasteet, onnettomuusluvut, kustannukset ja maankäyttö. Sähköajoneuvoilla ratkaistaan enintään päästöongelma. Pelkästään käytetyn maan alue on valtava. Siksi esimerkiksi Saksa on ryhtynyt rajoittamaan betonin ja asfaltin alle päivittäin jäävän maan määrää 30 hehtaariin vuoteen 2020 mennessä. Tällä hetkellä se on 117 hehtaaria päivässä. Autojen määrää on siksi vähennettävä. Jäljellä olevia autoja sekä junia, linja-autoja, raitiovaunuja ja sähköpyöriä varten tarvitsemme ympäristön kannalta suotuisimpaa tekniikkaa. Jos se osoittautuu sähkövoimaan perustuvaksi liikenteeksi, tarvitaan eurooppalaista ja kansainvälistä standardointia.

Vihreät äänestävät tämän päätöslauselman puolesta.

Edvard Kožušník, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Olen käyttänyt paljon aikaa sääntelyä ja byrokratiaa koskevan ongelman tarkasteluun kotimaassani. Useimmat luultavasti tietävät minut Prahasta Euroopan parlamenttiin Strasbourgissa tekemäni 866 kilometrin pituisen polkupyörämatkani ansiosta. Useimmat teistä eivät kuitenkaan tiedä, että Prahassa ajan sähköpyörää. En ole ympäristöaktivisti. Käytän sähköpyörää käytännöllisten syiden takia, koska se on kannattavaa, sillä on nopeampaa ajaa Prahan liikenteessä ja voin käyttää pukua. Tällä tavalla meidän minun mielestäni pitäisi lähestyä sähköajoneuvojen standardointia koskevaa kysymystä.

Minulla on kunnia olla sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliokunnan esittelijä standardointia ja normalisointia koskevassa Euroopan parlamentin mietinnössä. Järjestämme siitä kesäkuussa kuulemisen, johon osallistuu komission jäsen Tajani, ja olen iloinen, että hän pitää sitä tärkeänä asiana. Siellä on varmasti enemmän tilaa keskustelulle. Euroopan on nyt enemmän kuin koskaan oltava kilpailukykyinen, ja se tarvitsee innovaatioita. Standardit ovat kuitenkin vain yksi väline teollisuuden auttamiseksi. Olen itse samaa mieltä teollisuuden edustajien kanssa siitä, että Brysselin asetukset sähköajoneuvojen käyttöön otosta ovat kuolinisku. Innovaatiota koskevan paineen ei pitäisi tulla asetuksista vaan kysynnästä. Jos ajoneuvoja kehitetään määräysten mukaan, ne ovat sietämättömän kalliita, eikä kukaan osta niitä. Käyttämäni sähköpyörä on muuten tehty Kiinassa.

Marisa Matias, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, mielestäni on todella tärkeää, että mietimme tätä sähköajoneuvoja koskevaa kysymystä ja keskustelemme siitä perusteellisesti. Monet asioista, jotka halusin mainita, on jo otettu täällä esiin. Haluan kuitenkin sanoa, että se on tärkeää, koska meidän on alusta alkaen mietittävä tätä kysymystä nykyisen kehitysmallimme puitteissa, ja sähköajoneuvoja koskeva kysymys on olennaisen tärkeä, jotta voimme miettiä uudelleen tuota mallia, joko vähentääksemme riippuvuutta fossiilista polttoaineista tai vähentääksemme hiilidioksidipäästöjä, kuten on jo mainittu, tai saadaksemme aikaan enemmän energiatehokkuutta ja edistääksemme uusiutumattomista energialähteistä peräisin olevan energian käytön mahdollisuuksia.

Minusta näyttää kuitenkin siltä, että tässä on kaksi ehdottoman perustavanlaatuaista kohtaa. Emme voi harkita mitään näistä strategioista, ellei niitä ennen kaikkea liitetä laajempaan liikennestrategiaan, joka on autoalaa laajempi ja joka sisältää muut liikennemuodot. Sen on oltava paljon kattavampi, muuten sillä ei ratkaista ongelmaa. Toinen kohta, joka on myös sangan tärkeä, on se, että meidän on otettava huomioon kriisi, jossa olemme. Tällaisissa kriisioloissa meidän on käytettävä tämä tilaisuus hyväksemme kehittääksemme ja kouluttaaksemme uudelleen työvoimaa, jotta voidaan välttää kielteiset yhteiskunnalliset vaikutukset. Emme kestä enää enempää kielteisiä yhteiskunnallisia vaikutuksia, joten kehotin, että tämä strategia laaditaan ja että sitä käsitellään yhdenmukaisesti, kuten yritämme tehdä päätöslauselmaesityksessä, jonka ryhmänä esitämme parlamentille huomenna.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, kun Henry Ford valmisti ensimmäisen autonsa, hän sanoi: "Autoni on saatavilla minkä tahansa värisenä kunhan se vain on musta". Asiat eivät ole muuttuneet noista ajoista paljontaan. Auto on saatavilla missä tahansa mallissa, kunhan se on ympäristöystävällinen. Minulla ei ole mitään ympäristöystävällisyyttä vastaan, mutta näinä aikoina vasemmistopoliitikot ovat tehneet ympäristöstä liian kallista. Kuluttaja maksaa liikaa, ja maksuja sekoitetaan kaikenlaisilla hallituksen tuilla, mutta ympäristö olisi hyvin kallis ja epätaloudellinen, jos kaikki veronmaksajien maksamat tuet poistettaisiin. Nyt haluamme standardoidun sähköajoneuvon Euroopan unioniin.

Alankomaiden vapauspuolueen mielestä Euroopan unionin ei pitäisi käsitellä tätä asiaa, vaan se on pikemminkin teollisuuden asia. Sähköajoneuvo on sitä paitsi tällä hetkellä hyödytön. Akut ja niiden kesto ovat edelleen aivan liian rajallisia, ja niissä on erittäin haitallisia aineita. Jos miljoonat ihmiset alkavat pian kytkeä sähköautojaan kiinni iltaisin ladatakseen niitä, kaikki sulakkeet palavat heti ja valot sammuvat, sangen kirjaimellisesti, koska verkkomme eivät pysty selviämään kuormasta. Mikä vielä tärkeämpää, kaikki sähköautojen vaatima ylimääräinen energia on tuotettava uusilla voimalaitoksilla.

Lyhyesti, sähköajoneuvo on siten kannattamaton ja saastuttava, se luo liian raskaan taakan verkkokapasiteetille, eikä se yleisesti näytä juuri miltään, riippumatta siitä, onko se musta vai ei. Emme siksi halua mitään eurooppalaista standardointia, emme nyt, emme koskaan.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aivan ensiksi pyytäisin, ettette kiinnittäisi huomiota edellisen puhujan uskomattoman typeriin kommentteihin. Sen sanottuani haluaisin panna merkille, että kuten neuvoston puheenjohtaja on jo sanonut, autoteollisuus on Euroopan unionin merkittävin teollisuudenala, ja se on jatkossakin uskomattoman tärkeä työnantajille, työntekijöille ja työpaikoille. Mielestäni meidän pitäisi vaihtaa sähköajoneuvoihin mahdollisimman pian, kuten komission jäsen on jo sanonut. Siksi meidän on nyt pantava täytäntöön toimintasuunnitelma, jonka te, arvoisa komission jäsen, esitteitte viikko sitten.

Erotan toimintasuunnitelmastanne kolme ensisijaista tavoitetta. Ensinnäkin itse työntekijät. Heille on selkeästi annettava koulutusta, jotta he voivat työskennellä uusien tekniikoiden kanssa, ja sitä olemme korostaneet vahvasti päätöslauselmassamme. Korostan tätä erityistä kysymystä teille. Pyydämme toteuttamaan huomattavan koulutusta koskevan ponnistuksen, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston avulla.

Toiseksi, arvoisa komission jäsen ja arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tulevaisuuden ajoneuvot ja erityisesti sähköakut. Tämä kysymys on jo mainittu täällä, mutta sitä ei voi korostaa liikaa. Meillä, Euroopan unionilla, on tavoitteena maailmanlaajuisen johtoasemaan saaminen ja ainakin kiinalaisten tahdissa pysyminen. Jos aiomme saada sen aikaan, akkutekniikan on oltava ehdoton ensisijainen painopisteala seitsemännessä ja kahdeksannessa tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmassa. Niissä on tehtävä hieman uudelleenjärjestelyjä, ja siihen on keskityttävä.

Kolmanneksi, latausinfrastruktuuri. Päinvastoin kuin edellinen puhuja sanoi, meidän on ensi vuoden loppuun mennessä saatava aikaan eurooppalainen standardi, ja se on sisällytetty suunnitelmaanne. Muuten jääme jumiin hajautuneille markkinoille. Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja hyvät kollegat, meillä on ainoalaatuinen tilaisuus vauhdittaa työpaikkojen lisääntymistä Euroopassa voimakkaasti ja välttää joutumista Kiinassa tehtyjen tuotteiden ja osien hukuttamiksi. Ei ole liian myöhäistä välttää sitä.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen ja arvoisa valtiosihteeri, minulla on muutamia kohtia: tekniikka, neutraliteetti, standardointi, älykäs mittaus ja raaka-aineet. Haluaisin aivan ensiksi onnitella komissiota siitä, että se on omaksunut teknologian suhteen neutraalin lähestymistavan. Tuen lähestymistapaa, koska ajoneuvojen energiatehokkuutta on säänneltävä kunnianhimoisella hiilidioksidipäästöjä koskevalla lainsäädännöllä, ja meidän on valittava vihreä teknologia. Teknologia valitsee itse. Parlamentissa on tapana jaella kohteliaisuuksia, ja teen sen sangen tyytyväisenä, mutta luvallanne, arvoisa puhemies, säästän ylistykseni seuraavaan kertaan, koska mielestäni komission on hieman myöhässä sähköajoneuvoja koskevassa standardoinnissaan. Olette puhunut latausliitännöistä, mutta yleisesti ei ole itse asiassa mainittu akkuja. Standardit ovat käytettävissä vasta vuonna 2012, ja niitä aletaan soveltaa ehkä vasta vuonna 2013. Voisinko ehdottaa, että teette parhaanne nopeuttaaksenne sitä?

Ette ole maininnut ajoneuvojen älykkäitä mittareita lainkaan, ja olette kuitenkin puhunut älykkäästä lataamisesta. Haluaisin pyytää teitä varmistamaan, että älykkäät mittarit sisällytetään seuraavaan tiedonantoonne, koska se on ainoa mahdollinen tapa hallita liikennettä ja verojen kantamista energiasta, jos siihen ilmenee tarve. Nyt, raaka-aineiden osalta olette puhunut kaikenlaisista mahdollisuuksista, mutta suoraan sanottuna, litiumia ei ole saatavilla suuressa mittakaavassa. Haluaisin siksi pyytää teitä lisäämään

ponnistuksiamme ja tekemään enemmän tutkimusta löytääksenne vaihtoehtoja tälle niukasti saatavilla olevalle materiaalille.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa tarvitaan tutkimuksen, innovatiivisen toiminnan ja investointien yhdistämisen koordinoitua sähköajoneuvojen polttoainetekniikoiden kehittämisen kannustamiseksi. EU:n markkinoilla on vauhditettava akkujen lataamisinfrastruktuurin rakentamista ja myös varmistettava, että kuluttajille on taloudellisia kannustimia sähköajoneuvojen ostamiseen.

Ajoneuvojen standardointi ja niiden yleisen toimivuuden varmistaminen EU:n markkinoilla on olennaista. Puheenjohtajavaltio Espanja totesi ensisijaisissa tavoitteissaan ja erityisesti San Sebastianissa tämän vuoden helmikuussa järjestetyssä kokouksessa selkeästi, että sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti on kehitettävä yhtenäinen kanta. Toivon, että eurooppalaiset valmistajat osallistuvat 2020-strategian ajatusten toteuttamiseen luomalla nykyaikaisia ratkaisuja sähköajoneuvojen liittämiseksi älykkäisiin sähköverkkoihin.

Emme saa kuitenkaan unohtaa, että edessä olevat muutokset olisi otettava käyttöön tasapainoisella tavalla, asianmukaisten yhtenäistämistoimenpiteiden avulla ja käyttämällä energialähteitä, joita jo käytetään moottoriteollisuudessa, esimerkiksi propaania, butaania ja maakaasua, joissa kaikissa on ekologisia etuja. Sähköajoneuvoja, niiden merkitystä jatkuvassa hiilen vähentämisestä koskevassa prosessissa ja niiden tehokkuutta on arvioitava tunnollisesti hiilidioksidipäästöjen kannalta.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unioni on toteuttamassa toimenpiteitä saadakseen aikaan uuden vaihtoehdon perinteisille ajoneuvoille: sähköajoneuvot. Olen kiitollinen puheenjohtajavaltio Espanjalle siitä, että se on sisällyttänyt tämän merkittävän asian poliittiseen asialistaansa. Olen myös kiitollinen komission jäsenelle Tajanille hänen esittämistään huomioista.

Monet jäsenvaltiot investoivat tällaiseen puhtaaseen teknologiaan ja edistävät sitä, mutta EU:n on selkeästi käsiteltävä uudelleen infrastruktuuria, turvallisuusstandardien määrittelyä, latausjärjestelmiä ja yhteentoimivuutta. Ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä on jo edistytty huomattavasti, ja toivon, että innovaation avulla sähköajoneuvoista tulee pian kohtuuhintainen liikennemuoto suurelle yleisölle.

Uusien tekniikoiden tukeminen on erityisen tärkeää, kun haasteena on vähähiilisen talouden luominen. Millään luvilla ei kuitenkaan pidä rangaista perinteistä autoteollisuutta, joka on tehnyt ja tekee edelleen paljon edistääkseen kestävästä liikennestä.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, pidän äskettäistä tiedonantoa puhtaista ja tehokkaista ajoneuvoista myönteisenä. Sähköajoneuvojen saapuminen markkinoille voisi olla kilpailuetu EU:n teollisuudelle. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että EU on tällä hetkellä maailmanjohtaja autoalalla, emmekä voi vaarantaa tätä kilpailuetua.

Kehotan siksi komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään tarvittavia edellytyksiä sähköajoneuvojen sisämarkkinoiden luomiseksi. Haluaisin myös varoittaa siitä, että eri jäsenvaltioissa on yhtenäistettävä akkuja koskevat standardit ja yhteensopivat latauspisteet. On myös tärkeää luoda verokannustimia ja saada aikaan asianmukaiset sähkönhinnat kuluttajille. Toinen olennainen tekijä on sähköverkkojen nykyaikaistaminen. Kehotan investoimaan enemmän älykkäitä verkkoja ja akkutekniikkaa koskevaan tutkimukseen ja kehitykseen, jotta raaka-aineita voidaan hyödyntää akuissa tehokkaammin. Pyydän siksi, että tehdään kaikki voitava EU:n johtoaseman säilyttämiseksi autoteollisuudessa.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, myös minä haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Espanjaa ja komissiota sähkövoimaan perustuvaa liikennettä koskevan asian ottamisesta esiin. Katson myös, että voimme käyttää sähkövoimaan perustuvaa liikennettä elvyttääksemme liikennettä koskevan talouden EU:ssa, ja meidän on tehtävä se luodaksemme arvoa ja turvataksemme työpaikat.

Käyttääkseni toista ilmaisua, meidän on kuitenkin painettava kaasua, koska sähkövoimaan perustuvaa liikennettä koskeva kysymys vaikuttaa moniin politiikan aloihin. On tietenkin kysymys standardoinnista, tekniikasta, mutta myös kysymys sähkövoimaan perustuvan liikenteen liittämistä koko liikennejärjestelmään, koska saatamme tarvita uusia liikennemuotoja, erityisesti kaupunkialueilla. Energian

on oltava uusiutuvaa, ja tarvitsemme raaka-aineita, joten se vaikuttaa myös kauppaan. Pyytäisin siksi teitä, arvoisa komission jäsen, ehkä sisällyttämään sähkövoimaan perustuvan liikenteen vielä Cars 21 -hankkeen seurantaan.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, eilen tämä sali oli täynnä kaupunginjohtajia, jotka liittyivät kaupunginjohtajien yleiskokouksen sitoutuakseen todella vähähiiliseen talouteen. Minua hämmästytti koko keskustelun ajan, että he olivat valmiita ryhtymään konkreettisiin toimiin kansalaistemme hyväksi ja noudattamaan kyseistä sitoumusta. Sähköajoneuvot ovat nyt hieno lippulaiva. Euroopalla on laadun osalta perinteitä ja mainetta. Maailmanlaajuisesta näkökulmasta, ja nyt pyytäisin, että tarkastelette Kiinan sähköajoneuvolukuja, meidän on kuitenkin todella vaihdettava suuremmalle vaihteelle, kuten komission tiedonannossa todetaan.

Kyseiset kaupunginjohtajat laativat ajatuksen älykkäistä kaupungeista. Voidaan nähdä, että sähköajoneuvojen ja yleisesti liikenteen osalta voidaan ottaa huomattava harppaus, erityisesti kaupungeissa. Näissä puitteissa akkujen, latauspisteiden ynnä muiden standardointi on todella erittäin tärkeää. Kotimaani Alankomaat on tehnyt valinnan. Olemme sanoneet ”kyllä” saksalaiselle pistokkeelle. Se on eurooppalaista ajattelua, ja aiomme edetä Mennekesin kuusinapaisen pistokkeen kanssa. Meidän on todella seurattava tuota ajatusmallia ja yhdistettävä parhaat tekniikkamme.

Minulla on vielä kaksi kohtaa. Aivan ensiksi, meillä ei ole asianmukaista viestintästrategiaa. Tämä hanke on ollut aivan alusta alkaen erinomainen keino lähentää EU:ta kansalaisiinsa, ja EU voi sen avulla vahvistaa kuvaansa. Ihmiset eivät saavu äänestämään, ja mitä EU voi sille tehdä?

Itse asiassa tämä ansaitsee eurooppalaisen E-nimikkeen: EU:n sähkö. Meidän pitäisi edistää sitä, koska se antaa tällaisille hankkeillemme enemmän näkyvyyttä, ja teemme prosessissa itsestämme E-merkinnän arvoisia. Teemme työtä eurooppalaisen hankkeen puolesta, työpaikkojen säilyttämisen puolesta ja johtoaseman puolesta, joten ehkä voisimme olla tiedonannossa hieman selkeämpiä.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, hyvät kollegat, kiitos kertomuksestanne, arvoisa komission jäsen Tajani. Sähköajoneuvoja koskeva hanke alkoi vuonna 2006: kaikki toimielimet ovat samaa mieltä siitä, että se on asianmukainen hanke. Euroopan parlamentti antoi asiasta tuomionsa jo vuonna 2008, komissio antoi tiedonantonsa älykkäistä ajoneuvoista vuonna 2006 ja nyt komission jäsenemme toteuttaa vakavia ja käytännöllisiä ponnistuksia saadakseen nämä ajoneuvot käyttöön lähitulevaisuudessa. Kuuntelin pääministeri Zapateroa, kun hän esitteli ohjelmaansa, ja hän sanoi kirjaimellisesti sähköajoneuvojen olevan Espanjan kuusi kuukautta kestävä puheenjohtajakauden ensisijainen painopisteala.

Haluaisin toistaa, että kyseiseen alttiuteen on liitettävä vastaava käytännöllisyys: käyttövoimaa koskeva käytännöllisyys, laitteita koskeva käytännöllisyys, latausjärjestelmiä koskeva käytännöllisyys, sillä ne ovat tekijöitä, joita tarvitaan, jotta sähköajoneuvot toimivat nyt ja tulevaisuudessa. Sähköajoneuvoilla on se etu, että ne pystyvät pujottelemaan liikenteessä helposti, eikä niiden valmistus edellytä mitään suurta infrastruktuuria, minkä takia tämä kysymys on mielestäni strategisesti tärkeä. Pitäkää myös mielessä – pitäkää tämä mielessä, arvoisa komission jäsen – että vetypolttookennoista on olemassa prototyyppisiä, ja ne ovat yhtä tärkeitä.

Nyt markkinoilla on jo hybridautoja, ja hybridimalli toimii sekä sähkö- että vetyajoneuvoissa: vetyä ja metaania käyttävissä ajoneuvoissa, ja muissa ajoneuvoissa, joissa on perinteisiä diesel- tai bensiiniosia. Vaihtoehtoista polttoainetta käyttävät ajoneuvot ovat voittava ajatus; sen todistaa se, että niiden markkinaosuus miltei kaksinkertaistui vuonna 2008. Niiden osuus on kuitenkin edelleen vain 1,3 prosenttia kaikista rekisteröidyistä ajoneuvoista. Olemme oikealla tiellä, mutta aika alkaa loppua innovaatioilta, joilla autetaan ympäristöä ja työmarkkinoita.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, haluaisin tämän päivän keskustelun puitteissa kiinnittää huomiota uuteen uhkaan, joka on kehittynyt sähkö- ja hybridaajoneuvojen levitessä. Lyhyesti sanottuna, nämä ajoneuvot ovat liian hiljaisia kaupunkioiloissa.

Ristiriitaista kyllä, matala melutaso, jota voitaisiin pitää etuna, voi olla todellinen vaara lapsille ja iäkkäille ihmisille ja erityisesti sokeille. Meidän pitäisi siksi jo miettiä, miten voidaan välttää onnettomuuksia, joissa on mukana hybridautoja, koska ainoa niiden aiheuttama melu on renkaiden ääni asfalttia vasten. Meidän on tämän vuoksi vastattava seuraaviin kysymyksiin mahdollisimman pian: pitäisikö näiden autojen pitää ääntä, ja jos pitäisi, minkälaisista ääntä ja miten voimakasta sen pitäisi olla? Pitäisikö meidän jo velvoittaa valmistajat kehittämään järjestelmiä, joilla varoitetaan ajoneuvon lähestymisestä ja asentaa ne vakiona?

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt catch-the-eye -menettelyyn, ja selitän lyhyesti noudatettavat perusteet, jotta kukaan ei voi harmitella tai vihoitella minulle jälkeenpäin.

Meillä on esityslistalla vielä paljon asioita. Annan siksi tällä kertaa puheenvuoron viidelle jäsenelle ja annan etusijan niille teistä, jotka eivät ole vielä käyttäneet tästä asiasta tänään puheenvuoroa. Tietysti kohtelen tasapuolisesti eri poliittisia ryhmiä.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhun todella erittäin lyhyesti enkä vähiten siksi, että olen täysin samaa mieltä siitä, mitä sekä komission jäsen Tajani että neuvoston puheenjohtaja López Garrido sanoivat. Aion itse asiassa jättää täysin pitämättä valmistelemani puheenvuoron, koska, arvoisa puheenjohtaja López Garrido, olette aloittanut keskustelun, jota on kehitettävä Euroopan unionissa.

Selitän paremmin. Aion myös jättää sivuun sähköajoneuvoihin liittyvät ympäristökysymykset voidakseni puhua työllisyysongelmasta: te ja komission jäsen Tajani viittaatte siihen, että jos EU haluaa suojella itseään nousevan talouden mailta ja jos se haluaa kehittyä kansainväliseksi vertailukohdaksi, se ei voi ylenkatsoa tutkimusta ja innovaatiota.

Tämän päivän todellinen kysymys, josta Euroopan parlamentin on keskusteltava, on sen selvittäminen, minkälaisen EU:n ja minkälaiset jäsenvaltioiden väliset suhteet haluamme. Kun erityisesti valiokunnassani näen jäsenvaltioiden keskuudessa esiintyvän suuntauksen kilpailla toisiaan vastaan alentamalla verotaakkaa, sanon, että emme epäilemättä ole ymmärtäneet yhtään, mitä EU:n pitäisi puolustaa. Kiitos, arvoisa puheenjohtaja López Garrido, kiitos, arvoisa komission jäsen Tajani: tutkimuksella ja innovaatiolla Euroopan unionista voidaan todella tehdä maailmantalouden hermokeskus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Tielikenteen osuus päästökauppajärjestelmän ulkopuolisten alojen aiheuttamista saastepäästöistä on 28 prosenttia. Nykyisen lainsäädännön mukaan autonvalmistajat saavat valmistaa enintään vuoteen 2020 mennessä vain sellaisia ajoneuvoja, joiden saastepäästöjen taso on alle 120g CO₂/km. Ajoneuvovalmistajat voivat lisäksi antaa ostajille hinnanalennuksia, kun nämä korvaavat vanhat, vähemmän vihreät autot ajoneuvolla, jonka saastepäästöjen taso on matalampi.

Tämän tuloksena hybridi- tai sähköajoneuvojen kysyntä kasvoi vuonna 2009 Euroopan unionissa seitsemän prosenttia. Nämä ajoneuvot sopivat erityisesti kaupunkiajoon. Sähkö- tai hybridiajoneuvojen laaja käyttö riippuu siitä, miten laajasti niiden sähköntarjontainfrastruktuuri on katettu. Tässä suhteessa sähköajoneuvojen standardointi on olennaisen tärkeää.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, sähköajoneuvoihin liittyvien rajoitusten – muun muassa esimerkiksi akkujen tuotantoon liittyvä saaste, vaikeudet litiumin kaltaisten strategisten osien toimittamisessa ja ajoneuvojen rajallinen käyttöalue – takia ei ole viisasta ottaa kaupallisia tai mainontaan liittyviä riskejä.

Nämä ajoneuvot ovat kuitenkin tärkeä vaihtoehto, jota on ongelmista huolimatta harkittava asianmukaisesti. Niillä ei kuitenkaan koskaan läheskään korvata kaikkia nykyisiä, fossiilisia polttoaineita käyttäviä ajoneuvoja.

Nykyiselle autoihin perustuvalla yhteiskunnalla on siten annettu ehdollinen rangaistus. Siksi tästä alkaen on ehdottomasti lisättävä kaikenlaisen julkisen ja yleisen liikenteen käyttöä ja antaa ne kaikkien saataville, erityisesti sähköä käyttävissä muodoissa: maan päällä ja alla kulkevat rautatiet, raskaat ja kevyet ajoneuvot, pikaraitiovaunut, johdinautot ja niin edelleen. Lyhyellä ja pitkällä aikavälillä autojen – jopa sähköautojen – on tyydyttävä täydentävään ja ylimääräiseen asemaan perheiden erityistarpeiden täyttämiseksi.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Sähköajoneuvoja pidetään yhtenä tapana täyttää tiukat ympäristönsuojelunormit, koska ne eivät aiheuta päästöjä.

Monet autonvalmistajat sekä Euroopassa että Aasiassa ovat jo saattaneet päätökseen näiden ajoneuvojen kehittämisen ja ne ovat valmiita tuomaan ne markkinoille. Näiden ajoneuvojen laajemman jakelun kuitenkin estää sellaisten standardien puuttuminen, joilla määritellään perusteet yhteisille latausasemille, eikä ole myöskään laitteita ja ohjelmistoja, joilla eri valmistajien Eurooppaan tuomia ajoneuvoja voitaisiin ladata tehokkaasti ja nopeasti näiden asemien verkoissa, joka olisi mahdollisimman tiheä. Kun Euroopan komission tutkii, harkitsee ja tekee valmisteluja, japanilaiset ystävämme tekevät ankarasti töitä. Tokiossa on perustettu sähköajoneuvojen valmistajien liitto, joka jo laatii yhteisiä standardeja näille ajoneuvoille ja tarjoutuu myös tekemään yhteistyötä eurooppalaisten valmistajien kanssa.

Jotta sähköajoneuvoille voitaisiin luoda edellytykset mahdollisimman pian, kehoitan siksi komissiota yhdistämään voimat japanilaisten valmistajien kanssa mahdollisimman pian ja edistämään aktiivisesti sähköajoneuvojen käyttöä koskevien yleismaailmallisten standardien käyttöönottoa.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, EU 2020 -strategia ja sähköajoneuvo. Innovaatio ja kilpailukyky ovat itsessään tietoa. Monet alueet ovat edellä valtioita, joihin ne kuuluvat, innovaatiopolitiikkansa vauhdissa ja tehokkuudessa.

Baskina olen ylpeä voidessani kertoa teille, että viisi vuotta sitten aloimme rakentaa autoteollisuuden analyysikeskusta. Nyt siinä on mukana yli 50 yritystä, jotka osallistuvat tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioon koko Euroopan sähkövoimaan perustuvan liikenteen osalta.

Baskimaassa on myös yhteenliittymä, jonka edustajat ovat kertoneet kokemuksistaan tälle parlamentille. *Hiriko*, kaupunkiajoon suunniteltu modulaarinen sähköajoneuvo. Tämä kaikki lähti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudesta ja alueellisesta tuesta, mikä tarkoittaa, että Espanja, joka on vasta viime hetkellä tullut mukaan tähän ponnistukseen, pystyi sisällyttämään nämä saavutukset ohjelmaansa ja järjestämään innovaatiohuippukokouksensa Baskimaassa.

Alueiden ja niiden tiedon merkityksen pitäisi kerta kaikkiaan olla keskeistä, jos haluamme rakentaa osallistuvampaa ja tehokkaampaa EU:ta. Siten tässä päätöslauselmassa – jota tuemme – tulevaisuudelle asettamamme haasteet on helpompi toteuttaa.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää arvoisia jäseniä, jotka ovat kiittäneet neuvoston puheenjohtajavaltion Espanjan aloitetta siitä, että sähköajoneuvojen tukemisesta tehdään sen puheenjohtajakauden ensisijainen tavoite.

Haluaisin kiittää myös esittelijöitä, jotka ovat osallistuneet päätöslauselmaesitykseen, josta äänestetään tässä parlamentissa huomenna, ja joista jotkut ovat käyttäneet tilaisuuden puhua. Heitä ovat Teresa Riera Madurell, Pilar del Castillo Vera, Michael Cramer ja Marisa Matias. Olen hyvin kiitollinen heidän puheenvuoroistaan, joissa muun muassa tehtiin selväksi, että tämä on Euroopan unionin strateginen tavoite, vaikka he ovat myös varoittaneet sähköajoneuvojen valmistukseen ja niiden laajaan joukkotuotantoon edelleen liittyvistä ongelmista sekä siitä, että on voitava luottaa kaikkien poliittisten ja taloudellisten sidosryhmien tukeen. Izaskun Bilbao Barandica on juuri viitannut alueisiin keskeisenä tekijänä sähköajoneuvojen kehittämisessä.

Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin on otettava kaikki nämä tekijät huomioon tulevaisuudessa.

Siksi haluaisin panna merkille jotakin, jota pidän perusteluna sähköajoneuvojen puolesta. Viittaan kuitenkin lopuksi myös vaikeuksiin tai esteisiin, jotka meidän on mielestäni ylitettävä.

Eduista puheen ollen katson, että sähköajoneuvoissa on kaksi keskeistä näkökulmaa, jotka tarjoavat huomattavia etuja. Yksi on tekniikka ja toinen on energia.

Tekniikan osalta sähköajoneuvotekniikkaa on jo olemassa. Se toimii nyt. Ajoneuvovalmistajat itse asiassa mainostavat jo yli 90:ä eri sähköajoneuvomallia, jotka saadaan markkinoille suhteellisen pikaisesti.

Ja on myös niin, että samalla meidän on hyväksyttävä, että joitakin näistä tekniikoista on kehitettävä täysimääräisesti, koska niissä on nyt edelleen joitakin rajoitteita, esimerkiksi akuissa, latauksessa tai varoituksessa, jonka Artur Zasada antoi meille melun puutteesta ja vaaroista, joita se voi aiheuttaa jalankulkijoille. Mielestäni on erittäin tärkeää ottaa hänen näkemyksensä huomioon.

Vielä tärkeämpää on se, että sähköajoneuvoissa käytettävä tekniikka on tehokkainta ja parasta ympäristölle. Sähköajoneuvotekniikan tehokkuus voi olla jopa 60 prosenttia, kun perinteisten moottorien tehokkuus on 20 prosenttia.

Lisäksi, energian osalta sähköajoneuvot auttavat meitä ehdottomasti saavuttamaan ne tavoitteet, joista puhuimme tänä iltapäivänä keskustellessamme EU 2020 -strategiasta ja ilmastomuutoksen torjunnasta, joka tunnetaan 20/20/20-tavoitteina. Varastointivalmiuksiensa ansiosta sähköajoneuvoissa on tekniikkaa, joka auttaa lieventämään yhtä näistä ongelmista, uusiutuvien energialähteiden kielteisiä kohtia tai heikkoja kohtia. Sähköajoneuvot auttavat uusiutuvia energialähteitä, joilla on heikko kohta: ne ovat epäsäännöllisiä. Sähköajoneuvot korvaavat tämän epäsäännöllisyyden omien erityispiirteidensä ansiosta.

Ne edistävät lisäksi energiavarmuutta. Euroopassa esimerkiksi on monia maita, joilla ei ole öljyvaroja, ja sähköajoneuvoilla tämä puute voitaisiin korvata ja edistää sitä, mikä on jo myös unionin strateginen tavoite:

kamppailua energiavarmuudesta, joka, kuten olemme nähneet, tekee joskus yhteiskunnistamme erittäin haavoittuvia.

Lopuksi, siitä huolimatta, näistä eduista huolimatta, sähköajoneuvot edellyttävät selkeästi, että muutamme monia valmistusjärjestelmistämme, ja myös monia tekniikoista, jotka aiemmin mainitsin, ihmisten tapoja ja energianjakeluverkkoja, ja se myös edellyttää siirtymistä uuteen viestintästrategiaan, kuten Lambert van Nistelrooij aivan oikein huomautti.

Sähköajoneuvoissa on toisin sanoen paljon etuja, mutta myös esteitä ja ongelmia on paljon, ja se tarkoittaa selkeästi, että miedän on lähestyttävä sitä myönteisesti eurooppalaisesta näkökulmasta; se tarkoittaa, että EU:n hallitusten, komission ja parlamentin, joka äänestää huomenna monista päätöslauselmista, on kiinnitettävä siihen erityistä huomiota. Siksi on niin tärkeää, että nämä unionin kolme toimielintä – neuvosto, komissio ja Euroopan parlamentti – työskentelevät yhdessä sen strategisen suunnan osalta, joka niiden pitäisi omaksua sähköajoneuvojen osalta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni puheenjohtajavaltio on asettanut asianmukaisesti sähköajoneuvostrategian laajaan – laajempaan – kehykseen, joka liittyy sähköajoneuvojen lisäksi autoteollisuuden kehittämiseen ja suojeluun EU:n teollisuuspolitiikan puitteissa. Tällä tavalla se tarkastelee, miltä teollisuus, teollisuuden kehitys ja työpaikkojen luominen näyttävät tulevana vuosikymmeninä.

Siksi tämä päätös, jota komissio tukee, on suunnattu – sellaisen kaksiosaisen strategian nojalla, josta ei varmasti jätetä pois ankaria ponnistuksia vähentää perinteisten ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä – kahdelle alalle: polttomoottoriautoihin, joita on parannettava, ja tekniikkaan ja tutkimukseen, koska kuten Izaskun Bilbao Barandica ja Alfredo Pallone sanoivat, on vain oikein, että keskitymme tekniikkaan ja tutkimukseen, jos haluamme selvittää maailmanmarkkinoiden haasteesta. Emme voi olettaa, että EU:n autoteollisuus on kilpailukykyinen, jos innovaation ja tutkimuksen alalla ei ryhdytä tehokkaisiin toimiin: kaikki parlamentin aloitteet ja tuki tällä alalla ovat siksi erittäin tervetulleita.

Sähköajoneuvon valitseminen ei tarkoita muiden vaihtoehtojen sulkemista pois: Sanon tämän Antonio Cancianille, joka korosti hybridautojen ja vetyautojen merkitystä. Sähköajoneuvot ovat merkittävä resurssi, ja ne ovat jo saaneet laajaa tukea ja saavuttaneet myönteisiä tuloksia. Monet jäsenvaltiot itse asiassa valitsevat ne. Toistan kuitenkin – koska olen myös kuullut joidenkin Euroopan parlamentin jäsenten vastustavan tämän illan keskustelun aiheena olevia sähköajoneuvoja koskevaa periaatetta – että sähköajoneuvot ovat poikkeuksellinen mahdollisuus mutta eivät ainoa mahdollisuus, koska tavoitteemme on luoda EU:n teollisuus, joka on kilpailukykyisempi kansainvälisillä markkinoilla, ja vähentää liikennejärjestelmän saasteita ja hiilidioksidipäästöjä, mukaan luettuna kaupunkiliikennejärjestelmä. Haluaisin huomauttaa Lambert van Nistelrooijille, että parlamentin viime vaalikauden aikana Euroopan komissio esitteli kaupunkien koskevan toimintasuunnitelman, jossa kiinnitetään erityistä huomiota sähköiseen liikenteeseen tässä suhteessa.

Kilpailukykyisen sähköajoneuvon valmistaminen teettää tietenkin paljon työtä. Joku otti esiin kysymyksen standardoinnista: komission asiakirjassa unionin standardointielimille on jo annettu vuonna 2010 tehtäväksi kehittää ensi vuoteen mennessä sähköajoneuvojen latausjärjestelmiä koskeva yhteinen eurooppalainen standardi. Olemme jo vastanneet näihin huoliin, aivan kuten olemme vastanneet, kollegion hyväksymässä asiakirjassa, Judith A. Merkiesin raaka-aineista ilmaisemiin huoliin. Hän ja muut Euroopan parlamentin jäsenet, jotka ovat puhuneet keskustelun aikana akuista, ottivat esiin kysymyksen litiumista. Juuri siksi, että komissio tunnustaa ongelman, se on päättänyt sisällyttää toimintaohjelmaansa – ja puhuimme tästä myös äskettäisessä kokouksessa Judith A. Merkiesin kanssa – tiedonannon raaka-aineita koskevasta ongelmasta, joka on meille ensisijainen.

Jotkut Euroopan parlamentin jäsenet – Ivo Belet, Marisa Matias – mainitsivat työllisyysongelman, mutta monet muut Euroopan parlamentin jäsenet puhuivat työntekijöiden uudelleen kouluttamisesta, koska jos aiomme saada autoteollisuuden teollisuusjärjestelmän, joka on erittäin innovatiivinen ja jossa keskitytään sähköajoneuvojen lisäksi muunnetun polttomoottorin kehittämiseen – vähemmän saastuttaviin polttomoottoreihin mutta myös muihin vaihtoehtoihin – meidän on keskityttävä myös työntekijöiden uudelleen koulutukseen, koska tavoitteenamme on Lissabonin sopimuksen noudattaminen, ja siinä markkinoita pidetään parhaana välineenä sosiaalipolitiikan luomiseen.

Joidenkin jäsenten esiin nostamia huolia on kuitenkin jo käsitelty komission tiedonannon tekstissä, jossa sanotaan yksiselitteisesti, että komissio haluaa osoittaa varoja Euroopan sosiaalirahastosta työntekijöiden uudelleen koulutusta ja ammatillista täydennyskoulutusta koskeviin konkreettisiin hankkeisiin juuri siksi, että myös he voivat olla olennaisia tämän innovaation toteuttamisessa, millä pitäisi lisätä EU:n kilpailukykyä.

Mielestäni EU:lla on strategia. Laurence J.A.J. Stassen vastusti sähköajoneuvoja: ne ovat mahdollisuus, mutta markkinat päättävät lopulta. Vaihtoehtona on myös olla ostamatta sähköajoneuvoja; kukaan ei pakota eurooppalaisia ostamaan niitä. Artur Zasada kuitenkin esitti toisen ongelman, joka koskee liikenneturvallisuutta: markkinoinnin osalta meidän on epäilemättä arvioitava kaikin mahdollisin tavoin sekä melusaasteeseen että saastuttaviin aineisiin liittyviä tulevia ongelmia sekä autonvalmistuksen ja romuttamisen täysimääräistä vaikutusta ympäristöön. Olemme selittäneet tämän ongelman selkeästi ja olemme itse asiassa vakuuttuneita siitä, että sähköajoneuvojen avulla voimme edistyä, myös turvallisuuden alalla. Meidän on kuitenkin annettava alan valmistajille konkreettiset suuntaviivat, jotta saastuttamattoman sähköajoneuvon valmistaminen on todella mahdollista.

Olen yrittänyt vastata melkein kaikkiin Euroopan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin, ja vastaan myös Bernd Langelle, joka mainitsi Cars 21 -hankkeen. Komission hyväksymässä ja sen jälkeen parlamentille ja neuvostolle esitettyssä tiedonannossa todetaan yksiselitteisesti, muutamalla viimeisellä sivulla, että elvytämme mielellämme Cars 21 -hankkeen korkean tason ryhmän. Viimeksi mainittu oli poikkeuksellinen tilaisuus työskennellä sidosryhmien kanssa, ja sen on pysyttävä sellaisena, erityisesti, koska katsomme – samoin kuin puheenjohtajavaltio Espanja ja suurin osa Euroopan parlamentin jäsenistä, arvoisa puhemies, jotka ovat käyttäneet puheenvuoron tässä keskustelussa – että autoteollisuus on poikkeuksellinen resurssi, jota on ehdottomasti sopeutettava ja joissakin tapauksissa rakennetta on uudistettava mutta jolla on poikkeukselliset mahdollisuudet ja joka on EU:n teollisuus- ja yritysjärjestelmän kruununjalokivi.

Siksi me kaikki olemme sitoutuneet varmistamaan – ja tämän illan keskustelu todistaa sen – että tämän teollisuudenalan kilpailukyky voi parantua. Olemme kilpailukykyisempiä, jos keskitymme innovaatioon ja tutkimukseen. Mielestäni se, että olemme päättäneet sitoutua sähköajoneuvoihin, on myös hyvä tapa varmistaa, että EU:n teollisuus voi olla kilpailukykyinen maailmanmarkkinoilla.

Puhemies. – (ES) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen kuudelta poliittiselta ryhmältä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Ilmastonmuutos huomioon ottaen vihreät ajoneuvot tarjoavat tehokkaan tavan vähentää hiilidioksidipäästöjä. Niiden kehittäminen on kuitenkin sisällytettävä osaksi kestävästä liikennestä koskevaa tulevaa politiikkaa. Romania haluaisi ottaa kotimaisilla markkinoillaan sähköautot asteittain käyttöön. Sen takia pääministeri Emil Bloc päätti äskettäin perustaa ministeriöidenvälisen ryhmän laatimaan kansallista strategiaa sähköautojen valmistamisesta. Tanskan tai Israelin kaltaisissa maissa on asennettu ja koekäytetty latausasemia, jotka otetaan virallisesti käyttöön vuoden 2011 loppuun mennessä. Lisäksi Ranskan, Espanjan ja Irlannin hallitukset myöntävät tukia kaikille, jotka haluavat ostaa tällaisen ajoneuvon. Tällä hetkellä sähköajoneuvojen hinnat ovat korkeita, koska ne määritellään pääosin akun hinnan mukaan.

Sähköautojen valmistamisen tukemiseksi Euroopan unionissa latausinfrastruktuurit ja -tekniikat on standardoitava rajatylittävän sähkövoimaan perustuvan liikenteen edistämiseksi. Komission on sen osalta tarjottava taloudellista tukea jäsenvaltioille. Vihreät ajoneuvot tarjoavat merkittäviä etuja. Niillä autetaan torjumaan ilmastonmuutosta, vähennetään EU:n riippuvuutta öljystä ja autetaan saavuttamaan EU 2020 -strategian tavoitteet. Siksi meidän pitäisi mielestäni kannustaa sähköajoneuvojen käyttöä.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Komissio antoi huhtikuussa tiedonannon puhtaista ja energiatehokkaista ajoneuvoista eli EU:n strategiasta matalien hiilidioksidi- ja saastepäästöjen kannalta ”puhtaiden ja tehokkaiden” ajoneuvojen kehittämisen ja sitä seuraavan laajan käytön kannustamiseksi.

Viimeaikaisten arvioiden mukaan vuonna 2020 sähköajoneuvojen osuus markkinoista on 1–2 prosenttia, niitä on toisin sanoen alle neljä prosenttia kaikista ajoneuvoista: ajoneuvojen enemmistön voimanlähteenä ovat tulevaisuudessakin selkeästi polttomoottorit, ja niitä on rankaisemisen sijaan tuettava, kun niitä parannetaan. Siksi huomio pitäisi mielestäni kiinnittää tiettyihin tämän EU:n teollisuudenalan etua koskeviin tekijöihin: infrastruktuurin standardointiprosessia koskevaan johtoasemaan erityisesti aikataulujen osalta suhteessa kilpailijoihimme – Kiinaan, Yhdysvaltoihin, Japaniin, Koreaan – ja siihen, että estetään liialliset

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja

toimenpiteet, joilla pyritään tarjoamaan kannustimia sähköajoneuvoille saatavilla olevien varojen, kaupunkiliikenteen ja julkisten hankintojen alalla.

Jos edistämme yksinomaan sähköajoneuvoja, vähennämme itse asiassa todennäköisesti perinteisten tai vaihtoehtoisten (metaani tai biokaasu) polttomoottoriajoneuvojen laajaa käyttöä ja vääristämme siten sisämarkkinoita ja heikennämme autoteollisuuden kilpailukykyä.

António Fernando Correia De Campos (S&D), kirjallinen. – (PT) Komissio on juuri antanut puhtaista ja energiatehokkaista ajoneuvoista tiedonannon, jossa annetaan puolueeton mielipide sähköajoneuvoista eikä anneta ensisijaista asemaa millekään käytettävässä olevalle vaihtoehdolle riippumatta siitä, ovatko ne hybridi- tai vetyajoneuvoja. Neuvoston epävirallisessa kokouksessa San Sebastianissa helmikuussa kuitenkin sovittiin, että EU:lla on oltava yhteinen strategia sähköajoneuvoista. Se tarkoittaa, että komission on asetettava tärkeysjärjestykseen ne ongelmat, jotka ajoneuvojen valmistamisessa edelleen on ratkaistava, kuten akkujen kustannukset, tarve tehdä enemmän tutkimusta ja kehitystä ominaisuuksien parantamiseksi ja tärkeimpänä kaikista, sähköajoneuvojen ja latauspisteiden yhtenäistäminen sekä maailmanlaajuisesti että Euroopassa, markkinoiden korkeatasoisen kilpailukykyyn varmistamiseksi, jotta sähköajoneuvot voivat kilpailla perinteisten polttomoottorien kanssa tasapuolisin toimintaedellytyksin. Haluaisin muistuttaa komissiota siitä, että tätä varten on asetettava tärkeysjärjestykseen taloudelliset varat erityisesti siksi, että sähköajoneuvoilla on puolellaan lisäetu, koska niillä on erinomaiset varastointivalmiudet, joita muilla vaihtoehdoilla ei ole, koska se on välttämätöntä energiariippumattomuutemme takia.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Sähköajoneuvojen käyttäminen tarjoaa monia merkittäviä etuja kestäväälle liikenteelle. Voimme mainita muutamia: hiilidioksidipäästöjen vähentäminen ja ilmanlaadun parantuminen, riippuvuuden vähentäminen tuoduista fossiilisista polttoaineista ja sähköajoneuvojen lisääntynyt tehokkuus verrattuna muihin liikennetekniikoihin.

EU:n kilpailijat maailmalla investoivat hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien uusien tekniikoiden tutkimukseen ja kehittämiseen, ja ne käynnistävät ohjelmia, joilla tuetaan siirtymistä vihreään tieliikenteeseen. Jotta EU:n autoteollisuus voi säilyttää maailmanlaajuisen kilpailukykyänsä ja varmistaa, että sillä on merkittävä asema vihreissä teknologioissa, Euroopan unionin on luotava sopivat puitteet innovatiivisten teknologioiden edistämiseksi, tutkimuksen kannustamiseksi ja sellaisen infrastruktuurin kehittämiseksi, jota tarvitaan tukemaan siirtymistä mataliin hiilivaroihin ja päästöihin perustuvaan tehokkaaseen talouteen.

Tuen Euroopan komission tätä koskevia toimenpiteitä ja pidän myönteisenä EU:n sähköajoneuvojen nopeiden latausasemien perustamista vuoteen 2011 mennessä edistävän suunnitelman julkaisemista sekä siihen sovellettavia yhteisiä teknisiä standardeja ja turvallisuusstandardeja.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Siirtymisestä kestäväan ja energiatehokkaaseen liikennejärjestelmään on tullut EU:n ensisijainen tavoite ilmastomuutoksen ja polttoaineen heilahtelevien hintojen takia. Sähköajoneuvojen kehittäminen Euroopassa perinteisten ajoneuvojen korvaamiseksi on toteuttamiskelpoinen ratkaisu, ja siinä on entistä enemmän markkinapotentiaalia. Sen aikaansaamiseksi jäsenvaltioiden on sovittava toimiaan yhteen, jotta ne voivat päättää eurooppalaisesta standardista esimerkiksi lataukseen ja energian varastointiin käytettäviä järjestelmiä varten, mukaan luettuna älykkäät verkot ja ajoneuvossa olevat mittausjärjestelmät ja yhteentoimivuus. EU:n on annettava enemmän tukea tutkimukselle ja innovaatiolle ja parannettava erityisesti akku- ja moottoritekniikkaa sekä tarjottava kannustimia sähköajoneuvojen valmistamiselle. Kehotan Euroopan komissiota toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä, jotta se voi ennakoida autoalan ja toimitusketjun muutoksia ja tukea tämän kansallisen politiikan yhtenäistämistä. EU:n on aika parantaa liikennealan kilpailukykyä leikkaamalla valmistajien kehityskustannuksia ja vähentämällä asteittain tieliikenteestä johtuvia hiilidioksiditasoja.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä komission äskettäistä strategiaa puhtaista ja energiatehokkaista ajoneuvoista, ja erityisesti uutta keskittymistä sähköajoneuvoihin biopolttoaineiden sijasta osana siirtymistä vihreämpään liikenteeseen. Aivan kuten biopolttoaineet ovat kiistanalaisia eivätkä ongelmattomia, sähköajoneuvoissa on kuitenkin merkittäviä haasteita, jotka on selvitettävä ennen kuin niistä tulee realistinen vaihtoehto Euroopan kansalaisille ja ennen kuin niistä saadaan todellisia ympäristöhyötyjä. Sähkövoiman lisääntyvään kysyntään liikenteessä on vastattava vähähiilillä lähteillä, jos näiden autojen ympäristöön liittyvät mahdollisuudet halutaan hyödyntää täysimääräisesti. Olen huolissani siitä, että EU ei kehitä näitä lähteitä riittävästi vastatakseen kysyntään, joka johtuu sähköliikenteen käytön lisääntymisestä. Sitä on käsiteltävä osana EU:n energiastrategiaa, kun siirrymme vähähiiliseen talouteen ja pienempään riippuvuuteen kolmansien maiden öljyvaroista. On myös otettava käyttöön standardoitujen latauspisteiden verkosto, ja kannustan komissiota ja jäsenvaltioita tekemään työtä, jotta tällä standardoidulla

infrastruktuurilla voidaan tehdä sähköajoneuvoista käyttökelpoisia kuluttajille ja autonvalmistajille. Jos näihin keskeisiin haasteisiin voidaan vastata, voimme odottaa vähähiilistä, vähän saastuttavaa liikennettä ja kaikkia siihen liittyviä hyötyjä ympäristölle ja ihmisten terveydelle.

22. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot työjärjestyksen 150 artiklan mukaisesti.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tänään, 5. toukokuuta, Italiassa on pedofilian ja lapsipornon vastainen päivä.

Päivän vietto aloitettiin vuonna 2009 annetulla lailla 41, ja silloin käydään merkittävää keskustelua asiasta, joka on, valitettavasti, laajalle levinnyt ja entistä vakavampi ilmiö, koska nykyään pedofiilit eivät ole vanhoja miehiä, jotka houkuttelevat lapsia puistoissa, vaan ihmisiä, jotka liikkuvat kansainvälisesti organisoidussa rakenteessa ja jotka käyttävät nykyaikaisimpia tekniikan muotoja, esimerkiksi internetiä. Siksi nuoret ihmiset, pojat ja tytöt, eivät ole nykyään ole turvassa edes omassa kodissaan.

Siksi toivon, että myös Euroopan unioni katsoo sopivaksi omistaa yhden päivän tälle merkittävälle aiheelle, ja siksi olen myös jättänyt kirjallisen kannanoton, jossa kehoitetaan ottamaan käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmä, jonka avulla kunkin jäsenvaltion poliisivoimat voivat työskennellä organisoidusti ja vaihtaa nopeasti tietoja. Toivon, että tämän parlamentin enemmistö pitää tätä aloitetta myönteisenä.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, EU menetti viime viikolla loistavan tilaisuuden: tilaisuuden olla seuraavan 20 vuoden ajan maailman johtaja astrofysisessä tutkimuksessa. Euroopan eteläinen observatorio päätti kaikkea muuta kuin avointen raporttien perusteella, että Euroopan erittäin suuri kaukoputki sijoitetaan Chileen eikä Kanariansaarille.

Nyt on aika onnitella Chileä mutta myös miettiä, tekikö EU kaiken mahdollisen, jotta eurooppalainen laite, josta EU:n toimielin on päättänyt ja jossa on eurooppalaista rahoitusta investointeina yli miljardi euroa, olisi Amerikan sijasta sijoitettu Eurooppaan.

Euroopan parlamentti tuki yksimielisesti sen sijoittamista La Palmaan, ja olen siitä kiitollinen, mutta mitä neuvosto teki? Mitä puheenjohtajavaltio Espanja teki? Järjestikö se kokouksia observatorion kanssa? Järjestikö se kokouksia yhdenkään sellaisen jäsenvaltion kanssa, joka vastaa kaukoputken sijoituspaikasta päättämisestä? Tukiko se todella eurooppalaista tarjousta?

La Palman, Kanariansaarten ja muun EU:n eurooppalaiset odottavat tähän vastauksia. Tällä hetkellä he ovat vakuuttuneita siitä, että kaikkea sitä, mitä olisi voitu tehdä, ei tehty.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Olemme ehdottaneet päätöslauselmaa, jolla pyritään kieltämään syanidiin perustuvat tekniikat kaivoksissa, koska velvollisuutemme on toteuttaa kaikki turvallisuustoimenpiteet ihmisten ja ympäristön suojelemiseksi ympäristökatastrofeilta. Jos pystymme tekemään historiallisia sitoumuksia päästöjen leikkaamisesta ja johtamaan koko maailmaa ympäristönsuojelun osalta, miksi emme pysty tekemään peruselettä puhtaan ympäristön puolesta ja kieltämään tämän haitallisen käytännön Euroopan unionista?

Kymmenen vuotta sitten Romaniassa tapahtunutta Baia Maren onnettomuutta pidetään Tšernobylin onnettomuutta vastaavana, sillä se vaikuttaa kolmeen maahan ja tuhoaa sen vaikutusalueella olleiden jokien ekosysteemejä satojen kilometrien laajuudelta. Nyt, jälleen Romaniassa, aiotaan aloittaa uutta kaivostoimintaa Roşia Montanassa syanidiin perustuvaa tekniikkaa käyttämällä.

Siksi haluan tänään, enemmän kuin koskaan, kiittää teitä siitä, että äänestitte kaivostoiminnan syanidiin perustuvien tekniikoiden käyttöä vastaan. Euroopan unionin on autettava alueita, joihin se on vaikuttanut, kehittämään kestävästi hyödyntämällä niiden kaikkia mahdollisuuksia.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Äärimmäisen vaikea tilanne, jossa Kreikka on, puhumattakaan erittäin huolestuttavista tiedoista muista vakavissa vaikeuksissa olevista Euroopan unionin jäsenvaltioista, osoittaa meille, että talouskriisi ei ole mennyt menojaan ja että Euroopan unionin vanhemmissa jäsenvaltioissa aikaansaadusta edistyksestä huolimatta suuren epätasapainon riski on edelleen suuri.

Tilanteessa, jossa joidenkin maiden talousarviotulot vähenevät, on valitettavasti suuri houkutus nostaa veroja ja tulleja. Juuri näin tapahtuu nyt Romaniassa. Hallitus käsittelee tällä hetkellä kiinteän tuloverokannan ja

alv:n nostamista. On väärin ajatella, että verojen ja tullien äkillinen nosto tuo lisää rahaa talousarvioon. Sellaisten toimenpiteiden vaikutus on erittäin haitallinen taloudelle keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Euroopan unionin mielestä on valitettavasti vaikeaa kehittää yhteinen strategia talouskriisin torjumiseksi. Mielestäni niiden maiden, jotka ovat selvinneet kriisistä käyttämällä ennakkoivia ja kannustavia toimenpiteitä verojen korottamisen sijasta, ja niiden maiden, jotka ovat epätoivoissaan nostamassa veroja ja tulleja ja jotka siten uhkaavat upota vielä syvemmälle kriisiin, välillä tarvitaan kuitenkin parempaa viestintää ja yhteistyötä

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, rahoituskeinottelijoiden hyökkäykset euroalueen heikoimmassa asemassa oleviin ja riippuvaisimpiin talouksiin ovat pahenemassa. Sama rahoituspääoma, joka on saanut biljoonia euroja jäsenvaltioita, keinottelee nyt julkisen talouden haavoittuvuudella, joka johtuu näistä siirroista ja syrjäisten talouksien taloudellisesta riippuvuudesta. Tämä riippuvuus johtuu rahaja vaihtopolitiikasta, jota ajaa Euroopan keskuspankki, joka näennäisestä itsenäisyydestään huolimatta on suuren pääoman ja tärkeimpien eurooppalaisten mahtien palveluksessa, ja sitä pahentaa markkinoiden vapauttaminen ja kansainvälisen kaupan vapaa kilpailu.

Tämä tausta huomioon ottaen jäsenvaltiot ja Euroopan unioni ovat juuri tehneet sangen selväksi, mitä eurooppalainen yhteenkuuluvuus tarkoittaa: rahoituspääoman jatkuvan ryöstämisen lakaisemista maton alle ja, tarvittaessa, varkauden kustannusten siirtämistä työläisille ja tavallisille ihmisille todellisen yhteiskunnallisen terrorismin toimenpiteiden avulla. Työläisiä ja tavallisia ihmisiä ei voida kuitenkaan pakottaa tielle, jonka sanotaan olevan väistämätön mutta joka ei ole. Heidän taistelunsa kertoo siitä. Me täällä tervehdimme ihmisten rohkeutta ja päättäväisyyttä Kreikassa, Portugalissa ja monissa muissa maissa.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, näinä surullisina päivinä on nyt käynyt selväksi, että Kreikka pakotetaan toteuttamaan julmia säästötoimenpiteitä euron säilyttämiseksi. Se ei voi olla oikein. Sillä vain rangaistaan Kreikan tavallisia, ahkeria kansalaisia heidän poliittikkojensa tuhlailevaisuudesta ja noiden samojen poliittikkojen halusta tukea tuhoon tuomittua valuuttaliittoa.

Me Yhdistyneessä kuningaskunnassa muistamme, miten poistuimme syyskuussa 1992 valuuttakurssimekanismista tai, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan poliitikko Norman Tebbit sitä kutsui, ”ikuisen taantumien mekanismista”, jonka jäsenyys oli ollut Yhdistyneelle kuningaskunnalle tuhoisaa. Onnistuimme pakenemaan, koska Bundesbank kieltäytyi tukemasta puntia.

Kurittava rakkaus täyttää tehtävänsä. Niin kauan kuin Kreikka kuuluu euroalueeseen, sillä ei ole ulospääsytietä. Vapauttakaa kreikkalaiset euron kahleista. Antakaa IMF:n tehdä työnsä ja katsokaa, miten nopeasti Kreikka elpyy, kuten me Yhdistyneessä kuningaskunnassa valuuttakurssimekanismista poistumisemme jälkeen. Älkää pankki Kreikan kansaa maksamaan hintaa EU:n supervaltiota koskevasta saavuttamattomasta tavoitteesta!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua tänään lentoturvallisuudesta. Kyseinen aihe on mietityttänyt meitä paljon muutamana viime viikkona, ja se on vaikuttanut meihin kaikkiin.

Ihmishenki on taloudellisia voittoja tärkeämpi. Juuri siksi kannatan lentokieltoa, jos matkustajien turvallisuutta uhkaa ulkoinen vaara, esimerkiksi tuhkapilvi, koska olisi vastuutonta vaarantaa henkiä. Haluaisin muistuttaa teitä kahdesta läheltä piti -tilanteesta vuosina 1982 ja 1989, ja hävittäjästä, jonka lasista löydettiin tuhkapilven aiheuttamia säröjä.

Koelentoja on tehtävä, mutta arviointi vie aikaa. Asiantuntijoita on kuultu, mutta heidän vastauksensa eivät osoita selkeästi mihinkään tiettyyn suuntaan. Jäljellä on se tosiasia, että ihmishenget ovat arvokkaita eikä niitä pitäisi saattaa vaaraan ja että lentämiselle olisi kehitettävä tehokkaita ja kohtuuhintaisia vaihtoehtoja.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Minä katson, että EU:n elintarvikeketjun toiminnan parantamiseksi ja mahdollisimman suuren avoimuuden aikaansaamiseksi yhteisön tasolla tarvitaan yhtenäistä oikeudellista kehystä, jossa määritellään elintarvikkeiden toimittajien ja vähittäiskauppioiden välisissä kaupallisissa suhteissa käytetyt määräajat ja tehokkaammat tavat toimittajien suojelemiseksi kilpailunvastaisilta sopimuksilta ja käytännöiltä sekä maksutapa ja määräaika.

Minusta olisi myös hyödyllistä tiukentaa kilpailusääntöjen noudattamista ja varmistaa, että niihin sovelletaan yhtenäistä tulkintaa kaikissa jäsenvaltioissa. Toimittajien ja vähittäiskauppioiden välisten kaupallisten suhteiden nykytilan perusteella olen sitä mieltä, että kilpailuasetusten säännökset on arvioitava, koska sillä luodaan tasapaino Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan ja kilpailupolitiikan välille. Markkinoiden valvonta voisi sisältää tehokkaan avoimuuden hintojen asettamisen ja erityisesti kaupan katteen osalta.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme tässä salissa ottaneet monesti esiin puolalaisvähemmistön syrjinnän Liettuassa, jossa siellä asuvat puolalaiset eivät saa kirjoittaa sukunimiään alkuperäistä kirjoitusasua käyttämällä, puolaa opetuskielenä käyttäviä koululuokkia suljetaan ja neuvostoaikana takavarikoitua maata ei ole palautettu laillisille omistajilleen vain siksi, että he ovat puolalaisia.

Liettuan valtakunnallinen eettinen toimikunta rankaisi äskettäin Valdemar Tomaševskia, puolalaisvähemmistön johtajaa ja Euroopan parlamentin jäsentä siitä, että hän esitti – täällä, tässä salissa – puheenjohtaja Barrosole kysymyksen vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista. Nämä skandaalimaiset toimenpiteet yltyvät. Monta päivää sitten Liettuan kielivirasto antoi lisää suuria sakkoja Salcininkain paikallisviranomaisen johtajalle kaksikielisten kylttien käyttämisestä. Alueen väestöstä puolalaisia on 80 prosenttia.

Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin on korkea aika lopettaa nämä Liettuan hallituksen skandaalimaiset toimet. Ylpeilemme siitä, että ihmisoikeudet ovat unionin perusta. Se on heikko perusta, jos emme pysty valvomaan näitä oikeuksia jäsenvaltioissa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, miljoonat työläiset lakkoilevat ja osoittavat tänään mieltään Helleenisen työväen rintaman kanssa pääoman, Kreikan hallituksen, Euroopan unionin ja IMF:n säätämiä raakalaismaisia toimenpiteitä vastaan.

Kyseiset toimenpiteet eivät ole uusia eivätkä väliaikaisia. Ne ovat räikeä osoitus kapitalistisesta kehityksestä, joka vei meidät kriisiin. Niiden tarkoituksena on suojata Kreikan ja EU:n rahavallan voitot ja jatkaa Maastrichtin sopimuksen soveltamista. Ne on sisällytetty Lissabonin strategiaan ja EU 2020 -strategiaan, ja siksi ne johtavat umpikujaan.

Sanomme kuitenkin, että tämä ei ole yksisuuntainen tie ja että ratkaisu on olemassa. Ratkaisuna on työläisten liikkeen uudelleenmuodostaminen ja vaurauden tuottavien tarpeisiin perustuvan kehityksen tukeminen. Ratkaisuna on monopolien kansallistaminen ja vallan antaminen kansalle. Kreikan hallituksen provokaattorit tai kiristäjät eivät pysty pysäyttämään tätä liikettä, eivätkä sitä pysty pysäyttämään tappavat iskut, jotka tänään tehtiin Ateenassa ja jotka ovat järkyttäneet meitä kaikkia.

Uskomme, että Kreikan kansa voittaa taistelunsa.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, muutama tunti sitten olisin sanonut, että huolimatta kulttuurisymbolien mauttomasta vääristelystä ja huolimatta artikkeleista, joiden puolueettomuus oli epäselvä ja joissa viitattiin vanhentuneisiin stereotyyppioihin, ja vaikka neuvosto ei käsitellyt Kreikan talouskriisiä tärkeänä eurooppalaisena kysymyksenä ja komissio ei käyttänyt sitä EU:n yhteenkuuluvuuden törmäyskokeena, Kreikan kansa oli valmis tukemaan uutta sosialistista hallitustaan sen kamppailussa taloudellisen ja yhteiskunnallisen elpymisen puolesta.

Nyt, Ateenassa muutaman viime tunnin aikana tapahtuneiden surullisten tapahtumien perusteella, tapahtumien, jossa kuoli kolme ihmistä ankarien taloudellisten toimenpiteiden aiheuttaman väkivallan takia, muistan Poul Nyrup Rasmussenin äskettäiset sanat: Kreikan valtion velan arvon alentaminen roskaluokkaan on välttelypolitiikkaa. Mielestäni Euroopan parlamentin jäsenten on ehdottoman kiireellisesti vahvistettava kamppailuaan yhteenkuuluvuuden puolesta.

Toivon, että se, mitä Kreikassa tapahtui vain muutama tunti sitten, ei ole tarttuvaa, ja toivon, että tämä voi sitä vastoin olla alku yksimieliselle ponnistukselle muodostaa eurooppalainen identiteetti yhteenkuuluvuuden ja kumppanuuden avulla.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, muutama päivä sitten oli 120. vuosipäivä toukokuun 1. päivän viettämiselle työläisten kansainvälisenä juhlapäivänä.

Ne ovat olleet 120 vuotta työläisten päättämätöntä, ankaraa ja sankarillista maailmalajista taistelua heidän oikeuksiensa puolesta ja työvoiman vapauttamisen puolesta, sellaisen yhteiskunnan puolesta, jossa työ, joka on lopultakin vapaa hyväksikäytöstä, on ihmisen luovien kykyjen täysimääräistä toteutumista. Ne ovat olleet 120 vuotta loistavaa edistystä, tuskallisia takaiskuja ja työläisten sinnikästä vastarintaa. Toukokuun 1. päivä ja sen yleismaailmalliset tunnussanat kehitettiin historiallisesti erittäin väkivaltaisesta sorrosta ja lukemattomien taistelujen, uhrausten ja menetettyjen henkien kustannuksella. Sitä lujitettiin jokaisella ihmisten vapaustaistelussa ottamalla askelella, ja se on kärsinyt ja kärsii edelleen takaiskuista joka kerran, kun historian olosuhteet antavat suurpääomalle mahdollisuuden käydä vastaiskuun. Se tapahtuu tällä hetkellä Euroopan unionissa ja se voidaan nähdä Kreikassa, Portugalissa ja niin monessa muussa maassa.

Nämä taistelut on otettava huomioon, ja hyväksikäytön paheneminen on pysäytettävä. On aika kunnioittaa työtä tekevien ja vaurautta luovien arvokkuutta.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää parlamentin huomioon erittäin kiireelliseen asiaan. Nuori irlantilainen ja EU:n kansalainen Michael Dwyer ammuttiin kuoliaaksi Boliviassa vähän yli vuosi sitten. Monet tarkkailijat uskovat, että hänet murhattiin. Michaelin perheellä, joka on kanssamme tässä salissa tänä iltana, ei ole tähän mennessä vastauksia siihen, miten ja miksi hän kuoli.

Ainoiden annettujen virallisten tietojen mukaan hän kuoli, koska oli mukana oletetussa salajuonessa Bolivian presidentin murhaamiseksi. Se ei oikein kuulu rakastavasta, huolehtivasta ja epäpoliittisesta perheestä tulevan luonteeseen. Todellinen kysymys tässä kuitenkin on se, että Bolivian viranomaisilta tulevaan tietoon on mahdotonta luottaa. Heidän versionsa tapahtumista ovat keskenään ristiriitaisia, olivatpa sitten kyseessä rikostekniset todisteet, ballistiset todisteet tai jopa heidän esittämänsä väitteet.

Kehotan siksi tätä parlamenttia ja EU:n uutta ulkopoliitiikan korkeaa edustajaa, Catherine Ashtonia, tukemaan Irlannin hallituksen ponnistuksia, jotta asiasta tehdään välittömästi riippumaton tutkimus. Teen tämän Irlannin kaikkien puolueiden Euroopan parlamentin jäsenten tukemana, ja he kirjoittavat lähitulevaisuudessa hänelle.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Minun on kiinnitettävä huomionne ongelmaan kotimaassani. Bulgariaa hallitsee epäpätevä mutta populistinen hallitus, joka käyttää 1930-luvulle ominaisia menetelmiä.

Tästä kertoo se, että tällä hetkellä suosituimmat poliitikot ovat sisäasiainministeri, jonka jälkeen tulee kyseisen ministeriön entinen valtiosihteeri, joka nyt on pääministeri. Satoja opposition edustajia irtisanottiin ennen vaaleja poliittisista syistä. Päätiedotusvälineitä on painostettu. Poliitikkoja pidätetään raakalaismaisella ja räikeällä tavalla tai esitetään naurettavia syytöksiä.

Syyttäjät pitävät julkisesti pilkkanaan syyttömysolettamaa, ja ministerit painostavat tuomioistuimia ja julistavat tuomioita televisiosta. Uuden lain nojalla rangaistuksia voidaan antaa pelkästään puhelimen kuuntelusta saadun tiedon ja nimettömän todistajan antamien todisteiden perusteella. Poikkeustuomioistuimen, jota virallisesti kutsutaan ”erityistuomioistuimeksi”, perustamiseksi tehdään järjestelyjä. Pelko leviää.

Bulgariaa on vuosien ajan vaadittu ponnistelemaan enemmän rikosten torjunnassa. Tällä hetkellä ponnistellaan, mutta rikosten torjunta leviää demokratian vastaiseen taisteluun. Euroopan parlamentti suhtautuu herkästi demokratian, vapauden ja ihmisoikeuksien rikkomiseen koko maailmassa. Sen on vain oltava yhtä herkkä, kun tällaista tapahtuu jäsenvaltioissa.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, rahoituskriisi, työttömyys ja valtion kasvava talousarvion vaje ja velka ovat Euroopan kansojen suurimmat haasteet tällä hetkellä. Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomiota korruptioon, joka on ominaista Keski-Euroopan maille, mutta Unkarissa se on erityisen vakavaa, ja se on pahentanut kriisiä lisää ja saanut maamme vielä suurempiin velkoihin sen ottamien ylimääräisten lainojen takia. Tehtävänsä jättävä Unkarin sosialistinen hallitus sai Unkarin talouden kestävämmään tilanteeseen, koska mikään investointi tai valtion sopimus ei ollut vapaa korruptiosta, olipa kyse moottoriteistä, siltojen korjaamisista, pysäköinnistä, terveydenhuollosta, kotimaisesta rahoituksesta tai EU:n tarjouspyynnöistä. Jobbik kehottaa juuri valittua Unkarin hallitusta antamaan ja panemaan täytäntöön ankaran korruption vastaisen lainsäädännön ja, kriisin takia, kehotamme kaikkia EU:n jäsenvaltioita tekemään samoin. Jobbik katsoo, että korruptio on mahdollista poistaa poliittisesta elämästä.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Eurooppa juhlii 8. toukokuuta natsismista saavutettua voittoa. Minulla on, hyvät kollegat, kuitenkin joitakin epämiellyttäviä uutisia. Tänä vuonna Latviassa, 16. marraskuuta, viranomaisten hiljaisella suostumuksella, Waffen SS -veteraanit marssivat lippuineen Riassa Latvian SS-legioonan perustamispäivän kunniaksi. Me oppositiossa emme ole 20 vuoden ajan voineet tehdä sille mitään. Euroopan valtioiden johtajat teeskentelevät, että mitään ei tapahdu. SS:n rangaistuspataljoonat tuhosivat Latviassa 130 kylää ja tappoivat yli 150 000 ihmistä Latviassa, Valko-Venäjällä, Puolassa ja Venäjällä. Nyt heitä kuitenkin muistellaan Latviassa sankareina. Tämä Euroopan unionin jäsenvaltioiden pelokas hiljaisuus on rikos niitä miljoonia ihmisiä vastaan, jotka saivat surmansa toisen maailmansodan aikana. Tämä on erittäin tärkeää. Kiitos.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, historia on osoittanut meille, että kriisit voivat saada aikaan edistystä. Paineen alla voi syntyä uusia ajatuksia, jotka luovat innovatiivisia mekanismeja, joilla saadaan aikaan kehitystä ja vältetään kriisiin johtaneita virheitä.

Haluaisin korostaa kahta sellaista ajatusta, joista voisi olla tuloksena tarkoituksenmukaisia välineitä. Jos haluamme EU:n pysyvän merkityksellisenä maailmanlaajuisena toimijana, olisi luotava Euroopan valuuttarahasto ja Euroopan luottoluokituslaitos. Huolimatta siitä, että tarvitaan huomattavia institutionaalisia ponnistuksia, kyseinen toimi kannattaa kuitenkin toteuttaa pitkän aikavälin etumme takia. Voimme kaikki lyödä vetoa sen puolesta, että tulevaisuus tuo uusia kriisejä.

Euroopan sosiaalinen markkinatalous ja yhteinen valuutta ovat maailmantalouden ja maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kulmakiviä. "Euroopan IMF:n" perustamisella voitaisiin vahvistaa vakaus- ja kasvusopimusta, ja Euroopan luottoluokituslaitos tekisi arviointinsa Euroopan talouksien todellisen ymmärtämisen perusteella. Molemmista ajatuksista pitäisi keskustella vakavasti, ja minun mielestäni myönteinen päätös olisi viisas.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Olemme viime aikoina todistaneet hälyttävää äärioikeiston nousua ja entistä jyrkempien ulkomaalaisvastaisten ja rasististen asenteiden omaksumista. Alueelliset vaalit Italiassa ja Ranskassa sekä parlamenttivaalit Unkarissa ovat vahvistaneet, että vaarallista kansallismielistä, Euroopan vastaista ja aggressiivista joko kansallisiin vähemmistöihin tai naapurivaltioihin kohdistettua viestiä levittävien ääriliikkeiden suosio kasvaa. Sitä emme halunneet yhdentyneeltä Euroopalta, enkä myöskään usko, että se on ratkaisu sen kansalaisten ongelmiin.

Haluan ilmaista huoleni itäeurooppalaisista ja erityisesti romanialaisista ulkomaisissa tiedotusvälineissä levitetystä vihamielisistä viesteistä, jotka ovat nyt jo saavuttaneet ääriliikkeiden retoriikan muodon. Ranskan televisiossa loukataan romanialaisia yleisesti, ja Espanjan kansanpuolueen ehdokas edisti vaalikampanjaansa Barcelonan kunnallisvaalien aikana tunnuslauseella "Emme halua romanialaisia".

Haluan käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni esittääkseni vetoomuksen kaikille Euroopan parlamentin vastuullisille poliittisille ryhmille, että ne yhdistäisivät voimansa ja puuttuisivat tähän vaaralliseen ilmiöön Euroopan unionissa.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Aivan ensiksi haluaisin ilmaista surunvalitteluni Ateenan tämän päivän iskujen uhrien omaisille.

Sitten palaan ilmastonmuutosta koskevaan aiheeseen. Cochabambassa Boliviassa kokoontuneet maailman kansojen 35 000 edustajaa eivät kierrelleet ja kaarrelleet. He haluavat meidän sitoutuvan Meksikon konferenssissa oikeudellisesti sitoviin päästöjemme vähennyksiin. He ovat oikeassa. Emme voi enää lykätä tätä päätöstä.

Euroopan unionin on välittömästi ja virallisesti sitouduttava 30 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Se muuttaa dynamiikkaa neuvotteluissa, jotka, se on totta, ovat jumiutuneet, ja vaarana on, että päästövähennyksiä koskevaa päätöstä lykätään Meksikon jälkeiseksi ajaksi ilman tarkkaa päivämäärää tai tarkkaa aikataulua.

Voimme myös tehdä enemmän parlamentissa. On jo sovittu, että Euroopan parlamentin hiilijalanjälkeä pienennetään 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Meidän on annettava jäsenvaltioille esimerkki pienentämällä hiilijalanjälkeämme 50 prosenttia.

Me kaikki tiedämme, että päivittäisessä työpaikassamme on suuret mahdollisuudet energiansäästöihin ja ympäristöjalanjälkemme pienentämiseen, ja me voimme ja meidän pitää tehdä se.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on tänään myöntänyt komissiolle vastuuvapauden vuodelta 2008, ja se on hyvä asia. Sääntöjenvastaisuuden taso EU:n maksamissa varoissa ei ole koskaan ollut niin alhainen kuin tänä vuonna.

Kolmen viime vuoden aikana on ollut mahdollista puolittaa alat, joilla sääntöjenvastaisuuden taso oli yli viisi prosenttia ja siten yli sallitun rajan. Pelkästään koheesion alalla on paljon toivomisen varaa. Erityisesti tällä alalla on ponnistettava enemmän tulevaisuudessa. Erityisesti on korostettavamaatalouden ja luonnonvarojen alaa. Sääntöjenvastaisuuden taso tällä alalla oli alle kaksi prosenttia, ja siksi se oli hyvin selkeästi vihreä alue. Seuranta- ja valvontajärjestelmät ovat tehokkaita.

Näissä puitteissa haluaisin kuitenkin myös mainita Turkin liittymistä valmistelevan tuen, johon vastuuvapautta koskevassa mietinnössä viitattiin. Turkille osoitettujen varojen lisääminen on erittäin kyseenalaista, koska mitattavissa olevia perusteita ei ole. Ei voida hyväksyä, että EU:n varoja annetaan kolmansille maille ilman vahvistettuja mittareita. Maksujen ja niiden käytön suora valvonta on olennaisen tärkeää. Vain siten tuella voi todella olla toivottu vaikutus.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Euroopan ihmisoikeussopimuksen 11 artiklalla määritellään oikeus liittyä ammattiyhdistykseen ihmisoikeudeksi. Suoraan ristiriidassa tämän säännöksen kanssa Unkarin sotilastuomioistuin antoi viime viikolla ankaran rangaistuksen Judit Szimalle, kymmentä tuhatta poliisia edustavan liiton johtajalle, toiminnasta, joka sekä maallikon näkökulmasta että asianajajan ammatillisesta näkökulmasta oli yksinomaan työntekijöiden oikeuksien puolustamista ja ammattiliiton toiminnan ajamista. Korostan, että tämä ei tapahtunut missään jonkinlaisessa kolmannen maailman banaanasavallassa vaan Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Puhumme parlamentissa ja eri valiokunnissa jatkuvasti siitä, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon nojalla Euroopan unionin sitoutuminen ihmisoikeuksiin on vahvistunut ja että oikeuksien puolustamisesta on tullut tehokkaampaa. Pyydän, että Judit Sziman tapauksesta tehdään koetapaus, tapaustutkimus, ja meidän kaikkien pitäisi seurata tarkkaavaisesti, miten, Euroopan ihmisoikeuslainsäädännön valvomisen ansiosta, tämän rohkean naisen maine voidaan puhdistaa ja antaa hänelle takaisin hänen menettämänsä arvokkuus ja toimeentulo.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, Puolassa kukoistaa naamioitu muoto ihmiskaupasta. Niin tapahtuu markkinoiden liberaalin ja epähumanin lain ehdottoman ensisijaisuuden takia. Viime vuosina monia valtion omistamille yhtiöille kuuluvia asuntoja ja kokonaisia asuintaloja on myyty yhdessä niiden vuokralaisten kanssa osana entisen Puolan kansantasavallan omaisuuden yksityistämistä.

Vuokralaiset ovat useimmiten iäkkäitä ihmisiä, usein myös sairaita, joille ei ole annettu mahdollisuutta etuosto-oikeuteen. Räjähdyksmäisesti nousevien vuokrien paineessa he joutuvat velkoihin ja usein heidät hädätetään. Perusihmisoikeuksia rikotaan. Tarvitaan asianmukaisia oikeudellisia välineitä ja täytäntöönpanovälineitä, joiden avulla EU:n jäsenvaltioiden viranomaiset voivat toimia tehokkaasti varmistaakseen aiemmin valtion omistamille yhtiöille kuuluneiden yksityistettyjen asuntojen vuokralaisten suojelun. Tarvitaan myös välitöntä apua julkisista varoista epähumanin yksityistämisen uhrien auttamiseksi.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Käytän puheenvuoron paljastaakseni epäoikeudenmukaisuuden.

Hyvät kollegat, alkäämme pettääkö itseämme ajatellen, että tavalliset kreikkalaiset olisivat täysin syyttömiä siihen, mitä Kreikassa tapahtui. Syy siihen, mitä maassa tapahtui ja mikä edisti rahoituskriisiä, on 14:n, 15:n ja 16:n kuukauden palkka sekä eläkkeet ja etuoikeudet, joita ei ole missään muualla Euroopan unionissa ja joissa niistä ei edes tiedetä.

Kreikka on valehdellut Euroopan keskuspankille viimeiset kymmenen vuotta taloutensa tilasta. Nyt, juuri tässä vaiheessa, EU:n johtajat ovat kuitenkin päättäneet antaa Kreikalle 110 miljardia palkkioksi kaikista näistä valheista ja tästä petoksesta. Samalla maita, jotka ovat hoitaneet talouttaan esimerkiksi, kuten Bulgaria ja Viro, rangaistaan tapahtuneesta kriisistä, joka johtaa mitä todennäköisimmin siihen, että niiden liittymistä euroalueeseen lykätään.

Tämä on kaksinaismoralismin soveltamista, joka ei ole euroalueen eikä Euroopan unionin arvoista. On oikeudenmukaista, että syyllistä rangaistaan, ja euroalueen johtajien on pyydettävä Kreikkaa lähtemään alueesta.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

23. Moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetus (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

- Malcolm Harbourin, Andreas Schwabin, Evelyne Gebhardtin, Cristian Silviu Buşoin, Adam Bielanin, Heide Rühlen ja Kyriacos Triantaphyllidesin, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä kuluttajien etujen varmistamisesta moottoriajoneuvoalan kilpailusäännöissä sisämarkkinoilla (O-0044/201 – B7-0209/2010); ja

- Sharon Bowlesin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta kirjallisesta kysymyksestä moottoriajoneuvoja koskevasta ryhmäpoikkeusasetuksesta (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, laatijan sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, talous- ja raha-asioiden valiokunta on esittänyt tämän kysymyksen, koska se on seurannut kiinnostuneena moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetuksen tarkistamista, ja joitakin asioita on käsiteltävä huolellisesti.

Kuten tiedätte, ryhmäpoikkeusasetukset ovat hyvin tärkeitä välineitä yritysryhmisyydelle. Tämä asetus annettiin vuonna 2002. Siihen aikaan komissio katsoi, että EU:n automarkkinoilla oli oligopolistinen tilanne, koska EU:n kuuden suurimman valmistajan yhteinen markkinaosuus oli 75 prosenttia. Tämän takia komissio katsoo, että moottoriajoneuvoalaan ei pitäisi soveltaa yleistä alakohtaista ryhmäpoikkeusasetusta, ja siksi se antoi erityisen asetuksen.

Asetuksen voimassaolo päättyy 31. toukokuuta 2010. Komissio katsoo nyt, että uusien ajoneuvojen myyntimarkkinat ovat erittäin kilpailukykyiset ja että keskittymistaso on vähentynyt. Tämän arvioinnin seurauksena komissio ehdottaa, että uusien autojen ja hyötyajoneuvojen myynnin osalta ei enää tarvita erityistä ryhmäpoikkeusta. Se ehdottaa erityisen ryhmäpoikkeusasetuksen antamista vain korjaus- ja huoltopalvelujen osalta sekä varaosien toimituksen osalta.

Parlamentti on huolissaan tästä uudistuksesta. Kuten tiedätte, EU:ssa on tällä hetkellä poikkeuksellinen rahoitus- ja talouskriisi ja työttömyysluvut ovat korkeat. EU:n autoteollisuus on EU:n talouden keskeinen ala, sillä se edistää työllisyyttä, innovaatiota ja koko talouden kilpailukykyä. Mielestämme on välttämätöntä laatia yleiset edellytykset sille, että tästä alasta tulee kestävä ja että se voi pysyä taloudellisesti tehokkaana ja vihreänä.

On myös varmistettava, että näiden markkinoiden pienet ja keskisuuret toimijat saavat suotuisat edellytykset. Emme voi unohtaa pk-yritysten merkitystä työpaikkojen tarjoajina ja lähellä sijaitsevana toimittajina. Monet moottoriajoneuvojen välittäjät ja korjausyritykset ovat kuitenkin ilmaisseet vakavia huolia uusista sääntelypuutteista ja väittäneet, että se heikentäisi entisestään valmistajien ja autoteollisuuden arvoketjujen muiden toimijoiden välistä voimatasapainoa.

Siksi, arvoisa komission jäsen Almunia, talous- ja raha-asioiden valiokunta haluaisi kysyä teiltä seuraavaa. Ensiksi: mitkä markkina-analyysin tulokset saivat komission päättämään, että ensimarkkinoilla toimii nykyisin kilpailu kun taas jälkimarkkinoilla on edelleen ongelmia?

Toiseksi, miten komissio arvioi vallan tasapainoa autojen valmistajien ja autonmyyjien välillä nykyisen moottoriajoneuvoja koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen ja uuden ehdotetun lainsäädäntökehyksen mukaisesti? Onko toimijoilla yksinomainen vai kollektiivinen hallitseva markkina-asema?

Kolmanneksi, kuinka komissio aikoo valvoa markkinavoimien kehittymistä ensimarkkinoilla ja jälkimarkkinoilla? Mihin toimiin komissio aikoo kannustaa, jos näyttää siltä, että etenkin ensimarkkinoiden kilpailuedellytykset ovat huonontuneet merkittävästi?

Neljänneksi, millaisia vaikutuksia uudesta lainsäädäntökehyksestä odotetaan koituvan kuluttajille etenkin hintojen ja tarjottujen ehtojen suhteen?

Viidenneksi, mitä sidosryhmiltä etenkin kuulemisten aikana saatuja havaintoja komissio aikoo sisällyttää lopulliseen lainsäädäntökehykseen?

Lopuksi, onko komissio samaa mieltä siitä, että jakelua koskevaan lainsäädäntöön olisi ehdotettava yhdenmukaistamista esimerkiksi tarkistamalla esimerkiksi itsenäisiä kauppaedustajia koskevaa direktiiviä, jotta kaikki myyjät voisivat nauttia yhdenvertaisesta sopimussuojasta jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa?

Malcolm Harbour, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, olen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta erittäin iloinen voidessani olla täällä tänä iltana esittämässä näkökulmamme kysymyksen ja haluan erityisesti kiittää talous- ja raha-asioiden valiokunnan kollegoitamme, joilla tietysti on johtoasema kilpailuasioissa, tiivistä yhteistyöstä kanssamme, koska tämä on selkeästi sellainen kilpailupolitiikan osa, johon liittyy myös kuluttajia koskevia perustavanlaatuisia osia, ja olemme omasta puolestamme varmistaneet, että jotkin noista kuluttajaa koskevista asioista ovat erittäin hyvin edustettuina.

Aivan ensiksi, mielestäni myynti-, huolto- ja korjausmarkkinoihin liittyvät osat komission ehdotuksessa vastaavat erittäin hyvin kuluttajien etuja, jotka olemme ottaneet esiin valiokunnassamme – ei erityisesti kilpailun pääosastoon liittyviä kysymyksiä vaan esimerkiksi aloilla, jotka liittyvät huoltoon ja korjausta koskevaan tietoon, jonka osalta teimme työtä esimerkiksi ympäristövaliokunnan kanssa moottoriajoneuvojen ympäristönormeihin liittyviä teknisiä tietoja koskevien säännösten osalta. Mielestäni nuo osat, joita on vahvistettu uudessa ehdotuksessa, ovat erittäin myönteisiä riippumattomien korjaamojen välisen kilpailun ja laadultaan vastaavien varaosien saatavuuden säilyttämiseksi markkinoilla: näiden markkinoiden avaaminen on hyvin myönteistä.

Mielestäni yksi varaus, joka meidän on saatettava tietoonne ja joka sisältyy päätöslauselmaan, josta äänestämme huomenna, koskee tiedon saatavuutta. Emme ole vakuuttuneita – saatatte haluta vakuuttaa meidät, mutta emme ole vakuuttuneita – siitä, että julkaisemanne suuntaviivat ovat välttämättä tarpeeksi vahvoja tai täytöntöönpanokelpoisia, jotta voidaan varmistaa näiden teknisten tietojen saatavuus erityisesti siksi, että autojen valmistajat voivat saattaa kyseiset tiedot saataville sähköisesti, mikä ei saata ilman asianmukaisia ohjelmistoja ja hakuvalmiuksia olla niin arvokasta huoltokorjaamoille kuin odottaissimme sen olevan.

Sen sanottuani totean, että en halua käsitellä myyntikysymystä, jota olemme juuri kuulleet talous- ja raha-asoiden valiokunnan varapuheenjohtajan kaunopuheisesti käsittelevän. Luulen, että myynnin osalta olemme paljon vähemmän vakuuttuneita siitä, että komissio on todella ottanut kuluttajien huolenaiheet huomioon. Talous- ja raha-asoiden valiokunta järjesti erittäin tärkeän kuulemisen, jossa kuulimme sekä välittäjien että kuluttajien edustajia heidän erittäin todellisista huolistaan siitä, että myyntimarkkinoiden kilpailun varmistamiseksi käyttöön otetut suojalausekkeet, jotka otettiin selkeästi käyttöön vuonna 2002 – monet niistä, minun on sanottava, vastauksena tämän parlamentin esittämiin huoliin – on yksinkertaisesti pyyhitty pois sillä, mikä meistä näyttää olevan hieman liiallista intoa teidän puoleltanne yksinkertaistaa asioita ja helpottaa omasta puolestanne, hallintona, elämää sen käsittelyn osalta.

Siinä saattaa olla ongelmia, mutta väittäisin teille – ja pyytäisin teitä tarkastelemaan todisteita, jotka meille annettiin kuulemisessamme – että välittäjät ja kuluttajat ovat todella vakavasti huolissaan autoalan jakelun saattamisesta suoraan yleisen ryhmävapautuksen soveltamisalaan. Vuonna 2002 – ei niin kauan sitten autoalan jakelukaaressa – laadittiin selkeät suojalausekkeet riippumattomien välittäjien ja valmistajien välisen voimatasapainon käsittelemiseksi. Luulen, että välittäjät sanoisivat, että se toimi itse asiassa sangen hyvin tuohon aikaan. Tosiaankin, jos katsotaan, mitä myyntipaikalla tapahtuu, heistä tuntuisi, että niin todellakin on.

Ehkä voisin myös muistuttaa teille, arvoisa komission jäsen, koska luulen, ettette ollut täällä silloin, että autojen valmistajat lobbasivat paljon sen puolesta, että nämä säännökset ovat liiallisia, mutta välittäjät kannattivat niitä. Mitä meillä nyt on? Meillä on välittäjät, jotka sanovat meille: nämä säännökset ovat liian heikkoja, ja valmistajat, jotka sanovat: me pidämme niistä hyvin paljon.

Mielestäni teidän on tarkasteltava tätä. En sano, että meidän pitäisi pysäyttää prosessi – luulen, että se on nyt asianmukainen, koska olemme vain muutaman päivän päässä näiden täytöntöönpanemisesta – mutta huomenna sanomme teille päätöslauselmassa näin: olkaa hyvä ja tarkastelkaa ajanmukaisia tilastoja, tarkastelkaa tietoja. Sanoisin myös, että komission jäsen Barnier aikoo komissiossa laatia kertomuksen vähittäisalan toimitusketjun kilpailusta. Autoteollisuuden pitäisi olla osa sitä, ja teidän on käsiteltävä sitä, koska komissiolta tarvitaan johdonmukaista politiikkaa.

Toiseksi, asiakirjoissa, jotka olen saanut nähdäkseni yksiköstänne, sanotaan: katsotteko, että tämä on valmistautumista vihreiden autojen, sähköajoneuvojen ja vähäpäästöisten ajoneuvojen uuteen sukupolveen? Analyysissänne ei ole mitään, jossa puututtaisiin mihinkään siitä.

Meillä on nyt komission jäsenen Tajanin asiakirja. Voinko pyytää teitä, seuraavan vuoden aikana, katsomaan komission jäsenen Tajanin asiakirjaa, katsomaan komission jäsenen Barnierin asiakirjaa ja takaamaan meille, että niin toimiminen on asianmukaista? Luulen, että jos teette niin, palautatte tähän hieman uskottavuutta, koska uskon, että emme edelleenkään ole vakuuttuneita siitä, mitä aiotte tehdä.

Joaquín Almunia, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, nykyisen moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetuksen voimassaolo päättyy tämän vuoden kesäkuun 1. päivänä, ja meidän on annettava uusi asetus ennen tuota päivämäärää. Komission jäsenten collegio on ottanut tämän asian 26. toukokuuta pidettävän kokouksemme esityslistalle.

Ehdotus, jota nyt käsitellään yksiköissämme ja muutaman päivän päästä kabineteissamme – joissa sitä valmistellaan collegion käsittelyä varten – on tulosta alan perusteellisesta analysoinnista. Julkinen kuulemisprosessi alkoi kesäkuussa 2006. Kolme ja puoli vuotta myöhemmin, viime vuoden joulukuussa, komissio julkaisi luonnoksen ryhmäpoikkeuksesta ja suuntaviivoista. Koko tämän prosessin ajan sidosryhmät, Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot ovat kaikki olleet tiiviisti mukana, ja monia väitteitä on otettu huomioon. Monia keskusteluja ja seminaareja on myös järjestetty ja aloitteita tehty, myös täällä parlamentissa. Viimeisin järjestettiin tämän vuoden huhtikuun 12. päivä ECON-valiokunnassa. Mitkä olivat tämän pitkän kuulemisprosessin tärkeimmät päätelmät?

Saimme ensinnäkin tietää jotakin myönteistä: että EU:n kuluttajat hyötyvät ankarasta kilpailusta autonmyyntimarkkinoilla. Vuotuisissa auton hintoja koskevissa kertomuksissamme olemme raportoineet noin 25 valmistajan 80 automallista – ja hinnat eivät ole ainoa tekijä, joka kertoo meille, että kilpailu on tervettä. Valinnanvaraa on myös enemmän kuin kymmenen vuotta sitten, koska jokaisesta autosta on saatavilla useampia merkkejä. Näissä olosuhteissa olisi vaikeaa väittää, että millään autonvalmistajalla voisi olla hallitseva asema, yksin tai yhdessä.

Nykyiset järjestelmät sisältävät alakohtaisia sääntöjä, jotka olivat aikoinaan (vuonna 2002) järkeviä, kun ajoneuvoalalla odotettiin vakauttamisen aaltoa. Vakauttamisjaksosta ei tullut totta, ja sen sijaan meillä on tällä hetkellä hyvin kilpailukykyiset markkinat. Sallimalla enemmän joustavuutta ajoneuvojen jakelussa ehdotetuilla muutoksilla palautetaan valmistajien kannustimet autojen myynnin kustannusten vähentämiseksi. Haluaisin muistuttaa, että jakelukustannukset muodostavat keskimäärin jopa 30 prosenttia uuden auton hinnasta. Kyseisiä kustannuksia vähentämällä valmistajat parantavat kilpailuasemaansa, josta seuraa hyötyjä kuluttajille.

Olen täysin tietoinen siitä, että ehdotetuista muutoksista tunnetaan jonkin verran huolta eri merkkien myynnin ja välittäjien sopimusperusteisen suojan osalta, ja te molemmat olette maininneet nämä huolet. Haluaisin korostaa, että eri merkkien myyntiä tapahtuu – ja tapahtuu jatkossakin – jos markkinoiden todellisuus edellyttää sitä. Näin on niissä maissa, joissa on hyvin suuria välittäjiä, joilla on valmiudet jakaa useita merkkejä – esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa – ja niin on myös harvaan asutuilla alueilla, joilla välittäjien on taloudellisesti järkevää myydä eri merkkejä samasta paikasta.

Se oli todellisuutta ennen kuin nykyinen ryhmäpoikkeus hyväksyttiin vuonna 2002, ja se on edelleen todellisuutta kahdeksan vuotta myöhemmin, mutta silloin, kuten nytkin, yhden merkin myynti oli yleisin jakelumalli. Olemme huomanneet, että autonvalmistajat ovat turvautuneet koko ajan enemmän muihin jakelumuotoihin, mukaan luettuna valmistajan omistamat myyntipisteet.

Jakelun kehittyminen esimerkiksi Saksassa on tälle suuntaukselle ominaista, kun 67 prosenttia autoista myydään välittäjäverkostojen kautta verrattuna 90 prosenttiin ennen kuin asetus tuli voimaan vuonna 2002. Olemme kuitenkin vastanneet kuulemisten aikana ilmaistuihin huoliin, mukaan luettuna täällä parlamentissa järjestetyt kuulemiset, ja eri merkkejä välittävien osalta on otettu käyttöön monia suojalausekkeita.

Haluaisin myös korostaa, että ehdotamme siirtymävaihetta, jolloin nykyinen asetus on voimassa vuoden 2013 loppuun jakelumarkkinoiden osalta, jotta eri merkkeihin investoineilla välittäjillä on riittävästi aikaa kuolettaa investointinsa.

Syy sille, miksi ehdotamme niiden lausekkeiden poistamista, joilla välittäjille myönnetään sopimusperusteinen suoja, on yksinkertaisesti se, että kilpailulainsäädäntö ei ole asianmukainen väline sopimusosapuolten välisen mahdollisen epätasapainon käsittelemiseen. Nämä kysymykset, kuten keskusteltiin, kun laadimme asetusta (EY) N:o 1/2003, kuuluvat kauppaoikeuden alaan.

Automarkkinoiden kaltaisilla kilpailukykyisillä markkinoilla kilpailulainsäädännöllä ei pitäisi puuttua eri sopimusosapuolten väliseen voimatasapainoon. Niin tekeminen olisi tungettelevaa. Meidän on toimittava oikeasuhteisesti, kun puutumme markkinoiden toimintaan.

Kuulemisprosessissa saimme selville myös muita, ehkä vähemmän myönteisiä asioita: toisin kuin autojen hinnat korjaustyön keskimääräinen hinta on itse asiassa noussut viime vuosien aikana. Korjaus ja huolto ovat kuluttajille hyvin tärkeitä: ei vain turvallisuuden ja luotettavuuden takia, vaan myös siksi, että korjauslaskut ovat 40 prosenttia auton omistamisen kokonaiskustannuksista. Valitettavasti riippumattomien korjaamojen valmiuksia kilpailla valtuutettujen korjaamojen kanssa haittaavat edelleen monet rajoitukset, mukaan luettuna varaosien ja teknisten tietojen rajallinen saatavuus. Uudistuksellamme pyritään siksi antamaan riippumattomille korjaamoille parempi pääsy varaosiin ja teknisiin tietoihin ja estämään se, että ne suljetaan markkinoilta muilla, uudemmilla käytännöillä. Se johtaa laadukkaampiin korjauspalveluihin ja alempiin hintoihin.

Lopuksi, uskon lujasti, että uudet puitteet ovat kuluttajille entistä suotuisammat. Ensisijainen tavoitteemme on lisätä kilpailua jälkimarkkinoilla – korjaus ja huolto – joilla sitä on vähiten? Vaikka ajoneuvojen valmistajien kaupallinen asema saattaa olla vahva välittäjiin verrattuna, ne taistelevat raivokkaasti toistensa kanssa, ja siksi nyt ei tarvita poikkeusta, tällaisia sopimuksia koskevan kilpailun säilyttämiseksi, alakohtaisia sopimuksia koskevasta ryhmäpoikkeusasetuksesta, jonka komissio antoi äskettäin ja joka myös tulee voimaan tämän kuukauden lopussa. Todellakin, komissio ja erityisesti minun yksikköni, kilpailun pääosasto, valvovat alaa

hyvin huolellisesti, eikä pitäisi olla epäilystäkään komission päättäväisyydestä valvoa kilpailusääntöjä ja ryhtyä tarvittaviin toimiin, jos huomataan joitakin vakavia rikkomuksia tai puutteita.

Othmar Karas, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olemme nyt kuulleet paljon. Tällä suullisella kysymyksellä ja päätöslauselmalla halusimme antaa autojen välittäjille ja pienille ja keskisuurille yrityksille äänen, koska komissio ei ole kiinnittänyt viime vuosina tarpeeksi huomiota tähän ääneen. Kuulemisen aikana ennen kaikkea autojen välittäjät ilmaisivat huolta ja epävarmuutta epätasa-arvoisesta kohtelusta valmistajiin verrattuna. Oikeudellinen epävarmuus otettiin esiin kuten myös kilpailun väheneminen pienten autonvälittäjien kohtaamien ongelmien takia. Emme kuitenkaan ole saaneet vastausta.

Pyydän teitä – minuuttia vaille 12 – käyttämään 21 päivää ennen toukokuun 26. päivää sisällyttääksenne päätöslauselman, jonka parlamentti antaa huomenna, asetukseenne, jotta voitte tulla autonvälittäjiä puolitiehen vastaan muuttamatta suuntaa, jonka komissio haluaa valita. Olkaa hyvä ja suhtautukaa parlamenttiin ja autonvälittäjien huoliin vakavasti ja sisällyttäkää heidän huolensa ja pienten ja keskisuurten yritysten huolet asetukseen.

Olle Ludvigsson, *S&D-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin korostaa neljää kysymystä tässä keskustelussa. Ensinnäkin, on olemassa valitettava pyrkimys asettaa autoteollisuuden pienet ja suuret yritykset toisiaan vastaan. Niillä on tietystä määrin erilaiset edut, mutta meidän on ensisijaisesti keskityttävä luomaan sääntelyjärjestelmä, jonka avulla ne voivat tehdä tehokkaasti yhteistyötä.

Toiseksi, on hyvin myönteinen merkki, että uusien autojen markkinoiden kilpailu on parantunut viime vuoden aikana. Tämä on hyvä esimerkki siitä, että mitkään markkinat eivät ole mahdottomia ja että pitkällä aikavälillä on mahdollista saada paljon aikaan kilpailua vahvistavilla toimenpiteillä. Toivottavasti jälkimarkkinoilla kehitys on tulevaisuudessa yhtä myönteistä.

Kolmanneksi, on tärkeää, että komissio seuraa hyvin aktiivisesti kehitystä uusien autojen markkinoiden kilpailun osalta. Sitä pitäisi valvoa jatkuvasti. Kaikkien asianosaisten osapuolten pitäisi saada mahdollisimman pian lopulliset tiedot säännöistä, joita sovelletaan vuoden 2013 kesäkuusta alkaen.

Neljänneksi, meidän pitäisi tehostaa keskustelujamme siitä, miten aiomme vaihtaa vihreisiin, ympäristön kannalta suotuisampiin autoihin. Se on ehdottomasti olennaisen tärkeä prosessi. Toisaalta, kilpailusääntöjen on oltava joustavia niiden tukien osalta, joita tarvitaan, jotta sähköajoneuvot ja muut ympäristön kannalta suotuisat vaihtoehdot voivat vakiintua markkinoilla, ja toisaalta säännöillä on varmistettava, että ympäristön kannalta suotuisat autot eivät joudu epäedulliseen asemaan vähittäisalalla tai jälkimarkkinoilla.

Cristian Silviu Buşoi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, auton hankintaa ja omistamista pidetään yhtenä kotitalouksien suurimpana menoeränä. Kilpailupolitiikan perimmäinen tavoite on varmistaa kuluttajien valinnanvapaus ja tuotteiden saatavuus alemmilla ja kohtuullisemmilla hinnoilla.

Tämän parlamentin jäsenenä ja siten myös automarkkinoista huolissaan olevien EU:n kansalaisten edustajana olen erittäin huolestunut moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetuksen tarkistamisesta ja sen vaikutuksesta kuluttajiin. Komissio – ja kuuntelin hyvin huolellisesti ja tarkkaavaisesti komission jäsenen väitteitä – väittää, että tämän alan erityissääntelyä ei enää tarvita myyntimarkkinoiden osalta, koska on todisteita, että kilpailutavoitteet on saavutettu ja että kilpailun osalta on saavutettu asianmukainen taso.

Periaatteessa en vastustaisi erityisalan ryhmäpoikkeuksen poistamista, jos siitä ei olisi vaaraa kuluttajille. Meidän pitäisi käyttää kolmen vuoden siirtymävaihetta arvioidaksemme vaikutusta, joka johtuu myynnin poistamista moottoriajoneuvoja koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalasta koskevasta päätöksestä. Alalla vallitsee kiistämättä suurten autonvalmistajien hallintaa koskeva ilmiö. Haluaisin kuulla komission näkemykset tavoista, joilla varmistetaan, että ne eivät käytä markkinaosuuttaan hyväkseen ja rajoita valinnanvapautta, joka kuluttajilla pitäisi niiden markkinoilla olla.

Haluaisin myös ilmaista tukeni ehdotukselle säilyttää erityinen ryhmäpoikkeus korjauksen ja huollon osalta, sillä ne ovat osoittautuneet vähemmän kilpailukykyisiksi kuin myyntimarkkinat. Huoleni jälkimarkkinoista liittyy erityisesti niihin tapauksiin, joissa kuluttajat sidotaan tarpeettomasti tiettyyn toimijaan, joka korjaa heidän autonsa. Se voi johtua joko siitä, että riippumattomat korjaamot eivät saa asianmukaisesti käyttöönsä teknisiä tietoja, tai siitä, että autonvalmistajat tulkitsevat takuuehtoja epäasianmukaisesti.

Siten rajoitetaan sietämättömällä tavalla valinnanvapautta, joka kuluttajilla pitäisi olla, ja odotan, että komissio esittää ratkaisuja tällaiseen tilanteeseen. Kehotan siksi komissiota selkeyttämään hiukan toimenpiteitä, joita se aikoo toteuttaa välttääkseen tällaisen tilanteen, joka on kuluttajille tuhoisa.

Konrad Szymański, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Almunia, riippumattomat tuottajat valmistavat 80 prosenttia jokaisen uuden auton osista. Toisaalta itse autojen valmistajilla on valtava kaupankäyntiä koskeva etu suhteessa osien valmistajiin ja riippumattomiin huoltoasemiin.

Meidän on nyt tehtävä kaikkemme, jotta EU:n moottorimarkkinat eivät jälleen ala muistuttaa oligopolia. Kansalaisillemme on taattava heidän oikeutensa valita sekä auton osat että riippumattomat huoltoasemat. Tarvitaan takuut tekniset tiedon saatavuudesta. Meidän on toimittava vastustaaksemme sitä, että tuottajat käyttävät takuita väärin. Myös valtuutetuilla huoltoasemilla on oltava oikeus ostaa osia riippumattomilta valmistajilta aivan kuten korjaamoissa käytettyjä välineitä ja laitteita. Jos uudessa asetuksessa ei ole selkeästi määritettyä takuuta, eurooppalaisten asiakkaiden valinnanvapaus, joka on markkinoiden perusta, pysyy pelkkänä sepitteenä.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mielestä on, tietysti, myös tärkeää suojella pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Arvoisa komission jäsen, kilpailu ei itsessään ole päämäärä.

Jos tarkastelemme pienten välittäjien ja pienten korjaamojen tilannetta, meidän on lisättävä niiden taloudellisia toimintavalmiuksia, muuten meillä on jonakin päivänä vain suuria välittäjiä ja suuria korjaamoketjuja. Siihen kuuluu ensinnäkin todellisen luvan antaminen eri merkkien myynnille. Siihen kuuluu se, että korjaamoille ja välittäjille annetaan rajoittamaton pääsy ajoneuvoja ja korjausvaihtoehtoja koskevaan tietoon. Kolmanneksi, siihen kuuluu pätevyyden hankkimiseen tarvittavien mahdollisuuksien tarjoaminen. Puhuimme aiemmin sähkövoimaan perustuvasta liikenteestä. Niiden on voitava huoltaa myös sähköajoneuvoja. Neljänneksi, ne tarvitsevat investointiturvaa, toisin sanoen sopimusperusteista suojaa eikä enempää tarkastuksia. Niiden on voitava tehdä turvallisia investointeja pitkillä aikavälillä.

Frank Engel (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, puhukaamme autonvälittäjien todellisuudesta. Autonvälittäjät, kotimaassani ja muualla, ovat huolissaan selkeästä ristiriidasta niiden toiminta-alan ja valmistajien toiminta-alan välillä. Asetuksella (EY) N:o 1400/2002 tätä ristiriitaa vähennettiin. Ilman sitä ajoneuvojen jakelualue, joka on jo kärsinyt kriisin takia, joutuisi yhä epävarmempaan tilanteeseen investointiensa ja kaupallisten tavoitteidensa osalta.

Valmistajien välittäjille tekemistä pyynnöistä tulee aivan yksinkertaisesti sietämättömiä ja hallitsemattomia hyvin monelle vaatimattoman korjaamon omistajalle. Joka tapauksessa, arvoisa komission jäsen, tässä ei ole kyse kilpailusta. Kilpailu lisääntyisi autonvalmistajien välillä eikä välittäjien välillä tai välittäjien ja valmistajien välillä. Paikalliset korjaamon omistajat eivät voi olla uhka vapaalle kilpailulle EU:ssa.

Puhuitte markkinoiden hallinnasta, mahdollisesta hallinnasta. Puhutaan sitten siitä! Tätä hallintaa ei ole kilpailevien valmistajien tapauksessa. Sitä ei ole muiden valmistajien osalta. Sitä on autonvalmistajien ja jakelijoiden välillä, ja se on osoittautunut todellisuudeksi koko Euroopan unionissa.

Komissio on hyväksymässä tieteellistä kantaa, joka perustuu suurten yritysten toimintaan sellaisten pienten toimijoiden valtavan määrän kanssa, jotka haluavat vain yhtä asiaa: hieman vapautta ja hieman turvallisuutta niiden toimiessa sellaisten autonvalmistajien kanssa, joiden välittäjiä koskevat käytännöt ovat kehityksessä joissakin tapauksissa suorastaan kauhistuttaviksi. Se on Daavid vastaan Goljat, paitsi että tällä kertaa komissio näyttää haluavan varmistaa, että Goljat voittaa varmasti.

Komission kanta ja poikkeusasetuksen lopettamisen takana olevat perustelut ovat harhaanjohtavia. Ne ovat väärin; ne on suunnattu väärille ihmisille. Toiminta-alan, oikeusvarmuuden ja korjaamon omistajien investointihalukkuuden vähentämisellä ei edistetä sisämarkkinoita, eikä sillä varmasti edistetä kuluttajien etuja.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroopan unionin autoteollisuuden, sekä autonvalmistajien että auton osien valmistajien, on pysyttävä taloudellisesti tehokkaina ja innovatiivisina.

Koska autoalan varaosamarkkinoiden kilpailuedellytykset vaikuttavat tieturvallisuuteen, kehotamme komissiota edistämään varaosamarkkinoiden tehokasta kilpailua, jotta kaikenlaisten varaosien hinnat ovat kohtuullisia. Asiakkaiden pitäisi voida hankkia ajoneuvo kilpailukykyiseen hintaan ja valita toimittaja, jonka he haluavat vastaavan korjaus- ja huoltopalveluista riippumatta siitä, minkä jakelujärjestelmän toimittaja on valinnut.

Tulevissa lainsäädännöllisissä puitteissa olisi taattava, että autoalan toimitusketjun pk-yrityksillä voi olla suotuisat kilpailuedellytykset, ja estettävä riippuvuuden lisääntyminen suurista valmistajista. Autoalan yleisen

ryhmäpoikkeuksen järjestelmää koskevien asetusten uusien säännösten soveltamisalaa pitäisi lisäksi laajentaa ja sisällyttää niihin määrittely loppukäyttäjistä, jotta myös leasing-palvelut voidaan ottaa huomioon.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, näissä edellisissä puheenvuoroissa on käynyt hyvin selville, että parlamentti on erityisen huolestunut nimenomaan autojen vähittäismyyjien ja toisaalta autonvalmistajien välisestä tasapainosta, joka myös väistämättä heijastuu kuluttajien saamiin palveluihin

Erityisesti tämä tasapainon tarve tulee esille pienillä markkinoilla, harvaan asutuilla alueilla, kuten Suomessa ja muuallakin Skandinaviassa. Meille monimerkkiedustuksen ja -yrityksen myynnin ja oston salliminen ovat ylitse muiden, niitä tärkeimpiä mahdollisia edellytyksiä, jotta myös kuluttajille voidaan taata riittävät moottoriajoneuvoalan palvelut.

Suomen väkiluku on viisi miljoonaa ja vuotuinen henkilöautojen myyntimäärä tänä vuonna tulee olemaan arviolta noin 100 000 kappaletta. Se saattaa kuulostaa aivan naurettavan pieneltä, ja sen tähden onkin äärimmäisen tärkeää, että nämä muutokset eivät millään tavalla vaaranna monimerkkiedustusta.

Tämä edellinen autokaupan monimerkkiedustuksen taannut asetus on ollut äärimmäisen hyvä, ja siksi nouseekin esille kysymys, miksi sitä ollaan muuttamassa tässä vaiheessa. Toinen merkittävä vaikutus on se, että kyky palvella kuluttajia harvaanasutuilla alueilla tulee mahdollisesti romuttumaan ja kuluttajien mahdollisuus hankkia ajoneuvoja omalta paikkakunnalta vaarantuu. Edelleen tämä saattaa myös merkitä sitä, että pienemmät merkit jäävät kokonaan vaille edustusta muilla alueilla kuin suurissa asutuskeskuksissa, ja näin ollen kuluttajien valinnan mahdollisuudet merkkien välillä heikkenevät merkittävästi.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olette nyt kuunnellut meitä ja saattaisitte jopa pitää sitä teorian ja käytännön välisenä erona. Voin vain toistaa vetoomuksen, jonka tein komission puheenjohtajalle keväällä 2009.

Meillä on ratkaisemattomia kysymyksiä ajoneuvojen välittäjien, pienten ja keskisuurten yritysten, rahoitus- ja talouskriisin ja epävarman kasvun ja työmarkkinoiden osalta. Parasta olisi laajentaa nykyisen asetuksen soveltamisalaa sen sijaan, että luodaan uusi asetus, johon vain yhdistetään nämä ongelmat. Meillä on erilaisia kansallisia asetuksia koskeva ongelma, jos vain yhden merkin myynti säilytetään. Vastustamme vapaaehtoisia käytännesääntöjä ja kannatamme tehokasta valvontamekanismia. Haluamme, että varaosien hankinnan 30 prosentin raja jätetään sellaiseksi kuin se on, koska sillä annetaan valtuutetuille autonvälittäjille enemmän valinnanvapautta.

Suuntaviivat eivät ole riittävän selkeitä, jotta niillä voitaisiin varmistaa entiseen tapaan, että tekniset tiedot ovat saatavilla. Olette yksinkertaisesti jättänyt pois merkittäviä sopimusperusteisia lausekkeita, eli niitä, jotka koskevat ilmoitussääntöksiä ja ilmoitusaikoja, eri merkkien myyntiä, yrityksen siirtoa ja riidanratkaisua. Olkaa hyvä ja puolustakaa myös pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Eri merkkien myynti on osa kilpailua ja sillä autetaan suojelemaan kuluttajia. Haluamme lisää kilpailua. Pienten ja keskisuurten yritysten ja autonvälittäjien vaihtoehtojen vähentämisellä vähennetään kilpailua. Olkaa hyvä ja tarkastelkaa huolellisesti markkinoita, yrityksiä ja parlamentin päätöslauselmaa ja käyttäkää hyvin käytössänne olevat 21 päivää.

Paul Rübig (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kaikki parlamentissa puheenvuoron käyttäneet ovat nyt itse asiassa puhuneet pk-yritysten kannalta suotuisan asetuksen puolesta. Tarvitsemme vahvan jakelujärjestelmän. Pienet jakelijat työllistävät paljon ihmisiä. Niille on tärkeää, että järjestelmän sisällä säilyy kilpailu, aivan kuten se on tärkeää välittäjille – riippumatta siitä, ovatko ne pieniä vai suuria. Kilpailun on toimittava. Mielestäni erityisesti autoalalla kuluttajilla on myös oikeus toimivaan kilpailuun, jotta he eivät kohtaa hyvin yksipuolisia järjestelmiä, joissa ei ole enää valinnanvapautta. Juuri tämä valinnanvapaus on tärkeää tulevaisuudessa, erityisesti maaseutualueilla, ja meidän on varmistettava, että maaseutualueista huolehditaan kattavasti. Siksi Othmar Karas on mielestäni aivan oikeassa, kun hän sanoo, että meillä on hyvin vähän aikaa jäljellä ja että meidän pitäisi käyttää se tehokkaasti.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi vain sanoa, että kaikki ovat tässä vaiheessa samaa mieltä siitä, että auto ei ole enää luksustuote: se on välttämättömyys. Tajusin sen hyvin selkeästi kaksi viikkoa sitten, kun vulkaaninen tuhka iski. Minun oli mentävä Euroopan läpi, Englannin läpi, autolla ja junalla ja lautalla, enkä ole koskaan tuntenut itseäni yhtä riippumattomaksi ja onnelliseksi kuin omassa autossani istuessani.

Joten kaikki, mitä voitte tehdä auttaaksenne kuluttajaa saamaan valinnanvapauden ja niin edelleen, on tärkeää, mutta ei pienten ja keskisuurten autonvälittäjien kustannuksella. Useimmat näistä perheen omistuksessa olevista yrityksistä ovat pienissä kaupungeissa ja kylissä. Niissä tehdään hyvät kaupat kaikille,

yritetään pitää markkinat tyytyväisinä ja kilpailla, ilmiselvästi, hyvin vaikeissa oloissa, joten olen samaa mieltä Othmar Karasin ja muiden puhujien kanssa siitä, että nämä ihmiset on otettava huomioon, jotta heidän elinkelpoisuutensa voidaan edetessämme varmistaa.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ensiksi haluaisin sanoa, että ymmärrän pyrkimyksiä taata kuluttajien valinnanvapaus sen korjaamon valinnassa, jota he haluaisivat käyttää.

Toisaalta voin kuitenkin nähdä tämän alan ehdottoman vapauden objektiiviset rajat. Aivan kuten kenellekään teistä ei tulisi mieleen lähettää eurooppalaista Airbus-lentokonetta Tupolev-korjaamoon huoltoon, tietyn ajoneuvon omistaja on riippuvainen ajoneuvon valmistajan tekniikasta ja työmenetelmistä huollon osalta.

Jos ajoneuvon valmistaja antaa asiakkaalle ajoneuvosta takuun, sillä on oikeus vaatia asiakkaalta, että huolto tehdään sen erityisten ohjeiden mukaisesti. Jos asiakas vie ajoneuvonsa huoltoon korjaamoon, jossa työntekijöillä ei ole riittävää asiantuntemusta ja taitoja, vaarana on, että he eivät tee työtä hyvin ja että ajoneuvo voi jopa vahingoittua. Jos siis haluamme suojella kuluttajaa, emme voi odottaa, että kaikki korjaamot pystyvät tarjoamaan yhtä hyviä palveluja kaikille ajoneuvomalleille. Kuluttajana näkisin mieluummin hyvin varustettuja korjaamoja, joissa on hyvin koulutettu henkilökunta tiettyä ajoneuvomallia varten. Erikoistuminen ja tasapainoinen suhde valmistajan kanssa ovat asiakkaan kannalta paras etenemistapa.

Joaquín Almunia, komission varapuheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää teitä tämän istunnon loistavasta johtamisesta sekä kaikkia tässä keskustelussa puheenvuoron käyttäneitä jäseniä.

Haluaisin kiittää vilpittömästi teitä kaikkia, ei vain tänään pitämistänne puheenvuoroista vaan ennen kaikkea teidän poikkeuksellisesta kiinnostuksestanne ja arvokkaista huomioistanne koko, kuten sanoin puheenvuorossani, kaikkiin suuntiin, jos voin sanoa niin, pitkäksi venähtäneen kuulemisprosessin aikana. Kuulemisia ei ole ollut vain parlamentin, sen jäsenten ja sen autoihin ja välittäjien ja kuluttajien kilpailuun liittyvistä asioista vastaavien valiokuntien kanssa, vaan kuulemisia on ollut myös jäsenvaltioiden kanssa ja kaikkien sidosryhmien kanssa ja kaikkien niiden kanssa, jotka ovat halunneet ilmaista mielipiteensä.

Kaikkien kilpailua koskevien asetusten tai päätösten päämääränä on kuluttajan etu. Se on tavoite, keskeinen huolestamme ja asetuksemme tärkein päämäärä.

Kun kuluttajat valmistautuvat tärkeään päätökseen välittäjän luo menemisestä – koska, kuten joku teistä sanoi, se on suuri menoerä kaikille kuluttajille ja kotitalouksille – he haluavat saada selville hinnat ja laadun voidakseen tehdä vertailuja ja he voivat tehdä niin. He voivat luultavasti tehdä sen nyt helpommin kuin milloinkaan ennen. He haluavat pystyä tekemään valintansa ilman hidasteita ja ilman mitään kilpailun puutteesta johtuvia esteitä. Me uskomme, että tämän uuden asetuksen avulla tätä valinnanmahdollisuutta laajennetaan, sitä ei vähennetä, pikemminkin sitä laajennetaan. Heidän pitää pystyä ja he pystyvät valitsemaan – kuten monet teistä sanoivat – myynnin jälkeiset palvelut, korjauksesta vastaavan korjaamon ajoneuvolleen ja huollosta vastaavan korjaamon ajoneuvolleen; he haluavat nämä korjaamot riippumatta siitä, kuuluvatko tai liittyvätkö ne ajoneuvon valmistajaan, saadakseen oikeaa teknistä tietoa ja tarvitsemansa varaosat ja erittelyt.

Komission nykyisellä ehdotuksella parannetaan tätä kaikkea. Kaikkea sitä parannetaan. Olkaa hyvät ja katsokaa, mitä näkemässänne tekstissä, luonnoksessa ja sitä tukevissa suuntaviivoissa sanotaan. Kaikissa näissä suhteissa tulevalla asetuksella annetaan kuluttajille enemmän etuja kuin nykyisellä.

Pienet ja keskisuuret yritykset: mitä niiden osalta on tapahtunut? Ihmisten mielipiteiden kuunteleminen on tärkeää, ja me kuuntelimme heitä hyvin tarkkaavaisesti ja kiinnostuneesti. Tarkoitin kaikkien mielipiteitä, myös tietysti teidän.

Mitä pienille välittäjille on viime vuosina tapahtunut? Onko niiden määrä lisääntynyt vai vähentynyt? Ovatko he hyötynneet ja huomanneet, että jakelurenkaaseen, jakelumarkkinoille, on helpompi päästä vai ovatko he huomanneet kielteisiä vaikutuksia tai törmänneet esteisiin? Useimmissa tapauksissa viimeksi mainittu. Se on totuus. Se ei tietenkään ollut niiden aikomus, jotka laativat asetuksen ja päättivät siitä vuonna 2002, mutta niin on kokemus meille viime vuosina osoittanut. Sen me haluamme korjata.

Mitä tähän mennessä on tapahtunut tai edelleen tapahtuu tietyissä korjaamoissa ja tietyille varaosien valmistajille? Niillä on ongelmia, jotka häviävät uuden asetuksen ja uusien suuntaviivojen ansiosta.

Ehdotamme siksi asetusta ja suuntaviivoja, joilla lisätään pienten yritysten valinnanvapautta ja mahdollisuuksia koko ketjussa, varaosien valmistamisesta ajoneuvon korjaamiseen.

Välittäjät, jotka monet teistä ovat maininneet ja joita olen kuullut suoraan eikä vain kirjallisista kuulemisista tai sellaisista kokouksista, joihin en ole osallistunut, laadittujen tekstien perusteella; olen viettänyt aikaa heidän kanssaan ja olen käyttänyt aikaa heidän kanssaan puhumiseen, poikkeuksellisen rakentavassa kokouksessa. Kaikkien välittäjien edut eivät ole samat. On suuria välittäjiä, jotka ovat vahvasti läsnä joidenkin jäsenvaltioiden markkinoilla, ja on myös monia pieniä välittäjiä, jotka tyytyväisempiä siihen, mitä tällä hetkellä ehdotamme, kuin siihen, mikä on ollut käytössä vuodesta 2002 alkaen, koska he ovat huomanneet, että tietyt näkökohdat, joita lainsäätäjät ei tarkoittanut vuonna 2002, eivät ole olleet heidän etujensa mukaisia, vaan ovat pikemminkin vaikeuttaneet heidän varautumistaan kilpailuun suurten välittäjien kanssa.

Lopuksi, peruutuksen määrääjat. Säädamme suojelusta; me jopa luomme poikkeuksia kaikkia niitä tapauksia varten, joissa katsomme, että kilpailu kärsii nykyisten asetusten nojalla, sekä ajoneuvoja koskevan asetuksen että yleisen vertikaalisen ryhmäpoikkeusasetuksen nojalla, riippumatta aikomuksistamme lainsäätäjänä; ja voimme lopettaa asetuksen soveltamisen, jos huomaamme, että sillä ei suojella kilpailua. Voimme tehdä sen yleisen vertikaalisen ryhmäpoikkeusasetuksen osalta ja voimme tehdä niin ajoneuvoja koskevan erityisasetuksen osalta.

Jaan siksi huolenne. Minun mielestäni niitä käsitellään paremmin ehdotetun asetuksen nojalla kuin tähän mennessä on käsitelty, ei siksi, että olemme älykkäämpiä kuin kahdeksan vuotta sitten vaan yksinkertaisesti siksi, että me kaikki opimme kokemuksesta. On tärkeää kuunnella ihmisten mielipiteitä, mutta on myös tärkeää oppia kokemuksesta.

Puhemies. – (ES) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Auton hankinta on asumisen jälkeen usein kotitalouksien suurin menoerä EU:ssa. Komissio esittää moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetuksen avulla nykyisen poikkeuksen poistamista autoalalta ja yleisten kilpailusääntöjen käyttöönottoa.

Katson, että kun tietyt nykyisen asetuksen lausekkeet on poistettu alalta, erityisesti ne, jotka koskevat vapautta toteuttaa jopa 70 prosenttia myynnistä eri automerkkejä myyvien välittäjien kautta, se saattaa lisätä riippuvuutta valmistajien välittäjistä, vähentää kilpailua ja rajoittaa EU:n automarkkinoilla kuluttajan saatavilla olevia vaihtoehtoja.

Olemme tilanteessa, jossa monet autoalan välittäjät, erityisesti alan pienet ja keskisuuret yritykset, jotka ovat heikommassa asemassa, saattavat hävitä EU:n markkinoilla, mikä heikentää koko EU:n autoalan markkinoita.

Siksi kehotan komissiota arvioimaan ehdotustensa seuraukset ottamalla huomioon EU:n autoalan rakenteen, koska pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on siinä perustavanlaatuinen asema, sekä tarvittaessa esittämään uutta asetusta nykyisen asetuksen kolmen vuoden jatkokauden lopussa.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Osallistumalla tämän päivän keskusteluun moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetuksesta haluaisin muistuttaa, että vuonna 2009 Euroopan komissio antoi tiedonantonsa tulevista moottoriajoneuvoalalla sovellettavista kilpailulainsäädännön puitteista, ja siinä se määrittelee moottoriajoneuvojen jakelua ja myynnin jälkeisiä palveluja koskevan oikeudellisen strategian asetuksen (EY) N:o 1400/2002 voimassaolon päättymisen jälkeen. Nyt esiin nouseekin ongelma, joka koskee kilpailun suojaamisesta vastaavien virastojen asianmukaista reaktiota teknisten tietojen saatavuuteen, varaosiin ja valtuutettuihin huoltoasemiin sekä takuiden väärinkäyttöön. Kysyn siksi, onko komissio varma, että sen soveltamalla ratkaisulla taataan kilpailun kattava suoja alalla.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetus on erittäin tärkeä asiakirja Euroopan unionille, koska se vaikuttaa suoraan yli 3,5 miljoonaan ihmiseen, jotka ovat töissä EU:n autoalalla sekä ensi- että jälkimarkkinoilla. Tällä asetuksella luotiin suotuisat toimintaedellytykset, joilla vahvistettiin autoalan kilpailua. Se sai aikaan uusien työpaikkojen luomista ja sillä mahdollistettiin markkinoiden tehokas ja vakaa kehittyminen, joka on kuluttajien, suurten

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja

autoalan yritysten ja riippumattomien yritysten etujen mukaista. Hyvin merkittävää on myös se, että sillä taataan autoalan markkinoiden palvelujen ja tavaroiden kattava saatavuus eurooppalaisille kuluttajille. Asiakirja on erityisen merkittävä riippumattomille auton huoltoasemille, joiden on saatava teknisiä tietoja voidakseen kilpailla tehokkaasti valtuutettujen huoltoasemien kanssa, sekä riippumattomille auton osien valmistajille. Olin erittäin tyytyväinen kuullessani, että Euroopan komissio on päättänyt jatkaa tämän asetuksen soveltamista. Euroopan parlamentti kehottaa päätöslauselmassaan B7 0245/2010 komissiota selkeyttämään asioita, jotka otin esiin tämän vuoden huhtikuun 16. päivä komissiolle osoittamassani kirjallisessa kysymyksessäni, esimerkiksi riippumattomien valmistajien pääsy teknisiin tietoihin, ja selittämään tarkasti käsitteet "laadultaan vastaavat osat", "alkuperäiset osat" ja "tekniset tiedot". Ne, joille moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetus on suunnattu ja joiden asema taloudessa ei ole merkityksetön, tarvitsevat selkeää lainsäädäntöä, jonka sanamuoto on tarkka.

24. Komission tiedonanto "Syöväntorjunta: eurooppalainen kumppanuusohjelma" (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Alojz Peterlen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö komission tiedonannosta "Syöväntorjunta: eurooppalainen kumppanuusohjelma" (KOM(2009)0291 - 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tällä mietinnöllä otamme kantaa yhteen vaikeimmista ongelmista Euroopan unionissa. Syövän valtava leviäminen tekee siitä unionin kannalta merkittävimmän sairauden. Yksi kolmesta unionin kansalaisesta sairastuu siihen.

Olen tyytyväinen siihen, että tämän vaalikauden alussa ei ole tarpeen vaatia komissiota ja neuvostoa ryhtymään perustavanluonteisiin syöväntorjuntaa koskeviin toimiin, koska meillä on neuvoston kesäkuussa 2008 hyväksymät selvät päätelmät sekä kunnianhimoinen hanke, syöväntorjunnan eurooppalainen kumppanuusohjelma, jonka komissio esitti syyskuussa 2009 ja joka on tämän mietinnön aiheena. On tärkeää panna merkille, että toiminta on jo käynnissä. Tällä mietinnöllä tuemme yhtä komission kunnianhimoisimmista tavoitteista eli tavoitetta vähentää syövästä aiheutuvaa rasitetta 15 prosentilla kymmenen vuoden aikana.

Olen tyytyväinen myös siihen, että kumppanuusohjelma kehitettiin terveysstrategiaa koskevan päätöslauselmamme "Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013" mukaisesti. Tuossa päätöslauselmassa korostimme terveyden merkitystä kaikille ja terveyskysymysten saattamista osaksi kaikkea politiikkaa sekä painotimme voimakkaasti syövän ennaltaehkäisyä.

On hämmästyttävä ja huolestuttava asia, että jäsenvaltiot käyttävät keskimäärin ainoastaan 3 prosenttia terveysbudjeteistaan syövän ennaltaehkäisyyn. Vaikka luku voi vaikuttaa tilastolliselta virheeltä, se merkitsee, että jäsenvaltioiden terveyspolitiikassa ei oteta ennaltaehkäisyä kovinkaan vakavasti. Tarvitsemme todella ajattelutavan muutosta, niin että ennaltaehkäisyllä on strategisessa, teknisessä, organisatorisessa ja rahoituksellisessa lähestymistavassamme vahvempi sija. Tiedämme tämän, ja tiedämme myös sen jo todistetun seikan, että syövän varhainen toteaminen voi merkittävästi vähentää syöpäkuolleisuutta.

Mietinnön toinen avainsana on eriarvoisuus, jota on useaa eri lajia. Kaikkein merkittävin laji tunnetaan Itä- ja Länsi-Euroopan välisenä rautaesirippuna. Siinä on kyse syöpäpotilaiden eloonjäämismahdollisuuksien suurista eroista, mutta olemme tietoisia myös jäsenvaltioiden välisistä merkittävistä eroista. Hoitojen onnistumisasteen erojen ohella on merkittäviä eroja syövän varhaistoteamisen yleisyydessä tai laajuudessa. Eroja on myös oireita lievittävässä hoidossa ja syöpäpotilaiden kuntoutuksen tehokkuudessa.

Euroopan unionin kansalaisten mielestä on vaikea hyväksyä sitä, että syöväntorjunnan järjestämisen tasossa on tällaisia eroja, kun joillakin valtioilla on kansallisia ohjelmia ja toisilla taas ei. Eroja on myös syöpää koskevien tietojen löytämisessä. Vaikka Lissabonin sopimus sallii vain Euroopan unionin tukitoimenpiteet, koordinoitu ja hyvin järjestetty lähestymistapa tällä tasolla on erittäin tärkeä, mikäli aiomme torjua syöpää tehokkaasti. Hyvien käytäntöjen vaihtoa ei voi kuvitella ilman yhteisön toimielinten tukea.

Mietinnön kolmas avainsana on kumppanuus. Voimme päästä lähemmäs komission kunnianhimoista tavoitetta vain, jos yhdistämme voimamme sekä vertikaalisesti että horisontaalisesti. Tämä edellyttää, että varmistetaan se, että syöväntorjunta säilyy tiiviisti Euroopan unionin ja kansallisten toimielinten poliittisella asialistalla. Kiinteä suhde lääkärin ja potilaan välillä ei ole riittävä. Meidän tehtävänä on edistää vahvaa poliittista kumppanuutta ja poliittista tahtoa, joka antaa sysäyksen nopeampaan etenemiseen kautta Euroopan unionin.

Tässä yhteydessä haluaisin kiinnittää erityistä huomiota syöpäpotilaiden kuntoutukseen. Meidän pitäisi kiinnittää paljon enemmän huomiota syövän voittaneisiin ihmisiin. Heitä ei saa leimata tai sivuuttaa, vaan heille on annettava mahdollisuus integroitua jälleen yhteiskuntaelämään ja jatkaa ammatillista uraansa. Keskeinen tekijä Euroopan syöväntorjunnassa on nyt kansalaisläheisyys.

Haluaisin vielä kiittää merkittävästä avusta varjoesittelijöitä, jotka ovat auttaneet tämän mietinnön laadinnassa.

John Dalli, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin iloinen, että parlamentti suhtautuu edelleen innostuneesti komission työhön syövänehkäisyyssä ja -torjunnassa ja antaa sille tukensa. Olen kiitollinen ponnisteluista tämän mietinnön valmistamiseksi ja erityisesti esittelijä Peterlen panoksesta.

Tehokkaalla Euroopan tason toiminnalla voi olla lumipallovaikutus kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Tämä korostaa syöväntorjunnan eurooppalaiseen kumppanuusohjelmaan sisältyviä mahdollisuuksia. Kumppanuusohjelman menestys riippuu paljolti siinä mukana olevien lukuisten ja erilaisten kumppaneiden aktiivisesta osallistumisesta. Toistaiseksi vuoden 2013 loppuun mennessä toteutettavia toimia koskevien konkreettisten ehdotusten valmisteluun ovat osallistuneet jäsenvaltiot, terveysalan ammattilaiset, syöpäsairaiden hoitolaitokset, kansalaisjärjestöt, potilasjärjestöt ja teollisuuden edustajat. Jää kuitenkin nähtäväksi, johtaako tämä uusi yhteistyömuoto kestävämpään toimintaan syövän torjumiseksi. Toivon vilpittömästi, että niin tapahtuu.

Laaja tavoite on saavuttaa pidemmän aikavälin tavoitteita ja hyödyntää paremmin käytettävissä olevia resursseja. Tämä riippuu kaikkien kumppaneiden sitoutumisesta ja tietenkin asianmukaisesta taloudellisesta panoksesta. Parlamentin tuki tarvittaville resursseille, jotka yhteisön tulevassa terveydenhuollon talousarviossa on turvattava, on aikanaan ratkaiseva. Mietinnössä viitataan lukuisiin kokonaisvaltaista lähestymistapaa koskeviin syövän ennaltaehkäisy- ja torjuntatoimiin. Monet näistä toimista on, komission tiedonantoon pohjautuen, jo otettu huomioon kumppanuusohjelman kehittämisessä.

Kumppanuusohjelmassa on viisi keskeistä pilaria: terveyden edistäminen ja ennaltaehkäisy, mukaan lukien eurooppalaisten syöpäohjeiden tunnetuksi tekeminen; seulonnat ja varhainen diagnosointi, tavoitteena syöpäseulontaa koskevan neuvoston suosituksen täytäntöönpanon parantaminen; syöpähoitoa koskevien parhaiden käytäntöjen vaihto; yhteistyö ja koordinointi syöpätutkimuksessa; syöpää koskevien vertailukelpoisten tietojen asettaminen käyttöön. Kumppanuusohjelman yksi avaintehtävä on auttaa jäsenvaltioita kohentamaan syöpäsuunnitelmiansa kehittämistä ja täytäntöönpanoa.

Tavoitteena on, että kumppanuusohjelman päättyessä kaikilla jäsenvaltioilla on oma yhtenäinen syöpäsuunnitelmansa. Jotkut toimet rakentuvat tähänastisen hyvän työn tuloksille. Joissakin toimissa vaaditaan lisäapua. Komissio on valmis tarjoamaan kaiken tarvittavan tuen. Lisäksi komissio jatkaa tiivistä yhteistyötään Kansainvälisen syöväntutkimuskeskuksen kanssa aloilla, jotka liittyvät sen panokseen kumppanuusohjelmaan. Minun on mainittava myös yleinen tavoite varmistaa se, että terveyttä koskevat asiat sisällytetään paremmin kaikkiin poliittisiin aloitteisiimme, ja vien tätä eteenpäin asiasta vastaavien kollegoitteni kanssa komissiossa. Terveiden taustatekijöitä koskevan politiikkamme kautta painotamme luonnollisesti edelleen voimakkaasti ehkäisyä osana syöväntorjuntaa. Pyrimme saavuttamaan mahdollisimman paljon rajallisilla käytettävissä olevilla resursseilla, ja olen hyvin tyytyväinen Euroopan parlamentin lujaan tukeen näille ponnisteluille.

Gilles Pargneaux, *S&D-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, tässä jäsen Peterlen juuri esittelemässä mietinnössä toistetaan hyvin vakaasti Euroopan komission tiedonannon sisältämät suuntaviivat, ja sitä on siivittänyt myös Euroopan parlamentin 10. huhtikuuta 2008 antama päätöslauselma syövän torjunnasta Euroopan unionissa.

Haluaisin käyttää tätä tilaisuutta ilmaistakseni tukeni Euroopan komission visioiman tehokkaampaan syöväntorjuntaan tähtäävän eurooppalaisen kumppanuusohjelman tavoitteille, onpa sitten kyse ennaltaehkäisyn ja varhaisen toteamisen tärkeydestä, uuden syövän ennaltaehkäisymallin luomisesta tai, kaikkein tärkeimpänä, eriarvoisuuden vähentämisestä jäsenvaltioiden välillä.

Jaan Euroopan komission tiedonannossa ja mietintöluonnoksessa ilmaistut huolen- ja pelonaiheet. Haluaisin kiittää esittelijä Peterleä hänen työstään tämän mietinnön laatimiseksi samoin kuin kompromissiehdotuksista, jotka on tehty eri tarkistuksia sisällytettäessä.

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän varjoesittelijänä toivoin nostettavaksi esiin muun muassa seuraavat kysymykset. Ensimmäinen niistä on työpaikalla syöpää aiheuttaville aineille altistumisesta vuosittain aiheutuvien syöpäkuolemien kasvu mutta myös se, että on tärkeää parantaa

syöpäpotilaiden mahdollisuuksia päästä käsiksi lääkitystä koskevaan tietoon. Toinen on REACH-asetuksen täytäntöönpano ja erityistä huolta aiheuttavista aineista laaditun listan, joka sisältää karsinogeeniset aineet, säännöllinen päivittäminen. Kolmanneksi korostin tukea aloitteille, joiden tavoitteena on estää karsinogeenisiä kemikaaleja sisältävien tavaroiden maahantuonti, ja Euroopan laajuisia toimia, joilla lisätään kemikaalien määrän valvontaa. Lopuksi korostin toimia suuntaviivojen laatimiseksi vammaa koskevaa yhteistä määritelmää varten niin, että se koskisi myös kroonisista sairauksista kärsiviä tai syöpää sairastavia ihmisiä.

Nuo asiat halusimme nostaa esiin, ja annamme tukemme tälle mietintöluonnokselle.

Antonyia Parvanova, ALDE-ryhmän puolesta. (EN) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluaisin onnitella jäsen Peterleä hänen suurenmoisesta työstään tämän mietinnön parissa. Sillä varmistetaan, että syöväntorjunta säilyy kansanterveyttä koskevan asialistan tärkeimpänä tavoitteena. Lukuja ei ole tarpeen toistaa, sillä me kaikki tiedämme, mitkä Euroopan unionin kansanterveyteen liittyvät sekä sosiaaliset ja taloudelliset kustannukset ovat, jos emme puutu tähän ongelmaan johdonmukaisesti ja anna käyttöön riittävästi resursseja erityisesti jäsenvaltioiden välisten eroavuuksien ratkaisemiseen.

Syöpätaudeista aiheutuva rasite on uhka julkisten terveydenhuoltojärjestelmiemme kestävyydelle, ja EU:n olisi ehdottomasti otettava johto ja vastattava siihen asianmukaisesti. Onpa kyse ennaltaehkäisystä, diagnosoinnista, hoidosta, tutkimuksesta ja tiedon saannista, näistä luonnollisesti on kyse kumppanuussopimuksessa, mutta voimme onnistua torjumaan tehokkaasti syöpätautien aiheuttamaa rasitetta Euroopassa vain, mikäli varmistamme, että kaikki sidosryhmät – ja erityisesti potilasryhmät – ovat pitkällä aikavälillä mukana, mikäli turvaamme tehokkaan hyvien käytäntöjen vaihdon jäsenvaltioiden välillä ja mikäli takaamme, että tällaisen kumppanuusohjelman toimintaa seurataan tiiviisti ja sitä tuetaan.

Toivon, että komissio toimii tehtävänsä mukaisesti ja varmistaa, että kumppanuusohjelma täyttää sille asetetut tavoitteet. Haluaisin korostaa yhtä erityistä kohtaa: käyttämään Euroopan tautienehkäisy- ja valvontakeskusta (ECDC) ja lisäämään sen toimialaan muut kuin tarttuvat taudit. Katson, että tämä ehdottomasti voimistaa asiantuntemusta ja suosituksia.

Lopuksi toteaisin, että olisi tiiviisti pohdittava kysymystä oikea-aikaisesta ja tasa-arvoisesta ennaltaehkäisyn piiriin pääsystä ja diagnosointiin ja hoitoon pääsystä, mikäli halutaan varmistaa, että syöväntorjunta myös edistää sitä tavoitetta, joka meidän kaikkien olisi pidettävä mielessämme eli vähentää terveyteen liittyvää eriarvoisuutta Euroopassa.

Arvoisa komission jäsen, odotan näkeväni teidät huomenna Potilaan oikeuksien päivän tilaisuudessa, koska se on erittäin tärkeää kaikille potilasryhmille, ja teidän sitoutumisenne on tärkeä meille kaikille.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä esittelijä, kiitos teille. Syöpä on kauhistuttava sairaus, sairaus, jonka suhteen ei pahimmassa tapauksessa ole tehtävissä mitään. Onneksi me kuitenkin voimme tehdä jotain. Elämme pidempään, ja mitä pidempään elämme, sitä suurempi on valitettavasti riski sairastua syöpään. Mitä vanhempi väestö on, sitä enemmän voidaan odottaa esiintyvän syöpätapauksia. Siksi kaikkien jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa harjoittaakseen tehokasta ja sosiaalisesti painotettua terveyspolitiikkaa. Kohdennettu ennaltaehkäisy, johon kuuluvat ehkäisevät seulontaohjelmat ja kohtuuhintaiset syöpääläkkeet – näihin asioihin meidän olisi keskityttävä huomiomme.

Toinen asia, jolle me voimme tehdä jotain, on syöpää aiheuttavien aineiden suuri määrä ympäristössä. Meillä on myrkyjä kaikkialla kodissamme – ajatellaanpa vaikka asbestia – ja sitä on keittiövälineissämme tai jopa ruuassamme. EU:n on suojeltava kansalaisiaan tällaisilta myrkyiltä, olkoon se sitten teollisuuden etujen kannalta haitaksi tai ei. Kansalaisten edut ja kansalaisten terveys on tärkein asia!

Anna Rosbach, EFD-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, syöpä on laajalle levinnyt sairaus, josta tiiviin tutkimustyön ansiosta vähitellen tiedämme paljon. Me tiedämme nyt, että henkilöllä voi olla geneettinen taipumus sairastua syöpään ja että ainakin yksi entsyymi osallistuu taudin laukaisemiseen. Stressi, elintavat, kemikaalit ja virukset voivat myös aiheuttaa syöpää. Tänä vuonna lähes kahden miljoonan eurooppalaisen ennustetaan kuolevan tähän sairauteen. Siten syöpä ei pysähdy kansallisille rajoille. Olen siksi tyytyväinen, että komissio on tehnyt aloitteen ja laatinut kunnianhimoisen unionin tason suunnitelman syövän torjumiseksi. Minulla on kaksi kysymystä: Miten komissio suhtautuu tutkimukseen? Voidaanko osoitetuilla taloudellisilla resursseilla varmistaa tehokas tutkimus, ja mikä tärkeysaste sille annetaan? Komissio korostaa, että seulontojen määrä on vähäinen suhteessa neuvoston suositukseen. Siksi toinen kysymykseni on: Miten kunnianhimoisen tavoite muutetaan todelliseksi potilaiksi kotimaissamme? Voimmeko realistisesti kaksinkertaistaa seulontojemme tehokkuuden kaikkialla Euroopassa?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Haluan ensin ilmaista kiitokseni jäsen Peterille hänen ponnisteluistaan tämän mietinnön hyväksi.

Lääketieteellisen tiedon mukaan syöpä on toiseksi merkittävin kuolleisuuden aiheuttaja Euroopassa, ja siihen sairastuvat yhtä lailla miehet kuin naiset. Euroopan komission mukaantulo syövän torjuntaa edistämään perustettuun kumppanuusohjelmaan tarjoaa uuden mahdollisuuden elämään tämän kauhistavan sairauden kohteeksi joutuneille henkilöille ja heidän perheilleen. On erittäin tärkeää, että yhdistämme edelleen kaikki voimamme ja pyrimme sekä lisäämään asiantuntijatietämystä että keksimään ratkaisuja tällaisissa tapauksissa syntyviin uusiin haasteisiin.

Syövän torjunnan eurooppalaisen kumppanuusohjelman on siksi varmistettava resurssien ja taitojen asianmukainen käyttö, puhumattakaan kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä olevista varoista. Sen on taattava, että syövän torjunnassa Euroopan unionin eri maissa saavutetun edistyksen tulokset saatetaan koko Euroopan saataville.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, ensisijaisena tavoitteena on oltava syövän torjunta. Melkein 30 prosenttia syövästä voidaan välttää ja niiden seurauksia lievittää varhaisen toteamisen ja hoidon avulla. Joihinkin syövän lajeihin sairastuvuudessa on eroja naisten ja miesten kesken. Joka vuosi Euroopan unionissa sairastuu yli 275 000 naista rintasyöpään, ja jopa nuorempien naisten rintasyövän on osoitettu olevan lisääntymässä. Joka vuosi 50 000 naisella diagnosoidaan kohdunkaulan syöpä, ja 25 000 kuolee tähän sairauteen.

Kohdunkaulan syöpä on kuitenkin käytännöllisesti katsoen poistettavissa tarjoamalla laajasti käyttöön rokotus- ja seulontaohjelmia. Tämän vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden on kiireesti ulotettava rokotus- ja seulontaohjelmansa käsittämään kaikki naiset, jotka ovat oikeassa ikäryhmässä hyötyäkseen niistä. On myös välttämätöntä, että jäsenvaltiot tukevat terveyskasvatuskampanjoita, saattavat kansalaiset tietoisiksi varhaistoteamisen tärkeydestä ja tiedottavat ihmisille käytettävissä olevista ohjelmista ja palveluista. Näin ollen olen tyytyväinen tähän komission aloitteeseen.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Minäkin haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään hyvästä työstä. Komission parlamentille antaman tiedonannon mukaan EU:ssa tehtyjen seulantutkimusten määrä on alle puolet siitä tutkimusten vuotuisesta vähimmäismäärästä, jotka tutkimukset olisi voitu tehdä. Mielestäni meidän on turvattava se, että syöpäseulonnat ovat mahdollisimman monien ihmisten käytettävissä, jotta tavoiteluvun saavuttaminen tulee mahdolliseksi.

Tutkimus tällä alalla on edistynyt siinä, että kokeiden kustannukset ovat alentuneet ja että syöpäseulonnan virheettömyys on biomarkkereiden käytön ansiosta parantunut. Jokin aika sitten tehty keksintö, jolle myönnettiin palkinto Geneven kansainvälisillä keksintömessuilla, mahdollistaa tietyn tyyppisen syövän seulonnan alle kuudessa minuutissa ja alle euron kustannuksin. Se on romanialaisen tutkijan Raluca-Ioana van Staden keksimä anturi, joka voi seuloa syöpätyyppejä ennen kuin oireet ilmenevät. Se tarjoaa tarkimman markkinoilla saatavilla olevan menetelmän ja helpottaa siten pääsyä parempaan hoidon onnistumisasteeseen.

Toivon, että komissio yhteisen tutkimuskeskuksen kautta osoittaa mielenkiintoa tähän keksintöön ja että se voidaan suositella otettavaksi käyttöön diagnosointiohjelmissa.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Euroopan komission viime vuonna perustama kumppanuusohjelma on elintärkeä väline ottaen huomioon, että syöpä on verenkiertoelinten sairauksien jälkeen yleisin kuolinsyy. Valitettavasti jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja lääketieteellisen hoidon laadussa ja hoitopääsyssä. Esimerkiksi jotkut viimeaikaiset tilastot ovat osoittaneet, että Kaakkois-Euroopan maissa elävät miehet kuolevat kaksi kertaa todennäköisemmin syöpään kuin Pohjoismaissa asuvat miehet.

Mielestäni tarvitaan EU:n tason toimintaa Euroopan kansalaisten hyväksi, jotta EU:n jäsenvaltioiden välisiä suuria eroja diagnosoinnissa ja hoidossa voidaan ehkäistä. Euroopan komission on myönnettävä varoja tämän alan tutkimukseen. Romanialaisen Raluca-Ioana van Staden keksintöä eli anturia, jolla voidaan määrittää yksinkertaista, alle kuusi minuuttia kestävää menetelmää käyttäen molekyylitasolla ja suoraan ihmisen verestä, onko ihmiskehossa syöpä, on tuettava ja hyödynnettävä täysimääräisesti.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Kuten monet aikaisemmat puhujat ovat jo todenneet, tehokkaan syövän torjunnan on käsitettävä koko toimenpiteiden kirjo: ennaltaehkäisy, seulonta, diagnostiikka, erityishoito ja oireita lievittävä hoito. Haluaisin kuitenkin mainita yhden tähän sairauteen liittyvän tärkeän asian: taistelun syöpää vastaan häviävien potilaiden perheet. Perheen tulisi olla jäsenilleen paikka saada apua, tukea ja rohkaisua. On kuitenkin suunnattoman vaikea tilanne, kun joudutaan kohtaamaan etenevä sairaus. Perheitä

ei saa jättää siinä ahdingossa yksin. Siksi kun puhumme kamppailusta syöpää vastaan, meidän on ajateltava myös arvokkaan lopun edellytyksiä. Tämän tulisi olla sekä suunnitelmallista hoitoa että neuvontaa perheille, jotka joutuvat tekemään uuvuttavaa pitkäaikaista hoitotyötä kotona. Lisäksi tulisi luoda kohtuullisesti saatavilla olevien erikoistuneiden palvelujen järjestelmä, joka tarjoaisi asiantuntijatason hoitoa ja ennen kaikkea humaania hoitoa tämän sairauden loppuvaiheessa oleville potilaille.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, on arvioitu, että 3,2 miljoonalla Euroopan kansalaisella vuosittain diagnosoidaan syöpä, ja kun Euroopan väestö ikääntyy, nykyinen suuntaus osoittaa, että vuosittain diagnoosin saaneiden kansalaisten määrä todennäköisesti – valitettavasti – kaksinkertaistuu seuraavan 20 vuoden aikana.

Meidän on tietenkin vastattava syövän vitsaukseen. Syövän syntyyn vaikuttavat useat tekijät. Haluan tässä tuoda esiin käsitykseni, että vaikuttavia tekijöitä ovat tupakointi, ylipainoisuus, hedelmien ja vihannesten vähäinen osuus ruokavaliossa, vähäinen liikunta ja liiallinen alkoholin käyttö. On tärkeää, että terveyden edistämisen strategioita Euroopan tasolla ja erityisesti kansallisella tasolla vahvistetaan ja resursoidaan asianmukaisesti. Varhaistoteaminen on elintärkeää. Olemme nähneet, että varhaistoteaminen on niin tärkeää, että monet henkilöt, jotka ovat yhä elossa, ovat elossa vain varhaistoteamisen ansiosta.

Syöpätutkimuksen kautta Euroopan unioni voi toimia johtavassa asemassa. Mikä tärkeintä, yli 750 miljoonaa euroa on omistettu syöpätutkimukselle seitsemännessä puiteohjelmassa, ja toivon, että lisää rahoitusta voidaan varata käyttöön tulevana vuosina. Lopuksi haluan antaa tunnustusta kaikille niille, erityisesti kaikille omassa maassani toimiville, jotka järjestävät tällaista poikkeuksellista huolenpitoa syöpäpotilaille.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, terveys on kallisarvoinen asia, joka on säilytettävä. Syöpä on maailmanlaajuinen ongelma, joka lääketieteen edistysaskeleista huolimatta ei hellitä. Maailman terveysjärjestön arvioiden mukaan vuonna 2004 kaikista kuolemista 13 prosenttia oli syövän aiheuttamia. EU:ssa syöpään sairastuu vuosittain noin 3,2 miljoonaa ihmistä. Syövän päätyypit ovat keuhkosityöpä, suolisyyöpä ja rintasyöpä. Myös seulontatutkimukset ovat terveyden ylläpitämisessä tärkeitä ennen kaikkea eliniän kasvaessa. Periaate, että ennaltaehkäiseminen on parempi kuin parantaminen, on osoittautunut tässä todeksi. Kustannustehokkain strategia, jolla on parhaat onnistumismahdollisuudet, on nimenomaan seulontatutkimus.

Seán Kelly (PPE). - (GA) Arvoisa puhemies, syöpä on epäilemättä vakava sairaus, ja kuten omassa maassani sanotaan, se tuhoaa maan, koska sekä nuoria että vanhoja ihmisiä kuolee sairauteen joka päivä. Ketä tahansa hirvittää tilastotieto, jonka mukaan yksi kolmesta ihmisestä saattaa sairastua syöpään. Samaan aikaan tämän sairauden kanssa tekemisissä olevat professorit, sairaanhoitajat ja lääkärit ovat edistyneet sen suhteen merkittävästi. Tulevaisuudessa on kuitenkin tärkeää käyttää enemmän rahaa erityisesti tutkimukseen.

Euroopan unionilla on tässä tärkeä tehtävä. Se ensinnäkin voi myöntää tutkimusvaroja ja toiseksi järjestää tätä tutkimusta. Erityisesti se voi edistää yhteistyötä tätä tutkimusta tekevien laitosten välillä. Jos toimimme näin, menestymme paremmin tulevaisuudessa, ja pienempi määrä ihmisiä sairastuu syöpään ja kuolee siihen.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Suokaa anteeksi epätavallisen henkilökohtainen todistukseni, mutta kun olemme keskustelleet syöväntorjunnan ohjelmasta ja kun monet ovat korostaneet, miten vakava sairaus syöpä tosiaan on ja kuinka paljon ihmisiä siihen kuolee, en voinut olla muistelematta, että neljä vuotta sitten minäkin kärsin tästä sairaudesta. Onkologiaosaston mukaan onnistuin tietääkseni vuoden juuri sinä ajankohtana tekemään jonkinlaisen ennätyksen. Minussa päästä jalkoihin roikkui 14 letkua, ja vietin viikkoja tehohoidossa. Tässä nyt kuitenkin olen, olen Euroopan parlamentin jäsen, kasvatan kolmea lastani ja elän täyttä elämää. Haluaisin käyttää tarinaani rohkaistakseni erityisesti naisia mutta myös kaikkia EU:n kansalaisia menemään seulontatutkimuksiin. Kokemukseni perusteella haluaisin lähettää kaikille tästä sairaudesta kärsiville, heidän ystävilleen ja perheilleen sekä lääkäreilleen sanoman, että koskaan ei pidä luopua toivosta. Toivotan heille kaikkea hyvää. Ajatukseni ovat heidän luonaan.

John Dalli, komission jäsen - (MT) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen parlamentissa tänään osoitettuun intoon ja yhteistyöhaluun tässä yhteisessä kamppailussa syöpää vastaan. Haluan kiittää esittelijä Peterleä hänen laatimastaan mietinnöstä sekä juuri puheenvuoronsa käyttänyttä jäsen Morvaita siitä, että hän on jakanut kanssamme toivon näkökulman. Haluan kiittää myös myönteisestä näkökulmasta – kaikki ei ole menetetty, jos ihminen saa tämän taudin. Monia näkökohtia otettiin esiin. Monet parlamentin ilmaisemat ajatukset oli otettu huomioon komission tiedonannossa, ja vakuutan teille, että tänään tekemämme ehdotukset ja mietinnössä mainitut ehdotukset otetaan tarkkaan harkittaviksi toimintaohjelmassamme.

Ympäristönäkökohdan osalta voin todeta, että ympäristö on todella tärkeä tekijä – vieläpä ratkaiseva tekijä – taistelussa syöpää vastaan. On kuitenkin todettava, että meillä Euroopassa nykyisin vallitsevat korkeat normit auttavat suuresti vähentämään tämän sairauden esiintymistä. Siksi meidän pitää tehostaa toimia, joilla varmistetaan, että nämä korkeat ympäristönormit säilyvät. Meidän on myös edelleen korostettava tutkimuksen merkitystä. Nyt kun lääketeollisuus on osa salkkuani ja vastuualueitani komission jäsenenä, on paljon parempi mahdollisuus työskennellä teollisuuden kanssa ja ehkä koordinoida paremmin tutkimusta ja siten varmistaa sen tehokkuus.

Yksi niistä pilareista, joille haluaisin rakentaa työni tulevana viitenä vuonna, on markkinoilla olevien lääkkeiden mahdollisimman laaja saatavuus. Yksi suurimmista ongelmista meillä Euroopassa – tämäkin mainittiin täällä tänään – on terveydenhoitoalan epätasa-arvo. Asia, joka meidän on erityisesti turvattava, on markkinoille tulevien lääkkeiden saatavuus. Haluaisin vielä kerran sanoa teille kiitokseni. Saanen lopuksi toistaa, että meidän kaikkien on työskenneltävä mahdollisimman lujasti vakuuttaaksemme ihmiset ennaltaehkäisyntärkeydestä, esimerkiksi rintasyövän seulontatutkimuksen tärkeydestä. Tämähän mainittiinkin tänään toistuvasti. Koska tämä palvelu on tarjolla monissa osissa Eurooppaa, joskaan ei kaikissa, on tärkeää, että kannustamme kaikkia naisia käyttämään sitä.

Alojz Peterle, esittelijä. – (SL) Minun on sanottava, että todella nautin tämäniltaisesta keskustelusta, ja lausun vilpittömät kiitokseni tuestanne ja sisällökkäistä sanoistanne. Olen tyytyväinen, että olemme puhuneet niin suuressa määrin samaa kieltä ja että meillä on yhteiset tavoitteet. Olemme kaikki tietoisia tämän sairauden laajemmasta yhteydestä ja sen syistä, aivan samoin kuin olemme tietoisia tarpeesta yhdistää voimamme ja toimia syöväntorjunnassa keskinäisessä yhteistyössä.

Aikarajoituksen takia minulta jäi aikaisemmin sanomatta muutama sana terveistä elintavoista. Uskon todella, että meillä poliitikoilla voisi olla tässä tärkeä rooli esimerkin näyttäjinä ja terveiden elintapojen edistäjinä. Koska itselläni on diagnosoitu samankaltainen sairaus kuin Krisztina Morvailla, haluan onnitella häntä sitäkin lämpimämmin taudin voittamisesta. Mielestäni tällä tavoin osoitamme, että syöpä ei välttämättä merkitse kuolemantuomiota.

Haluaisin kiittää komission jäsentä Daliaa erityisesti hänen huomiostaan ja ilmoituksestaan nopeammasta toiminnasta. Syövällä on oma dynamiikkansa, ja siksi meidänkin on toimittava dynaamisesti. Tarjoan palveluksiani komission jäsenelle toiveena toimia tiiviissä yhteistyössä myös tulevaisuudessa. Mielestäni tähänastinen yhteistyömme on ollut esimerkillistä. Yhdessä me voimme saavuttaa vielä paljon enemmän.

Haluan myös kertoa, että aiomme piakkoin perustaa taas jäsenten syöväntorjuntaryhmän, joka aikaisemmalla vaalikaudella tunnettiin lyhenteellä MAC – Euroopan parlamentin jäsenet syöpää vastaan. Luulen, että tällä kertaa, jolloin ryhmä on jopa suurempi, painotamme erityisesti ennaltaehkäisyä ja kamppailumme dynaamisuutta. Kiitan teitä ja toivotan teille kaikille hyvää yötä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – Voin olla vain tyytyväinen komission ehdotukseen syöväntorjuntaa koskevaksi kumppanuusohjelmaksi, sillä syöpä on EU:ssa vakava kansanterveysongelma. Annan täyden tukeni esittelijän lähestymistavalle, jossa hän painottaa erityisesti ehkäisevää toimintaa. Olen vakuuttunut, että tässä mielessä kansalliset syöpäsuunnitelmat ovat enemmän kuin tervetulleita. Kannatan myös tätä aihetta koskevaa tutkimusyhteistyötä. Meidän on määriteltävä selkeästi tämän sairauden tärkeimmät aiheuttajat, jotta osaamme myös tunnistaa ne keskeiset tekijät, joihin meidän on panostettava ennaltaehkäisytoimissamme. Tämä on tehokkaan ennaltaehkäisyntarpeen kannalta ehdottoman välttämätöntä. Katson myös, että olisi järkevää rakentaa tuleva toimintamme jo olemassa oleville aloitteille, kuten eurooppalaisille syöpäohjeille tai rintasyövän, kohdunkaulan syövän ja suolistosyövän seulontaa koskeville neuvoston suosituksille, jotka ovat jo hyvä perusta toiminnalle. Ennaltaehkäisytoimet eivät tietenkään ole mahdollisia ilman asianmukaista rahoitusta. Siksi vaadin jäsenvaltioita myöntämään tarvittavat varat ennaltaehkäisy-suunnitelmiin, jotta uusien tapausten määrän 15 prosentin vähennystavoite säilyy realistisena.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan lämpimästi tätä aloitetta ja mahdollisuuksia, joita se tarjoaa useille miljoonille eurooppalaisille, joiden ennustetaan sairastuvan syöpään tulevina vuosina. Yksi mietinnössä esitetyistä tärkeimmistä tavoitteista on vähentää syövän aiheuttamaa rasitetta toteuttamalla 100 prosenttia väestöstä kattavat rintasyövän, kohdunkaulan syövän sekä paksu- ja peräsuolen syövän

seulonnat vuoteen 2013 mennessä eli tarjota kansalaisille vuosittain 125 miljoonaa tutkimusta. Meillä parlamentin jäseninä on myös velvollisuus käyttää yhteyksiämme tiedotusvälineisiin ja valitsijoihimme ja kehottaa eurooppalaisia käyttämään hyväkseen näitä ratkaisevan tärkeitä tarkastuksia. Sekä syövän riskejä että syöpäseulontojen mahdollisuutta koskevan tiedon puute on edelleen hälyttävä, ja vain jatkuva valistus näistä tosiasioista voi johtaa tämän aloitteen menestykseen, jota se ja EU:n kansalaiset kipeästi tarvitsevat.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Pyrkimys on maailmanlaajuinen. Vaikka tietämys on lisääntynyt ja hoidon alalla on edistytty, syöväntorjunta on kuitenkin yhä nykyisinkin jatkuva haaste. Se on haaste, johon meidän on jatkuvasti vastattava käyttämällä siihen parhaat resurssimme, koska tämän sairauden vaikutukset ovat kuolleisuutena tarkasteltuna tuhoisia, mutta sama pätee myös siihen liittyviin psykologisiin, sosiaalisiin ja taloudellisiin näkökohtiin.

On selvää, että näkökulman on oltava maailmanlaajuinen ei vain tutkimusta ja hoitoa vaan myös ennaltaehkäisyä koskevissa asioissa. Meidän on saavutettava kriittinen massa eli luotava edellytykset varmistaa se, että yhden henkilön tulos jää perinnöksi meille kaikille. Siksi on tärkeää perustaa eurooppalainen syöväntorjunnan kumppanuusohjelma, joka helpottaa tietojenvaihtoa ja koordinoitua yksittäisten jäsenvaltioiden kesken. Verkostoissa tehtävän työn pitäisi koskea tutkimuksen ja terveyden ohella myös valistusta, ruokavaliota, viestintää ja ympäristöä. Sillä pitäisi pyrkiä kansalaisyhteiskunnan osallistumiseen ja vaikuttamiseen ja myös saamaan ihmiset ottamaan käyttöön terveet elintavat. Komission kunnianhimoinen tavoite vähentää neoplastisten sairauksien aiheuttamaa rasitetta 15 prosenttia vuoteen 2010 mennessä voidaan pitää realistisena vain, jos tätä menetelmää sovelletaan ja tuetaan myöntämällä sitä varten riittävä rahoitus.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Mietintö komission tiedonannosta ”syöväntorjunta: eurooppalainen kumppanuusohjelma” on erittäin tärkeä ja ajankohtainen. Syöpä on tällä hetkellä toiseksi suurin kuoleman ja sairastuvuuden syy Euroopassa. Yhteistyön ja resurssien lisääminen syövän tutkimuksessa sekä ennaltaehkäisevät toimenpiteet ovat erittäin tärkeitä. Jäsenvaltioiden on poistettava syöpävaaralliset kemikaalit markkinoilta ja ne on korvattava haitattomammilla. Ennaltaehkäisevät seulonnat ovat tarpeellisia ja tehokkaita ja niihin on varattava riittävästi rahaa. Tiedotuskampanjoita tulee suunnata myös koulutuslaitoksiin. Taistelussa syöpää vastaan tarvitaan selkeitä tavoitteita, joita komission ja jäsenmaiden tulee yhteisesti tavoitella. Komission ja jäsenmaiden on uskallettava sitoutua investoimaan tulevaisuuteen, syövän tutkimukseen ja ennaltaehkäisyyn, sillä pitkällä tähtäimellä säästetään sekä rahaa että ihmishenkiä.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Syöpä on erittäin kallis sairaus yhteiskunnalle. Se on sairaus, jonka diagnosointi ja hoito käyvät yhä kalliimmiksi ja joka usein aiheuttaa pitkäaikaista työkyvyttömyyttä, vammauttaa ja johtaa ennenaikaiseen kuolemaan. Lääketieteen monista saavutuksista huolimatta syövän leviäminen on maailmassa nykyään suorastaan valtavaa. Joka kolmannella eurooppalaisella diagnosoidaan hänen elinaikanaan syöpä, ja joka neljäs eurooppalainen kuolee tähän sairauteen. Jäsenvaltioilla ja erityisesti niiden kansallisilla syövänehkäisystrategioilla on tärkeä tehtävä sairauden leviämisen estäjinä. Koska syöväntorjunnassa on mahdollista päästä strategiassa suunniteltuihin tuloksiin vain pitkävaikutteisella ja johdonmukaisella toiminnalla, vetoan kaikkiin jäsenvaltioihin, etteivät ne nykyisessä talouskriisissä leikkaisi syöväntorjuntaan eivätkä primaari- ja sekundaaripreventioon osoitettuja määrärahoja. Kitsastelu tänään voi johtaa monenlaisiin kustannuksiin tulevaisuudessa. Ennalta ehkäisevillä menetelmillä on syöväntorjunnassa suuri merkitys, koska kolmannes syöpätapauksista voidaan välttää ennalta ehkäisevällä toiminnalla. Toinen ennalta ehkäisevää toimintaa koskeva tärkeä asia on mielestäni tietoisuuden lisääminen syövän sukupuolille ominaisista muodoista; meidän on nostettava näiden sairauksien ennaltaehkäisyä koskevia standardeja sekä kehitettävä seulonnatutkimuksia. Puheenvuoroni lopuksi haluan sanoa, että olen tyytyväinen komission ehdotukseen käynnistää uudelleen syöväntorjuntaa koskevien toimenpiteiden toteuttamista kaudella 2009–2013 tarkoittava eurooppalaisen kumppanuusohjelman aloite, jolla pyritään tukemaan jäsenvaltioiden syöväntorjuntatoimia. Vain yhteisin toimin voimme saavuttaa menestystä syövän kaltaisen vihollisen torjunnassa.

25. Tieto- ja viestintätekniikan (TVT) hyödyntäminen siirtymisessä energiatehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Patrizia Toian teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö tieto- ja viestintätekniikan (TVT) hyödyntämisestä siirtymisessä energiatehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen (KOM(2009)0111 - 2009/2228(INI))(A7-0120/2010).

Patrizia Toia, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mietintö, josta keskustelemme tänä iltana ja josta äänestämme huomenna, on osa tärkeää työtä, jonka avulla pyritään panemaan täytäntöön 20/20/20-paketti, joka on uskoakseni edelleen yksi kaukokatseisimmista ja merkittävimmistä Euroopan parlamentin aikaansaannoksista viime kaudella. Jos minulta kysyttäisiin, mitä säilyttäisin viimeisiltä viideltä vuodelta, asettaisin aivan varmasti 20/20/20-paketin luettelon kärkeen.

Uskoakseni on tärkeää lisätä vielä, että mietinnön hyväksi tehtiin melkoisesti intensiivistä työtä, sekä Euroopan komissiossa – mietintöä ennen laadittiin tiedonanto ja suositus – että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa ja muissa valiokunnissa. Lukuisat niiden tekemät ehdotukset, lisäykset ja tarkistukset rikastuttivat alkuperäistä mietintöä ja tekemäämme työtä.

Luulen, että parlamentissa vallitsee edelleen lievä erimielisyys erään seikan osalta, ja toivon, että se saadaan ratkaistuksi huomissa äänestyksessä. Kyse on siitä, miten sitovan luonteen haluamme antaa mietinnön sisällölle; mietinnön, jonka osalta haluan korostaa, että se laadittiin suuren yhteisymmärryksen ja suuren yksimielisyyden vallitessa.

Tieto- ja viestintätekniikka (TVT) on tärkeä ala, eikä vähiten sen vuoksi, millainen painoarvo sillä on Euroopan taloudessa: sen osuus on yli seitsemän prosenttia työvoimasta – Euroopan työvoimasta – ja kuusi prosenttia bruttokansantuotteesta, eli kyse on merkittävästä Euroopan talouden sekä Euroopan tuotanto- ja työvoiman osuudesta.

Nämä tekniikat ovat hyvin tärkeitä paitsi juuri sen vuoksi mitä ne edustavat, myös sen vuoksi, mitä niiden avulla voidaan saavuttaa, sekä sen keskeisen merkittävän roolin vuoksi mikä niillä voi olla, kun taloudessamme pyritään siirtymään tilanteeseen, jossa talouden edelleen kehittyessä syntyy vähemmän päästöjä ja pienempi hiilijälki, jolloin omaa ja tulevien sukupolvien tulevaisuutta saastutetaan vähemmän. Lyhyesti sanottuna ne voivat tuoda tullessaan – eivät vain puheen tasolla vaan konkreettisina toimina – muutoksia, jotka voivat vaikuttaa sellaiseen tapaan tuottaa, elää, matkustaa ja kuluttaa yhteiskunnassamme ja sellaiseen teolliseen vallankumoukseen, että nämä monien mielestä todella leimaavat yhteiskunta- ja talouselämää tulevaisuudessa, ei ainoastaan meidän mantereellamme, vaan kaikkialla maailmassa.

Miten tieto- ja viestintätekniikan avulla voidaan merkittävästi vaikuttaa taloutemme muutokseen? Ensinnäkin muuttamalla itse alaa: mietinnön avulla on tarkoitus osoittaa, miten tällä alalla voidaan ennen kaikkea tarkastella alaa itseään sen määrittelemiseksi, miten se voi tuottaa viestintä-, mikroelektronikka- ja muita välineitä, jotka kuluttavat vähemmän energiaa ja ovat näin ollen luonnostaan tehokkaampia.

Lisäksi näistä tekniikoista voi olla valtavasti hyötyä kahdella merkittävällä alalla, asumis- ja liikennealoilla. Nämä kaksi alaa – lainaan komissiolta saatuja tietoja – ovat aloja, joilla tehokkuuden parantaminen voi EU:n sääntöjen ja myös 20/20/20-paketissa määriteltyjen tavoitteiden mukaisesti johtaa erittäin merkittäviin päästövähennyksiin – tänä päivänä liikenneala kuluttaa nimittäin 26 prosenttia energiasta Euroopassa ja 40 prosenttia kuluu vuodenajasta riippuen kotien lämmitykseen tai jäähdyttämiseen – ja joilla voidaan saavuttaa hyvin suuri tehokkuus.

Näin siis jättäen mainitsematta, että keskeisimmillä aloilla vaikutukset ulottuvat hyvin merkittävälle alueelle elämäämme. Tarkoitan tällä koko pankkia, yhteyksiä julkisen hallinnon kanssa, koko sähköisten hallintojärjestelmien alaa ja lyhyesti sanottuna kaikkia palveluja, joiden yhteydessä voidaan näiden tekniikoiden soveltamisen avulla paitsi vähentää hiilidioksidipäästöjä myös säästää aikaa, jolloin kansalaisten elämänlaatu ja yhteiskuntaelämän laatu paranee tämän mukaisesti.

Tämän vuoksi kyse on erittäin merkityksellisestä asiasta. Olen kuitenkin sitä mieltä, että tämä mietintö on vielä merkityksellisempi, jos parlamentti hyväksyy huomenna sen sitovan luonteen. Vain kaksi esimerkkiä, arvoisa puhemies, jos sallitte: älykkäät mittauslaitteet ja älykkäät verkot, ja siten myös älykkäät kaupungit. Juuri eilen 700 eurooppalaista pormestaria teki tässä istuntonsalissa, puhemiehemme ja komission jäsenen läsnä ollessa, uuden sopimuksen, jonka avulla on nimenomaan tarkoitus lisätä kaupunkien tehokkuutta. Niissä asuu yli 70 prosenttia EU:n kansalaisista, jotka voivat siis antaa merkittävän panoksen tehokkuuden ja taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen hyväksi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Tahdon kertoa olevani tyytyväinen 25. ja 26. maaliskuuta 2010 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmiin, joissa ensimmäistä kertaa selkeästi määrätään Euroopan unionin tavoitteeksi 20 prosentin lisäys energiatehokkuuden osalta. Rakennusala energiatehokkuutta voidaan parantaa käyttämällä tieto- ja viestintätekniikkaa sekä tehokkaita mittausjärjestelmiä ja liikenteen alalla panemalla täytäntöön älykkäitä liikennejärjestelmiä Euroopan tasolla. Tieto- ja viestintätekniikkaan

perustuvien järjestelmien avulla rakennusten energiankulutusta voidaan itse asiassa vähentää jopa 17 prosenttia ja liikenteen alan päästöjä jopa 27 prosenttia.

Uskon, että energiankulutuksen vähentämiseksi 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä sähköverkoista olisi tehtävä älykkäitä ja niissä olisi tarjottava joustavaa energiovirtaa, samalla kun niiden valvonnan ja toiminnan olisi perustuttava tieto- ja viestintätekniikan käyttöön. EU:n on tehtävä eurooppalaisen talouden tukemisesta ensisijainen tavoite verkkopalvelujen ja uuden teknologian kehittämiseen suunnattujen investointien avulla ja etenkin kehittämällä laajakaistaviestintää kaikissa jäsenvaltioissa.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio pitää erittäin myönteisenä asiana kiinnostustanne, tukeanne ja arvokkaita suosituksianne, jotka liittyvät tieto- ja viestintätekniikan käyttöönottoon tarkoituksena helpottaa siirtymistä energiatehokkaaseen, vähähiiliseen talouteen, ja on lukenut Patrizia Toian mietinnön huolellisesti.

On tärkeää tunnustaa se merkittävä rooli, joka tieto- ja viestintätekniikalla voi olla kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen mahdollistavana tekijänä, ja meidän on varmistettava, että tarjolla olevat mahdollisuudet otetaan huomioon ja toteutetaan.

Komissio aikoo nostaa tämän asian ensisijaiseksi tavoitteeksi Euroopan digitaalistrategiassa, jonka Euroopan komissio piakkoin hyväksyy.

Kuten mainitsette mietinnössä, tieto- ja viestintätekniikka voi parantaa merkittävästi energiatehokkuutta muilla aloilla, kuten etenkin rakentamisen ja liikenteen aloilla. Olemme kanssanne samaa mieltä myös siitä, että älykkäät verkot ja älymittareiden käyttöönotto jäsenvaltioissa ovat keskeisessä asemassa muuttaessa mahdollisuudet todellisuudeksi. Käyttöönottoa on vietävä eteenpäin jäsenvaltioiden sisällä, jotta saadaan aktiivisempia kuluttajia, jotka kykenevät hyödyntämään uusiutuvaa energiantuotantoa ja energiatehokasta teknologiaa.

Yhteinen mittausjärjestelmä TVT-alan omia päästöjä varten on myös olennaisen tärkeä asia. Täsmällinen mittausjärjestelmä, josta vallitsee laaja yksimielisyys ja joka on hyväksytty alalla, on ehdoton välttämättömyys, jotta tieto- ja viestintätekniikan todellinen hyöty voidaan määritellä. Tämä on otettava huomioon tarkasteltaessa käytetystä tieto- ja viestintätekniikasta saatavaa hyötyä.

Sen jälkeen kun tätä aihetta koskeva suositus hyväksyttiin lokakuussa 2009, komissio on ryhtynyt sidosryhmien kanssa useisiin toimiin, joiden avulla asiaa viedään eteenpäin. Haluan mainita tässä muutaman sellaisen, joiden avulla puututaan mietinnössänne esiin tuotuihin huolenaiheisiin.

Helmikuussa 2010 otettiin käyttöön ICT4EE-foorumi. Foorumi yhdistää EU:n, Japanin ja Yhdysvaltojen johtavat huipputeknologiajärjestöt. Ne asettavat TVT-alan omia energia- ja hiilijalanjälkiä koskevia tavoitteita käyttäen perustana yhteistä mittausjärjestelmää, joka on tarkoitus kehittää vuoden 2010 loppuun mennessä.

Foorumissa tarkastellaan myös sitä, miten TVT-alan avulla voidaan parantaa tehokkuutta muilla aloilla, kuten rakentamisessa tai liikenteessä. Tärkeimmät eurooppalaiset kaupungit ovat allekirjoittaneet Green Digital Charter -julistuksen. Kyseiset kaupungit sitoutuvat pienentämään omaa tieto- ja viestintätekniikasta aiheutuvaa hiilijalanjälkeä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja käynnistämään viisi mittavaa TVT-alan kokeiluhanketta kutakin kaupunkia kohti vuoteen 2015 mennessä. Julistukseen sitoutuneiden kaupunkien määrä on kasvanut 14:stä 21:een.

Energian vähittäismarkkinoihin liittyvistä kysymyksistä on tulossa yhä tärkeämpiä markkinoiden lähentyessä kuluttajia ja alettaessa vähitellen ottaa käyttöön uusia teknologioita ja järjestelmiä älymittareiden ja älykkäiden verkkojen muodossa. Myös älykkäitä verkkoja käsittelevän komission työryhmän kanssa tehtävä työ etenee. Tavoitteena on neuvua komissiota menettelyjen osalta, sääntelykehys, sekä koordinoita ensimmäisiä askelia kohti älykkäiden verkkojen täytäntöönpanoa kolmannen energiapaketin säännösten mukaisesti. Suosituksia odotetaan saatavan vuoden 2011 loppuun mennessä.

Lopuksi haluan painottaa, että komissio on erittäin sitoutunut auttamaan siinä, että 20/20/20-tavoitteet saavutetaan vuoteen 2020 mennessä siten kuin valtion- ja hallitusten päämiehet ovat ne asettaneet, ja tieto- ja viestintätekniikalla on tässä merkittävä rooli. Kiitämme teitä mietinnön avulla antamastanne arvokkaasta panoksesta ja odotamme yhteistyötä kanssanne sen varmistamiseksi, että hyväksymme toimivan politiikan, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

26. Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen ja petostentorjunta – vuosikertomus 2008 (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistan viimeisenä kohtana on Andrea Cozzolinon talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta – vuosikertomus 2008 (2009/2167(INI)) (A7-0100/2010).

Andrea Cozzolino, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aikana, jolloin Eurooppa saa Lissabonin sopimuksen myötä merkittävämmän roolin miljoonien ihmisten elämässä, avoimuuteen ja laillisuuteen liittyvä haaste on keskeisen tärkeä. Tämän vuoksi esittelemämme mietintö on mitä suurimmassa määrin yhteisten ponnistelujen tulos. Työ koski ennen kaikkea tilintarkastustuomioistuimelta saatuja arvioita, joiden mukaan sääntöjenvastaisuuksien taloudellinen vaikutus laski vuoden 2007 yli miljardista eurosta 783 miljoonaan euroon vuonna 2008.

Laskua tapahtui kaikilla aloilla lukuun ottamatta suoria menoja ja liittymistä valmistelevaa tukea. Rakennerahastoihin liittyä edelleen merkittävästi huolta aiheuttavia alueita. Absoluuttiset määrät ja arvot eivät kuitenkaan yksinään kerro, missä kohtaa polttavimmat ongelmat ovat ja missä taas tilanne on hallinnassa. Viime kuukausien analyysien ja tapaamisten perusteella olemme päätyneet asettamaan etusijalle kaksi vaatimusta. Ensinnäkin jäsenvaltiot on välttämättä saatava paremmin vastuuseen petosten ja sääntöjenvastaisuuksien tunnistamisesta sekä menoihin ja verojen keräämiseen liittyvien petosten, tuhlauksen ja vääristymien torjuntaa varten tarvittavien tietojen jakamisesta.

Toiseksi on huomattava, miten tärkeää on esittää ehdotuksia ja laatia suunnitelmia toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi jäsenvaltioissa, ja liittää tähän hallintomenettelyjä ja hallinnointistrategioita, joissa etusijalla on hankkeiden laatu ja niiden vaikutus EU:n kansalaisten elin- ja työoloihin.

Jotta nämä tavoitteet olisi mahdollista saavuttaa, ehdotamme, että parlamentti pitää tiukasti kiinni tietyistä ensisijaisista tavoitteista: Ensinnäkin ehdotamme, että OLAF laatii 27 profiilia ja analysoi tarkasti ja huolellisesti kunkin jäsenvaltion strategiat unionin varojen käyttöä koskevan petosten ja sääntöjenvastaisuuksien torjunnan osalta ja laatii tarkan kartan viranomaisista, jotka kussakin maassa ovat vastuussa suoritettujen valvontatoimien määrästä ja laadusta ja niiden vaikutuksista.

Toiseksi on tärkeää vähentää sääntöjenvastaisuuksien määrää ja parantaa merkittävästi lainsäädäntöä. Olemme käynnistämässä lainsäädännön ja sääntelyn yksinkertaistamiseen tähtäävää ohjelmaa, joka on tarkoitettu etenkin rakennerahastoille. Tämän lisäksi on tehostettava korruption, talousrikollisuuden ja julkisia hankintoja koskevien sääntörikkomusten torjuntaa. Tämänvuotisessa mietinnössä olemme edistyneet tässä asiakohdassa koko valiokunnan tuella. Intensiivisten yhteisten ponnistelujen ansiosta on laadittu ehdotuksia, jotka liittyvät tällä alueella tavattuihin keskeisiin ongelmiin. Olipa kyse EU:n ja veroparatiisien suhteista tai unionilta tukea saavia tahoja koskevista tietokannoista, mietintö auttaa käytännönläheisellä tavalla lisäämään menoihin liittyvää avoimuutta ja vahvistamaan petosten- ja korruptiontorjuntastrategioita.

Lopuksi, mitä tulee OLAFiin, on keskeisen tärkeää taata sen täydellinen toiminnallinen riippumattomuus, jäsenvaltioiden täysipainoinen yhteistyö sekä asianmukainen henkilöstöstrategia, jota se ehdottomasti tarvitsee. Euroopassa on väsymättä pidettävä yllä keskustelua EU:n syyttäjävirston perustamisesta.

Yhteenvetona todettakoon, että mielestäni on elintärkeää ponnistella yhdessä EU:n varojen avoimen ja tehokkaan hallinnoinnin puolesta. Meidän on näin ollen varmistettava, että olemassa olevia ongelmia ei millään tavoin käytetä hyväksi siten, että välineet, jotka ovat EU:n kannalta keskeisen tärkeitä, kuten koheesiopolitiikka ja kehitysapu, asetettaisiin kyseenalaiseksi. Meidän on pikemminkin perehdyttävä EU:n eri menoluokissa yhä esiintyviin ongelmiin ja vääristymiin ja käytettävä näin saatuja tietoja hyväksi ottaessamme uusia, päättäväisiä askelia eteenpäin, jolloin varojemme hallinnoinnista tulee tehokkaampaa ja avoimempaa.

Uskon, että näiden ponnistelujen avulla Euroopan unionin eri toimielimissä todella edistytään rakennettaessa Eurooppaa, joka on vahvempi ja yhtenäisempi ja joka pystyy paremmin vastaamaan eurooppalaisten tarpeisiin.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mielestäni kaikilla kansalaisilla on oltava mahdollisuus käyttää EU:n varoja oikeudenmukaisella ja avoimella tavalla. Yksi mahdollinen tapa kitkeä julkisiin hankintoihin liittyvää korruptiota on ottaa käyttöön avoin järjestelmä, joka perustuu verkossa järjestettäviin tarjouskilpailuihin.

Komission kertomuksen mukaan sääntöjenvastaisuuksien taloudellisten vaikutusten väheneminen vuonna 2008 on osoitus siitä, että jäsenvaltiot ovat panneet menestyksellisesti täytäntöön joitakin lainsäädännöllisiä ja institutionaalisia toimia, joiden avulla petoksia pyritään torjumaan. Varainhoidon valvontaa on parannettava entisestään ja lisäksi tarvitaan tehokasta lainsäädäntöä, jolla voidaan torjua veropetoksia, etenkin arvonlisäveron osalta.

Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen on myös Romanian hallituksen ensisijainen tavoite. Tässä tarkoituksessa perustettiin myös petosten torjuntaan erikoistunut yksikkö. Se toimii Romanian yhteyspisteenä käsiteltäessä EU:n varoihin liittyviä kysymyksiä OLAFin kanssa.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, PPE:n varjoesittelijänä haluan aluksi ilmaista kiitollisuuteni esittelijälle ja eri ryhmistä tuleville muille kollegoille heidän erinomaisen yhteistyönsä johdosta. Kiinnitimme erityistä huomiota avoimuuden lisäämiseen ja julkisia hankintoja koskevien sääntöjen parantamiseen, sillä tämä alue on kaikkein herkintä petoksille ja korruptiolle, jotka vääristävät markkinoita ja nostavat kuluttajien maksamia hintoja.

Lisäksi kaikista jäsenvaltioista tulevat EU:n tukien saajat olisi julkistettava samalla verkkosivustolla samojen kriteerien perusteella. Vaadin myös oikeudenmenettämisen vastavuoroista tunnustamista, kuten petoksiin syyllistyneiden sulkemisesta pois johtotehtävistä. OLAFin toimintaa olisi tuettava; me pyydämme tilastotietoja ja selvityksiä tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset eivät jätä syytekirjelmää OLAFin kertomusten perusteella, mitä tapahtuu 73 prosentissa OLAFin tutkinnassa olevista tapauksista.

Lisäksi mietinnössä esitetään, että offshore-veroparatiisin kautta toimivia yrityksiä kielletäisiin tekemästä liikesopimuksia Euroopan unionissa kotipaikkaansa pitävien yhtiöiden kanssa, jos niiden offshore-sijoituspaikka on yksipuolisesti viivyttnyt yhteistyösopimusten tekemistä unionin kanssa.

Sallikaa minun päättää sanoen, että unionin on käsiteltävä petoksia ja torjuntaa yhteydessä toisiinsa ja ensisijaisen tärkeänä asiakokonaisuutena.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni ei ole liioiteltua sanoa, että nykyisen talouskriisin aiheutti alun perin vaatimattomampi kriisi, kriisi, jossa ahneus voitti anteliaisuuden, korruptio voitti koskemattomuuden ja oman edun tavoittelu voitti yhteisvastuun, ja ennen paluuta tilanteeseen, jossa anteliaisuus, koskemattomuus ja yhteisvastuu ovat keskeisellä sijalla yritysten ja hallitusten toiminnassa, emme pääse irti vaikeuksista, joissa tällä hetkellä olemme.

Olen täysin kaikkien petosten torjuntaan tähtäävien toimien kannalla. Olen nähnyt Irlannissa ohjelmia, joissa näytetään ihmisiä, jotka vaativat sosiaalista hyvinvointia Irlannin tasavaltaan, Pohjois-Irlantiin ja Englantiin joka viikko, ihmisiä, jotka lentävät Corkin lentoasemalle ja pois sieltä sosiaalista hyvinvointia perättyään. Pahimpia olivat pankit – Allied Irish Bank ja Irish Nationwide –, jotka pyörittivät tilejään mielensä mukaisesti salatakseen todellisen tilanteensa.

Tämä on ajanut meidät suuriin vaikeuksiin Irlannissa, ja on tehtävä kaikki mahdollinen sen varmistamiseksi, että petokset loppuvat. Tarvitaan selkeää ja vahvaa viestiä siitä, että tällaiseen puututaan kovalla kädellä Euroopan tasolla ja kaikilla tasoilla.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kollegani komission jäsen Šemetan puolesta haluan aluksi kiittää esittelijää tästä rakentavasta mietinnöstä ja ehdotuksista, jotka koskevat sitä, miten unionin taloudellisten etujen suojaamista voitaisiin parantaa.

Komissio arvostaa sitä, että parlamentti korostaa vahvasti EU:n toimielimien ja jäsenvaltioiden yhteistä vastuuta. Haluan kuitenkin esittää pari huomiota.

Mitä tulee jäsenvaltioiden velvoitteeseen raportoida sääntöjenvastaisuuksista, OLAF on ottanut käyttöön uuden verkkoraportointijärjestelmän, joka tunnetaan lyhenteellä IMS, ”Irregularities Management System”, sääntöjenvastaisuuksien hallintajärjestelmä. Tämä on tuonut merkittäviä parannuksia siihen, miten sääntöjenvastaisuuksista raportoidaan jäsenvaltioista, myös niistä, joita arvostelette mietinnössänne. Sekä parlamentti että komissio kantavat erityistä huolta rakennerahastoista. Komissio on ryhtynyt päättäväisiin toimiin korjatakseen vuonna 2008 toteutettavia rakennetoimia koskevan toimintasuunnitelman ja siihen liittyvien yksinkertaistamistoimien avulla heikkouksia suurimmassa vaarassa olevilla alueilla ja ohjelmissa.

Kollegani komission jäsen Šemeta jatkaa yhdessä muiden komission jäsenten kanssa ponnisteluja, joiden avulla pyritään entisestään vähentämään virheiden määrää koheesiopolitiikassa. Komissio auttaa ja valvoo jäsenvaltioita vuosien 2000–2006 ohjelmien lakkauttamisen osalta ja varmistaa, että uuden ohjelmakauden mukaisia hallinta- ja valvontajärjestelmiä hyödynnetään. Lisäksi komissio toimii yhteistyössä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa varmistaakseen, että ne täyttävät kaikilta osin yhteiseen hallintoon liittyvät tehtävänsä siten kuin Lissabonin sopimuksen uudet määräykset edellyttävät.

Huomattavaa edistystä on tapahtunut, kun kyse on yhteisön tuen saajia koskevasta avoimuudesta. Maatalouden alalla neuvosto on suostunut siihen, että vastuu tuensaajien julkistamisesta kuuluu jäsenvaltioille. Yhteistä hallinnointia koskevan periaatteen mukaisesti tiedot on asetettava saataville yhdelle ainoalle verkkosivustolle kussakin jäsenvaltiossa. Yleiskuvan tarjoamiseksi ja jotta jäsenvaltioiden verkkosivustoille olisi helpompi päästä, Europa-verkkosivulla on linkki näihin sivustoihin.

Seuraavaksi käsittelen OLAFia. Kiitän esittelijää vahvasta tuesta, jota hän erikseen antaa OLAFin työlle. Kollegani komission jäsen Šemeta on täysin samaa mieltä siitä, että viraston olisi keskityttävä tutkimusten suorittamiseen liittyviin perustehtäviinsä, vaikka OLAFilla on vastuullaan myös muita tärkeitä tehtäviä etenkin petostentorjunnan alalla. Hän yhtyy myös siihen, että OLAFin olisi keskityttävä törkeimpiin tapauksiin ja muiden elinten olisi käsiteltävä lievät petokset.

Vuonna 2008 OLAF tarkasteli uudelleen myös käsittelemiinsä tapauksiin liittyviä taloudellisia seurantamenettelyjä ja otti käyttöön vähimmäisrajat. Komission jäsen Šemeta on pannut tarkasti merkille huomautuksenne siitä, että OLAFin on työskenneltävä yhdessä sisäisten tilintarkastusyksiköiden kanssa, mistä hän on täysin samaa mieltä. OLAF ja sisäinen tarkastus ovat tehneet tiivistä yhteistyötä vuodesta 2003 lähtien. Ne vaihtavat tietoja ja järjestävät toisilleen erityiskoulutusta parantaakseen kummallakin taholla henkilöstönsä osaamista asioissa, jotka kiinnostavat kumpaakin osapuolta. OLAF on halukas tekemään vieläkin tiiviimpää yhteistyötä sisäisen tarkastuksen yksiköiden kanssa.

Menettelyllisten oikeuksien osalta joulukuussa 2009 julkaistussa uudessa OLAFin käsikirjassa, joka on toimitettu parlamentille, annetaan jo kattavia ohjeita OLAFin tutkijoille. Menettelyllisiä oikeuksia koskevia yksityiskohtaisempia sääntöjä sisällytetään OLAFin tutkimuksista annetun asetuksen muuttamista koskevaan säädösehdotukseen. Komissio haluaa tässä yhteydessä muistuttaa siitä, että OLAFin lainsäädännöllistä uudistusta koskeva keskusteluasiakirja toimitetaan parlamentille ja neuvostolle ennen kesälomaa.

Komission jäsen Šemeta odottaa voivansa esitellä kyseisen asiakirjan talousarvion valvontavaliokunnalle sen heinäkuussa pitämässä kokouksessa. Lopuksi totean vielä, että komission jäsen odottaa erittäin innokkaasti, että parlamentti tekee yhdessä hänen kanssaan työtä sen hyväksi, että OLAFin tehokkuus paranee ja EU:n veronmaksajien rahoja suojellaan paremmin.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Alain Cadec (PPE), kirjallinen. – (FR) Petostentorjunta on keskeisen tärkeä haaste, joka Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on nostettava esille. Koheesiopolitiikkaan osoitettujen julkisten varojen merkittävyys edellyttää äärimmäistä tarkkaavaisuutta sen valvomiseksi, ettei varoja käytetä väärin tarkoituksiin. Vaakalaudalla on rakennerahastojen uskottavuus eurooppalaisten keskuudessa. Tässä yhteydessä haluan ilmaista olevani tyytyväinen Euroopan komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) toimiin, joiden avulla petoksia pyritään torjumaan tehokkaammin. Kuten esittelijä huomauttaa, sääntöjenvastaisuuksien taloudellinen vaikutus rakennetoimien osalta on pienentynyt merkittävästi. Lisäksi komissiolle raportoitujen sääntöjenvastaisuuksien lisääntyminen on osoitus siitä, että petostentorjuntajärjestelmät kehittyvät. Komissiolle ja jäsenvaltioille on tärkeää jatkaa petostentorjuntaa mahdollisimman päättäväisesti. Samalla on kuitenkin keskeisen tärkeää, ettei rakennerahastojen mahdollisia tuen saajia käännytetä pois liiallisen tiukoilla rajoituksilla. Tahallinen petos on täysin eri asia kuin hankkeiden kokoamiseen liittyvä epätarkkuus. Ensiksi mainittua on pidettävä rikollisena toimintana, kun taas jälkimmäisen vaikutusten rajoittamiseksi on tärkeää yksinkertaistaa menettelyjä.

Tamás Deutsch (PPE), kirjallinen. – (HU) Joissakin euroalueen valtioissa kehkeytyvä kriisi on ennen näkemätön varoitus eurooppalaisille päättäjille siitä, että julkisia varoja ja yhteisön taloutta on suojeltava ilman ehtoja. Talous ja kansainväliset markkinat reagoivat poikkeuksellisen herkästi kaikkiin toimiin, joihin EU:ssa ryhdytään, kuten esimerkiksi viime päivinä hyväksyttyihin pelastuspaketteihin. Kokonaisten valtioiden

talous voi joutua uhatuksi, jos kriisinhallintaa ei hoideta asianmukaisesti ja unionin tasolla. Tämän vuoksi en liioittele sanoessani, että koko maailman katseet kohdistuvat valtiovarainministereihimme ja EU:n toimielimiin. Tilanne on tänä päivänä se, että joidenkin jäsenvaltioiden hallitukset ovat omaa etua tavoitellessaan ja harvainvallan tavoin toimiessaan ajaneet oman maansa talouden vararikon partaalle ja tehneet kaikki tulevaisuudennäkymät mahdottomiksi yrittäjille, perheille ja koulutetuille nuorille. Tämän vuoksi voimme ainoastaan tervehtiä ilolla esittelijän aikomusta lisätä jäsenvaltioiden vastuuta. Tänä päivänä tämä on yksi keskeisistä kriisien menestyksekkääseen hallinnointiin liittyvistä kysymyksistä. Tiukka valvonta, jonka avulla pyritään päättämään korruptoituneiden hallitusten aikakausi, on tänä kriittisenä aikana tärkeämpää kuin koskaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Petostentorjuntaa käsittelevästä mietinnöstä käy ilmi periaatteessa myönteinen kehitys. Vuosien 2007 ja 2008 välillä sääntöjenvastaisuuksien kielteiset taloudelliset vaikutukset vähenivät kaikilla aloilla yhteensä. Näin ei kuitenkaan käynyt liittymistä valmistelevan tuen osalta. Siihen liittyvät kielteiset vaikutukset kasvoivat 90,6 prosenttia. Haluan huomauttaa tässä yhteydessä, että EU on osoittanut vuodesta 2002 lähtien taloudellista tukea Turkin ”pyrkimyksille” kohti EU:n jäsenyyttä ja tuen määrä on kasvanut vuosi vuodelta. Ajanjaksolle 2007–2013 Turkki saa 4,84 miljardia euroa. Näin siitä huolimatta, että komissio on tietoinen, että Turkin edistyminen ei ole lähimainkaan sitä luokkaa kuin liittymiskriteerit edellyttävät. Raha virtaa kuitenkin edelleen ja määrät sen kun kasvavat. Lisäksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen viimeisimmässä erityiskertomuksessa todetaan, että etenkin Turkille annettavan liittymistä valmistelevan tuen osalta varoja sijoitetaan ilman riittävän tarkkoja tavoitteita ja tarkistuskohtia. Ilman selkeää strategiaa rahoja käytetään suunnittelematta ja hallitsemattomasti. Tästä järjestömyydestä on tehtävä loppu.

27. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

28. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.55.)